

THE SANSKRIT & SINHALESE DICTIONARY

BY
W. JAMES FERNANDO,
AYURVEDIC PHYSICIAN

PUPIL OF
The Ven. P. Nanawimala Thissa
PRINCIPAL OF

"SAUGATHA VIDYALAYA" & "RANKOT VIHARE"
PANADURA.

අමර ශබ්දවලි.

නමිමු

සංස්කෘත සිංහල අකාරාදිය.

නාමලිඛිතානු ශාසනයෙහි හෙවත් අමරකෝෂයෙහි
පැහැණන ශබ්දයන්ගෙන් යුක්තයි.

පානදුරේ රත්කොත් විහාරයෙහි හා තදිය
සෞභග විද්‍යාලයෙහිද අධ්‍යයනය
පණ්ඩිතාවායම් ශ්‍රී ලෝකවිමල නිෂ්ඨානිධාන
මහා සථවිර පාදශාසන පහන්සේගේ
ශිෂ්‍යවූද
ප්‍රාචීන භාෂාපකාරක සම්මතයේ සාමාජිකවූද
පානදුරේ නල්ලූරුවේ
ඔබ්ලිවි. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු වෙදමහත්මයා
විසින්
සම්පාදනය කරන ලදී.

PREFACE.

THE Sanskrit Stanzas compiled by famous Pandits, as referred to in "Amara Kosha" and "Medini Kosha" and other valuable information relating to Logic Grammar and Rhetoric in vogue in different countries, requires a systematic study by all intelligent sinhalese students.

To acquaint the student with the fullest meanings of the mentioned Stanzas and other phrases, a dictionary would prove a very useful medium and to fulfil this mostly disserviceable need, the writer of this volume has laboured to the best of his ability to place before the sinhalese reading public, a Dictionary, the first of its kind, ever published.

I owe a debt of gratitude, for the very able help rendered to me by my Preceptor, The Ven'ble. Sri Nanāwimala Thissa, Maha Thero, Principal of the "Saugatha Vidyalaya" Oriental college of Panadure, whose efforts were of immense benefit to me in connection with the alphabetical arrangement of different stanzas.

The English Encyclopaedia known as "Amara kosha" was published by Mr. H. T. Coolebrooke an English Professor in 1807, and almost all the English reading Sanskrit Students are believed to be in touch with this useful book. The same book "Amara Kosha" which is an original sanskrit production by an eminent scholar who lived in India by the name of "Amarasinha" contains 1501 stanzas, and our sinhalese production too, contains the meanings of all those mentioned stanzas.

In other Sanskrit Vocabularies hereto published, there existed only some 16 lexicons, but in this present work the reader will find these hexicons in a revised form, thereby, the reader will no doubt realise the importance of this work, which will prove as a general hand book for all sanskrit students of Ceylon.

Reprint of this book and all its rights are reserved by me.

W. James Fernando,
Ayurvedic Physician,

'Pracheena' Medical Hall
Panadure, May 23, 1922.

PREFACE

The English language is a very rich and varied one, and it is one of the most important factors in the development of the human mind. It is a language that has been used for centuries, and it has been the medium of many great thoughts and actions. It is a language that is constantly changing, and it is a language that is full of life and energy. It is a language that is the foundation of our civilization, and it is a language that is the key to our future.

W. James

පණ්ඩිතාවාසී
පානදුරේ ශ්‍රී ඥානවිමලෙනිසාහිධාන
මහස්විරපාදයානන් වහන්සේ.

අමර ශබ්ද වලි.

උපදේශනම්.

1. සථි ශබ්ද භික්ෂුවොනති භික්ෂං
සථි ලොක නමසකානම්;
සථි ලොක විමුක්තාපි.
සථි ලොක විදං නමෙ.
2. යසානියො'හුද් භරතානුයාන
ඉතිතිභාත් පුරුච කොෂ නාමිනි;
ප්‍රතියතෙ ද්‍රාවිඩක ප්‍රබන්ධාත්
පුරුණතො භාරත නාමනභව.
3. යසාබ්‍රිහ්පදමං මධු පුණිණපදම
මිච්ඡුමද්නිර් හුමරෙරි හුමද්නි;
යද්‍රුමශ්‍රාත්‍ර වරෙරිච්ඡන්.
ජගත් මනාහලාදයතෙ සද්දෙව.
4. තත්‍රාශ්‍රමෙ සච භික්ෂු ශාසිත
නාමනි පානදුරා පුරෙ;
යතතෙ යති ශ්‍රෙෂ්ඨාය:
ශ්‍රී ඥාන විමලාභිධා.
5. තසාබ්‍රිහ්පදමං ප්‍රණිපතා භක්තා
ශබ්දානතෙකානුපවිස කොෂාත්;
ටිකාත්‍රයාචානුපතිය සමාස්
ශබ්දවලි සංසක්‍රියතෙ 'මග්ගි.
6. නල්ලුරා නාමනා විදිතෙ සමාසෙ
ශ්‍රාමෙහි ජනෙන ජන ප්‍රියෙන
පේමිස් ප්‍රනාන්දු ඉති විශ්‍රාතෙන
වෛද්‍යෙන ලොකාචි ධියා කාතෙයම්.

7. සර්. එස්. ඩයස් ඉතිමහා සවිවො දයාලාත්
 ගාණධාරනායක කුලාණිණව පුණිණවන්දු;
 ශබ්දවලිං සමහිගමා මයා ප්‍රදනනාං
 ප්‍රිත්‍යානුතෙය මිතිතං සවිවං ප්‍රනෙමි

8. ශබ්ද ඒණ වොනනාරි තරිවයෙසාං
 මතිනි තානාං තරතෙ'ත්‍රකොසෙ,
 කොසාග්‍රහණෝ'මරසිංහසාසෙට
 තත: පරෙසා මිහමෙග්‍රමොසතු.

අ ම ර ශ බ්ද ව ලි.

උපොද්ඝාතය.

අමර ශබ්දාවලි යන නමින් යුත් මේ අකාරාදිය අමරසිංහ
 නම් පණ්ඩිතොක්තමයන් විසින් ප්‍රණීත හෙයින් ඒ තුමන්ගේම
 තාමයෙන් ලක්දිව වැස්සන් විසින් අමරසිංහයද ගෞඩයන්
 විසින් කොසයක් බැවින් ඒ තුමන්ගේ තාමයෙහි ආද්‍යක්‍ෂරත්‍රය
 ආදියෙහි යොදා අමරකොසයයිද යන අපරනාමධෙයයන්
 ගෙන් ව්‍යවහාරකරන ලද්දවු ඒ පණ්ඩිතොක්තමයාණන් විසින්
 “නාමලිඛිතානු ශාසන”යයි නම්කරනලද කොමයෙහි පන්සිය
 එකක් අධික කොට ඇති දහසක් පමණ ලෝකයන්ගෙන්
 යුත් සවිච්චිතීදි තෙතිසක් වර්ගයන්හි සවිච්චිතී සමබන්ධි යම්
 පමණ තාමයෝ දක්වනලද්දහුද ඒසියල්ල තොපිරිගෙලා අකාර
 ආදි පිළිවෙලින් යොදා කළ හෙයින් ගෞඩයන්ගෙන් අපිදු
 ඒ පඩිතුමන්ගේ තාමයෙහි ආද්‍යක්‍ෂරත්‍රය මුල්කොටගෙන මීට
 අමර ශබ්දාවලි යයි නම් කෙළෙමු.

මෙය සකස් කරන්නාවූ අප විසින් නාමලිඛිතානු ශාසන
 යෙහි ටිකාවය හා අප ඇදුරු පරපුර ප්‍රධාන ආචාර්යවරයෙක්වූ
 අත්තරගම බණ්ඩාර රාජගුරු නම් පණ්ඩිතොක්තමයානන් විසින්
 ලියනලද සන්නයද මොනවට බලා පානදුරේ රත්කොත්විහාර
 යෙහි හා තදීය සෞගත විදුලයෙහි ආධි පත්‍යයට පැමිණවසන
 අප ආචාර්යතුමා පණ්ඩිතාචාර්ය ශ්‍රී ඥානවිමල නිසා හි ධාන මහා
 සථවිරපාදයන් වහන්සේගේ ප්‍රාසාදනියය ලාභයෙන් සැකහැර
 තිදෙස්ලෙස සිංහලාභී සහිතව ඒතාමයෝ මෙහි යොදනලද්දහු
 නමුත් ග්‍රන්ථප්‍රතිසංස්කාර කතීවරයන්ගේ මතභෙදයන් විභාග
 යෙහි අසම්පූර්ණවත්ව වරදවශයෙන් හැඟියනතැන් මෙහිදනැතැයි
 තොසිනමු. ඒ එසේමැයි :- “ශිශ්‍යවිද්‍ය නො‘කෘෂණකම්’ යනු
 වෙන් ශිශ්‍යවිද්‍ය” යනු පවිනොකරන්නායයි මේ කොමයෙහි
 දක්වනලද්දේ වි නමුත් ශබ්දසොම මහානිධියෙහි “ශිශ්‍යවිද්‍ය, ත්‍රි.
 ශවි, කානවි, විකම්, පාපකාරකෝ” යනුවෙන් පවිකරන්නායයි
 දක්වනලදී. ශබ්දසොමයෙහිම ගොඩා. සත්‍රි. ගුරුතො, වෙසටා
 නෙවා බාහුරනසා, ක්‍රොෂෙටබකඩ වම්ණි” යනුවෙන් දක්වන
 ලද කසිසරඹුවට නම්වූ ගොඩා නාමය ලක්දිව මුද්‍රිත අමරකොම
 යෙහිලිඛිතානුරයකින් යොදා ඊට කඩුතුඩයයි නම්කොට තිබේ.
 මෙසේ හෙදව පවත්නාතැන් බොහොදක්නා ලැබෙත්. එබැවින්
 එබඳු පරසර විරුඩව පවත්නා තැන් දුටු වහාම වරදයයි එක
 විට බැහැර තොලා විමසා බැලිය යුතුවෙත්.

තවද ශබ්දයොනාමාදි කෙවල සංසකෘත අකාරාදීද අමර ශබ්දවලියන මේනාමයෙන්ම හා තවත් නාමයන්ගෙන් සංසකෘත ඉංග්‍රීසි අකාරාදීද රාශියක් තිබියදී මින් ප්‍රයෝජන කව රේදුසි යනහොත් ඒ අකාරාදී වල බෙහෙවින් නොදක්වන ලද කෘත්‍යප්‍රත්‍යයානත ගණනීය, මුසලය, විෂය, යනාදි බොහෝ නාමයන් මෙහි දක්වනලද බැවින් ඒ නාමයන් දැන ගැනීමටද, සංසකෘත භාෂ ව නුගත් හට තබා උගත් හටත් තේරුම්ගත නොහැකිවූද සිංහලෙන් නම්කළ නොහැකිවූදනාම යන් උද්‍යානරණයන්ගෙන් සුප්‍රකට සියබසින් ව්‍යවහාර නාම යන් දක්වනලද බැවින්ද උගත් නුගත් සියලු දෙනාහටම වෛද්‍ය නක්‍ෂත්‍ර තකීව්‍යාකරණ ඡන්ද්‍රංකාරාදී ශාස්ත්‍රයන් පිළිබඳවූද ධනුශ් ශිල්පාදිශිල්පයන් පිළිබඳවූද සංසකෘත නාමයන්හි නිසැක ව සුවසේ සිංහල නාම සහිත අභිවගමයට අත්‍යවු සිංහල අකාරාදියක් නොමැතිබැවින් මේ අමරශබ්දවලිය ඊට ඉතාම ඉවහල් වේයයි දතයුතුයි.

තවද අමර යොජකයන්ගේ හා අපගේ ප්‍රමාද හුමාදි යෙන්වූ අක්‍ෂර විපර්යාසාදිය මුද්‍රණයෙන් පසු දකින්නට ලැබුණේවි නමුත් ඉන් අභිවගමයට බාධාවක් නොමැතිබැවින්ද මෙවර මුද්‍රණයකරවන ලද්දේ කොපි සාද්‍යයක් බැවින් වහා ඉවරවීමෙන් ඉක්මනින් තව වරක් මුද්‍රණයකරවීමට සිදුදනු නිසැක බැවින්ද එවර සම්පූර්ණ ශුභියක් ඇතිකරවන අදහසින් මෙවර මෙහි ශුභිපත්‍රයක් නොයෙදුයෙමු. එතතුදුවුවන් 9 වෙනි පෝර්මයේ පිටු ඉලක්කම් 10 වෙනි පෝර්මයටත් වැරදි වැටී තිබෙන බැව් දන්වමු.

මෙහිබවට,-පානදුරේ තල්ලුරුවේ

බබ්ලිච්. ජේමස් ප්‍රනාන්දු,

වෛද්‍යතැන.

2466

වසි 1922 ක්‍රි මැසි මස 23 වෙනිදින

පානදුරේ ප්‍රාචීනෝෂධ ශාලාවේදීය.

සාමෛකනික ශබ්ද ශාසකයා විශ්‍රාමය.

සමෛකක.	සාමෛකන බොධිය	සමෛකක.	සමෛකන බොධිය.
පු	පුංලිඛ.	වි.	වි වචන.
සත්‍රි.	සත්‍රිලිඛ.	බ.	බහුවචන
ත්‍රි.	ත්‍රිලිඛ.		

DEDICATED

BY

KIND PERMISSION

TO

Sir. SOLOMON DIAS BANDARANAIKE, Kt.

C. M. G., J. P.,

Maha Mudaliyar of Ceylon &c. &c.

In appreciation of the Great interest

he has taken in the promotion of

Oriental Studies in Ceylon.

ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍රාභිවෘති කාමිවු.

සී. ඇම් ජී., ජේ. පී. නාමොපලක්‍ෂිත

වංශාධිපති ශ්‍රීමත්

සලමොන් දියෙස් බණ්ඩාරනායක

මහමුදලි මන්ත්‍රීභවරයානන් වහන්සේට

මේ ග්‍රන්ථය පිළිගන්වන ලදින්

එතුමාණන් විසින්

සමාදරයෙන් පිළිගන්නාලදී.

අමර ශබ්ද වලි.

නම්කරණෙහි නම්වනෙහි නිසා සමාන් සම්බන්ධය.

අ

අ, අවය. අභාවය.

අංශ, පු. භාගය.

අංශු, පු. සුයිරසමය.

අංශුක, න. වස්තු.

අංශුමනී, සත්‍රි. අස්වැන්න.

අංශුමන්ඵලා, සත්‍රි. කෙසෙල්.

අංස. පු. න. උරහිස.

අංසල, ත්‍රි. බලඇත්තා.

අංගනි, සත්‍රි. දනා.

අංගස්, න. පාපය.

අකරණී, සත්‍රි. ශාපය.

අකුපාර, පු. මුහුද.

අකුස, පු. පසඇට, මාෂක සොළස

හෙවත් තුන්කලද, රියසක, වා

චහාරය හෙවත් ඒ පිළිබඳගණු

දෙනු සැලකීම, බුලහස, සුවසල

ණු, න. වස්තුරාදි ඉන්ද්‍රිය.

අකුක, න. පිලද.

අකුදමික, පු. බිම්බිකරණිකයා.

අකුදෙවිත්, පු. දුකෙළින්නා.

අකුබුහි, පු. දුකෙළින්නා.

අකුර, න. නිවන්, වණි, පු. බ්‍රහ්ම

යා.

අකුරමණ (න,) පු. ලියන්නා.

අකුරවුණුව, පු. ලියන්නා.

අකුමනි, සත්‍රි. දුකෙළිය.

අකුරවිනාස, පු. ලිපිකිරීම.

අකුමනි, සත්‍රි. ඊෂ්ඨාව.

අකුමන, ත්‍රි. වෙණයටසුදස්සා.

අකුමන්, න. ඇස.

අකුම, න. මුහුදුලුණු, පු. මුරුගා

අ (ආ) කුසාඩ (ව,) පු. වෙන

හිටුවොර.

අකුමනණි, සත්‍රි. අනිකිනි නම්

සෙතානතර දශය. එනම් ඇතු

න් එක්විසිදහස් අටසියසැත්තැ

වක් හා එපමණ රටන්ගෙන්ද

අසුන් සැටපන්දහස් සියය දස

දෙසෙකුන්ගෙන්ද පාබලයෙන්

එක්ලක්ෂ නවදහස්තුන්සිය පණ

සකගෙන්ද සුන්සෙතාහෙදයයි.

අබණ්ඩ, ත්‍රි. නොඅඩුද.

අබන, පු. න. සංචානපොකුණ,

දෙවචාරයෙහිවූ ජලාශය.

අබිල, ත්‍රි. නොඅඩුද.

අග, පු. ගෙගලය, වෘක්ෂය.

අගද, පු. මාෂය.

අගදබකර, පු. වෙද.

අගම, පු. වෘක්ෂය.

අග්ගි, සත්‍රි. දෙවදළි.

අගරු, පු. අගිල්.

අගසන, පු. අගසනි යාප්පි, මෙහි

අගසනි යනුදවේ.
 අගාධ, ත්‍රි. පත්ල නොදක්නා ඉතා
 ගැඹුර.
 අගාර, න. ගේ.
 අගුරු, ඇට්ටර.
 අ (ආ) ග්න, පු. කරඹ.
 අගනි පු. ගිනි.
 අගනිකණ, පු. ගිනිපුපුර.
 අගනිවික්, පු. ගිනිදෙවියා පුදන්තා
 අගනිකාලා, සත්‍රි. මලභක්ත, (මේ
 රතුවල් ඇතිරුනෙකි.)
 අගනිතු, පු. කඳකුමරු.
 අගනිමසු, පු. මිදි.
 අගනිමිනි, පු. බදුලුගස.
 අගනිසිබ, න. කොකුමි.
 අගනිසිබා, සත්‍රි. ලියනගලා, නිවො
 ල්ගස.
 අග්නස්පාන, පු. උත්පාතය, ඩු
 මකතු, අගස්සින්තොන්ඩු උල්
 කාපාතය.
 අග්‍ර, න. ඉදිරිය, වැඩියක්, රුක්මුදු
 න, මත්ත, ත්‍රි. ප්‍රධානදෑ.
 අග්‍රස්, ත්‍රි. වැඩිමහලබ්‍යයා.
 අග්‍රහස්, අවස, සමුඛාපිති, “ලෙබ
 ප්‍රත්‍යර්ථිනොග්‍රහය” සතුරාහමුවේ
 හි ලියමනකබා යනාදි උද්ගර
 නයි.
 අග්‍රහාසර, ත්‍රි. පෙරවුටයන්තා.
 අග්‍රහාස, න. වකුනඩුව ගෝ
 හදවත.
 අග්‍රහාසයා, සත්‍රි. මුට්පිරිස.
 අග්‍රිස, පු. වැඩිමහලබ්‍යයා, ත්‍රි. ප්‍රධා
 නද.

අග්‍රිස, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 අග්‍රෙදිබ්‍රස, පු. දෙවරක් සරණ ගි
 ය සත්‍රිසගේ බමුණුසැමියා.
 අග්‍රෙසර, ත්‍රි. පෙරවුටයන්තා.
 අග්‍රා, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 අග්ලහ, පු. පරපුතැබුදුය (දුකෙ
 ලියෙහිපැරදගියකල දෙනද.)
 අග, න. පාපය, පරාමරණාදිදුක,
 දුකෙලිආදිවිපත්ත්‍රියා.
 අගමඡිණ, ත්‍රි. සියලු පව නැතිමපි
 නිස පපකටයුතු මනත්‍රාදිය.
 අග්‍රායා, සත්‍රි. දෙන.
 අග්‍රා, පු. ඇතිය, සලකුණ.
 අග්‍රා (බිකු) ර, පු. පැලය.
 අග්‍රාය, පු. න. අකුස්ස.
 අග්‍රෙකාස (ව,) පු. රුකකුතු.
 අග්‍රෙකාල, පු. රුකකුතු.
 අග්‍රාය, පු. “සාභිනාලත්‍රයායාමිං ව
 තුදින සතු ලාකනා ගරිතකා
 කානිසිසාදබ්‍රසා ‘බෙකසහි
 වාද්‍යතෙ,, යම් අග්‍රායයෙක්
 අග්‍රස්සතිත නාල තුණක් දික්
 වුයේ [නාලය නම් මාපටඇතිලි
 මැදහිලි විරිත් දෙකෙකි] තු
 දස් අගුල් මුඛ ඇත්තේ අර
 ඵලකක ආකාර ඇත්තේවත්
 තේද ගේ ඇකයේකබා වාදන
 යකරණලැබෙයි” කියනලද ලක්‍ෂ
 නයෙන්යුත් මිනිසුබෙරවෙසෙ
 සෙක් [රබන්සයි ගැනේ]
 අග්‍රෙකාම, පු. රුකකුතු.
 අග්‍රෙ, අවස. සමෙකාධිකාරියෙහිද
 නැවත යනඅවසෙහිදවේ.

“ මුර්ඛොපිනාව මනෝතෙකිම
 භවිතාන්, මුඛයෙක්ද අවමන්
 නොකෙරේ වැලි නුව තැන්තෙ
 ක්කිම යනදියෙහි නැවත යන
 අවසි.
 අග්‍රා, න. “සිකා කලොයා වසා
 කරණං නිරුකාං රේතානි ඡාංග
 තිරිතොසා ඡබ්‍රෙහො වෙද්‍රිච්ඡ
 තෙ” යි කියනලදවෙද්‍රිච්ඡ, ගරිතා
 වසව.
 අග්‍රාණ, න. මිදුල.
 අග්‍රාද, න. අනමුලපලදනාවලල්ල.
 අග්‍රානා, සත්‍රි. සත්‍රි ලක්‍ෂණොපෙත
 වුප්‍රශස්තවුහස්තපාදදිඅග්‍රිත ඇති
 සත්‍රි, සාචිගොවනම් දිග්‍ගපයා
 ගේඇතිනි.
 අග්‍රාච්ඡෙස, පු. ඇතිලිආදින්ගේ
 විනාසකෙදයෙන්තිස් වැදුරුමිවු
 නාතාය.
 අග්‍රාහාර, පු. ඇතිලි ආදින්ගේ
 විනාස ගෙදයෙන් තිස්වැදු
 රුමිවු නාතාය.
 අග්‍රාහර, පු. න. ගිනිපෙණ්ගෙ
 ල්ල.
 අග්‍රාහරක, පු. අගහරු.
 අග්‍රාහරානිකා, සත්‍රි. ගිනිකබල.
 අග්‍රාහරවල්ලි, සත්‍රි. දුමුඩු. (දන්දෙවි
 සුදු)
 අග්‍රාහරවල්ලි, සත්‍රි. කරද ගෙද
 යක්.
 අග්‍රාහරසකම්, සත්‍රි. ගිනි කබල.
 අග්‍රාහාර, පු. පොරොන්දුව.
 අග්‍රාහාන, ත්‍රි. ගම්කාර කරණ

ලද්ද ගෙවත් ගිවිස්නාලද්ද.
 අග්‍රාලි, සත්‍රි. ඇතිලි.
 අග්‍රාලිභාන, න. ප්‍රමාණය. ගෙ
 වත් රියනින් මිනිම.
 අග්‍රාලිමුදා, සත්‍රි. අකුරු සහිත
 ඇතිලි මුදුව.
 අග්‍රාලිසක, න. ඇතිලි මුදුව.
 අග්‍රාලය, පු. මහපට ඇතිල්ල.
 අග්‍රිඡි, පු. පාදය.
 අග්‍රිඡිංශිකා, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 අග්‍රිඡිමුද්‍රිකා, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 අවණි, සත්‍රි. කිකරු දෙන.
 අවල, පු. පච්ඡය.
 අවලා, සත්‍රි. භූමිය.
 අවස්, ත්‍රි. නිමිලදේ.
 අවස්තලල, පු. වලසා.
 අවස්ථාදන. න. පියන
 අවස්ත, පු. විජිණ.
 අවස්තාමුස්, පු. බලහද්‍රයා.
 අප, පු. විජිණ. ගිව. එච්චා.
 අපග්‍රාහිකා, සත්‍රි. වේලා ගස.
 අපගර, පු. පිඬුරා.
 අපග(ගා)ව, න. ඊශ්වර දුන්න.
 අපග්‍රා, ශුභා ශුභ සුවක මගා ශු
 භාවිකාරය—එනම් ශුභ අශුභ ප්‍ර
 කාශ කිරීම් වශයෙන් සිව්වන්
 තාවු පොළෝ කවිසාදියයි.
 අපමොද, සත්‍රි. අදිමෝදගම්, ගෙ
 වත් අසමෝදගම්.
 අපශාධිති, සත්‍රි. මැඩහඟු.
 අපසු, න. නිරන්තරය ද්‍රව්‍යයෙ
 හි වැටෙනකල තුන්ලිඟයි.
 අපා, සත්‍රි. එච්චාදෙන.

අප්පාඪි, සත්‍රි. දුරු.
 අප්පින, පු. විජිත්තු. නොදිනුදෙය.
 අප්පිනපත්‍රා, සත්‍රි. චවුලා. න. හෙ
 ලිසම හෙවත් මුඛදාදිත්තේ
 සම.
 අප්පිනසොනි, පු. මුඛා.
 අප්පිහම, ත්‍රි. ඇදනැහිද.
 අප්පිර, න. රුපකඛදාදි විෂය හෙ
 වත් පසුවකාමය, කය, මිදුල
 වාතය.
 අප්පිවහි, සත්‍රි. ශාපය.
 අප්පුකා, සත්‍රි. වෙශ්‍යාව. “නා
 වෙශ්‍යානොගණිකාප්පුකා,, යනු
 වචන බැවින් මේ ශබ්දයාගේ
 ප්‍රයෝගය නාව්‍ය විෂයෙහිවේ.
 අඤ, සත්‍රි. අත්‍යන්ත දිශාව.
 අඤාන, න. නුනුචන.
 අඤ්ඛවා, සත්‍රි. බිම්නෙලලි.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. පුදන ලද්දේ.
 අඤ්ඤා, පු. පශ්චිමදිශාපය.
 අඤ්ඤානෙහි, සත්‍රි. හට්ට වීලාසි
 නිනම් සුගක්‍ඛ ද්‍රව්‍යය. “නලිනා
 මගක්‍ඛ ද්‍රව්‍යසා,, යනු අමරකෙ,
 ශට්ඨිකා වචනයි.
 අඤ්ඤානාවහි, සත්‍රි. සුප්‍රහික නම්
 ඊශාන කොණයෙහිවූ දිශාප
 යාගේ ඇතිනි.
 අඤ්ඤලි, පු. දෙත.
 අඤ්ඤා, අව්‍ය. ශිෂ්‍යාචි නන්‍යාචි
 දෙක්කිවේ.
 අඤ්ඤි, සත්‍රි. දුනුකෙලවර.
 අඤ්ඤා, පු. වංඤාපල.
 අඤ්ඤි, සත්‍රි. වනය.

අචා, සත්‍රි. හික්‍කාදිය පිණිස නැව
 ත නැවත ඇත මැත භ්‍රමණය.
 අච්ච, පු. අච්චල, “හම්‍යාදිපාෂාසා”
 යනු කියනලද බැවින් මුඩුසෙ
 වෙතිගේවල මතුහාගය, පවුරු
 මතුගේ.
 අච්චා, සත්‍රි. හික්‍කාදිය පිණිස නැව
 ත නැවත ඇත මැත භ්‍රමණය
 හෙවත් ඇවිදීම.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. නිඤ්ඤායා.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. අඤ්ඤාසි බ්‍යානවූ අඤ
 ආදි සුක්‍ෂමයෝ වැටීම්‍ට සුදුසු
 කෙන.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. අඤ්ඤාසි කෙදරාදි
 දෙශයෙහි ප්‍රසිද්ධ අඤ ආදි සුක්‍ෂම
 යෝග්‍ය උපද්‍රව්‍ය කෙන.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. ඉතා කුඩාද.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. කුඩාද. පු. කෙදරාදි දෙ
 ශයෙහි මේ නමින් රුච්චු ප්‍රිති
 කෙදයෙක්. (එනම්. බොබ් හමුආ
 දි සුක්‍ෂම බ්‍යානයි.)
 අඤ්ඤා, න. පක්‍ෂිත්තේ සිප්පිට.
 අඤ්ඤා, පු. අඤ්ඤාසා(ස), පු. අඤ්ඤාසා.
 යය.
 අඤ්ඤා, පු. මහාසායා, පක්‍ෂියා, ත්‍රි.
 පක්‍ෂි සාමාදි සිප්පිටින් උපද්‍රව්‍ය
 සායයේ.
 අඤ්ඤා, පු. පච්ච ප්‍රපාතය.
 අඤ්ඤා, න. පතුල නොදක්
 නා ඉතා ගැඹුර.
 අඤ්ඤා, සත්‍රි. මාගධාදි දෙශයෙහි
 මේනමින් ප්‍රසිද්ධ බ්‍යාන වර්ගයක්.
 අඤ්ඤා, අව්‍ය. “අඤ්ඤාන වොච්ඡිත්‍යා”

යනවෙහි, ඉතා උනන්දු යන
 අඤ්ඤාසිද “අඤ්ඤා වෙලවෙහි
 මා” යනාදියෙහි ඉක්මම් අඤ්ඤා
 හිදවේ.
 අඤ්ඤා, පු. ඉක්මයාම.
 අඤ්ඤා, සත්‍රි. උනන්දුපරාසයෙහි ව
 න්නාවූ පද්මවාරිණි නම් යය.
 මැඤ්ඤාත්තාසිදකියත් “සා
 ලකලිනිකබ්‍යානායං” යනු කිය
 නලදබැවින් ගොඩනෙලුමෙහිද
 පැනේ.
 අඤ්ඤා, පු. වදකයාවැනි පත්තා
 ජත්‍රාකාර මුල් ඇති නාණ විශේෂ
 යෙක් [නාලමාධිනා] යනු මරා
 විනාමයයි.
 අඤ්ඤා, සත්‍රි. ශතප්‍රභව නම් ද
 ව්‍යය.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. දිව්‍යගෙන්නා. (දිව්
 මෙහි දක්‍ෂයා.)
 අඤ්ඤා, පු. ආගන්තුකයා.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. නැවෙත් පසු කලදෙය.
 අඤ්ඤා, පු. මනාවත.
 අඤ්ඤා, පු. ව්‍යාධිකූලය හෙවත්
 නියම පිළිවෙල ඉක්මවීම. ඉක්
 මයාම.
 අඤ්ඤා, න. අඤ්ඤා. ද්‍රව්‍ය වාචි
 කලකුත්ලිහයි --
 අඤ්ඤා, පු. කෝඩුකය. මේ
 හි ‘අඤ්ඤා,, යනුදවේ.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. ඉතිරිද, ඉතා අභිකද.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. කොකෝ බෙ
 කෙන්නා.
 අඤ්ඤා, පු. පරුස හෙපුල.

අඤ්ඤා, සත්‍රි. ඉවද.
 අඤ්ඤා, න. අඤ්ඤා, ද්‍රව්‍යයෙහි
 වැටෙනකල කුත්ලිහයි.
 අඤ්ඤා, සත්‍රි. විකුමය.
 අඤ්ඤා, පු. ප්‍රකෘතිය.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. ඉතා ගොඩනාද.
 අඤ්ඤා, න. අඤ්ඤා.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. අඤ්ඤා ඇත්තා.
 අඤ්ඤා, පු. මි අඤ්ඤා.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. අප්‍රත්‍යක්‍ෂ.
 අඤ්ඤා, අව්‍ය. අඤ්ඤා.
 අඤ්ඤා, ත්‍රි. අත්‍යන්තයෙන්
 ගොඩනැගුණු ඇත්තා හෙ
 වත් අඤ්ඤා කැමතිගේ යන්
 නා.
 අඤ්ඤා, පු. මරණය, ඉක්මම, ආයා
 සය, දෙශයට පැමිණීම, දඬුවම.
 අඤ්ඤා, න. අඤ්ඤා. ද්‍රව්‍යයෙහිවැ
 වෙන කල කුත්ලිහයි.
 අඤ්ඤා, න. ජිවිතාපෙක්‍ෂා රහි
 තවූ මහත්තය ඇති ක්‍රියාව, ඉ
 තාගය.
 අඤ්ඤා, අව්‍ය. }
 අඤ්ඤා, අව්‍ය. } මේ අව්‍යයවය මහිතල
 අනන්තර, ආරම්භ, ප්‍රශ්න, ශාක
 ලය යන අව්‍යයන්හිවෙත්. “අඤ්ඤා,
 ආරම්භ, ආරම්භ, ආරම්භ, ආරම්භ,
 දෙය දන්නා කැමැත්ත” යනාදි
 යෙහි මහිතලාපිති. “යනානං
 කාණ්ඩ අඤ්ඤා, නැතැමකොට
 ඉක්මනින් වලදන්න” යනාදියෙ
 හි අනන්තරාපිති. “අඤ්ඤා කු
 ශාසනං ලිඛිතෙ, ශබ්දානුශාස

නා ප්‍රසන්න කොට ලියනු ලැබේ,
යනාදියෙහි ආරම්භයයි. “අථ
චන්ද්‍රං සමථි: අසි, කිමෙක කි
යන්ට සමථියෙහිද, යනාදියෙහි
ප්‍රශ්නාපිති. “අථ ධාතුන් මුද්‍රා”
සාකල්‍යයෙන් ක්‍රියාපිත් කිය
මු, යනාදියෙහි සාකල්‍යාපිති.

අදහ, ත්‍රි. බොහෝද.
අදහින, න. විනාශය.
අදිනිනඤ්ඤා. පු. දෙවියෝ.
අදුශ්, ත්‍රි. අකියා.
අදුභව, න. අදාභවනය. “හුතාන
නොපලං වසාධි ඊදුර්භික්ඛං මක
රසාඨා අභිවෘත්තිරනා වංඡටි මු
භික්ඛා: ශලතාදයා: යනු කියන
ලද ගිනි, දිය, ලෙඩ, දුර්භික්ඛ
මෝර ඉතාවැස්ස වැසිනැතිවි
ම මි පලහැටි යනාදීන් වනනය.
අදුෂ්ටි, සත්‍රි. කොප බැල්ම.
අදධා, අවස. තනාපිති.
අදහන, න. විෂමය. ඉන්සුකත
යෙහි, තුන්ලිඟයි. පු. එනම් නා
වාරසය.
අද්මර, ත්‍රි. කැයගන්තා හෙවත්
බොහෝ බුදිත්තා.
අද්ධ, අවස. අදදිනියෙහි.
අද්ධි, පු. පථිකය, රුක, ගිරු.
අද්ධසවාදින. පු. බුදුන්.
අධම, ත්‍රි. නිඤ්ඤා, ගින.
අධමණි, ත්‍රි. නයගන් අය.
අධර, පු. නොල. ත්‍රි. යව, ගින.
අධරදුශ්, අවස. පෙරවිද. “අධ
රෙද්ධා: පුසුතාසා, භික්ඛාමෝ පෙ

රවිදවැද්වා” යනාදියෙහි වේ.
අධිකර්ම, ත්‍රි. සමාධියා.
අධිකාර, පු. ව්‍යවසා නැතිම.
අධිකාභිග, පු. දවාලකසනා හස
නාභියන් ඊමතු කවියෙහිබ
බදනාභිය එනම් සැටියමතුය
හි බදනාපටිය.
අධිකාන, පු. සහිස් වැදුරුම්
කම්සානායෙහි යම් යම් කෙ
ණක් අධිකාතයෝද ඔවුන්ට
නම් හෙවත් නිලදරන්තෝසි.
අධිකප්පා, ත්‍රි. සාධා කරන්තවුන්
විසින් සොයාදියෙන් නිරසායා
හෙවත් බැහැරකෙල්.
අධිකාසා, සත්‍රි. පථික මසාක
තුමිය.
අධිප, ත්‍රි. සාධියා.
අධිහ, ත්‍රි. සාධියා.
අධිරොහිණි, සත්‍රි. දඩුහින.
අධිවංශන, න. සුවද මල්ආදියෙන්
වසනු නාමුලාදිය සැරසීම හෙ
වත්සුවද කැවීම.
අධිවිනාන, සත්‍රි. පලමු හිදි හා
යභාව.
අධිශ්‍රයණි, සත්‍රි. ලිප;
අධිශ්ඤාන, න. රියසක, පුරය, ආ
ක්‍රමණය, හෙවත් මැඩ පැවැත්
ම, ප්‍රභාවය, හෙවත් මහිමය
හෝ ප්‍රධාන භාවය.
අධින, ත්‍රි. අයන් මාත්‍රය, හෙවත්
අසිතිකම.
අධිර, ත්‍රි. හය සුන් පිපාසාදියක්
පැමිණිකල බෙයසි නැත්තා

හෙවත් ව්‍යාකූලවත්තා.
අධිනවර, පු. අගරජ.
අධුනා, අවස. මේකාලයෙහි.
අධාභව, ත්‍රි. විළි ඇත්තා, හෙවත්
හික්වුණත්,
අධොක්ඛ, පු. විෂම.
අධොංශුක, න. යව හදනා පිළි.
අධොභවන, න. නාලොව.
අධාසා, ත්‍රි. සහිස් වැදුරුම්
කම්සානායෙන් යම්කෙණක්
අධිකාතයෝද ඔවුන්ටනම්, හෙ
වත් නිලදරන්තෝ ඉන්ද්‍රිය හමු
දුනෝ ප්‍රමාණ ප්‍රමෙය දෙක.
අධාපසාස, පු. උත්සාහය.
අධාහාර, පු. එකතු කොට සිතිම.
අධ්‍යුභා, සත්‍රි. පලමු හිදි හායභාව.
අධොෂණ, සත්‍රි. ගුරුවරාදීන් සන්
කාර සුභිකොට කිසි අපියෙන්
හි නිශොඡනය හෙවත් ගුරුවරා
දීන්ට කරණ ආරාධනාව.
අධවන, පු. මගියා.
අධවන්, පු. මග.
අධවනින, පු. මගියා.
අධවනා, පු. මගියා.
අධවර, පු. යානය.
අධවසු, පු. යප්පේද දන්තෝ.
අනක්ඛර, න. නොකිය යුතු හෙ
පුල.
අනභිග, පු. අනභිගයා.
අනභිප්, ත්‍රි. නොපැහැදිලි.
අනභික්ඛ, පු. භාරොද් වහනක්වු
ගොනා, ප්‍රථමා වෙහි රූපයෝ-
අනභිවාන්, අනභිවාහො අනභිවා

හා, කියාවෙන්,
අනන, න. අහස, අනනනා
රජ, ත්‍රි. සිමාරහිතය, ගෘහය,
අනනා. සත්‍රි. හැල්කසාභිලියා,
පෘථිවිය, හිරමුසු, නිවාලියන්,
එළු ඊතණ.
අනනප්, පු. අනභිගයා.
අනනවෘත්ති. ත්‍රි. එකතු වුයේ.
අනය, පු. අභිසංඝි සුරාසංඝි
බැව්ආදි ව්‍යසනය, දුග්දේවය, වි
පත්.
අනභික, ත්‍රි. අසමබ්‍රාහ්ම (සමුදයාපි
ශුන්‍ය) නොපුළු.
අනල, පු. ගිනි.
අනවධානනා, සත්‍රි. ප්‍රමාදය.
අනවරන, න. නිරන්තරය, ද්‍රව්‍ය
වාවිකල තුන්ලිඟයි.
අනවරාධි, ත්‍රි. ද්‍රව්‍යද.
අනවසකර, ත්‍රි. කිළිටි හලද.
අනස්, න. හැල.
අනාගතාතිවා, සත්‍රි. අවහැරිදි
කතාව.
අනානප, පු. සෙවන.
අනාදර, පු. අනාදරය.
අනාමය, න. නිරොගි බව.
අනාසකා, සත්‍රි. වැදහිලි හුලැහි
ලි දෙක අතර ඇඟිල්ල.
අනාසාසකාන. ත්‍රි. වාග්ව නම්
කණය “සුභණ්‍යෝ ද්‍රව්‍ය පලෙ
සමයක් ජලමුණ් විනිශ්චිතත්
මුත් පාත්‍රෙ කුඩ බොත්මානා
තනානු ස්‍රාවයෙන් පවාත්සාසා
වුණිද්‍රව්‍ය වාග්වස් තත්මානං මි

පළොත්ථිතම්,, යනු භෞතය.
 කොකානි හෙයින් පුණ්ණකලද්වය
 පලමක ඉතා උණුදින පනක් බ
 හා පෙරාගත් දිය එරැවනම්.
 අනායානිකා, පු. කිම්කොසයි.
 අනාගත, ත්. අලුත්පිලි.
 අනිමිස, පු. දෙවි, මහායා.
 අනිරුබ, පු. අනභිග්ගයෙන් පුත්‍රයා.
 අනිල, පු. සුලන, එනම් දෙවතා
 වගීය “වාතා: පවා ශුද්ධකා:”
 යනු වචන හෙයින් මේවගීයේ
 දෙවතාවෝ උනු පණසකැයි දත
 යුතු.
 අනිග, න. නිරන්තරය, ද්වය වාචි
 කල තුන්පිලිගි.
 අනික, න. වතුරගිනියෙකාව, යුගිය.
 අනිකසා, පු. රජුන්ගේ අභිගරක
 ක වගීය.
 අනිකිනි, යු. වතුරගිනි සෙනා
 ව. බාහිනිනම් සෙනාහතර තු
 නකින් යුත් සෙනාහෙදය එනම්
 ඇතුන් දෙදහස් එකසිය අසු
 හත් දෙණකුගෙන්ද එපමණ
 රථයන්ගෙන්ද අසුන් හයදහස්
 පන්සිය එක්සැවකින්ද පාබල
 සෙන් දහදහස් නවසිය පන්
 තිස් දෙණකුගෙන්ද යුත් සේ
 නාව.
 අනු, අවය. පශ්චාද්වි සදාශාපි
 දෙක්කිවේ. “රථ මහුගව්හි,,
 රථය පසුවගේ යනාදියෙහි පශ්චා
 ද්විසි. “පෙරපණං අනුකරොති,,
 පෙරපණය හෙයින් හෙරේ යනා

දියෙහි සදාශාපිසි.
 අනුක, ත්. කාමුක තැනැත්තා.
 හෙවත් මෙමධ්‍යයෙහි ඉතා ඇ
 ලම් ඇත්තා.
 අනුකමපා, යු. කරුණාව.
 අනුකම්, පු. රියසක මතුයෙහි සර
 සවබබවු රියසවසිපිලිය. (මෙ
 කල අවුකදයයි කියත්.)
 අනුකරා, පු. දෙවනවු භෞදිකපි
 බානග, එනම් නියොග ශාසනය.
 අනුකාමිත්, ත්. සෙවව්හාප්‍රවානි
 ඇත්තා හෙවත් කැමතිසේ
 යන්නා.
 අනුකාර, පු. විබ්බනග—එනම්,
 යම්කිසි වස්තුවකින් හුගේ සමා
 න ගති ප්‍රකාශකිරීම.
 අනුක්‍රම, පු. පිළිවෙල.
 අනුක්‍රොශ, පු. කරුණාව.
 අනුග, ත්. අනුව යන්නා.
 අනුග්‍රහ, පු. අභිගිකාරය හෙවත්
 අභිත වැලකීම් පෙර දැරිකොට
 ඇතිනින සැපයීම් සවරුපවු හා
 රහැනිව.
 අනුවර, ත්. අනුවරයා.
 අනුජ, ත්. මල්ල.
 අනුජිවිත්, පු. සෙවකයා.
 අනුගාමිණ, න. ඔබ්ව. (රාබොන
 බද්ධ)
 අනුගාප, පු. පසුතැවිල්ල.
 අනුගතම, ත්. ප්‍රබානද.
 අනුගතර, ත්. යට, අනිගය ප්‍රේෂ්,
 පිළිතුරු රහිත. යු. උතුරුදිග
 හැර අනික් දිග.

අනුසද, ත්. අනුව යන්නා, අනුව
 යාම මාතෘයෙහි වැටෙන කල න
 ප්‍රාසක ශුඛ අවයසි හාවයි.
 අනුසදිනා, යු. පාදකැහිවු පශ්චා
 ද්වයණ (සපත්තුව).
 අනුසමා, යු. කුමුදුනම් තොර්
 සායා කොණයෙහිවු දිගාපයා
 ගේ ඇතිනි.
 අනුජලම, ත්. අනුවරයා.
 අනුබක, පු. දෙස් ඉපැදීම, ප්‍රකා
 නි ප්‍රත්‍යාදීන් අතුරෙහි නොසිටි
 න වණිස, ප්‍රබානියා අනුව යන්
 නාවුදරුවා, ආරබ්බානු වනිනග.
 අනුබොධ, පු. පළමු ඇග ආලෙප
 කල සදන් ආදීන්ගේ ඉක්මනු
 සුවද නැවත වාසනාකරණ
 පිණිස කැතුරි ආදියෙන් දුලිම්
 ආදි ක්‍රියාව.
 අනුගම, පු. ප්‍රත්‍යක්ෂකාරණය හෙ
 වත් පළමුදන්නාලද අවිශාගේ
 නැවත සාවිශ්‍යනය.
 අනුගාම, පු. ප්‍රභාව හෙවත් ගෙ
 රස, සන්පුරුෂයන්ගේ ප්‍රඥානිත
 ය, ප්‍රොබනම්දීන්වු විනයයාගේ
 විකාරය.
 අනුමනි, යු. අඩුවු කලායෙන් සු
 ත් පුණ්ණපොහොය.
 අනුසොග, පු ප්‍රශනය.
 අනුසොධ, පු. අනු බලබව.
 අනුලාස, පු. කිතෙපුල් නැවතකීම.
 අනුලෙපන, න. කොකුම්ආදි විල
 වුන්.
 අනුච්ඡිනන, පු. අනුබලබව.

අනුවාස, පු. ගිත රහිත සාග්වද
 අවයවයෙක්.
 අනුශස, පු. දික්වෙරය. පසු තැ
 විලි.
 අනුෂණ, පු. අලසයා.
 අනුහාර, පු. විබ්බනග, එනම් යම්
 වස්තුවකගේ සමානගති ප්‍රකා
 ශකිරීම.
 අනුක, න. කවිභාවය, වංශය.
 අනුවාත, පු. ශික්ෂාදිභිත සහිත
 සම්මේද හදල අය.
 අනුකක, ත්. නොඅඩුද.
 අනුප, ත්. ප්‍රබන්ධලදෙය.
 අනුරු, පු. අරුණ, සුසංඝී රථාව
 යගීයා.
 අනුසු, ත්. විබ්බ අදහස් ඇත්තා.
 අනුනා, න. කෘතිය, බොරුබස්,
 ත්. බොරුබස් ඇත්තා.
 අනෙකස, පු. ඇතා.
 අනෙකස්, පු. කාලය, මෙහි ප්‍රථමා
 විභාගිතරුප- අනෙතා, අනෙත
 සො අනෙතසා, කියාමෙන්.
 අනෙතක, පු. වෘක්ෂය.
 අනත, පු. මරණය, පු. න. අනතය,
 අනතාපුර, න. ඇතො වුරක් වස
 නගේ.
 අනතක, පු. යමරජ.
 අනතර, ත්. අවකාශහෙවත් අ
 වසර, අවධි හෙවත් ඉම. අදහා
 රෙදි ආදිය, මුට්ඨි, භෞත
 හෙවත් වෙනස, තාද්‍රිත, දීදුර,
 තමන් අයත්, ගැර, පිටත, අව
 සරහෙවත් ප්‍රාසන කාලය, මැද,

අනන්තරාමය.
 අනන්තරාමය, පු. මධ්‍යයෙහි. “කිං
 මා ව අනන්තරා කමණ්ඩුලු” තව
 ග් මවන් මැද කමඩි ලාවයි.
 යායාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරාමය, පු. අනන්තර.
 අනන්තරාල, න. අනුදින.
 අනන්තරාමය, න. අනන්තර.
 අනන්තරාමය, න. අනන්තර.
 අනන්තරාමය, න. අනන්තර.
 අනන්තරාමය, අවය. මධ්‍යයෙහි. “අන
 තරාමයෙහි නිසි, මුත්තෙදෙ
 න මැද සිටි” යනාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරාමය, අවය. මධ්‍යයෙහි ද
 වර්තමානයෙහිද වේ.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. විසමතද.
 අනන්තරාමය, න. කුරුමිඵ්ව (ගේආ
 තුලේ දෙර.)
 අනන්තරාමය, සු. පියන.
 අනන්තරාමය, පු. පියන.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. ව්‍යාකූලසිත් ඇ
 ක්තා.
 අනන්තරාමය, සු. ගැබ්ඇත්තී.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. ගාභ්‍රඥයා.
 අනන්තරාමය, පු. අනන්තරාමය.
 තනැතැත්තේ.
 අනන්තරාමය, පු. කරනැවැමියා.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. සම්පය.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. ඉතාසම්පද.
 අනන්තරාමය, සු. ලිප, නාවකාදියෙ
 හිලා වැඩිමල් බුහනනී, අනන්
 කායනුදවේ.
 අනන්තරාමය, පු. වඩාලයා, හි
 නයා.

අනන්තරාමය, ත්‍රි. අනන්තරාමය.
 අනන්තරාමය, න. අනුකූලතන.
 අනන්තරාමය, පු. ඇතුන් බිදිනදව.
 අනන්තරාමය, න. අනුර, පු. බන්, ත්‍රි. අනන්තරාමය.
 අනන්තරාමය, පු. ඊශ්වරයා.
 අනන්තරාමය, න. සනාකකාරය.
 අනන්තරාමය, පු. ලිද.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. කනලද යන මේ අවි
 වාචකයි, න. බන්.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. දෙකක් අනුරන් ජා
 තාදියෙන් වෙන්කළ අනික.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. නිනාගරුයෙන්වා
 වැඩු අවිආනිදි හෙවත් දෙක
 ක් අනුරන් ජාතාදියෙන් නි
 ධාරිත හෙවත් වෙන්කළ අනි
 ක්ද.
 අනන්තරාමය, අවය. එක්තරාදි
 නොක “අනන්තරාමය පිතරං
 දුක්ඛයයි” එක්තරා දිනෙක පි
 යාදකු යනාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරාමය, අවය. අසුච්ඡ. “අනන්තර
 දුරාතමානුවරසාගාමං ජිඤ්ඤාමා
 නා, පසුච්ඡාදනමත් අනුච්ඡාදනා
 රෙත්තනුග් අනිප්පාදනං දන්තට
 කැමැත්තී. යනාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. අනුචයන්තා.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. අනුචයන්තා.
 අනන්තරාමය, පු. වංශය, ප්‍රත්‍යක්ෂ, අවය.
 ඇසසම්පය.
 අනන්තරාමය, න. ශ්‍රාවය හෙවත්
 මහින්මස මලපිසන් පිණිසදෙ
 නදන්.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. සොයනලදද.

අනන්තරාමය, සු. නොනමාදිත්වි
 සිත් කරණලද තකිශාසත්‍රය.
 අනන්තරාමය, සු. සෙවිම.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. සොයනලදද.
 අ (ආ) ස්, සු. ජලය.
 අනන්තරාමය, පු. සුඛයෙහිපලායාම.
 අනන්තරාමය, පු. ගර්ථාවයව
 අනන්තරාමය, පු. අපහරණය හෙවත්
 එකතු වීමෙන් මගත්වන හෝ
 රැස්වන යම්වස්තුවක් හුණේ එ
 සේ එකතු නොවපහවීම.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. පුදනලද්දේ
 අනන්තරාමය, සු. පිදිම, හානිය.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. රෝග ඇත්තා.
 අනන්තරාමය, ගැණු පිරිමි දරුදෙපක්ෂ
 යට සා මානානාමයයි.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. ලජ්‍යාසිලිච්ඡයේ.
 අනන්තරාමය, සු. අනන්තරාමය කිත්
 හෙවත් අනුත්තරාමය ලජ්‍යාව.
 අනන්තරාමය, න. නොමග.
 අනන්තරාමය, න. නොමග.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. එකාබව, හෙවත්
 එකවැඩිහුද.
 අනන්තරාමය, න. අනුදින.
 අනන්තරාමය, පු. සවරු පාවර්දනය
 (පවරුපවරලිච්ඡ)
 පු. ව්‍යාජය, ඉලක්කය, නිවේන
 හෙවත් සලකුණ.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. නිවේනිකයා, හෙ
 වත් අපකාශයෙන් නිකුත්කර
 පහකරනලද්දේ.
 අනන්තරාමය, පු. අපහරණය එනම් ගබ්භා

නුශාසනයෙන් අනිප්පාදනාඩි
 ගාවි ගොණ යනාදියයි.
 අනන්තරාමය, පු. සුඛයෙහි පලායාම.
 අනන්තරාමය, න. අවිච්ඡින්නාව ප
 වත්තා ක්‍රියාවටද ක්‍රියාවකුත්ව
 දනම්. ක්‍රියාවකුත්ව ක්‍රියාවකුත්
 ලබයි. “අපරසපරංගවර්තී” අ
 විච්ඡින්නාව ගමනය කෙරෙහි
 හෙවත් නොනැවත නිතර ග
 මන්තෙරෙහි යනු අවිච්ඡින්න
 ක්‍රියාවට උද්ගරණයි. “පරසපරා
 සාමාගවර්තී” ගැල්පදින් නෝ
 අනිකෙක්ද අනිකෙක්ද එකතු
 වුවාහුයෙන් යනු ක්‍රියාවකුත්ව උ
 ද්ගරණයි.
 අනන්තරාමය, සු. අසන පණිණි.
 නොකණියයිද ප්‍රසිසිසි (කටරො
 ඵ්.)
 අනන්තරාමය, පු. ලකිත්. (ලක්
 වැරදිදිනුයායා)
 අනන්තරාමය, පු. අපරාධය.
 අනන්තරාමය, පු. පච්චරු.
 අනන්තරාමය, අවය. අනිද්ද.
 අනන්තරාමය, සු. උදාදෙවි.
 අනන්තරාමය, පු. වලහා (ගුහාකොට)
 බිහිම.
 අනන්තරාමය, පු. නිවිණය.
 අනන්තරාමය, න. දාය.
 අනන්තරාමය, පු. නිකුට. ආශ්‍රව. නුග
 න්තිම.
 අනන්තරාමය, න. පියන.
 අනන්තරාමය, ත්‍රි. වම්පිදර.
 අනන්තරාමය, පු. නිවයා.

අපසරී, ප්‍ර. චරපුරුෂයා.
 අපසරිය, ත්‍රි. චම්පිරුර, දකුණු සි
 රුර.
 අපසරය, ප්‍ර. අක්කයුග චක්‍ර දිවුරපා
 වයව.
 අපයාන, ත්‍රි. මලවුන් පිණිසනැ
 යේ.
 අපහරණ, ප්‍ර. අපහරණය හෙවත්
 එකතුකරමින් මගත් වනහෝ
 රැස්වනසම් වසනුයුතුවන් එසේ
 එකතුකරනාට පහවීම.
 අපාංසනී, ප්‍ර. මුහුද.
 අපාධන, ප්‍ර. ඇසකොණ, අවයවනී
 නයා, අප්‍රධානියා, නිලකය.
 අපාන, ප්‍ර. ගුදය, ශරීරවාස. (ගුද
 වාසව)
 අපාපානී, ප්‍ර. සැමබෝ.
 අපාධානන, ත්‍රි. ස්වප්‍රධානියා (අ
 නුත් අයත්තොවුඅය)
 අපාසන, න. මැරවීම.
 අපි, අවය. ගැරහීමය සමුවවය
 ප්‍රශ්නය සැකය සමභාවනාය ය
 නමේ අර්ථයන්හිවේ —
 “අපි සිටෙත් පලාණ්ඩුම්” ලුහු
 අහු ඉස්සන් නිකුයෙක යනාදි
 යෙහි නිකුපිසි. “සත්‍රියාං පාලය
 පුංගු” අභිවහා පුත්‍රයා රකු
 යනාදියෙහි සමුවවයාපිසි “අපි
 ජානාපි කිව්ණම්” කිවෙක්දතෝ
 කිසිවක් දන්වනාදි? යනාදි
 යෙහි ප්‍රකාශිසි “අපිවොරො
 හෙවත්” සොරෙක් වන්නේ
 හෝද? යනාදියෙහි සැකය ය

නාපිසි “අපිසොණං ජයෙත්රො
 මො” රානම රුවරයාදිනාදෙ
 යනාදියෙහි උපකටකොපික සං
 යයසි කියනලද සමභාව නා
 පිසි —
 අපිධාන, න. පියන.
 අපිනදා, ප්‍ර. (වෙලකාදිය.)හැන්
 දේ.
 අප්‍රස, ප්‍ර. ප්‍ර.
 අපසාගණක, ත්‍රි. හින අවයව ඇ
 න්නා.
 අපසනී, ප්‍ර. වරුණයා.
 අප්‍රිකන, න. හිනි.
 අප්‍රකාණය, ප්‍ර. ගුලය. (පදුර).
 අප්‍රගුණ, ත්‍රි. ආකුලද.
 අප්‍රකාසන, ත්‍රි. ඉන්ද්‍රිය විෂය නො
 වූද.
 අප්‍රධාන, න. අප්‍රධානද.
 අප්‍රසන, ත්‍රි. සිසැම් ආදි වැඩනො
 කළ කුමුරු ආදි හිසිවීම.
 අප්‍රමා, න. අප්‍රධානද.
 අප්‍රසරස්, සත්‍රි. බහුවචනයි. දෙව
 යොනි එනම්. “සෘතාවි මෙන
 කාරවහා උමිතිව නිලොපාමා
 සුකකි ජේප්‍රසාසාද්‍යා කපානන
 පසරයා බ්‍රාහ්මි: ”යයිදක්වන
 ලද සෘතාවිය මෙනකාස ර
 මායා උමිතිවය, නිලොපාමා
 ය. සුකකිය. මුල්කොමාය. යනා
 දිවුදෙව්වසඳුවම්.
 අප්‍රල, ත්‍රි. සෘතුච්ඡිද් පලරහිත
 වෘක්කාදිය.
 අප්‍රහා, (ධ්‍ය) ත්‍රි. අසමබකි තෙපු

ල්(සමුද්‍රයාපීභුතානෙපුල්)
 අභිධමුඛ, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 අභිලා, සත්‍රි. සත්‍රි.
 අභාධ, ත්‍රි. අනිවාරිතද.
 අභිස, ප්‍ර. සද, සක, න, සියක්
 කෝටිය.
 අභිසංසානී, ප්‍ර. බ්‍රහ්මයා.
 අභිද, ප්‍ර. වලාපටල, අවුරුද්ද.
 අභිබ, ප්‍ර. මුහුද.
 අභිබ, ප්‍ර. මුහුදුපෙන.
 අභිබාස, ප්‍ර. මුහුදුපෙන.
 අභ්‍රමු, සත්‍රි. චේරාවනනම් පුත්‍රී
 දිග්ගජයාගේ ඇතිනි.
 අභ්‍රහ්මණය, න. නාටකොකති
 යෙහි දඹුමට නුසුදස්සා.
 අභස, න. හුදුමල් ඇති සැවැත්
 නමුල්.
 අභසා, සත්‍රි. අරලු.
 අභාසණ, න. නොබිණීම.
 අභික, ත්‍රි. කාමුකතැනැත්තා හෙ
 වත් මෙළුනගෙහි ඉතා කැමැ
 ත්තා.
 අභිකුම, ප්‍ර. යුතිගෙහි හයනැත්
 තනුගේ සතුරන්කරායාම.
 අභිබා, සත්‍රි. නම. ගොභාව.
 අභිමුහ, ප්‍ර. කලහ පිණිසකැඳවීම.
 අභිමුහණ, න. සොරකම. පැහැ
 රැන්ම.
 අභිසානීස්, ප්‍ර. සතුරා.
 අභිවාර, ප්‍ර. මනත්‍රාදියෙන් කටයුතු
 ජාරණ මාරණාදි හිංසාව.
 අභිසන, ප්‍ර. කුලප්‍රධානගේ වංශ
 ය. ජන්මනුමය.

අභිසාන, ත්‍රි. වංශවත්, පණ්ඩිත.
 අභිස, ත්‍රි. ක්‍රියාගෙහි දක්‍ෂයා.
 අභිනාස්, අවය සම්ප, උභය, දිශු,
 සාකලය, අභිමුඛ, යනඅර්ථයන්
 හිවේ. “බාරා සංසිං අභිනා හානි
 රපි” බරණැසවෙනගහාසි යනා
 දියෙහි සම්පසි. “අභිනා කුරුවා
 මරො” වාමරදෙක දෙපසටකර
 යනාදියෙහි උභයාපිසි. “අභිනා
 අභියො” විශාහදර යනාදියෙහි
 ශ්‍රිශ්ඨාපිසි. “අභිනාහිංසු: හනති”ව
 ණ්ඩමෘගතෙව ඉදිරියෙන් අවුත්
 නෘසි යනාදියෙහි අභිමුඛාපිසි.
 අභිධාන, න. නම.
 අභිධා, සත්‍රි. අත්සතුරෙහි ආසාව.
 අභිනා, ප්‍ර. හැඟවීම.
 අභිනව, ත්‍රි. අලුත්ද.
 අභිනිමුක, ප්‍ර. සුපාකාලයෙහි
 අසාප්‍රාප්තවූ සුසංයා ඇත්තේ
 හෙවත් ඉරබස්සා කල නිදීමෙ
 න් එකලකටයුතු ක්‍රියාඉක්මවූ
 තැනැත්තන්.
 අභිනිසාණ, න. විජිතිමුහු. යුධ
 පිණිසයාව.
 අභිනින, ත්‍රි. සුදුස්සෙක් තොර
 මොවුද, අභිප්‍රසාදාද, සමාආත්
 තේ.
 අභිසනනා, ත්‍රි. අපරාධ ඇත්තා,
 සතුරන් විසින් මඩයා ලද්දේ,
 විපත්පැමිණියේ.
 අභිප්‍රාස, ප්‍ර. අදහස.
 අභිහුක, ත්‍රි. සතුරන්විසින් බිදුන
 ලදදම් ඇත්තේ.

අතිමාන, පු. ධනාදියෙන් උපන්
 එබිය, නුවන, සෙනසා, හිංසා.
 අතිසොන, පු. කලාපිණි සකැවීම.
 අතිරූප, පු. පණ්ඩිත, මනෝහර
 අතිලාම, පු. ධනාදිය කැපීම.
 අතිලාස, පු. ආසාව.
 අතිලාසුන, ත්‍රි. ලොහ ඇත්තා.
 අතිමාදන, ත්‍රි. වදින සුලුබයේ.
 අතිමාදන, න. වැදීම.
 අතිමා පනි, පු. සියලු අතපැහැරීම.
 අතිමාන, ත්‍රි. ලොකාපවාදයෙන්
 දුෂිතවූයේ.
 අතිමානි, සත්‍රි. ලේලීම.
 අතිමාස, පු. සුරාපීඨ ආදිය නො
 කලාහට කළේයයි ආරොපනය
 කරන මිත්‍යාපවාදය.
 අතිමාන, පු. ගාපය, පරිභවය.
 අතිමා, පු. සොමරසපානා, සුරා
 නැතිම.
 අතිමනන, න. සුබපිණිය සෙන්
 හා සතුරා කරායාම.
 අතිමුද්‍ර, ත්‍රි. සතුහිකරණලද ය
 නදම්වාචකයි.
 අතිමුර, ත්‍රි. අනුවරයා.
 අතිශාසිකා, සත්‍රි. ලකුණු කොට
 දක්වනු වටලනයන් කැමැ
 ත්තෙන් යන්නාවූ අබිසරුලිය.
 අතිසම්පාන, පු. න. සුබය.
 අතිශාස, පු. පැහැරැන්ම හෙව
 ත් සොරකම, සුබාදියෙහි සතු
 රන් බැහැරලන පරිද්දෙන් ඉදි
 රියටයාම, සනාථවීම.
 අතිශිත, ත්‍රි. කිසිනලද.

අතික, ත්‍රි. කාමුකතැනැත්තා හෙ
 වත් මෙවද්‍රතයෙහි ඉතාකැමැත්
 තා.
 අතිකණ්ඩ, අව්‍ය. නොයෙක්වර,
 නිතර.
 අතිසසින, ත්‍රි. අතිව හෙවත්පියද.
 අතිරපලලි, (ලලි) සත්‍රි. ගොපලනම.
 අතිරූ, සත්‍රි. ගතාවරිය.
 අතිරූපනි, සත්‍රි. ගතාවරිය.
 අතිසබ්බ, පු. සාපකිරීම.
 අතිසු, පු. අසුන් මුට්ඨනැන, හිරු
 ආදීන්ගේයේ.
 අතිසබ්බ, ත්‍රි. පියද.
 අහසම, ත්‍රි. සම්පය.
 අහසනාස, න. අනුදිග.
 අහසනි, ත්‍රි. රොහඇත්තා.
 අහසනිනි, ත්‍රි. අතිශයින් සතුරා
 ඉදිරියට යන්නා.
 අහසනිනි, ත්‍රි. අතිශයින් සතුරා
 ඉදිරියට යන්නා.
 අහසනිනි, ත්‍රි. සම්පය.
 අහසනිනි, න. ශල්‍යාදිය ඉදි
 රීම.
 අහසනිනි, න. සුබයෙහි පහ
 රදීම ආදියෙන් සතුරන් බලසි
 දීම.
 අහසනිනි, ත්‍රි. කනලදද.
 අහසනිනි, ත්‍රි. මිනිසාගේ නයවූ
 යෙහිය යනාදිය බැරවෙන් දෙ
 මාරුපණය කිරීම.
 අහසනි, පු. සුබය.

අහසනිනි, පු. කෙළඹයා හෙවත්
 දුර්දිපාමණයෙහි සංසකායා.
 අහසනි, න. ආරමාය.
 අහසනි, ත්‍රි. රොහඇත්තා.
 අහසනි, පු. සුබය.
 අහසනි, ත්‍රි. සම්පය.
 අහසනි, න. සුබයෙහි පහරදීම
 ආදියෙන් සතුරන් බලසිදීම.
 අහසනි, පු. සුපතකල්හි උදවු
 සුබයා ඇත්තේ හෙවත් ඉර
 උදවනකල නිදීමෙන් එකලක
 වසා ක්‍රියාදරුකල නැනැත්තේ.
 අහසනි, පු. පොරොන්දුව. (හි
 විසීම.)
 අහසනි, සත්‍රි. අතිතය වලක්
 වා හිතය සමපාදන ආකාරඇති
 අනුග්‍රහය, පිළිගැනීම.
 අහසනි, පු. අති නැමැදිවැටිය.
 අහස, න. අහස, මෙසය.
 අහස, න. මිහිරන් (තහඩුමිණිරන්)
 අහසනි, පු. ගොමුගස්.
 අහසනි, පු. ශක්‍රයාගේ ඇතා.
 අහස, සත්‍රි. දිගැතිනිනු.
 අහසනි, පු. ශක්‍රයාගේ ඇතා.
 අහස (ත්‍රි), සත්‍රි. පළපන “පොතා
 දෙවිලාපනයනාමිං කාසාදිරචි
 නකුද්දසා” නැව් ගොරු ආ
 දිය මිලාපනය නය පිණිස ද
 වආදියෙන් කළපිදිල්ල.
 අහස, ත්‍රි. වලායෙහිවූදෙය.
 අහස, පු. සුදුසුදෙය.
 අහස, න. සැලිවලන් ආදි සියලු
 බදුන්.

අමර, පු. දෙවියෝ.
 අමරවිනි, සත්‍රි. ගුණයාගේනුවර.
 අමර, පු. දිවියා.
 අමර, පු. නොපය.
 අමර, ත්‍රි. කි පන සුදුසුයේ
 අමර, න. දහ (මිනිසුන්.)
 අමර, අව්‍ය. සනාථ සම්පාදිය නි
 වේ. ‘පු. ගුණ අනුග්‍රහයා’
 ප්‍රතුන කැටි වලැහි යාදිය
 හිසගාපිති “අමරයා” රාජාදීන්
 හා කැටිව පවත්නේය යනාදි
 යෙහි සමීප මිසි.
 අමරය, ත්‍රි. දළිලයා.
 අමරය, පු. මනාත්‍රයා.
 අමරය, න. සිත්පිඩාව (දුක)
 ව්‍යාකූලබව, විශාලලිඳුදාව.
 අමරය, සත්‍රි. අවපසාලාස්වක.
 අමරය, සත්‍රි. අවපසාලාස්වක.
 අමර, පු. සතුරා.
 අමර, අව්‍ය. රන්වාටයා මිසි “ඉ
 හවා මුහුම් පලම” මෙලොවද
 පරලොවද පලසි යනාදි උදහ
 රණයි.
 අමරය, න. සුදුමල් ඇති සැවැ
 න්නමල්වැණ ලොවද මෙකීවි.
 අමරය, න. (නිතරධානාදිය)
 නො ඉල්ලීම, දිව්‍යගොපනය. යා
 ගයෙහි ගෙණිදි ගිනෙල් දියආ
 දියරුපය.
 අමරය, සත්‍රි. කිදි, ඇමුලුගස,
 අරඳු.
 අමරය, පු. දෙවියෝ.
 අමරය, සත්‍රි. වලායාල්.

අභිබව, න. අනස, වසන.
 අභිබව, න. ඇතිවීම (එනම් වැඩි වීම)
 අභිබව, පු. භවයා සත්‍යයා බව
 හමු වූ පුරුෂයා නිමිත්තයාට
 හෙතෙම උපන් අය. හේ විකිට්‍යා
 වානරී, හෙවත් ඔහුගේ ජීවි
 තාව වෙදකමයි.
 අභිබව, කිසි වැල්, දියමත, සු
 පිතාගස්.
 අභිබව, සත්‍ය. නාව කොකානියෙහි
 මව, සාමන්තයා කතියෙහිද වේ.
 අභිබව, සත්‍ය. උමාදෙවි.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, පු. දිය මිදෙල්ලනස.
 අභිබව, පු. ලෙසය.
 අභිබව, පු. දියහොමුනස.
 අභිබව, න. කෙලහොලු බස්.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, පු. න. පියුම්.
 අභිබව, නි. ජලවිකානිය එනම්
 පෙන ආදිවූ ජලයෙහි විකාර
 යයි.
 අභිබව, පු. ඇඹුල් රස, ඉන්සුන්
 දෙයෙහි දැක්වෙයි, ඇඹුල් වේ
 ගස.
 අභිබව, සත්‍ය. ඇඹුල්
 ලිය.
 අභිබව, පු. කටුකරඳුගස.
 අභිබව, සත්‍ය. සිනිඳුලා.
 අභිබව, පු. පුරාකාන කුශලය.
 අභිබව, න. අයනය (හිරු පුරාතන
 වසංකූමණය කළනැන් පටන්

ඇසුරුමස දක්වා උපතරායනය
 ඇසුරුමස සිට පුරාතන දක්වා
 දක්ෂණය යනයයි කියා අයනව
 යෙකි,) මත.
 අභිබව, න. යකඩ.
 අභිබව, සත්‍ය. ලෝහිතීරුව.
 අභිබව, අවය. නලවා කියන බස්හි
 “අභිවිලාසිනි කියායි” මැණි
 කේකොනියන්නිද? යනාදි ආ
 කාරයි.
 අභිබව, න. දසදහස.
 අභිබව, න. මොහොල.
 අභිබව, න. ඉක්මන්.
 අභිබව, පු. ලිත්වි ගෙණයෙන්,
 “අතෙරුව කුකාරසදුගෙණකා
 මව විගෙණෙහි සටනෙහි අ
 රසටා” යනු වචන බැවින් ව
 කුකාරවූ දව්වෙහෙසින් රවනා
 කරනලද ලිදුම් හෙවත් දියනැ
 ගි වරොදයක් යෙදු ලොකු ලිදු.
 අභිබව, පු. සත්‍ය. ගිනි තාපය.
 අභිබව, න. වනය. අරණ්‍යානි කී
 යාබහු වචන වූවිට මහවනයට
 නම්.
 අභිබව, පු. මිටි රිතන.
 අභිබව, සත්‍ය. දෙර, අරරි කියාමෙහි
 සත්‍ය ලිඟද වේ.
 අභිබව, පු. නොවිලනස.
 අභිබව, පු. න. පද්මය.
 අභිබව, පු. බදුලු, නි. වණකර
 තුණ.
 අභිබව, පු. සතුරා.
 අභිබව, නි. වක්ක. පු. සදෙලමල.

(පු. 17)
 අභිබව, පු. සතුරා.
 අභිබව, න. රිටි.
 අභිබව, පු. ඉඹරු, ගුරුන්ද.
 අභිබව, න. කොල සමන්තය-එනම්
 පාදයන් දියබහා දබෙන් ඇලවී
 ත්‍රය, දඩක් දියබහා ඇලවීල
 දගන්වය, දියරවනව එසේ ඇ
 ලවී මලිතය යන ත්‍රයට, සාමා
 න්‍ය නාමයයි. අභිබව, ගිටිප්පෙ
 ය, පු. රුක්පෙණල, හෙළලු
 හු, කටුබා, පොසකිගස.
 අභිබව, පු. ආසනා මර
 නයෙන් දුමිත බුබු ඇත්තේ.
 අභිබව, පු. සුයිරිචාචායියා. අ
 රුණ, සුයියා, අරුණවන්
 (වදායරා) නි. ඉන්සුන්දෙය.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉවද.
 අභිබව, නි. මමිපියා කරන්නේ.
 අභිබව, පු. බදුලුගස.
 අභිබව, න. වණය.
 අභිබව, නි. ප්‍රහාරහිතවූ සදහිරු
 ආදියෙය.
 අභිබව, පු. වරා, හිරු, පිළිමිණි.
 අභිබව, පු. වරාගස.
 අභිබව, පු. ගොතමසවිඟු.
 අභිබව, පු. වරාගස.
 අභිබව, සත්‍ය. න. අගුල.
 අභිබව, පු. මිල, දුරාවිතිය.
 අභිබව, නි. පිදියසුන්ත.
 අභිබව, සත්‍ය. පිදිම, පිළිරුව.
 අභිබව, නි. පුදනලද්දේ.
 අභිබව, සත්‍ය. න. ගිනි සිටි, (පු. න

පු. සකයයිද පැහැනි.) සත්‍ය. න. ර
 ගිවිය.
 අභිබව, පු. හෙළපණ්ණාසවයාය.
 අභිබව, පු. සුදුපැහැ, කුඹුක්කස,
 නි. ඉන්සුන් දෙය, න. නන්
 පොල.
 අභිබව, සත්‍ය. දෙත.
 අභිබව, පු. මුහුද.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, න. පිළිකුල.
 අභිබව, සත්‍ය. පිඩාව, දුනුපිඩාව.
 අභිබව, පු. වචනාපිය, බාස, තණය,
 පු. පස, ජාය, වැලැක්ව.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව, පු. පොලියෙන් ජීවත්
 වේ.
 අභිබව, පු. සෙවකයා, යාමකයා.
 අභිබව, න. නල්ලෙවල්.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව, නි. අර්ථකලේ මහවන්දනා
 ලද්දේ.
 අභිබව, පු. නොසමඅභි, න. සමඅභි,
 මෙහිහුන්ලිඟද වේ.
 අභිබව, සත්‍ය. කාමණ තෙව්වි,
 (කළුතුණා වාස)
 අභිබව, න. අභිබව.
 අභිබව, පු. මධ්‍යමරාත්‍රිය.
 අභිබව, පු. යටිදකට බදුමිහිඟු
 බෙරවෙතසෙකේ.
 අභිබව, පු. දෙලොස් වැලක්ඇඟි
 දුනුතර.
 අභිබව, න. දගහොටිය.
 අභිබව, පු. පසි පැටවා.

අම්, ත්‍රි. එනම් අක්ෂරොගය.
 අක්ෂි, පු. ස්වමියා, වෙස් කුල උප
 න්තේ,
 අක්ෂිමන්, පු. සුය්මියා, ප්‍රථමායෙහි
 රූප—අය්මියා, අය්මියො, අ
 ය්මියා යනුයි.
 අක්ෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍යසත්‍රි, ස්වමිය.
 අක්ෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍යසත්‍රි, ස්වමිය.
 අක්ෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍ය සාය්මියාව.
 අම්, පු. අග්‍රමියා, මෙහි ප්‍රථමායෙහි
 රූප—අම්, අම්මො, අම්මො, අ
 ය්මියා. ත්‍රි. නිකුතියා.
 අම්ම, අම්ම. පග්‍රමියා “සාතුව
 යාදම්ම මණ්ඩනානාතු මුණ්ඩ
 නම්” සාතුවයෙන් පසුසැරසිමි
 නිමිත්තෙන් ඉසමුසුනොකරන්
 නේය යනාදි උද්ගරණයෙහි ද
 තයුතු. න. මෙතෙර.
 අම්ම, න. එනම් රොගය.
 අම්ම, ත්‍රි. අම්ම ඇත්තා.
 අම්මා, පු. කිඩාරම්.
 අම්මා, සත්‍රි. පිදීම.
 අම්මා, ත්‍රි. ප්‍රදනලද්දේ.
 අම්ම, අම්ම. භූෂණ, පය්මියා පති
 හෙවත් පරිපූර්ණතා, ගතනි, වාර
 ණ හෙවත් වැලකීම යන මේ අම්
 යන්නිවේ. “අලංකාරා ශිෂ්‍ය” ලද
 රුතෙමේ සරසනලද්දේය. යනා
 දියෙහි භූෂණයි, “අලං භුක්තවා
 න්” සැහෙනතෙක් අනුභවකෙ
 ලේය යනායෙහි පය්මියා පතිහෙව
 න් පරිපූර්ණතායි.

අලංකාර, පු. කියවුමෙහි කුටි
 කෙය.
 අලංකාර, සත්‍රි. වෙසමුණුගේ නුවර.
 අලංකාර, පු. ලාකඩ.
 අලංකාර, පු. දියනියා.
 අලංකාර, ත්‍රි. පහන් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සරසනලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි යො
 ගයා හෙවත් සමමියා.
 අලංකාර, පු. ආභාරණය.
 අලංකාර, ත්‍රි. පහතින් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසන ලද්දේ.
 අලංකාර, සත්‍රි. අලංකාරණය.
 අලංකාර, පු. හෙළවරා, විසර්වල.
 අලංකාර, කාලකණ්ණය.
 අලංකාර, පු. අලංකාර.
 අලංකාර, න. ගිනිපෙණෙහි ලේල.
 අලංකාර, සත්‍රි. ලේල.
 අලංකාර, පු. ගෝණ්ණියා.
 අලංකාර, පු. බඳුරා.
 අලංකාර, න. නලල.
 අලංකාර, පු. බඳුරා.
 අලංකාර, පු. මහත් කුණි ඇතිදි
 ය බහාතබන ලොකු සැල.
 අලංකාර, න. අප්‍රිය, අසත්‍යය.
 අලංකාර, ත්‍රි. කුඩාද.
 අලංකාර, ත්‍රි. කුරුඳු.
 අලංකාර, පු. සුළුකුරු.
 අලංකාර, න. කුඩාවිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. ඉතා කුඩාද.
 අලංකාර, ත්‍රි. ඉතා කුඩාද.
 අලංකාර, පු. කසලගොඩ.

අලංකාර, පු. සත්‍රිසමයෙන්
 නාමවිච්ඡින්නෙන්.
 අලංකාර, ත්‍රි. නික්මවුයේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සාතුවෙහිද පල
 රහිත වාසනාදිය.
 අලංකාර, පු. මිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍යකරණලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවබෝධනලද.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකුතියා හෝ ප්‍රසිද්ධ
 වූ ගතන ඇත්තේ, ජනාපවාදය,
 නිකුතිය.
 අලංකාර, පු. වැසිහඬ, ඇතුන්ගේ
 ලලාටය.
 අලංකාර, පු. වැසිහඬ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සුධාදිවූ නේයෙන්
 අවකිණිවූද.
 අලංකාර, සත්‍රි. අනාදරය.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍ය කරණලද්දේ.
 අලංකාර, පු. සුධාදිවූ සිදුර(වල)
 සත්‍රි ලිහුණෙහි අවකිණියාවේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. පැළි නාස ඇත්තේ.
 අලංකාර, පු. උකුණුවල පහතින් ඉස
 හානිවය ගැලපුනු සත්‍රිය.
 අලංකාර, පු. න. කණිහරණය, මු
 දන් ලේ කඩ.
 අලංකාර, න. විරලාකි. කාරය
 (ඇදිරිය)
 අලංකාර, සත්‍රි. වැටෙන ගැබ්
 ඇතිදෙන.
 අලංකාර, පු. සුරාපනයට ගන්නා
 බැදීමේ ආදි අලංකාර.
 අලංකාර, පු. සුදුපැහැ, කහපැහැ.
 අලංකාර, න. සුමිවර්තය, එනම්—

අද්භූතරූපවූ විශුද්ධ අතිප්‍රේම
 වූයමිහිලයෙක් දූෂණය නොකෙ
 රේද හෙයයි.
 අලංකාර, න. සුදුමල් ඇති සැත්ත
 මුල්.
 අලංකාර, න. හුදුල්ල.
 අලංකාර, ත්‍රි. දියවූද.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකුතියා.
 අලංකාර, න. මෙතෙකැයි පිරිසි
 දීම, නිශ්චය.
 අලංකාර, පු. සීමාව, බිලය.
 අලංකාර, ත්‍රි. සුධාදිවූ නේයෙන්
 අවකිණිවූද.
 අලංකාර, න. පිණිවිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. අගනැමිද.
 අලංකාර, ත්‍රි. නැපලිනා සා ඇත්තේ.
 අලංකාර, පු. පානවැටීම.
 අලංකාර(නි), සත්‍රි. යුමිය.
 අලංකාර(නි), න. කාඩි.
 අලංකාර, ත්‍රි. සාතුවාපති යෙහි ලා
 පලදරණුරුක් ආදිය.
 අලංකාර, පු. යෙහි. බික දෙපනිරා
 සත්‍රියෙහිද ප්‍රධානාගයාගේ ප්‍ර
 නිකාපිණිසද කරණලද යාගය.
 අලංකාර, ත්‍රි. නැපලිනා සා ඇත්තේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකුතියා, ගින.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍යකරණලද්දේ.
 අලංකාර, පු. ගසාසමපන්න දෙයෙහි
 සතුරු සෙන්න කරන පිඩාව.
 අලංකාර, න. අනාදරය.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවමන් කරණලද්
 දේ.
 අලංකාර, පු. ශරීරාවයව.

අවසර, හා ඇතුන්ගේ පැවැත්ම සහ
 දිශානතිය හෙවත් පසුපානතය.
 අවසරය, ත්‍රි. ලේඛ.
 අවසරය, සත්‍රි. විරහය.
 අවසරය, ප්‍ර. ශුද්ධය.
 අවසරය, ත්‍රි. නිශ්චය හෝ නිශ්ච
 නමානුය.
 අවසරය, ප්‍ර. අනන්‍ය: පුරය, හෙව
 ත් ඇතුන්ගේ නිශ්චයය.
 අවසරය, න. අනන්‍ය: පුරය හෙ
 වත් ඇතුන්ගේ නිශ්චයය.
 අවසරය, අරල, (ගසලිප් අගව
 නැති කිවීමට අදියර).
 අවසරය, ප්‍ර. නුතනකිම.
 අවසරය, ප්‍ර. ගර්භය.
 අවසරය, ප්‍ර. බෝධිය.
 අවසරය, ප්‍ර. අවසරය.
 අවසරය, අවසර. නිශ්චයය.
 අවසරය, ප්‍ර. පිනි.
 අවසරය, ත්‍රි. ආශ්‍රිත, නුදුරු, බද්ධ.
 අවසරය, ප්‍ර. ප්‍රකාශය.
 අවසරය, න. කෙළවර.
 අවසරය, ත්‍රි. නිවන්තලදය, අව
 බෝධිය.
 අවසරය, ප්‍ර. මල, පුරුෂයාදී නිමිතය.
 අවසරය, සත්‍රි. අවසරය.
 අවසරය, ප්‍ර. මෝරා.
 අවසරය, සත්‍රි. ආකාරගුණය,
 (කොටස් දෙකක් වූ මුළුමැලි විම
 ආදිය සඳහා යොදා ගනිමින්)
 අවසරය, හා. අනුරය.
 අවසරය, සත්‍රි. ගුණය.
 අවසරය, ත්‍රි. අගනැමිය.

අවසරය, ත්‍රි. ගොලුවා, යටබල මුට්ඨා
 නම.
 අවසරය, සත්‍රි. දකුණු දිග. අපාති ය
 නුදු පායයි.
 අවසරය, ත්‍රි. නොකියුතු නෙපුල්.
 අවසරය, ත්‍රි. යටබල මුට්ඨා නම.
 අවසරය, න. මෙතෙර.
 අවසරය, ත්‍රි. නගනය.
 අවසරය, ප්‍ර. සෙල්, එළු, හිරු, සත්‍රි. ම
 සප් ඇත්තී.
 අවසරය, ප්‍ර. කරඹ.
 අවසරය, ත්‍රි. රක්තය.
 අවසරය, සත්‍රි. නුතන.
 අවසරය, ත්‍රි. උඩතලය.
 අවසරය, න. නිරන්තරය. ද්වයය
 හි වැටෙන කල තුන් ලිපිය.
 අවසරය, ත්‍රි. ඉක්මන්ද, න. ඉක්
 මන.
 අවසරය, න. අවසරය වෙනස.
 ඉක්මන්දයෙහි වැටෙන කල
 තුන් ලිපිය.
 අවසරය, ප්‍ර. එනම් නිරන්තරය.
 අවසරය, සත්‍රි. සම්ප්‍රත්තිය දරුවන්
 නැත්තී.
 අවසරය, සත්‍රි. ප්‍රත්‍යාවේෂය.
 අවසරය, ප්‍ර. විෂය.
 අවසරය, ප්‍ර. අරුණ.
 අවසරය, සත්‍රි. වළුරු.
 අවසරය, සත්‍රි. අරල, උපකරණ
 යෙහි වන්නාවූ පද්මවැරිණි නම්
 ගස. සාලකම්ලිනිය සි ප්‍රසිද්ධ ව්‍ය
 ය. මැණික් වැන්නය සි කියත්.
 අවසරය, ත්‍රි. ගලපුතු හෝ ඇ

ලකුණ.
 අවසරය, සත්‍රි. කුඩාව. (බඩ හිනි)
 අවසරය, ත්‍රි. බඩසා ඇත්තේ.
 අවසරය, සත්‍රි. විදුරිය.
 අවසරය, ත්‍රි. කනලය නම.
 අවසරය, සත්‍රි. දරුවන් නැත්තී.
 අවසරය, න. අගුණය, පාපය.
 අවසරය, ත්‍රි. නොපවුද.
 අවසරය, ප්‍ර. හෝපලය.
 අවසරය, සත්‍රි. කුටුරු
 හැණ. අවසරය, රොහිණියා
 වෙන්විය යෙහි නම් දෙකක් ද
 වෙන්.
 අවසරය, ප්‍ර. මරුණය.
 අවසරය, න. ගල් සෙවෙල්.
 අවසරය, ප්‍ර. පහණ (ගල).
 අවසරය, න. ලිප.
 අවසරය, න. ගල් සෙවෙල් (ක
 ප්‍රවේශයට දනම්.)
 අවසරය, සත්‍රි. එනම් රෝගය.
 අවසරය, ප්‍ර. යකඩ.
 අවසරය, ප්‍ර. හිසගේ, කොණ, න.
 රැවුල, ලේ, කළු.
 අවසරය, න. නිරන්තරය.
 අවසරය, සත්‍රි. කඩු ආදීන්ගේ කොණ.
 අවසරය, (ප්‍ර), න. කළු.
 අවසරය, ත්‍රි. ග්‍රාමය වන.
 අවසරය, ප්‍ර. අවසරය.
 අවසරය, සත්‍රි. සල්ගස.
 අවසරය, ප්‍ර. ගිවුරු.
 අවසරය, සත්‍රි. අස්විද් නැකත,
 අවසරය, කියා පෑම් දෙවේ.
 අවසරය, සත්‍රි. වෙලඹ.

අවසරය, ප්‍ර. දෙවියන් ද. (විව
 නයි)
 අවසරය, සත්‍රි. අස්විද් නැකත.
 අවසරය, ප්‍ර. දෙවියන් ද. (විව
 නයි)
 අවසරය, න. අවසරය.
 අවසරය, ප්‍ර. සංරක්ෂණය.
 අවසරය, ප්‍ර. න. රන්. න. දුපෝ
 රුව.
 අවසරය, ප්‍ර. න. දනගන් දිය.
 අවසරය, ප්‍ර. "නියමිත වෘත්තය ද
 භෞත සාද්භෞතයා වෘත්ත
 රෙවට, මණ්ඩලය සම්ප්‍රකාශය
 පාඨග්‍රන්ථය රසාංගය." සි. දක්
 වන ලද සිව්වැදුරු මුළු සේනා වි
 නාසයන් අතුරෙන් ඔවුනො
 වුන්හා අසම්ප්‍රකාශය දුරුවීම
 යා වූ සේනාවගේ පාඨග්‍රන්ථ
 යයි. හෙද අසම්ප්‍රකාශය හෙද
 යෙන් සංවිද්‍යා මිථි.
 අවසරය, අවසර. නොගේවර.
 අවසරය, සත්‍රි. පරිවෘතතා නැත්තී.
 අවසරය, ප්‍ර. පරිවෘතතා නොවූ සත්‍රි
 යගේ දනා.
 අ(ආ) සත්‍රි, ප්‍ර. පියාගස.
 අවසරය, ත්‍රි. ගුණ දෙස්
 නොවීම සා කරන්නා.
 අවසරය, ත්‍රි. බෙලිපාද.
 අවසරය, ප්‍ර. කවුරු.
 අවසරය, සත්‍රි. නොවැනි ලිපි මහා
 දේවත්විසින් යවනු ලබන්නාවූ
 අනන්‍ය පුරවාරියන් සත්‍රි.
 අවසරය, ප්‍ර. කළුපාන, ඉක්මන් දෙ

ගෙහිතුන්ලිහයි.

අභිබාධන, පු. සිරියෙරු හෙවත් අවිසන්ගාන්තා.

අභිබෙහුකා, සත්‍රි. සිරිය.

අභිසුත්‍රි, සත්‍රි. සිරිය.

අභිහෙහි, ත්‍රි. කචුව ආයුධකොට ඇත්තා.

අසු, පු. ප්‍රාණය අපනය උදනය ව්‍යානය සමානය යනමේ පව වායුන්ටනම්. එහෙයින් ව්‍යවහාරයෙහි බහුවචනයි.

අසුධාරණ, න. ජීවත්වීම.

අසුර, පු. අසුරයෝ.

අසුකණ, න. අනාදරය.

අසුකා, සත්‍රි. ගුණෙහිදු දෙමාරො පණය.

අසාග්ධරා, සත්‍රි. සම.

අසාජ්, න. ලේ.

අසාමාසාධ, ත්‍රි. නපුරු සවර ඇත්තා.

අසන, පු. අවරහිර. ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයු)ද.

අසාමි, අව්‍ය. අදහිනාපිසි. “ලභනාහනා නාමවබොධකාලෙ තු ලාමකාරුහ්‍ය ගතොසා මිත්‍රු” ලකගන පුදනකල තුලාකරණ යට කොපැලිණ වතුනම අදහි නයටගිය යනදි උදහරණයි.

අසාහි, අව්‍ය. පදනමාපිසි.

අසන, අව්‍ය. අසුරයා ප ගමයෙහි හෙවත්. කොසතුටු පෙරදුරිපිළි ගැන්මෙහි “තථාච්චිකාචදගෙ ඡ වසතුන” එසේය සියල්ලම

අපටවේවසි යනාදි උදහරණයි.

අසන, න. ආයුධය.

අසනුත්, ත්‍රි. දුනුවායා.

අසව්, න. ඇට.

අසව්‍ර, ත්‍රි. චලප්‍රකෘති අත්තා.

අස්ප්‍රමවාච, ත්‍රි. අවියත්තෙසුල් ඇත්තා.

අසුප, පු. රාක්ෂසයා.

අසව්‍යඤ, ත්‍රි. අයත්මාත්‍රය හෙ වත් අයතිකම.

අසව්‍යන, පු. දෙවියෝ.

අසවර, ත්‍රි. නපුරුසවර ඇත්තා.

අසාධ්‍යාස, පු. වෙදධ්‍යයන රහිත වුයේ.

අහංසු, ත්‍රි. අහංකර ඇත්තා.

අහංකාර, පු. අතිමානය.

අහංකාරවත්, ත්‍රි. අහංකාර ඇත්තා.

අහන්, පු. න. දවස.

අහමිහමිකා, සත්‍රි. මමගෙහි ඇත්තෙහි මමගෙහි ඇත්තෙහි යු ඩියෙහි ඔවුනොවුන්ට කරණ අහංකාරය.

අහංසුචිකා, සත්‍රි. මමපෙරවුටයෙහි මමපෙරවුටයෙහි යුඩියෙහියො ඩියන්ගේ ඔවුනොවුන් ඉක්මවා යාමෙහි උපකාහය.

අහංමනි, සත්‍රි. නුනුවන.

අහපිනි, පු. හිරු.

අහමිස, න. උදය.

අහසකර, පු. හිරු.

අහන, අව්‍ය. ආශ්වයා බෙදයනමෙහි වේ. “අහනුධිප්‍රකමොරාඤ” ආ

ශ්‍රවණයෙක රජුගේ නුවනඅධික බවක් යනාදියෙහි ආශ්වයායි, “අහනමහාපඤ්ඤපතින” බෙදයෙක මහමඩෙහි හුනුයෙහි යනාදියෙහි බෙදයි.

අහායා, පු. පමිතය.

අහි, පු. වෘත්තනම් අසුරයා, සපීසා.

අහින, පු. සතුරා.

අහිතුණකික, පු. අහිතුණකියා, (පාමිබට්ටියා)

අහිහස, න. රජුන්ට සවයෙහි වනහය.

අහිහුජ්, පු. මොනරා, ගුරුලා.

අහෙරු, සත්‍රි. ශතාවරිය.

අහො, අව්‍ය. විශ්මයෙහි.

අහොරාත්‍ර, පු. රැදවල් දෙකින් යුත්දින.

අහ්නාස, අව්‍ය. වහායනාපිසි.

ආ

ආ, අව්‍ය. කොපයෙහිද පිඩායෙහිද වේ. “ආපාපවිකසාසෙ, ආපාපයකුමක් ප්‍රසංසාකෙරෙහිද” යනාදියෙහි කෝපයෙහි වේ. “ආසිනම්, ඊත්භිතල” යනාදියෙහි පිඩායෙහි වේ.

ආම්, අව්‍ය. පිළිගැන්මෙහි “ආංකුමි” ඉච්චකරමු යනාදියෙහි දන යුතු.

ආකම්පිත, ත්‍රි. මදක්සැලෙනද.

ආකර, පු. රත්තාදි ආකරය.

ආකම්, පු. දුකෙලිය, පසආට, දුපෝරුව.

ආකලස, පු. පහසින හෙවත්ඤ්ඤා හරණාදියෙන් කරණලද ශොභාව.

ආකාර, පු. ඉතිකිරීමහෝ අවයව විකාර, අවයවසං ස්ථානය හෙවත් සටහන, අතිප්‍රායානුරූප ශාරීරික ක්‍රියා.

ආකාරගුප්ති, සත්‍රි. ශොකාදියෙන් වූ මුඛමාලවිම් ආදි ආකරවැසීම.

ආකාරණා, සත්‍රි. කැඳවීම.

ආකාශ, පු. න. අහස.

ආකිණි, ත්‍රි. ගැවසිගත්ද.

ආකුල, ත්‍රි. ආකුලද.

ආකුඤ, පු. බිහිසුනු යුධය, බැහැහඬ, හැඬීම, ආරක්ෂක.

ආකිඩ, ප. උයන.

ආක්‍රොශන, න. සාපකිරීම.

ආක්ෂාරණා, සත්‍රි. පර සත්‍රි පරසුරු මගින්හා එක්විම් කාරණයෙන් සත්‍රි පුරුෂදෙදෙනා මෙවුන්දම් න් බැණීම. මෙහිනප්‍රසංසක ලිභික “ආක්ෂාරණ” යබදයෙක්දවේ.

ආක්ෂාදින, ත්‍රි. ලොකාපවාදයෙන් දුමිතවුයේ.

ආක්ෂප, පු. නුතුණකිම.

ආබරුඬල, පු. ශක්‍රයා.

ආබු, පු. මියා.

ආබුහුජ්, පු. බලලා.

ආබෙම, පු. මුවදඩයම.

ආබ්‍යා, සත්‍රි. නම.

ආබ්‍යාන, ත්‍රි. කියතලද්ද.

ආබ්‍යාසිකා, සත්‍රි. පවත්දත්ස්ථාව එනම් ගද්‍යහෙදයෙකි.

ආගන්තු, ත්‍රි. ආගන්තුකයා.
 ආගස්, න. අපර.ධ්‍ය, පච්.
 ආතු, සත්‍රි. පොරොයුට, (උච්ඡිම)
 ආග්‍යාසි, සත්‍රි. අග්‍යි දේවතාවා
 ගේ හස්තව.
 ආග්‍යාසි, න. යානකරුගේ ගෘහය.
 ආග්‍යාසිණි, පු. උද්විජ්වස.
 ආග්‍යාසිණි, සත්‍රි. මුඛ සිරිස.
 ආච්, අව්‍ය. ඔකාරානු බන්ධනේ අ
 ව්‍යයනෙම “ආච්චිගල” මදක්
 පිහුටන් යනාදිකන්ති ඊෂ්දම්
 යෙහිද, “ආසංසාරං” සසරනෙ
 ක් නේ මුද්‍රාලෝ පැතිර ගෙන
 යනාදිකන්ති “අච්චිසෙහිද,”
 ආසමුද්‍රං, සමුද්‍රජාමිකොට යනා
 දියෙහි සිඳිවගෙහිද, “ආහරති”
 ගෙන එයි යනාදි තන්ති ක්‍රියා
 යොග්‍යෙහිදවේ “භිප්පාන එකා
 ජනාති, යනු භාණ්ඩය සුත්‍රහෙ
 තින් මේඛකාරානු බන්ධනිතවු
 යේ සක්කිනොවේ “ආච්චංකිල
 තන්,” අහථ්වුතඞ් එසේය යනා
 දි තන්තිසමරණාමියෙහිද. “ආ
 ච්චංමත්‍යසෙ, ඔවුළුසේ මෙනෙ
 හි කෙරෙහි යනාදි තන්ති වා
 ක්‍යෙහිදවේ.
 ආච්චික, ත්‍රි. ඇතින්උපන් බැම
 සැලිම ආදිසිතෙහි අදහස හැඟ
 විම් ලකුණු.
 ආච්චික, පු. බහස්පති.
 ආච්චාමය, න. මුඛආදි තැන්සේ
 දිම.
 ආච්ම, පු. බතින්කරණලද මඬය

(බතින් පෙරු කැද)
 ආච්චාසී, පු. මනුෂ්‍යව්‍යාපන කර
 න්නා.
 ආච්චාසී, සත්‍රි. මනුෂ්‍යව්‍යාපන කර
 රන්ති.
 ආච්චාසීණි, සත්‍රි. ආච්චාසී හා
 යථිව.
 ආච්චික, පු. න. භාරදගයෙක් (හා
 රයෙක්නම් තුලාවිස්සකි තුලා
 පන්සියසක්පලමකි) යාකටහාර
 වස දනම්. එනම් හැලෙන් මිනිය
 යුතු බරයි.
 ආච්චාදන, න. පියන, ආවරණ,
 වසුය.
 ආච්ච්චික, න. නාට්‍යානාමියෙහි
 මහසිතාව. එනම්. උතුන් ඇඟ
 අතගසා කරණ සිතාවයි.
 ආච්චාදන, න. මුද්දඩයම.
 ආච්චක, න. එළුවන්ගේ සමුහය.
 ආච්චාච්ච, පු. එළුපල්.
 ආච්චාකෙස, පු. “යකුහි ජිහ්නන
 හාදයා. සබලනනාවපදෙ ප
 දෙ: ආජානනනියත: සංඥ මාජා
 තෙයාසාත: සමානා:” යි කිය
 නලද අඬවිවලින් තුලාල ක
 ලලසැති කලන්පියරක් පාසා
 පිටහුන් ස්වාමියාගේ අදහසලෙ
 ස පැනයන්නාවු අඬවෙනම ආ
 ජාතෙය නම්.
 ආච්ච, සත්‍රි. සමවු හුඹහාගය, යුඬය.
 ආච්ච, පු. කෘෂිකම්, ජිවිකාව.
 ආච්ච, සත්‍රි. අනුන්ගෙන් බැලනො
 ගෙන ආතර්කාව පිණිස ක

රන්නාවු හාරොව හාදිකම්කවුලු,
 කරකයෙහි බලයෙන් ගෙලීම.
 ආච්ච, සත්‍රි. ආච්චව.
 ආච්ච, න. ගිනෙල්.
 ආච්ච, සත්‍රි. කොක්කා ලිහිණි.
 ආච්චිකර, පු. තුය්‍ය්‍යාද සංග්‍රාම
 ගෙහි පටහබවනිය-පටහනම්බි
 ක්කියකි, ඇතුන්ගේ ගජිනාව.
 ආච්ච, සත්‍රි. කොක්කාලිහිණි.
 ආච්චක, පු. න. හැමඅතින් දසතුල්
 පමණවු මනිනනාජනය හෙවත්
 ලාස්ස-කුඩබසතරක් ආතම
 කොට ඇතිප්‍රසංසතරක් ලාස්ස
 යි (නැලිසතරයි).
 ආච්චකික, ත්‍රි. ලාස්ස වපසරිය.
 ආච්චකි, සත්‍රි. තුවරිකා “තුර” යනු
 මරාපියි.
 ආච්ච, ත්‍රි. බනවත් අය.
 ආච්ච, පු. සත්‍රි. අකුර අගගසන
 ඇණය.
 ආච්චක, පු. රොගය, තාපය, සැ
 කය.
 ආච්චකවන, න. ප්‍රතිවාප හෙවත්
 මුහුන් ආදිය බහාලීම. වෙගය,
 පිණිවිම.
 ආච්චප, පු. අච්ච, ආලෝකය.
 ආච්චපත්‍ර, න. කුඩය.
 ආච්චර, පු. තොට කුලී. (නදි ආදි
 යෙන් එතරවීමෙහි දියයුතුකුලී).
 ආච්චාසිත්, ත්‍රි. වධයට සැරසු
 නේ:—
 “අග්‍යි දෙගරද ගෙවවසසු
 පාණි බනාපහ: කෙසුදුරාපහා

රිව්භබෙන ආතතාසිනා” යනුකි
 බැවින් ගිනිලන්නාද විෂයොද
 න්නාද ගසුයෙන් දිවිනසන්නා
 ද බනාපහැරගන්නාද යන
 මොහු සදෙනයි.
 ආච්චාසි(පි)ණි, විලයයි බනානවු
 උකුසු වගියෙක්.
 ආච්චික, ත්‍රි. ආගන්තුගයාවයො
 ග්‍යදේ.
 ආච්චික, ත්‍රි. අතිවිහුගේ අභියගෙ
 වත් ආගන්තුගයා පිළිබද සත්
 කාරාදියයි.
 ආච්චර, ත්‍රි. රොගඇත්තා.
 ආච්චාදන, න. “තතංවෙවාවන
 බසුච සතං ශුෂිරමෙවච චතුථී
 බනතුච්ඡෙයමාතොද්‍යං ලක්‍ෂ
 ණානිතම්” යි දැක්වුණාදිතනය
 මිනිසුබෙරආදිඅවනාසය වස්කුල
 ල්ආදි ශුෂිරය ලෝතාලම්ආදි ස
 නය යන චතුථීබවාද්‍ය.
 ආච්චාගමී, ත්‍රි. සතුරන් විසින් බිඳු
 නාලද දඬිඇත්තා.
 ආච්චාගමා, සත්‍රි. වදුරු මැ.
 ආච්චාකෙස, පු. කළුඩා.
 ආච්චර, පු. ප්‍රතුයා, ආකාරානා
 සත්‍රිලිභවු කල දුටනම්.
 ආච්චන්, උග්‍යාහය, දෙබය්‍යිය,
 බුඬිය, සුභාවය, පරමාතමන්, ශ
 රීර, ආතමය.
 ආච්චාගම, පු. අතගයා, බුහමයා.
 ආච්චාගමී, ත්‍රි. පොණ්‍යසකට යුන්
 තන්හැරනමුන් බඩතනා (ඇවිදි
 න්නා.
 ආච්චාසි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී,

ආච්ඡික, න. අච්ඡි වෙදඥයන් ගේ සමූහය.
 ආදර්ශ, පු. කැඩපත.
 ආදි, පු. ආදිය.
 ආදිකාරණ, න. මුල්කරණය.
 ආදිකෙය, පු. දෙවියෝ.
 ආදිකෘත, පු. දෙවියෝ, හිරු, එනම් දේවතාවගේ, “ආදිකෘතවද ශ ප්‍රාකෘතය” යනු කිබවින් මේවගේ යෙහි දෙළොස් දේවතා කෙනෙකු කැසිදෙනෙකු.
 ආදිනව, පු. රාගාදි කෙලශය.
 ආදුන, ත්‍රි. ආදරකරණලද, පුදන ලද.
 ආද්‍ය, ත්‍රි. ආදිය.
 ආද්‍යමාසක, පු. මදටෙක් හෝ අ කෙක් (හුනිදපසකි).
 ආද්‍යුන, ත්‍රි. කා ව්‍යායාම් නොකර න්තා.
 ආදික, න. අමුණුකරු.
 ආධාර, න. කුඹුරුආදිය තෙමීම පිණිස දියඅවිරා බදින බැමීම.
 ආධි, පු. උකස්, විපත, සිත්පෙළීම, අධිකයාන.
 ආධුන, ත්‍රි. ර්ෂත්කමපිත (මදක් සැලෙනද)
 ආධොරණ, පු. ඇත්ගොව්වා.
 ආධ්‍යාන, න. සිතීම හෝ මෙනෙ හි කිරීම.
 ආනක, න. මිනිසුබෙර, මහබැක් කිආදිපාද, බෙරය, පටහානම් බෙරය.
 ආනකදුප්පුහි, පු. විෂ්ණුහුගේ පියා.

ආනන, ත්‍රි. අනනුමිද.
 ආනදා, න. මිනිසුබෙර ආදිය.
 ආනන, න. මූලය.
 ආනඤ, පු. පීතිය, ද්‍රව්‍යයෙහි. ත්‍රි.
 ආනඤථ, පු. පීතිය.
 ආනඤන, න. සංවර්ණය, එනම් සුභාද්බකුචාදින්ගේ ගමනාගම නාදි සමයෙහි ආලිභතය වූම නය ප්‍රිය වචනය යනාදියෙන් ආනඤකරණය හෙවත් සතුටු කිරීමයි.
 ආනනී, පු. යුධය, නෘත්‍යශාලා, ජ නපද විශේෂයෙකි.
 ආනාය, පු. දූල.
 ආනායා, පු. ගානීපතානම් අග්නි ගෙන්ගෙන යම්දකුණාග්නියෙ ක් සරසනු ලැබේද ඒ දකුණු ග්නියයි.
 ආනාහ, පු. මලමුත්තබය.
 ආනුපුච්ඡි, සත්‍රි. අනුකූලය හෙවත් පිළිවෙල. නපුංසක ලිගයෙහි “ආ නුපුච්ඡි” කියාවේ.
 ආනික, පු. න. යුධය.
 ආනිසික, පු. අරක්කැමියා.
 ආනවිකිකි, සත්‍රි. ගොතමාදින් වි සින් කරනලද නකිකාසත්‍රය.
 ආපස්, නිත්‍ය සත්‍රි. බහුවචනය ප්‍ර ලය.
 ආපක, න. අභික්කැමිබ්‍රයවාදිය.
 ආ (අ) පගා, සත්‍රි. නදිය.
 ආපණ, පු. සල්පිල.
 ආපණික, පු. සල්පිල් වෙලඳ.
 ආපණ්‍යාපන, ත්‍රි. දුකට හෙවත් වි

පතට පැමිණියේ.
 ආපද, සත්‍රි. විපත.
 ආපනන, ත්‍රි. දුකට හෙවත් විපත ටපැමිණියේ.
 ආපනනසකා, සත්‍රි. ගැබිණි.
 ආපමනාක, ත්‍රි. අගයෙන්සමාන දැසින්මාරුකලද.
 ආපාන, න. රාමැඩිල්ල හෙවත් සුරාපානය කරණ භූමිය.
 ආපිඬ, පු. හිසනැඹුල්දම.
 ආපින, න. දෙනුන්ගේ තනය.
 ආපුක, න. අපුපයන්ගේ සමුහ ය(අපුපනම් රොටිආදියයි) ත්‍රි. කදුකයා(කැවිලිතනන්තා)
 ආපන, පු. (යථාපිඤ්ඤා)විකෘ සකටයුත්තේ.
 ආපා, න. ජලවිකෘතිය.
 ආපායන, න. පිණිවිම.
 ආපුච්ඡන, න. සංවර්ණය, එන මි සුභාද්බකුචාදින්ගේ ගමනා ගමනාදි සමයෙහි ආලිභත වූම න හසනප්‍රියවචන යනාදියෙන් සතුටුකිරීම.
 ආපුපද, න. පාඅගදක්වා වැටෙන පිළි.
 ආපුපදින, න. පාඅගදක්වා වැටෙන පිළි.
 ආප්ලව, පු. නැහැම.
 ආප්ලාව, පු. නැහැම.
 ආබකි, පු. ගොණුකර බදින ර ගැන.
 ආතරණ, න. අබරණ.
 ආගාසණ, න. ප්‍රියතොපුල.

ආගාසවර, පු. එනම් දෙවතා ව ගීය (මේවගීයෙහි සිවුසැට දෙව තාකෙනෙක් වෙත්).
 ආගිර, පු. ගොපොල්ලා.
 ආගිරපලි (ලි), සත්‍රි. ගොපල ගම.
 ආගිර, සත්‍රි. ගොපල සත්‍රි.
 ආගිල, න. ශාරීරික වෙදකාව, ඉ න් යුක්තයෙහි තුන්ලිතුයි.
 ආගොග, පු. පිරුණුබව එනම් ස මේ.පවාර පරිපූර්ණතාවයි.
 ආමගණි, න. අමුණද “ආමොප ක්ව මලසාසෙවගකොයසා ක න්” ආමයනු නොපැසුනු මල හෝ මාංසාදියයි ඊට සමාන ග ද ඇත්තේ අමුණදයි මිනිසුම් ආ දියයිද කියත්.
 ආමනසා, න. පිඩාව, දුක.
 ආමස, පු. රොගය.
 ආමසාවිත්, ත්‍රි. රොගඇත්තා.
 ආමලක, ත්‍රි. ඇඹුලුගස (තෙල්ලි).
 ආමලකි, ත්‍රි. ඇඹුලුගස (තෙල්ලි).
 ආමසා, සත්‍රි. මිදෙන කිරි.
 ආමිස, න. මස්, පු. උපාදානය හෙ ත් පඬුරු හෝ අත්ලස්, අනුනව කටයුතු වසනුව.
 ආමිසාගිත්, ත්‍රි. මත්ස්‍යමාංස අනු නව කරන්නා.
 ආමුකන, පු. වෙලකාදියනැන්දේ.
 ආමොද, පු. සතුට, දුරහමන සුව ද, විලෝපනාදියෙන් උපන් ඉ තා විනිදෙන පෙම්කරුසුවද.
 ආමොදිත්, ත්‍රි. මුවසුවද කරන්නා

වූ කපුරුආදී සුවඳ.
 ආමිනාය, පු. ගුරු පරම්පරාගත
 සපුපදෙය, වෙදය.
 ආම, පු. අමගස.
 ආමුනාය, පු. ඇඹුල්ලගස, අමු
 තක යනුද මෙහිවේ.
 ආමුඩින, න. දෙනන්යලක්කීම,
 බියෙහි හෝ ක්‍රොධයෙහි හෝ පැ
 සසීමෙහි හෝ ඉක්මනෙහි හෝ
 විශ්මදෙය දැකීමෙහි හෝ ආශව
 යසියෙහි හෝ දෙනුත්විටක් කී
 මයි.
 ආයන, ත්‍රි. දික්ද.
 ආයනන, න. දෙව්වලය.
 ආයනි, සුත්‍ර. මතුළුතකාලය, නෙ
 ජස්.
 ආයනන, ත්‍රි. අයන් මාත්‍රය (අය
 නිය).
 ආයස්, න. යකඩ.
 ආයාම, පු. දික්බව.
 ආයුධ, න. යසත්‍රය.
 ආයුධික, ත්‍රි. බඩිගාදියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 ආයුධිය, ත්‍රි. බඩිගාදියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 ආයුෂමන්, ත්‍රි. දික්ආයුආත්තා.
 ආයුස්, න. ජීවත්වනකාලය.
 ආයොධන, න. යුධය.
 ආරකුට, පු. න. පිත්තල.
 ආරකුට, පු. ඇසලගස “අරග්
 වධ” යනුද මෙහිවේ.
 ආරතාලක, න. කාඩි.
 ආරති, සුත්‍ර. විරතිය.

ආරමන, පු. පටන්ගැනීම.
 ආරව, පු. හඩ.
 ආරා, සුත්‍ර. සොම්මරුන් සම්විදින
 කටුව.
 ආරාන්, අව්‍ය. (ආරාන් ශත්‍රෝස්
 දවසෙන්” සැමකල්හි සතුරාගෙ
 න් දුරුවවසන්නෙය, යනාදී ත
 න්ති) දුරුවීම අභියෝගිද “ආරා
 න් සද්භිෂ්ඨා ආයුධිකත, සන්පුරුෂ
 යන් හා සම්පදයෙදුනේය යනා
 දී තන්ති සම්පාතියෙහිදවේ.
 ආරාධන, න. නිපදවීම, ලැබීම,
 තුෂටිය.
 ආරාම, න. අරම හෙවත් උප
 වනය.
 ආරාලික, න. නිපදවීම, ලැබීම,තු
 ෂටිය.
 ආරාව, පු. හඩ.
 ආරෙවන, පු. ඇසලගස.
 ආරොග්‍ය, න. නිරෝගිබව.
 ආරොහ, පු. උතතම සත්‍රියගේ උ
 කුල, ඇතුන්නැගීම, උභයෙක
 වනැගීම, දීක්ෂය, උස,
 ආරොහණ, න. හිණ.
 ආරිගල (අනතගිල)න. නිල්ගිරිති
 ලිල.
 ආරිව, න. ඔසප්.
 ආර්ද්‍ර, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 ආර්ද්‍රක, න. අමුඉඟුරු.
 ආසා, පු. නාවයෙහිලා ගරුකව
 යුත්තා.
 ආසා, සුත්‍ර. වෛශ්‍ය සුත්‍ර.
 ආසාණ්, සුත්‍ර. වෛශ්‍ය සුත්‍ර.

ආසාචනී, පු. ආසමුද්‍රාව ව වෛ
 පුච්ඡා දසමුද්‍රාව පශ්චිමාන් ත
 යොරෙවානාරංගියෙසී ආසාච
 වනීං විදුබ්බා” යන්නෙන් පුච්ඡ
 සාගරයහාපශ්චිමසාගරයහාද ඒ
 වික්‍රියතිමවත්පච්ඡිත දෙදෙනාගේ
 අතරඅසාචනීයසී දක්වනලදී.
 ආෂ්ඨ, පු. පුසිකිරීමට සුදුසු ගො
 නා.
 ආල, න. නිරියල්.
 ආලමන, පු. මැරවීම.
 ආලස, පු. ගෙය.
 ආලවල, න. තොතැන්න “වෘ
 ක්‍ෂාදිමුලෙ සමනනතොමන සො
 ධාරණාචංයවෙෂ්ඨනං තස්‍ය” ය
 නු කීබැවින් වෘක්‍ෂාදීන්ගේ මූල
 යෙහි වටකොට දිය දරාසිටීම පි
 ණ්ස යම්වැටියක් කරණලදද ඊ
 වනම්.
 ආලස, ත්‍රි. අලසයා.
 ආලාන, න. ඇතුන්බදින වැඹ.
 ආලාප, පු. පිය තෙපුල්.
 ආලි (ලි), සුත්‍ර. යෙහෙලිය, පඩිකති
 ය, තුරුපෙළ.
 ආලිඛ්‍ය, පු. “ආලිඛ්‍යගෙයව
 ගොපුච්ඡ” යනු කීබැවින් ගෙරි
 වල්ගයකටබදු මිනිසුබෙරවෙසෙ
 සෙක්.
 ආලිස, න. දුනුවායන්ගේ ප්‍රත්‍යා
 ලිසය ආලිසය සමපාදය වෛ
 ශාබ්‍ය මඩලයසී කියනලද පස්
 වැදූරැම් සිටීම අතුරන් දක්ෂිණ
 ජංසාප්‍රසාරණය කොටවාමජංසා

වහකුලුවාසිවීමයි.
 ආල, සුත්‍ර. කොතලේ.
 ආලොක, පු. දැකීම, ඵලිය.
 ආලොකන, න. බැලීම.
 ආවපන, න. සැලිවලින් ආදිසිය
 ලු බදුන්.
 ආවනී, පු. දියසලාව හෙවත් මඩ
 ලාකාරයෙන් ජලයාගේ කරකැ
 වීම.
 ආවලි (ලි), සුත්‍ර. තුරුපෙළ.
 ආවසින, ත්‍රි. අවබෝධකලද, පිදු
 රෙන් තොරකලධනය.
 ආවාප, පු. තොතැන්න හෙවත්
 රුක් අදියේ මුල දියරදසිටීම පි
 ණ්ස කලවැටිය.
 ආවාපක, පු. අත්වලල්ල.
 ආවාල, න. තොතැන්න හෙවත්
 ගස්ආදියෙහි මුලවට කොට දිය
 රදසිටීමට කලවැටිය.
 ආවිද්‍ය, ත්‍රි. වක්වුද, ප්‍රෙර්‍යාගෙව
 ත් මෙහෙයුද.
 ආවිධ, පු. දැව්විදින බුරුමකටුආදී
 ය.
 ආවිල, ත්‍රි. තොපැහැදිබව.
 ආවිස්, අව්‍ය. පහළ විමෙහි.
 ආවුක, පු. නාව්‍ය විෂයෙහි පියා.
 ආවුකත, පු. නාව්‍යාකති විෂයෙහි
 බුහුනනියගේ සාමියා.
 ආවාන්, සුත්‍ර. අනුක්‍රමයහෙවත්
 පිළිවෙල.
 ආවාන, ත්‍රි. නදිපච්ඡිනා දියෙන් ව
 ටකලද.
 ආවෙහි, සුත්‍ර. වෘද්ධරකනම් ගස

(ගෝණකාලයකිද කියත් (ජී
ශ්‍රීපංඡ) මරාවි.
ආට්ටන, න. රත්කරු ආදීන්
ගේ සිප්ගල.
ආට්ටික, න. ආගන්තුගයා.
ආට්ටිනා, ත්‍රි. ඉ ඡට්ටිප්‍රාපනියෙහි
ආසාදනය.
ආට්ටු, ත්‍රි. ඉ ඡට්ටිප්‍රාපනියෙහි ආ
සා දැක්වීම.
ආගය, පු. ආග්‍රය, අභිප්‍රාය.
ආගර, පු. රාක්ෂසයා.
ආගා, සත්‍රි. දිසාව, දිසිතාභිභාව.
ආගිනබගවින, ත්‍රි. ගෙරින්නේ
පළමුගොදුරැබීම.
ආගිවිස, පු. සපියා.
ආගිස්, සත්‍රි. අභිභව ප්‍රාප්තියෙහි
හිතයක්පැනීම, සපියන්ගේදල.
ආගු, න. ඉක්මන්. දුර්වලාචි කල
තුන්ලිඟයි.
ආගුන, පු. සුලභ.
ආගුගුණ, පු. ගිනි.
ආගවසී, න. විසමය. ඉන්යුකත
යෙහි තුන්ලිඟයි. පු. නාට්‍යයෙහි
අද්භූතරසය.
ආගුම, පු. න. අසපුව.
ආගුස, පු. සකුරුදි මඩගුණයන් අ
තුරෙන් එක් ගුණයෙකි.
අගුසාග, පු. ගිනි.
ආගුව, පු. පොරාන්දුව, (ගිවිසුම).
ත්‍රි. අවවාදගිවිස්තා.
ආගුගන, න. නිරන්තරය. දුර්ව
යෙහි ත්‍රි.
ආගුගන, ත්‍රි. සම්කාරකරණලදහෙ

වන් ගිවිස්තාලද යන අවිසි.
ආගව, න. අගවසමුහය.
ආගවසුප්, පු. වජ්‍රමස.
ආගවින, පු. වජ්‍රමස.
ආගවිනෙස, පු. භිවචනයි. දෙවි
වෙද්දු.
ආගවින, ත්‍රි. අසුගෙන් දිනකින්
යාහැකිමාගීදිය.
ආගාස, දු. අසලමස, කැලලියෙ
න්කල තවුස් සැරයවිය.
ආගනන, ත්‍රි. තත්පරයා හෙවත්
නියැලියා.
ආගන, න. ඇත්කද, ආසනය.
ආගනා, සත්‍රි. හිදීම.
ආගනන, ත්‍රි. සම්පය.
ආගාව, පු. උක්පලා ආදියෙන්
කල මෙරය, “සිඳුරිකුරසෙසෙ ප
කෙටි රපකෙටුරාස වොභවෙ
න්, මෙමෙරය බාහකිප්‍රභව ගුඩ
බාහකාමුසංකිතම” යනු මාධ
වයන් කිබැවින් නොපිසු උක්ර
සයෙන් කෙලේ ආසවනමැයි ද
තයුතු.
ආගාදිග, ත්‍රි. ලදද.
ආගාර, පු. හැමතන්හි පැහිරයන්
නාවු සෙතාව, තදවැස්ස.
ආගුර්, සත්‍රි. කළුඅඹ.
ආගෙවනක, ත්‍රි. තාපනි අවසන්
තොව බලනද.
ආගනකුන, න. යුධය.
ආගනකුන, න. “ජවානොගෙව
නගුණොති න පසානිච්ඡාදයි
ගනි” යනු වචනහෙයින් යම්

බදුවු ගමන් වේගයකින් පිවිතවු
අවයෙක් ශබ්දය නොඅසාද
නොදකිද අසුන්ගේ එබදු ගම
න් වෙගය.
ආගාරණ, න. ඇතුන්පිට අතුර
ණ විවිත්‍රකමබලය.
ආගා, සත්‍රි. සභාව, ප්‍රයතනය.
ආගාන, න. සභාව.
ආගානි, සත්‍රි. සභාව.
ආගපද, න. පිහිට, කාන්තය.
ආගෙචාන(ට), පු. වරාගස
ආගෙචාන(ට), සත්‍රි. මුතු මැණික්
ආදිය විදින විදුර. (කටුව)
ආගෙචාන(ට), සත්‍රි. කටරො ටැ,
වැලිද්ද, පු. වරාගස.
ආගා, න. මුඛය.
ආගා, සත්‍රි. හිදීම.
ආගුව, පු. රාගාදි කෙලයය.
ආගන, න. නොවුවාක් බිණීම.
ආගනලකුණ, ත්‍රි. ගෝයාදිත්‍රියා
යෙන්ප්‍රසිද්ධියේ.
ආගව, පු. යුධය.
ආගවනිස, පු. ගොමපිණිස සැර
සුගින්න.
ආගාර, පු. අනුගවය.
ආගාව, පු. වෙතලිද.
ආගෙස, න. විස ඇට ආදිය.
ආගො, අව්‍ය. විකල්පයෙහි හෙව
ත් අනෙකානුභාවයෙහි “දෙ
ව ආගොගකම්භි” දෙවිගෝගද
භිද යනාදිලදහරණයි.
ආගොපුරිකා, සත්‍රි. සමත් බැවිප
ගලකිරීම.

ආගවස, පු. නම.
ආගවා, සත්‍රි. නම.
ආගවාන, න. කැඳවීම.

ඉ

ඉයු, පු. උක්, කුඩුවෙලග, තුව
ර. (රටතෝර)
ඉයුගකා, සත්‍රි. වැලක්, ඉතිරිග
ස, ගවැටැගස, හෙලකිරිබදු.
ඉයුර, පු. ඉතිරි.
ඉයුචාකු, තිත්තලබු.
ඉඛග, පු. අභිප්‍රායානුරූප ශාරීරික
ක්‍රියා (ඉතිකිරීම) ජගම හෙවත්
ඇවිදිනාද.
ඉඛගින, න. අභිප්‍රායානුරූප ශාරීරි
කක්‍රියා (ඉතිකිරීම)
ඉඛගුදි, සත්‍රි. අභුණ්‍යස “ඉඛගු”
කියාපුලිඟදවේ.
ඉච්ඡා, සත්‍රි. කැමැත්ත, ආසාව.
ඉච්ඡාවනි, සත්‍රි. මෙමදුනා දියෙහි
ආසාදැත්තී.
ඉ(හි)ප්පල, පු. දියමිදෙල්ලගස.
ඉජ්‍යාභිල, පු. යාගභිලිච්ඡයේ, හෙව
ත් නැවත නැවත යාගකරන්නේ.
ඉච්චර, පු. පුභිකලගොනා.
ඉඛා, සත්‍රි. ගවදෙන. වචනය. බිම.
ඉතර, පු. නිවයා, ත්‍රි. දෙකක් අතු
රෙන් ජානාදියෙන්වෙන් කල
අනික, නිව.
ඉතරෙදුස්, අව්‍ය. අනික් දිනක
“කථා දිනාදිතරෙදුස් ප්‍රියො දු
භව්‍ය” දුක්දිනයෙන් අනික් දි
නයකවල්ලග නෙමේ දුක්කයුත්

තේය යනාදි උදහරණයි.

ඉති, අව්‍ය. හෙතු ප්‍රකරණ ප්‍රකා
රය ප්‍රකාශය සමාපතිය එවමට
යනාදියෙහි “රාමොහනති ඉති
රාවණො පලාතො, රාමොහම මරසි
යන හෙතුවෙන් රාවණෙනමේ
පලායසි යනාදි තන්හි හෙතුවෙ
හිද “විප්‍රක්ෂත්‍රිය විටිශුද්ධා ඉතිව
ණො, බමුණු කැත් වෙස් සුදුරු
මේ ප්‍රකාර කුලයෝවෙන් යනා
දිතන්හි ප්‍රකරණය ප්‍රකාරය
යන අවිශන්තිද, “ඉතිපාණිති”
ප්‍රසිඛපාණි නිය යනාදි තන්හි
ප්‍රකාශයෙහිද, “බමුණුවරෙදිහි,
යනාදිතන්හි වාක්‍යාවසානපරිස
මාපතිගෙහිද, “කුමාද ඉංතාරදඉ
ත්‍ය බොධි, මෙසේ ක්‍රමයෙන්
නාරදයසි අවබෝධකලේසි ය
නාදි තන්හි එවමට යන මෙහි
දවේ.

ඉතිහ, අව්‍ය. උපදෙශපරපුරාව.
ඉතිහා, පු. පුළුපරපුරා කථාව.
ඉතපි, සත්‍රි. පනිවෘත්තානැත්ති.
ඉදනිමි, අව්‍ය. මේ කාලයෙහිසනා
පිසි.

ඉබම, න. දර.

ඉන, පු. සුයසියා, ප්‍රධාන.

ඉඤ්ඤ, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව.

ඉඤ්චර, න. නිලිපුල්, “ඉඤ්චාර,
යනුදවේ.

ඉඤ්චපි, සත්‍රි. භතාවරිය.

ඉඤ්ච, පු. වක්‍රයා.

ඉඤ්ච, පු. ශක්‍රයා.

ඉඤ්ච, පු. කුඹුක්.

ඉඤ්ච, කෙළිදඤ්ච.

ඉඤ්චාරුණි, සත්‍රි. ගොත්කැකිරි.

ඉඤ්චර(පි)ස, පු. නිකගස.

ඉඤ්චාණිකා, සත්‍රි. නිකගස.

ඉඤ්චාණි, සත්‍රි. ශක්‍රයාගේ හා
යසාව.

ඉඤ්චාසුබ, න. දෙවි දුන්න.

ඉඤ්චාපි, පු. අසුරයෝ.

ඉඤ්චාරජ, පු. විෂ්ණු.

ඉඤ්ච, න. ඉදුරෝ, රෙනස් හෙව
ත් බිජබාතුව.

ඉඤ්චාපි, පු. විෂය එනම් රූපග
කරස සප්තියන මොහුයි.

ඉඤ්ච, න. දර.

ඉඤ්ච, පු. ඇතා.

ඉඤ්ච, ත්‍රි. බතවත්.

ඉරමඤ්ච, පු. විදුලි එලිය.

ඉරා, සත්‍රි. පොළෝ, තෙපුල, සුරා,
ජලය.

ඉරිණ, න. හිස්බිම, කරමැටි (ලි
ණුමුසු) බිම.

ඉ(ර)චාරු, සත්‍රි. කැකිරි, උචාරු,
රචාරු, එචාරු, යනුද මෙහි
වෙත්.

ඉලා, සත්‍රි. ගවදෙන, වචනය, බිම,
බුබ පතනි.

ඉල්වලා, සත්‍රි. බහු. මුඛසිරිස නැ
කන හිසදෙසෙහිවු තරු පස.

ඉච, අව්‍ය. සදාශාසිති.

ඉච, පු. වජ්‍රමස.

ඉච්ච, පු. සත්‍රි. ර්තලය.

ඉච්ච, සත්‍රි. හියවුර.

ඉච්ච, න. යාගත්‍රියාව, කැමතිසේ
යන අවිසි ක්‍රියා විශේෂණයි.

ඉච්චකාපථ, න. සුදුමල් ඇති සැ
වැත්තමුල්.

ඉච්චගනි, පු. සුවද.

ඉච්චචොද්‍යාකත, ත්‍රි. අභිමතප්‍රයෝ
ජනගෙහි උපසාහ ඇත්තා.

ඉච්ච, සත්‍රි. යාගය, ඉවජවා.

ඉච්චාස. පු. දුන්න.

ර්චණ, න. ඇස.

ර්චණිකා, සත්‍රි. ශුභා ශුභ දන්
නි. (නිමිති කියන්නී)

ර්චින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.

ර්චි, සත්‍රි. සසායට වන උපද්‍රවය,
ප්‍රවාසය, හෙවත් තොරටවිසීම.

ර්චිණ, ත්‍රි. හිස්බිම, ලුණු මුසු බිම.

ර්චින, ත්‍රි. ප්‍රප්‍රිතදැ හෙවත් මෙ
හෙයුද.

ර්චි, න. වුණය.

ර්චිචා, සත්‍රි. ර්චිචාව.

ර්චින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.

ර්චි, සත්‍රි. කසිසරචුව එනම් කුඩා
කඩුවක ආකාර ඇති එක බාරා

ඇති ආයුධයයි.

ර්ච, පු. ර්චවරයා, ර්චානකොණ.

ර්චාන, පු. ර්චවරයා.

ර්චිනා, ත්‍රි. සමාමියා.

ර්චවර, ත්‍රි. සමාමියා, ර්චවරයා.

ර්චවපි, සත්‍රි. උමාදේවි.

ර්චණ, න. බැලීම.

ර්චණිකා, සත්‍රි. ශුභා ශුභ පරිච්ඡා

කරන්නී.

ර්චණ, අව්‍ය. අලංකාරයි “ර්චද්‍රවණං
පයංපිබ” මද හුණු කිරීමට ය
නාදි උදහරණයි.

ර්චණපාණ්ඩු, පු. මදක් පඩුපැහැ,
ඉන්ද්‍රත් දෙයෙහි, ත්‍රි.

ර්චා(ශා), සත්‍රි. නඟුලිය.

ර්චිකා, සත්‍රි. ඇතුන්ගේ අක්ෂිගො
ලය, තෙල්ල.

ර්චා, සත්‍රි. ආශාව.

ර්චාමාග, පු. කොක්කාවා (වෘක්ක
යා).

උ(උ), අව්‍ය. කිසිබස්හි, “උආගතා
ශක්‍රා” සතුරා ආයෝද යනාදි
උදහරණයි.

උකත, ත්‍රි. උකටලිවුයේ, කියතල
ද්ද.

උකන්, සත්‍රි. වචනය.

උක්ථ, න. සාමවෙද ගිවෙ සෙ
සෙක්.

උක්ච, පු. තරුණගොතා, ප්‍රථමා
යෙහි රූප-උක්චා උක්චාණෝ,
උක්චාණෝ යනුයි.

උබා, සත්‍රි. තාලය (සැලිය).

උබ්‍ය, ත්‍රි. බදුනෙහි පිසුබත් ආ
දිය.

උගගන, න. වම්නකළද.

උග්‍ර, පු. ර්චවරයා, ශුද්ධත්‍රිය හාක්ෂ
ත්‍රිය පුරුෂයා නිමිතකොට උප

න්අය, හේ ආයුධවෘත්තිය, න.
රුද්‍රබව, නාට්‍යකතියෙහි රෝ

උත, අවත. “උතතිම, උතාජිතා:”
 කීමයාද අජිතයාද යනාදියෙහි
 අපරම් හෝ සමුච්චයාමිති “විෂ්ණු
 උතතිව: සෙවතා:, විෂ්ණු හෝ ශිව
 යාසෙවකවයුතු යනාදියෙහි වික
 ල්ප හෙවත් නානාපක්ෂ යනා
 මිති. ත්‍රි. හුහෙවත් නුල්දික් ගැසිම්
 ආදියෙන් සෑදිම.
 උතාහො, අවත. විකල්පයෙහි හෙ
 වත් අනෙකානන භාවයෙහිවේ,
 “උතාහො බ්‍රහ්මවොචතෙ”
 නොභිනම් වේදය කියනුලැබේ
 යනාදි උද්ගරණයි.
 උත්ත, ත්‍රි. උතටලිවු.
 උත්තම, න. තික්පත්‍රනම් සුගති
 ද්‍රව්‍ය (කුරුඳුපොතු).
 උතකණ්ණා, සත්‍රි. උතටලිය.
 උතකර, පු. ධාතෘදින්ගේ රූ.
 උතකථී, පු. ප්‍රකථීය හෙවත් අති
 ශය.
 උතකලිකා, සත්‍රි. උතටලිය.
 උතෙකාර, පු. ධාතෙතාත්කෛපය
 හෙවත් වි ආදිය හුලංකිරීම.
 උතෙකාශ, පු. කිරලාවා.
 උතතංස, පු. ත. කණ්ණිභරණය, මු
 පුත් මල්කඩ.
 උතත, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 උතතපා, න. විශලිමස්.
 උතතම, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 උතතමණී, ත්‍රි. ණයදෙන්තා,
 උතතමා, සත්‍රි. උතතමසත්‍රි.
 උතතමාධග, න. හිස.

උපසාහවසීන, පු. විරරසය, දැන
 බමි යුබ සනමෙහි උපසාහකාරී
 ගුණය.
 උත්සුක, ත්‍රි. අභිමතාපියෙහි උ
 පසාහ ඇත්තා.
 උපසාසව, ත්‍රි. හරණලද ද.
 උපෙසබ, පු. වාක්ෂාදිත්තේ උස,
 සිරුර.
 උදව්, අව්‍ය. උතුරුදිගවූ දෙශාදි
 යෙහි.
 උදක, න. ජලය.
 උදකතා, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.
 උදග්‍ර, ත්‍රි. උසස් ද.
 උදජ, පු. ගවාදි සිව්පාවුන් මෙහෙ
 හිම (දුක්කිම.)
 උදසි, පු. මුහුද.
 උදහන, පු. ප්‍රවාහනි කථාව (සවරු
 පවු පරිද්දෙන් කියන කථාව.)
 උදහතා, සත්‍රි. පිපාසය.
 උදකත්, පු. මුහුද.
 උදපාන, පු. ලිදසමිපයෙහි කණි
 න ලද කුඩාදියවල.
 උදස, පු. ලදුගිර.
 උදර, න. බඩ.
 උදකී, පු. මතුළත එලය.
 උදවසින, න. ගේ.
 උදගමන්, න. දිය අඩක් බහා ඇල
 එර මොරු.
 උදහ, පු. ශරීරවායු “උදහාන
 ණයදෙසෙ,, යනු කිහිපයින් ලද
 නවායුව බොටුවෙහි වේ.
 උදුර, ත්‍රි. දන්දෙන්තා, මහත්තැ
 නැත්තා, අභිපරිතවූ සාමාව ඇ

න්තේ.
 උද්භිත, පු. විජිතිපුත්තේගෙවත් දි
 නානුකැමති රජුගේ මඩයෙහිවූ
 රජුන්ගේ මඩලයෙන් පිටත්කි
 වූ විජිතිපුත්තේ මඩලයට අත්‍ය
 නතරනිවූ ගෙවත් ඉමෙන් (පි
 ටත්තිවූ මඩලය වළදනා රජ.
 උද්භාර, පු. උද්භාරණය.
 උද්භිත, ත්‍රි. බදනාලද්ද, කියනලද්
 ද.
 උද්භි, සත්‍රි. උතුරුදිග.
 උද්භි, න. ඉරිවේරිය, කෙසෙසුමු
 පරිණාය නාම යෝද මෙහිවෙත්,
 පු. “ශරාවතා අවධෙය්‍යී පශ්චි
 මොත්තරා පශ්චිමසනිත උතත
 රොදෙය සඋද්භි, යනුකිතෙ
 සින් ඩිකුරු සරාවති නම් නදි
 ය කෙරෙත් ඉමිවූ වයඹදිග පිහි
 ටි දෙසය.
 උද්භිත, පු. දිවුල්ගස. න. තඹ.
 උද්භිත, සත්‍රි. දුතනගස.
 උද්භිත, න. වත.
 උද්භිත, ත්‍රි. වමන කළද.
 උද්භිත, න. සේද පිළි සහල.
 උද්භිත, න. අතිශය, ද්වයයෙහි
 වැටෙනකල, ත්‍රි.
 උද්භිත, පු. සාමවෙද දත්තේ.
 උද්භිත, පු. ගෙලඇඹිම, නැලිනැ
 ගිම, (ඔකකාරය.)
 උද්භිත, පු. සාමවෙද විශේෂයෙ
 ක්.
 උද්භිත, ත්‍රි. නගනලද ශසත්‍රාදිය.
 උද්භිත, පු. කාසාදිපරාගයෙන්

උඛට ඇදීම.
 උද්භිත, පු. ප්‍රශස්තය “ලිඛිතානා
 රෙන සමානාධිකරණෙපි සා
 ලිංගං නත්‍යජනි” යනු වචන බැ
 වින් විශේෂයා බදු ලිඛිතැත්
 තේයයි දනුනු.
 උද්භිත, පු. යම්දඬුකඩක තබාද
 ඬුසස්නේද ඊටනම් (කට්ටකද).
 උද්භිත, න. ලිදෙන්දියනගන
 නුලා යනුය.
 උද්භිත, පු. ආරම්භය.
 උද්භිත, න. බකිනිය.
 උද්භිත, පු. ලෝලුගස.
 උද්භිත, ත්‍රි. බැන්ද.
 උද්භිත, පු. පලායාමහෝපසුබැස්ම.
 උද්භිත, පු. උතසවය.
 උද්භිත, පු. උතසවය.
 උද්භිත, න. ලිප.
 උද්භිත, පු. පොලියෙන් රැකීම.
 උද්භිත, ත්‍රි. ලින්ආදියෙන් නැගුද.
 උද්භිත, පු. උත්පත්තිය.
 උද්භිත, ත්‍රි. බිජ කාසාදියෙන්
 නැගුනු සියලු ස්ථාවර හෙදය.
 උද්භිත, (ද), ත්‍රි. බිජ කාසාදියෙන්
 නැගුනු සියලු ස්ථාවර හෙදය.
 උද්භිත, පු. උච්චය ගෙවත් කල
 කිරීම.
 උද්භිත, ත්‍රි. නගනලද ශසත්‍රාදිය.
 උද්භිත, පු. උතසවය.
 උද්භිත, න. උයන.
 උද්භිත, පු. උතසවය.
 උද්භිත, පු. මතසහෙදයෙක්.
 උද්භිත, පු. යුධයෙහි පලායාම.

උද්භිත, න. ඇගඉළුම.
 උද්භිත, ත්‍රි. වමන කළද.
 උද්භිත, න. මැරවීම.
 උද්භිත, පු. විවාහය.
 උද්භිත, පු. විතැවිකාරය, න.
 පුටක්.
 උද්භිත, පු. මියා.
 උද්භිත, ත්‍රි. උස්ද.
 උද්භිත, ත්‍රි. මදක්නැමි
 උස්ද.
 උද්භිත, ත්‍රි. උස්, දර්පිත.
 උද්භිත, පු. අනුසාරණය, ඉහල
 නැගීම.
 උද්භිත, පු. අනුසාරණය, ඉහල
 නැගීම.
 උද්භිත, පු. හත්තන ගස, ත්‍රි.
 උමතුවා.
 උද්භිත, ත්‍රි. උත්තමද ඇත්
 නා ගෙවත් සහෙතාප ඇත්තා.
 උද්භිත, ත්‍රි. උකටලිවූයේ.
 උද්භිත, (නමා), ට. පු. මැරවීම.
 උද්භිත, පු. මාගපක්ෂීන්ගේ බකින
 යවතබන උතුල් මලපත් ආදි
 යනුය.
 උද්භිත, ත්‍රි. උත්තමද ඇත්තා
 ගෙවත් සහෙතාප ඇත්තා, පු.
 උමතුබව.
 උද්භිත, ත්‍රි. උමතුවා.
 උද්භිත, ත්‍රි. සම්පය.
 උද්භිත, සත්‍රි. රජගෙය, වසත්‍රා
 දියෙන් කළරජගෙය.
 උද්භිත, සත්‍රි. රජගෙය, වසත්‍රා
 දියෙන් කළරජගෙය.

උපකුචිකා, සත්‍රි. කථාදුරු.
 උපකුලා, සත්‍රි. වනදුල්.
 උපකුම, පු. ප්‍රථමාරම්භය, මේ
 මෙයට උපායය මෙයින් මේ සිඬ
 වේයයිද අමාත්‍ය ශිලපරිකො
 පාය.
 උපකුම, පු. නුගුණකිම.
 උපකුම, ත්‍රි. ස්විකාර කරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්නාලද යන අපිසි.
 උපකුම, න. වැලදගැන්ම.
 උපකුම, පු. බලයෙන් හසුකොට
 ගත්අය.
 උපකුම, න. පඬුර නොහොත්
 අල්ලස එනම් රජුන් ගුරුන්
 දැක්මෙහි දෙනුලබනද.
 උපකුම, පු. සම්පායය.
 උපකුම, ත්‍රි. කරණලද ඵලඹිම
 ආදි පරිචය ඇත්තේ.
 උපකුම, පු. යාගාග්නියෙහි යාග
 කරන්නා.
 උපකුම, ත්‍රි. රැස්කළද.
 උපකුම, සත්‍රි. මිනුග.
 උපකුම, පු. චතුරොපායයන් අතු
 රෙන් හෙදනම් උපාය.
 උපකුම, සත්‍රි. වාල්මික සෘෂීන්ගේ
 ශ්‍රෝත නිමිණයෙහි උපදෙස්
 රහිතව තමාම සිතාගන්නුවන.
 උපකුම, සත්‍රි. උපතාපනම් රො
 ග විශේෂයෙක්.
 උපකුම, පු. රොගය.
 උපකුම, සත්‍රි. පථිතාසන්න හු
 මිය.
 උපකුම, සත්‍රි. පඬුරු ගෙවත් අත්ල

ස එනම් රජුන් ගුරුන්දකී මෙ
හි දෙනු ලබනද.
උපධා, සත්‍රි. බිඳිය අපිය කාමය හ
යය යනමෙයින් රජු තමන් අ
මානසාදීන්ගේ සිත්කෙසේ දසි
සෙවීම.
උපධාන, න. මාවුලාව,
(කොට්ටය.)
උපධි, පු. කපටකම (වචාව).
උපකාශ, පු. තතබදින ඇණය.
උපනිධි, පු. අනුන්කෙරෙහි රක්ෂා
කරණු පිණිස නගාතැබූ වස්තුව
හෙවත් උකස.
උපනිෂද්, සත්‍රි. වේදනන, රහස.
උපනිෂකර, න. විපිය.
උපනාස, පු. වචනොපක්‍රමය. (ක
ථාරමයය).
උපපති, පු. සොරසැමියා.
උපබතී, පු. මාවුලාව (කොට්ටය.)
උපහාන්, සත්‍රි. බාහු ප්‍රමාණවූ යා
ග භාජන පිණිසයෙක්.
උපහොග, පු. හොග (ආහාරපා
නාදී අනුභව කරණද).
උපමා, සත්‍රි. උපමාව.
උපමාන, න. උපමාව.
උපසම, පු. විවාහය.
උපරකාන, ත්‍රි. දෙවප්‍රතිබිඬවූ හෝ
මනුෂ්‍යප්‍රතිබිඬවූ හෝ ව්‍යසනය,
පු. ග්‍රහණලත් ඉරු හෝ සපු.
උපරක්ෂණ, න. සෙනාරක්ම.
උපරාග, පු. ග්‍රහණය.
උපරාම, පු. වැලැක්ම පස්කම්රස
යෙහි නිරුග්‍යාහය.

උපරි, අව්‍ය. ප්‍රථමා පමණි සපාමය
නත අපියෙහි වැටේ, ලාඕව
ශබ්දයාගේ අපියෙහිවේ.
උපල, පු. පහණ හෙවත්ගල.
උපලබ්ධාපි, සත්‍රි. පවත්දත්කථාව.
උපලබ්ධි, සත්‍රි. බුද්ධිය.
උපලමහ, පු. ප්‍රත්‍යක්ෂකරණය හෙ
වත් පළමුදත්තා ලද්දවූ අපියා
ගේ නැවත සංවිඤ්ඤාය.
උපලා, සත්‍රි. කැටගල්, පු. රතන.
උපවන, න. අරම, කෘත්‍රිමවනය.
උපවනින, න. දෙශය.
උපවාස, පු. “උපවාතකණුපාපෙ
හොයාසතුටාසොගුනෙණ සහ
උපවාසස්ස විඥෙය්‍ය සඵහොගවි
චජ්ඣා” යනුවන බැවින් පාප
යන්ගේ වැලැක්මකොට ගුණ
යන් සමග සඵසමපත් රහිතවූ
වාසය.
උපවිෂ්, සත්‍රි. ඉවදි.
උපවින, න. අකුණතට යටින්ලූ
යානුය.
උපශලා, න. ගමසමිපය.
උපශාස, පු. ය මිත හටාදීන්ගේ
හුවමාරු නින්ද.
උපශ්‍රැත, ත්‍රි. ස්විකාර කරණලද්ද
හෙවත් හිවිස්සාලද්ද.
උපසංව්‍යාන, න. යටහදනා පිළි.
උපසමපනන, ත්‍රි. යාගපිණිස මර
ණ ලද්දේ. න. පිසීමෙන් සරස
න ලද මාංසාදිය.
උපසර, පු. ගැබ් ගැන්ම.
උපසහි, පු. ශුභා ශුභ සුවක මනා

භතවිකාරය.
උපසජ්ඣන, න. අප්‍රධානද.
උපසසභා, සත්‍රි. ගැබ් ගැන්මෙහි සු
දුසු කල් ඇති දෙන.
උපසුය්‍යික, න. රැස්මඩල “වක්‍ර
සුය්‍යියොරුතපානාදිජාන මණ්ඩ
ලස්සා, වක්‍රසුය්‍යිය දෙදෙනා ස
මිපයෙහි මෙසාදියෙන් හටගත්
නාවුමඩලයට නමියනුකියනලදී.
උපසකර, පු. කසා අබ මිරිස් දුරුසු
භූ ආදිවූණිය.
උපසඨ, පු. සත්‍රිපුරුෂ ලිහවය.
උපසසගි, පු. නැමි, ආවාමය හෙව
ත් මුවආදිය සේදීම.
උපහාර, පු. පඬුර නොහොත් අත්
ලස එනම් රජුන් ගුරුන්දකීමෙ
හි දෙනුලබනද.
උපහවර, න. රහස, සමිපය.
උපාංශු, අව්‍ය. මිජනසභානය.
උපාකරණ, න. වෙදපාඨාරමහ වි
ධි විශේෂයෙක් එනම් උපනායන
පුච්ඡාවූ වෙදයාගේ ගැන්ම.
උපාකෘත, පු. යාගයෙහි මතුට මැ
රු සිව්පාවා.
උපානාස, පු. ඉක්මයාම ව්‍යතික්‍රම
ය හෙවත් පිළිවෙල ඉක්මවීම.
උපාදාන, න. ඉඤ්ජියා කමිණිය.
උපාධි, පු. කෙළෙඹියා හෙවත් ද
රාදිපොෂණයෙහි සංසකතවූයේ.
උපධාස, පු. උපධායයා “එක
දෙශනතු වෙදසස වෙදගානාපි
වාප්‍රතා යොධා පයනි වානාපි
පුපාධායා සවුච්චතො, යමෙක්

වෙදයාගේ එක්දෙසක්ගෝවෙ
දගහෝ වාන පිණිස උගන්වාද
හෙනෙමි.
උපාධාසා, සත්‍රි. විද්‍යෙප දෙශ දෙ
න්නි.
උපාධාසානි, සත්‍රි. උපධාය හා
යභාව, විද්‍යෙප දෙශ දෙන්නි.
උපානග්, සත්‍රි. පයලන වහන.
උපාසන, න. පඬුරු නොහොත්
අල්ලසඑනම් රජුන් ගුරුන් දක්
මෙහි දෙනුලබනද.
උපාචාත, ත්‍රි. පාශ්විචයෙන් බිම
පෙරළෙන ඇසිල්ලෙහි අශ්වාදී
න්ටනම්.
උපාසබ්ග, පු. හියලර.
උපාසන, න. නිත්‍යයෙන් අභ්‍යාස
පිණිස කරනදුනුකම්.
උපාසනා, සත්‍රි. ආරාධනයන්ගේ
හෙවත් ගුරුවරාදීන්ගේ විතතා
නුකූලව රැළැත්ම හෝ සේවය.
උපාසින, ත්‍රි. කරනලද එළඹීම
ආදී වර්තය හෙවත් පුරුදු ඇත්
තේ.
උපාහින, පු. උතපාතය(උල්කාපා
ත බුමකෙතුආදී උපද්‍රවය හෝ
විකාශර) ත්‍රි. සංයුක්ත කළද හෙ
වත් පද්‍යානාරයක්හා සංයෝ
ග කරනලද පද්‍යය.
උපෙඤ්ජ, පු. විජ්ණු.
උපොදිකා, සත්‍රි. පලාවගීයක් “අ
පොදකා, යනුදවේ.
උපොද්ඝාත, පු. උද්ගරණය.
උපකෘෂට, ත්‍රි. වපුට සැකෙක්.

උභය (සෙ) දුෂ්, අව්‍ය. දෙදවස
 “උභයෙදුරුපොෂණම්” දෙද
 වසෙහි පෙහෙවස යනාදියෙහි.
 උමා, සුත්‍රී. උමාදෙව්, මාගධාදී දෙ
 ගයෙහි අනසියසි ප්‍රසිඬ ධාන්‍ය.
 උමාපති, පු. ඊශ්වරයා.
 උම්‍ය, ත්‍රි. මාගධාදී දෙගයෙහි අන
 සියසි ප්‍රසිඬ ධාන්‍ය වැපිරීමේ සු
 දුසු කෙත.
 උරංසුක්‍රිකා, සුත්‍රී. නැබදක්වා එ
 ලෙන කරපැලදි මුතුයෙන්කළ
 ඇටවැල් ආදිය.
 උරග, පු. සපියා.
 උරණ, පු. පොරගසන එළුවා-නි
 රෙළුවා (බැටළුවා).
 උරණ(බ්‍ය)ස, පු. තුවරගස (පෙ
 නිතෝරගස).
 උරහු, පු. පොරගසන එළුවා-නි
 රෙළුවා (බැටළුවා).
 උරථි, අව්‍ය. විසාරය, අභිහිකාරය
 හෙවත් අයත්කිරීම හෝ පිළිගැ
 න්මය යනමෙහි වේ “උරථික
 රොති” විසාර කෙරෙහි යනා
 දියෙහි විසාරය “ගුරුපදෙශ
 මූර්ථිකාන්‍ය” ගුරුපදෙශය පිළි
 ගෙන යනාදියෙහි අභිහිකාරය.
 උරජිකාන, ත්‍රි. සවිකාර කරණ
 ලද හෙවත් ගිවිස්නාලද යන අම්
 වාචකය.
 උරජ්ජ, පු. සන්නාහය.
 උරස්, න. ලය.
 උරසිල, ත්‍රි. ප්‍රශස්තවූ වස්තූන්තලය
 ඇත්තා.

උරස, පු. සමාන කුලයෙහිවූ සුත්‍රී
 ය කෙරෙහි තමාටද දරුවා.
 උරස්වත්, ත්‍රි. ප්‍රශස්තවූ වස්තූන්තල
 ය ඇත්තා.
 උරු, ත්‍රි. විසාලද.
 උරුබ්‍රක, පු. එරඬ.
 උරුරා, සුත්‍රී. සියලුගොයමින් සාර
 වත්වූ මැටි.
 උරුභි, සුත්‍රී. දෙව්වෙසඹුව.
 උරු, සුත්‍රී. භූමිය.
 උලප, පු. උලපය. (අනුපතරින්
 විසරිණිවූවැල)
 උලක, පු. බකමුනා.
 උලබල, න. වන (විආදිය කොට
 නවන.)
 උල(ද)බලක, න. ගුහුල්ගස, සං
 ඝාතවිනාශිත බැවින් ඒ පසයෙ
 හි නපුංසකය.
 උලපිත්, පු. සිගුමාරාකෘතිවූමහස
 විශෙෂය (මුදුරා).
 උල්කා, සුත්‍රී. තෙජස්විඬ.
 උල්බ, න. ගැබ්වෙලා සිටිසම.
 උල්බණ, ත්‍රි. ව්‍යකාද.
 උල්මුක, න. ගිනිපෙණෙහෙල්ල.
 උලොස, ත්‍රි. ලෙඩින් මිදුනුඅය.
 උලෙලාව, පු. න. විසන.
 උලෙලාල, පු. මහරල.
 උගනස්, පු. සිකුරා.
 උගිර, පු. න. සුවදහොට හෙවත්
 සුදුමල්ඇති සැවැත්තමුල්.
 උගණා, සුත්‍රී. වගපුල්.
 උග(ග)ති, සුත්‍රී. නොකලණබස්.
 උගුඬ, පු. ගිනි.

උසස්, න. උදය.
 උසා, අව්‍ය. රාත්‍රිය අවසානයෙහි
 “විකිංසකෙහි ආශ්‍රාං උසා
 පානං තථාකානම්” වෙදුන් විසි
 න් අණකු පරිද්දෙන් රාත්‍රිය
 අවසානයෙහි පානය කරණ ලදී
 යනාදියි.
 උසාපති, පු. අනභිගයාගේ පුතු.
 උසන, ත්‍රි. දූයේ.
 උසු, පු. ඔට්ටා.
 උසණ, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය, දක්‍ෂයා.
 උසණාගම, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය.
 උසණරගම්, පු. සිරු.
 උසණිකා, සුත්‍රී. හුළුකැන් (කැද)
 උසණිස, පු. න. ඉසවෙළුම, කිරු
 ල. මහාපුරුෂ ලක්ෂණය.
 උසණපගම, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය.
 උසමක, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය.
 උසම, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය, අවිව.
 උසු, පු. හිරුරැස්.
 උසා. සුත්‍රී. දෙන.

උ

උං(උ), අව්‍ය. ප්‍රශ්නයෙහි “බහි
 සන්තසති උංකානනි, වලලහය
 බැහැර සිටිනිද යනාදියෙහිවේ.
 උංන, ත්‍රි. හු හෙවත් තුල්දික්ගැසි
 මිආදියෙන් සෑදීම.
 උංඛස්, න. දෙනුගේ තන.
 උංජි, අව්‍ය. විසාරය අභිහිකාරය
 හෙවත් පිළිගැන්ම යනමෙහි
 “උංජිකරොති” විසාර කෙරෙ
 හි යනාදියෙහි විසාරය “ගුරුප

දෙශං උරථිකාන්‍ය” ගුරුප දෙ
 ශය පිළිගෙන යනාදියෙහි අ
 භිහිකාරය.
 උංරව්‍ය, පු. වෛශ්‍යයා.
 උංජිකාන, ත්‍රි. සවිකාර කරණ ලද
 හෙවත් ගිවිස්නාලද යනම අම්
 වාචකය.
 උංරු, පු. කලවය.
 උංරුස්, පු. වෛශ්‍යයා.
 උංරුපවිත්, න. දනහන්දිය.
 උංජී, පු. ඉල්මස.
 උංජීසල, ත්‍රි. අධික බලයෙන්
 හෝ පරාක්‍රමයෙන් යුක්තයා.
 උංජීසමිත්, ත්‍රි. අධික බලයෙන්
 හෝ පරාක්‍රමයෙන් යුක්තයා.
 උංචිනාහ, පු. මකුළුවා.
 උංචි, සුත්‍රී. එළුවාදින්ගේ ලො
 මි, බැමඅතර රොමා වනිය.
 උංචිසු, පු. එළුවන්ගේ රෝම
 යෙන් කළ යුමිබිලිය. පොරගස
 න එළුවා—කිරෙළුවා (බැටළු
 වා).
 උංචිචක, පු. මිනිතුබෙර වෙසෙසෙ
 ක්—හේ වනාහි ගව්වල්ගයකට
 බදු ආකාරඇති තුන්තලක් (ම
 හපට ඇඟිලි දෙකෙහිලි විතරින්
 තුනක්) දික්වූ උඩළුලා ගසක
 බෙරයෙහි.
 උංචිචන්තු, ත්‍රි. සිටිකල උඩනැමි
 උස්වසිටි දන ඇත්තා.
 උංචිචඤ, ත්‍රි. සිටිකල උඩනැමි උස්
 වසිටි දන ඇත්තා.
 උංචි, පු. සුත්‍රී. රල.

උග්ගක, සත්‍රි. ඇතිලි මුදුව.

උග්ගමන්, ත්‍රි. වක්වුද.

උග්ග, පු. කරමැටි.

උග්ගණ, න. මිරිස්.

උග්ගර, පු. කරමැටි.

උග්ගවන්, ත්‍රි. කරමැටිබිම.

උග්ගමාගම, පු. ග්‍රිහමකාලය.

උග්ග, පු. ආධ්‍යාතාරය (එකතුකොට සිතීම) “උග්ගා” කියා සත්‍රිලිභු යයිද පැහැණේ.

සා

සාක්ථ, න. බිතය.

සාක්ක, පු. වලසා, තොටිලගස, න. තාරකාව.

සාක්ක(සා)ගනි, සත්‍රි. වාබදුරක නම්ගස. “වරබරා ජ්‍යෙෂ්ඨ” යනු මරාපිසි, ගෝණ කොලයයිද කියත්.

සාක්කගනිකා, සත්‍රි. කළුකිරිබදු.

සාචි, සත්‍රි. අච්චගයෙන් නියමකරනලද අක්ෂර හා පදයන් ගෙන් යුත් එනම් වෙද විශේෂයයි.

සාචිස, න. පුකිරිය (පිටිපිසන බදුන)

සාච්ඡ, ත්‍රි. ඇදනැතිද.

සාච්ඡරොගින, න. ඇදනැති දේ දුන්න.

සාණ, න. ණය.

සාන, න. සැබැබස්, ඉන්යුත්තෙහි තුන්ලිභුයි. කරල්හැවිලිම.

සානිසා, සත්‍රි. පිළිකුල් කිරීම.

සාතු, පු. “ශිශිරා ප්‍රභූසමයො ග්‍රිහමාවතීශරද්ධිමි: මාසාදිමාස

යුග්මමෙසානු සානව: ඡටිකුමාදිමෙ”යි දක්වනලද නවන් මැදින් දෙමස ශිශිරසාතුවයි එම ලිහවගන්නාකාලයයි බක් වෙසක් දෙක ග්‍රිහමසාතුවයි පෙසොන් ඇසල දෙකවන සාතුවයි. නිකිණි බිතරදෙක ශරත් සාතුවයි’ වජ්‍රල් දෙක හෙමනන සාතුවයි දක්වනලද සාතුවමාසය.

සාතුවනි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.

සානෙ, අව්‍ය. වජ්‍යාපිසි.

සානුජ්, පු. යාගකරන්නා.

සාදබ, ත්‍රි. පිදුරෙන් තොරකොට රැස්කළ බානා.

සාදා, සත්‍රි. සුළු දඩිකලන්, මහ දඩිකලන්.

සාදා, පු. දෙවියෝ.

සාසනි, පු. ශක්‍රයා

සාශ්‍ය, පු. නිලවණ්ඩු අභවප්‍රමාණවූ කකිෂවූ ජ්වහා ඇති අංතුණක් ඇති මනොඥවූනොතු ඇති ලොපුරාදි දෙශයෙහි ඉස්සයයි බ්‍යානවූ එනම් මාගයා.

සාසන, පු. තැනින් හෝ බොටුවෙන් හෝ නැගාවූ එනම් සවරවිශේෂය මෙය බොටුවෙන් වූකලී “ගාවොන දීනාති මෂිහම්” යනු වචන බැවින් ගවයෝනාද කෙරෙන්. භාරො වහනක්ෂමවූහොනා, උතතරපදයෙහි සිටි මෙශබ්දය ශ්‍රේෂ්ඨාපී වාචකයි, පුරුෂමාන: යනාදියයි.

යාමි, පු. කාශ්‍යපාදි බ්‍රහම සාමීන් වද මහාමනිකාතු ආදි රාජ සාමීන් වද සාමාන්‍ය නාමයෙකි.

යාක්ක(සා)ප්‍රාකතා, සත්‍රි. වදුරු මැ, ශතාවරිය

ඵ

ඵක, ත්‍රි. ප්‍රධාන. අනා, හුදකල, දෙකක් අතුරෙන් ජානා දියෙන් වෙන්කළ අතික්ද.

ඵකක, ත්‍රි. හුදකලාද.

ඵකනාන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකනාල, පු. තාලානවිතහඬ

ඵකදනා, පු. ගණදෙවි.

ඵකද, අව්‍ය. එකවිට.

ඵකබුද්, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලන ගොනා.

ඵකබුරාවහ, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලන ගොනා.

ඵකබුද්ණ, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලන ගොනා.

ඵකපදි, සත්‍රි. මග.

ඵකපිඬග, පු. වෙසමුණු.

ඵකසමිකා, සත්‍රි. සත්විසි ඇටක් ඇති මුතු වැල.

ඵකසගි, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකහාසනි, සත්‍රි. එක් අවුරුදුවය ස් වූදෙන.

ඵකාකිත්, ත්‍රි. හුදකලාද.

ඵකාගාරික, පු. සොරා.

ඵකාග්‍ර, ත්‍රි. එකගවූයේ හෙවත් අනාකුලවූයේ.

ඵකාග්‍රා, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකානන, න. අතිශය දු ව්‍යයෙහි. ත්‍රි.

ඵකාසන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකාසනගන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකාවලි, සත්‍රි. එක් වැලක් ඇති මුතුහර.

ඵකාසිල, පු. වකප්‍රභූ වාක්‍යය.

ඵකාසිලා, සත්‍රි. දියමන්ත.

ඵබ, ත්‍රි. බිහිරා.

ඵබක, පු. පොරගසන එළුවා. තිරෙළුවා (බැටළුවා).

ඵබ(ල)ගජ, පු. තුවරගස, (පෙනි තෝර).

ඵබමුග, ත්‍රි. කියන්ට හෝ අසන්ට හෝ නොගික් මුනේ හෙවත් (නොදන්නෝ.)

ඵබුක.(ඵබුක.ඵබොක) න. ඇතුලත වලින් හෝ කඩින දු ව්‍ය පිහිටුවා කළ භික්‍ෂිය.

ඵණ, පු. මුවා.

ඵන, පු. කළු හෝ අඳුරු නිල්, ඉන් යුක්තයෙහි. ත්‍රි.

ඵනර්ථ, අව්‍ය. මේ කාලයෙහි.

ඵබ, පු. දර.

ඵබා, සත්‍රි. උපවය, හෙවත් සමාභිය.

ඵබස්, න. දර, බොහෝ සේම ප්‍රතිබඬ දරයෙහි වැටේ.

ඵබින, ත්‍රි. ඉතා වැඩුනුද.

ඵනස්, න. පාපය.

ඵරණඬ, පු. එරඬුගස.

ඵලා, සත්‍රි. එන්සාල්.

ඵලාපණි, සත්‍රි. කුඩා ඇඬුල් එල ඇති බොහෝ කටුඇති. එලා

එනි නමවැල
 එල වාලක, න. සුමුලු මානසයට
 ගන්නා සුගති දුර්වලය එල්වල
 එව, අවස සදාචාරිය “අග්නිරව
 විය” බමුණා ගින්න දෙසි යනු
 උදහරණයි.
 එවම, අවස. ඉවාවි ඉතාපි වශේ
 හිද, පිළිගැන් මෙහිද, අවධාර
 ණයෙහිද වේ “අග්නිරවං විජ්”
 බමුණා ගින්න සමානයි යනාදි
 යෙහි ඉවාවිසි. “එවං වා දිනිදේ
 වමේ” දෙවරුසියා මේ ආකාර
 කියනකල යනාදියෙහි ඉතාපිසි
 “එවං කුමි, එහෙයි කරමුයන”
 දියෙහි පිළිගැනීමෙහි වේ “එව
 මෙවයවා ප්‍රාහ, මෙසේම වු පරිදි
 කියේය.
 එසමික, සත්‍රි. රත්කැව ග්ගේ
 කරාදිය.

එ

එකාගාරික, පු. සොරා.
 එකිනුද, න. අභුතඇට.
 එණ, ත්‍රි. මුවාව අයත් සම්මස්
 ආදිය, වාරාවුකයන ඇතිකුරුවු
 ජංකා අති සවලප්‍රමාණ ඇති
 ඵෙතනම්මාගයා.
 එණය, ත්‍රි. මුවදෙන අයත්සම්
 ඇටමස් ආදිය.
 එනිහ, න. උපදෙසපරමපරාව.
 එසුදි, සත්‍රි. එනම් මාතෘදෙවතා
 එසුසක, ත්‍රි. ප්‍රත්‍යක්‍ෂද.
 එරාවන, පු. ශක්‍රයාගේ ඇතු.

එරාවන, පු. පුළිදිගහපයා, සින්
 තාරත්ගස, ශක්‍රයාගේ ඇතා.
 එරවනි, සත්‍රි. විදුලිය.
 එලවිල, පු. වෙසමුණු “ඉඩවිඩො
 පත්‍රං ඵෙඩවිඩි, ඩලයොරෙ
 කකුසමරණා ගදෙලවිලොපි ඉඩ
 විඩිගේ පුත්‍රතෙම ඵෙඩවිඩනම්.
 ඩකාරලකාර දෙදෙනාගේ එක
 කියසැලකීමෙන් ඵෙලවිල යනු
 පායයි.
 එලෙස, න. සුමුලුමානසයට හ
 ත්තාසුගකි දුර්වලය එල්වල.
 එගමය, “අභිමාලසිමා ප්‍රාපති:
 ප්‍රකාමයං මහිමානවා; ඊශිවයි
 තාවෙව නවාකාමාව ශාසිතා
 යනුකි බැවින් අභිමන් ලසිම
 න්ග ප්‍රාපතිස ප්‍රාකාමයමහිම
 න්ග ඊශිතාය වයිතායයි අවවැ
 ද රුමිවු ඊශවරගුණය.
 එසමස්, අවස. වනිමාන හවුරුද්
 දෙහි. “පරාරිගත: කානත: ප
 රුතනාගත: එසමොපි නාග
 ත:, වලලහ තෙමේ පලමු හවු
 රුද්දෙහි ගියේ, ගිය හවුරුද්දෙ
 හින් නාය මේහවුරුද්දෙහින්
 නායේය.

ඔ

ඔකස්, පු. න. ගේ, ආශ්‍රය.
 ඔස, පු. දතනාත්‍ය (සුහ්‍රවතාවුම්
 ඇ) සමුහය, ප්ලදවාහය.
 ඔකාර, පු. වෙදරහසෙහි කිය
 යුතු ශබ්දවිශේෂයක්.

ඔජස්, න. දිව්‍යය, ශක්‍රයා.
 ඔඩුපුස, න. වදගස.
 ඔන, පු. බලලා.
 ඔදන, පු. න. බන්.
 ඔම, අවස. පිළිගැනීමෙහි “ඔමි
 ත්‍යකතවතොථ ශාර්ඛිණි, ඉක්කිති
 ඵෙස්චිවායි කිවාටු
 විජ්ණුග්‍රහේ යනාදි උදහරණයි.
 ඔස, පු. දහය.
 ඔසබ්(බ්), සත්‍රි. පලපාකයෙන් අ
 නතවන්තාවු (නැසෙන්නාවු)
 විහාදිජනිය.
 ඔසබ්, පු. සද.
 ඔසබ, පු. තොල.

ඔ

ඔසක, න. භාරොද්වහනසම.
 ඩු වාෂ්ඨයන්ගේ සමුහය.
 ඔවිනි, සත්‍රි. සුදුසුබව.
 ඔවිනා, න. සුදුසුබව, උතතාන
 පාදිනම් රාජවිශේෂයෙහිවු නි
 ශවල භාවයෙන් තාරකා ශවරු
 පවු බුවනම්මරජ.
 ඔදනික, පු. අරත්කැමියා.
 ඔදනික, ත්‍රි. විජිගිමාර්ගිතයාගේ
 වන් කාවැයම්තොකරත්තා.
 ඔපගවකාදි, න. අපත්‍ය ප්‍රත්‍යවා
 වයන්ගේ ඔපගවආදි සමුහය.
 “උපගොරපත්‍යාති ප්‍රමාන්ස:
 ඔපගවා, තෙණංසමුත: ඔප
 ගවකම්. ගාතිකම් යනුදමෙසේ
 මැයි.
 ඔපබ්ක, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර

තොට්දේ.
 ඔපවක, න. උපවාසය.
 “උපවාතනං තුපාපෙහොසා
 යසුවාසොගුණෙහිසහ
 උපවාසසාවුච්ඡෙය:
 සඵහොගවිවර්ජන:, පාපයන්
 ගෙන් වැලක සඵසංපත්රිතව
 ගුණයන්ගෙන් සුකවාට විසිම.
 ඔමන, ත්‍රි. මධ්‍යාදිදෙශයන්හි අ
 තසියයි බ්‍යානවු විවැපිරිමට සුදු
 සු කෙන.
 ඔරප්‍රක, න. තිරෙඵ(බැටඵ)සමු
 හය.
 ඔරස, පු. සමානකුලයෙහිවු සත්‍රි
 යකෙරෙහි තමාවද දරවා.
 ඔසිවදෙහික, න. මලවුන්පිණිස
 ඵ්මලදවස්ති දෙන පිණිසලා
 ජලපාදිය.
 ඔව්, පු. සමුද්‍රයෙහිවු අස්වියගේ
 හෙවත්වෙලකිගේ මුබ යෙහිවු
 වඩබාහිත.
 ඔගිර, පු. වාමරදම්, න. ඇදපුටු
 ආදියයනාසන.
 ඔගබ, න. බෙහෙත්.
 ඔග්ටක, න. ඔටුසමුහය.

ක

ක, පු. මහ බඩු, හිරු; න. හිස.
 දිය.
 කංස, පු. න. සාමීර්ථ තාදියෙ
 න් කල මද්‍යසාන භාණ්ඩය(ඔ
 බ්ම).
 කාසාරාති, පු. විජ්ණු.

කකුද, පු. න. ප්‍රධානභාවය, ඡායා
දීර්ඝකකුදභාව, ගොත් මො
ලය.
කකුදමනි, සත්‍රි. උකුල.
කකුත්(හ), සත්‍රි. දියාව.
කකුත, පු. කුඹුක්, කරාවය එ
නම් සමබද්ධ ලබ්‍යෙහියයි.
කකුතාලක, න. තකුල්. (කපු
කිනිස්ස).
කකුත, පු. තෘණ, විරුධි හෙවත් පැ
තිරිම ඇති වැල් ආදිය, කිසිල්ල.
කකුතා, සත්‍රි. රජ හෙවල් ආදියෙ
හි ඇතුළුගෙය, මෙවුල්දම.
පොරොද්ද හෙවත් ඇතුත් බදි
න වරපට.
කකුත, පු. ලෝතුඩුවා.
කකුතටක, පු. සන්තාහය.
කකුතණ, න. මනික් කට්ටුවෙන්
පලදනා වලයාකාරවූ හඤා හ
රණය (වලල්ල).
කකුතනිකා, සත්‍රි. පනාව.
කකුතාල, පු. ඇටසැකිල්ල.
කකුතු, සත්‍රි. වරානම් බාහ්‍ය විෂ
යය.
කව, පු. ඉසකෙස්.
කවවර, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිට්ටු අ
නු ජාලද.
කවනි, අව්‍ය. කාමප්‍රවේද නයෙ
හි හෙවත් ඉෂට විවාරණයෙහි
හෝ කැමැත්ත කීමෙහි “කවනි
න් ජීවනි මෙ මාතා” කීමෙක්ද
මාගේ මව් ජීවත්වේද. යනාදි
උද්ගරණයි.

කවුෂ, පු. න. කැස. එනම් නද්‍යා
දිත්වෙන පිහිටි අනුපයට බදු ප්‍ර
දෙයයි. කිරිඇත්තාවූ බෝගස්
හා සමානවූ නඳි රුක්කය(මහර
යයි කියත්).
කවුෂ, පු. එනම් නිඛිවිශේෂ
යෙක්, ඉදිබුටා (කැස්බා).
කවුෂි, සත්‍රි. ඉදිබුටා, සරසවනි වි
ණාව.
කවුෂ, සත්‍රි. විවර්තිකානම් කුෂටය.
කවුෂර, ත්‍රි. විවර්තිකා කුෂට ඇත්
තා.
කවුෂරා, සත්‍රි. හැල් කසාඹලියා.
කකුචක, පු. මොලකාදි සන්තාහ
ය සපිහැවය.
කකුචකිත්, න. සැට්ටලන ඇමති
යා.
කට, පු. ඇතුත්තේ කපොලය, අ
ත්වලල්ල, උකුලහෙවත් උකුල්
ප්‍රවරුව හෝ ඉහිටිය.
කටක, පු. පළිත පාර්ශ්වය.
කට(ම)මහරා, සත්‍රි. ආපසු මදු
කුළුරුණ.
කට් හි, සත්‍රි. දුදුගස.
කටාකු, පු. ඇසකොණින්බැලීම.
කටාහ, පු. තෙල්ආදිය පිසන බ
දුන. (කටාරම).
කට්ප්‍රොථ, පු. පුළුස් හෙවත්කටි
යෙහිවූ මස්පිඩ.
කට්(ට්), සත්‍රි. කටිය.
කටු, පු. කුළුරුණ, ඉන්සුන්දෙයෙහි,
ත්‍රි, සත්‍රි. කුළුරුණ, න. නො
කටයුක්ත. ත්‍රි. මසුරු, නියුණු.

කටුතුමිබි, සත්‍රි. තිත්තලබු.
කටුරොගිණි, සත්‍රි. කුළුරුණ
කටුකරොණ.
කට්ඵල, පු. කරබෙණිරුක.
කට්ඵල, පු. නොට්ලගස.
කට්, පු. කළාලය (පැලැල්ල).
කට්කුරු, පු. පණිසව්‍යාකුස.
කට්ත, ත්‍රි. රථද.
කට්ලික, පු. කර්විල.
කට්ඨාර, ත්‍රි. රථද.
කට්ඨාර, පු. බොල්.
කට්ඨ, පු. වාසතුකාදිපලායෙහි
දඹ.
කට්ඨාර, පු. පිඟුවන්පැහැ ඉන්සු
කකයෙහි. ත්‍රි.
කණ, පු. කුඩාද. ඉතාසියුම්ද. සු
න්සාල්.
කණ, සත්‍රි. වගපුල්, (නිප්පිල්) දුරු
කණිකා, සත්‍රි. මිදියස.
කණිග, පු. න. විකරල්.
කණිසස්, ත්‍රි. ඉතාකුඩාද.
කණිටක, පු. න. හිදිඅග, කටුව,
මහසාදිත්තේඇට.
කණිටකාදිකා, සත්‍රි. කටුවැල්බටු.
කණිටකිඵල, පු. කොස්ගස.
කණි, පු. උගුර.
කණිසිරව, පු. සිංහයා.
කණිසුණ, සත්‍රි. කරපලදනාව.
කණිසුරා, සත්‍රි. වළුරු මැ.
කණිසු, සත්‍රි. කණිසුනිය හෙවත්
කැසීම.
කණිසුසා, සත්‍රි. කණිසුනිය හෙව
ත් කැසීම.

කණිකාල, පු. පැස. බිස්ස.
කණිකාලවිණා, සත්‍රි. කිත්තා
රම.
කණාණ, පු. න. සුවදනණ.
කථා, සත්‍රි. ප්‍රබකිකථාව, මදක්
සැබැවූ ප්‍රබකියෙන් රචිත කා
ව්‍යය එනම් කාදම්බර් රාමා
යනාආදිග්‍රන්ථය.
කදබවන්, පු. නොමනාමක.
කදම්බ, පු. බක්මිගස.
කදම්බක, පු. අබ, න. සමුගය.
කදර, පු. හෙළ කිහිරිගස.
කදසි, ත්‍රි. මසුරුවූයේ.
කදලි(ලා), සත්‍රි. කෙසෙල්ගස.
කදලි, සත්‍රි. එනම් මුව වගිය. හේ
වනාහි රතනභූතවූ වගියම උ
තපතයි කාරණා හෙයින් අජි
තයොනියසිද්ධත්වනලද්ධවිමාග
වගියන් අතුරෙන් එක් වගියෙ
කි මේ මුව වගිය ජිත්‍රවූ රොම
ඇත්තේය කාමබොජයෙහිද උ
තතරා පථයෙහිද ඇත්තේය.
කදවිත්, අව්‍ය. කිසි කලක යන
අර්ථය.
කදුණ, (න) මදඋණු. ඉන්සුකත
යෙහි, ත්‍රි.
කදු, පු. පිඟුවන්. ඉන්සුන්දෙයෙ
හි, ත්‍රි.
කඩද, ත්‍රි. කුන්සිත කොට කියන
තැනැත්තා. හෙවත්ව
වොයුකකියෙහි අදුක්ක තැනැත්
තාගනියවාදියා.
කනක, න. රත්.

කනකාධාරණ, පු. රජුන්ගේ ස්ව
භූමියෙහි අධිකාර කැනැන්තා
(රන් අදිකාරම)

කනකාලකා, සත්‍රි. රන්කෙන්ඩිය
කනකාභවය, පු. හත්තන ගස,
සවණ්ණපයනිය යනදයෝ මෙහි
වෙත්.

කනිෂ්ඨ, ත්‍රි. මල්ල, ඉතාබාල, ඉ
තාකුඩා.

කනිෂ්ඨා, සත්‍රි. හුල ගිල්ල.

කනිනිකා, සත්‍රි. විනිනිය හෙවත්
ඇස කෘෂණ මඩලය.

කනිසස්, ත්‍රි. අනිසසින් යොවුන්
වුයේ. අනිසසින් බාලවුයේ.

කපා, සත්‍රි. මැටි බිත්තිය, හුයෙ
න් හෙතු දිරාගිය ඔසු කැබැ
ල්ල.

කඤ, පු. කිඩාරම්.

කඤ්ජ, පු. කඤ්ජාසි සත්‍රි ලිඟුදමේ.
කඤ්ජ. (පළිහැගෙනි ගාභාකාරවු
සිදුර)

කඤ්ජාල, පු. හෙල සවු රුක,
වනෙහිවු මොරගස.

කංදසී, පු. අනගයා.

කඤ්චි, සත්‍රි. කදලිමාගයා, හේ
චනාති රත්නතුනඩුවම්යම උත්ත
කතිකාරණා හෙයින් අපිතයෝ
නියසි දක්වනලද පටිමාගවයී
යන් අතුරෙන් එක්වගියකි මේ
මුවවගිය විතුටුරෝමඇත්තෝය
කාමිබොජ්ජයෙහිද උත්තරාපථ
යෙහිද ඇත්තෝය.

කඤ්ච, පු. සත්‍රි. මුනින්තාමු කලක

බලක්වැනි ලොහමයවු පාකප
ත්‍රය. මේසුරා සාදනනාජනයසිද
සහල්ආදිය බදිනනාජනයසිද
පැණේ.

කඤ්චක, පු. සමිත් ඉදිකළ පන්
දුව.

කකුරා, සත්‍රි. ශ්‍රීවය.

කනා, සත්‍රි. ප්‍රථමවයසෙහි වනී
මානවු කනාභව එනම්හයවනරු
සිය.

කපට, පු. කපටකම(වචාව)

කපදි, පු. ඊශ්වරසාගේභවාච

කපදීන්, පු. ඊශ්වරයා.

කපාට, ත්‍රි. දෙර, සත්‍රි. කපාටි.

කපාල, පු. න. ඉස් ඇට කබල්.

කපාලභාන්, පු. ඊශ්වරයා.

කපි, පු. වදුරා.

කපිකඤ්ජ(ච්ඡ), සත්‍රි. වදුරාමැ.

කපි(බි)සා, පු. ගිවුලගස.

කපිල, පු. පිඟුවන්, ඉන්සුන්දෙ
යෙහි. ත්‍රි.

කපිලා, සත්‍රි. පුණ්ඩරිකනම් අගනි
කොණයෙහිවු දිග්ගජයාගේ ඇ
තිනි,ඇට්ටරගස.මරිවාකෘතිවු එ
ලඇති රෙණුකාසසි ප්‍රසිඛවුගකි
ද්‍රව්‍යය (රැකැණිය.)

කපිමලි, සත්‍රි. ඇත්වගපුල්.

කපිග, පු. කළුරන්වන් මුසු පැහැ,
ඉන්සුන්දෙයෙහි. ත්‍රි.

කපිනන, පු. මහරිගස, ඇඹැල්ල
ගස, ගඩුවගස, තෙලසවුරුක
කපොන, පු. පරවියා.

කපොතපාලිකා, සත්‍රි. කොබෝ

පහසිවලල්ල. “සෞඛ්‍යාද්‍යොකා
යාදිරචිතපක්ෂිගාහසා” සුධා
ලිපාප්‍රාසාදදියෙහි (මුදුන) දුව
ආදියෙන් කළ කපොතාදි
පක්ෂින් වසනතැන.

කපොතාඛි, සත්‍රි. (පබලපාල)
නාලිනම් ගකිද්‍රව්‍යය.

කපොල, පු. කොපුල හෙවත්
කම්මුල.

කඵ, පු. සෙම.

කඵින්, ත්‍රි. සෙම ඇත්තා.

කපොණ, පු. සත්‍රි. වැලමිට.

කබ්බ, පු. න. හිසනැති නැටිම්
ආදි ක්‍රියායෙන් යුත් ශරීරය,
න. ජලය.

කබ්ඪ, සත්‍රි. සුභගසපත් (පෙරුම්
කායම් කොල)

කම්, අව්‍ය. ජලය, හිස, සැපය
යන මෙහි වේ.

කමඪ, පු. ඉදුබුවා.

කමසී, සත්‍රි. ඉදුබුදෙන.

කමණ්ඩල, පු. න. මැටියෙන්කළ
කම්බලාව.

කමන, ත්‍රි. කාමුක තැනැත්තා
හෙවත් මෙමුනියෙහි ඉතා
කාමැත්තා.

කමල, පු. කුරඹගමාගයා “එණ්:
කෘෂණසායෝර්ඤ්ඤොගරිණ
සාමු උච්චතෙ, න කෘෂණොන
වතාමුඛවකුරගාසොහිසියතෙ”
යනු සුභුතොකතිහෙයින් කළ
මුවතෙම එණයසිද, තඹවන්
මුවතෙම හරිණයසිද කළ
වන්ද තඹවන්ද නොවු මුව
තෙම කුරගයසිද දතසුතුසි,
න. ජලය, අහස, තඹ, ඔහුම

කමලා, සත්‍රි. ග්‍රීකානකාව.

කමලාසන, පු. බ්‍රහ්මයා, පු. න.
පියුම්.

කමලොත්තර, න. වනුක්මල්.

කම්ගා, ත්‍රි. කාමුකයා හෙවත්
මෙමුනියෙහි ඉතා ආශා
ඇත්තා.

කමා, පු. වෙච්චුම, ත්‍රි. සෙලවෙන
සුද්ද.

කමපන, ත්‍රි. සෙලවෙන සුද්ද.

කමපින, ත්‍රි. මදක් සැලෙනද.

කමපු, ත්‍රි. සෙලවෙන සුද්ද.

කමබල, පු. පලස, උතුරුසළුව,
එනම්නාරජ,ගවයාගේතැල්ල.

කමබ්, සත්‍රි. තෙලව්‍යජනාදි
සට්ටනොපසුකතවු සැන්ද.

කමබු, සත්‍රි. තුන්තිරිඇති ශ්‍රීවය,
පු. වලල්ල, පු. න. සක්ගෙහිය.

කමබුග්‍රිවා, සත්‍රි. තුන්තිරි රැදි
ශ්‍රීවය.

කමු, ත්‍රි. කාමුකතැනැත්තා හෙ
වත් කාමයෙහි ඉතා කාමැ
ත්තා.

කර, පු. බලිය හෙවත් ගොසි
තැන් ආදියෙන් රජුන් විසින්
ගතසුතුකොටස,හිරුරැස්,අත.

කරක, පු. දෙළුම්ගස, පාණ
වැස්ස, පු. න. ඔබරුව.

කරජ, පු. කරදගස, න. වක්තිය
නම් සුගකිද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු)

කරජක, පු. කරදගස.

කරට, පු. කවුඩා, ඇතුන්ගේ
කපොලය.

කරණ, පු. ගුදසත්‍රිය හා වෛශ්‍ය
පුරුෂයා නිමිත්තකොට උපන්
අයසි හේ ලිපිකාර වෘත්තිය.
න. ක්‍රියාසිසියට අතියය හෙතු
ව, කෙන, සිරුර, ඉන්ද්‍රිය.

කලරව, පු. පරවියා.
 කලල, පු. න. කලලය හෙවත්
 ගුහු ශ්‍රෝණිත දෙදෙනාගේ
 එක්වීම.
 කලවිඛක, පු. ගේකුරුල්ලා.
 කලස, ත්‍රි. කලය.
 කලභි, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 කලහංස, පු. රුජහංසයා.
 කලහ, න. යුධය.
 කලා, සත්‍රි. කාණ්ඩිසකි, (අසි
 පිය පන්සිය සාලිසකින් යුත්
 කාලයයි) ගි වැයුම් ආදී කලා
 ශිල්පය, චක්‍රයාගේ සොළොස්
 වන භාගය.
 කලාද, පු. රත්කරු.
 කාලානිධි, පු. සද.
 කලාප, පු. අබරණ, මොණර
 පිල්, හියවුර, හැසුනුදු හෝ
 සමූහ.
 කලාස, පු. කලක්ම (ලිමැකරල්)
 කලි, පු. යුධය, සතරවන යුගය,
 කලහය, ගුර, සත්‍රි. කැකුළ.
 කලිකා, සත්‍රි. මදක් මුකළ කැ
 කුළ.
 කලිඛග, පු. සවිහයයි බොහෝ
 නිලපක්‍ෂිවරයා, න. කෙලිදආට.
 කලිද්‍රැම, පු. බුදුගස.
 කලිමාංක, පු. සිරිල.
 කලිල, ත්‍රි. දුර්වේකද.
 කලුෂ, න. පාපය, ත්‍රි. නොපැ
 හැදිදේ.
 කලබර, න. ගරිරය.
 කලක, පු. න. පව, නිකුතිය (වවා
 ව බොරුව)
 කලප, පු. වෛදික විධානය හෙ
 වත් නියෝග ගාස්ත්‍රය, පිදිපි
 රදය, ක්‍ෂය, කලාය, (කප්
 පකළ)

කලපතා, සත්‍රි. ඇතුන් සැරසීම.
 කලප්‍රාක්‍ෂ, පු. දිව්‍යවාක්‍ෂය,
 කලපානත, පු. ක්‍ෂයකල්පය (කප්
 කෙළ)
 කල්මෂ, න. පාපය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 කල්මාෂ, පු. කඹුරුපැහැ, ත්‍රි. ඉන්
 යුත්තයෙහි,
 කල්‍ය, න. උදය, ත්‍රි. රෝග නැ
 ත්තා, උපකරණ සහිතයා.
 කල්‍යා, සත්‍රි. කල්‍යාණ වචනය.
 කල්‍යාණ, න. ගුහය, ත්‍රි. ද්‍රව්‍ය
 යෙහි
 කලෙලාල, පු. මහරල.
 කවච, පු. න. සත්‍යාගය.
 කව(බ)ර්, සත්‍රි. වෙළාගස්, සාමා
 න්‍යයෙන් ගවසාගත් කොඩිය.
 කවල, පු. ග්‍රාසය (බත්පිඩ).
 කවි, පු. සිකුරු, පණ්ඩිතයා.
 කවිකා, සත්‍රි. අසුන් කටලන
 කීලය (කටකලියාව).
 කවොෂණ, න. මදහුණු, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි
 කව්‍ය, න. පිතෘදෙවතාවන්ගේ
 ආහාර.
 කශ, සත්‍රි. සම්පිය හෙවත් අශ්වා
 දින් තලන කශය.
 කශාභි, ත්‍රි. කශයෙන් තැලිය
 යුත්තා.
 කශිපු, පු. න. ආහාර, වස්ත්‍ර.
 කශරු, පු. න. පිටකටුව.
 කශරුකා, සත්‍රි. පිටකටුව,
 කශමල, න. මුර්ජාව.
 කශ්‍ය, න. අසුන්ගේ මධ්‍යය
 හෙවත් කද, ත්‍රි. කශයෙන්
 තැලියයුත්තා, පුරු.
 කෂ, පු. උරගල.

කෂාස, පු. න. කසටරසය, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි. පු. න. කාච
 රසය හෙවත් කකාරගත්
 රසය, රැදීම් වෙසෙසක්, අග
 රුගය, විලෙපනය.
 කෂට, ත්‍රි. දුක, දුර්ධගම හෙවත්
 දුකසේ පැමිණිය යුත්ත, න.
 ශාරීරික වෙදනාව, විශේෂ
 වූයේ තුන්ලිගයි. ඒ මෙසේසි-
 කෂටාසෙවා, කෂොභාත්‍යභා
 වෑ, කෂටංපාලනම්.
 කෂතුරි, සත්‍රි. කස්තුරු.
 කෂලාර, න. හෙල්මැලි.
 කෂව, පු. කොකා.

 කා.
 කාඛ්‍යා, සත්‍රි. ආශාව.
 කාක, පු. කටුඩා.
 කාකවිඤ්චි(ඤ්චි), සත්‍රි. හුනිද,
 කාකවිඤ්චා කියාද වේ.
 කාකතිප්පක, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.
 කාකනාසිකා, සත්‍රි. කැන්මේරිය.
 කාකපක්‍ෂ, පු. කුමරුවන්, කුඹි
 ඹිය.
 කාකපිළක, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.
 කාකමාවි, සත්‍රි. කැම්මේරියගස.
 කාකමුදගා, සත්‍රි. මුංවැන්න.
 කාකලි(ලි), සත්‍රි. සියුම් මිසුරු
 අවියත් හඬ.
 කාකාබගි, සත්‍රි. කැන්මේරියගස.
 කාකිණි(නි), සත්‍රි. පණමෙන්
 සතරෙන් කොටස (තුට්ටුව)
 කාකු, සත්‍රි. ගොක හයාදියෙන්
 විකාරවූ (වෙනස්වූ) ශබ්දය.
 කාකුද, න. තල්ල.
 කාකෙපු, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.

කාකොඩුමබරිකා, සත්‍රි. ගොට
 දිඹුලා.
 කාකොදර, පු. සපියා.
 කාකොල, පු. කෘෂ්ණකාකයා,
 වනාශ්‍රය යනු මෙහි වැටෙන
 බැවින් වනකටුඩායයි හැඟේ.
 කාකෂි, සත්‍රි. තුබරිකා, (තුරු,
 මරුරි)
 කාව, පු. සාල්ල හෙවත් කන්
 මැතිල්ල (කන්කෙරවල කදේ
 එල්ලු පැස) කදුව, කදුමැටි,
 අක්‍ෂරෝගය, මැණික්.
 කාවස්ථාලි, සත්‍රි. පළොල්ගස
 “කාලාස්ථාලි එලෙරුහා” යනු
 පාඨානතර බැවින් කාලා ය
 ස්ථාලි ය කියාද නම්වෙත්.
 කාවිත, ත්‍රි. සාල්ලෙහි (කදෙහි)
 තැබුදු.
 කාක්‍ෂවත, න. රන්.
 කාක්‍ෂවනාභවය, පු. නාකෙසරු,
 සාක්‍ෂිපයභාය ශබ්දද සපිනාමද
 මෙහි වැටෙති.
 කාක්‍ෂවනි, සත්‍රි. කසා (කහ)
 කාක්‍ෂවි, සත්‍රි. ගැහැණුන් කටි
 යෙහි බඳිනා මෙවුල් දම.
 කාක්‍ෂ්පික, න. කාභි.
 කාශ්‍ක, පු. න. දඬු, ර්දඬු, කුත්
 සිත, පරිවේෂ්දය, අවසරය, පු.
 තෘණාදීන්ගේ නාලය.
 කාශ්‍කවත්, ත්‍රි. ර්දඬු දරණ
 තැනැත්තා.
 කාශ්‍කිජ, ත්‍රි. ර්දඬු දරන්නා.
 කාශ්‍කිකු, පු. ඉකිරිගස, ගවැ
 එගසටද හෙළිගසටද නමැයි
 කියත්.
 කාශ්‍කාල, පු. පැස.

කාතර, ත්‍රි භය, ක්ෂුන්තිපාසාදි යක් පාමණිකල ව්‍යාකූල වන් නා හෙවත් ධේයසීනාත්තා.

කාන්‍යාසනී, සත්‍රි. අඛවයස්ති වැන්දඹුව කහපිළි අදින්නී, උමාදෙවී.

කාදම්බ, පු. විලිකුකුලා.

කාදම්බජි, සත්‍රි පුරු.

කාදම්බනී, සත්‍රි. වලාපෙළ.

කාද්‍යවය, පු. නාගයා.

කානන, න. වනය.

කානින, පු. නොහිදුවනලද හෙ වන් විවාහ නොකරණලද කන්‍යාසත්‍රිය කෙරෙන් සොර සාමියන්ට උපන්නාවූ පුත්‍රයා.

කානන, ත්‍රි. ශෝභනද.

කානනලක, පු. කිරි ඇත්තාවූ බෝගස් හා සමානවූ නෂ්ට වෘක්ෂය (මහරියසි කියත්)

කානතා, සත්‍රි. කාලුම් ඇති සත්‍රි.

කානතාර, පු. න. මහාවනය, සොරු කටු ආදියෙන් යාමට දුෂ්කර මාගිය.

කානතාරක, පු. හෙළඋක්.

කානනි, පු. කාමැන්ත, සත්‍රි. බැබළීම.

කාඤ්චික, ත්‍රි. කදුකයා, (කැවිලි තනන්නා)

කාඤ්චික, ත්‍රි. බියෙන්පලාගියේ.

කාපථ, පු. නොමනා මග.

කාපොත, න. පරවි සමූහයා, පු. මකුල, එනම් සර්ප්කාක්ෂා රසි.

කාපොතාපන, න. හොයදන්, "සුරා" යයි මරුටි.

කාම, පු. කාමැන්ත, කාමදෙව, අනගයා, ආශාව, න. කාමනි සේ යන අප්පි, ක්‍රියාවිශේෂ ණසි.

කාමාඛ්‍යාවිත්, ත්‍රි. සොච්ඡාප්‍ර වෘත්ති ඇත්තා හෙවත් කාම නිසේ යන්නා.

කාමන, ත්‍රි. කාමුක තැනැත්තා හෙවත් මෛත්‍ර්‍යයෙහි ඉතා කාමැන්තා.

කාමපාල, පු. බලහද්‍රයා.

කාමම අව්‍ය. අනිච්ඡයානුමති යෙහි හෙවත් නොසතුටු පිළි ගැන්මෙහි "කංගනිෂ්‍යසි චෙත් කාමම" ඉදින් කිසිවකු විසින් බලාත්කාරයෙන් තෝ නසනු ලැබෙහි නම් යනාදි උද්‍යර ණසි.

කාමසිතා, ත්‍රි. කාමුක තැනැත්තා හෙවත් මෛත්‍ර්‍යයෙහි ඉතා ආශා ඇත්තා.

කාමිනී, සත්‍රි. වතු වෘක්ෂය, ගැහැණි, භයසුලු ගැහැණි, ශාඛිගාර රූපිවූ කාමය ඇත්තී.

කාමුක, පු. මෛත්‍ර්‍යයෙහි ඉතා ආශා ඇත්තා.

කාමුකා, සත්‍රි. මෛත්‍ර්‍යාදියෙහි අශා ඇති සත්‍රි.

කාමුකි, සත්‍රි. මෛත්‍ර්‍යයෙහි ආශා ඇති සත්‍රි.

කාමපදන, න. වරුඛගනා හස්තය ශ්වාදිදනය.

කාමපිලල(ලා), පු. රොවනියසි බ්‍යානවූ ගස, (කුඩුවෙලග)

කාමබල, ත්‍රි. කම්බලයෙන් වස නලද රථය.

කාමබ්‍රවික, පු. සැව්ටරා හෙවත් සක්වලලු ආදිය තනන්නා.

කාමෙබ්‍රාජ, පු. කාමෙබ්‍රාජදෙශ යෙහි උපන් අශ්වවිශේෂයෙක්.

කාමෙබ්‍රාජී, සත්‍රි. උදුපියලිය.

කාස, න. බ්‍රහ්මයා සමකිකිවූ තිප්පියසි කිශනලද සුලහිලි එයට දෙවෙනිවූ ඇහිලිදෙක මුල. පු. ශරීරය, විණාකය, (තැන් රහිත ලබුගෙහි දඬු ආදි සමුච්චය)

කාසසථා, සත්‍රි. අරලු.

කාරණ, න. කාරණය.

කාරණා, සත්‍රි. අධිකවූ වෙදනාව, තරකයෙහි පිඩාව.

කාරණික, ත්‍රි. පමණ බලන්නා හෙවත් ප්‍රමාණයෙන් කාරුණ්‍ය නිශ්චයකරන්නා.

කාරණඛව, පු. දියකිරලා නම් පක්ෂියා.

කාරමනා, සත්‍රි. පුවහුගස.

කාරවී, සත්‍රි. ශතපුෂ්පනම් ද්‍රව්‍යය, පවුතල (මොනරකුඩිඹිය) සුතු ගසපත් (පෙරුම්කායම්කොළ,

කාරවෙලල, පු. කරවිල.

කාග්, සත්‍රි. දගගේ.

කාටිකා, සත්‍රි. තිසුණු වෙදනාව, වෘත්තිය, නවනගැණි.

කාටිෂ, න. විසලි ගොමසමූහය.

කාරු, පු. ශිල්පියා එනම් -

"තක්ෂාවතනතුටායශච
නා පිතො රජකසන ථා;
පචමශචමිකාරශච
කාරවෘශිල්පිතොමතා:"

වඩුවෝය, පිළි විසන්තෝය, කරනැවැම්යෝය, රදවිය, සො ම්මරුය, යන මොහුයසි කියන ලද්දකි.

කාරුණික, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.

කාරුණ්‍ය, න. කරුණාව.

කාශේනතර, පු. සුරුමඬය.

කාච්ඡර, න. රන්.

කාචිකානධික, පු. නැකැත්තා.

කාචික, පු. ඉල්මස "කාචිකික" යනුද වේ.

කාචිකෙය, පු. කදකුමරු.

කාච්ඡා, ත්‍රි. කපුපිළි.

කාච්ඡි, සත්‍රි. කපු.

කාච්ඡි, ත්‍රි. එලය නොතකා ක්‍රියා යෙහි පැවැත්තේ, සත්‍රි ලිගයෙහි "කාර්මි" යනුවේ.

කාච්ඡි, න. ඔසබිමුලයෙන් උච්චාවනය ස්ථඛනය වශිකරණ ය යන මේ ක්‍රියාව.

කාමුක, න. දුන්න.

කාශීෂ(ෂ්), පු. සල්ගස.

කාමාපණ, පු. රිදී කහවණුව, හේ බරින් කම්යෙක්වේ, කම්ය නම් මාසක සොලසෙකි. මාස කයෙක් නම් හුනිද පසෙකි, "කාමාපණොසත්‍රිකාර්මිකෙ පණ්ණොඩිකෙ පි ච" යනු වචන බැවින් පණම් දහසය කහවණුව යයි දතයුතු.

කාර්මික, පු. රිදී කහවණුව, හේ බරින් හුනිද අසුවෙකි. පණම් දහසයක් අගනෙයි.

කාල, පු. කථාපාඨා, ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි. කාලය, යමරජ

කාලක, පු. ලපය.

කාලකණ්ඨක, පු. දකුඩුවා, අකු කාක නමුදු වේ.

කාලකුට, න. විෂ හෙදයෙක්, "දෙවාසුරරණ්‍යෙදෙමෙවමිතසා පාප්‍රමාලිනා. භෙදනාසාරාධිරු

ජයා කාන්තාර රචනා සහතිකය: නියෝජ්‍ය කාලකුටොසාමිනිහ: පරිකීර්තන:”යනු වචන හෙයින් දෙවියන් හා අසුරයන්ගේ යුද්ධයෙහි නගනලද පාප්මාලින් නම් අසුරයාගේ ලෙහෙයින් ගවගත් ඇසතු ආකාරවූ වාක්‍ෂයාගේ මාලියම් යයි දතයුතුයි.

කාලබණ්ඩ, න. අක්මාව එ නම් කුස දකුණත පිහිටි මස් පිඩකි.

කාලබම්, පු. මරණය.

කාලපාෂව, න. කණියාගේ දුන්න.

කාලමෙහිකා, සත්‍රී. වැල්මදට කෘෂණතෙවතිකා, (කළුතලා වාච්ච)

කාලමෙහි(ගි), සත්‍රී. බෝදිගස්.

කාලගෙය, න. කොළසාමාන්‍යය එනම් පාදයක් දියබහා දමෙන් කලයෙහි ඇලවැනකුය (මොරු) අඩක් දියබහා ඇලවැ උද්ගතිය, දියරහිතව ඇලවැ මිටි තය යන මේ ගෝරස සාමන්‍යයයි.

කාලසුත්‍ර, න. එනම් නිරය හෙදය

කාලසකකි, පු. තමලුගස, නිඛි රිගස.

කාලා, සත්‍රී. කළුතලාසවල, කළු දුරු, බේරුගස.

කාලාගුරු, න. කළුවැල් හෙවත් අගිල්.

කාලානුසාසි, න. කසාවන් කළුවැල් හෙවත් කසාවන් අගිල්, සුගකිරස ද්‍රව්‍යයයි කියනලද ගල්පෙටෙල්, (කප්පර පල්ලියෙහිද මෙයයි කියත්)

කාලාසස, න. යකඩ

කාලිකා, සත්‍රී. මෙහපඩකතිය, සත්‍රී. දෙවතාවිශේෂයෙක්

කාලිඤ්ඤ, සත්‍රී. යමුනා නදිය.

කාලිඤ්ඤෙන, පු. බලහද්‍රයා.

කාලි, සත්‍රී. උමාදෙවි.

කාලිසක, න. කසාවන් කළුවැල් හෙවත් කසාවන් අගිල්.

කාලෙසක, පු වණුවැල්.

කාලසක, පු. වොලාහලිදියයි බහානවූ ගරිද්‍රාහවූ ගව්ශයෙහි (සුවද කසායයිද කියත්)

කාලා, සත්‍රී. ගැබ්ගැන්මෙහි සුදුසු දෙන.

කාවචික, න. සන්නාහසන්නාඩ යන්ගේ සමූහය.

කාවෙදි, සත්‍රී. එනම් නදිවිශේෂය.

කාව්‍ය, පු. සිකුරු.

කාශ, පු. න. වැලුක්.

කාශම(ගිම)දි, සත්‍රී. ඇත්දෙමට.

කාශමසි, පු. ඇත්දෙමට.

කාශමර, න. කොකුම්, පොකුරුමුල් පුෂකරමෙහෙය විශේෂ සාසාමුලම්”යනු වචන හෙයින් පුෂකරනම් ඔහුගේ විශේෂයාගේ මුලයි.

කාශමරජනමන්, න. කොකුම්.

කාශසපි, පු. සුයාර්ථාවායාරියා, අරුණ.

කාශසපි, සත්‍රී. භූමිය

කාශ්, න. දෑව.

කාශ්වකුල, පු පළපත, “පොතාදෙමිලාපතයනාථිං කාශ්වාදි රචිත කුලස” නැව් හොරුආදියේ මලාපතයනය පිණිස දෑව ආදියෙන් කළ උදල්ල.

කාශ්වකන්ඡ, පු. වඩුවා, ප්‍රථමා වෙහි රූප—කාශ්වතවි, කාශ්ව තණ්ණ, කාශ්වතණ්ණ, කියා වෙත්.

කාශ්වා, සත්‍රී. උසස්බව, මයාරිද, හෙවත් කුලසිමා, අටලොස් ඇසිපියක් හෙලනකාලය, දිශාව

කාශ්වි, සත්‍රී. කෙසෙල්.

කාස, පු. කැස්ස.

කාසදි, පු. රටතෝර.

කාසර, පු. මීමා.

කාසාර, පු. විල (“කාතතිමපදි මාකරසෙත්තපි මතම්” කරණ ලද පියුම් විලටයයි දන්නාලදි)

කි.

කිං, අව්‍ය. ප්‍රකාශයි. “සුදුණු රයං කිංපුරුෂ්” කීම මේ කණු වෙක් හෝ මිනිසෙක්ද යනාදි උද්ගරණයි.

කිංශාරු, පු විනසුව හෝ විඩුව, ර්ගස, ලෝකුඩුවා.

කිංශුක, පු. පත්කැල ගස.

කිකිදිවි, පු. වෙවුයාරිට බදු පැහැ ඇති ලොමයෙන් යුක්තවූ විචිත්‍රවූ පියාපත් ඇති සාමාන්‍යයි බහානවූ පක්‍ෂි විශේෂයෙක්, (තල ගි රිත්තා යයි කියත්).

කිකකර, පු. ගැත්තා. (දසයා).

කිකකිණ්, සත්‍රී. රජුවැල.

කිකච්චන්, අව්‍ය, අලාපිසි. “කිමිදි විකසිතංකුසුමම්” මදක් විකසිත මලයනු උද්ගරණයි.

කිකුලුක, පු. ගැබ්විලා, කිකුච්චිලික, කිකුලුකයනුදවේ.

කිකුල්ක, පු. පද්මාදිකෙශරය.

කිවි, පු. උතුර.

කිට්ට, න. “වසාගුකු මසාක්මජ්ජා කණ්චිණ්ඩු විණ්ණබාං, ශෙලමා ශ්‍රැද්ධිකාසෙවදො වාදගෙනෙ නාණංමලාං”යි කියනලද වුරුණුතෙල්ගුකුලේ ඇටමිදුවා කන්මල මල මුත්‍ර සෙමිකලු කබ බහ යන මේ මිනිසුන්ගේ එකොලොස් මල.

කිණ්ඨි, සත්‍රී. සැබෝගස.

කිණ්ඨ, න. සහල් ආදි ද්‍රව්‍යයෙන් කළ රු බිජු.

කිතව, පු. අත්තනගස, දුකෙලින්නා.

කිතතර, පු. කිදුරු, එනම් දෙව යොනිය.

කිතතරෙය, පු. වෙසමුණු.

කිම්, අව්‍ය. පෘථ්වි ප්‍රභූප්ති නාථි දෙක්තිවේ,

“කිම් ආද්‍රයෙරන් රසිකා: කා තංතෙ” කීමෙක නාටකශාස්ත්‍ර දන්නෝ තාගේ කාතියට සතු වුනොවන්නෝද? යනාදියෙහි ප්‍රකාශයි, “කිංරජා ප්‍රජාංත රක්‍ෂකි” යමෙක් ප්‍රජාපාලනය නොකෙරේනම් හෙතෙම කවර රජෙක්ද නිකුතයෙකි, යනාදියෙහි ප්‍රභූප්තිනාථි හෙවත් නිකුපිසි.

කිමු, අව්‍ය. විකල්පයෙහි හෙවත් අනෙකානනභාවයෙහි, “ගෘහං කිමුවනංගත:” කීම ගෙටහෝ වලට ගියේද, යනාදි උද්ගරණයි.

කිමුක, අව්‍ය. අතිශයාථි විකල්ප හෙවත් අනෙකානනභාව යන මෙහිවේ, “කිමුත නාථං ගිමො,

බ්‍රහ්මා” කීම පරමානවතෙම
 ඊශ්වර හෝ මහාබ්‍රහ්ම හෝද,
 යනාදී උද්‍යුතරණයි.
 කිම්පවාන, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.
 කිම්පුරුෂ, පු. කිදුරු.
 කිංවදනනි, සත්‍රි. ලොකප්‍රවාදය,
 (සත්‍යවූද අසත්‍යවූද ආරම්භය.)
 කිර (දි) පු. උතුරු.
 කිරණ, පු. හිරුරැස්.
 කිරිනනිකා, පු. බිම්කොහොඹ.
 කිරින, පු. බිම්කොහොඹ, වන
 යෙහි වසන්නා, මොනරපිල්
 හඳින්නාවූ “ගොමාංස හක්ෂ
 කොයස්තු ලොකවාහාව හා
 ඡතෙ, සමාවාර විභිනොසො
 ලෙලව්ඡ ඉත්‍යනි. සියතෙ”
 යමෙක් ගොමාංස අනුභවකෙ
 රේද ලොකව්‍යවහාර ආයතීහා
 ඡාහාර අත් භාෂාවකුත් බෙ
 ණේද සකලාවාරයන්ගෙන්පිරි
 හුනේද හෙතෙම මෙලව්ඡයයි
 කියනුලැබේ යයි දක්වනලද
 මෙලව්ඡානිකවූ වඩාලයා.
 කිරිට, පු. න. ඔටුන්න.
 කි (ක) මීර, කමුරුපැහැ, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 කිල,අව්‍ය. “ජ්‍යානකංශංකිලවාසු
 දෙව්‍ය” වාසුදෙවතෙම කංශයා
 මැරිල යනාදි තන්හි ප්‍රවාතනි
 යෙහිද, “ගුරුන්කිලානිශෙනෙ
 ශිෂ්‍යා,” ශිෂ්‍යතෙමේ ගුරුන්
 දුකසේ ඉක්මයේ යනාදිතන්හි
 සමභාවයෙහිද වේ.
 කිලාස, න. කිලාසය හෙවත්
 භෞතකුණය.
 කිලාසිත්,ත්‍රි.භෞතකුණආත්තා
 කිරිසප්පක, පු. කලාල,(පාලලේල)

කිල්විෂ, න. පාපය, අපරාධය,
 රොගය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 කිශොර, පු. අසුපාවවා.
 කිෂකු, පු. සත්‍රි. රියන, වියන.
 කිස(ය)ලස, න. පලලවය (දළුව)
 කි.
 කිකස, න. ඇට.
 කිවක, පු. පවතින් හඬනනුණ.
 කිනාය, පු. යමයා, ත්‍රි. කාපණයා.
 කාපකයා හෙවත් සිසාන්නා.
 කිර, පු. ගිරවා.
 කිති, සත්‍රි. කිතිය.
 කිල, පු. සත්‍රි. ගිනිසිඵ, වැලමිට,
 කුන්තය, උල, කණුව.
 කිලක, පු. ගෙරින් ඇගකසන
 පිණිස ගාලමැද හිදු වූ කණුව.
 කිලාල, න. ලේ, ජලය.
 කිලින, සත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන්
 බඳනාලද්දේ.
 කිශ, පු. වදුරු.
 කිශපණී, සත්‍රි. සැබෝගස.
 කු.
 කු, සත්‍රි. භූමිය, අව්‍ය. පාපාපී,
 නිෂ්ඨතාපී, ඊෂ්දපීයන්හිවේ.
 “කුකම්” පාපකම් යනාදියෙහි
 පාපාපීසි, “කුපථ” දුක් වූ නිෂ්ඨ
 තවූ මාගීය යනාදියෙහි නිෂ්ඨ
 තාපීසි, “කවොෂණම්” මදඋ
 ණුසුම් යනාදියෙහි ඊෂ්දපීසි.
 කුකර, ත්‍රි. රොගාදියෙන් වක් වූ
 අත්ඇත්තා.
 කුකුඤ්ජ, න. නිතමකුපය හෙ
 වත් පිටකටුවෙන්පහනසිටිවල.
 කුකුල, න. හුලින් ගැවසුනුවල,
 පු. දූසෙවියාගින්න.
 කුක්කුට, පු. කුකුලා.
 කුක්කුහ, පු. වලිකුකුලා.

කුක්කුර, පු. බල්ලා, න. ගණ්ඨි
 වනනම් සුගන්ධද්‍රව්‍යයට (ගණ්ඨි
 වණ්ටයයිද කියත්.)
 කුකුළි, පු. බඩ.
 කුකුළුවහලි, ත්‍රි. පොෂ්‍යවර්ගීයහැ
 ර තමන් බඩතකා ඇවිදින්නා.
 කුඛකුම, න. කොකුම.
 කුච, පු. තනය.
 කුචඤ්ජ, න. රත්සදුන්.
 කුචර, ත්‍රි. අනුන්ගේ දෙස්කියන්
 කුචාග්‍ර, න. තනපුඩුව. (නා.
 කුජ, පු. අගහරුවා.
 කුඤ්චිත, ත්‍රි. වක් වූද.
 කුඤ්චිකා, සත්‍රි. හින්ඵන්සාල්.
 කුඤ්ජ, පු. ඇත්දත්, පු. න.
 ලතාදින් වැසුනු ලෙන.
 කුඤ්ජර, පු. ඇතා.
 කුඤ්ජරගන, පු. බෝගස්.
 කුඤ්ජල, න. කාචි.
 කුට, පු. සත්‍රි. ගේ, සභාගාහය,
 සත්‍රිලිඛගයෙහි කුටි (ටි), න,
 කාලය.
 කුටක, න. නහල් පෝරුව හෝ
 හිවැල.
 කුටජ, පු. කෙළිදගස.
 කුටනනට, පු. තොටිලගස, න.
 සෙවෙල් අතුරෙහි වන්නාවූ
 කෙවනී මුසනකානම් ද්‍රව්‍යය,
 (ජලමුසාන).
 කුටිල, ත්‍රි. වක් වූද.
 කුටි, සත්‍රි. කුඩාගේ (කිලිය)
 කුටුම්භවාපාන, පු. කෙළෙඹියා
 හෙවත් දුරදිපොෂණයෙහි සං
 යුක්තවූයේ.
 කුටුම්භනි, සත්‍රි. පරපුරුෂයන්හා
 පරසත්‍රිත් යොදවන්නි.
 කුටුමල, පු. මුකල කැකුල.

කුචිර, පු. මෝරුඅලලන මත්
 දඩ බඳනා කණුව, ප්‍රාකෘත
 භාෂාවෙන් “සුසලකාමිබ” යයි
 කියත්.
 කුචාර, පු. පොරව, සත්‍රිලිඛග
 යෙහි කුචාරි කියාවේ.
 කුචේරක, පු. පණ්ණසවාක්‍ෂය.
 කුචබ, පු. උලක්කුව හෙවත්පන.
 කුච්ඡ, න. හිකන්ය.
 කුණප, පු. න. මලසිරුර.
 කුණි, පු. කිරි ඇත්තාවූ බෝ
 ගස් හා සමාන ආකාර ඇත්
 තාවූ තඤ්චාක්‍ෂය (මදටිය
 යයි කියත්.)
 කුණාච, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි අයොග්‍ය
 යා හෙවත් අසම්පීයා.
 කුණඛ, න. තාලිය, (සැලිය) පු.
 සැමියා නොමලකල සොරසැමි
 යාට දව උපන් පුත්‍රයා.
 කුණඛල, න. කුණඛලාහරණය.
 කුණඛලිත්, පු. සපීයා.
 කුණ්ඩ, පු. න. මැටියෙන් කල
 කම්ඛලාව.
 කුහප, පු. න. පසලොස් කොට
 සක් කරනලද දිනයාගේ මධ්‍ය
 වතීවූ අභ්‍යමාංශය හෙවත්
 අටෙන් කොටස.
 කුතුක, න. පුදුමදේ දකිනුකැ
 මැත්ත.
 කුතුප, පු. සමිත්කල කුඩාතෙල්
 කුලාව.
 කුතු, සත්‍රි. සමිත්කල තෙල්කු
 ලාව.
 කුතුනල, න. පුදුමදේ දකිනු
 කැමැත්ත.
 කුතසා, සත්‍රි. නුගුණකිම.
 කුත්සින, ත්‍රි. නිෂ්ඨතා.

කුඨ, පු. කුසතණ(ඉපුප්)පු. සත්‍රි.
 ඇතුන්පිට ලන විවිත්‍ර කමලා
 දිය, සත්‍රිලියයෙහි කුඨා කියා
 වේ, "සත්‍රිප්‍රවේණි කුඨා: ත්‍රිපු"
 යනු වචන බැවින් කුඨශබ්දය,
 තුන්ලිඟයෙහිවේ.
 කුඳුල, පු. කොබෝලිලගස.
 කුනම්, සත්‍රි නෛපාලදෙශයෙහි
 උපන් රක් හෙවත් මනෝසිල.
 කුනායක, පු. හැල්කසාමිලියා.
 කුනත, පු. කොනානායුධය.
 කුනාල, පු. ඉසකෙස්.
 කුඳු, පු. න. කොදගස, පු. එනම්
 නිධි විශේෂය.
 කුඳුරු, පු. ගකුද්‍රව්‍යයක්වූ කුඳු
 රැක්කම්.
 කුඳුරුකි, සත්‍රි. ඉන්සඵරුක.
 කුපථ, පු. නොමනාමග.
 කුප්‍රස, පු. නිප්දිතයා.
 කුප්‍රස, න. රන් රිදි හැර අනිත්
 තම ආදි ලොහ.
 කුබ්‍ර, ත්‍රි. කුද.
 කුමාර, පු. නානාදියෙහිලා යුව
 රජ, කදකුමරු.
 කුමාරක, පු. පුණ්‍යවරණගස.
 කුමාදි, සත්‍රි. ප්‍රථමවයසෙහි වනී
 මානවු කන්‍යාසත්‍රිය, කෝමා
 රිකා.
 කුමුද, පු. නෛසානාය කොණ
 යෙහිවූ දිශාප්තයා, න. කුමුද
 හෝ සුදුරුපුල්.
 කුමුදබාකුම, පු. සද.
 කුමුදිකා, සත්‍රි. කරබෙබියගස.
 කුමුදිනි, සත්‍රි. කුමුදවිල.
 කුමුවන්, ත්‍රි. කුමුද බොහෝවූ
 දෙශය.
 කුමුවනි, සත්‍රි. කුමුදවිල.

කුමබා, සත්‍රි. යාගභූමියෙහි අති
 ග්‍රහණකොට කළ වෙණිනාය
 හෙවත් යාගබිම වැට.
 කුමග, පු. එනම් එකොළොස්වන
 රාශිය, කලය, ඇත්කුඹය, න.
 ගුගුල්ගස, සංඝාත විගාහිත
 බැවින් සංඝාතපක්‍ෂයෙහි නපු.
 සකයි.
 කුමගකාර, පු. කුඹලා.
 කුමගසමගව, පු. අගතිසිරුසි.
 කුමනිකා, සත්‍රි. දියපරණලා.
 කුමනි, සත්‍රි. කරබෙබියරුක.
 කුමනිර, පු. කිඹුලා.
 කුරඬග, පු. මුවා.
 කුරණවක, පු. රන්වන් ගිරිනිල්
 ල, රන්වන් කටුකරඬගස, කුර
 ණක යනුද මෙහිවේ.
 කුරවක, පු. රතුගිරිනිල්ල, රතු
 කටුකරඬ.
 කුරර, පු. කිරලා.
 කුරුණවක, පු. රන්වන් කටුකර
 ඬගස.
 කුරුවිඳ, පු. වම්මුතු.
 කුරුවිසක, පු. රන්පලමෙක් එනම්
 රන්මිනීමේදී පලමකට හෙවත්
 සිව්සැට මාෂකයකට ව්‍යවහාර
 නාමයයි, මාෂකයෙක් නම්හුනි
 දපසෙකි.
 කුල, න. සමානජාති ඇති ප්‍රා
 ණීන්ගේ සමූහය.
 කුලක, න. දුම්මැල්ල, ශිල්පීන්
 ගේ කුලප්‍රධානියා.
 පු. කවුඩු තිබිරිගස.
 කුලවා, සත්‍රි. පතිවෘතාතැනැත්තී.
 කුලඤ්ඤා, සත්‍රි. කුලඤ්ඤාභිවූ
 පාෂාණ ඇති මහරට "නිලා
 සුරමා" යයි ප්‍රසිද්ධ අඤ්ඤා
 විශේෂයෙක්.

කුලපාලිකා, සත්‍රි. කායසථරජ
 පුත්‍රාදීන්ගේ කුලයට නියත
 පතිහු ඇති කුලය.
 කුලශ්‍රේෂ්ඨීන්, පු. ශිල්පීන්ගේ
 කුලප්‍රධානියා.
 කුලසමගව, ත්‍රි. කුලෙහිඋපන්අය.
 කුලසත්‍රි, සත්‍රි. කායසථ රාජපුත්‍රා
 දීන්ගේ කුලයට නියත පතිහු
 ඇති සත්‍රි.
 කුලාය, පු. පක්‍ෂීන්ගේ කැදුල්ල.
 (කුඩුව)
 කුලාල, පු. කුඹලා.
 කුලාලි, සත්‍රි. කුලඤ්ඤාභිවූ පා
 ෂාණ ඇති මහරට "නිලාසුර
 මා" යයි ප්‍රසිද්ධ අඤ්ඤා
 යෙක්.
 කුලිග, පු. න. විදුරච්ඡය.
 කුලි, සත්‍රි. කටුවැල්බඩු.
 කුලින, ත්‍රි. මනා කුල ඇත්තා,
 පු. සත්පුරුෂයා.
 කුලි(ලි)ර, පු. කකුඵවා.
 කුල්මාෂ, පු. කොමු, "අභිස්ථි
 ත්‍රාශවගොධුමා අනෙඝවචණ
 කාදය: කුල්මාෂ ඉති කථා
 නෙත' යනු වචනබැවින් අභික්
 තැම්බූ ගොදුමු ආදියයිද සම
 හර කෙණෙක් අභික්තැම්බූ
 යවාදි ශුකධාන්‍යයයිද කාශ්මීර
 දෙශයෙහි කුලිඤ්ඤ යයි බ්‍යාන
 වුනි යයිද කියත්.
 මාගධ ග්‍රන්ථයන්හි ආ කුම්මාස
 යන්නට මාදුතලපයයි අපිපැ
 ණේ.
 කුලමාසාහිප්‍රන, න. කාභි.
 කුර, න. ඇට.
 කුලා, සත්‍රි. ඇල.
 කුටල, න. ඔබර ඵලය.

කුටලය, න. උපුල්.
 කුටාද, ත්‍රි. අනුන්ගේ දෙස්කි
 යන්නා.
 කුටිඳු, පු. පෙහෙරු හෙවත් රෙ
 දිවියන්නා.
 කුටෙණි, සත්‍රි. කෙමණ.
 කුටෙර, පු. උතාරදිශාපති වෙ
 සමුණු.
 කුටෙරක, පු. කිරිඇති බෝගස්
 හා සමාන ආකාර ඇති නඤ්ඤ
 වාක්‍ෂනම් ගස්ජාතිය, (මහරි
 යයි කියත්.)
 කුටෙරාසි, සත්‍රි. පළොල්ගස.
 කුශ, පු. න. කුශතණ්‍යොර් ඉඵබි
 විපහෙදයක්, න. ජලය,
 පු. රාමපුත්‍ර.
 කුශල, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
 න. සම්ප්‍රීතාවය, නිභිය, පුණ්‍ය,
 ගුහය, ද්‍රව්‍යවාචිකලවාච්‍යලිඟයි.
 කුශි, සත්‍රි. ලොහවිකාරය, හෙ
 වත් හිවැල.
 කුශිලව, පු. කපිකයාඑනම් දීපා
 නාරයෙහි කිකිප්‍රචාරණය කර
 න නැට්ටුවෙක්.
 කුශෙෂය, පු. න. පියුම්.
 කුසට, න. කුෂටය.
 කුසු, න. උපුල්කොල.
 කුෂමාණ්ඩක, පු. කොමඩු පුසුල්.
 කුසිද, න. පොලියෙන් ජීවත්වීම.
 කුසිදික, ත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත්
 වන්නේ.
 කුසුම, න. පුෂ්පය.
 කුසුමාජන, න. පුෂ්පාජන.
 කුසුමෙසු, පු. අනගයා.
 කුසුමා, න. වනුක්මල්, පු. බබ
 රාව.
 කුසාගි, සත්‍රි. සටබව.

කුසුමබුරු, න. කොතඹුරු,
(කොතඹලේලි).

කුහනා, සත්‍රි. කුහකබව හෙවත්
පරපුරාලිප්පායෙන් මිථ්‍යා ජී
යභීපථ දැක්වීම.

කුහර, න. බිලය, (සිදුර).

කුහු (හු), සත්‍රි. නොදක්නාලද
සදආති අවපසලෝඡවක.

කු.

කුකුද, ත්‍රි. ආදරපුළුකොටසරසන
ලදකතායාවන් දනගකරන්නා.

කුට, පු. න. පළිතමුදුන, ධාන්‍යා
දින්නේ රූස, මායා, ශාසවන,
වචාව, අසත්‍යය, යගුල, නගු
ලේ වක්අත්ත.

කුටසන්න, න. මුවපසින්ගේ
බකනයට තබන උගුල්මලපත්
ආදි යන්න.

කුටශාල්මලි, පු. කටුහිමුල්ලුක.

කුටස්ථ, ත්‍රි. නිර්විකාරදූ එනම්
ආකාශාදි යමක් නිරවයව සව
රූපයෙන් කාලව්‍යාපිද හේ
තෙමෙයි.

කුප, පු. ලිද.

කුපක, පු. “ගුප්තකදෘදොතිජලා
පිං ගතීක්‍රියතො තෙෂාමි”
වියලිනදි ආදියෙහි ජලයපිණි
ස සැරුවල, “ප්‍රොතොවිධාකා
රිණ: ශිලාදය: කුපකා ඉතො
තෙ” ජලප්‍රොතස දෙකක්ව
යන පරිද්දෙන් මධ්‍යයෙහි දුරු
ශිලාදියෙන් බැඳලන වැටියයි
සමහරු කියත්, නැව් ආදියේ
කුඹය.

කුබර, පු. රථයෙහි කිමුල්මුව,
එනම් වියපොල්ල බදින ලිය,
(දිගන)

කුච්ච, පු. න. බැමමැද.

කුච්චිච්ච, පු. ජවක, (දිව් නම් බෙ
හෙද.)

කුර්චිකා, සත්‍රි. “දධනා සහ පය:
පකං යත්තත්තසාදබ් කුර්චිකා,
තක්‍රෙණ පකංයත්තජිරං සාහ
වෙනතකු කුර්චිකා” යනු කීබැ
වින්දිගෝමෝරු සමග කකාල
කිරි කුර්චිකානම්.

කුර්දින, න. ක්‍රිඩාව, (බාලයන්ගේ
සෙල්ලම)

කුපිර, පු. වැලමිට.

කුප්‍රාසක, පු. වෝලිය.

කුමි, පු. ඉදිබුවා.

කුල, න. ඉවුර.

කා.

කාකලාස, පු. කටුමෝඩා, (කටු
ස්සා).

කාකවාකු, පු. කුකුලා.

කාකාවිකා, සත්‍රි. උකුණුවල, හෙ
වත් ඉසහා ග්‍රිවය ගැලපුනු
සකිය.

කාච්ඡ, න. වාඤ්ඤා යනය ප්‍රජාප
තිය යනාදිවු ව්‍රත, ශාරීරික
වෙදනාව, ඉන් යුක්තයෙහි, ත්‍රි.

කාත, ත්‍රි. කාතයුගය, සැහීම.

කාතක, න. බලල්ලුණු.

කාතසුඛිබ, ත්‍රි. ධනුශ්ශිල්පයෙහි
දක්‍ෂයා.

කාතමාල, පු. ඇසලගස.

කාතමුඛ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා.

කාතලක්‍ෂණ, ත්‍රි. ශෛශභීදිගු
ණයෙන් ප්‍රසිදියා.

කාතසපනතිකා, සත්‍රි. පලමුහිදි
භායභීව.

කාතහසන, ත්‍රි. ධනුශ්ශිල්පයෙහි
දක්‍ෂයා.

කාතාහන, පු. යමරජ, යමයා,
සිඛානනය, දෙවය, අකුශල
කමිය.

කාතින්, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
පභිතයා.

කාතන, ත්‍රි. කපනලද දෑ.

කාතති, සත්‍රි. මුවආදින්නේ සම.

කාතතිවාසස්, පු. ඊශවරයා.

කාතායා, සත්‍රි. ක්‍රියාව, දෙවතා,
ත්‍රි. ධනය සත්‍රිය පාඨවියයනාදි
යෙන් බිඳවියයුත්තා.

කාතතිමධුපක, පු. කල්පිතධුපය.

කාතාසන, ත්‍රි. නොඅඩුදෑ.

කාපණ, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.

කාපා, සත්‍රි. කරුණාව.

කාපාණ, පු. කඩුව.

කාපාණි, සත්‍රි. රත්ආදිය කපන
කතුර, “කාතර” යයි මාරුටි
භාෂා නාමයයි.

කාපාල, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.

කාපිටසොති, පු. ගිනි.

කා(කු)මි, පු. ඉතා කුඩා ප්‍රාණි,
(පණුවා).

කාමිසන, පු. වලගසාල්.

කා(ක්‍රි)මිජ, න. කළුවැල්හෙවත්
අගිල්.

කාශ, ත්‍රි. කුඩාදෑ.

කාශානු, පු. ගිනි.

කාශානුරෙනස්, පු. ඊශවරයා.

කාශාශවින්, පු. නවන්නා.

කාෂක, පු. නගුල්පෝරුව හෝ
ගිවැල.

කාෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍යයන්ගේ සිසු
මය ගවපාලනය වෙලදුමය
යන තුන්වැදූරුම් ජීවිකාවන්
අතුරෙන් සිසුම.

කාෂික, ත්‍රි. කාෂිකමියෙන් ජීවත්
වන්නා, පු. ගිවැල.

කාෂිවල, ත්‍රි. කාෂිකමියෙන් හෙ
වත් සිසුමෙන් ජීවත්වන්නා.

කාෂට, ත්‍රි. නගුලෙන් සැකෙන්
ආදිය.

කාෂමි, පු. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
පභිතයා.

කාෂණ, න. මිරිස්, පු. විෂණු,
කාෂණපක්‍ෂය, කළුවැහැ, ත්‍රි.
කළුවැහැයෙන් යුත් දෙය.

කාෂණපාකඵල, පු. කරඹ.

කාෂණඵලා, සත්‍රි. බෝදිගස්.

කාෂණහෙදි (ද), සත්‍රි. කුළුරු
හැණ.

කාෂණලා, සත්‍රි. හුනිද.

කාෂණලොහිත, පු. දුම්පැහැ.
ඉන්යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.

කාෂණවතීවන්, පු. ගිනි.

කාෂණවෘතතා, සත්‍රි. පලොල්ගස.

කාෂණසා(ශා)ර, පු. කළුව
ඇති කාලසාරනම් මුවා.

කාෂණා, සත්‍රි. වගපුල්.

කාෂණිකා, සත්‍රි. කළුඅඹ.

කෙ.

කෙකර, ත්‍රි. වපරයා.

කෙකා, සත්‍රි. මොනරහඬ.

කෙකින්, පු. මොනර.

කෙතකි, සත්‍රි. දුනුකේ, කෙත.ක
යයි පුංලිගුදවේ.

කෙතන, පු. න. ධවජය, කාන්‍ය
ය, වෙනට කැඳවීම.

කෙතු, පු. එනම්ග්‍රහයා, කොඩිය.

කෙදර, පු. විනිශ්චය ආදි ව්‍යව
හාරය.

කෙදර, පු. කෙත.

කෙතිපාතක, පු. ඊට.

කෙසුර, න. අතමුල පලදනා
වලල්ල.

කෙලි, පු. වලලහාදිත්තේ පරිභාසය, (සෙල්ලම)
 කෙළ, න. නිශ්චය, ත්‍රි. හුදකලා, සියලු.
 කෙශ, පු. හිසකෙස්.
 කෙශපර්ණි, සත්‍රි. සැබෝ.
 කෙශපාශි, සත්‍රි. හිසමුදුනේ බැදි කොඩිය.
 කෙශව, පු. විෂණු, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශවෙශ, පු. සාමාන්‍යයෙන් ගවසාගත් කොඩිය.
 කෙශික, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශිත්, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශිනී, සත්‍රි. විවපාකාරවූ වොරහුල්ලියෙහි බ්‍යානවූ පුගකි ද්‍රව්‍යය, වැල්දෙහියෙහි කියත්.
 කෙස(ශ)ර, පු. දෙඹගස, මුහුළු ගස, පු. න. පද්මාදි කෙශරය, නාකෙසර.
 කෙස(ශ)රින්, පු. සිංහයා.
 කෙක.
 කෙකෙහස්, පු. විෂණු.
 කෙක(ඬ)ඬයනි, පු. කරබෙහිය රුක.
 කෙකව, න. දුකෙළිය, කපට කම හෙවත් වචාව.
 කෙකුරක, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකුරික, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකුසනි, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකරව, න. කුමුදු හෝ සුදුරුපල්.
 කෙකලාස, පු. වෙසමුණුගේ නිවස.
 කෙකවනී, පු. කෙවුලා.
 කෙකවනීමුසක, න. සෙවෙල් අතුරෙහි වන්නාවූ කොට්ඨිය.

මුරුයෙහි බ්‍යානවූ එනම් ද්‍රව්‍යය, “ජලමුසා” දියකලාදුර.
 කෙකවල, න. නිෂ්චය.
 කෙකෙක, න. ඉසකෙස් රුස.
 කෙකග, න. ඉසකෙස් රුස.
 කො.
 කොක, පු. සක්වාලිහිණියා, කොක්කාවා (වෘකයා.)
 කොකනද, න. රත්පියුම්, රකන කුඤ්ඤය.
 කොකනදමුවි, පු. රතු උපුලට බදු පැහැ.
 කොකිල, පු. කොවුලා.
 කොකිලාස, පු. ඉතිරිගස, වැලුගස, හෙළාගස.
 කොටර, න. රුක්සිදුර.
 කොට්ඨි, සත්‍රි. නග්ගසත්‍රි.
 කොට්ඨි, සත්‍රි. කඩුආදිත්තේ කොණ, දුනුමුඩාව, (දුනුඅග) උතක මිය [උසස්බව] හුලස්, ප්‍රසුතද ශයෙක් [සියක් ලක්ෂය.]
 කොට්ඨි, සත්‍රි. පිඬිකායෙහි බ්‍යානවූ පුගකිකුසුමය [පික්මල්]
 කොට්ඨි, පු. කෙතේ මැටිකැට බදින මුගුර.
 කොට්ඨි, පු. දුග්ගවර, (නුවර කොටුව).
 කොට්ඨි, පු. මණ්ඩලාකාර කුණිය.
 කොණ, පු. කඩුආදියේ කොණ, විණාදි වාද්‍යවාදනය කරන කාණ්ඩය (කඩිප්පුආදියයි.)
 කොණගල, න. පුදුමදේ දකිනු කැමැත්ත.
 කොණ්ඩ, න. දුන්න.
 කොණ්ඩ, පු. අමුනම් බාන්‍ය.
 කොප, පු. කොපය.
 කොපනා, සත්‍රි. කොපපරවූ සත්‍රි.

කොපිත්, ත්‍රි. කිපෙන සුදුසුයේ.
 කොමල, ත්‍රි. සිව්මැලිද.
 කොසමික, පු. ජලකුක්කුහයෙහි කියනලද පක්ෂි විශේෂයක් එනම් දියවලිකුකුලා.
 කොරක, පු. මදක් මූකලකැකුල.
 කොරකිනී, සත්‍රි. හින්චන්සාල්.
 කොරදුස, පු. අමුනම් බාන්‍ය.
 කොල, පු. උතුර, පසුර (ගොඩප ඩාංච]යෙහි මරුටි භාෂායි. න. ඩෙබරළු.
 කොලක, න. මිරිස්, තකුල්.
 කොලදල, න. තබනම් ගකුද ව්‍යය.
 කොලමක, පු. නැත්තැර ලඞු ගෙහි දඩුආදි විණාකය.
 කොලවල්ලි, සත්‍රි. ඇත්වගපුල්.
 කොලා, සත්‍රි. වගපුල්.
 කොලාහල, පු. කොලාහලය.
 කොලි(ලි), සත්‍රි. ඉලන්ද, (ඩෙබර.)
 කොට්ඨි, පු. පණ්ඩිතයා.
 කොට්ඨර, පු. කොබෝලිලගස
 කොශ(භ), පු. කලතොකල හෙවත් ආහරණාදිය කලාවූද ආහරණාදිය නොකොට ආකාරයෙන් ගොඩ නැගුපමණවූද රන්රිදි, පු. න. මල්කැකුල, කඩු කොපුව, වසතුරාශිය, දිවිම.
 කොශඵල, න. තකුල්.
 කොශ(භ)නකි, ත්‍රි. පතෝල, වැටකොළ, සැබෝ.
 කොස, පු. න. පක්ෂින්ගේ බිජුවට.
 කොස, පු. ඇතුල්කුසිය, කොටුව, ඇතුල්ගේ.
 කොස, න. මදහුණු, ත්‍රි. ඉන්සුන් ද්‍රව්‍ය වාච්චයේ වාච්‍ය ලිගයි. (ත්‍රි)

කෝ

කෝක්කවික, ත්‍රි. ශීලාදි ගුණ රහිතවූවද නමා ශීලාදි ගුණ ඇත්තෙකැයි හඟවන මායා ඇත්තේ, දුරතොබලනුයේ.
 කෝකෙසක, පු. කඩුව.
 කෝටනස, පු. ගම්අයත්තොවූ වඩුවා හෙවත් ස්වගාහයෙහිම සිට ආතම කමයෙන් ජීවත් වන අය.
 කෝවික, පු. මස්විකුණන්නා.
 කෝණප, පු. රාක්ෂසයා.
 කෝතුක, න. පුදුමදේ දකිනු කැමැත්ත.
 කෝදවිණ, ත්‍රි. අමුකෙත.
 කෝනනික, ත්‍රි. කුන්තාසුබ ඇත්තා.
 කෝනනි, සත්‍රි. මරිවාකාතිවූ එල ඇතිරෙණුකායෙහි ප්‍රසිඬ ගකු ද්‍රව්‍යයෙහි (රුහාණිය.)
 කෝපින, න. නොකොටසුත්ත, රහසග.
 කෝමාදි, සත්‍රි. එනම් මාතෘදෙවතා.
 කෝමුදි, සත්‍රි. සදරුස්.
 කෝමොදකි, සත්‍රි. විෂණුගේ ගදව.
 කෝලවිනෙස, පු. සිහන පතිනියෙන් ප්‍රතා හෙවත් හිසාව පිණිස කුලාටනය කරන (කුලයක් පාසා ඇවිදින) පතිව්‍රතා සත්‍රියගේ ප්‍රතා.
 කෝලවෙස, පු. සිහන පතිනියෙන් ප්‍රතා හෙවත් හිසාව පිණිස කුලාටනය කරන පතිව්‍රතා සත්‍රියගේ ප්‍රතා.
 කෝලවෙර, පු. නොපතිනියගේ

හෝ පතිතියගේ හෝ පුතා හෙවත් පතිවතා නොවූ හෝ පතිවතාවූ හෝ සත්‍යගේ පුතා.
කොලින, න. ලොකාපවාදය, සිව්පා සපි පක්‍ෂි යන මොවුන් ගේ යුධය, එනම් එළු කුකුල් ආදීන්ගේ යුධයයි.
කෝලෙසක, පු. බල්ලා.
කෝශික, පු. ශක්‍රයා, බකමුණා, අභිතුඞ්කයා, ගුගුල්ගහ.
කෝරව, පු. කරුවේ අය, හෙවත් කුරුරජුගේ වංශයෙහිවූ ක්‍ෂත්‍රියයා.
කෝශිකා, සත්‍රි. එනම් නදිවිශේෂය
කෝශෙය, ත්‍රි. පණුවන් ගෙන් උපදනා එනම් පටවසු.
කෝසතුහ, පු. විෂණුහුගේ මැණික

කු

කුකව, පු. න. කියත.
කුකර, පු. කෝරවකා, කවුකිහි රිය. (දලක්)
කුතු, පු. යාගය.
කුතුබංසින්, පු. ඊඤ්චරයා.
කුතුහුප්, පු. දෙවියෝ.
කුඵන, න. මැරවීම.
කුඤ්ඤ, න. හැඩීම, කැඳවීම, යොධ යන් ඔවුනොවුන් ආ ක්‍රොශ කොට සපයා වශයෙන් කැඳවීම.
කුඤ්ඤ, න. හැඩීම.
කුම, පු. වෛදික විධානය හෙ වත් නියෝග ශාස්ත්‍රය.
කුමුක, පු. රත්ලොත්, අඤ්චා කාරවූ බ්‍රහ්මදරුවාක්‍ෂය, පුවක්.
කුමෙලක, පු. ඔටුවා.
කුසවිකුසික, පු. වෙලෙන්ද.
කුසික, ත්‍රි. මුදලින් බඩු ගන්නා.
කුසා, ත්‍රි. විකුණනු පිණිස භාණ්

ඩාදියේ බහාවිකුණන්නා විසි න් දෙනලද බඩු.
කුච්ඡ, න. මස්.
කුච්ඡාද, පු. රාක්‍ෂසයා.
කුච්ඡක, පු. මුදලින් බඩු ගන්නා.

ක්‍රි

ක්‍රියා, සත්‍රි. ක්‍රියාව, ආරම්භය, පවිගෙවෙන පිළිවෙත්, හික්මීම, පිදීම, යුක්තායුක්ත විභාගයෙන් අපිතිරණය, සාධනය, කමිය, ව්‍යායාම් කිරීම, පිළියම.
ක්‍රියාවන්, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි උත්සහ ඇත්තා.
ක්‍රියා, සත්‍රි. වලලභාදීන්ගේ පරි හාසය, (සෙල්ලම) බාලයන්ගේ සෙල්ලම.

ක්‍රා

ක්‍රාඤ්ච, පු. කොස්ලිහිණියා.
ක්‍රාධි, කෝපය.
ක්‍රාම, න. හැඩීම.
ක්‍රාර, ත්‍රි. දැඩි, කරුණා නැති, අනුන්කෙරෙහිද්‍රෝහකරන්නා, රළුද.

ක්‍රෙ

ක්‍රෙහව්‍ය, ත්‍රි. මිලයෙන් ගතහැකිද.
ක්‍රෙස, ත්‍රි. මිලයෙන් ගතහැකිද.

ක්‍රො

ක්‍රොඩ, සත්‍රි. න. ලය, පු. උරා.
ක්‍රොධ, පු. කොපය.
ක්‍රොධන, ත්‍රි. කිපෙන සුලුවියේ.
ක්‍රොමු, පු. සිවලා.
ක්‍රොමුච්චනා, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
ක්‍රොමු, සත්‍රි. හෙලකිරිබද.
ක්‍රොසව, පු. කොස්වාලිහිණියා.
ක්‍රොසවදරණ, පු. කඳ කුමරු.

කල

කලම, පු. ගිලන්බව.
කලමඵ, පු. ගිලන්බව.

කලි

කලිගන, ත්‍රි. තෙමුනුහෝ තෙත්ද.
කලිගනාක්‍ෂ, ත්‍රි. කබආත්තා.
කලිගින, ත්‍රි. වෙහෙසුයේ.
කලිම, ත්‍රි. පෙරපසු විරිද්ධය, වෙහෙසුයේ.
කලිනක, න. වැල්මි.
කලිනකිකා, සත්‍රි. බෙරගස, (අවරිය)
කලිව, න. නපුංසකයා, නපුංසක ලිහය, ත්‍රි. වික්‍රමරහිතයා.

කෙලා

කෙලශ, පු. රාගාදි කෙලශය.
කෙලාම, න. “අධස්සනු දක්‍ෂිණෙ භාගෙ හාදයාත් කෙලාම ති සංකි, ජලවාහි සිරාමුලං තාමණ ස්ථානං මතං බ්‍රහ්මෙයං, හාදයට යටින් දකුණු පස කෙලාමය පවති පණ්ඩිතයන් විසින් ඒ ජලවහනය වන්නාවූ ශිරාමුල යයිද තාමණස්ථාන යයිද දන් නාලදැයි කියනලද කෙලාමය.

කි

කිණ, පු. ශබ්ද කිරීම, විණා කින්නාරම් ආදියේ හඬ.
කිණන, පු. විණා කින්නාරම් ආදියේ හඬ.
කිට්ඨ, ත්‍රි. කකාලද.
කිට්ඨ, පු. විණා කින්නාරම් ආදියේ හඬ.

කිම

කිමණ, පු. තුණ්ණිම් භාවයෙන් ගිදීම, විනාහි දසයක් පමණ

කාලය, උත්සවය, ක්‍ෂණය, එ නම් ඇසිපිය 16200 යකින් යුක්තාලය.

කිණද, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

කිණන, න. මැරවීම.

කිණපුහා, සත්‍රි. විදුලිය.

කිණප්, න. ලේ.

කිණවුන, පු. නටුවාවූ වුන හෙ වත් බිඹසැර ඇත්තා.

කිණන, පු. ශුද්‍රයා හෙවත් ගොවියා විසින් ක්‍ෂත්‍රිය සත්‍රිය කෙරෙහි උපදවනලද අය, ඔහුට්ඨිකා පා පර්ධිකාදියයි “ක්‍ෂත්‍රතාශුද්‍රාත් ක්‍ෂත්‍රියාපේ. ප්‍රතිභාරෙථ සාර ථෙභුජ්ඣා තන්තයෙපිසසා නති යුක්තො වෙධසොපුමාත්” යනු වචන බැවින් වාරපාලය, රථා වාය්‍යය, දසකමින් මිදුනු තැ නැත්තියගේ පුත්‍රය, බ්‍රහ්මවිෂණු දෙදෙනා කෙරෙහි නියුක්තය, යන මොවුන් කෙරෙහි වැටේ.
කිණනා, පු. රථා වාය්‍යය, දෙර වූපාලයා, ශුද්‍රයාට හෙවත් ගොවියාට ද, ක්‍ෂත්‍රියාගනාවකගේ පුත්‍රයා.

කිණිය, පු. ක්‍ෂත්‍රියයා.

කිණියා, සත්‍රි. ක්‍ෂත්‍රිය සත්‍රි.

කිණියි, සත්‍රි. ක්‍ෂත්‍රිය භාය්‍යාව.

කිණියාණි, සත්‍රි. ක්‍ෂත්‍රිය සත්‍රි.

කිණනා, ත්‍රි. ක්‍ෂමාවන සුලුවියේ.

කිපා, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

කිපාකර, පු. සද.

කිම, න. යොග්‍යය.

කිමා, සත්‍රි. භූමිය, ක්‍ෂමාව, ත්‍රි. හැකි, පථය.

කිමිනා, ත්‍රි. ක්‍ෂමාවන සුලුවියේ.

කිමින්, ත්‍රි. ක්‍ෂමාවන සුලුවියේ.

කිමය, පු. ගෙය, වැරීම, ක්‍ෂය

කලාය. (කප්කෙළ) අප වය
හෙවත් හානිය, ස්වයංරෝගය.
කම, පු. කළුඅඹ, කිවිසීම.
කමාන, ත්‍රි. සමා කරන්නා.
කමානි, සත්‍රි. සමාව.
කමාර, පු. කදම්ඹ, රස. සකුරු,
හලු, බුනි, ලුණු.
කමාරක, පු. මල්කැකුළ.
කමාරමානනිකා, සත්‍රි. කරමැටි.
කමාරින, ත්‍රි. ලොකාපවාදයෙන්
දූෂිතවූයේ.

කමි

කමිනි, සත්‍රි. ස්වය, නිවාසය, පාඨ
විය.
කමිසා, සත්‍රි. ප්‍රෙරණය හෙවත්
මෙහෙසීම.
කමිපන, ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙසු) ද.
කමිප්න, ත්‍රි. දුරුකරන සුලු වූයේ.
කමිප්‍ර, න. ඉක්මන්, ද්‍රව්‍යවාචි කළ
වාච්‍ය ලිඟයි.
කමිසා, සත්‍රි. අපවය, හානිය.

කමි

කමිබ, ත්‍රි. පුරුයෙන් මත් වූයේ.
කමිර, න. කිරි, ජලය.
කමිරවිදුරි, සත්‍රි. කළු කිරිබදු.
කමිරපුක්ලා, සත්‍රි. හෙලකිරිබදු.
කමිරබ්බිතනායා, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව
කමිරවි, සත්‍රි. කිරිකවෙලු, එනම්
ලතාවගීයකි.
කමිරිකා, සත්‍රි. කිරිපලුගස.
කමිරොද, පු. “කමිරොද:සමාරො
දොදධ්‍යමුක සානොදකො
නපෙසුරසමදිරොද ස්වාදුදක
ඉතිසප්තමහාණිවා:” සි කියන
ලද, කමිරොදය, සමාරොද, දබ්
අමුකය, සානොදකය. ඉසු

රසය, මදිරොදකය, ස්වාදුදක
ය, යන සප්තසාගරයන් අතු
රෙන් කමිරසාගරය.

කමු

කමුගනා, සත්‍රි. ගොකටු.
කමුන්, සත්‍රි. කිවිසීම.
කමුන, න. කිවිසීම.
කමුනාච්ඡනන, පු. කළු අඹ.
කමුදුසණ්ඩකා, සත්‍රි. රසු වැල.
කමුදුසඛා, පු. කුඩාසක් බෙල්ලා.
කමුදු, සත්‍රි. කටුවැල්බටු, අගවිකල
හෝ කුඩා අවයව ඇත්තී, නළ
ඹ, (නාවකසත්‍රි)මිමැසි, ත්‍රි. කුරු,
අබම, අලා.

කමුබ් (බා), සත්‍රි. කුඩාව. (බබ්
ගින්න)

කමුබාච්ඡනන, පු. කළු අඹ.
කමුබ්න, ත්‍රි. බබ්සා ඇත්තා.
කමුප, පු. පැලැටිය.

කමුමා, සත්‍රි. මාගධාදි දෙශයෙහි
අනසියසි ප්‍රසිද්ධ ධාන්‍ය විශේෂ
යක්.

කමුර, පු. කැඩකැත්ත, ගස, හෙ
ළුගස, සුවිපාවුන්ගේ කුරය,
ඉතිරිගස, වැලක්.

කමුරක, පු. තෙල්ගස.
කමුරපු, ප. ඊදඹු විශේෂයෙක්.
කමුරිත්, පු. කරනැවැටියා.

කමුලලක, ත්‍රි. කුඩාද, කනිෂ්ඨයා
හෙවත් බාලඅය, මදදෙය.

කමුලක, පු. නිවයා.

කෙමි

කෙමු, න. සිරුර, අඹුව, කෙන,
කෙත්සමුහය.

කෙමුගු, පු. ආනමය, පරමා
ලයා, පුරුෂයා, ත්‍රි. නිපුණයා.
කෙමුගුච්ච, ත්‍රි. කෘෂිකම්යෙන්
ජීවත්වන්නේ.

කෙමුණ, න. ප්‍රෙරණය, (මෙහෙ
සීම).

කෙමුණ් (ණ්) (කමිණ්), සත්‍රි.
නැව්ආදියේ ප්‍රගාඩම.

කෙමුසිසා, ත්‍රි. කමිප්‍ර, ප්‍රකෘතිය, හෙ
වත් ඉතා සුහුසුයි.

කෙමුම, පු. වොරනම් ගකුද්‍රව්‍යය,
(සිගුරැබියලි.) පු. න. ගුහය,
ද්‍රව්‍යවාචිකල වාච්‍යලිඟයි.

කෙමා

කෙමාණ් (ණ්), සත්‍රි. භූමිය, මෙහි
කෙමාණ් (ණ්) යනුද නිපාතන
යෙන් සිබයි.

කෙමාද, පු. පුණ්කලධුලි.

කෙමාදිසා, ත්‍රි. කුදුප්‍රකෘතිය හෙ
වත් ඉතාකුඩා.

කෙමාද, න. මි.

කෙමාම, න. දුහල්පිළි, ත්‍රි. කොමු
පිළියෙන් වසනලද රථය, පු.
න. අවල්ල, (මුඩුසෙවෙති ආදි
ගේවල මතු තලය, පවුර මතු
ගෙවල් ආදිය.)

කෙමාන, ත්‍රි. සණ්ආදියේ ගාමු
වහන් තැබුද.

කෙමා, සත්‍රි. භූමිය.

කෙමාභාත්, පු. ජනපද පුරපාල
නාධි කෘතවූ රජ දරුවන්වද
නත්තායම් කාරිවූ රජ දරු
වන් කෙරෙන් පිටත් සෙස්ස
වුන්වද නම්, පෘතිය.

කෙමබ්, පු. සප්තවිෂය

කෙමබා, සත්‍රි. පක්ෂීන් දමනමැදි
රිය සිසාරා හිඳවන හුණකුරු,

පු. යොධයන්ගේ සිංහනාදය,
එනම් සතුරන් බියගන්වා හරි
ණු පිණිස කරන්නාවූ අහංකාර
ශබ්දය.

බ

බ, න. අහස, වක්ෂරාදි ඉන්ද්‍රිය,
පුරය, කෙන, ගුහා, බිණුව,
සවනිය, මුඛය, සැපය.

බග, පු. පක්ෂියා, ඊදඹු.

බගාගුහ, පු. ඊතලය.

බගෙච්චර, පු. (විෂණුහුගේ වාහ
නය) ගුරුලා.

බජාකා, සත්‍රි. තෙල බන්දනාදි
සට්ටනොප සුකතවූ සැන්ද.

බසු, ත්‍රි. කොරා.

බසුප්න, පු. සැලෙන පියාපත්
ඇති පක්ෂිවිශේෂයක්. (වෙරලව
ටුයයිද කියත්).

බසුප්පිට, පු. සැලෙන පියාපත්
ඇති පක්ෂි විශේෂයෙක්, (වෙර
ල වටුවායයිද කියත් “තාජබා
ටයිසර” යනු මරාපිසි.

බට, පු. අකිකුපය, එනම් නො
පෙනී මේ හෙවත් මොහයේ
වළ හෙවත් ආකරයයි.

බට්ටා, සත්‍රි. ඇද.

බබ්බ, පු. කඩුව, කහවේණා.

බබ්බිත්, පු. කහවේණා.

බණ්ඩ, පු. න. නොසමඅඹ, පු.
බලල්ලුණු, ඉක්කුමාරය, (උක්
සකුරු).

බණ්ඩපරඟු, පු. ඊඛරයා, බණ්ඩ
පර්ඟුයනුදවේ.

බණ්ඩවිකාර, පු. උක්සකුරු.

බණ්ඩික, පු. කලත්ම. (ලිමැ)

බදිර, පු. කිහිරිගස.

බදිණ, සත්‍රි. නිදිකුඹ.

බද්දෙත, පු. කනමැදිරියා.
 බ(බ)නි, සත්‍රි. රත්නාදි ආකරය.
 බනින, න. හදල්ල.
 බපුර, ප. පුවක්.
 බර, න. ඉතාහණු, ද්‍රව්‍යවාචිකල
 වාච්‍ය ලිඟයි. පු. කොටඵවා.
 බරණස්, ත්‍රි. උල්නාසා ඇත්තා.
 බරණස, ත්‍රි. උල්නාසා ඇත්තා.
 බරපුප්පා, සත්‍රි. වේලාගස.
 බරමප්පි, සත්‍රි. සැබෝගස.
 බර, සත්‍රි. දෙවදාලිගස.
 බරගවා, සත්‍රි. පවුතල. (මොන
 රකුහිඹිය)
 බර්ජු, සත්‍රි. කණ්ඩුකිය හෙවත්
 කැසීම.
 බර්ජුර, පු. යොන්හිදි. න. රිදි.
 බර්ජුරි, සත්‍රි. ඉදි.
 බච්චි, ත්‍රි. කුරුහෝ මිටිදූ හෝ
 අය. පු. එනම් නිබ්බිශෙෂය.
 බල, ත්‍රි. උනන්බිඳුවන්නේ, පු.
 අබ්ජදශයෙක් හෙවත් සියක්
 කෝටි දශයෙක්, කෙළිදගස.
 බලපු, ත්‍රි. හැමදිම්ආදිය කරන්නා.
 බලින, පු. න. අපුත්තවලනකීලය.
 බලිනි, සත්‍රි. කලවිටි සමුහය.
 බලු, අව්‍ය. නිෂේධ, වාක්‍යාලඞ්කාර,
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, අනුන්‍ය, යනමේ අපි
 යන්නි වැටේ “බලුරුදිනා”
 හඬා කීම නොහඬා යනාදි
 යෙහි නිෂේධාපීඨි. “එතත්බලු
 ආහු” මේවූකලි කියති යනාදි
 යෙහි වාක්‍යාලඞ්කාරයි. “බලු
 ජානාසි” සලකාදනිති යනාදි
 යෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ හෙවත් දන්නා
 කැමතියි, “දෙතිබලුවාව කම්”
 බසක් දුන යෙහෙකි හෙවත්
 බසක් සැනැස්ලේලේ කියව යනා

දියෙහි අනුන්‍යයි හෙවත් නැල
 විලියි.
 බලෙදරු, මක්කානිය, හෙවත්
 සිවුපාවුත් බැදීම පිණිස බිම
 කැණි කණුව.
 බලයා, සත්‍රි. කලවිටි සමුහය.
 බා
 බාන, න. පොකුණ.
 බාදින, ත්‍රි. කනලද යනමේ අපි
 වාචකයි.
 බාදි, සත්‍රි. සොළොස් ද්‍රෝණය,
 (සිව්සැට ලාස්ස. ලාස්සනම්
 නැලියයි).
 බාදික, ත්‍රි. සොළොස් ලාස්සක්
 වැපිරෙන කෙන.
 බාදිවාප, ත්‍රි. සොළොස් ලාස්සක්
 වපසරිය.
 බි
 බිල, ත්‍රි. සැමආදි වැඩ නොකළ
 හිස් බිම.
 බු
 බුර, පු. නබනම් ගනු ද්‍රව්‍යය,
 අස්කුරය.
 බුරණස් (ස), ත්‍රි. කුරයක් වැනි
 නාසාඇත්තා.
 බේ
 බේව, ත්‍රි. නිඤ්ඤ.
 බේස, න. පිරිය. (අගල)
 බේලා, සත්‍රි. ක්‍රිඩාව, (බාලයන්
 ගේ සෙල්ලම)
 බේඩ, ත්‍රි. කොරා.
 බ්‍යා
 බ්‍යාන, ත්‍රි. ප්‍රසිඩ්ධියේ.
 බ්‍යානගණි, ත්‍රි. නිඤ්ඤ හෝ
 ප්‍රසිඩ්ධි ගර්භිත ඇත්තා.
 බ්‍යානි, සත්‍රි. ප්‍රසිඩිය.

ග
 ගගන, න. අහස.
 ගඬනා, සත්‍රි. ගඬනානම් නදිය.
 ගඬනාධර, පු. ඊශ්වරයා.
 ගජ, පු. ඇතා.
 ගජනා, සත්‍රි. හසරිසමුහය.
 ගජහස්තයා(සිංහ), සත්‍රි. ඉන්සඵා
 රාක.
 ගජ්ජන, පු. ගණදෙවි.
 ගඤ්ඤා, සත්‍රි. රහල.
 ගඬක, පු. එනම් මනසායා (ගඬ
 යා).
 ගඬක, ත්‍රි. කුද.
 ගඬ, පු. ගලගණකිය.
 ගඬල, ත්‍රි. කුද.
 ගණ, පු. සමුහය. ගුල්මනම්
 සෙනානතර තුනකින් යුත්
 සෙනාහෙදය, ඊශ්වරානුවර.
 ගණක, පු. නැකැත්තා.
 ගණදෙවතා, සත්‍රි. ගණ දෙව
 තාවෝ එනම්:—
 “ආදිත්‍යා වාදග ප්‍රොක්තා
 විශ්වදෙවා දශසමානා,
 වසවශ්වාථ සංඛ්‍යානා:
 ඡවිත්‍රිංශතනුමිතා මනා:
 ආහාසවරාශ්වතු: ඡන්
 ඒතා: පඤ්චාශද්‍රතකා:
 මහාරාජික නාමානො
 වෙශනෙ විංශතිස්තථා.
 සාධ්‍යා වාදග විබ්‍යානා
 රුද්‍රාඵකාදග සමානා:”යි.
 දක්වනලද ආදිත්‍යනම් දෙළ
 සෙක විශ්වනම් දසයකවසවස්
 නම් අවෙක තුමිතනම් සතිසෙ
 ක ආහසවර නම් සිව්සැටෙක
 වාතනම් උනුපණසෙක හෙවත්
 සතලිස්. නව: යකැයි දක්වන
 ලද ගණ දෙවතාවෝ වෙත්.

ගණනිය, ත්‍රි. ගිණිය යුතුද.
 ගණනු, න. රාත්‍රිසමුහය.
 ගණප, පු. වරාගස.
 ගණහාසක, ප. මොරක නම්
 ගනු ද්‍රව්‍යය, සිගුරු බියලි.
 ගණාධිප, පු. ගණදෙවි.
 ගණිකා, සත්‍රි. යුටිකාගස්, වෙ
 ශ්‍යාසත්‍රි.
 ගණිකාරිකා, සත්‍රි. මිදිගස.
 ගණිත, ත්‍රි. ගිණුද.
 ගණෙය, ත්‍රි. ගිණියයුතුද.
 ගණඩ, පු. කොපුල හෙවත් කම්
 මුල, ඇතුන්ගේ කපොලය.
 ගණඬක, පු. කහවෙණ.
 ගණඬකාරි (ලී.), සත්‍රි. නිදිකුඬ
 ගස.
 ගණඬකි, සත්‍රි. එනම් නදිවිශෙෂය.
 ගණඬගෙල, පු. කන්දෙන්හුන්
 මහාපාෂාණය.
 ගණඬාලි, සත්‍රි. ඵලජ්නණ.
 ගණඬර, පු. එනම් ආනුපජ්ශාක
 වර්ගයකි මිට ගඩපුරණයයි ම
 රාටිහාෂාවෙහි ව්‍යවහාරබැවින්
 කිඩාරම් වර්ගකැයි හඟිමු ප
 තුක්යයි සමහරුකියත් ඒ ගත
 යුතුයයි නොපැහේ,
 ගණඬපද, පු. ගැබ්විලා.
 ගණඬදි, සත්‍රි. ගැබ්විලි.
 ගණඬපා, සත්‍රි. මුවකබල.
 ගහනාසික, ත්‍රි. නාසානැත්තා.
 ගද, පු. රෙගය.
 ගද්‍ය, න. ගද්‍යය.
 ගන්ත්‍රි, සත්‍රි. ගොනුන් විසින් ඇ
 ද්දහැකිවූ ගැල.
 ගනු, පු. ගද.
 ගනු(ග්)ක, පු. ගනුපාෂාණ හෙ
 වත් ගෙන්දකම්.

ගනිකුටි, සත්‍රි. මුරුනම් ගනි
ද්‍රව්‍යය (තලිස්පතුර).
ගනින, න. වෑයම්, හිංසා, ආශය,
ප්‍රකාශය.
ගනිනාකුලි, සත්‍රි. රුක්ත.
ගනිඵලි, සත්‍රි. පුච්ඡගස, සපුමල්
කැකුළ.
ගනිමාදන, පු. න. එනම් පථිත
හෙදය.
ගනිමුලි, සත්‍රි. සිගුරැබියලිගස.
ගනිරස, පු. ගදරසකැට “රතසා
බොළ” යයි මහරට ව්‍යවහාර
යොත් රට උපදනා බේන්වගී
යක්.
ගනිඵ, පු. අභවයා, එනම්, දෙව
යොනිය, මව්කුස පිළිසිදගන්
නක්ෂණආති සකියා, හාහාය,
හුහුය, කුඹුරැය, විභාවසුය,
චිත්‍රරථය, යනමොවුන් මුල්
කොටආති දිවගදම. “ගනිඵ:
පගුහෙදෙ සහන් පුංසෙකාකිල
තුරගයො: අනතරුහවය නෙව
ගායනෙ බෙවරෙපිව” යනු
විභවමෙදිති කොශවයෙහිද
පැණේ.
ගනිඵහසක, පු. එරඹුගස.
ගනිවහ, පු. සුලහ.
ගනිවාහ, පු. සුලහ.
ගනිවහා, සත්‍රි. නාසය.
ගනිසාර, පු. සදුන්.
ගනිශ්මන්, පු. ගනික.
ගනික, ත්‍රි ගනික.
ගනිති, සත්‍රි. සුවදකසා.
ගනිකානමා, සත්‍රි. සුරු.
ගනිකාලි, පු දෙබරා.
ගනිගාගි, පු. හිරුරැස්.
ගනිර, ත්‍රි. ගැඹුරැද.

ගම, පු. විජිගිඡ්ඡුගේ හෙවත් දින
නුකැමැත්තනුගේ යුධ පිණිස
යාම.
ගමන, න විජිගිඡ්ඡුගේ හෙවත්
දිනනු කැමැත්තනුගේ යුධ
පිණිස යාම.
ග(ක)මහාදි, සත්‍රි ආත්දෙමටගස.
ගමගිර, ත්‍රි ගැඹුරැද.
ගමස, ත්‍රි පැමිණිය හැකිද.
ගරල, න. සපිටිය.
ගරිසය, ත්‍රි. ඉතාබර යන මේ අපි
වාචකයි.
ග(බ)ගගදි, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
ගදි, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
ගරැඩ, පු. විඡ්ඡුගුගේ වාහනය,
ගුරැලා.
ගරැඩබව්ජ, පු. විඡ්ඡු.
ගරැඩාග්‍රජ, පු. සුයරිථාවායරියා,
(අරැණ)
ගරැන්, පු. පක්ෂීන්ගේ පියාපත්.
ගරැන්මන්, පු. (විඡ්ඡුගුගේ වාහ
නය) ගුරැලා, පක්ෂියා.
ගගිදි, සත්‍රි. මෝරැඅලලන බදුන,
කලය.
ගරිජින, න. මෙසනාදය, පු. මද
ගලිතආනා.
ගගි, පු. භූමියෙහිවූ සිදුර (වළ)
ගතියා සත්‍රිලිභද වේ.
ගදිහ, පු. කොටලවා.
ගදිහාණඛ, පු. තෙලසවුරැක.
ගඬන, ත්‍රි. ගිජුඅය.
ගඬි, පු. කොටඵවා, කුස, කුසෙහි
හොත් දරැවා.
ගඬික, පු. ගිසකේතුල ලනලද
මල්දම.
ගඬිගාර, න. ගබඩාගේ (වාස
ගෘහය)

ග

ගහන, ත්‍රි. දුච්චෙකද. න. වනය.
ගන්වර, න. ගුහාව (පථිතයෙහි
වැස්සෙන් සැරැණු සිදුර) ගස්
හාවය.
ගාබෙහස, න. රන්, කෙකටිය.
ගාබෙහරැකි, සත්‍රි. කැලියගස.
ගාඬ, න. අතිශය, ද්‍රව්‍යවාචිවූයේ
තුන්ලිභයි.
ගාණිකා, න. වෙශ්‍යාසමුහය.
ගාණි (ණි) ව, පු. න. අර්ජුන
යාගේ දුන්න.
ගානු, න. ගරිරය, ඇතුන්ගේ පුථි
ජඛිකාදිදෙගය හෙවත් ඉදිරිය.
ගානුනුලෙපනි, සත්‍රි. ගානුයෙහි
ගල්වන්ට සුදුසුකොට ඉදිකර
නලද විලවුන්
ගාන, න. ගිහඬ.
ගාකාර, පු. නැතින් හෝ බොටු
වෙන් හෝ නැගැටු එනම් සවර
විශෙෂය, මේ බොටුවෙන් වූක
ලි “අජාචිකොච ගාකාරම්”
යනු වචන බැවින් එඵැ තිර
ඵැ දෙදෙනනගන්.
ගායනී, ත්‍රි. කිහිරිගස.
ගාරැනමන, න. මරුමිණ.
ගාරිගිණ (ණ), න. ගඬිණි
සමුහය.
ගාගිපනා, පු. එනම් ගින්න.
ගාලව, පු. හෙලලොත් ගස.
ගිදි, පු. පථිතය, සත්‍රි. උද්ගාරය.
ගිරිකරිණි, සත්‍රි. කටරොඵැ.
ගිරිකා, සත්‍රි. සව්‍රපවු මුෂික ජා
තියක් (සිප්මියායයි කියත්)
ගිරිජ, න. ගල්සෙවෙල්, අභුක.
(හහටු මිණිරන්)

ගිරිජාමල, න. අභුක (හහටුම
ණිරන්) ගිරිජය අමලය කියා
නම් දෙකක්. කොටද ව්‍යවහා
රයි.
ගිරිමලලිකා, සත්‍රි. කෙලිදගස.
ගිරිග, පු. ජ්ඣවරයා.
ගිරිග, පු. ජ්ඣවරයා.
ගිරිත, ත්‍රි. කනලද යන මේ අපි
වාචකයි.
ගිරි(ග), සත්‍රි. සරසවතිය හෝ
වචනය.
ගින, න. ගිහඬ.
ගිණි, ත්‍රි. සතුතිකරණලද යන
මේ අපිවාචකයි.
ගිරිණි, සත්‍රි. උද්ගාරය.
ගිපිති, පු. වෘහස්පති.
ගිසපති, පු. වෘහස්පති.
ගිචාණ, පු. දෙවියෝ.
ගුගුල (ල), පු. ගුගුල්ගස.
ගුච්ඡ, පු. තණ ආදි පදුර-
“ගසනාදුනාධිකංයසා
ප්‍රමාණාත්තත් තතාපරම්
නාපිමාත්‍රසා විසාරා
ගුත්‍යසා ඉති කථානෙ”
යනු කිබැවින් රියනකට මදක්
මිටිහෝ උස්හෝ වන්නාවූ විස්
තාර ප්‍රමාණයෙහි නියම නැති
පදුර ගුත්‍යනම් වන්නේයයිද.
“පත්‍රාණියෙෂා මාතාගෙ
සාරභූමොතු වතීතෙ,
තෙපිගුත්‍යා ඉති ප්‍රොකතා
යථාසුරිමුල කාදයා”
උස්පත් ඇති සාරබිම ඇති වන
මුලප ලාදිහු ගුත්‍යනම් වන්නා
හුයයිද කියත්, ගුත්‍ය ශබ්ද
පයභායයිද දහසුතුයි.

ගුවක, පු. මල්කැන, ගුහා
යනුදවේ.
ගුවයා (ත්ත) සී, පු. සුවිසිවැලක්
ඇති මුතුහර.
ගුහස්න, න. හෙළලුණු.
ගුහස්, සත්‍රි. හුනිද.
ගුබ, පු. ගුලිය, උක්සකුරු.
ගුබසුස, පු. මිගස.
ගුබළ, පු. මොරගස.
ගුබා (බී), සත්‍රි. සිනුක්.
ගුබුටි, සත්‍රි. කිදිවැල්.
ගුණ, පු. දුනුදිය, ද්‍රව්‍යආශ්‍රිතවූ
රස ගද ආදිය, සත්‍රි රජස්
ආදිය, ගුරුභාවය, විශක්ඛව,
සත්‍රි විග්‍රහාදිය, මලබාන (රුකා
ණ) අරක්කාමියා.
ගුණවෘක්ක, පු. නැව්ආදියේ
කුඹය.
ගුණින, ත්‍රි. පුඩුකලද.
ගුණික, ත්‍රි. දුලිගැසුනුද.
ගුණිස (වජ), පු. දෙතිස්වැලක්
ඇති මුතුහර.
ගුද, න. ගුදය.
ගුදු, පු. බව.
ගුද්‍රා, සත්‍රි. මහවම්මුතු, පුවගුහස.
ගුපන, ත්‍රි. සැහවුදැ, රක්ණාදැ.
ගුප්ති, සත්‍රි. පාච්චිවරය, රුකිම.
ගු (ගු) රණ, න. උක්සාහය.
ගුරු, පු. වෘහස්පති, මවුපියෝ.
ගුරුමිණි, සත්‍රි. ගැබ්ඇත්ති.
ගුල්ම, පු. බොලව.
ගුල්ම, පු. කදනැත්තාවූ ගිරිනිල්
ලආදි වෘක්කය හෝ පදුර, පිලා
ව හෙවත් වාමකුක්කියෙහි සිටි
මාංසපිණ්ඩ විශේෂය. එනම්
රෝගය, සේනාව රුක්ම, පත්
නිනම් සෙනානායකයාණන් සෙ

නාමුබ නම් ඒ තුනක් ගුල්ම
නම්.
ගුල්මනි, සත්‍රි. උලපය, (අතුපත
රින් විසිතිණ්ඩු වැල)
ගුවාන, පු. පුවක්.
ගුහ, පු. කදකුමරු.
ගුහා, සත්‍රි. ගුහාව, (පව්නයෙහි
අකෘතනිමවූ හෙවත් වැස්සෙන්
ඉබේ සැරැණු සිදුර.
ගුහෑ, සත්‍රි. පු. රහස, න. නිමි
පත හෙවත් අගජානය.
ගුහ්‍යක, පු. එනම් දෙවයෝනිය.
ගුහ්‍යකෙශවර, පු. වෙසමුණු.
ගුඩ, ත්‍රි. සැහවුදැ.
ගුඩපාද (ද), පු. සපියා.
ගුඩපුරුෂ, පු. වරපුරුෂයා
ගුඵ, පු. න. මල.
ගුන, ත්‍රි. මලපහකෙළේ.
ගාබනු, ත්‍රි. ගිජුඅය.
ගාබුසි, සත්‍රි. වාතරතන නිමිතින්
සිහල් ඉසක් සෙසින් දන ඉදිම්
හටගන්නා රෝගය.
ගාබු, පු. ගිජුලිහිණියා.
ගා(සා) පට, සත්‍රි. උගරල.
ගාහ, පු. න. ගේ. පුලිගු බහු
වචනවූයේ අමුවෝ.
ගාහගොබිකා සත්‍රි. හුනා.
ගාහපති, පු. දනපතියා.
ගාහසාල, ත්‍රි. ගන්නාසුලුවූයේ.
ගාහසුණ, න. ගෙසිවැල.
ගාහාගන, ත්‍රි. ආගන්තුකයා.
ගාහාගම, පු. ගාහසම්පයේකො
ටගත් වනය හෝ උයන.
ගාහාවලුගණි, සත්‍රි. එලිපත.
ගාහිත්, පු. ගිහියා.
ගාහිනා, ත්‍රි. ගන්නාසුල්ලා.

ගාහ්‍යක, පු. ඇතිකල පක්ෂිආදි
ය, ත්‍රි. අයත් මාත්‍රය හෙවත්
අයත්කම.
ගෙණු (ණ්ඩු) ක, පු. සමින් ඉදි
කල පන්දුව.
ගෙහ, න. ගෙය.
ගෙහික, පු. රක්. (සිවගුරු,) මේ
ගෙරික ශබ්දය බාතුශබ්දයා
ගේ විශේෂ අවිශේෂය.
ගෙහෙරස, න. ගල්සෙවෙල්.
ගො, දෙවිලෝ, ගෙරි, ඊදමු,
වදන්, වජ්‍රය, දික්, නෙත්‍ර, රක්
මිය, පොලෝ, ජලය යන මේ
අවිශේෂී ප්‍රයෝගානු සාර
යෙන් පුලිගු හෝ සත්‍රි ලිගු
වෙයි.
ගොකණ්ඩක, පු. ගොකටු.
ගොකණි, පු. ගෝණා.
ගොකණී, සත්‍රි. මුළු.
ගොකුල, න. ගවසමුහය.
ගොකුරක, පු. ගොකටු.
ගොවර, පු. ඉන්ද්‍රිය ගොවරවූ
රූපාදි පස.
ගොස්නවා, සත්‍රි. ගොදිවි හෙවත්
ගැටතිවොල්.
ගොඩුමා, සත්‍රි. කැකිරි.
ගොණක, පු. තෙරුනැබ.
ගොහා, පු. පව්නය. න. කුලය.
ගොහුගිද, පු. ගකුයා.
ගොහු, සත්‍රි. ගවසමුහයා, හුමිය.
ගොදුරණ, න. නගුල.
ගොදුමි, සත්‍රි. එනම් නදිහෙදය.
ගොදුන්, පු. ගොපොල්ලා.
ගොබන, න. ගවසමුහය.
ගොබා, සත්‍රි. කසිසරඹුව. එනම්
දුනුදිය වැලකීමට අත්දැකේ
බදින සමයි.

ගොබාපදි, සත්‍රි. වලාවැන්න.
ගොබි, පු. නලල.
ගොබිකා, සත්‍රි. කබරගොයා.
ගොබුම, පු. හොදමු හෙවත්
කිරිගු.
ගොනදි, [න. සෙවෙල් අතුරෙහි
වන්නාවූ කොට විශාමුරුයෙහි
බ්‍යානවූ කෙටිනම් මුසාකනම්
ද්‍රව්‍යය.
ගොනස, පු. තෙලිස්සා. (පොලහා)
ගොප, පු. ගොපොල්ලා. ගෙරින්
හිමියා, බොහෝගම්හි අධිකෘත
තැනැත්තෙක් හෙවත් මුදලියා.
ගොපක, පු. ගැත්තා (දසයා).
ගොපති, පු. පුසිකල. ගොණා.
ගොපාරස, පු. ගදරුස. කැට,
“රත්තාබෝල” යයි. මහරට ව්‍යව
හාර යොන්රට උපදනා බේ
හෙත් වර්ගයක්.
ගොපානසි, සත්‍රි. ගොනැස් (පරුල)
ගොපාසින, [ත්‍රි. රක්ණාදු.
ගොපාල, පු. ගොපොල්ලා.
ගොපි (පා), සත්‍රි. ඉරමුසු.
ගොපුර, න. නුවර දොර (වාසල)
වාර මාත්‍රය. සෙවෙල් අතුරෙහි
වන්නාවූ කොට විශාමුරුයෙහි
බ්‍යානවූ කෙටිනම් මුසාකනම්
ද්‍රව්‍යය (ජලමුසා).
ගොප්‍යක, පු. දසයා.
ගොමන්, පු. ගවසවාමියා.
ගොමය, පු. න. ගොම.
ගොමාසු, පු. සිවලා.
ගොමිත්, පු. ගවසවාමියා.
ගොරස, පු. සොල සාමාන්‍යය,
එනම් සතරෙන් කොටසක්
දියබහාදමින් ඇලවූ තක්‍රය
හෙවත් කිරිමෝරුය අඩක් දිය

බහා එසේ ඇලවා උදෙසින්ය.
දිගරහිත එසේ ඇලවා මපිනය
යන තනු සාමාන්‍යයයි.
ගොදී, න. හිස්මුල්.
ගොල, ත්‍රි. වටද. පු. කුකුරු මුවන්
ගස, සැමියා මලකල සොර
සැමියාවද ව උපන් පුත්‍රයා.
ගොලක, පු. සැමියා මලකල
සොරසැමියාව දව උපන්
පුත්‍රයා.
ගොලා, සත්‍රි. නෙපාලදෙශයෙහි
උපන්රක් හෙවත් මනෝසිල.
ගොලිසි, පු. තෙලමුගස.
ගොලොමි, සත්‍රි. වදකසා, එනම්
තෘණ විශේෂය, එළ ර්තණවද
නම්.
ගොවසදනි, සත්‍රි. පුවගුගස.
ගොවිසද, පු. විෂණු. ගවාධ්‍යක්‍ෂ
කයා එනම් ගවයන් පිළිබඳ
රැකීම් ආදී කටයුතු කරන්නා,
බහස්පති.
ගොවිස්, පු. න. ගොම.
ගොහිසි, න. ගොහිසිකාරවූ කා
ලවණියෙන් හා තාමු වණිණ
යෙන් මිශ්‍රවූ පැහැයැති උපුලව
බඳු සුවදැති සඳුන්.
ගොහසි, න. ගාල.
ගොහසි, න. පළමුව ගාල. සත්‍රි.
සහාව.
ගොහපද, න. ගෙරින් විසින්
සෙවිපෙදෙස, ගෙරින්ගේ පාද
ප්‍රමාණ භූමිය.
ගොහංඛ්‍ය, පු. ගොපොල්ලා.
ගොහනන, පු. සිව්වැලක් ඇති
මුතුහර.
ගොහනනි, සත්‍රි. මිදිවැල.

ගොහභාන, න. ගාල.
ගොහභානක, න. ගාල.
ගොහම, පු. ගොහම බුදුන්.
ගොහාර, ගොඩගොයා, (නල
ගොයා.)
ගොහෙස, පු. ගොඩගොයා, (නල
ගොයා.)
ගොර, පු. අරුණුවන් හෙවත්
මදරන, පුද, කසාවන්, ඉන්
යුන් දෙයෙහි වාච්‍යලිභූයි.
ගොරි, සත්‍රි. උමාදෙවි, අටහැවි
රිදි කන්‍යාව.
ගොහසින, න. පළමු ගාල.
ගුනි, පු. උණආදියේ පුරුක.
ගුනික, න. දළාව මුල් (නිප්පිලි
මුල්.)
ගුනින, ත්‍රි. ගෙතුද.
ගුනිපණි, න. ගණයවන නම්
සුගති ද්‍රව්‍යය (ගණයවණට
යයිද කියත්.)
ගුනිල, පු. උතුරැස්ස. කටුකිහි
රිය (දලක්)
ගුහ, ත්‍රි. ලොප්කරන ලද වණි
හෝ පද හෝ ඇති වචන,
කතලද යන අභිදවේ.
ගුහ, පු. බාධා. ගුහණ. හිරු
ආදීහ.
ගුහණරැජි, සත්‍රි. ගුහණ රෙගය,
හිරුආදීහ.
ගුහපති, පු. හිරු.
ගුහිනා, ගන්නා සුලුමුයේ.
ග්‍රාම, පු. ගම, ශබ්ද ග්‍රාම ස්වර
ග්‍රාම යනාදී වශයෙන් ශබ්දදී
නාමයක් පෙරදැරිවූ කල සමු
හය යන අපිසි.
ග්‍රාමණි, සත්‍රි. බෙරු ගස. පු. කර
නැවැමියා. ත්‍රි. ශ්‍රේණියා. ග්‍රාම
නායකයා.

ග්‍රාමනක්‍ෂ, පු. ගම් අයත් වඩුවා
එනම් නමත් වසන ගම් වඩු
කම් ලැබ ඒ ඒ තැන පැමිණ
වැඩකරන වඩුවා.
ග්‍රාමනා, සත්‍රි. ගම්වැස්සන්ගේ
සමුහය.
ග්‍රාමිණා, සත්‍රි. බෙරුගස.
ග්‍රාම්‍ය, ත්‍රි. ග්‍රාම්‍ය වචනය.
ග්‍රාම්‍යබ්‍රි, ත්‍රි. මෙමුත්තය.
ග්‍රාවන්, පු. පහණ, (ගල) පමනය,
කන්ද.
ග්‍රාස, පු. කබලය, (බත්පිඩ)
ග්‍රාහ, පු. ගැන්ම. මෝරු.
ග්‍රාහිත්, පු. ගිවුලුගස.
ග්‍රිවා, සත්‍රි. ග්‍රිවය හෙවත් කර.
ග්‍රිම, පු. ග්‍රිමකාලය.
ග්‍රෙවෙසක, න. කරපලදනාව.
ගලසන, ත්‍රි. කතලද යන අපි
වාචකයි.
ගලහ, පු. සුරා තැනීම.
ගලාන, ත්‍රි. ගිලනා. (ලෙඩා.)
ගලාස්න, ත්‍රි. ගිලනා. (ලෙඩා.)
ගෙලා, පු. සද.

සි

සට, පු. කලය.
සටා, සත්‍රි. යුධයෙන් එක් පායීව
යන ඇතුන්ගේ සැරසීම.
සට්ඨන්ත්‍ර, න. ලිද දියනගන
තුලා යන්ත්‍රය.
සණ්ඨාපාටලි, පු. තෙලමුගස,
මෙහි සණ්ඨාය පාටලි යයි
නාමවයක්ද වෙත්.

සණ්ඨාපට්, පු. රජ මාගීය
“සණ්ඨාපලක්‍ෂිත ගජදිනාං
පණ්‍යා සණ්ඨාපට්” සණ්ඨායුත්
හසති ආදීන්ගේ වේමග සණ්ඨා
පට්නම්.
සණ්ඨාරවා, සත්‍රි. එනම් ගස.
(අඩනහිරියයි කියත්.)
සන, පු. මෙසය, දූසිබව, මුගුර,
එනම් වඩුවන්ගේ මුගුරක් වැ
නිවූ යුධායුධ විශේෂයෙකි. න.
ලොහයෙන් කළ නාලම් ආදී
වාද්‍යවේදය. යුනුනුවු ලස්නුවු
නැටුම් ආදිය, ත්‍රි. සනද, දූසිද.
සනරස, පු. න. ජලය.
සනසාර, පු. කපුරු.
සනාසන, පු. ගක්‍රයා, කුරුමනන
හසරියා, වස්තා සුලුමුලා.
සමි, පු. බාදිය.
සසමර, ත්‍රි. කැයහෙන්නා, (බො
හෝ බුදිනට හැක්කා.)
සසු, පු. දවස.
සාටා, සත්‍රි. උකුණුවල හෙවත්
ඉස හා ග්‍රිවය ගැල පුනුසකිය.
සාණ්ඨික, පු. බොහෝ දෙනා හා
එක්ව වක්‍රව සිට සණ්ඨාරවය
සහිතවූ සතුතිනාදයෙන් රජුන්
පුබුදුවන වැඩිවිශේෂය.
සාන, පු. මැරවීම.
සාතුක, ත්‍රි. සිංසාගිලිවූයේ, අනුන්
කෙරෙහිද්‍රෝහකරන්නා.
සාස, පු. ගවාදීන් විසින් අනුභව
කටයුතුවූ තෘණවග්ගයක්.
සුටිකා, සත්‍රි. බොලට.
සුණ, පු. ගල්ලා.
සුණින, ත්‍රි. හුමණ ගිලිවූයේ
හෙවත් නිදවැටෙන්නා.
සාණා, සත්‍රි. පිළිකුල කරුණාව.

සාත්, පු. ගිරුරුස්.
 සාන, න. ගිතෙල්, ජලය.
 සාමි, පු. උතුර.
 සොටක, පු. අග්‍රය.
 සොණ, සත්‍රි. නාසය.
 සොණිත්, පු. උතුර.

සොණවා, සත්‍රි. පුවත්. බෙබර
 එලය. "සොණයාගබෙද, බෙදරි
 සද්දෙව්‍යානන්තෙදෙපිවතීනතෙ"
 යනු වචන හෙයින් බෙබර
 වැනි කුඩා එල ඇති ගොප
 සොණයා නම් වානන්තෙදෙයෙ
 හිද වැටේ.

සොර, න. මහත්තය. ඉන්පුත්
 දෙයෙහි තුන් ලිහිලි නාට්‍යයක්
 නියෙහි භයානක රසය.

සොප, පු. ගොපල. ගම.

සොපක, පු. මහ වැටකොල.

සොපණ, සත්‍රි. මහත් ගබ්දය.

සුාණ, න. නාසය. ත්‍රි. ආසුණය
 කරණද.

සුාණනිසිණ, පු. පුවද.

සුාන, ත්‍රි. ආසුණය කරණද.

ව

ව, අව්‍යය. "නි ස්‍යාං අට ගංව
 ආනය" සිහිමෙහි හැසිරව දෙ
 නද ගෙන එව යනාදියෙහි අනි
 වය හෙවත් අන්‍යත්‍රයක් හුගේ
 අනුප්‍රාප්තිය යන මෙහිද, "සංඥව
 පරිභාෂාව, සංඥපරිභාෂම"
 සංඥද පරිභාෂාද සංඥපරිභා
 ෂම, යන මේ සමාහාරයෙහි
 කී ය න ල ද සමුහාචාර්යෙහිද,
 "බවභවබදිරභව බවබදිරො"
 දූවගසද කිහිටිගසද බවබදි
 රො යන මේ කැටිවුවත්ගේ
 සත්‍යත්වය බවබවයෙහි කියන ලද

ඉතරිතර යොග්‍යයෙහිද, "ජ්‍යෙ
 රං" ව ගුරුවහන්සේ, ජ්‍යෙරයාද
 ගුරුවරයාද භජනසකරයනාදි
 යෙහි උතුන් අපෙක්ෂා රහිතවූ
 නොයෙක් දෙනාගේ සමුවය
 හෙවත් පිටුකිරීමෙහිද, පාදපු
 රණයෙහිද වේ.

වකොර, පු. ඇටිකුකුලා.

වකු, පු. සක්වා ලිහිණියා, සමු
 හය. න. රථවකුය, විෂණුහුගේ
 වකුසුධය, වතුරහිනි සෙනාව,
 රජය, කුඹල්සක, දියපුලිය.

වකුකාරක, න. වක්තිය නම්
 පුගකුද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු.)

වකුපාණි, පු. විෂණු.

වකුමදික, පු. තුවරගස (පෙති
 තෝර).

වකුලා, සත්‍රි. හින් වම්බුතු.

වකුවනිත්, පු. සක්විතිරජ.

වකුවනිති, සත්‍රි. ජනනි නම්
 බෙහෙත් (වටැස්දැයි සමහරු
 සැකකෙරෙත්) වාකවනසසි
 මරුටි.

වකුවක, පු. සක්වා ලිහිණියා.

වකුවාල, පු. සක්වලගල, සක්වල

වකුඛග, පු. හංසයා.

වකුඛගි, සත්‍රි. කුළුරුහැණ.

වක්‍රික, පු. බොහෝදෙනා එක්ව.
 සිට සතුතිකරණ වැඩි විශේෂ
 යක්.

වක්‍රිත්, පු. සපියා.

වක්‍රිවත්, පු. කොටඵවා, ප්‍රථමා
 යෙහි රූප වක්‍රි වාත් වක්‍රි
 වනෙහි. වක්‍රිවනා: කියා
 වෙත්.

වක්‍රු:ග්‍රවස්, පු. සපියා. (සපියා
 ගේ කණුත් ඇස්මයෙහි මෙයින්
 හඟවයි.)

වක්‍රුස්, න. ඇස.

වක්‍රුසා, සත්‍රි. කුලකාකාතිවූ
 පාෂාණ ඇති මහරට "නිලාසුර
 මායයි බ්‍යානවු අජන විශේෂ
 යෙක්.

වක්‍රවල, ත්‍රි. සෙලවීම.

වක්‍රවලා, සත්‍රි. විදුලිය.

වක්‍රවු, පු. එරඹුගස. සත්‍රි. පක්ෂීන්
 ගේ තුඩ.

වටක, පු. ගේකුරුල්ලා.

වටකා, සත්‍රි. ගේ කිරිල්ලි එම
 ගැණු පැටියා.

වටකාගිරස්, පු. දඵුවමුල් (නිජ
 පිලිමුල්).

වණක, පු. කඩල.

වණක, ත්‍රි. ඉතා කිපෙන පුලු
 වුයේ.

වණඩාන, පු. අලරිය (කතෝරු)

වණඩානක, න. සරණම, හෙවත්
 ඔහොරිය.

වණඩාල, පු. ගුදයකු නිසා බැමි
 ණිය කෙරෙහි උපන් අය, මාන
 වසු නිඤ්ඤ මාංසාදිය මොහු
 ජිවිකායි. සොහොන්හි විසීම
 වේ. (වණඩාලයා.)

වණඩාලවලැකි, සත්‍රි. කින්තාරම

වණඩිකා, සත්‍රි. උමාදෙවි.

වතු:ගාල, න. සතරස් ගෙය,
 "අනෙකානානිමුබ ගාලාවතු
 ටයස" යනු කිබැවින් උතුන්
 ඉදිරිවු ගෙවල් සතරටනම්.

වතුර, පු. දක්ෂයා.

වතුරඛතුල, පු. ඇසලගස.

වතුරහන, පු. බ්‍රහ්මයා.

වතුහිද, න. සමාන බල ඇති
 වතුළිහි සමපතනය.

වතුර්තුප, පු. විෂණු.

වතුළිහි, පු. බමිය, අමිය, කාමය,
 මොක්ෂය යන සතර.

වතුළපථ, න. සතරමත් සකිය.

වතුළියණි, සත්‍රි. උත්පතති
 යෙන් සිව් අවිරුද්ධ දෙන.

වතුර, න. ගයනය. පිණිස වල
 ගොඩ තැන් නැතිව සමවසාදු
 බිම. මිදුල.

වන, අව්‍ය. එක දෙයෙහි හෝ
 කිසිවක් "කවන. යනාදි උද
 හරණයයි.

වජ්‍යන, පු. න. සදුන්, පු. සවණිය
 යයි බ්‍යානවු ගස. (කුඩුවෙලග)

වජ්‍ය, පු. සද, කපුරු, සෙසු වජ්‍ය
 පයභිය නාම යෝද මෙහි
 වැටෙත්. කුඩු වෙලග, සවණිය.

වජ්‍යක, පු. සදැස්පිල.

වජ්‍යභාගා, සත්‍රි. එනම් නදී
 හෙදය. වජ්‍යභාගා, වජ්‍යභාගි
 වාජ්‍යභාගි නමුදු වෙත්.

වජ්‍යමස්, පු. සද.

වජ්‍යබාලා, සත්‍රි. එන්සාල්.

වජ්‍යගෙබර, පු. ජ්‍යෙරයා.

වජ්‍යභාසා, පු. කඩුව.

වජ්‍යිකා, සත්‍රි. සදරස්.

වජල, න. ඉක්මන්. ද්‍රව්‍යවාපි
 කල වාච්‍යලිහි. ත්‍රි. රසදිය.
 වරද නොවීමසා වධා දිය
 කරන්නා

වජලා, සත්‍රි. වගපුල් (නිජපිලි)
 විදුලිය.

වජෙට, පු. විදහු අතුල්.

වමර, පු. මහිමාකානිවු උත්තරා පඨයෙහි වන්නාවූ සෙමෙර නම් මාගයා.

වමරික, පු. කොබෝලිල ගස.

වමස, පු. දෑවයෙන් කළ සොම පාන පාත්‍රය.

වමසි, සත්‍රි. යඤපාත්‍රය.

වමු, සත්‍රි. වතුරහිනි සෙනාව හෙවත් වාහිනි නම් සෙනාන් කර තුනකින් යුත් සෙනා හෙදය.

වමුරු, පු. රත්නභූතවමුයාගේ උත්පතති කාරණා හෙයින් අජිනසයි දක්වන ලද ඡට්මාග වග්ගයන් අතුරෙන් එක් මුව වග්ගයෙකි. මේ මුව වග්ගය විනුටු රොම ඇත්තේය, කාම බෝජයෙහිද උත්තර පඨයෙහිද වසන්නේය.

වමපක, පු. සපුගස.

වස, පු. පදනම. "පරිබොද්ධන මාත්තිකා කුටසා" යනු වචන බැවින් අගලෙන් නැගූ මැටි කැඳ, සමූහය.

වර, පු. වරපුරුෂයා, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවිදිනද.

වරක, පු. වරපුරුෂයා, එනම් කාව්‍ය ග්‍රන්ථ කතෘ.

වරණ, න. පාදය.

වරණායුධ, පු. කුකුළා.

වරම, ත්‍රි. අත්තයා.

වරමසමායාන්, පු. අවරගිර.)

වරවර, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවිදිනද.

වරිමණු, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවිදිනද.

වරු, පු. දෙවතාවන්ගේ අනන්‍ය පාන කරණ සථාලයදියෙහිද උපවාරයෙන් තනුසුවූ ද්‍රව්‍ය යෙහිද වැටේ.

වර්වරි, සත්‍රි. ගිවෙසෙසෙක්.

වර්වා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම, සඳුන් ආදියෙන් ඇගවිලවුන් කිරීම.

වර්වින, ත්‍රි. සඳුන් ආදියෙන් කළ ගාත්‍රානු ලෙපනය.

වමික, සත්‍රි. සපාල නම් ගකි ද්‍රව්‍යය, (ශිකෙකා ඊ. මරුටි) බැමිනිරිය.

වමිකාර, පු. සොම්මරු හෙවත් සම් මහන්තා.

වමිණ්ඩනි, සත්‍රි. එනම් නදිවිශේෂය.

වමිත්, න. පළිහ. සම.

වමිප්‍රසෙදිකා, සත්‍රි. සොම්මරුන් සැත් කටුව.

වමිප්‍රසෙවිකා, සත්‍රි. කමුරු සම.

වමිත්, ත්‍රි. පළිස් ගත් අත් ඇත්තේ. පු. භූජිවෘක්ෂය, රැක් බුරුද.

වසනා, සත්‍රි. ගතිය, සපිතිය, නිස දෑය, ශයනය යන මේ සතර ඉරියව්වෙහි ධ්‍යාන මෞනාදිවූ පරිබ්‍රාජකයන්ගේ ධර්මයෙහි හැසිරීම.

වර්වින, ත්‍රි. කනලදද.

වල, ත්‍රි. සෙලවීම.

වලදල, පු. බෝගස.

වලන, ත්‍රි. සෙලවෙන සුළුද.

වලාවල, ත්‍රි. සෙලවීම.

වලින, ත්‍රි. ඊෂන්කම්පිතද (මඳක් සැලෙනද) න. පිටත් වූ සෙනාව.

වවිකා, සත්‍රි. සිවිය පුංලිභූයෙහි වවික කියාදවේ.

වව්‍ය, පු. සිවිය, කපු.

වහක, පු. න. ඔබම (රු බොන බඳුන)

වහාල, පු. යාගකටයුතු වූ සිවුපා වූත් බඳනා පිණිස හිඳවන යෂ්ටියයි. නොහොත් ඒ යෂ්ටියෙහි මැදලු වලල්ලයි.

වාහික, පු. රජුන් පුබුදින කල වක්‍රව සිට තුනිතිකයන්ගේ.

වාබ්‍යෙයි, සත්‍රි. ඇමුලැබිලිය.

වාටකෙර, පු. ගේකුරුලු පැටියා.

වාණබාලිකා, සත්‍රි. කින්කාරම.

වානක, පු. කැඳැත්තා.

වාතුච්ඡේද, න. බමුණු ආදි සිව් කුලය.

වාප, පු. දුන්න.

වාමර, න. වාමරය.

වාමිකර, න. රත්

වාමුණ්ඩා, සත්‍රි. එනම් මාතෘ දෙවතා.

වාමෙය, න. සපු. නාකෙසරු රත්.

වාර, පු. වරපුරුෂයා, බකිතය.

වාරණ, පු. කථකයා එනම් දිව්‍ය නතරයෙහි කීතීන් ප්‍රවාරණය කරන්නාවූ නැටිටුවා.

වාරු, පු. වෘහස්පති, ත්‍රි. මනොඥ, මනහර.

වාර්විකා, න. සඳුන් ආදියෙන් ඇග විලවුන්කිරීම

වාරිනි, සත්‍රි. කොරමරුව (පෙ නේරේ)

වාහ, (ස) පු. වෛසුය්‍යියට බඳු පව් ඇති ලොමයෙන් යුත් විවි භූවූ පක්ෂ ඇති සවණියයි බ්‍යා තවූ පක්ෂි විශේෂයෙක් (තල ගිරිත්තායයි කියත්)

විකිගසක, පු. වේද.

විකිගසා, සත්‍රි. පිළියම.

විකුර, ත්‍රි. වරද නොවිමසා වඩා දිය කරන්නා, පු. ඉසකෙස්.

විකකණ, ත්‍රි. සිතිද ආභාදයයි. පු. පුවක්.

විකවා, සත්‍රි. සියඹලා.

විත්, අව්‍ය. එකදෙයෙකෝ කිසි වක්. "කශවිත්" යනාදි උද්‍ය රණයි. සත්‍රි. බුභිස

විනා, සත්‍රි. දරසැය.

විති, සත්‍රි. දරසැය.

විතන, න. සිත.

විතනවිහුම, පු. උමතුබව.

විතනසමුදානනි, සත්‍රි. උඩතුබව.

විතනාහොග, පු. මෙතෙහිකිරීම.

විතතා, සත්‍රි. දරසැය.

විත්‍ර, න. සිතූයම්. ආශ්වය්‍යී. ඉන් යුක්තයෙහි වාච්‍යලිභූමි. පු. නාවෝයාකතියෙහි අද්භූත රසය. කමුරුපැහැ.

විමුක, න. නලල තිලකාව. පු. එරඹුගස. රත්තිවොල්.

විමුකාර, පු. සිත්තර.

විමුකාන්, පු. කෝමුගස.

විමුතණ්ඩුලා, සත්‍රි. වලගසාල්.

විමුපර්ණි, සත්‍රි. පුස්වැන්න.

විමුතානු, පු. හිරු, ගිනි.

විමුගිබණ්ඩිප්, පු. බාගස්පති.

විමුගිබණ්ඩන්, පු. මරිටිය, අභි රස්ය, පුලස්තය, කුතුය, වසි ඡටියයි දක්වනලද සත්සාපිහු.

විමුතා, සත්‍රි. මිනුග. කැකිරි.

විතතා, සත්‍රි. මෙතෙහිකිරීම.

විටක, පු. පුළු (හබලපෙති)

විබුහ, න. තිකට.

විර, න. දීඝිකාලය. එහිවූ පදවිය
 ත්‍රි.
 විරක්‍රියා, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි පමා
 ඇත්තා.
 විරණ්‍ය, සත්‍රි. තමදෙමව්පියන්
 ගේ ගෙයිවසන ආසන්නවූ සෙ
 වනය ඇති සත්‍රි හෙවත් ස්වාමි
 පුරුෂයකු ලැබීම ආසන්නවූ
 සත්‍රි.
 විරන්තන, ත්‍රි. පරණද.
 විතතා, සත්‍රි. සිතීම හෝ මෙනෙ
 හිකිරීම.
 විරප්‍රසුනා, සත්‍රි. බොහෝකල
 කින් වදන දෙනුත් ආදීහු.
 විරගනුය, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විරස, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විග්‍ය, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විරි(ර)බ්ලව, පු. කරදගස.
 විලිච්ඡම, පු. ඉස්සා.
 විලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා. පු.
 එනම් උකුසුවරයක්.
 වික්‍ර, න. ලක්‍ෂණය. ලකුණ.
 විත, පු. රතනභූතවූ වමියකාර
 ණා හෙයින් අජන යෝනියයි
 දක්වනලද ශ්‍රවණය වර්ගයන්
 අතුරෙන් එක් මාග වර්ගයකි.
 මේ මුවවර්ගය විනවූ රෙම ඇත්
 තේය, කාමබෝජයෙහිද උත්
 තරපථයෙහිද වසන්නේය.
 විර, න. වසත්‍රකාබලේල, ලෙබන
 හෙදය, පොතු, සිල, රියම්, ගස්
 කාබලේල. වසත්‍රහෙදයක්.
 විරි, සත්‍රි. සිරුවා (රැහියා).
 විර, න. නික්මගියේ වසත්‍රය.
 අමුඛය
 වුත, න. සියලුම ඇඹුල්.

වුක්‍රිකා, සත්‍රි. ඇඹුලැබිලිය.
 වුලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා.
 වුල්ලි, සත්‍රි. ලිප.
 වුචුක, න. තනය අග.
 වුඩා, සත්‍රි. හිස්මුදුනෙහි බැඳි
 කොඩිය, මොනරැන්ගේ හිස
 කුහිඹිය.
 වුඩාමණි, පු. සිඵාමණි.
 වුඩාලා, සත්‍රි. හෙලනුණිද,
 ත්‍රි. කුහිමිඹිය ඇත්තා.
 වුත, පු. අඹගස.
 වුණි, පු. සුණුකල ධුලි, න. සුවද
 කල වත්සුණු.
 වුණකුතල, පු. කියමුව හෙ
 වත් කුටිලකෙයය.
 වුණි, පු. පතඤ්ඤාලින් විසින් කර
 නලද මහාභාෂය. තුට්ටුව.
 වුලිකා, සත්‍රි. ඇතුන්ගේ කම්මුල.
 වෙවක, පු. ගැත්තා (දසයා).
 වෙන්, අව්‍ය. පක්‍ෂානතරාථයෙහි
 “සත්‍යං වෙන් තපසාව කිම්”
 ඉදින් සත්‍යය විනම් තපසින්
 කිම් යනාදී උදහරණයි.
 වෙනකි, සත්‍රි. අරල.
 වෙනන, පු. සතියා.
 වෙනනා, සත්‍රි. බුඬිය.
 වෙනස්, න. සිත.
 වෙල, න. වසත්‍රය, ත්‍රි. අධිමයා.
 වෙවනා, න. දෙවොල, “වෙවනා
 මායනතෙ බුබු බිමෙහිදෙදග
 පාදපෙ” යනු රුද්‍රයන් කිහි
 සින් බොබබිමය, උදෙසය,
 වෘක්‍ෂය යන මෙහි වැටේ.
 වෙවන, ප. බක්මස.
 වොවනුරථ, න. වෙසමුණුගේ දෘක්

වෙවනික, පු. බක්මස.
 වොව, න. කුරුදුපොතු.
 වොරසුජ්ජි සත්‍රි. විටපාකාරවූ
 වොර හුලියයි බ්‍යානවූ
 සුගති ද්‍රව්‍යය, වැල්දෙහියයි
 කියත්.
 වොල, පු. වෝලිය.
 වොර, පු. සොර.
 වොරිකා, සත්‍රි. සොරකම.
 වොරි, න. සොරකම.
 වරුන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 ජ
 ජගල, පු. එළුවා.
 ජගලානුත්‍රි, සත්‍රි. වෘථදරකනම්
 ගසට (ගෝණ කොලයයි සම
 හරා කියත්) ජගලාබ්‍රි. ජග
 ලාණ්‍ය ජගලා යනුද වේ.
 ජනු, න. කුඩය.
 ජනා, සත්‍රි. කොතඹුරු. (කොතන
 මල්ලි) වදකසා වැනි පත් හා
 ජනාකාර මුල්ඇති තෘණවිශේ
 ෂයක්. “තාලමාබතා” යනු
 හින්දි, මධුරිකා හෙවත් පැපි
 ලිය.
 ජනාකි, සත්‍රි රැත්ත. මධුරිකා.
 (පැපිලිය)
 ජද, පු. පත්‍රය. පක්‍ෂින්ගේ පියා
 පත්.
 ජදන, න. පත්‍රය.
 ජදිස්, සත්‍රි. පියස්ස.
 ජද්මන්, න. කපටකම (වචාද)
 ජද, පු. අභිප්‍රාය. කැමැත්ත,
 වසගය හෝ අසිති.
 ජදස්, න. පිගලාදින් විසින්.
 උපදිව්වූ ගායනාදිවූ වෘත්ත,
 පද්‍ය. අභිලාෂා. දෙය.

ජනන, පු. විජනසභානය හෙවත්
 ජනයන් නැතිතැන. ත්‍රි. වසන
 ලදතැන.
 ජල, න. කුටසුබාදියෙහි සීමාප
 ගමනය.
 ජව්, සත්‍රි. බැබළීම.
 ජාග, පු. එළුවා.
 ජාගි, සත්‍රි. එළදෙන.
 ජාත, ත්‍රි. කපනලද. දුච්ඡයා.
 ජානු, පු. ශිෂ්‍යයා.
 ජාදික, ත්‍රි. වසනලදද.
 ජාදස, පු. වෙදධ්‍යයන කතෘ.
 ජාසා, සත්‍රි. හිරුගේ භාය්‍යාව.
 ශෝභාව. පිළිරුව. සෙවන.
 ජික, ත්‍රි. කපනලදද.
 ජිද, න. බිලිය. (සිදුර.)
 ජිද්‍රික, ත්‍රි. විදිනලද හෙවත්
 සිදුරුකලද.
 ජිකන, ත්‍රි. කපනලදද.
 ජිකනරහා, සත්‍රි. කිදිමැල.
 ජුරිකා, සත්‍රි. සිරිය (කොටකඩුව)
 ජෙක, පු. ඇතිකල පක්‍ෂි ආදිය.
 ජෙදන, න. කැපීම.
 ජ
 ජගත්, ත්‍රි. ජගමද.
 ජගති, සත්‍රි ලොකයා. පෘථිවිය.
 දෙළොස් කුරකින් යුත් පාද
 ඇති ජදස. ජනයා.
 ජගත්ප්‍රාණ, පු. සුලක.
 ජගර, පු. සත්‍යාගය.
 ජගල, පු. පුරාකල්කය.
 ජක, ත්‍රි. කනලද යන අර්ථයි.
 ජග්බි, සත්‍රි. අනුභවය.
 ජකන, න. සත්‍රින්ගේ කටය පෙර
 පස.

ජනනපදා, සත්‍රි. කොටදිබුලා.
 ජනනා, ත්‍රි. අනනිමයා. (අධමය,
 ජනනාප, පු. ගුරුයා. ත්‍රි. මල්ලි.
 ජනනම, ත්‍රි. ඇවිදිනාද.
 ජනනා, සත්‍රි. හින් කකුල හෙවත්
 කෙඩා.
 ජනනාකර්ම, ත්‍රි. බර ඉසිලීමෙන්
 ජවත්වන්නා.
 ජනනාල, ත්‍රි. දිවියහෙන්නා.
 ජවා, සත්‍රි. ගස් ආදීන්ගේ මූල.
 අවුල්කෙහේ. ජවාමාංස. නවු
 සන්ගේ ජවාච.
 ජවාමාංසි, සත්‍රි. එනම් පුගකි
 ද්‍රව්‍යය. ජවාය මාංසියයි නම්
 දෙකක්ද වෙත්.
 ජවින් පු. පුලිල ගස.
 ජවිලා, සත්‍රි. ජවාමාංසි.
 ජවු(ඩු)ල, පු. ලපය.
 ජවර, පු. බඩ. උදරරොගය. ත්‍රි.
 දැඩිද. රළුද.
 ජඩ, පු. අත්‍යන්තමුසයා. ත්‍රි. සිත
 ලවු.
 ජඩා, සත්‍රි. වැළුරාමැ. (අජඩා
 යයිද පැහැණි)
 ජතු, න. ලාකඩ
 ජතුක, න. පුගු. (පෙරුම්කායම්)
 ජතුකා, සත්‍රි. වවුලා.
 ජතුකාන්, සත්‍රි. ජනනි නම් බෙ
 හෙද. වටැස්ස යයිද කියත්.
 “වාකවත”. මරාටි.
 ජතුකා, සත්‍රි. ජනනි නම් බෙහෙද,
 වටැස්ස යයිද කියත්. “වාක
 වත” මරාටි.
 ජතු, න. දසරාව. (හෙලවළු
 යෙන්මතු)

ජනක, පු. පියා.
 ජනංගම, පු. වඩාලයා.
 ජනනා, සත්‍රි. ජනයන්ගේ සමු
 හය.
 ජනන, න. ඉපදීම.
 ජන, පු. ලොකයා.
 ජනපද, පු. (මගධාදි) ජනපද.
 ජනසිත්‍රි, සත්‍රි. මව්.
 ජනශ්‍රාණි, සත්‍රි. ලොකවාදය.
 (සත්‍යාසත්‍යවූ ආරත්‍රිය)
 ජනාදින, පු. විශේෂ.
 ජනාශ්‍රය, පු. මඩුව.
 ජනි, සත්‍රි. ඉපදීම.
 ජනි, සත්‍රි. එනම් බෙහෙද.
 (වටැස්සයයිද සැක කෙරෙත්)
 “වාකවත” මරාටි. පුත්‍රාදීන්
 ගේ භාය්‍යාව.
 ජනුස්, න. ඉපදීම. ප්‍රථමාවිගකති
 යෙහි=ජනු. ජනුසි, ජනුසි.
 සිරුප වෙත්.
 ජනතු, පු. සතුයා.
 ජනතුපල, පු. දිඹුල් ගස.
 ජන්මන්, න. ඉපදීම
 ජන්මින්, පු. සතුයා.
 ජන්‍ය, ත්‍රි. ජනාපවාදය, උපදින්නා,
 ඉපදවියයුත්ත, උපදවන්නා,
 අලුත විවාහකල සත්‍රියගේ
 නැ මිතුරු, අමාත්‍යාදි සෙනහ
 වන්නායෝ. න. ඉපදීම, සත්‍රි,
 මව්ගේ යහලු සත්‍රි, පු. විවා
 හයෙන් බැනාවුවහුගේ යහලු
 වෝ, න. යුඩය.
 ජන්‍ය, පු. සමය.
 ජප, පු. වෙදහ්‍යාසකිරීම.

ජපා, (බා) සත්‍රි. වදගස.
 ජපා පුෂ්ප, න. බඳුවද.
 ජමසනි, පු. අඹ සැම දෙදෙන
 විවචනානකයි.
 ජමබාල, පු. මඩ.
 ජමබි (ලහි) ර, පු. හින් පණස
 වාසය.
 ජමබු, සත්‍රි. දඩ.
 ජමබුක, පු. සිවලා, වරුණයා.
 ජමබු, සත්‍රි. දඩ. එහි පල.
 ජමහ, පු. දෙඩම්ගස.
 ජමහහෙදින්, පු. ගත්‍රයා.
 ජමහල, (ර) පු. දෙඩම්ගස.
 ජස, පු. දිනීම, මිදිගහ.
 ජසන, න. දිනීම.
 ජසනන, පු. ගත්‍රයාගේ පුතු.
 ජසනනි, සත්‍රි. නිවිග
 ජසා, ත්‍රි. දිනියහැක්කා.
 ජරණ, පු. දුරු.
 ජරන්, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්
 බෙහි වයස්වූ මහල්ලා.
 ජරද්ගව, පු. මහලු ගොතා.
 ජර, සත්‍රි. ජරාව.
 ජරපුජ, ත්‍රි. ජලාබුජයෝ. මිනිස්
 ගව ආදි සතුයෝ දලබුජේ
 හෙවත් ගැබෙහි උපදනා හෙ
 සින් ජලාබුජයෝ නම්වෙන්
 ජල, න. ජලය.
 ජලජනතු, පු. ජලජ සතුයා.
 ජලධර, පු. මෙසය.
 ජලධි, පු. කොටිලක්‍ෂ දහස.
 ජලනිධි, පු. මුහුද,
 ජලනිනිම, පු. වාරිමාගිය (දිය
 අගල) “නද්‍යදො අධිසුප්ජල
 සොභිවති: සරණ සොති
 වාමනම්” යනු දක්වන ලද
 බැවින් නදී ආදියෙහි පහල

සිටිදිය ඉහලට යවන මහව
 යහි හෝදන්නාලදී.
 ජලනිලි සත්‍රි. සෙවෙල්.
 ජලමුච්චි, පු. මෙසය.
 ජලමාල, පු. දියනයා.
 ජලාධාර, පු. තවාකාදිවූ ජල
 ස්ථාන (විල) ත්‍රි. අපරික්ෂාකාරී
 නැනැත්තා නොහොත් ගුණ
 දෙස් නොවිමසා කරන්නා. න.
 සුදුමල් ඇති සැවැත්තමුල්.
 ජලොච්ඡවාස, පු. නදී ආදියෙහි
 වැඩිදිය ඉතිරීම. (වා.
 ජලොක්ෂ, ත්‍රි. බහුවචනයි. පුබා
 ජලොකා, සත්‍රි. පුබාවා ජලකා
 යනුදවේ.
 ජල්පක, ත්‍රි. බොහෝ ගැරහිය
 යුතු බස් ඇත්තා.
 ජල්පින ත්‍රි. කියනලද්ද.
 ජල්ම. පු. නිවයා.
 ජව, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය. පු.
 වෙගය.
 ජවන, පු. දිවීමෙහි සුරවු අභියා.
 ජවනිකා, සත්‍රි. කඩතුරාව.
 ජවාධික, පු. දිවීමෙහි සුරවු
 අභියා.
 ජන්තු නනසා, ත්‍රි. ගහානම්
 නදිය.
 ජ්ගර, පු. නිදීමැරීම.
 ජ්ගරිනා, ත්‍රි. නොනිදන
 වූයේ.
 ජාගරුක, ත්‍රි. නොනිදන සුදු
 වූයේ.
 ජ්ගසනි, සත්‍රි. නිදීමැරීම.
 ජ්ගගුලික, පු. විසවෙද.
 ජාබ්භික, ත්‍රි. බර ඉසිලීමෙන්
 ජවත්වන්නා,
 ජ්ග, න. ජ්ගිය.

ජනරූප, න. රන්.
 ජනප්‍රිය, පු. ගිනි.
 ජානාපතයා, සත්‍රි වැද්දාකැන්ති
 ජාති, සත්‍රි. හෙතොදි සමානබව.
 ඉපැදීම, දසමන්ගස, ජනිය.
 ජාතිකොග, න. සාදික්කා.
 ජාතිඵල, න. සාදික්කා.
 ජාතු, අව්‍ය. කිසිකලක යන
 අම්බි
 ජාතුස, ත්‍රි. ලතුයෙන් (ලාකබිත්)
 කලද.
 ජානොස, හුණුවූ දමසභාවය
 හා සමප්‍රාප්තවූ බලිවදි භාවය
 ඇතිගොනා (තරුණගොණා)
 ජානු, න. දන.
 ජාබාල, පු. එළුපල්.
 ජාමානා, පු. දුවගේ සාමියා.
 ජාමි, සත්‍රි. සහෝදරී. කුලසත්‍රි
 ජාමිනද, න. රන්.
 ජාසක න. කසාවන් කළු වැල්
 හෙවත් අගිල්.
 ජාසා, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
 ජාසාජිව, පු. නටන්තා.
 ජාසාපති, පු. අබ්‍රසාමි දෙදෙන.
 විවචනානකයි.
 ජාසු, පු. ඔෂධය.
 ජාර, පු. සොරසාමියා.
 ජාල න. සමුහය. දල. කවුරු.
 මල්කැකුල.
 ජාලිනි, සත්‍රි. වැටකොලු.
 ජාලි, සත්‍රි. පතෝල.
 ජාලම, පු. නිවයා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. බඩසාඥාත්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. වැල්මදව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන පුලුවියේ
 ජ්‍ය, පු. බුදුන්.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ගනුයා. පු. දිනන
 පුලුවියේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. වක්ද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. සපියා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. දිව.
 ජ්‍ය, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්බෙහි
 වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මෙසය. දෙවදලි ගස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. දුරු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්බෙ
 හි වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ජරුව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. මාලුලි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ජිවත්වීම, බාහස්පති.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. පියාගස. දිවිනම් බෙ
 හෙද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මසුරුකෘතිවූ තද
 කෘති විත්‍රපස දක්ෂිණාදියෙහි
 වූ පසිඳිගෙය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. ජලය, කෘෂිකම් ජිවි
 කාව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ආසු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ස්වණියට බදුවූ ජිවි
 ඇති ජිවනතිකානම් සුසාම
 ලතා. 'හරණවෙල හරණ
 දෙසි' යනු මරුරි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ජිවනතිකා වැල්.
 (ජිවනි යන්න බලනු.)
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. මියන්ට හොත්
 තවුන් ජිවත්කරණ ඔෂධය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. පුවටා. කිදි
 වැල්.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ස්වණියට බදුවූ ජිවි
 ඇති එනම්, සුසාම ලතාවට
 නම්. 'හරණවෙල හරණදෙසි'
 යනු මරුරිනාමයෝයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ස්වණියට බදුවූ ජිවි
 ඇති ජිවනතිකා නම් සුසාම
 ලතා. 'හරණවෙල හරණදෙසි'
 යනු මරුරි නාමයෝයි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මියන්ට හොත්තවුන්
 ජිවත්කරණ ඔෂධය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ජිවිකාව පිණිස
 පසිඳිත්මරා ජිවත්වන ගැහැ
 වියා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. කෘෂිකම්; ජිවිකාව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. කුලුණකිම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. වාබදුරකනම් ගස.
 ගෝණ කොලැයිද කියත්.
 "වරධාරා, ජ්‍යෙෂ්ඨ, එජ්" යනු
 මරුරි නාමයෝයි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. බාහුප්‍රමාණවූ යාග
 භාජන විශේෂයකි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. වෙගය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, උණරෙගය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. ඇනුම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. ඇනුම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන්තා, දිනන
 සුල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. අනුභවය
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනියසුත්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිසියු ඇත්
 තේ. දිසියුසායා. පු. ව්‍යුයා
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. කළුවැල් හෙවත්
 අගිල්.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, අව්‍ය. තුෂණිම් අම්බි
 සුබාම් දෙක්හිවේ. "ජ්‍යෙෂ්ඨ
 නිසා" නොබැණසිටුව යනාදි
 යෙහි තුෂණිම් අම්බි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. වැසි මාස
 යන්හි සුවසේ හිදිනේවෙහි
 යනාදියෙහි සුබාම්යි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. භූමිය. දුනුදිය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. අනුවෙන් ඔබ්බෙ
 හි වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ජරුව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. ඉතා මහලුවියේ.
 අතිශයින් ප්‍රශංසාකටසුත්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. පොසොන්මස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. කනමැදිරියා
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. දුදුගස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. තාරකා ආලෝ
 කය. දෘඪ, ගිනි, පු. සුය්‍යයා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. පතෝල.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. පතෝල. ව්‍යු
 කානතිසයත් සුත් රු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. නැකැත්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. උණරෙගය
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ගිනි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. සත්‍රි. ගිනිසිළු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දන්වනලද්ද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දන්වනලද්ද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. බුබ්බ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. යම්කිසි ශාසන
 යක තභය දන්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැයෝ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දන්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. නැබව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. නිවන්දන්ම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. නැකැත්තා.

කි

කිවාමලා. සත්‍රි. බිම්තෙල්ලි.
 කිවාය. අමලායයි නම් දෙකක්
 කොටද කියත්.

කිවිහි, අවස. වනායන අපිසි.
 කිර, පු. අල්ල.
 කිරිකිර, පු. එනම් වාද්‍යහෙදය
 “කර්තෘය ක්‍රියාගතියකි; මරුටි.
 කිලෙයි, සත්‍රි. වාද්‍යහෙදය.
 කිසි පු. මත්ස්‍යයා.
 කිසි, සත්‍රි. කැලිය ගස.
 කාටල, පු. තෙලමුගස.
 කාටුක, පු. පිටුල ගස.
 කිණිටි, සත්‍රි. ගිරිනිලල.
 කිලිලිකා, සත්‍රි. සිරුවා; (රැකියා.)
 කිලිකා, සත්‍රි. සිරුවා (රැකිය.)

ට

ටබ්බ, පු. ගල්පලන කටුව.
 ටිට්ටිහක, උද්දපදයනකටු හෙ
 වත් පා උඩුකුරුකොට ගසන
 යකරන්තාවු එනම් පක්‍ෂි
 විශේෂයෙක්. (කිරලා.)
 ටුණ්ටුක, පු. තොටිල.

ඩ

ඩමර. පු. ශසත්‍රුහිතව කරණ
 යුධය, “හයධවනො පුක්කසෙ
 පිසිමොප්ලිහාති විපලවො” යනු
 රහසයන් කිහිපයින් බිය, හඬ,
 සැමොල්, ලදරු, පිලා, රටට
 පැමිණි උවදුරුයන මෙහිදවේ.
 ඩමරු. පු. “කාපලිකයොගිනං
 වාදො” යනු කිහිපයින් කබ
 ලින් රැකෙන යොගින්ගේ
 එනම් වාද්‍යවිශේෂයෙක්.
 ඩසන. න. කරෙන් උසුලන
 රථය වැනිවූ යානාවක්, (දේ
 ලාව) සැත්තේ යානාවට
 මගලයරථයයිද කියත්.
 ඩහු(හු). පු. දෙල් (ගම්දෙල්.)

ඩිණ්ඩිම. පු. එනම් වාද්‍යහෙදය.
 (පණ්ණබෙරය.) දංවඩියයි.
 මරුටි.

ඩිංඬිර, පු. මුහුදු පෙන.
 ඩිමි. පු. ශසත්‍රුහිතව කරණ
 යුධය. “හයධවනො පුක්කසෙ
 පිසිමොප්ලිහාති විපලවො” යනු
 රහසයන් කිහිපයින් බිය,
 හඬ, සැමොල්, ලදරු, පිලාව.
 රටට පැමිණි උවදුරු යන
 මෙහිදවේ.

ඩිමහ. ත්‍රි. කිරිබොන අවසා
 වෙහි සිටි කුඩා ලදරුවා. සත්‍රි
 ලිහයෙහි ආප්‍රත්‍යවේ. පු.
 මෝඩයා. පක්‍ෂි පැටවා.

ඩුණ්ඩුහ, පු. දියබරණ.

ඵ

ඵකකා, සත්‍රි. බැක්කිය, (උබැක්
 කිය.)

ඵ

ඵකු, න. සතරින් කොටසක්
 දියබහා ඇලවා මෝරු.
 ඵකක, පු. වඩුවා.
 ඵට, පු. ප්‍රපාතය. ත්‍රි. ඉවුර.
 ඵට්ටි, සත්‍රි. නදිය.
 ඵඩා(ටා)ග, පු. න. ගැඹුරු
 පිසුම්විල.
 ඵඩිත්, සත්‍රි. විදුලිය. “බලයොර
 හෙදත්තලිදපි” ඩකාර ලකාර
 දෙදෙනාගේ අ හෙ ද යෙ න්
 තලින් කියාදවේ.
 ඵඩිබත්, පු. මෙසය..
 ඵණ්ඩක, පු. පෙන. වෙරලවටුව,
 සමාස බහුල වාක්‍යය. ගේදුව.
 ගස්කඳ.
 ඵණ්ඩුල, පු. වලගසාල්.

ඵණ්ඩුලිය, පු. සුළුකුර.
 ඵත්, අවස. හෙතුවෙහිවේ.
 ඵහ, න. විණාදි වාද්‍ය. ත්‍රි. විසි
 රිදු.

ඵහස්තා, ත්‍රි. එහිවූ.
 ඵත්තාල, පු. වතීමාන කාලය.
 ඵහ, න. විලම්බිත නාත්‍යය.
 (සුහුනුවූ නැටීම් ආදිය.)

ඵත්පර, ත්‍රි. එහි ඇලුම්ඇත්තා.
 ඵථා, අවස. සද්‍යශාපිසි. “යථාතුක්‍ෂි
 තස්‍යානනං තථාතීක්‍ෂ්‍ය වෛෂ
 ඛම්” බඩ සා ඇත්තාට ආකාර
 යම්සේද රොගයෙන් පීඩිතය,
 හට ඖෂධයක් එසේමැයි
 යනාදි උදහරණයි.

ඵථාගන, පු. බුදුන්.

ඵස්ස, න. සැබෑ බස්. ඉන්සුක්‍ෂා
 යෙහි. ත්‍රි.

ඵද්, ත්‍රි. පලමු කියනලද්ද, සම්ප
 නොවූ විෂය.

ඵද, අවස. එකල යන අපිසි.

ඵතස, පු. පුත්‍රයා. සත්‍රි. මෙය
 ආකාරානන සත්‍රිලිභුටුකල දිට
 නම්.

ඵහු, සත්‍රි. සිරුර. සිවිය. ත්‍රි.
 තුනිදු. කුඩාදු.

ඵහුහු, න. සන්නාහය.

ඵහුස්, න. ශරීරය.

ඵහු, න. ශරීරය.

ඵහුකාන, ත්‍රි. තුනිකලදු.

ඵහුතපාත්, පු. ගිනි.

ඵහුරුහ, න. පක්‍ෂින්ගේ පියා
 පත්. ලොම්.

ඵහහ, පු. හු. (නුල්).

ඵහහුහ, පු. අබි.
 ඵහහුවාස, පු. පෙහෙරු. (රෙදි
 වියන්තා.) මකුළුවා. තනතු
 වාය යනු ද වේ.

ඵත්තු, න. ප්‍රධාන හෙවත්
 නායක. සිඬානන. නුල් දිග්
 ගැසීම. කුටුඹ කාන්‍යය හෙ
 වත් පවුල පිළිබඳ කවයකු.

ඵත්තුක, න. පුලුන් පිළි.

ඵත්තුකා, සත්‍රි. කිඳිවැල්.

ඵඤ්ඤ, සත්‍රි. නින්ද. සියළු ඉඳුරන්
 මැලව්බව. අධිකවූ පරිශ්‍රමාදි
 නිමිත්තකොටවූ අබහ නිමිලන
 යෙහි.

ඵස, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය.

ඵසන, පු. එනම් නිරය හෙදය.

ඵසනිය, න. රන්.

ඵසස්, පු. නවත්මස. න. දුෂකර
 ක්‍රියා හෙවත් වෘත ක්‍රියා.

ඵසසා, පු. මැදිනමස.

ඵසස්විත්, පු. මාංසොපවාස
 බ්‍රහ්මවය්‍යාදියෙන් යුක්තවූයේ.

ඵසස්විහි, සත්‍රි. ජවාමාංසි.

ඵම, පු. තමොගුණය. රාහු,

ඵමස්, න. එනම් සවහාව ගුණය,
 පු. රාහු, අකිකාරය, පාපය,
 ශොක.

ඵමස්විහි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

ඵමාල, පු. තමලුගස.

ඵමාලපත්‍ර, න. තමලුපතක්සේ
 ලු කලල නිලකාව.

ඵමිසු, න. අකිකාරය.

ඵමිසු, සත්‍රි. අඳුරු බහුල රු.

ඵමි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

ඵමොනුද්(ද), පු. සදහිරු, ගිනි.

ඵමොපහ, පු. ගිනි, සද, හිරු,
 බුදුන්.

කරුණු, පු. කරුණානා වලසා.
 කරුණ, පු. රල.
 කරුණිණි, සත්‍රි. නදිය.
 කරුණි, පු. හිරු, සත්‍රි. නැව,
 කරුණු, න. තොටකුලි.
 කරුල, පු. මුතුහර මැද නායක
 මණ. ත්‍රි. සෙලවීම.
 කරලා, සත්‍රි. හුළුකැන්. (කැද).
 කරස්, න. වෙගය. ජලය.
 කරස, න. මස්.
 කරසමන්, ත්‍රි. දිවිමෙහි පුරු, බල
 වන්, වෙගවන් මාත්‍රය.
 කර(රි), සත්‍රි. නැව. කර්ශ්ඛද
 යාගේ රූප ලක්ෂමි ශබ්දය
 සේසි.
 කරු, පු. වාක්ෂය.
 කරුණ, ත්‍රි. කරුණයා. සත්‍රිලිග
 යෙහි කරුණි.
 කරුණි, සත්‍රි. කොමාරිකා, කරු
 ශ්‍රිය.
 කර්කි, පු. අධ්‍යාපාරය. (එකතු
 කොට සිතීම).
 කර්කි, සත්‍රි. තිවිග.
 කර්කි, සත්‍රි. දබරහිල්ල.
 කර්කි, පු. එදවස් උපන් ලිමා
 වස්සා. එකෙකෙහි උපන් ලිද
 රුවා.
 කර්ද, පු. සරලව හෙවත් සැන්ද.
 කර්කි, න. පිණවිම.
 කර්කි, න. යාගටමිඅග.
 කර්කි, පු. පිපාසය, ආශාව.
 කර්කි, පු. න. යට සිරුපය (මේ
 අපිය, භූමි තල, කර්කල.
 යනාදි තන්හි දතයුතුයි). පු.
 කඩුම්මට ආධාරය හෙවත් (අත
 ලසපි යනාදි තන්හි මෙන්).

පන්ල සවහාවය, තල්ගස, න.
 වනය. සත්‍රි. න. ජ්‍යාසාන වාර
 ශ්‍රිය හෙවත් දුනුදිය සැපීම
 වැලැක්වීම කරුණුවියේ. වල.
 කර්කි, ත්‍රි. විරලදා, මදදා.
 කර්කි, පු. න. ඇද, අටල්ල,
 නායක.
 කර්කි, පු. ප්‍රශස්තය, (ලිඛිතානා
 රෙණ සමාණාධි කරුණෙහි
 සවිලිංග. නතාජනියන්තෙන්
 විශේෂයා බල ලිඛි නැත්තේ
 යයි දක්නා ලැබේ).
 කර්කි, ත්‍රි. තුනිකලදා.
 කර්කි, පු. සොර.
 කර්කි, න. නැටුම්.
 කර්කි, පු. පියා.
 කර්කි, පු. යමකිසි ශාස්ත්‍ර
 යක තන්හි දන්තේ.
 කර්කි, පු. මාංසොපවාස බ්‍රහ්ම
 වශ්‍යාදියෙන් යුක්ත වූයේ.
 (තාපසයා).
 කර්කි, පු. අභූතය.
 කර්කි, පු. තමලය.
 කර්කි, න. පදමය.
 කර්කි, සත්‍රි. බිම්තෙල්ලි.
 කර්කි, සත්‍රි. බුලත්වැල.
 කර්කි, සත්‍රි. බුලත්.
 කර්කි, සත්‍රි. අදුරු බහුල රු.
 කර්කි, න. තඹ.
 කර්කි, සත්‍රි. අජන තම්
 පස්විමදිග් ගජයාගේ ඇතිනි.
 කර්කි, පු. තඹකරුවා.
 කර්කි, පු. කුකුලා.
 කර්කි, ත්‍රි. ඉතා උස්භව. පු.
 මුක්තාශ්‍රිය. හෝ ශුඛකලමුතු.

කර්කි, පු. කදකුමරු.
 කර්කි, සත්‍රි. විහිනිය හෙවත්
 ඇස කාණ්ඩමලය, තාරකාව,
 තාරක යයි නපුංසක ලිඛුද
 වේ.
 කර්කි, සත්‍රි. තාරකා.
 කර්කි, න. තරුණබව.
 කර්කි, පු. විෂ්ණුගේ වාහනය.
 (ගුරුලා) අභයයා.
 කර්කි, න. රසදුන් හෙ
 වත් වනුවැල් කෂායෙන් වූ
 රිදි තුත්තම්.
 කර්කි, පු. තල්ගස. "කාලක්‍රියාමා
 නම්" විලම්බිතය, ද්‍රැවය,
 මධ්‍යයන නාත්‍යකාලයන්ගේ
 හා හස්තසාද ආකූලන ප්‍රසර
 ශාදි නාත්‍ය ක්‍රියාවන්ගේ
 නියම පමණ, සිරියල්, මිණිමට
 දික්කල මහපට ඇතිලි මැද
 හිලි දෙක පමණ.
 කර්කි, න. තෝඩුව.
 කර්කි, සත්‍රි. මුරනම් ගකි
 ද්‍රව්‍යය. (තලිස්පතුරු)
 කර්කි, සත්‍රි. වනයෙහි
 වැවෙන්නාවූ ප්‍රවක්ගස පත්
 හා සමානවූ භූමියෙහි ලගනවූ
 පත් ඇති එනම් ගස.
 කර්කි, න. විජ්නිපත.
 කර්කි, පු. බලහද්‍රයා.
 කර්කි, සත්‍රි. බිම්තෙල්ලි, තල්ගස.
 කර්කි, න. තල්ල.
 කර්කි, අව්‍ය. සාකලය, අවධිය,
 ප්‍රමාණය, අවධාරණය යන මේ
 අවයවනි වේ. "යාවත් දහනං
 තාවත් භුක්තං" යම් පමණ

දෙනලද්දේද ඒපමණ අනුභව
 කරන ලද යනාදියෙහි සා
 කලාපිසි. "තාවත් හයසා
 හෙතව්‍යංයාවත් හය මනාග
 තම්" යම්තාක් හය නොපැමි
 ශ්‍රියේද ඒතාක් හයට බියවිය
 යුතුය යනාදියෙහි අවධිසි.
 "යාවත් සවණං තාවත් රජ
 තම්" යම්පමණ රන්ද එපමණ
 රිදිසි. "යනාදියෙහි ප්‍රමාණයයි
 ශෝත්‍රියං තාවත් ආමන්ත්‍ර
 යසා" බවුණාම කැඳවව.
 යනාදියෙහි අවධාරණයි.
 තිකත, පු. තිකතරසය. ඉන්
 යුත් දෙයෙහි. ත්‍රි.
 තිකතක, පු. දුම්මැල්ල.
 තිකතකාක, පු. ලුහුවරණගස.
 තිග්ම, න. ඉතාහුණු, ද්‍රව්‍ය වාච්‍ය
 කල වාච්‍ය ලිඛි.
 තිතල, පු. කොරමරුව (පෙනේ
 රේ) මෙහි සකිප්‍රතිසෙධිසි.
 තිතිකා, සත්‍රි. ක්ෂමාව.
 තිතිකු, ත්‍රි. ක්ෂමාවන පුළුවියේ.
 තිතතිර, පු. කපිජලයයි කියන
 ලද තිත්වටුවා.
 තිපි(පි), සත්‍රි. වක්පඛනිය.
 තිතිස, පු. කොමුගස.
 තිතතිසි, සත්‍රි. සියඹලා.
 තිතතිසික, න. සිතිඹලා ඇමුල්
 තිතක පු. තිබිරිගස.
 තිතකි, සත්‍රි, තිබිරි.
 තිම, පු. එනම් මධ්‍ය විශේෂය.
 තිමින, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 තිමර, න. අකිකාරය.
 තිපස්, අව්‍ය. අනාභිත. තියාග්
 යනමෙහිවේ. "තිරුදමෙහිත

පති:” ඊඔරතෙම අනාභි
නභි. යනාදියෙහි අනාභිනාභි
“තිරොවනිත තෙවතු:” වතු
තෙම සරසපව තියන දියෙහි,
තියනිගපිති.

තිරසකරණි, සත්‍රි. තිරස.
තිරස්කුසා, සත්‍රි. අනාදරය.
තිරිට, පු. හෙලලොත්ගස.
තිරොධාන, න. පියන.
තිරොහිත, ත්‍රි. සැගවිහියේ.
තිසිච්චි, ත්‍රි. සරසයන්තා.

තිලක, පු. න. අසලපත්තේ පු
නලලනිලකාව, පු. තලකඵල,
හෙවත්තලකලල, න. කිලො
මය. මි ව දලබුසයිද පුපුස
හෙවත් පපුමස්සයිද ව්‍යවහාර
වයෙක් පැණේ. “අධිසතු
දක්ෂිණේ භාගේ හෘදයාත්
කෙලාමතිස්සති, ජලවාහි ශිරා
මුලං නාමසාසානං ව තං
බුධෙධො:” යනු කියන ලද
බැවින් පපුමසය යන ව්‍යවහා
රය මනාවේ. කඵලවත් පුච්ඡ
ලණු. පු. තෙල්ගස.

තිලකාලක, පු. තලකඵල.
හෙවත්තලකලල.

තිලපණි, න. රත්සදුන්.
තිලපිඤ්ඡි, පු. තලපෙරලි. (තල
මුරාවට).

තිලපෙඡි, පු. තලපෙරලි, (තල
මුරාවට).

තිලිහස, පු. තෙලිස්සා. (පොලහා)

තිලස, ත්‍රි. තලකෙන.

තිල්ව, පු. හෙලලොත්ගස.

තිසා, පු. පුස් නැකත, කලිසු
ගය.

තිසාඵලා, සත්‍රි. අමුලගස.
තිසණ්, න. විස, යුධ, ලොහ,
කතිස, ඉතාහුණු, ඉන්යුත්
දෙයෙහි ව්‍යව්‍ය ලිහුයි.

තිසණ්ගකා, පු. මුරැහො.
තිර, න. ඉවුර.

තිඵ, න. ලිද සම්පතෙහිවූ ජලා
ශය, බුධාගමෙන් පිටත් ආගම්,
සෘෂින් විසින් සෙවනා ලද
ජලය, උපාධියාය.

තිවු, න. අතිශය. ද්‍රව්‍යයෙහි
වැටෙන කලතූන් ලිහුයි.

තිවුච්චෙදනා, සත්‍රි. අධිකච්චෙදනාව,
නරකදුක.

තු, අව්‍ය. අවධාරණ, හෙද, පද
පුරණ හෙවත් ඡන්දස් පිරිමි.
යන මේ අව්‍යන්තිවේ. “රුව
ණනතු දුරතමාන මවධි ද්‍රාසව:
ප්‍රභු:” රාමසාමිතෙමේ දුෂටවු
බුධි ඇති රාවණයා මැරැයේ
මැයි යනාදියෙහි අවධාරණ
යෙහිවේ. “ක්ෂීරානමංසනතු
පෘෂ්ටිකෘත්” කිරව වඩා මාං
සය තෙම පුෂ්ටිකෙරෙයි යනා
දියෙහි හෙදයෙහිවේ.

තුඩග, පු. දෙඹගස. ත්‍රි. උස්ද.

තුඩගි, සත්‍රි. වේලාගස.

තුච්ඡ, ත්‍රි. සිස්ද.

තුණඩ, න. මුඛය.

තුණඩකෙරි, සත්‍රි. කපු, කෙම්
වැල්, තුණඩකෙරි යනුදවේ.

තුසා, න. රසදුන්. හෙවත් වතු
වැල් කෂායෙන්වූ රිදිතුත්තම්.

තුසා, සත්‍රි. හින් එල්(න්)සාල්,
බේරැගස (අවරිය).

තුසාඡන, න. රිදි තුත්තම්.
“මොරවුත” (මරුටි)

තුසා, න. බඩ.

තුසාපරිමාප, පු. අල්සයා.

තුසික, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත්
බඩ ඇත්තා.

තුණ්ඩ(ල), ත්‍රි. පුඵගැටඇත්තා
හෙවත්. මහත් නැබැත්තා,
සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

තුසි, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත් බඩ
ඇත්තා.

තුත්ත, පු. කිරි ඇත්තාවූ බෝ
ගස් හා සමාන ආකාර ඇති
නැදිවෘක්ෂ නම් ගස් ඡනිය.
මහරියයි කියත්.

තුත්තවාස, පු. සත්තාලියා
හෙවත් මහත්තා.

තුමුල, න. පරසපරසමොධන
ලක්ෂණවූ යුධසංසට්ඨනය හෙ
වත් යුධ ව්‍යාකූලතාවය.

තුමිබ්(මිබ්. මිබා), සත්‍රි. ලබු.

තුරග, පු. අභයයා.

තුරඛග, පු. අභයයා.

තුරඛගම, පු. අභයයා.

තුරඛගච්ඡන, පු. කිදුරු.

තුරාසාත්, පු. ශක්‍රයා.

තුරිස, ත්‍රි. සතරවෙනි, ගුණනැත්
තා. බ්‍රහ්මයා.

තුරැජික, පු. තුරැක්කෙල් එනම්
ගකි ද්‍රව්‍යයෙහි.

තුලා, සත්‍රි. සියක්පලම, එනම්
සත්වන රාශිය.

තුලාකොට්ඨි, සත්‍රි. ගැහැණුන් පා
සලඹ.

තුලාමාන, න. උත්මානය හෙ
වත් තරාදියෙන් මැනීම.

තුලස, ත්‍රි. උත්තරප දයෙහිවූ මේ
පදය සමානාපිය කියයි.

තුලපාන, න. සහපානය. (අන්‍ය
යෙකු සමගින් යම්කිසි පාන
වර්ගයක් පිම.)

තුචර, පු. ක්ෂටරය, ඉන් යුත්
ද්‍රව්‍යයෙහි තුන් ලිහුයි.

තුච්ඡිකා, සත්‍රි. එනම් මහරට
“තුරුය”යි ව්‍යවහාරවූ ධාන්‍ය
හෙදය.

තුස, පු. දුසිචිය. (දුකිසියා). බුලු
ගස.

තුනාර, ත්‍රි. සිතලවු. පු. පිනි.

තුනින, පු. එනම් දේවතා වර්ගය.
“මට්ඨිංශා තුනිතාමතා:” යනු
දක්කා බැවින් මේ වර්ගයෙහි
සතිස් දේවතා කෙණෙක්සයි
දතයුතු.

තුහින, න. පිනි.

තුණ, පු. හියවුර.

තුණි, සත්‍රි. හියවුර.

තුණිර, පු. හියවුර.

තුබර, පු. සුදුසුකල අත් නො
නැගි ගවයා, සුදුසුකල දැළි
රැවුල නොනැගි පිරිමියා.

තුණි, න. ඉක්මන් ද්‍රව්‍යයෙහි
වැටෙනකල වාච්‍යලිහුයි.

තුල, පු. ඉමුල්, පුඵන්, ඇසතු
රැක් වැනිවූ බ්‍රහ්මදරු වෘක්ෂය
තුරිකා, සත්‍රි. කෙල්ල. (කෙලි
කුර).

තුණික, ත්‍රි. මුවෙන් නොබණ
තේ.

තුණිකාමි, අව්‍ය. අභාෂණ
යෙහි හෙවත් කථා නොකිරී
මෙහි.

තුළුණිම, අවස. අභාෂණය හෙ
 වත් කථා නොකිරීම.
 තාණ, න. තණකොළ, ශාමාදි
 තණ.
 තාණදැම, පු. තල්, පොල්,
 පුවක්, කිතුල්යොත් හිඳි, දුඩු
 කේ, තලගස් ඉඳි යන මොහුයි.
 තාණධවප්, පු. හුණගස්.
 තාණගස්, පු. තල්ගස.
 තාණගුහ, න. ඉද්දගස.
 තාණාය, සත්‍රි තණසමුහය.
 තානිසාකෘත, ත්‍රි. තුන් සිසෑ
 කෙත් ආදිය.
 තානිසාප්‍රකෘති, සත්‍රි. නපුංසකයා
 තාපන, ත්‍රි. ප්‍රමුදිතවූයේ.
 තාප්ති, සත්‍රි. පිනායාම.
 තාප්(පා), සත්‍රි. ආසාව, පිපාසය,
 තාප් ශබ්දයාගේ ප්‍රථමාවෙහි
 රූප. තාවි, තාමෝ, තාමි:
 කියාවේ.
 තාප්ණක්, ත්‍රි. ලොහඅක්ක.
 තාප්ණා, සත්‍රි. අභිලාෂා, පිපාසා.
 තෙපන, පු. හුණගස.
 තෙපනක, පු. බට.
 තෙපහි, සත්‍රි. මුණි.
 තෙපස්, න. අනුභාව, තෙපස,
 ශක්තිය, ගුහුඛාව.
 තෙප්න, ත්‍රි. සණආදියේ ගහා
 මුහත්කළද.
 තෙම, පු. තෙමීම.
 තෙමන, න. දීආදිව්‍යජන “කට්”
 යස මිට ප්‍රාකෘත නාමයයි.
 තෙපසාටනිහි, සත්‍රි. රත්කරු
 වත්තේ කෝවය.

තෙතනිර, න. තිත්වටු සමුහය.
 තෙලපර්ණික, න. බවල.
 සිතල සඳුන් වෙසෙසක්.
 තෙලපානා, සත්‍රි. කැරපොත්
 නා.
 තෙලසිකා, සත්‍රි. කැරපොත්තා
 තෙලින, ත්‍රි. තලකෙන.
 තෙහස, පු. දුරුවුමස.
 තොක, න. ගැණු පිරිමි දරු
 දෙපක්‍ෂයට සාමාන්‍ය නමකි.
 තොක්ම, පු. නුමුකල යව.
 තොනු, න. කැවිට, කොහොළ,
 එනම් කණමුල විදින දඩකි.
 තොදන, න. කැවිට.
 තොමර, පු. තොමරය.
 තොස, න. ජලය.
 තොසපිප්පලි, සත්‍රි. කාවණ්ඩ
 නක වෘක්‍ෂය. (ජලපිප්පලියයි
 බොහෝ).
 තොරණ, පු. න. තොරණ.
 තොරණිත්‍රික, න. නාව්‍ය. නැටුම්,
 ගී, වැසුම්, තුන.
 තාකත, ත්‍රි. දුරුකළද.
 තාහ, පු. දහය.
 තුපා, සත්‍රි. ලජ්ජාව.
 තුපු, න. සුදුතුම්. (සුදු රියම්).
 තුප්ප, න. තුනිඳි, සහ නොමිඳි
 දි.
 තුසි, සත්‍රි. සෘක්, සාම, යජ්ස්
 යන වෙදත්‍රය.
 තුසිබම, පු. වෙද බමිය.
 තුස්, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවිදින,
 ද.
 තුසර, පු. නඩාව, එනම් පිළි
 වියන සරස් දඩ.
 තුසන, ත්‍රි. බියවනසුල්ලා.

තුස්න, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.
 තුණ, පු. රැකීම.
 තුණ, ත්‍රි. රකිණද.
 තුණ්ණ, ත්‍රි. වසු රදන්කරන
 බදුන් ආදිය.
 තුණනති, සත්‍රි. තෙමෙණල.
 තුණමාණ, සත්‍රි. තෙමෙණල.
 තුණ, පු. හය.
 ත්‍රික, න. පිටකටු අග හෙවත්
 තුන් අවසානය.
 ත්‍රිකකුද්, ත්‍රි. කුටපථිතය
 ත්‍රිකටු, න. තිකුළු.
 ත්‍රිකා, සත්‍රි. ලිත්මුවටිට. (ලිද මත්
 තෙහි එබූ හුරුකබල්මෝටිට.
 ත්‍රිකුට, පු. ත්‍රිකුට පථිතය.
 ත්‍රිගුණාකෘත, තුන් සිසෑ කෙත්
 ආදිය.
 ත්‍රිදශ පු දෙවියෝ.
 ත්‍රිදශලාස, පු. දෙවිලොව.
 ත්‍රිදිව, පු. දෙවිලොව.
 ත්‍රිදිවෙශ, පු. දෙවියෝ.
 ත්‍රිපඨගා, සත්‍රි. ගහානම් නදිය.
 ත්‍රිසුවා, සත්‍රි. හින් එල්(ත්)සාල්
 (සුදු ත්‍රස්තවාල).
 ත්‍රිසාමා, සත්‍රි. රුත්‍රිය.
 ත්‍රිලොචන, පු. ර්ශවරයා.
 ත්‍රිවග්‍රි, පු. ග්‍රැහිසමති ප්‍රතිෂ්ඨවූ
 සමාවාරය, විෂය විෂයි සන්නි
 පාතජ් සුබය, සමෝපකරණය,
 යන මේ ත්‍රිවග්‍රි සම්පත්තිය.
 ක්‍ෂයය ස්ථානය වෘත්තිය යන
 තුනයි, මෙහි යම් ගුණයෙකි
 සිටියේ ස්වකමයන්ගේ උප
 සානය දකිද ඉතරයන්ගේ
 ස්වකමෝපසානය නොබලාද
 ඉතරයන්ගේ කමයෙහි නොසි

ටිද ඒ ක්‍ෂයනම. යම් ගුණ
 යෙක්හිසිටියේ ස්වකමයන්ගේ
 වෘත්තිය හෝ ක්‍ෂයය නොබලාද
 ඒ ස්ථාන නම් වන්නේය. යම්
 ගුණයෙකි සිටියාවූ විජිතිසු
 තෙමේ ඉහස්ථවූයේ නමාගේම
 කෘතීමණ් ආදිවූ අභවනී ප්‍රති
 බවට කමයන් පවත්වන්නට
 පොහොසත් සතුරුගේ අභව
 වනිකමයන් නසන්නට පොහො
 සත්විය බලාද තද්ගුණයෙහි
 සිටිද ඒ වෘත්තී නම් වන්නේය.
 ත්‍රිවික්‍රම, පු. විජ්ණු.
 ත්‍රිවික්‍රම, න. දෙවිලොව.
 ත්‍රිවෘත් සත්‍රි. (සුදු ත්‍රස්තවාල).
 යෙවතනෙවති කමරුටි.
 ත්‍රිසංයා, න. පෙරවරු පස්වරු
 මධ්‍යාහ්නයයි කිනෙලද තුන්
 සැන්දුව. සත්‍රි. ලිගුවෙහි ත්‍රි
 සකි කියාවේ.
 ත්‍රිසිත, තුන් සිසෑ කෙත් ආදිය.
 ත්‍රිසුනාස්, සත්‍රි. ගහා නදිය.
 ත්‍රිහාල, ත්‍රි. තුන් සිසෑ කෙත්
 ආදිය.
 ත්‍රිහාණ්, සත්‍රි. තුන් අවුරුදු
 වයස්වූ දෙන.
 ත්‍රැටි(ටි), සත්‍රි. හින් එල්(ත්)සාල්
 කුඩාද. ත්‍රැටාක්‍ෂරයක්හුගේ
 සතරින් කොටසක් කියවෙන
 තරම් ඉතා සියුම් කාලය,
 සංගය.
 ත්‍රෙතා, සත්‍රි. දක්‍ෂිණාග්‍රහය. ගාහි
 පත්‍රය, ආගවනිය යන තුන්
 ගින්න, එනම් සුගය.
 ත්‍රොටි, සත්‍රි. පක්‍ෂින්ගේ තුඩ.

ත්‍රාභිද, සත්‍රි. තුන් අවුරුදු වයස් වූ දෙන.

ත්‍රාමබ්‍ය, පු. ඊශ්වරයා.

ත්‍රාමබ්‍යසබ්, පු. වෙසමුණු.

ත්‍රුසණ, න. තිකුළු.

භ, ත්‍රි. දෙකක් අතුරෙන් ජාත්‍යාදියෙන් නිකාරිත හෙවත් වෙන්කළ අතීක්ද.

භක්ෂි, න. හුණමකුළු.

භක්ෂාර, පු. හුණගස.

භක්ෂත්‍ර, න. කුරුඳු පොතු.

භවි(වා), සත්‍රි. සම, පුමුදුව.

භව, න. කුරුඳු පොතු.

භවිසාර, පු. හුණගස.

භර, සත්‍රි. ඉතායුහු.

භරිත, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය, න. ඉක්මන්.

භ්‍යව, ත්‍රි. තුනීකලද.

භ්‍යව්‍ය, පු. වඩුවා, විකේතමයා.

භිජ්, සත්‍රි. සොහොව. වචනය. රුචිය. ප්‍රථමාවෙහි රුච. නිව් නිඛි. නවිෂ්‍ය. නිෂ්‍ය. කියා වෙන්.

නවිෂ්‍යමං, පු. හිරු.

න්සරු, පු. කඩුම්බ.

ද

දංශ, පු. ඇට ලේ මැස්සා.

දංශන, න. සත්‍යාගය.

දංශිත, පු. සත්‍යාගය, සත්‍යාගයා.

දංශි, සත්‍රි. හින් ඇටලේ මැස්සා.

දංශ්විශ්, පු. උරු.

දංශ්, පු. දංශයා.

දක්ෂණ, ත්‍රි. දකුණු සිරුර, අවිපරිතවූ ස්වභාව ඇත්තා.

දක්ෂණස්ථ, පු. රථාවායසියා.

දක්ෂණාග්නි, පු. එනම් ගින්න.

දක්ෂණාග්නි, ත්‍රි. දක්ෂිණියා.

දක්ෂණිය, ත්‍රි. දක්ෂිණාග්නියා.

දක්ෂණෙශ්වර, පු. දකුණු ලෙහි කළුවන ඇති මුවා.

දක්ෂණා, ත්‍රි. දක්ෂිණාග්නියා.

දග්ධ, ත්‍රි. දෑයේ.

දග්ධිකා, සත්‍රි. දඹුකඩ, (දඹුබන්).

දණඩ, පු. වතුරොපායයන් අතුරෙන් එකකි, හිරුගේ වම්පස සිටි ශක්‍රතෙම දණඩ නම්වේ, ව්‍යුහ හෙදය හෙවත් සේනාරචනා හෙදය, “කියවීමට වානි සතු දඩයසාදි භාගොත්‍යා වෘත්තිරෙව්ව, මඬලයසමනො වෘත්ති, පාත: වෘත්ති රසං හති, සි කියනලද සිව් වැදුරුමවූ සෙනා විනාසයන් අතුරෙන් දඩක් මෙන් සරස් කොට යුධසේනාව සිටුවීමයි, හෙදපථිතය, දුස්සකය, සඤ්ජාය යනාදින් සහා දශවිධ වේ. අශවයා, න. ඊය, මුහුර.

දණඩධර, පු. යමරජ.

දණඩනිති, සත්‍රි. අපි ශාසත්‍රය, වෘත්තපති වානාකාදින්විසින් කළ නිති ශාසත්‍රයයි.

දණඩවිජ්ඣමන, මෝරු අලලන මත් දඩ බඳනා කණුව, “සුසල කාමබ්” යනු ප්‍රාකෘතයි.

දණඩාගන, න. සොල සාමාන්‍යය හෙවත් සතරින් කොට සක් දිය බහා දඩෙන් ඇලලු තත්‍රය, අඩක් දිය බහා ඇලලු

දණඩාගන, න. සොල සාමාන්‍යය හෙවත් සතරින් කොට සක් දිය බහා දඩෙන් ඇලලු තත්‍රය, අඩක් දිය බහා ඇලලු

උදන්විත්ය, ජලය රහිතව ඇලළු මට්ටමය යනමේ ගොර ස සාමාන්‍යයයි.

දදැස්න, පු. තුවර ගස, (පෙනි තෝර).

දදැණ, ත්‍රි. දද ඇත්තා.

දද්‍රොගිත්, ත්‍රි. දදරෙගඇත්තා.

දඩස්, පු. ගිවුලු ගස.

දඩ්ඵල, පු. ගිවුලු ගස.

දනුජ, පු. අසුරයෝ.

දනන, පු. දත්.

දනනධාවන, පු. කිහිරි ගස.

දනනභාග, පු. ඇතුන්ගේ ඉදිරිය.

දනනශ්ඨ, පු. ගිවුලුගස, දෙබම් ගස.

දනනශ්ඨා, සත්‍රි. ඇඹුලැඹිලිය.

දනනාවල, පු. ඇතා.

දනනිකා(ජා), සත්‍රි. දත්ත ගස.

දනනිත්, පු. ඇතා.

දඤ්ඤක, පු. සපියා.

දභු, ත්‍රි. කුඩාද.

දම, පු. ඉන්ද්‍රිය දමනය.

දමිත, ත්‍රි. දමනයට පමුණුවන ලද්දේ.

දමුනස්, පු. ගිනි.

දමපති, පු. අඹු සාමි දෙදෙනා. වි වචනාත්‍යයි.

දමන, පු. කපටකම.

දමොඤ්ඤ, පු. විදුරවිය.

දමස, පු. නාඹු වස්සා.

දසා, සත්‍රි. කරුණාව.

දසාල, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.

දසිත, ත්‍රි. අභිෂෙට හෙවත් ප්‍රියද.

දර, පු. න. භය, බිලය.

දරද, සත්‍රි. ප්‍රපාතය, පථිතය.

දරිද්‍ර, ත්‍රි. දිළිඳු වූයේ.

දරි, පු. සත්‍රි. කුදුරු හෙවත් පථිත

යෙහි ගෘහාකාරවූ සිදුර.

දර්දර, පු. මැකියා.

දර්පක, පු. අනගයා.

දර්පණ, පු. කැඩපත.

දර්ශී, පු. කුසතණ, (ඉලුප්).

දර්ශි, සත්‍රි. තෙල බ්‍යජනාදි ස්වනොප යුක්තවූ සැන්ද.

දර්ශිකර, පු. සපියා.

දර්ශි, පු. අවපසලොස්වක, අමා වක කරණ යාගය.

දර්ශික, පු. වාරපාලයා.

දර්ශන, න. බැලීම.

දල, න. පත්‍රය.

ද(ද)ව, පු. අරණය ලැව් ගින්න.

දවිෂට, ත්‍රි. ඉතා දුරද.

දවිෂස්, ත්‍රි. ඉතා දුරද.

දශන, පු. දත්.

දශනවාසස්, න. තොල්.

දශබල, පු. බුදුන්.

දශමිත්, ත්‍රි. අනුවෙන් ඔබ්බෙහි වයස්වූ මහල්ලා.

දශමිස්ථ, පු. නෂටකාමී නැතැත් තේ, අනුවයසින් වැඩිමහල්ලා.

දශා, සත්‍රි. කඩපියල්ල හෙවත් දවල්ල, බහු වචනාත්‍යයි, බාලාදි නානා අවස්ථා, පහන් වැටිය,

දශාකෂී, පු. පාන, රෙදිකොණ

දසු, පු. සතුරා, හොරු.

දසු, පු. දෙව් වෙද්ද, වි වචනයි.

දහන, පු. ගිනි.

දක්ෂාසණී, සත්‍රි. බහුවචනයි, දන්විනි ආදි නැතැත් හා තරු

දක්ෂාස, පු. ගිජුලිහිණියා.

දක්ෂණා, ත්‍රි. දක්ෂිණාග්නියා.

දක්ෂිම, පු. දෙළුම ගස, දුබ්බ,

දුලිම, බාලිම යන මේ නාම
යෝද වෙත්.
දුම්මසුප්පක, පු. වල්චරබද්දගස,
යොහොමුගස යයිද කියත්.
දුණ්ඩපානා, ත්‍රි. දණ්ඩක්මෙන්
වැදවැටෙන්නා.
දුන, ත්‍රි. කපනලදද.
දුනුහ, පු. දුනුවුවා, අකිකාක
ජලකාක නමුදු වෙත්.
දුනු, න. දුකැත්ත.
දුන, න. හසනිමදය.
දුනව පු. අසුරයෝ,
දුනවාරි, පු. දෙවියෝ.
දුනගොණ්ඩ, ත්‍රි. බොහෝ
කොට දෙන්නා.
දුනන, පු. තපසින් වන පිඹා
උසුලන නැතැත්තා, ත්‍රි. දම
නයට පමුණුවන ලද්දේ.
දුනති, පු. ඉඤ්ඤ දමනය.
දුපින, ත්‍රි. දෙවනලද්ද හෝ
දෙන ලද්ද.
දුමන්, න. දෙනුන් ආනාකල
පා බදින බහන, දුමා කියා
සිතීමද වේ.
දුමනි, සත්‍රි. බොහෝ ගෙරින්
ගැටලන එකබහන. ඔටුආදීන්
පාබදිනා රැහැනියයිද කියත්.
දුමොදර, පු. විෂණු.
දුස, පු. විවාහකාලයෙහි ලැබිය
යුතු බන්ධය, වෘත භික්ෂාදියෙන්
ලැබියයුතුද.
දුසාද, පු. දරුවෝ, නැයෝ.
දුර, පු. භායනීව.
දුරද, පු. එනම් ස්ථාවර විෂභෙ
දය, දරද දෙයෙහිවූ සුප්‍රක
නවිත්තයයි-ඒ දෙයෙහි ප්‍රසි

ඔටු විෂයයි.
දුරිත, ත්‍රි. පලනලදද.
දුරු, පු. න. දෙවිදුරු (දෙවදුරු)
න. දුර.
දුරුණ, න. මහත් හය, ඉන්
යුත් දෙයෙහි තුන් ලිගුයි, පු.
නාවොකතියෙහි හයානක
රසය.
දුරුහරිද්‍රා, සත්‍රි. වණුවැල්.
දුරුහසනක, පු. සැත්ද.
දුරුසාට, පු. විල් ලිහිණියන්
සමානවූ ආකාර ඇති සුදු වූ
මුදුන් ඇති විල් ආදි කවර්
යෙහි දුර්වල කොට උපද්‍රවා
පැනි විශේෂයෙකි.
දුර්විකා, සත්‍රි. ගොද්වි, රසදුන්
(වණුවැල් කෂායෙන්වූ තුන්
තම්).
දුර්වි, සත්‍රි. වණුවැල්.
දුර, පු. වනය, ලැවිහින්න.
දුරික, ත්‍රි. දෙවිකා නදියෙහි
වූයේ සත්‍රිලිගයෙහි දුරික යනු
වේ.
දුරිකක, පු. වොලහලිඳියෙහි
බොහෝ හරිද්‍රාහවූ ගවර්ශ
හෙවත් ගස, සුවද කසායයිද
කියත්.
දුග(ඝ), පු. කෙටුලා.
දුගසු(සු)ර, න. සෙවෙල් අතු
රෙහි වන්නාවූ කොට්ඨියාමුරු
යයි බොහෝ කෙවෙත් මුසාකා
නම් ද්‍රව්‍යය, ජල මුසාකා යයි
කියත්, දුගසු(ර) නමුදුවේ.
දුස, පු. ගැත්තා, (දසයා). ශුද්‍රයා
දුසි, සත්‍රි. නිල් ගිරිතිල්ල, දුසිය,
ශුද්‍රිය.

දුසෙස, පු. ගැත්තා, (දසයා).
ශුද්‍රයා.
දිගමබර, ත්‍රි. නග්නයා.
දිග්බ, ත්‍රි. වන්දනාදි විලෙපන
ද්‍රව්‍යය, පු. විෂ පෙව් රිය.
දින, ත්‍රි. කපනලදද.
දිනිසුන, පු. අසුරයෝ.
දිබසු, පු. දෙවරක් සරණ ගිය
සත්‍රියකගේ සැමියා.
දිබසු, සත්‍රි. දෙවරක් සරණ ගිය
සත්‍රිය.
දින, පු. න. දවස.
දිනානන, පු. සවස.
දිව, සත්‍රි. දෙවිලෝ, අහස.
දිව, න. දෙවිලෝ.
දිවස, පු. දවස.
දිවස්පති, පු. ගක්‍රයා.
දිවා, අවස. දහවල්.
දිවාකර, පු. සුයනියා.
දිවාකිරිනි, පු. කරනැවැටියා,
වණ්ඩාලයා.
දිවිසද්, පු. දෙවියෝ.
දිවොකස්, පු. දෙවි, කැදැති.
දිවොපපාදක, ත්‍රි. ඔපපාතික
වූයේ.
දිග්, සත්‍රි. දිශාව.
දිග්‍ය, ත්‍රි. දිශායෙහිවූ.
දිසට, න. පුරාතන කුශලය, පු.
කාලය.
දිසබානන, පු. මරණය.
දිසොපා, අවස. මහල, සතුට.
දිසානන, පු. යථාධිකදෙප
නිරුසය පිණිසද ප්‍රධානයාගේ
ප්‍රතිභා පිණිසද කරණලද
යාගය.
දිසිහ, පු. සොමපාන යාග

යෙහි ස්වාමියා.
දිදිවි, පු. බත්. බාහසනි.
දිබ්බි, සත්‍රි. නිරු රැස්.
දින, ත්‍රි. තුවරමල, දුබ්බි.
දිස, පු. පහන.
දිසක, පු. අසාමාදගම්, කථා
දුරු, පාන හෝ එලිය, උකුසු,
න. අභිලාභකාර හෙදය, කො
කුම්, සත්‍රි. මොනරැත්තේ
සිල.
දිජනි, සත්‍රි. දිජනිය.
දිස, පු. පවුහල, (මොනර කුඹ
බිය.)
දිසි, ත්‍රි. දික්ද, සත්‍රි. වැව.
දිසිසාගිකා, සත්‍රි. තෙලියායයි
ප්‍රසිද්ධ මහා විශේෂය.
දිසිදර්ශිත්, පු. පණ්ඩිතයා, මතු
කල්දන්නා, වලසා.
දිසිපාසට, පු. සපියා.
දිසිවෘතන, පු. නොටිල ගස.
දිසිසුත්‍ර, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි පමා
ඇත්තා.
දිසිකා, සත්‍රි. පිරිය, වැව.
දුබ, න. මානසිකදුක, හෙද
ගාමි විශේෂය වෘත්තියෙහි
තුන් ලිගුයි-"සෙව්‍යසෙවාදුබා
ගව බහුරුපා සොයං දුබා
සුතො ගුණා සපීදුබා මවිවෙ
කිනා.
දුසමම්, අවස. ගැරහිය යුත්
තෙහි වැටේ, "දුසමම්වනිතෙ
වඩු" යෙහෙලි තොමෝ විෂ
මව හෝ නිජිතව පවත්නිය
යනාදි උදහරණයි.
දුස්සරිය, පු. හැල්කසබ්ලියා.
දුස්සරියා, සත්‍රි. කටුවැල්බඩු.
දුකුල, න. දුහල් පිඬි.

දුක, න. කිරි.
 දුග්ධකා, සත්‍රි. කිරිකවෙලු(එනම්
 ලතා වර්ගයක්.)
 දුග්ධම, පු. නිල් දුණු.
 දුග්ධා, පු. බෙරය, පසආට.
 දුරධව, පු. නොමනා මග.
 දුග්ලහා, සත්‍රි. හැල් කසබ්ලියා.
 දුරිත, න. පාපය.
 දුරොදර, පු. දු කෙළියෙහි
 තනපරයා, පරදු, න. දුකෙළිය.
 දුග්, පු. අසුරහෙදය, ත්‍රි. දුකසේද
 තසුත්ත, පළිතාදින් නිසා ගම
 නට අපහසුතාන.
 දුග්න, ත්‍රි. දීලිදුටුයේ.
 දුග්නි, සත්‍රි. තරකය.
 දුග්නි, පු. දුගද.
 දුග්න.ව(වා)ර, පු. දුග් මාග්ග
 හෝ දුග් ප්‍රවේශය.
 දුග්, සත්‍රි. උමාදෙව්.
 දුග්න, ත්‍රි. උනුන් බිඳුවන්නා.
 දුර්දින, න. වැලලිදින.
 දුර්නාමක, න. අශිෂ්.
 දුර්නාමන්, සත්‍රි. නෙලියායයි
 ප්‍රසිද්ධ මන්ත්‍ර විශේෂය.
 දුභිල, ත්‍රි. දුභිලයා.
 දුභිනස්, ත්‍රි. ව්‍යාකූලසිත්තආත්තා
 දුර්මුඛ, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 දුභිණි, න. රිදී.
 දුර්විධ, ත්‍රි. දිලිදුටුයේ.
 දුග්ගද, පු. රුසතු.
 දු(ඉ)ලි, සත්‍රි. ඉදුලුදෙන.
 දුග්ගවන, පු. ශක්‍රයා.
 දුෂ්කාන, න. පාපය.
 දුෂ්ඨ, අව්‍ය. නිශ්ශයෙහි, “බලස
 මානසං දුෂ්ඨයථා දුග්ගාධන
 ස්‍ය ව” දුග්ගාධන රජහුගේ

සෙසින් දුෂ්කයාගේ සිත
 නිශ්චිතයි-යනාදි උදහරණයි.
 දුෂ්පත්‍ර, පු. වොරකනම් ගක
 ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු පියලි).
 දුෂ්ප්‍රබණ්ණි, සත්‍රි. හෙලබවු.
 දුග්නා, සත්‍රි. දුග්.
 දුග්, පු. දුග්ගයා.
 දුග්, සත්‍රි. සත්‍රිත්තරාද පරසත්‍රිත්ත
 කරාද දුග්ගම කොට ඇවි
 දින්නි.
 දුග්ග, න. දුග්ගකම.
 දුග්, ත්‍රි. තබන ලද්දේ.
 දුර, ත්‍රි. දුර.
 දුරදර්ශින්, පු. පණ්ඩිතයා, ඇ
 තින් දක්නා.
 දුග්, සත්‍රි. ඊතණ.
 දුග්ගා, සත්‍රි. කබ.
 දුග්ග, න. පිළියෙන් ගැසු ගුඩුදිය
 හෙවත් රෙදිගේ.
 දුග්ගා, සත්‍රි. පොරොද්ද-එනම්
 ඇතුන්ගේ මැද බැඳීමට යො
 දන රැහැන්.
 දුග්, ත්‍රි. රළුද, සමථ, සුදුල, න.
 අතිශය, ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙන
 කල තුන් ලිගයි.
 දුග්ගසා, ත්‍රි. දුග්ගසේ ගැලපිද.
 දුග්, පු. සමන්තල දියබදුන.
 දුග්ධං, ත්‍රි. ගෙතුද.
 දුග්(ගා), සත්‍රි. ඇස, නුවන, දශී
 නය, ත්‍රි. නුවනැත්තා.
 දුග්ද, සත්‍රි. පහණ, (ගල).
 දුග්ධ න. සවිච්ඡුර් පරවච්ඡුර් භය.
 රජ සෙසනායාගේ උත්තමී
 යෙන්ද රජ වලභයන්ගේ
 උත්තමීයෙන්ද වූ භය සව
 ච්ඡුර්තමී වේ. පර වච්ඡුර්
 ජාතවූ ප්‍රමදිතය පර වච්ඡුර්

භයනම් වේ, (සියරවින් පර
 රවින් උපදනා භයයි).
 දුග්ධරජස්, සත්‍රි. පලමුදුටු ඔසප්
 ඇත්තී.
 දුග්ධානන, පු. තකී ව්‍යාකරණාදි
 ශාස්ත්‍රය, උදහරණය.
 දුෂ්ඨ, සත්‍රි. ඇස, නුවන, බැල්ම.
 දෙව, පු. දෙවියෝ, නානාදි
 යෙහි රජ.
 දෙවකිනාදන, පු. විෂණු.
 දෙවකුසුම, න. කරාබු.
 දෙවබානක, පු. න. සංජාත
 පොකුණ, “දෙවවාරස්ථ ජලාභ
 යසෙස ත්‍යාගො” දෙව්දොරවු
 ජලාශයයි. සමහරු කියත්
 යනු දක්නා ලැබේ.
 දෙවවජ්ඣ, පු. සියක් පටක්
 ඇති මුතුහර.
 දෙවජ්ඣධක, න. සුවද තණ.
 දෙවනා, සත්‍රි. දෙවියෝ.
 දෙවනාඛ, පු. දෙවදුලිය.
 දෙවදුරු, පු. න. දෙව්දුරු.
 දෙවදුරව්, ත්‍රි. දෙවියන් කරා
 යන්නේ.
 දෙවන, න. ක්‍රීඩා ව්‍යවහාරය,
 දිනනනු කාමැත්ත, පු. පස
 ඇට.
 දෙවවලලහ, පු. දෙඹගස.
 දෙවහස, න. දෙවහාවය.
 දෙවමානාක, පු. අහස්දියෙන්
 සමපනනවූ වියෙන් පාලිත
 දෙශය හෙවත් අහස් දියෙන්
 පාසෙන දේශය.
 දෙවර, පු. සුළුගෙයියා හෙවත්
 සාමියාගේ සහෝදරයා.

දෙවල, පු. යක්දෙස්සා.
 දෙවසාසුප්ප, න. දෙවනිය. හෙ
 වත් දෙවියන් හා එකාසනයට
 සුදුසුබව.
 දෙවසනා, සත්‍රි. දෙවසබා.
 දෙසාප්පිත්, පු. යක්දෙස්සා.
 දෙව්, සත්‍රි. මූළා පිණ්ඩකයයි
 බ්‍යාතවූ සුගකී කුසුමය, (පික්
 මල්), නාට්‍යාදියෙහි බිසව.
 දෙව්, පු. සුළුගෙයියා, (සාමියා
 ගේ මලයා).
 දෙග, පු. දෙගය.
 දෙගරුප, න. සුදුසුදෙය.
 දෙග, පු. න. ශරීරය.
 දෙගලි, සත්‍රි. එලිපත.
 දෙදනෙස, පු. අසුරයෝ.
 දෙදනා, පු. අසුරයෝ.
 දෙදනාගුරු, පු. සිකුරු.
 දෙදනා, සත්‍රි. මූරාතම ගක
 ද්‍රව්‍යය, (තලිස් පතුරු).
 දෙදනාච්ඡ, පු. විෂණු.
 දෙදසා, න. දික්බව.
 දෙදව, න. දෙවතාවන්පිළිබඳවූ
 නිව්‍යසි කියනලද දකුණුඅතැ
 හිලි අග, පුරුකාන කුසලය.
 දෙදවඥ, නැකැත්තා.
 දෙදවඥ, සත්‍රි. ගුහාගුහ පරික්‍ෂා
 කරන්නී.
 දෙදවන, පු. දෙවතාවන් සමඟ
 කිවූ අහෝ රාත්‍රිය, මිනිස්
 ගණනින් අවුරුද්දක් වෙයි.
 දෙවියෝ.
 දෙලා, සත්‍රි. දෙලාව, බෙරුගස.
 දෙසඤ, පු. පණ්ඩිතයා, වාතාදි
 දෙස් දත්තාවෙද.

දෙසා, අව්‍ය. රු. “වොරුගෙව
දෙසායයු:” සොරුද රුහියෝය
යනු උද්ගරණයි.
දෙසෙකදුගේ, ත්‍රි. වරදපම නේ
දත්තේ.
දෙස්, පු. අත.
දෙහොද, න. ආසාව, සත්‍රින්ගේ
දෙල.
දෙහොදවනි, සත්‍රි. දෙලඳැත්තී.
දුග්ගි, සත්‍රි. බැබළීම.
දුග්ගුණි, පු. හිරු.
දුග්ගුණ, න. ධනය.
දුග්ගුණ, පු. න. දු කෙලිය.
දුග්ගුණාරක, පු. දු කෙලවත්තා.
දුග්ගුණාන්, පු. දු කෙලවත්තා.
දෙසා, සත්‍රි. දෙවිලෝ ගොගබ්දය
මෙන් වරතැගියයුතුයි. අහස.
දෙසා, පු. අවිව, ආලෝකයෙහිද
වැටේ.
දුටු, පු. යුබයෙහිපලායාම, වලල
හාදිත්තේ පරිහාසය.
ද්‍රාවනනි, සත්‍රි. මිනුග.
ද්‍රවිණ, පු. න. බලය, ධනය.
ද්‍රවිණනතර, පු. ශක්තිය.
ද්‍රව්‍ය, න. භාවය හෙවත් යොග්‍ය,
ගුණයන්ට ආධාර, ධනය.
ද්‍රාක්, අව්‍ය. වහායනාථයි.
ද්‍රාක්‍ෂා, සත්‍රි. මිදිවැල්.
ද්‍රාහික්‍ෂ, ත්‍රි. ඉතා දිගයනමේ අභි
වාචකයි.
ද්‍රාවිඛක, පු. හින් එල්සාල්.
ද්‍රැ, පු. වෘක්‍ෂය.
ද්‍රැකිලීම, න. දෙවිදුරු(දෙවදුරු)
ද්‍රැගණ, පු. මුගුරු, එනම් වඩුවත්
ගේ මුගුරක් වැනිවූ ආයුධ
විශේෂයෙකි.

ද්‍රැණ, පු. ගෝණස්සා.
ද්‍රැණි, සත්‍රි. දියාලුව, ඉදිබුව.
ද්‍රැන, න. ඉක්මන් ද්‍රව්‍යවාචිකලැ
තුන් ලිගුයි, දියවූ, ඉටි ගිතෙල්
අදිදු.
ද්‍රැම, පු. වෘක්‍ෂය.
ද්‍රැමාවය, පු. ලාකඩ.
ද්‍රැමොත්පල, පු. කිණිහිරි ගස.
ද්‍රැවය, න. ප්‍රමාණය, (රියනෙන්
මිනීම).
ද්‍රැහිණ, පු. බ්‍රහ්මයා.
ද්‍රෝණ, පු. න. ආසික සතර,
(නැලිසොලොසෙකි)පු. කවුඩා,
ද්‍රෝණ බ්‍රාහ්මණයා.
ද්‍රෝණකාක, පු. කෘෂ්ණකාකයා,
(වනාශ්‍රය යනුද මිනිවැටෙන
බැවින් වනකවුඩුයයි හඟිම).
ද්‍රෝණස්සි, සත්‍රි. කිඹක් දෙවිය
හැකි දෙන, (නිඹ නම් සතර
ලාස්සයි).
ද්‍රෝණදුග්ධා, සත්‍රි. කිඹක්දෙවිය
හැකිදෙන.
ද්‍රෝණදුසා, සත්‍රි. කිඹක් හෙවත්
සතර ලාස්සක් දෙවිය හැකි
දෙන.
ද්‍රෝණි, සත්‍රි. බෙරුගස, (අව
රිය), දෙණ හෙවත් ඔරුව.
ද්‍රෝහවිහනන, න. පරද්‍රෝහ
සිතීම.
ද්‍රෝණික, ත්‍රි. කුරුණියක වපස
රිය.

ච

චන්ච, න. චබරය, යුග්මය, රහස්
කටයුත්ත, මිදුනක, සත්‍රිපුරුණ

දෙදෙන, (කිසිතැනකපුංලිගුද
දක්නා ලැබේ.)
චසානිග, පු. පහවූ රජස් නමස්
ගුණ ආත්තේ හෙවත් සත
ගුණප්‍රධානවූයේ.
චාදශාත්මන්, පු. හිරු.
චාපර, පු. තුන්වන යුගය,
සැකය.
චාජ, සත්‍රි. දොරකඩ.
චාර, න. දොරකඩ.
චාරපාල, පු. දොරවුගොව්වා.
චාෂථ, පු. චාරපාලයා.
චාසපින, පු. චාරපාලයා.
චිගුණාකෘත, ත්‍රි. දෙසියක් කෙත්
ආදිය.
චිජ, පු. පක්‍ෂියා, දත්, බඩුණා.
චිජරාජ, පු. සඳ.
චිජා, සත්‍රි. මරිවාකෘතිවූඵලආති
රෙණුකායයි ප්‍රසිද්ධවූ ගකු
ද්‍රව්‍යය, (රුහුණිය හෙවත්
වල්ගාමිරිස්).
චිජානි, පු. බ්‍රාහ්මණ ක්‍ෂත්‍රිය
වෛශ්‍ය යන මොහු විජිතිනම්
වේ.
චිජිත්ව, පු. සපියා, නයා.
චිනිසා, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
චිනිසාකෘත, සත්‍රි. දෙසියක්
සිය කෙත් ආදිය.
චිප, පු. ඇතා.
චිපාදු, පු. විගුණ දඩුවම.
චිරද, පු. ඇතා.
චිරෙඵ, පු. බඹරා.
චිජ, පු. සතුරා.
චිසිතා, ත්‍රි. දෙසියක් සැ කෙත්
ආදිය.

චිහලා, ත්‍රි. හි දෙකක් සැ කෙත්
චිහාසනි, සත්‍රි. දඩුවරු වූ දෙන.
චිප, න. දිවයින.
චිපවනි, සත්‍රි. නදිය.
චිපිත්, ත්‍රි. දිවියා.
චෙසණ, පු. සතුරා.
චෙසා, ත්‍රි. චෙසයට සුදුස්සා.
චෙබ, න. චිප්‍රකාරය.
චෙබ, ත්‍රි. දිවි සමත් වලදනා
රථය.
චෙවොතුර, පු. ගණදෙවි.
චෂථ, න. තඹ.

ධ

ධට, පු. තරුදිය.
ධත්තුර, පු. හත්තනගසබ්‍රසත්‍රර,
බ්‍රසත්‍රර බ්‍රසත්‍රර කියාද පාඨ
යෝ වෙත්.
ධන, න. ධනය.
ධනස්ස, පු. ගිනි.
ධනද, පු. වෙසමුණු.
ධනහරි, සත්‍රි. වොරක නම් ගකු
ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු බියලි).
ධනාභිප, පු. වෙසමුණු.
ධනිත්, ත්‍රි. ධනවත් අය.
ධනිසවා, සත්‍රි. දෙනවේ නැකත.
ධනුසිර, ත්‍රි. දුනුවායා.
ධනුසට, පු. පියල්, (කිරිපල
රැක), ධනුස්ස පටය කියා
ව්‍යංග කොට නාම වයක්ද
දක්වනලදි.
ධනුස්මත්, ත්‍රි. දුනුවායා.
ධනුස්, න. එනම් නවවනරාශිය,
පු. න. දුන්න.

බන්ධන, ත්‍රි. පිණිත්තා.
 බන්ධන, න. දුන්න.
 බන්ධන, පු. පැත්තැති හෝ
 පැත්ත දුරු පෙදෙස.
 බන්ධනාස, පු. හැල්කසාබ්ලියා.
 බන්ධන, ත්‍රි. දුන්නායා.
 බන්ධන, පු. බන්ධනව
 බන්ධන, සත්‍රි. වාසුවහවු සුසිරවත්
 වු නහර.
 බන්ධන, සත්‍රි. හට්ටව්ලාසිති නම්
 ගනු දුර්ගය, නලිනි නම් ගනු
 දුර්ගයයිද පැහැණි.
 බන්ධන, පු. සැරසු කොඩිය.
 බන්ධන, පු. පළිතය.
 බන්ධන(ත්), සත්‍රි. භූමිය.
 බන්ධන, සත්‍රි. භූමිය.
 බන්ධන, සත්‍රි. භූමිය.
 බන්ධන, පු. න. පුණ්ණය, පු. යමරජ,
 න්‍යාය හෙවත් සුත්ති සංඝාත,
 ආචාර, සොමපානායකරත්තා.
 බන්ධන, සත්‍රි. දහම් සිතීම.
 බන්ධන, පු. ජවත්වීම පිණිස
 ජවදී තවුස් ලිගබාරි වූයේ.
 බන්ධන, න. ගම්මිරිස්.
 බන්ධන, පු. යමරජ, බුදුන්.
 බන්ධන, සත්‍රි. සමාතිශාන්තිය,
 (මනු ආදීන් විසින් කරණලද
 බම් ශාසන ශාස්ත්‍රයයි.
 බන්ධන, සත්‍රි. පටිවුතා නැත්තී.
 බන්ධන, පු. සැමියා, දුවගස, මනුෂ්‍ය,
 බුනි.
 බන්ධන, පු. සුදුපැහැ, ඉන් යුත්
 දෙයෙහි තුන් ලිගබි.
 බන්ධන, සත්‍රි. සුදු දෙන/
 බන්ධන, සත්‍රි. මලඉත්ත, රැක,

මේ වනාහි රතු මල් ඇති
 රැකෙකි, (මසිල)
 බන්ධන, පු. හිරියල්, මනෝසිලා,
 රත්, තඹ ආදිය. සෙම් පින්
 ආදිය, රසරත්තාදිය, පාඨවි
 ආදි පවමහා භූතය, එම භූත
 යන් ඇසුරුකොට පවත්නාවු
 ගනුදි ගුණය, වස්තුරාදිඉන්ද්‍රිය
 ශබ්දයන්ගේ උපපත්තිසාධනය
 හෙවත් භූසත්තායාං යනාදි
 ශබ්ද මූලය.
 බන්ධන, සත්‍රි. මලඉත්තමේ
 රතුමල් ඇති රැකෙකි(මසිල).
 බන්ධන, පු. බුහුමයා.
 බන්ධන, සත්‍රි. කිරිමවු, වැදූ මව්
 ඇඹුලු හෙවත් (නෙල්ලි).
 බන්ධන, සත්‍රි. බැදියවාදිය.
 බන්ධන, ත්‍රි. දුන්නායා.
 බන්ධන, න. වි ආදි බන්ධන.
 බන්ධන, න. කොතඹුරු. (කො
 ත්තමල්ලි)
 බන්ධන, න. කාසි.
 බන්ධන, න. ගේ, ශරීරය, රැකමිය,
 තෙජස්.
 බන්ධන, පු. මහ වැටකොළා,
 සැබෝගස.
 බන්ධන, සත්‍රි. ගිනිදල්වකල
 කියන වෙදය.
 බන්ධන, න. ඇත්, අස් ආදි සියලු
 වාහන.
 බන්ධන, සත්‍රි. න්‍යාය පථයෙහි
 හෙවත් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
 බන්ධන, සත්‍රි. අභයයන්ගේ ආඝා
 නය, බොරිතය, රෙවිතය,
 වල්ගිතය, පළුතයයි කියනල
 ද (පස).

බන්ධන, පු. මෙසය.
 බන්ධන, පු. තද වැස්ස.
 බන්ධන, පු. කළුපොතුටු ඇති
 හංසවිශේෂය.
 බන්ධන, (නි) සත්‍රි. පුස්තක.
 බන්ධන, අව්‍ය. "බික්කාං තාබනාං
 අනායයනගිලම්" නොහදර
 න සුලු තැලියසුතුවු තානො
 පතම්. යනාදියෙහි නිභිතීස
 නාමයෙහි හෙවත් නිකුටෙන්
 හයගැන්වීම් අවයවයද, "බික්
 ලොකමිඤ්ඤානම්" ඊශ්වර
 හතර් රහිත ජනයාට නිකු
 චේවා යනාදියෙහි නිකුමිය
 හිද වේ.
 බන්ධන, ත්‍රි. නිගිරිත්තියා හෙ
 වත් අපකාර බසින් නිකුකො
 ට පහකරණලද්දේ, නිකුත
 ක්‍රමය.
 බන්ධන, පු. බාහසානි.
 බන්ධන, සත්‍රි. බුබිය.
 බන්ධන, න. සානාය, ගේ, තරු
 ව, ගිනි.
 බි, සත්‍රි. බුබිය.
 බිඳිය, න. බුබිය, "මනා ක
 ණේ තථා නෙත්‍රෙ රසනාව
 තථා සහ නාසිකාවෙහි ඡවි
 තානි බිඳියානි ප්‍රවක්ෂතෙ"
 මනසය, කන්ය, නෙත්ය, දිව
 ය, සිවිය, නාසය යන සතැන
 පිළිබඳව උපදනා විඥනය උ
 පදවන්නාවු ඉන්ද්‍රිය.
 බිමනි, සත්‍රි. නැණැත්තී.
 බිර, න. කොකුම්.
 බිවර, පු. කෙටුලා.
 බිගනනි, සත්‍රි. බුබිබලය.

බිසව්ව, පු. මනත්‍රියා.
 බුන, ත්‍රි. ඊශ්වරකම්පිතද(මදක් සැ
 ලෙනද)
 බුනි, සත්‍රි. නදිය.
 බුර, සත්‍රි. විශදබ.
 බුරංබර, පු. විශ උසුලන්නා.
 බුරුණ, පු. විශ උසුලන ගොණා.
 බුරුණ, පු. විශ උසුලන ගොණා.
 බුරුණ, න. යාගාදියෙහි ගිනිදල්
 විමට පවත්සලන සමත්කල
 විජිතිය.
 බුන, ත්‍රි. හරණලදද.
 බුපාසින, ත්‍රි. තවනලද්දේ.
 බුපින, ත්‍රි. තවනලද්දේ.
 බුමකෙන, පු. ගිනි, උත්පාතය,
 හෙවත් අගුණ ප්‍රකාශකරත්
 නාවු තාරකාරූපය.
 බුමකොනි, පු. මෙසය.
 බුමල, පු. දුම්පැහැඳුන් යුත් දෙ
 යෙහි තුන්ලිගබි.
 බුමා, සත්‍රි. බුමයන්ගේ සමුහය.
 බුමාටා, පු. සවිහනම් පක්ෂියා
 (එනම් නිලපක්ෂි වගියෙකි).
 බුමු, පු. දුම්පැහැ, ඉන්යුත් දෙ
 යෙහි තුන්ලිගබි.
 බුරුප්පි, පු. ඊශ්වරයා.
 බුනි, පු. දුකෙළින්තා, හත්තන
 ගස, ත්‍රි. ප්‍රතාරණගිලියා, හෙ
 වත් රුවරිල්ලෙන් අනුත් බැඳ
 ගන්නා.
 බුමුහ, පු. විශ උසුලන ගොණා.
 බුලි, සත්‍රි. රජස්.
 බුසර, පු. මදක් පඬුපැහැඳුන්
 යුත් දෙයෙහි තුන්ලිගබි.
 බානි, සත්‍රි. දූරිම, බෙබෙයිය.
 බාපබ, ත්‍රි. නොගික්මුණු හෝ විලි
 නැති අය.

බාණ්ණ, ත්‍රි. නොහික්වූ නු
හෝ විලි නැති අය.

බාණ්ණ, පු. හිරුරැස්.

බෙණු, සත්‍රි. අලුතවැද දෙන.

බෙණුකා, සත්‍රි. ඇතිනී, අලුතවැද
දෙන.

බෙණුණා, සත්‍රි. ජෙනාපිණිස බැ
මිමේ සිටින එළදෙන.

බෙණුක, න. දෙනුන් සමූහය.

බෙවන, පු. නැතින් හෝ බොටු
වෙන් හෝ නැගා වූ එනම්
සවරවිෂෙෂය. මෙය බොටු
වෙන්වූකලි “අශවසතු බෙව
තං රෝගි” යනු වචන හෙයින්
අශවයෝ නගන්.

බොරණ, න. ඇත් අස් රිය ආදි
යානාව, අශවයන්ගේ ගමන්
විශේෂයෙක්.

බොරිනක, න. යම්බඳු ගමන්
වේගයකින් පිහිනවූ අශවයෙ
ක් ශබ්දය නොඅසාද නොපෙ
ණේද අසුන්ගේ එබඳු වූ සුභ
වගමනට ආසන්නදිනයයි කී
යත්. ඒ ආසන්නදිනයම් ගමන්
වේගයට අධිකවූ ගමන්වේ
ගය.

බොරෙස, පු. වියටුසුලු නගොණා.

බොම, න. සුවද තණ.

බුව, පු. උතතානපාද රජුගේ
පුත්‍ර වූ නිශ්වලභාවයෙන් තා
රකා සවරුපවූ එනම් රජ.
අසන්නිරාවයයිද කියත්. න.
නිශ්චිතය. ත්‍රි. නිත්‍යය, සද,
කාලිකදා, කණුව.

බුවා, සත්‍රි. අවමාන්ත, ගසාපු

මාණවූ යාගභාජන විශේෂ
යෙක්.

බවණ, පු. න. බවණය.

බවණ, සත්‍රි. වතුරබිහිනිසෙනාව.

බවනි, පු. ගඩ.

බවන, ත්‍රි. ශබ්දකලදා, න. මෙස
නාදය.

බවසා, ත්‍රි. හිලිභුනුදා.

බවාබසා, පු. කවුඩා, දියකාවා,
ගෘහය, හිඟන්තා, කපුඇට හ
රණ යනුය.

බවන, පු. ගඩ.

බවන, න. අකිකාරය.

න

න, අව්‍ය. අභාවයෙහි.

නකුලසටා, සත්‍රි. රැක්ක.

නකනක, පු. මාලුකබරෙද්ද.

නකනම්, අව්‍ය. රැ.

නකනමාල, පු. කරදගස.

නකු, පු. කිඹුලා.

නකුතු, න. තාරකාව.

නකුතුමාලා, සත්‍රි. සත්විසිඇටක්
ඇති මුතුහර.

නකුතුග, පු. සද.

නබ, න. එනම් ගකුදව්‍යය, සත්‍රි
ලිඛගයෙහි තබී. පු. න. නිය
පොත්ත.

නග, පු. ශෛලය, වෘක්ෂය.

නගදී, සත්‍රි. නුවර.

නගොකස්, පු. පක්ෂියා.

නග්න, ත්‍රි. නත්තයා.

නග්නහු, පු. සහල් ආදියෙන්
කළ රුබිජු,

නග්නිකා, සත්‍රි. අවහැවිරිදි ක
තාව.

නට, පු. නටන්තා, නොටි ලගස.
නටන, න. නැටුම්.

නට්, සත්‍රි. නලිනම් ගකුදව්‍ය (ප
බව පාල).

නඩ, පු. බටදඹුව, නලකියාද වේ
නඩ්‍යා, සත්‍රි. බටසමූහය.

නඩවන්, ත්‍රි. බට බොහෝවූ
දෙයය.

නඩවල, ත්‍රි. බට බොහෝවූ
දෙයය.

නන, ත්‍රි. වක්වූදා.

නනනාස්ස, ත්‍රි. නැපලි නාසා
ඇත්තා.

නදී, සත්‍රි. නදිය.

නදීමානාක, පු. ගනදියෙන් ස
මානවූ වියෙන්පාලිත දෙය
ය. (ගන දියෙන් පාසෙන
දෙයය).

නදීසී, පු. කුඹුක්.

නද්‍රි, සත්‍රි. වරමදු හෙවත් සමන්
කළ රැහැණ.

නනාන්දා, සත්‍රි. පුරුෂයාගේ ස
හොදරි.

නනු, අව්‍ය. ප්‍රශන, අවධාරණ,
අනුඥ, අනුකය, ආමන්ත්‍රණ,
විරුඩකථා, යනමේ අභියන්ති
වේ. “නනු ඉයං සන්තිනින
වෙනාසනා” මෝනොමෝ වේ

වැලින්කළ ආසනඇත්ති නො
වේද? යනාදියෙහි ප්‍රශනාභිසි
“නනු අයං යොගි” මේ තෙම
තාපසමැති යනාදියෙහි අව
ධාරණයි “නනුගච්ඡ” එසේ

නම් යව. යනාදියෙහි අනුඥයි
හෙවත් අනුදනීමයි. “නනු
කොපං මුවදයාංකුරු” කො
පය මුවදා, කරුණාකෙරේවා

යනාදියෙහි අනුකයි. හෙවත්
නැලවිල්ලයි “නනුරාජන” හ
වත් රජුරුවෙහි. යනාදියෙ
හි ආමන්ත්‍රණයි. “නනු එවං
මත්‍යසෙ තර්තිකිමපිනසාන”
මෙසේ සිතන්නෙහි නොවේද.
එසේකල කිසිවක් නැත්තේය.
යනාදියෙහි විරුඩ කථාවෙහි
වේ.

නඤක, පු. විෂණුගේ කඩුව.

නඤන, න. ශක්‍රයාගේ උයන.

නඤ්චාසා, පු. කිරි ඇත්තාවූ
බෝගස්සා සමානවූ එනම්
රැක. (මහරියයි කියත්)

නඤ්චි, පු. වටආකාර ඇති
රුජගෘහ හෙදයක්.

නපුංසක, පු. න. ගැහැණියාද
පිරිමියාද නොවූයේ “සාන
කෙශවතීනාරි ලොමභූපුරුෂා
සමාතා. උභයෝරනාරං යවච
තදභාවෙ නපුංසකම්” යනුකී
හෙයින් වියපුරුහා කෙශආත්
තී සත්‍රියයි රැවුලඇත්තේ පිරි
මියයි ඒ දෙකම නැත්තේ
නපුංසකයි.

නප්ප්‍රි, සත්‍රි. ප්‍රතාගේහෝ දුවගේ
හෝ දුව මිනිබිරි.

නහස්, පු. නිකිණිමස. න. අහස.

නහසංගම, පු. පක්ෂියා.

නහසා, පු. බිතරමස.

නහසවන්, පු. සුලභ.

නමස්, අව්‍ය. වැදීමෙහි.

නමසින, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.

නමසකාරි, සත්‍රි. නිදිකුඹ, දඬු
දිත්තරාවයයි මිට සිංහල
නමකි.

නමයා, සත්‍රි. පිදීම.
 නමස්පිත, ත්‍රි. ප්‍රදනලද්දේ.
 නමුවිසුදන, පු. ශක්‍රයා.
 නය, පු. නිතිය.
 නයන, න. ඇස.
 නර, පු. මිනිසා.
 නරක, පු. තිරය.
 නරවාහන, පු. වෙසමුණු.
 නතීකි, සත්‍රි. නටත්තිය.
 නතීන, න. නැටුම්.
 නමිද, සත්‍රි. එනම් නදිය.
 නමින්, න. වලලනාදීන්ගේ පරි
 හාසය, (සෙල්ලම).
 නලකුබර, පු. වෙසමුණුගේපුතු.
 නලද, න. සුදුමල්ඇති සැවැන්
 න මුල්.
 නල (බ) මින, පු. ඉස්සා.
 නලින, න. පියුම්.
 නලිනි, සත්‍රි. නෙලුම්විල, නඹිනි
 නමුදුවේ.
 නලී, සත්‍රි. එනම් ගකුදුවය,
 (පබලු පැල).
 නල්ව, පු. රියන් හාරසියය.
 නව, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නවදල, න. අලුත් පියුම්පෙති.
 නවනින, න. එදවස් මිදුදියෙන්
 හෝ කිරෙන් හෝ අලුත නගා
 ගත් නොදැවූ වෙඳරු.
 නවමාලිකා, සත්‍රි. සිනිද්ද, (ලතා
 ජනිතයක්).
 නවසුනිකා, සත්‍රි. අලුතවැද්දෙන.
 නවාමබර, න. නොසේදුපිළි.
 නවින, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නවොදබාන, න. එදවස් මිදු දී
 යෙන් හෝ කිරෙන් හෝ අ
 ලුත නගාගත් නොදැවූ වෙඳ

රු "ලොණ්" යනු ප්‍රාකෘත හා
 හායි.
 නව්‍ය, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නසට, ත්‍රි. (සුබයෙන්)සැගවීගියේ.
 නසවවෙසවනා, සත්‍රි. සිහිවූලාබව.
 නසවාගිති, පු. ප්‍රමාදදියෙන් න
 වුවාවූ වෛතානිකාගිතිය හෙ
 වත් යාගගිති ඇත්තේ.
 නසතින, පු. නැහැලනුලුගොණා
 නසොන, පු. නැහැලනුලු ගොණා
 නති, අව්‍ය අභාවය හෙවත්
 නොවීම.
 නාක, පු. දෙවිලොව, අහස.
 නාකු, පු. තුඹස.
 නාකුලී, සත්‍රි. රැන්ත, අරත්ත.
 නාග, පු. ඇතා, නායයා, තාරන්,
 නාකෙසරු, නපුර, නාගවල්ලි,
 මෙසමුසනක, කළුතුඹ, (කළු
 රියම්) උතතර පදයෙහි සිටි
 මේ නාගශබ්දය ශ්‍රේණිපිචාව
 කයි.
 නාගකෙසර, පු. නාකෙසුරු. මින්
 ගසනිපය්‍යාය පුළුවු කෙසර
 ශබ්ද නාකෙසුරෙහි වැටෙතිසි
 දතයුතු.
 නාගජීවිකා, සත්‍රි. රක්(මනො
 සිල).
 නාගබලා, සත්‍රි. කැලියගස.
 නාගර, න. කෙකටිය, සිද්දිගුරු,
 ත්‍රි. විදක, නුවර උපන්.
 නාගරබය, පු. සිත්තාරන්ගස.
 නාගලොක, පු. නාලොව.
 නාගමල්ලි, සත්‍රි. බුදුන්වැල.
 නාගසමනව, න. සිදුරුම.
 නානානක, පු. විෂ්ණුගේ වාහ
 'නග. (ගුරුලා)

නාව්‍ය, න. නාවය (නැටුම්, ගී,
 වැයුම්, තුන.)
 නාඛිකුම, පු. රත්තරු.
 නාඛි, සත්‍රි. වායුවහවූ සුසිරවත්
 වූ නහර, තෘණාදීන්ගේ දඩ,
 නලය, ඡවිකෂණය හෙවත්
 සරිකා කාලය.
 නාඛිවුණ; පු. නිතර වැගිරෙන
 වණය.
 නාචවත්, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
 නාද, පු. හඬ.
 නාදෙසි, සත්‍රි. තිටිහිග; බලුදඹ,
 සිත්තාරන් ගස, (දියදඹයයි
 කියත්) දියහොමුගස.
 නානා, අව්‍ය අනෙකාපි උභයා
 පි වජ්‍යනාපියන්හි වේ. "නානා
 විධාජනා:" නොයෙක් ආකා
 ර ජනයෝ යනාදී තන්හි
 අනෙකාපියි 'නානාවිධ. න
 සජ්ජන' උභය විධියෙන්
 නොසැරසෙන්නේය. යනාදී
 තන්හි උභයාපියි. "නානාසමතු
 නා" ඊශවරයාගෙන් මාරයි
 නානාරූප, ත්‍රි. නත්වැදුරුමිවූවා
 නාඤ්ඤ, ත්‍රි. සතුතිවිශෙෂවාදී
 වූයේ
 නාඤ්ඤවාදීන්, ත්‍රි. සතුතිවිශෙෂ
 වාදියා.
 නාපින, පු. කරනවැමියා.
 නාගි, සත්‍රි. රියනැබ. පු. කෂත්‍රිය
 යා, ප්‍රධානරජ.
 නාම, අව්‍ය. ප්‍රාකෘය හෙවත් ප්‍ර
 සිතිය, සමනාවතාය, ක්‍රොධය,
 සමෙහෙතිකාරයයි කියනලද
 උපගමය, තිත්‍රය යනමෙහිවේ,
 නාමය, පු. මරණය.

"නිමාලයොනාම නගාබිරාජ:"
 නිමාලයයි ප්‍රසිද්ධ පළිතරාජ
 යෙක්ය. යනාදියෙහි ප්‍රාකා
 යයි. "හවිෂ්‍යති යුධංනාම"
 කිසිසේත් යුධයෙක් වන්නේ
 ය යනාදියෙහි සමනාවතායි.
 "මම වෛරී රාවණොනාම පා
 ප:" මාගේ වෛරීතෙමේ රාව
 ණා නම් පාපතෙමේයි, යනාදී
 යෙහි ක්‍රොධය "ශත්‍රොසකා
 ශාන්තාග්ණාති නාම" සතුරා
 වෙතින් ගන්නේමද යනාදී
 යෙහි වෛෂාහිකාරයයි කියන
 ලද උපගමයයි.
 නාමකය, න. නම.
 නාමන්, න. නම.
 නායක, ත්‍රි. ස්වාමියා
 නාරක, පු. තිරය.
 නාගව, පු. ලොහමය රිය.
 නාගවි, සත්‍රි. රත්තරුවන්ගේ
 තරාදිය "තරාජ" යනු මරාගිති.
 නාගයන; පු. විෂ්ණු.
 නාගයණ්, සත්‍රි. ශතාවාරිය.
 නාදිකෙර, පු. පොල්, නාදිකෙල
 නමුදු වේ.
 නාදි, සත්‍රි. ගැහණි.
 නාල, න. තණ 'ආදියෙහි දඩ,
 ත්‍රි. පිදුරු ආදියෙහි දඩ. සත්‍රිලිග
 යෙහි නාලා නාලි යන නාම
 වයවේ..
 නාලා; සත්‍රි. පියුම් ආදියෙහි දඩ.
 නාවික, පු. නැවියා.
 නාව්‍ය, ත්‍රි. නැවෙන් එතරවිය
 යුතු තැන.
 නාග, පු. මරණය.

නාසනය, පු. දෙව්වෙද්ද, විවච
නයි.
නාසා, සත්‍රි උඩුකුඩුව. "වාරසන
මො පරිසිතසා දුරුණු"
යනු වචන බැවින් දෙරේ ඉ
හල පිහිටි ලිකාබැලිලට නම්.
නාසය.
නාසිකා, සත්‍රි නාසය.
නාසනිකනා, සත්‍රි. මිඨයාදුරිය.
නිකාසින, ත්‍රි. නික්මවුයේ.
නිකලාක, පු. විජනසානය.
නිකෙස, ත්‍රි. නොඅඩුද.
නිකොධා, ත්‍රි. කිලිටිහලද.
නිකෙණ් (ණි), සත්‍රි. දඩුහිණ.
නිකෙසස, න. නිමාණය.
නිකමම්, අව්‍ය. ගැරහිය පුතු
දෙයෙහි "නිකමං වකනිමෙ
මුර්ඛය" මොඩයා මට කොස
මවු පරිද්දෙන් හෝ නිකුත
දෙයක් හෝ කියයි යනාදි උදා
හරණයි.
නිකරණ, න. ගෘහාදීන් ඉදිරිය.
නිකඩ, ත්‍රි. දිලිඳුවුයේ.
නිකට, ත්‍රි. සම්පය.
නිකර; පු. සමුහය.
නිකමිණ, න. නුවරාදියෙන් පිට
ත ප්‍රදේශය "සාමිවිත වාසසා
නසා" යනු දක්නාලදහෙයින්
මනා අය වසනනැතටනම්.
නිකස, පු. උරගල.
නිකසා, අව්‍ය. සම්පය, මධ්‍යය
යන අර්ථ "නිකසාගිරිසංගො
රි" උමානොමෝ ඉසුරුවෙන
සි යනාදි උදාහරණයි.
නිහසාත්මජ, පු. රාක්ෂසයා.
නිහාම, න. කැමතිසේ යන අර්ථ
යි, ක්‍රියාවිගෙණයි.

නිකාය, පු. සබර්මින්ගේ සමුහය.
නිකායා, පු. ගෙය.
නිකාර, පු. අපකාරය, බානො
ත්තෙපය හෙවත් වි ආදිය
නුලංකිතම.
නිකාරණ, න. මැරවීම.
නිකුසුවක, පු. කුඩාබය හෙවත්
පතෙන් සතරෙන්කොටස.
නිකුසුර, පු. න. ලතාදීන් හාත්
පස වැසුනු ලෙන, පළිකාදීන්
ගේ ගැඹර.
නිකුමන, පු. දැත්තගස.
නිකුරම, න. සමුහය.
නිකාන, ත්‍රි. පරිහවකලේ, උප
ද්‍රවකෙලේ, දුරුකෙලේ, වචා
කෙලේ, නිවයා, කපටියා වංක
අදහස් ඇත්තා.
නිකානි, සත්‍රි. සටබව.
නිකාම, ත්‍රි. නිකුතයා.
නිකෙනන, න. ගෙය.
නිකොටක, පු. රාකගුනුගස.
නිකුණ, පු. විණා කින්තාරම්
ආදියේ හඬ.
නිකාණ, පු. විණා කින්තාරම්
ආදියේ හඬ.
නිබඵ, පු. කෙලලක්ෂය.
නිබ්ල, ත්‍රි. නො අඩුද.
නිබඩ, පු. න. ඇතුන් බඳිනදම.
නිබද, පු. කීම.
නිබම, පු. වෙළඳම, නුවර, වෙ
දය.
නිබාද, පු. කීම.
නිබාර, පු. ගරණය එනම් අහස
වහාරයයි (කැමතිලීම).
නිබාල, පු. අසුන්ගේ ගෙල සම්
පය.

නිග්‍රහ, පු. අනුග්‍රහකිරීම හෙවත්
අභිතවැලකීම පෙරදැරිකොට
ඇති භික්ෂුපසිම් සවරුපවු
යම් භාරගැනීමක්වේද එය
නොකිරීමයි.
නිස, පු. උසහා විසාලකිය සමව
පවත්නා වාක්ෂාදිය.
නිසස, පු. අනුහවය.
නිසන, ත්‍රි. අයත්මාත්‍රය හෙවත්
අසිතිකම.
නිමුල, පු. දියමිදෙල්ල ගස.
නිමොල, පු. වහන්තරුව හෙ
වත් විණා දෝලාදිය වසන
වස්ත්‍රය.
නිජ, ත්‍රි. ස්වකීය, නිත්‍යය.
නිතමිබ, පු. සත්‍රින්ගේ උකුල, පිට
පස.
නිතමිනි, සත්‍රි. මහත්වූ නිතම
ප්‍රදේශය ඇති සත්‍රි.
නිතානන, න. අතිශයාච්ඡි, ද්‍රව්‍ය
වාච්චියේ තුන්ලිහයි.
නිතා, ත්‍රි. සදාකාලිකද, න. නිර
න්තරය.
නිදස, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය, ඩාදිය.
නිදන, න. මුල්කාරණය, රෙග
හෙතුව.
නිදිග්ඛ, ත්‍රි. රැස්කලද.
නිදිග්ඛිකා, සත්‍රි. කටුවැල්බවු.
නිදෙග, පු. ආඥාව.
නිදා, සත්‍රි. නින්ද.
නිදාණ, ත්‍රි. නිදිගත්තේ.
නිදාසු, ත්‍රි. නිදනපුලුවුයේ.
නිධන, පු. න. වංශය, මරණය;
නිධි, පු. "පද්මොසත්‍රි" යන මහා
පද්මය ශක්කොමකර කව්‍යපො
මුකුඤ්ඤ නිලාශව බවයි.

නිධියොනව"යි කියනලද පද
මය, මහාපද්මය, ගංඛය, මක
රය, කව්‍යපය, මුකුඤ්ඤ, කුඤ
ය, නිලය, බවියයි නවවිධවූ
නිදන්.
නිධුවන, න. මෙමුත්තය.
නිධ්‍යා, න. බැලීම.
නිනද, පු. හඬ.
නිනාද, පු. හඬ.
නිකු, සත්‍රි. නුගුණකීම.
නිවාප, පු. න. මලපියන් උදෙසා
දෙන දනය.
නිංචි, පු. හැදෑරීම.
නිපාඪ, හැදෑරීම.
නිපානන, න. පාතවැටීම.
නිපාන; න. "කුපසම්පෙ යො
ජලාශයා කුපොඩාතාමිබුසා
පතිය ශිලාදිරවිතො ගතීය යනු
ත්‍යං ජලං සුබෙන ගොමහිතා
දයා පිබනති" යනු වචන හෙ
යින් අනායාශයෙන් ගවාදීන්
පැත් බොනසේ ලිඳෙන් නැගු
දිය රඳසිටීමට ලිඳ සම්පයේ
ගල් ආදියෙන්කලවල, ලිඳ.
නිපුණ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්ෂයා.
නිබ්බු, පු. මලමුත්තබය.
නිබ්බුන, න. තැනබඳින ඇණය
නිබ්බණ, න. මැරවීම.
නිහ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහිවූ මේ
පදය සමානතා කියයි හේ
මෙසේයි. "පද්මනිහම්" යන
මෙහි පද්ම යනු පූජිතදසි, නිහ
යනු උත්තරපදය එහෙයින්
පද්මයක් සමානතායනු කියයි.
නිහාන, ත්‍රි. හික්මුනු අය.
නිමිතන, න. හෙතුව, ලකුණ.

නිමිත, ත්‍රි. ගැඹුරුද.

නිමිතයා, ත්‍රි. කදිය.

නිමිත, පු. කොසගිගස.

නිමිතනරු, පු. ඵරබද්දගස.

නිසනි, සත්‍රි. පුරුකාන කුශලය.

නිසනනා, පු. රියදුරු, හික්මවන් නා.

නිසම, පු. නිත්‍යයෙන් නොකොට ආගනතුකවශයෙන් හෙවත් පැමිණිකල් වශයෙන් කරණ උපවාසාදි වාතය, පොරොන් දුව, ගිවිසුම.

නිසාමක, පු. නියමුවා. (ඔරුපදි න්නා) "නියාමක: පොතවා හෙකණ්ඩාරෙ නියනනරි" යනු කොශානනර හෙයින්, නැව් වෙළඳය, කැවිය, රියදුරුයයන මොවුන් කෙරෙහිද වේ.

නිසුන, න. දෙලක්ෂ සංඛ්‍යාව

නිසුබ, න. මල්ලසුබය.

නිසොජ්‍ය, පු. ගැන්තා (දසයා).

නිර්, අව්‍ය. නිශ්චය, නිෂේධය, යනමෙහි වේ. "නිරුකතම්" නිශ්චයෙන් කියනලද යනාදි යෙහි නිශ්චයයි "නිරිතො රු ඡ" රජතෙමේ දිළිඳුයි යනාදි යෙහි නිෂේධයි.

නිරනනර, ත්‍රි. සතද.

නිරස, පු. නරකය.

නිරභිල, ත්‍රි. අතිවාරිතද.

නිරභික, ත්‍රි. ව්‍යථිද.

නිරවග්‍රහ, සත්‍රි. ස්වප්‍රධානවූයේ හෙවත් අනුන් අයත්වූයේ.

නිරසන, න. බැහැරලීම.

නිරසන, ත්‍රි. සුනුව බණන තෙ පුල්, නිරුකානවූයේ හෙවත් බැහැරකළේ.

නිත්තරිප්ණ, ත්‍රි. දුරුකරනසුලු වූයේ.

නිත්තාන, ත්‍රි. බැහැරකළේ.

නිත්තානි, සත්‍රි. බැහැරලීම. පු. වෛද්‍යධ්‍යයන රහිතවූයේ.

නිත්මස, ත්‍රි. නිරෝගියා.

නිවිස (ය), න. නගුල්පෝරුව හෝ, ගිවිල.

නිර්සානි, සත්‍රි. කාලකාන්තිය, "නි ගිතාසානිසාණයසා:" යනු නිව්වන හෙයින් ඉක්මගියාවූ කරුණානොමෝ යමක්හටද ඕනොමෝ නිර්සානිනම්.

නිර්ගුණයි, සත්‍රි. කල්මල්ගෙඵාලි කා(කථනලායයිදකියත්) නික ගස,මෙහිනිර්ගුණයිකියාදවේ.

නිර්ගුණන, න. මැරවීම.

නිඝෝෂ, පු. හඬ.

නිජිර, පු. දෙවියෝ.

නිර්කුර, පු. ඇල්ල.

නිශ්චය, පු. නිශ්චය.

නිශ්චයක, ත්‍රි. කිලිපිහලද, පු. රදවා.

නිර්දෙශ, පු. ආශ්‍රව, පු.

නිජිර, න. අතිශය(ද්‍රව්‍යවාචිකල තුන්ලිගයි).

නිමිද, පු. නිගිලිත මදඇතිඇතා.

නිර්මුක්ත, පු. අලුත සැවගැලෙව් සපියා.

නිමොක, පු. සපීසාවය.

නිසාණ, න. ඇතුන්ගේ තෙත්‍රා නනය.

නිර්සානන, න. පළිගැන්ම, දීම, තුඩුද පෙරලාදීම.

නිර්සාන, පු. දොර, ගෙබරය, නණය,නාගදන්තකය හෙවත් ආලම්බනය පිණිස ගෙහාදි හිකනියෙන් තික්මුනු දඬු.

නිවාපණ, න. දනය.

නිවිණි, න. බැලීම.

නිවිහණ, න. මුබ, ප්‍රතිමුබ, ගහී, අවශී, නිවිහණ, යනමේ නාට ක සකි අතුරෙන් නිවිහණ තම් පස්වන සකිය නාට්‍යා කතියෙහි පටන්ගත් කථාවේ නිමාවයිද කියත්.

නිවාණ, න. නිවාණය, මුනි,ගිනි, හසානි ආදියෙහිද වැටේ. ඒ මෙසේයි. "නිවාණො මුනි:" කි කල මුනිතෙම ජනමච්ඡදකර ණයෙන් මිදුනේය යන අපිසි, "නිවාණොවත්ති:" කිකල ගි න්න තෙමේ නිවුනේය යන අපිසි, "නිවාණො හසානි:" කි කල, ඇත්තෙම ගැලින යන අපිසි. එහෙයින් කිහ. "නිවාණ මසාං ගමනෙ නිවාතො ගජ ගමනෙ"යි.

නිවාන, ත්‍රි. හැමුපවන්.

නිවාද, පු. නුගුණකිම; ලොකා පවාද, පරිනිශ්චිත වාද.

නිවාපණ: න. මැරවීම,

නිව්සී, ත්‍රි. සකිගුණ සම්පත් ඇත්තා.

නිවාසන, න. මැරවීම.

නිවාගන, ත්‍රි. නිෂපතනියට ගියද.

නිවාචිත, පු. වැටුප්, උපහොග, එනම් අනන්‍යාදි අනුභව කරණද, මුණිත.

නිවාචන, න. බිලය (සිදුර).

නිව්සී, ත්‍රි. දුරුකලද, නොලක්ද.

නිර්හාර, පු. ශල්‍යාදිය ඉදිරීම.

නිර්හාරිත්, පු. දුර විහිදෙනසුවද.

නිර්හාද, පු. හඬ.

නිලස, පු. ගෙය.

නිවහ, පු. සමුහය.

නිවර්ගණ, න. මැරවීම.

නිවාන, පු. නිවාසස්ථානය, ගසනු යෙන් නොබිදියහැකි කවචය, ත්‍රි. වාරගිත තැන.

නිවාප, පු. මලපියන් පිණිස, ජලාජලි ස්වණාදි දනය.

නිවිත, න. ගෙලෙහිලි යාගහුය, ත්‍රි. පෙරවාගත් පිලි.

නිවාන, ත්‍රි. අගල් ආදියෙන් වට කලද.

නිවෙග, පු. ගෙනාවචසනතැන.

නිවාස, පු. ගෘහය.

නිශා, සත්‍රි. රුත්‍රිය, කසා.

නිශානත, න. ගෙය.

නිශාපති, පු. වන්‍යයා.

නිශාබ්‍යා, සත්‍රි. කසා

නිශාරණ, න. මැරවීම.

නිශිත, ත්‍රි. සණගල් ආදියේ ගා මුවහත්තැබූ සැත්ආදිය.

නිශිථ, පු. මධ්‍යමරුත්‍රිය.

නිශිචිනි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

නිශ්චය, පු. නිශ්චය.

නිශ්චය, සත්‍රි. දඬුහිණ.

නිසබග, පු. හියවුර.

නිසබගිත්, ත්‍රි. දුනුවායා.

නිසද්‍යා, සත්‍රි. සල්පිල.

නිසමර, පු. මඩ.

නිසබ, පු. හරිවමියට ඉම්බු එනම් පව්තහෙදය, දඬදිව නවවම් යන් අතුරෙන් හාරතවමියයිද කියත්.

නිසාද, පු. නැතින් හෝ බොටු
වෙන්හෝ නැහැවු එනම්සර
විශේෂය, බොටුවෙන්වුකලි
“නිසාදං රෝගි කුජරා” යනු
කියෙන් නිසාදය හසනිනෙම
ශබ්දකෙරෙහි, පු. වඩාලයා.

නිසාදිත්, පු. අත්ගොව්වා.

නිසුදන, න. මැරවීම.

නිෂ්ක, පු. න. මාෂක සොලස
කින් ප්‍රමාණකරණලද අවතු
රාසියක් රත්, උරොභූෂණය,
(ලෙහි පලදනා ආහරණය)
රත්පලම, දෙතිස්නුතිදක් බර
දිනාරය (රත්පවුම).

නිෂ්කලා, සත්‍රි. පස්පණස් හැව්
රිද්දෙන් මත්තෙහි සිටි ඔසප්
කල්ගතවූ සත්‍රි.

නිෂ්කාසින,ත්‍රි.දුරුකරනලද්දේ.

නිෂ්කුට, පු. ගෘහ සම්පතෙහි
කොට ගත් වනය.

නිෂ්කුටි (ටි), සත්‍රි. එල්(න්)සාල්.

නිෂ්කුහ, පු. රැක් සිදුර.

නිෂ්කුම, පු. බුබ්බලය.

නිෂ්ඨා, සත්‍රි. නිෂ්පතිය, අදගී
නය, අන්තය, මුඛ, ප්‍රතිමුඛ,
ගභී, අවගී, නිළිභණයයි නාට
කයෙහි සක්ෂිපස අතුරෙන් පස්
වන සක්ෂිය, නාවෝසාකතියෙහි
පටන්ගත් කථාවේ නිමාව
යයිද කියත්.

නිෂ්ඨාන, න. දි ආදි වෘජන,
ප්‍රාකෘත භාෂාවෙන් මිට කටි
යයි වෘවහාරයි.

නිෂ්ඨිවන, පු. න. කාරාදුමීම.

නිෂ්ඨු, ත්‍රි. සැබ්බස්, රථද.

නිෂ්ඨුන, ත්‍රි. කාරාදුමීම.

නිෂ්ඨුව, පු. න. කාරාදුමීම.

නිෂ්ඨුග, ත්‍රි. ප්‍රෙරිතද (මෙහෙ
යුද) බැහැරලද.

නිෂ්ඨාන, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්ෂයා

නිෂ්පක, ත්‍රි. කාකාරණලදද.

නිෂ්පනන, ත්‍රි. නිපන්ද.

නිෂ්පාව, පු. විආදිය සුබකෙරීම.

නිෂ්පුහ, ත්‍රි. කැලුම්රහිතය.

නිෂ්ප්‍රමාණ, ත්‍රි. අලුත්පිළි.

නිසගි, පු. සවහාවය, හලද.

නිසාසට, ත්‍රි. නික්මිනද.

නිසාල, ත්‍රි. වටද.

නිසාච්ඡා, න. මැරවීම.

නිසාභිංග, පු. කඩුව.

නිසාව, පු. බිතින්කරණලද
මඬය, (බිතින්පෙරු කැඳ).

නිසාන, පු. හඬ.

නිසාන, පු. හඬ.

නිහනන, න. මැරවීම.

නිහින, පු. නිවයා.

නිහිනව, පු. අවිසවාසය, වලහා
බිණීම, සටබව.

නිකාග, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහි සිටි
මේ පදය සමානතා කියයි.

නිව, ත්‍රි. කුරු හෝ මිටිද, පු.
නිවයා.

නිවෙස්, අව්‍ය. අලාභී,
“නිවාරා ඉව දැශ්‍යනෙත නි
වෙව් ප්‍රත්‍යර්ථිනසාව”ඔබගේ
සතුරෝ මෘදු තෘණසෙසින්
මිටිව පෙණෙත්. යනාදි උද
හරණයි.

නිබ, පු. න. පස්සින්ගේ කැදල.

නිබාද්ගව, පු. පස්සියා.

නිබ්, න. පියසිකෙල.

නිප, පු. බක්මිගස.

නිර, න. ජලය.

නිල, පු. එනම් නිබ් විශේෂය,
කථාපැහැ,ඉන්සුත්දෙයෙහි,ත්‍රි
නිලකණ්ඩ, පු. ඊඤ්චරයා, මො
නරා.

නිල(ලා)බිගු,පු.ඉතාකුඩා ප්‍රාණී

නිලලොහිත, පු. ඊඤ්චරයා.

නිලාමර, පු. බලහද්‍රයා.

නිලාමුක්ඛත්ථන්, න. නිලපුල්.

නිලිකා, සත්‍රි. කථාමල් ශෙථා
ලිකා, (කථා නලායසි කියත්).

නිලිති, සත්‍රි. කථා නිරස්සවාල.

නිලි, සත්‍රි. බේරුගස, (අවරිය.)

නිවාක, පු. ධනධාන්‍යාදියෙහි
මනුෂ්‍යයන්ගේ ආදරාකිය.

නිවාර, පු. ශ්‍යාමාකාදිවූ තෘණ
ධාන්‍ය, (ශ්‍යාමාකනම් බොඩ
හවුසි).

නිව් (ටි), සත්‍රි. ගැහැණුන් ඉහ
බැඳි වස්ත්‍රය, වෙලදුන්ගේ මුල්
මුදල.

නිව්‍යන්, සත්‍රි. ජනපදය, දෙශය.

නිශාර,පු.හිමවාලකන වස්ත්‍රාදි
පොරෝණය,මතුඅදනාවස්ත්‍රය.

නිහාර, පු. පිති.

නු, අව්‍ය. පාව්‍යා, විකල්ප යන
මෙහි වේ.“කොනුධාවති” කව
රෙක් දිව්ද? යනාදියෙහි පා
ව්‍යාපිසි “අයං හිමොනු ධමො
නු” මේතෙමේ හිමයාදේ ධම්
යාදේ යනාදියෙහිවිකල්පාපිසි.

නුග්, සත්‍රි. සතුකිය.

නුග්ග, ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයුද).

නුග්ග, ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයුද).

නුග්ග, ත්‍රි. අලුත්ද.

නු(ගු)ද, පු. අභ්‍යන්තරකාරවූ බ්‍රහ්ම
දරු වෘක්ෂය.

නුගම්, අව්‍ය. තකීය, නිශ්චය
යනමෙහි වේ. “නුතං අයං
අතියජාතාං ප්‍රිය”මේතෙමේ
අතියාගකරන්තවුන්ගේ ප්‍රිය
යෙක් නොවේදේ යනාදියෙහි
තකීසි “නුතං අයං අභිමාංගු:
අසොකිල උෂණකිරණ”නිශ්ච
යෙන් මේතෙමේ ව්‍යුයා
නොවේ, උෂණකිරණයාල හෙ
වත් සුය්‍යියාල. යනාදියෙහි
නිශ්චයයි.

නුපුර, පු. ගැහැණුන් පාසලඹ.

නා, පු. පිරිමියා.

නාභ්‍ය, න. නැටුම්.

නාප, පු ජනපද පුරපාලනාධි
කාරවූ රජදරුවන්වද, තභ
කාය්‍යිකාරිවූ රජදරුවන්ගෙ
න් පිටත් සෙස්සන්වද නම්.

නාලක්ෂමන්, න. රාජජත්‍රය.

නාපසග, න. රාජසමුහය.

නාපාසන, න. රජුන් අස්න.

නාසඤ, පු. “අධ්‍යයනං බ්‍රහ්ම
යඤ: පිතායඤසතු තපිනම්
හොමොදෙදෙවො බලිභොතො
තායඤ නිවිපුජනම්”සිකියන
ලද මේ පස්මහා යාගඅතුරෙන්
ආගන්තුකයන්ව කරණපිදීම.

නාශංස, ත්‍රි. අනුත් කෙරෙහි
ද්‍රෝහකරන්නා.

නෙතා, ත්‍රි. ස්වාමියා

නෙත්‍ර, න. ඇස, රැක්මුල, දහුල්
පටවස්ත්‍ර.

නෙත්‍රාමුඛ, න. කඳුපු.

නෙදිසට, ත්‍රි. ඉතා සම්පද.
 නෙපාස, න. පහසතටනම් හෙ
 වත් සවණ්ණාභරණාදියෙන් කර
 ණලද ශෝභාව හෝ සැරසීම.
 නෙමි (මි), පු. කොමුගස.
 නෙමි, සත්‍රි. තිම්වලල්ල.
 නෙනසෙද, ත්‍රි. බහුප්‍රකාරද.
 නෙනසම, පු. වෙලෙන්ද, වෙල
 දම, නුවරවැස්සා.
 නෙවිකි, සත්‍රි. උතුම්දෙන, (ගුහ
 ලක්ෂණ සම්පන්නවූ බොහෝ
 කිරි ඇති දෙනයි) නිවකි කිසා
 දවේ.
 නෙත්‍රිංගක, ත්‍රි. කඩුව ආප්‍රධ
 කොට ඇත්තා.
 නෙපාලි, සත්‍රි. නෙපාලදෙශ
 යෙහි උපන් රක් (මනෝසිල)
 නෙමෙය, පු. ද්‍රව්‍යාදියෙන්
 ද්‍රව්‍යාදිය පෙරළාගැනීම හෙ
 වත් මාරුකිරීම.
 නෙතසග්‍රොධ, න. නුගඑල.
 නෙතර්සන, පු. නිරිතකොණට
 අධිපතියා, රාක්ෂසයා.
 නෙත්තික, පු. කොණ්ඩාසක
 යා, හෙවත් මුදල්නායකයා.
 නො, අව්‍ය. අභාවයෙහි.
 නො, සත්‍රි. නැව.
 නොකාදම, පු. නැව් පුහාබම.
 නාස, ත්‍රි. සියල්ල, දිළිඳු හෝ
 අධම.
 නාග්‍රොධ, ත්‍රි. බඹය, නුගරුක.
 නාග්‍රොධ, සත්‍රි. මිනුග.
 නාව, ත්‍රි. කුරු හෝ කොටද.
 නාවක, පු. එනම් මාගයා.
 නාසන, ත්‍රි. නිසිප්පාද.

නිසාද, පු. අනුභවය.
 නාස, පු. සුදුසුදෙය.
 නාසා, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
 නොවූ දේ.
 නාස, පු. අනුත් කෙරෙහි රක්ෂා
 කරණ පිණිස නගානැඩි
 වසුව හෙවත් උකස.
 නාසබ, ත්‍රි. මනොහරද, ඉතා
 ප්‍රියද.
 නාසිජ, ත්‍රි. ලෙඩින් කුදුගැසුනු
 අය.
 නාසන, ත්‍රි. අඩු, නිශ්චිත.

පි.

පකකණ, පු. වැදිගම.
 පක, ත්‍රි. විනාශය බලාගියද,
 මුකලද.
 පක, පු. අධිමයා, ශරපක්ෂය,
 එනම් ඊයේ මුලබැදි පත්‍රයයි,
 යහලු, පාඨවය, ගාහය, කෙශා
 දි ශබ්දයන් කෙරෙන් පරවූයේ
 සමුහාච්ඡි, කෙශපක්ෂ යනාදි
 යෙහි මෙති, බල, පක්ෂි, වලය,
 සමුහය, දෙහාචිය, ලිපේ
 සිදුර, පක්ෂි පත්‍රය.
 පකක, පු. පහාදෙර, එනම්
 පාඨවාරයයි.
 පකති, සත්‍රි. පක්ෂින්ගේ පියා
 මුල, පාලවිය
 පකමාර, න. පාඨවාරය, (පහා
 දෙර).
 පකහාග, පු. ඇතුන්ගේ ඇලය.
 පකානා, පු. පුර අව දෙපස
 ලොස්වක.

පකින්, පු. පක්ෂියා.
 පකිණි, සත්‍රි. පුච්ඡාපර දිනව
 යෙන් යුත්දේ.
 පකමන්, න. ඇසලොම, මල්
 රේණු, හු ආදි කුඩා අවයව
 හෙවත් හු ආදියෙහි කෙදි.
 පගුහ, පු. දගගෙඬු අය, (හිර
 ගෙඬු අය).
 පබක, පු. න. මඩ, පාපය.
 පබකිල, ත්‍රි. මඩසහිත දෙශය.
 පබකරුහ, පු. න. පියුම්.
 පබකති, සත්‍රි. දසකුරකින් යුත්
 පාද ඇති ඡන්දස, පෙල, තුරු
 පෙල.
 පබිගු, ත්‍රි. පිලා.
 පවමපවා, සත්‍රි. වණුවැල්.
 පවා, සත්‍රි. පිසීම.
 පකවජන, පු. පිරිමියා.
 පකවනා, සත්‍රි. මරණය.
 පකවදයි, සත්‍රි. දෙපසලොස්වක්
 පකවනබ, පු. සිංහයා.
 පකවම, පු. නැතින් හෝ බොටු
 වෙන්හෝ නැගාටු එනම් සවර
 විශෙෂය, මෙය බොටුවෙන්වූ
 කලි "ප්‍රභපසාධාරණේ කාලෙ
 කොකිලො රොති පවමම්"
 යනුවෙන් හෙයින් වසන්තකා
 ලයෙහි කොටුල්ලෙන්ම හඬයි.
 පකවගර, පු. අතගයා.
 පකවගාබ, පු. අත්ල.
 පකවාබගල, පු. එරඩුගස.
 පකවාස, පු. සිංහයා.
 පට, පු. පියල් (කිරිපල) රුක.
 පු. න. හොබනා පිළි.
 පටවවර, න. මාලුපිළි.

පටල, න. පියස්ස, ඇස්රෝග,
 සත්‍රි. සමුහය.
 පටවාසක, පු. වසු සුවදකැපී
 මට කලි සුවද පුණු.
 පටහ, පු. සංග්‍රාමයෙහි පටබව
 නිය, එනම් බැක්කිහඩ.
 පටිච්ඡාබ්‍ය, පු. රත්ලොන්.
 පටිච්චන්, පු. රත්ලොන්.
 පටු, පු. දක්ෂයා, දුම්මැල්ල, ත්‍රි.
 අනලසයා, නිරෝගියා, දක්ෂයා.
 පටුපණිණි, සත්‍රි. සවණ්ණවබද
 ඡවිඇති රත්වන්වූ කිරි ඇති
 නාගජීවනයවබද ආකාරඇති
 සවණ්ණජීරිනම් ගස (ගොතටු).
 පටොල, පු. දුම්මැල්ල.
 පටොලිකා, සත්‍රි. පතෝල.
 පටට, න. නුවර, සතරමත්
 සන්ධිය.
 පට්ඨිකා, සත්‍රි. ලොන්.
 පණ, පු. වැටුප්, (කුලිය) තබමින්
 කල මස්ස, මුදල්, විකිණියයුතු
 ද්‍රව්‍යය, ධනය, තුවටුසතර, දුකෙ
 ලිය, පරදනැඩිද, (දුකෙලියෙහි
 පැරදගියකල දෙනදෙය).
 පණබ, පු. පණබෙරය.
 පණාසින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්දේ.
 පණි න, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්දේ.
 පණිනබ්‍ය, ත්‍රි. විකිණියයුතුද.
 පණබ, පු. නපුංසකයා.
 පණඩින, පු. පණඩිතයා.
 පණ්‍ය, ත්‍රි. විකිණියයුතු බඩු.
 පණ්‍යවිජිකා, සත්‍රි. සල්පිල්පෙල.
 පණ්‍යා, සත්‍රි. දුදුගස.
 පණ්‍යච්ච, පු. වෙලෙන්ද.
 පහග, පු. පක්ෂියා.

පනඩන, පු. පලභාවියා, පක්ෂියා,
සුය්‍යියා.
පනඩිතිකා, සත්‍රි. කණ්ඩේ මීමැස්
සා.
පනක්, පු. පක්ෂියා.
පනතු, න. පක්ෂීන්ගේ පියාපත්.
පනත්‍රි, පු. පක්ෂියා.
පනත්‍රිත්, න. පක්ෂියා.
පනද්‍රව්‍ය, පු. එවලතු ගොටුව
හෝ කෙලගොටුව(පතික්කම්)
පනසාල, ත්‍රි. වැටෙනසුලුවුයේ.
පනාකා, සත්‍රි. පනාකය, එනම්
ත්‍රිකෝණාකාරවුවසුබණ්ඩය.
පනාකිත්, ත්‍රි. කොතිගත්තේ,
පති, පු. ස්වාමියා.
පතිවන්ති, සත්‍රි. සාම්ප්‍රත්ඥාත්ති.
පතිංචය, සත්‍රි. සෝච්ඡාවෙන්
පත්‍යනෙෂණය කරන්නාවූ
කන්‍යා සත්‍රි.
පතිවුතා, සත්‍රි. පතිවුතා සත්‍රි.
පතන (වට), න. පුරය.
පතනි, සත්‍රි. ගමන, පාබලසෙන්
එනම් එක් ඇතෙකුගේ එක්
රථයක්ද අසුන් තුන්දෙනෙකු
හා පදිකුයන් පස්දෙනෙකු
ඇති සෙනාව.
පතනිසංහති, සත්‍රි. පාබලසෙන්
සමූහය.
පත්ති, සත්‍රි. නාය්‍යාව.
පත්‍ර, න. ඇත් අස් ආදී සියලු
වාහන, පක්ෂීන්ගේ පියාපත්,
පත්‍රය.
පත්‍රරථ, පු. පක්ෂියා.
පත්‍රපරභ, පු. ලොහෝ කපන
කඩුව.
පත්‍රපාශා, සත්‍රි. නලල්පට.

පත්‍රරථ, පු. පක්ෂියා.
පත්‍රලෙඛා, සත්‍රි. ගැහැණුත්තන
කොපුල් ආදියෙහි කසුරි ආදී
යෙන්කල තිලක විශේෂයෙක්
පත්‍රාඛග, න. රත්සදුන්, පතති.
පත්‍රාඛගලි, සත්‍රි. ගැහැණුත් තන
කොපුල් ආදියෙහි කසුරි ආ
දියෙන්කල ඉරිගැසීම හෙවත්
තිලක විශේෂයෙක්.
පත්‍රිත්, පු. උකුස්සා, පක්ෂියා,
ඊදඬු.
පත්‍රොණි, පු. තොටිලගස, න.
සේදු කොයගෙයවසතු.
පටික, පු. මගියා.
පටිත්, පු. මග.
පථ්‍යා, සත්‍රි. අරලු.
පද්, පු. රශමිය.
පද, න. උත්සාහය, රැකීම, සථාන,
ව්‍යජන, පියවර, වසතු.
පදග, පු. පාබලසෙනාව.
පදවි (වි), සත්‍රි. මග.
පදුච්ඡි, පු. පාබල සෙන්.
පදුති, පු. පාබල සෙනාව.
පදුතික, පු. පාබල සෙනාව.
පදික, පු. පාබල සෙනාව.
පද්ගි, පු. පාබල සෙනාව.
පදබති (ති), සත්‍රි. ගම.
පද්ම, පු. න. එනම් නිධිවිශේෂය.
පද්මක, න. ඇතුන්ගේ මුඛාදී
යෙහිවූ බිතුසමූහය.
පද්මවාටිණි, සත්‍රි. උත්තරදෙශ
යෙහිවන්නාවූ එනම්ගස, “සථ
ල පද්මින් ඉතිබ්‍යාතායා” ය
නුකියෙන් ගොඩපිපුමැයි ප්‍රසි
ඛ ද්‍රව්‍යය, (මැණික්වැන්නයයිද
කියත්).

පද්මනාභ, පු. විෂණු.
පද්මපත්‍ර, න. පොතුරු මුල
“පුෂ්කර ඔසවි විශේෂසාසන
මුලේ” පුෂ්කරනම් ඔසවි
ශේෂයකි එහි මුලටනම්.
පද්මා, සත්‍රි. උත්තරදෙශයෙහි
වන්නාවූ පද්මවාරිණිනම් ගස,
“සථලපද්මිනි ඉතිබ්‍යාතායා:
යනුකියෙන් ගොඩපිපුමැයි ප්‍ර
සිඛවූ ද්‍රව්‍යය (මැණික්වැන්න
යයිද කියත්) දුමුටු (දත් දෙවි
සුදු) ශ්‍රීකාන්තාව.
පද්මාකර, පු. ගැඹුරු වූ පිපුම්විල.
පද්මාට, පු. තුවරගස (පෙති
තෝර).
පද්මාලයා, ශ්‍රීකාන්තාව.
පද්මින්, පු. ඇතා.
පද්මිනි, සත්‍රි. නෙලුම්විල.
පද්‍ය, න. “පද්‍යං චතුෂ්පදී තච්ච
වෘත්තං ඡතිරිතිවිධා” සිකිය
නලද කාව්‍යහෙදය, පු. ශුද්‍රයා.
පද්‍යා, සත්‍රි. මග.
පනස, පු. කොස්ගස.
පනාසික, ත්‍රි. සතුතිකෙලේ,
පනින, ත්‍රි. සතුතිකෙලේ.
පනන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
පනනග, පු. සපියා.
පනනගාගන, පු. ගුරුලා.
පසස්, න. කිරි, ජලය.
පසස, න. ක්ෂීරවිකාරය, එනම්
ගිතෙල් දී ආදියයි.
පසොධර, පු. තනය, වලාකුල්.
පර, පු. සතුරා
පරණ, පු. අනුත් විෂින් රක්තා
ලද අය.

පරහන්ත, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
පරපිණ්ඩාද, ත්‍රි. අනුත් බත්කා
වැඩුනේ.
පරහන්, පු. කවුඩා.
පරහාන, පු. කොවුලා.
පරමි, අව්‍ය. පිළිගැන්මෙහි “ප
රමිතසුක්කා” මැනවැයි කි
යා යනාදී උද්ගරණයි.
පරමානන, න. කිරිබත්.
පරමෙෂ්ඨින්, පු. බ්‍රහ්මයා.
පරමපණක, න. යාග පිණිස පසු
සාතනය.
පරවත්, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
පරසු, පු. පොරොව.
පරසබ, පු. පොරොව.
පරයවස්, අව්‍ය. අනිද්ද.
පරශගන, ත්‍රි. සියයකින් වැඩිද,
පර: සහස්‍රයනාදියද මෙසේයි.
පරකුම, පු. සුරබව, වැයම,
ශකතිය.
පරග, පු. මල්රේණු, නාන සුව
දසුණු, බුලි, රතිත්‍රිඛාවෙන්වූ
විඩාසංසිද්ධිපිණිස කාමශාසන
යෙහි කියනලද කපුරු ආදී
වූණි.
පරමමුඛ, ත්‍රි. පරාමමුඛවූයේ හෙ
මත් මුණ ඉවත්කරන්නා.
පරවින, ත්‍රි. අනුත් විෂින් මඩනා
ලද අය.
පරවින, ත්‍රි. පරමමුඛවූයේ හෙ
වත් මුන ඉවත්කරන්නා.
පරපස, පු. පැරදීම.
පරප්පින, ත්‍රි. පරදනාලද්දේ.
පරබ්‍යන, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.

පරිහන, ත්‍රි. අනුත්තරත්තා ජිවත් වූයේ.

පරිහන, ත්‍රි. පරදනාලද්දේ.

පරිහි, අව්‍ය. ගියහවුරුද්දෙන් පළමුහවුරුද්දෙහි “පරාරිගත: කාතන:” වලලහතෙම ගියහවුරුද්දෙන් පළමු හවුරුද්දෙහි ගියේය. යනාදියි.

පරිබ්‍රි, ත්‍රි. ප්‍රධානද.

පරිසන, ත්‍රි. ආසන්නවචනය, එ මෙසේයි, ධම්මපුරුෂයන්ගේ සිකිකල ධම්මයෙහි ආසන්නය හෙවත් ඇලුනේය යන අර්ථය.

පරිසන, න. මැරවීම.

පරිසු, ත්‍රි. මලඅය.

පරිසකැදිත්, පු. සොරා.

පරිසර, පු. පය්‍යිකය, පිරිවර.

පරිසමිත්, න. සිරුරපහ යන ක්‍රියා, කොකුම් ආදී ඇඟ උළු නද.

පරිකුම, පු. පසින්යාම.

පරිකුසා, සත්‍රි. පරිජනාදීන් විසින් පිරිවැරීම.

පරිකුසන, ත්‍රි. අගල් ආදියෙන් වටකළද.

පරිබා, සත්‍රි. පිරිය (අගල).

පරිග්‍රහ, පු. න. අඹුව, පරිජනයා හෙවත් සේවක ජනයා, ආදි නයහෙවත් ගැනුම, මුල්, ශාපය.

පරිස, පු. යකඩබැඳි මුතුර, දඹු ආදීන් පැහැරීම.

පරිසානා, පු. යකඩබැඳි මුතුර.

පරිවස, පු. පුරුද්ද.

පරිවර, පු. සුඛසම්මයෙහි පරපු භාරාදියෙන් රක්තා පිණිස

භාත්පස සිටින පිරිස, රජුගේ සේනායෙහි දඩනායකයෙකිද කියත්.

පරිවසනා, සත්‍රි. ආරාධනයෙන් හෙවත් ගුරුවරාදීන්ගේ චිත්තානුකූලව පැවැත්ම හෝ සේවය.

පාරිවාසා, පු. යාගානනයෙහි යාගකරන්නා.

පරිවාරක, පු. ගැත්තා (දසයා)

පරිණත, ත්‍රි. මුකලද.

පරිණස, පු. විවාහය.

පරිණම, පු. ප්‍රකෘතිහුගේ අන්‍ය ඵලය “මාචිකාරොසව:” මැටි ප්‍රකෘතියෙහි එහි විකාරය කල යයි යනුමෙහි.

පරිණාස, පු. න. දුගන්තන් මෙ හෙයින්, හෙවත් ඇතමැත යැවීම.

පරිණාහ, පු. පලල්බව.

පරිනස්, අව්‍ය. භාත්පසි.

පරිනාණ, න. මරණාදිවධයෙන් සාහසනයෙන් රැක්ම

පරිදන, න. ද්‍රව්‍යාදියෙන් ද්‍රව්‍යාදිය පෙරලාගැනීම හෙවත් මාරුකිරීම.

පරිදෙවන, න. වැලපීම.

පරිබාන, න. යටහදනා පිළි.

පරිබි, පු. රැස්මඬල “වන්දසුයයි සම්පසෙට මෙදිසනනි කමිත් ජයමානෙ වෙසේනා කාරෙ මඬලෙ” වන්ද සුයයිගන්ගේ සම්පයෙහි මෙකාදිය එක්වීමෙන් හටගන්නාවූ වෙළඳාමක් වැනිවූ මඬල, යාගසම්මා ශාඛාව.

පරිබිසු, පු. සුඛසම්මයෙහි පරපු භාරාදියෙන් රක්තා පිණිස භාත්පස සිටින පිරිස, රජුගේ සේනායෙහි දඩනායකයෙකිද කියත්.

පරිපණ, න. වෙළඳමෙහි මුල් මුදල.

පරිපන්තිත්, පු. සතුරා.

පරිපාචි, සත්‍රි. අනුක්‍රමය හෙවත් පිළිවෙල.

පරිපුර්ණිත, ත්‍රි. පිරවූද.

පරිපෙලව, න. සෙවෙල් අතුරෙහි වන්නාවූ කොට්ඨාශමුරුයයි බ්‍යානවූ කෙවෙච්ඡුක්කානම් ද්‍රව්‍යය, ජලමුක්ක-

පරිප්ලව, ත්‍රි. සෙලවීම.

පරිබර්හ, පු. පිරිවර, රජුන්ට හොබනා සේසත් ආදිය.

පරිහව, පු. අනාදරය, නිකුට.

පරිහාව, පු. අනාදර, නිකු.

පරිහාසණ, න. “වකිකි සුතසු තවොචිත මිදවිති” වදියගේ පුත්‍රවූ තට මෙය සුදුසුවෙයි” මෙසේ පිරිහෙලා බැණීම.

පරිහන, ත්‍රි. අවඤ්ඤාකරනලද්ද.

පරිමල, පු. විලෙපනයෙන් උපන් පෙම්කරු සුවද, කොකුම් ආදී සුවද ඇඹරීම.

පරිජමහ, පු. වැලඳගැනීම.

පරිජජන; න. මැරවීම.

පරිජි, පු. ද්‍රව්‍යාදියෙන් ද්‍රව්‍යාදිය පෙරලාගැනීම හෙවත් මාරුකිරීම.

පරිවාදිනි, සත්‍රි. තනක් ඇති වචනාව.

පරිවාසිත, ත්‍රි. ගිස මුඩුකෙලේ.

පරිවාර, පු. පිරිවර, කඩුකොපුව, උපකරණ.

පරිවිනති, පු. විවාහවූ බැයාව වැඩිමල් විවාහවූ බැයා.

පරිවාසි, ත්‍රි. සාමියා.

පරිවෙග්‍යා, පු. දෙවූහට පළමුව විවාහකල බැයා.

පරිවෙස (ශ): පු. මඬල “මෙකාදි සම්පකීර්ණයමානෙ වන්දා කී වෙළනාකාරෙ” මෙකාදීන්ගේ එක්වීමෙන් හටගන්නා වන්දසුයයි මඬලය වෙළඳාමක් වැනිවූ රහමය.

පරිව්‍යාධ, පු. කිණිහිරිගස, දිය ගොමුගස.

පරිව්‍යාජ්, පු. වතුචායුමයෙහි සිටිනවූ පරිබ්‍රාජකයා.

පරිසද්, සත්‍රි. සභාව.

පරිසකාර, පු. අබරණ.

පරිසකාන, ත්‍රි. පහසින්ගන්වන ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.

පරිජවබහ, පු. වැලඳගැනීම.

පරිසර, පු. නදිපමිතාදීන් වෙත බිම.

පරිසපි, පු. පරිජනාදීන් විසින් පිරිවැරීම.

පරිසසනා, සත්‍රි. සම්ප්‍රකාරයෙන් යාම.

පරිසකඤ, පු. අන්‍යයන් විසින් මඩනාලද්දේ.

පරිසොම, පු. ඇතුන්පිට ලන විවිත්‍ර කඹලය.

පරිසසඤ, පු. මල්දම්ආදීන්ගේ රචනාව.

පරිසුත්, සත්‍රි. සුරා.

පරිසුනා, සත්‍රි. සුරා.
 පරිවනි, පු. ගනුදෙනුකිරීම, යුගා
 නතකාලය.
 පරික්ෂක, ත්‍රි. ප්‍රමාණයෙන් කරු
 ණු නිශ්චයකරන්නා, පමණ
 බලන්නා.
 පරි (රි) වාද, පු. නුගුණකීම.
 පරිවාස, පු. වසනුකුටි ආදිය, මු
 ලුල්ල වැපිරීම, ජලාධාරය.
 පරි (රි) වාහ, පු. නදි ආදීන්ගේ
 වැහිදිය ඉතිරීම.
 පරිෂ්ටි, සත්‍රි. සෙවීම.
 පරිසාර, පු. ප්‍රාන්තයෙහි හැසිරී
 ම, හෙවත් සිසාරා ඇවිදීම.
 පරිහාස, පු. චල්ලහාදීන්ගේ පරි
 හාසය (සෙල්ලම).
 පරුන්, අව්‍ය. ගිහහවුරුද්දෙහි
 යන අවිසි "පරුනනාගනා" ගි
 හ හවුරුද්දෙහි නායෙය
 යනාදියෙහි වේ.
 පරුෂ, ත්‍රි. සැඩබස්.
 පරුස්, න. (උණආදියේ) පුරුක.
 පරෙත, ත්‍රි. මලඅය.
 පරෙතගුප්, (ජ) පු. යමයා.
 පරෙද්‍යවි, අව්‍ය. අනිද්ද.
 පරෙජ්ඣකා, සත්‍රි. බොහෝ දරු
 වන් ලද දෙන.
 පරෙරබ්බ, පු. අනුන් විසින් වඩ
 නාලද අය.
 පරෙජ්ඣ, සත්‍රි. කැරපොත්තා.
 පකිට්ඨ, සත්‍රි. පුලිලගස, පකිටින්
 ණි කියා පුංලිගිකදවේ.
 පකිනි, සත්‍රි. වණුවැල්.
 පකිනා, න. හඬ, වැසිවලාව,
 ගනුයා.

පණි, පු. පත්කැලගස, න. පත්‍රය.
 පණිශාලා, සත්‍රි. පත්සල.
 පණිස, පු. පණිසවෘක්ෂය.
 පණිඛක, පු. ඇඳ.
 පණිටන, න. හික්කාදිය පිණිස
 නාවන නාවන ඇත මැන හුම
 ණය හෙවත් ඇවිදීම.
 පණිනහු, සත්‍රි. නදි පළිනාදින්
 වෙන බිම
 පණිස, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 පිළිවෙල ඉක්මවීම, අතික්‍රමය
 හෙවත් ඉක්මයාම.
 පණිවසඪා, සත්‍රි. විරෝධය.
 පණිපන, න. කැමතිසේ යන
 අවිසි, ක්‍රියාවිශේෂණයි.
 පණිප්පි, ත්‍රි. මරණාදි වධයට
 උත්සාහකරන්නාහු සවහස
 යෙන් වලකාලීම හෙවත් මර
 ණයෙන් රැකීම.
 පණිස, පු. පිළිවෙල.
 පරිසුද්‍යාන, න. ණය.
 පරෙතිෂණ, සත්‍රි. සෙවීම.
 පච්ඡ, පු. පච්ඡය.
 පච්ඡ, න. "වතුදියාපට්ඨවේව
 අමාවසාව පුණිමා පච්ඡෙත
 තාති රාජෙත්තු රවිසංක්‍රාන්ති
 රෙවච" යනුකියෙන් තුදුසවක
 අවචක, අමාවක, පසලොස්ව
 ක රවිසංක්‍රමය යන දවස්හුයි,
 නැකැත්කෙළිය.
 පච්ඡ, න. (උණ ආදියේ) පුරුක.
 පච්ඡානි, පු. පැළවිය පසලොස්
 වක් අතර.
 පරිශුක, සත්‍රි. ඉලඳුව.
 පල, න. ආමිසය හෙවත් මාංසය,

පලම, එනම් මාසකසිවිසැටෙ
 කි හේ කමිසතරෙකි
 පලගණක, පු. සුධාගිල්පියා (පුණු
 වඩුවා).
 පලංකසා, සත්‍රි. ගොකටු.
 පලල, න. මස්.
 පලාණකු, පු. රතුලුණු.
 පලාල, පු. න. පිදුරු.
 පලාග, පු. සිගුරාපියලිගස, පලා
 පැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි. ත්‍රි.
 පලාගින්, පු. වෘක්ෂය.
 පලික්කි, සත්‍රි. මැහැලි.
 පලින, න. කෙශාදිය පැසීම.
 පලාඛක, පු. ඇඳ.
 පලලව, පු. න. ශාඛායෙහි අභින
 ව පත්‍රාදියෙන් යුත් පුරුක.
 පල්වල, පු. න. කුඩාවිල.
 පම, පු. වි ආදිය ගුඩකිරීම.
 පමන, පු. වාතය, න. වි ආදිය
 ගුඩකිරීම.
 පමනාගන, පු. සපියා.
 පමමාන, පු. සුලභ.
 පවා, සත්‍රි. බිලය (සිදුර).
 පව්, පු. විදුරවිය.
 පව්හු, ත්‍රි. පිරිසිදුදා, න. කුසතණ
 (ඉලුප්) ව්‍යාදියෙන් පව්හුවියේ.
 පව්හුක, න. බිලිලනුව, "ගණගු
 ත්‍රජලස" යනු දක්නාලද
 බැවින් හණනුදැලවද නම්.
 පගුපති, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨයා.
 පගුප්පි, පු. ගෙරින්බිදිනා බාන.
 පගවාන්, අව්‍ය. පසුසන අවිසි.
 පගවානාප, පු. පසුකැවිල්ල.
 පග්විම, ත්‍රි. අනනිම, එනම්
 දියාව. සත්‍රි.
 පාංග, පු. බිලි.

පාංගලා, සත්‍රි. පතිව්‍යානැත්ති.
 පාන, පු. පිසීම, පක්ෂපාටවා.
 පාකල, න. උපුල්කොල.
 පාකශාසන, පු. ගනුයා.
 පාකශාසනි, පු. ගනුයාගේ පුතු.
 පාකසඪාන, න. මුළුතැන්ගේ.
 පාකා, පු. යවකරලුණු බිලිල්ලුණු.
 පාකච්ඡනා, පු. විෂණුහුගේ
 සබ්බය.
 පාකච්ඡාලිකා, සත්‍රි. පෙතැල්ල,
 (රුකඩ) වසනුදනන පාෂාණදි
 යෙන් කළ රුවටදනම්.
 පාට, අව්‍ය. සමෙබ්බනාපිසි.
 පාටවචර පු. සොරා.
 පාටල, පු. සුදුරතු මුසු පලොල්
 පැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 පු. වි.
 පාටලා, සත්‍රි. පලොල්.
 පාටලි, පු. පලොල්රුක. සත්‍රි.
 පාටලි.
 පාඨ, පු. "අධ්‍යයනං බ්‍රහ්මයඥා
 පිතායඥාසතු තපිණම්, හොමො
 දෙදෙවොබලිභොතොනායඥො
 නිපිපුජනම්" යයි පස්මහායාග
 යන් අතුරෙන් මේ වෙදධ්‍ය
 යනය බ්‍රහ්මනම් මහායාගයයි,
 හැදෑරීම.
 පාඨා, සත්‍රි. දියමින්ත.
 පාඨින්, පු. රත්තිටොල්.
 පාඨන, පු. වලයා.
 පාණි, පු. අත්ල.
 පාණිශානිති, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
 පාණිස, පු. අත්ලෙහි නානාශබ්ද
 නනා වාදනායකරන්නා.
 පාණිපිටන, න. විවාහය.

පාණ්ඩාද, පු. අත්තලෙහි නානා
ශබ්දනගා වාදනශකරන්නා.
පාණ්ඩර, පු. සුද, ඉන්සුන් දෙ
යෙහි. ත්‍රි.
පාණ්ඩු, පු. පඬුපැහැ, ඉන්සුන්
දෙයෙහි තුන්ලිඟ.
පාණ්ඩුකම්බලින්, පු. සුදුකම්බල
යෙන් වසනලද රථය.
පාණ්ඩුර, පු. සුදුපැහැ, ඉන්සුන්
දෙයෙහි තුන්ලිඟයි.
පානක, න. පාපය, පච්චි උපදනා
ප්‍රාණවධාදිය.
පානාල, න. වඩබාග්නිය, නාග
ලොකය, බිලය.
පාතුක, ත්‍රි. වැටෙනසුළුවියේ.
පාත්‍ර, න. සැලිවලන් ආදි සියලු
බදුන් (නදිආදීන්ගේ) දෙතෙ
ර මැද, සුදුස්ස.
පාත්‍රී, න. සත්‍රී. දිය ආදි බදුන්,
අනුභවයට සුදුසු අමත්‍රනම්
බදුන්, දීමටසුදුසු බමුණු, දෙ
තෙරමැද.
පාත්‍රිය, ත්‍රි. යාගකටයුතු ද්‍රව්‍යය,
සුදුස්සා.
පාථස්, න. ජලය.
පාද, පු. පාදය, සතරෙන් කො
ටස, පිරිවර, කුඩාකඳු, රැගිමිය.
පාදකටක, පු. ගැහැණුන් පාසලම්
පාදග්‍රහණ, න. වැදීම.
පාදප, පු. වෘක්ෂය.
පාදබන්ධන, න. ගොමකිසාදි
බන්ධන, යාදවයන නාමයදවේ.
පාදස්මාට, පු. පාපොල.
පාදග්‍ර, න. අත්පතුල.
පාද බගද, න. ගැහැණුන් පාසලම්,

පාදන, න. පාබල සෙන් සමූහය.
පාදනික, න. පාබල සෙන් සමූ
හය.
පාදකා, සත්‍රී. පයලන වහණ.
පාද, සත්‍රී. පයලන වහණ.
පාදකාන්, පු. සොම්මරු හෙවත්
සම්මහන්නා.
පාද්‍ය, ත්‍රි. පාදේනා ජලය.
පානගායනිය, සත්‍රී. සුරාපාන
මඩලය හෙවත් පානසභාව.
පානපාත්‍ර, න. ඔබ්ම, (රාබොන
බදුන්).
පානභාජන, න. රාබොන බදුන්
(ඔබ්ම).
පානිය, න. ජලය.
පානියාලිකා, සත්‍රී. පැන්හල.
පාපා, පු. මගියා.
පාප, ත්‍රි. අනුන්කෙරෙහි ද්‍රෝහ
කරන්නා, න. පාපය,
පාපවෙලි, සත්‍රී. දියමිත්ත.
පාප්මන්, පු. පාපය.
පාමන්, පු. විවර්චිකා කුණිය, ඒ
කුණ ඇත්තා. ත්‍රි.
පාමන, පු. විවර්චිකා කුණිය,
ඒ කුණ ඇත්තා. ත්‍රි.
පාමර, පු. නිවයා.
පාමා, සත්‍රී. විවර්චිකා නම් කුණිය.
පාසස, පු. සිරිවටු හෙවත් හල්
දුම්මල.
පාසාස, පු. කිරිබත්.
පාසු, පු. ගුදය.
පාසය, න. පරිමාණ, (කුරිණිආදි
යෙන් මිනීම).
පාර, න. පරතෙර.

පාරද, පු. රසදිය. "රසෙත්‍රු:
පාරද: ප්‍රොක්ත: පාරතොපි
නිගද්ධතෙ" යනු වචනහෙයින්
පාරත නමුදුවේ.
පාරශ්ව, පු. පොරොව, ගොවි
කුල බිරිඳට බමුණකු නිසා
උපන් පුත්‍රයා.
පාරශ්වධික, ත්‍රි. පොරෝ ආයුධ
කොට ඇත්තා.
පාරසික, පු. පාරසිකදෙශයෙහි
උපන් අශ්වවිශෙෂයක් (පර්සි
යාවේ අශ්වයෝ).
පාරසෙත්‍රුණෙස, පු. පරසත්‍රිය
ගේ පුතා.
පාරායණ, ත්‍රි. සාකලය වචන
යෙහි වැටේ, එහෙයින් රතන
පාරායණයයි කිකල සකල
රත්නයන් අභිසි.
පාරාවන, පු. පරවියා.
පාරාවනාබිසි(සුසි), සත්‍රී. දුදුගස.
පාරාවාර, පු. මුහුද, පාරාපර
නමුදුවේ.
පාරාගරිත්, පු. වතුචායුමසපිත
වූ පරිබ්‍රාජකයා.
පාරිකාබන්ධන්, පු. මාංසොපවාස
බ්‍රහ්මවයසීදියෙන් සුකතවූයේ
(තාපසයා).
පාරිභ්‍යාන, පු. ඵරබදුගස, දිව්‍ය
පාසයය.
පාරිනාථ්‍යා, සත්‍රී. බාලසත්‍රීන්
ගිහපලදනා ශිරොජලනම්වූ
ආගරණය.
පාරිජලව, ත්‍රි. සෙලවීම.
පාරිග්‍ර, පු. ඵරබදු.

පාරිග්‍රහ, පු. දෙවිදුරු (දෙව
දුරු).
පාරිභාච්‍ය, න. උපුල්කොල
(කොට්ටම්).
පාරිසාත්‍රක, පු. මලයදෙශයට
ඉම්වූ එනම් පච්චිතහෙදය.
පාරිභාසී, පු. අත්වලල්ල.
පාරිභද, පු. සභායෙහිවූයේ, සහි
කයා.
පාරිභ්‍යා, පු. න. පරිභ්‍යෙපුල.
පාරිච්ච, පු. ජනපද පුරපාලනාධි
කාරවූ රජදරුවන්ටද තත්
කායසිකාරීවූ රජදරුවන් කෙ
රෙන් පිටත් සෙස්සවුන්ටද
නම්.
පාච්චි, සත්‍රී. උමාදෙවි.
පාච්චිනඤ්ඤ, පු. කඳකුමරු.
පාරිශුකා, සත්‍රී. ඉලආට.
පාරිශ්ව, න. ඉලආට සමූහය. පු.
න. ඇලය.
පාරිශ්වහාග, පු. ඇතුන්ගේ ඇල
ය.
පාරිජණි, පු. විච්චි.
පාච්චිග්‍රාහ, පු. සතුරු රජුට
හිතපිණිස පිරිත්අවුත් විජිතිපු
ත්‍රගේ හෙවත් දිනනු කැමති
රජුගේ රාජ්‍යග්‍රහණයකරණ
රජ.
පාලසන, පු. වදකසාවැනි පත්
හා ජත්‍රාකාරවූ මුල්ඇති තෘණ
විශෙෂයෙක්. (තාලමාබනා)
යනු හිඤ්ඤාසාසි.
පාලබ්බි, සත්‍රී. ගනිද්‍රව්‍ය හෙද
යක්වූ කුන්දරුක්කම්.
පාලාශ, න. පත්‍රය, පත්කැල. පු.

කැලලියෙන් කළ තවුස් සැර යටිය.

පාලි, සත්‍රී. කඩු ආදියේ කොණ හෝ මුවඅත, කන්පෙත්තහෝ කන්වැල, ඇකය හෝ ලකුණ, උකුණා, කලලඅග. පෙළ

පාලියි (කි), සත්‍රී. කෘෂණතෙව ඩිකායෙහි(කළු තිරසාවාළු).

පාවක, පු. ගිනි.

පාශ, පු. මේ ශබ්දය කෙශපයාය ශබ්දයක් හු කෙරෙත් පරවුකල කලාපයෙහිවැටේ. "කෙශපාශ යනාදිතන්හි වේ."

පාසක, පු. පසආට.

පාසිත්, පු. වරුණයා.

පාශපන, පු. වකපුෂ්පවාක්ෂය.

පාශපාලය, න. වෛශ්‍යයන්ගේ සිසුමය, ගවපාලනය, වෙළඳ මය. යන ත්‍රිවිධ වෘත්තීන් හෙ වත් ජීවිකාවන් අතුරෙන් එ කක්වු ගවපාලනය.

පාශ්‍යා, සත්‍රී. පාශයන්ගේ සමූහය (රැහැන්සමූහය).

පාශවාතය, ත්‍රි. පශ්චිමදෙශයෙහි උත්.

පාෂාඛණ්ඩ, පු. සයානුපාෂාණ්ඩ යෝ "පාලනාවචනයෝ ධර්මී, පාශබ්දෙන නිගද්‍යතෙ; ඛණ්ඩ යනතිතු තං යසමාත් පාඛණ්ඩ සොනන කීර්තිතා:" යනු දක් වනලද හෙයින් පාශබ්දයෙන් කියනලද වෙදධර්ම කඩකරණ හෙයින් පාඛණ්ඩයයිද එමධර්ම යන් නිෂ්ඵලකරණ හෙයින් පාෂණ්ඩයයිද දතයුතු.

පාෂාණ, පු. පහණ (ගල).

පාෂාණදරණ, (ක), පු. ගල්පලන පෙනුම.

පික, පු. කොවුලා.

පිඛග, පු. පිඟුවන්, ඉන්සුන් දෙ යෙහි ත්‍රි.

පිඛගල, පු. හිරුගේ දකුණුපස සිටි වත්තිදෙවතා. පිඟුවන්, ඉන්සුන්දෙයෙහි. ත්‍රි.

පිඛගලා, සත්‍රී. වාමනනම්/දක්ෂිණ දිග්ගජයාගේ ඇතිනි.

පිට (වි) ණඩ, පු. බඩ, සිටුපාවුන් ගේ ශරීර අවයව.

පිට (වි) ණඩල, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

පිටු, පු. ඉමුල්පුලන්.

පිටුමඤ, පු. කොසඹ.

පිටුල, පු. පිටුලගස.

පිට්ට, න. සුදුතුඹ (සුදුජයම්).

පිටුප, න. මොනරපිල.

පිටුපා, සත්‍රී. ඉමුල්මැලියම්.

පිටුප්ල, ත්‍රි. මණ්ඩයෙන් යුත් දි ආදිය.

පිටුප්ලා, සත්‍රී. ඉමුල්රැක, ඇවටර ගස.

පිකුප්, පු. මැරවීම.

පිකුප්පර, න. සිරියල්.

පිකුප්ල, පු. අකෘත්‍යකාකුලවූ සේනාදිය.

පිට, පු. පැස.

පිටක, ත්‍රි. පොළ. පු. කඩොල, (එනම් කදකොණ එලෙන පැසසි) වසුනාහරණ බහාතබන පෙට්ටියටද නම්.

පිඳර, පු. තාලිය හෙවත් සැලියා, න. කලාපුරු අල, උණදඹ.

පිණ්ඩ, න. යකඩ.

පිණ්ඩක, පු. තුරුක්තෙල්, එනම් ගනිද්‍රව්‍යයකි.

පිණ්ඩිකා, සත්‍රී. රියනැබ.

පිණ්ඩිනක, පු. කුකුරුමුවන්.

පිණ්ඩාක, පු. ඉන්සුපුරුක, තල මුරුවට.

පිනාමහ, පු. බ්‍රහ්මයා, මුත්තා හෙවත් පියාගේ පියා.

පිනා, පු. විවචනානාවුයේ මව් පියන්ටනම්, එකවචන වූයේ පියාටනම්.

පිනාදන, න. මලපියන්තිසාදීම.

පිනාපති, දක්ෂිණදිශාපතිවූ යම් රජ.

පිනාපිනා, පු. මුතනා හෙවත් පියාගේපියා.

පිනාපුසු, සත්‍රී. සවස.

පිනාසඤ, පු. "අධ්‍යයනං බ්‍රහ්ම යඤ: පිතෘයඤසතු නපීණම්, හොමො දෙදෙවො බලිභෝ තො නායඤ කිට්ඨපීණම්" යි කියනලද පස්මහායාගයන් අතුරෙන් පිතාදෙවතානපීණ නම් යාගය.

පිනාවන, න. සොහොන.

පිනාව්‍ය, පු. සුළුපිය මහපියෝ.

පිනායන්තිහ, පු. පියාවැන්නා.

පිහන, න. පිත.

පිහසන්, පු. පක්ෂියා.

පිඩාහ, න. පියන.

පිනදා, පු. (වොලකාදිය) කැන්දේ.

පිනාහ, පු. න. ඊශ්වරයාගේ දුන්න.

පිනාහින්, පු. ඊශ්වරයා.

පිපායා, සත්‍රී. පිපාසය.

පිපිලිකා, සත්‍රී. කුහුඹුවා.

පිසල, පු. ඇසතුරුක, බැඳුමක් නැති පක්ෂියා.

පිසලි, සත්‍රී. වගපුල්.

පිසලිමුල, න. දළාවමුල් (තිප්පි ලිමුල්).

පිප්ල, පු. ලපය.

පිසාල, පු. පියල්(කිරිපල) රුක.

පිලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා.

පිසඛග, පු. පිඟුවන්, ඉන්සුන්දෙ යෙහි. ත්‍රි.

පිසාව, පු. එනම් දෙවයොනිය.

පිසින, න. මස්.

පිඟුන, න. කොකුම්, ත්‍රි. කේලාම් කියන්නා හෙවත් උනුන් බිඳු වන්නා, දුෂ්ඨයා.

පිඟුනා, සත්‍රී. පිඛකායසි බ්‍යානවූ සුගතිකුසුමයට (පික්මල්).

පිසටක, පු. පු.

පිසටපවන, න. පුකිරිය (පිටිපිස න බදුන).

පිසටාන, පු. වසුනු සුවදකවනු පිණිස කළ සුවදසුණු.

පිඩ, න. ආසනය.

පිඩන, න. ශසසසමපනන දෙශ යට සතුරු සෙනග කරණ පිඩාව,

පිඩා, සත්‍රී. සිත්පිඩාව, දුක.

පින, පු. කසාපැහැ ඉන්සුන්දෙ යෙහි. ත්‍රි.

පිනදරු, පු. න. දෙවිදුරු (දෙව දරු).

පිනදු, පු. වණුවැල්, සරල (හොරගස).

පිනන, න. කොකුම්, සිරියල්, පු. ඇඹැල්ලගස.

පිහසාරක, පු. පියාගස.
 පිනා, සත්‍රි. කසා.
 පිනාමර, පු. විමුක්ඛ.
 පින, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිනස(ග), පිනස.
 පිනොබ්බි, සත්‍රි. මහත් බුරුළු
 ඇති දෙන.
 පිසුම, පු. වැදූසත්දිනකින් දෝනා
 කිරි. න. අමාතය.
 පිළ, පු. මොරගස, ඇතා, රිය,
 මල්.
 පිළපණ්ණි, සත්‍රි. කෙම්මල,
 මුරුවා.
 පිවත්, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිවර, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිවරසනනි, සත්‍රි. මහත් බුරුළු
 ඇති දෙන.
 පුංචලි, සත්‍රි. පතිව්‍රතා නැත්ති.
 පුංස්, පු. පිරිමියා.
 පුකකස, (ග) පු. වඩාලයා.
 පුඬ, පු. කටුපිල, දුනුමුඛාව හෙ
 වත් රියමුල.
 පුඬනව, පු. උත්තරපදයෙහි සිටි
 පුංලිංගිකවූ මේශබිදය ශ්‍රේෂ්ඨ
 පිචාවකයි. මුනිපුංගව: යනා
 දිය නිදගිනයි.
 පුඬු, පු. න. අශ්වාදින්ගේ වාල
 බිය.
 පුඬුප්, පු. ධාන්‍යාදින්ගේ රූස.
 පුඬුහෙද, පු. නදිවංකය, "වක්‍රා
 කාරණ ජලානාම ධොයාන
 ස්‍ය" ජලය වක් ආකාරයෙන්
 පහතට බැසීම.
 පුඬුහෙදන, පු. පුරය. "යනු රුජ
 නදනුවර ශවසනනි තත්පුරං

පහතනාදිසඤ්ච" යනු වචන
 බැවින් පහතන නමුදුවේ.
 පුණ්ඩුක, පු. සිංහයා, ව්‍යාසුයා,
 අග්නිකොණයෙහිවූදිශාජයා,
 ඇවූ, හසතිචරය, කෙසිය,
 ගෙවතවණිය, කුසුභෙදයෙක්,
 න. හෙළපිපුම්, ගෙවතජත්‍රය,
 බෙහෙත්.
 පුණ්ඩුකාස, පු. විමුක්ඛ.
 පුණ්ඩු, හෙළඋක්.
 පුණ්ඩුක, පු. යොහොමුගස.
 පුණ්‍ය, න. පින්, ත්‍රි මනොඥ.
 පුණ්‍යජන, පු. රාක්‍ෂසයා.
 පුණ්‍යජනෙච්ච, පු. වෙසමුණු.
 පුණ්‍යමුමි, සත්‍රි. ආයතීවතීය,
 "ආසමුද්‍රාවච්චෙව පුච්ඡමුද්‍රාවච්ච
 පශ්චිමාත්, තයොරෙවනතරං.
 ගියෙතී රායතීවතීං විදු: බුධා: "
 පුච්ඡසාගරයතා පශ්චිමසාගරය
 ගාද ඒ විකිසගිම පච්ඡතර
 ආයතීවතීයසි පණ්ණිනගෝ
 දතිත්.
 පුහනිකා, සත්‍රි. කණ්ඩේ මීමැස්සා.
 පුහු, පු. පුත්‍රයා, මෙයම රිකා
 රානන සත්‍රිලිභුදුකල දුවවනම්.
 පුත්‍රිකා, සත්‍රි. පෙනැල්ල, (රුක
 බය), වසනු දනතපා ඡාණාදි
 යෙන් කළ රුවටද නම්.
 පුත්‍රා, පු. පුත්‍ර පුත්‍රී ශබ්දදෙදෙ
 නාගේ එකශෙෂයෙන් විවච්ච
 නයි. දු පුත්.
 පුත්‍ර:පුත්‍ර, අව්‍ය. නොයෙක්වර,
 නැවත නැවත.
 පුත්‍ර, අව්‍ය. අප්‍රථමය, හෙදය.
 අභිධාරණය යනමෙහි වේ,

"පුත්‍ර:කතම්" පද්‍රව කියන
 ලදී යනාදියෙහි අප්‍රථමාපිති
 "කිං පුත්‍ර්වාත්මණ: පුණ්‍ය:"
 යනාදියෙහි හෙදය යනාපිති.
 පුත්‍ර්නවා, සත්‍රි. පුළුබුරුද.
 පුත්‍ර්ච්ච, පු. තියපොහු.
 පුත්‍ර්භු, සත්‍රි. දෙවරක් සරණගිය
 සත්‍රි.
 පුත්‍රාග, පු. දෙම.
 පුර, සත්‍රි. පුරය.
 පුර, පු. ගුලුල්ගස.
 පුර:සර, ත්‍රි. පෙරවුවයන්තා.
 පුරකස්, අව්‍ය. සම්මුඛාපියෙහි
 "පුරත: ස්ථාප්‍ය සමෛශම්" හමු
 වෙති සමෛශයා හෙවත් රියව
 රයා ශාඛා යනාදි උද්ගරණයි.
 පුරමාර, න. නුවරදොර(වාසල).
 පුරය, පු. ගකුයා.
 පුරයමි, සත්‍රි. දුප්පුන් ඇති ගේ
 සැමියාසහ දරුවන්ඇති අමුව.
 පුරස්, අව්‍ය. සම්මුඛාපියෙහි
 "පුර: පසසි කිංබාලෙ! දුරිය
 ඉදිරියෙහි කුමක්දකිද යනාදි
 උද්ගරණයි.
 පුරසකාන, ත්‍රි. පුජිත, සතුරා
 විසින් මඩනාලද්ද, පෙරවුතර
 නලද්ද.
 පුරසනාත්, අව්‍ය. ප්‍රාචීය හෙවත්
 නැගෙනහිරදිශය, ප්‍රථමය, පෙ
 රය, ඉදිරිය, යනමෙහිවේ, "පු
 රසනාත් සවිතරී උදයති" පෙ
 රදිගින් හිරු උදාවෙයි යනාදි
 යෙහි ප්‍රාචී අපිති, "පුරසනාත්
 හුබෙකත" පළමුකොට බුද්ධි
 යනාදියෙහි ප්‍රථමාපිති "පුර
 සනාත් වාසොහුත්" පෙරවිසි
 මෙකි. යනාදියෙහි පෙරය
 යන අපිති.

පුර, අව්‍ය. අබකිය හෙවත් තිර
 නතරය, විරානිතය, සම්පය,
 ආගාමිය හෙවත් මතුඑනකා
 ලයයනමෙහිවේ. "පුරාධිකම්"
 නිකොර හදුලේය යනාදියෙහි
 අබකිය හෙවත් තිරනතරයි,
 "පුරාතනම්" අතීතවිය යනාදි
 යෙහි විරානිතයි "පුරාභවත්"
 සම්පවිය යනාදියෙහි සම්පයි,
 "පුරාවෛෂාභිසසත්" මතු එන
 කාලයෙහි වැසිවස්තේය යනා
 දියෙහි ආගාමිය.
 පුරණ, පු. කම්පණය (රිදිකහ
 වණුව), න. පුරාණය, "සගීශව
 පතිසගීශව වංශො මනිනතරු
 නිව, වංශානුවරිතංචෙව පුරු
 ණං පවලක්‍ෂණම්" සිද්ධත්තල
 ද පවලක්‍ෂණයන්ගෙන් යුත්
 ව්‍යාසාදින් විසින් කළ ශාස්ත්‍ර
 හෙදයෙකි.
 පුරුනන, ත්‍රි. පුරාණද.
 පුරුචානන, න. පුච්ඡපරමපරා
 කථාව.
 පුරු, සත්‍රි. න. පුරය, නපුංසකලිං
 ගයෙහි පුරකියාවේ, "යනු
 නෙක ශිල්පිනො නෙකවණ්
 ගාදි ව්‍යවහාරසනත් පුරාදිසං
 ඥම්" යම්නැතක නොයෙක්
 ශිල්පිහුද නොයෙක් වෙළඳුම්
 ද ඇත්තානුනම් ඒ පුරනම්,
 මෙහි පුරුශබ්දයෙක්දවේ.
 පුරුනත්, සත්‍රි. අතුනුබහන.
 පුරුෂ, පු. න. මල.
 පුරු, ත්‍රි. බොහෝද.
 පුරුෂ, පු. පිරිමියා, ආත්මය,
 දෙමගස.

පුරුෂෝත්තම, පු. විෂණ, උත්ත
මපුරුෂයා.
පුරුහු (හ), ත්‍රි. බොහෝද.
පුරුහුන, පු. ශක්‍රයා.
පුරෝග, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා.
පුරෝගම, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා.
පුරෝගාමීන්, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා,
පුරෝගාමී (හ), පු. ගිනෙලෙහි
යාගකටයුතුද.
පුරෝගස්, පු. අප්‍රචිතවෙදවිධිඥ
වූ රාජවාය්‍යයාගෙවත් පෙරවි
බමුණා.
පුරෝගාමීන්, ත්‍රි. වරදපමණක්
දක්නේ.
පුරෝගින, පු. පෙරවිබමුණා හෙ
වත් අප්‍රචිතවෙදවිධිඥ වූ රාජවා
ය්‍යයා.
පුලාන, පු. බොල්හෝ ඇගිටි,
බත්හුල, සංකෂ්පය.
පුලින, න. දියෙන් නැගි වැල්ල.
පුලිඳ, පු. “ගොමාංස භක්ෂණො
යසු ලොකවාහාව භාෂතෙ,
සමාචාරවිනිකොසො මෛච්ඡ
ඉත්‍යනිධියතෙ” යමෙක් ගෙරි
මස්කාද ලොකවාහවාර භාෂා
වසාර අත්භාෂාවක් බෙණේද
සකලාචාරයන්ගෙන් පිරිහුනෙ
ද මේතෙම මෛච්ඡජනික
වෙයි දක්වන ලද්දවූ මෛච්ඡ
ජනියෙහි වනසෙහි වසන
වඩාලහෙදය.
පුලෝමන්, ස්ත්‍රී. ශක්‍රයාගේ
භාය්‍යාව.
පුමින, ත්‍රි. පොෂණය කරන
ලද්දේ.
පුමකර, පු. න. පිසුම්, න. ඇතුන්
ගේ සොබාදාය, බෙරඇස් ආදි

වාද්‍යමුඛය, ජලය, අහස, බඩග
ඵලය (කඩුමැද) තොට, පො
කුරුමුල්.
පුමකරණ, පු. විල්ලිනිණියා.
පුමකරණ, ස්ත්‍රී. පොකුණ.
පුමකල, ත්‍රි. ඉතා කොහාද.
පුමට, ත්‍රි. පොෂණය කරන ලද්දේ.
පුමප, න. පුමපය.
පුමපක, න. වෙසමුණුගේ විමා
නය.
පුමපංකතු, න. පුමපාපන.
පුමදනන, පු. වායබ්‍යකොණ
යෙහි වූ දිග්ගජයා.
පුමදන්වන්, පු. අනගයා.
පුමපඵල, පු. ගිවුල.
පුමපරස, පු. මල්පැණි.
පුමපලිත්, පු. බබරා.
පුමපෙති, ස්ත්‍රී. ඔසප් ඇත්තී.
පුමපෙත්, පු. පුමපවනෙතායි.
විවචනවුයේ ඉරසද දෙකයි.
පුමසමය, පු. වසන්තකාලය.
පුමස, පු. පුමනාකත.
පුමසරථ, පු. යුධපිණිස නොවූ
ත්‍රිධානුමණය පිණිස වූ රථය.
පුමන, න. ලෙප්‍යාදි ක්‍රියා “මාද
වාදරුණාවාථ වසෙනණාපසථ
වමිණා, ලොහරත්තො: කා
තංවාපි පුසාමිත්‍යනිධියතෙ”
යනු කියන ලද මැටියෙන් හෝ
දූවයෙන් හෝ වසුයෙන් හෝ
සමින් හෝ ලොහයෙන් හෝ
රත්නයෙන් හෝ රුකැනීම.
පුම, පු. පුවක්ගස, සමුහය.
පුම, ස්ත්‍රී. පිදීම.
පුමින, ත්‍රි. පුදන ලද්දේ.
පුමු, ත්‍රි. පිදිය යුත්තා, ගරුකට
යුත්තා, පු. අඹුසාමියන් පිහි
ටරු.

පුන, ත්‍රි. පවිත්‍රදා, බොල්පහකල
බාහ්‍ය, ව්‍යාදියෙන් පවිත්‍රවූයේ.
පුනනා, ස්ත්‍රී. අරල.
පුනික, පු. සිරිලගස. (කුණුකරද)
පුනිකරප, පු. සිරිලගස.
පුනිකාසා, න. සරල (හොරගස),
දෙවිදුරු (දෙවදුරු)
පුනිගණි, පු. දුගඳ.
පුනිඵලි, ස්ත්‍රී. බෝදිගස්.
පුනික, න. මල, පු. සිරිල (කුණු
කරද).
පුප, පු. පු.
පුර, පු. ජලසමුහය, බාද්‍යහෙදය,
වුණගුඩිය.
පුරණි, ස්ත්‍රී. ඉඹුල්ලුක.
පුරින, ත්‍රි. පුරණලදුයේ.
පුරුෂ, පු. පිරිමියා.
පුරු, ත්‍රි. නොඅඩුද, පුරණලදු
යේ.
පුරුකුමන, පු. පුත්කලස.
පුරුමා, ස්ත්‍රී. පුණුපෝය.
පුරි, න. “පුමකරණය: සභාවාපි
දෙවතායනනාතිව ආරාමයව
විශෙෂණ පුනිකමි විනිර්දි
ශෙන්” යනමෙහි කියන ලද
පොකුණුය, සභාය, වැවිය, දෙ
වායනනය, ආරාමය යනමො
වුත්තේ නැතීම.
පුමි, ත්‍රි. පළමු නැ ආදිය, පුමිදික්
දෙකාදිය.
පුමිප, ත්‍රි. වැඩිමහලුබැයා.
පුමිදෙව, පු. අපුරයෝ.
පුමිපඵන, පු. උදගිර.
පුමේදදුස්, අව්‍ය. පෙරදවස්ති.
පුමන්, පු. හිරු, ප්‍රථමාවිහකති ආ
දියෙහි පුමා, පුමණෝ, පුමණෝ.
පාකාති, ස්ත්‍රී. සම්පතිය, සපතිය.
පාච්ඡා, ස්ත්‍රී. ප්‍රශ්නාය.

පානනා, ස්ත්‍රී. වතුරගිනි සෙනාව
වාගිනිනම් සෙනානතර තුන
කින් යුත් සෙනාහෙදය.
පාච්ඡා, අව්‍ය. වර්තය ගෙවත්
වෙන්කිරීමයි.
පාච්ඡාපර්ණි, ස්ත්‍රී. අස්වැන්න.
පාච්ඡාත්ඵනා, ස්ත්‍රී. මේ පුරුෂ
තෙම මෙබදු සාරුපඥත්තේ
ය වොහුකෙරෙන්නින්නවූ මේ
ප්‍රකෘතිය මෙබදු සාරුපඥත්තේ
තියයි මෙසේ ප්‍රකෘති පුරුෂ
දෙදෙනාගේ හෙදඥන ව්‍ය
කතිය.
පාච්ඡාපන, පු. මුසයා, තිවයා.
පාච්ඡාපිබ, ත්‍රි. නත්වැදුරු මිවුවා.
පාච්ඡි, ස්ත්‍රී. භූමිය, පාච්ඡි, පාච්ඡි,
පාච්ඡිකියාද පාච්ඡි.
පාච්ඡි, ත්‍රි. පුලුල්දා, ස්ත්‍රී. පුගුහස
පත් (පෙරුමිකායම් කොල)
කළදුරු.
පාච්ඡක, පු. පුඵ (හබලපෙති).
පාච්ඡපාටවා.
පාච්ඡාගමන්, පු. මහස්සා (මුබ
දෙගයෙහි මහත් වූ රොමඇති
පාච්ඡාදි මත්ස්‍යයන් කෙරෙහි
වැවෙන මේශබදයාගේ අලො
මක මහස්සාගේ කෙරෙහි වැටී
මඅවිශෙෂවශයෙහි).
පාච්ඡල, ත්‍රි. පුලුල්දා.
පාච්ඡි, ස්ත්‍රී. ඵල්සාල්, පොළොව.
පාච්ඡිකා, ස්ත්‍රී. ඵල්සාල්, (ඵත්
සාල්).
පාදකු, පු. සපියා.
පාගති, ත්‍රි. කුරුඳය.
පාගතිපර්ණි, ස්ත්‍රී. පුස්වැන්න.
පාගති, න. දියබිඳුව.
පාගති, පු. බිඳුවෙන් විහු වූ ඵනම්
මාගයා, දියබිඳුව.

පාසන්ක, පු. ජනලය.
 පාසදහව, පු. සුලහ.
 පාසදුණ, න. දිසතින ගිනෙල්.
 පාසව්‍ය, න. සොනානුසමුහය, ඉන්
 යුත් යාගහෙදය. ත්‍රි.
 පාසඵ, න. පිට.
 පාසභ්‍ය, න. පිටේ ආටසමුහය,
 පු. දිය ආදි බරඅදින අභවයා
 පෙවක, පු. බකමුනා ඇතුන්ගේ
 වාලයිය මුල ගුදයවසාසිටි
 මාංස පිඩිය.
 පෙටක, පු. වසත්‍රාහරණ බහාන
 බන පෙට්ටිය, කදළලෙන පෙ
 ට්ටිය.
 පෙටා, සත්‍රි. වසත්‍රාහරණ බහාන
 බන පෙට්ටිය, කදළලෙන පෙ
 ට්ටිය.
 පෙට්, සත්‍රි. වසත්‍රාදිය බහන කුඩා
 පාස.
 පෙලව, ත්‍රි. තුනිද.
 පෙලල, ත්‍රි. මනොහරද, දක්‍ෂයා.
 පෙහි, සත්‍රි. පක්‍ෂින්ගේ බිජුවට.
 පෙපයිර, ත්‍රි. බදනෙහි පිසූ ආහා
 රුදිය.
 පෙපනාසවසෙය, පු. පියනු සහෝ
 දරියගේ පුතා.
 පෙපනාසවසිය, පු. පියනු සහෝ
 දරියගේ පුතා.
 පෙපනු, න. පිතෘනිඵයයි කියන
 ලද මහපට ඇඟිල්ලහා ඊට
 දෙවන ඇඟිලි අතර.
 පොගණඩ, ත්‍රි. සවභාවයෙන්
 හින අවයව ඇත්තා.
 පොටගල, පු. බටදමුව, වැළැක්.
 පොටා, සත්‍රි. සත්‍රිලක්‍ෂණවූ තන්ද
 පුරාගලක්‍ෂණවූ රවුල්ද ඇති
 සත්‍රි.

පොන, පු. ඔරුව, පැටව්.
 පොනවණ්ණ, පු. නැව්වෙලද.
 පොනසාහ, පු. නැවියා, (නැව්
 පදිත්තා).
 පොනබාන, න. බිජුවටින් උප
 දනා මත්ස්‍යපොතක සමුහය
 (පිලාව).
 පොනු, න. උගරන්, නගල් යන
 මොවුන්ගේ තුඩුඅග.
 පොණ්ණි, පු. උගරා.
 පොණ්ඩසර්, න. පොඩුරු, "ඉදං
 ශාලපර්ණි තුලාපත්‍රං ඥෙයං
 ස්වලපදමමිතිගොඛා:" මේඅස්
 වැන්න පත්වැනි පත් ඇතැයි
 දතයුතු ගොඩයෝ ගොඩමහ
 නෙල්යයි කියත්.
 පොණ්ණි, සත්‍රි. පුතාගේ හෝ දුගේ
 හෝ දුටු මිනිසිරිය.
 පොර, න. පුවදනණ.
 පොරසනා, ත්‍රි. පුළිය හෙවත්
 ආදිය.
 පොරප, ත්‍රි. පුරුෂප්‍රමාණය. න.
 පුරුෂයන්ගේ ක්‍රියාව, පිරිමිබව.
 පොරගෙගඩ, ත්‍රි. මුළුදෙට.
 පොරණ්ඩාස, සත්‍රි. පුණ්ණපෝය.
 පොලසනා, පු. වෙසමුණු.
 පොලි, පු. අඩක්කැටු යවාදිය,
 මිට ප්‍රාකෘතයෙන් පොලියයි
 වැවහාරයි.
 පොස, පු. දුරැතුමාස.
 පොජ්ජක, න. පුජපාජන.
 පුකාණඩ, පු. න. වාක්‍ෂයාගේ
 මුලපටත් අතුදක්වා ඇත්තාවූ
 කද, ප්‍රශස්තය, "ලිභානතරෙ
 ණ සමානාධිකරණෙපිසල්භං
 නහස්සනි"යි විගෙණ්‍යබදුලිය
 නැත්තේයයිද. "අසත්‍රියාං පු

කාණෙඛා විටපෙතරුසකකිපු
 ගසායෝ:"යි වෙලෙප්භාකදෙ
 හි වැටෙනකල පුං නපුංසක
 ලිගුයයිද කියනලදී.
 පුකාම, න. කාමනිෂ් සනඅම්භි.
 පුකාර, පු. න. නානාවිධ, සදාශ.
 පුකාශ, පු. අව්ව, ආලෝකයෙහිද
 වැටේ, ව්‍යක්තසිතාව.
 පුකිණ්ණ, න. වාමරය.
 පුකිසර්, පු. සිරිල. (කුණුකරද)
 පුකානි, සත්‍රි. ස්වාමිය, අමාත්‍යය.
 සුභාත්ය, කොශය, හෙවත්
 භාණ්ඩාගාරය, රටය, පළිතො
 දක වාක්‍ෂාදීන් දුම්මවූ පුරය,
 පුරවැසියන්ගේ සෙනාය යන
 මේ රාජ්‍යාග අව, සවභාවසි
 තිය, (සත රජස් තමස් යන
 මොවුන්ගේ සාම්‍යාවස්ථාව, සව
 භාවය, වැලමිටින්යට මණික්
 කටුව දක්වා දෙමැද අතර,
 සත්‍රිකිමිතන, පුරුෂකිමිතන, අ
 මාත්‍යාදීන්ගේ සවභාවය.
 පුකුම, පු. මුලාරමය.
 පුකුසා, සත්‍රි. ව්‍යවස්ථාතැබීම,
 පුකුණ, පු. විණාහඩ, ප්‍රාදි උප
 සගියන් කෙරෙන් පරවූ ශබ්ද
 යෝද මෙහිවෙන,
 පුකුණ, න. විණාහඩ.
 පුකුන, න. පිටත්වූ සෙනාව.
 පුකුණඩන, පු. නාරාවය, එනම්
 ලොහමය ඊයයි.
 පුගණඩ, පු. වැලමිටින් උඩ කිසි
 ල්ලදක්වා දෙමැද අතර.
 පුගනසිනුක, ත්‍රි. බකලඇත්තා.
 පුගල්හ, ත්‍රි. එලඹසිටි සිහිඇත්තා.
 පුගාඵ, න. දැඩිබව, කාව්‍යය හෙ
 වත් දුක.

පුගුණ, ත්‍රි. ආදනැහිද.
 පුගෙ, අව්‍ය. රාත්‍රි අන්තයෙහි
 "ප්‍රගෙප්‍රගායනති ව වජ්‍රිනසන
 ථා" එසේම අරුණුකැගුනකල
 වජ්‍රිනටයෝ හෙවත් සතුති
 පායකයෝ ගායනා කෙරෙත්
 යනු උදහරණයි.
 පුගුහ, පු. දහගෙයි පු අය (හිර
 කාරයා).
 පුගුහ (ගු), පු. තරාදි බැද එල්
 ලන ලනුව, රට රැහැණ.
 පුසණ, පු. ගෙපිල.
 පුසාණ, පු. ගෙපිල.
 පුච්ඡා, න. සවච්ඡායෙන් හෙවත්
 තමන් අණ පවත්නා තැනින්
 පරවත්‍රයට හෙවත් අනුත්
 අණ පවත්නා තැනට යාම.
 පුච්ඡාසින, න. නිදිමතින් බැම්ම
 හෙවත් භ්‍රමණය.
 පුච්ඡර, ත්‍රි. බොහෝද.
 පුච්ඡනස්, පු. වරුණයා.
 පුච්ඡාදහි, සත්‍රි. කටුවැල්බව.
 පුච්ඡපට, පු. වහන්තරාපිළි හෙ
 වත් විණා දෙලාදියවසනවසනු
 පුච්ඡනන, න. ගෙය ඇතුලේදොර
 (කුරුඹඑව).
 පුච්ඡර්දකා, සත්‍රි. වමනය.
 පුජන, න. ගැබ්ගැන්ම.
 පුජමින්, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය.
 පුජ්, සත්‍රි. දරු මුකුබුරු පරමප
 රාව, ජනයා.
 පුජිතා, සත්‍රි. වැදූ තැනැත්ති.
 පුජ්ජහි, පු. බ්‍රහ්මයා.
 පුජ්ජනි, සත්‍රි. සහෝදරයාගේ
 භාය්‍යාව.
 පුඤ, සත්‍රි. බ්‍රහ්මය.
 පුඤන, න. නුවණ, ලකුණ.

ප්‍රභූ, ත්‍රි. බකල ඇත්තා.
 ප්‍රධන, න. පසින්ගේ පියා හැබීම.
 ප්‍රණය, පු. ප්‍රේමය. ත්‍රි. වසනවු
 යේ, ඉල්වීම, විශ්වාසය.
 ප්‍රණව, පු. වෙදරමනයෙහි කිය
 යුතු මංගන ශබ්දවිශේෂය.
 ප්‍රණාද, පු. ගිත්තානාදි අනුරාග
 ශබ්දය.
 ප්‍රණාලී, සත්‍රි. පිල්ල, මෙහිම “ප්‍ර
 නාලී” පු.
 ප්‍රණිධි, පු. වරපුරුෂයා, පැතීම.
 ප්‍රණිගත, ත්‍රි. ලද්ද.
 ප්‍රණිත, පු. මනුෂ්‍යයෙක් පිළි
 යෙලකළ ගින්න, ත්‍රි. පාකරුප
 රසාදියෙන් යුත් ව්‍යපනාදිය.
 ප්‍රණුත, ත්‍රි. සතුතිකරණලද යන
 අභිවාචකයි.
 ප්‍රණේෂ, ත්‍රි. කිකරුවු, අයත්වු.
 ප්‍රතන, ත්‍රි. පරණද.
 ප්‍රතල, පු. විදහු අතුල්.
 ප්‍රතාප, පු. කොපයෙන් හා දණ්
 ඩයෙන් හෙවත් ධනයෙන් හා
 දඬුවමින් හටගත්තෙජස.
 ප්‍රතාපස, පු. හෙලවරාගස.
 ප්‍රති, අව්‍ය. ප්‍රතිනිධි, විප්සාලක්‍ෂ
 න්, ඉන්මුතභාග, ප්‍රතිදන ය
 නාදි අභියන්තිවේ. උදහරණ
 මෙසේයි “අභිමන්‍යු ප්‍රතිපරි
 ක්ෂිත්” අභිමන්‍යුසෙසින් විවා
 ලේය. “ප්‍රදක්ෂිතා: කාමණ.
 ප්‍රති” ප්‍රදක්ෂිත තෙමේ විෂණුහු
 සදූශයි. යනාදිතන්හි ප්‍රතිනිධි
 හෙවත් මූලාසදූශයෙහිද “නි
 ථිං නිථිං ප්‍රතිගව්‍ෂති” පවිත්‍ර
 ස්ථානයක් පාසායෙයි. යනාදි
 තන්හි විප්සායෙහිද “ව්‍යාකෂා

බං ප්‍රතිවිදේශාන තෙ විදක්ෂත්”
 ගස අත්තකෙලින් විදුලිය බබ
 ලයි” යනාදිතන්හි ලක්ෂණාපි
 යෙහිද “හකෙනා විභුමිප්‍රති”
 ස්වාමියාකෙරෙහි හෝ මහදෙ
 වියා කෙරෙහි හකති ඇත්තේ
 ය. යනාදිතන්හි ඉන්මුතභාපි
 යෙහිද “හරිමප්‍රත්‍ය හවලල
 ක්ෂමි:” ශ්‍රී තොමෝ විෂණුහුගේ
 භාගයෙහිවි. යනාදිතන්හි භා
 ගාපියෙහිද “කලොග්‍රිකෙනා:
 ප්‍රත්‍යමානම්. ඊශ්වරතෙම තම
 හට හකති ඇත්තාහට මො
 ක්ෂය දෙසි යනාදිතන්හි ප්‍රති
 දනයෙහිද වේ.
 ප්‍රතිකම්ප්, න. පහින හෙවත්
 සමණාභරණාදියෙන් කරනල
 ද ශෝභාව.
 ප්‍රතිකුල, ත්‍රි. විපරිතද.
 ප්‍රතිකානි, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිකාසන, ත්‍රි. නිජිතයා.
 ප්‍රතික්ෂිප්ත, ත්‍රි. සමාකරන්න
 වුත් විසින් නිරසනයා හෙවත්
 බැහැරකෙළේ.
 ප්‍රතිබාහි, පු දුනු දෙසියයකින්
 මබ්බෙහි සිට ඉන්පසුව සිටි
 සෙනාව එක්කොටගන්නා යු
 ඩසෙනාව. සත්‍රි. ඉතා ප්‍රසිදිය.
 ප්‍රතිග්‍රහ, පු. එටලතු ගොටුව එ
 නම් කෙලගොටුව (පඩික්කම).
 ප්‍රතිස, පු. කොපය.
 ප්‍රතිසානන, න. මැරවීම.
 ප්‍රතිව්‍යාසා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිග්‍රහ, පු. ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාව.
 ප්‍රතිශ්‍ය, ත්‍රි. ස්විකරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්තාලද යන අපිසි.

ප්‍රතිශ්‍ය, න. පොරොක්කුව, ගිවි
 සුම.
 ප්‍රතිදන, න. අනුන්කෙරෙහි ර
 ක්ෂාකරණු විෂිෂ්‍ය නගා තැබූ
 වස්තුව නැවත දීම හෙවත්
 උකස්ගැලවීම.
 ප්‍රතිධ්වන, පු. පිළිරුව.
 ප්‍රතිනිධි, පු. පිළිරුව.
 ප්‍රතිපද, සත්‍රි. බ්‍රුදිය, පැළවිය.
 ප්‍රතිපනන, ත්‍රි. අවබෝධකලද
 ප්‍රතිපාදන, න. දනය.
 ප්‍රතිබද, ත්‍රි. සිත්බිඳිනාලදයේ.
 ප්‍රතිබක, පු. කායසීප්‍රතිසානයා.
 ප්‍රතිබිමබ, න. පිළිරුව.
 ප්‍රතිහස, න. මහත්හස ත්‍රි. ඉන්
 යුත්දෙයෙහි. පු. තාවෙසාකති
 යෙහි භයානකරසය.
 ප්‍රතිහාත්විත, ත්‍රි. එලඹිසිටි සිති
 ඇත්තා.
 ප්‍රතිහ, පු. නිය ආදියෙහි ඇප
 කාරයා.
 ප්‍රතිමා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිමාන, න. පිළිරුව, ඇතුන්ගේ
 යටිකුමයෙන් යට දළඅතර.
 ප්‍රතිමුක්ත, පු. (වොලකාදිය) හැ
 ත්දේ.
 ප්‍රතිසත්ත, පු. ආශා අනුකූල
 හෙවත් වැඩිකරණාදිය.
 ප්‍රතිසානනා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිගෙබ්බ්, පු. සොරා.
 ප්‍රතිමාකෂ, න. උත්තරය.
 ප්‍රතිවිභා, සත්‍රි. ඉවද.
 ප්‍රතිශාසන, න. අමාත්‍යාදීන්
 කැඳවා මෙහෙසීම.
 ප්‍රතිශාස, පු. පිනස.

ප්‍රතිශ්‍ය, පු. සභාව, ආශ්‍රය, වෙ
 තට එලඹීම.
 ප්‍රතිශ්‍රව, පු. පොරොන්දුව (ගිවි
 සුම).
 ප්‍රතිශ්‍රැන්, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිශ්‍රව්‍ය, පු. කායසීප්‍රතිසානය.
 ප්‍රතිසර, පු. සෙනාවගේ පසුභා
 ගය. පු. න. අතනුල.
 ප්‍රතිසිඤ, සත්‍රි. තිරය.
 ප්‍රතිසන, ත්‍රි. සිත්බිඳිනාලදයේ.
 ප්‍රතිසාරක, පු. දොරටුපාලයා
 ප්‍රතිසාරයයිදවේ.
 ප්‍රති(ග්)සාස, පු. අලරියගස, (ක
 ණෙරා ගස).
 ප්‍රතික, පු. ශරීරාවයවි එකදෙශ
 ය. ත්‍රි. විලෝම.
 ප්‍රතිකාර, පු. රෝගාදියට කරන
 පිළියම, වෛර නියතානනය.
 ප්‍රතිකාශ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහිවු
 මේපදයෙන් සමානතා කියයි.
 ප්‍රතික්ෂා, ත්‍රි. පිදියයුතා හෙ
 වත් ගරුකටයුත්තා.
 ප්‍රතිචි, සත්‍රි. පශ්චිමදිශාව.
 ප්‍රතිච, ත්‍රි. ප්‍රසිඬවුයේ, සතුටුවුයේ.
 ප්‍රතිපදශිනි, සත්‍රි. ගැහැණි.
 ප්‍රතිර, න. ඉවුර.
 ප්‍රතිසාර, පු. දොරකඩ, දොරටු
 පාලයා.
 ප්‍රතොලී, සත්‍රි. මහවේ(මහාවිථිය).
 ප්‍රත්ත, ත්‍රි. පුරාණද.
 ප්‍රත්‍යක්පර්ණ, සත්‍රි. සැබෝගස.
 ප්‍රත්‍යක්ශ්‍රෙණී, සත්‍රි. දත්ත,
 මිනුග.
 ප්‍රත්‍යක්ෂ, ත්‍රි. ප්‍රත්‍යක්ෂද.
 ප්‍රත්‍යග්‍රහ, ත්‍රි. අලුත්ද.

ප්‍රත්‍යක්ෂ, පු. පිටිසර “ශිෂ්‍යවාර්
විරහිතස්‍ය කාමරූපාදෙ:” යනු
වචන බැවින් භාරතවර්ෂයාගේ
හෙවත් සිත්ගුරු ශිෂ්‍යවාර්
විරහිතවූ කාමරූපාදිවූ ප්‍රත්‍ය
න්‍යයයි.

ප්‍රත්‍යක්ෂමය, පු. පිරිවරකුඩා
කඳු.

ප්‍රත්‍යය, පු. අයත්, ගිවිසීම, ප්‍රඥ
ව, විශ්වාසය, කාරණය, ශබ්දය.

ප්‍රත්‍යයින, ත්‍රි. “යථාච්ඡයෙති”
විශ්වාසයට ආධාරවූයේ.

ප්‍රත්‍යයීන්, පු. සතුරා.

ප්‍රත්‍යයින, ත්‍රි. කතලද යනමේ
අභිවාචකයි.

ප්‍රත්‍යයාන, ත්‍රි. නිරාකෘතවූයේ
හෙවත් බැහැරකෙළේ.

ප්‍රත්‍යයාන, න. බැහැරලීම.

ප්‍රත්‍යාදිෂ්ට, ත්‍රි. නිරාකෘතයා හෙ
වත් බැහැරකෙළේ.

ප්‍රත්‍යාදෙශ, පු. බැහැරලීම.

ප්‍රත්‍යාලිඪ, න. දුනුවායන්ගේ
ප්‍රත්‍යාලිඪය, සම්පදය, වෛ
ශාබය, මණ්ඩලයයි නියතලද
පස්වැදූරුම් සිටීම අතුරෙන්
වාමජංඝා ප්‍රසාරණයකොට
දක්ෂිණජංඝාව හකුළවා සිටි
මයි.

ප්‍රත්‍යාසාර, පු. ව්‍යුහයාගේ හෙ
වත් සේනා වින්‍යාසයාගේ
පහවාද්භාගය.

ප්‍රත්‍යාහාර, පු. ඉන්ද්‍රියාකම්ණය.

ප්‍රත්‍යක්ෂම, පු. යුධයට අභියෝග
උත්‍යාහය.

ප්‍රත්‍යයේ, න. උදය.

ප්‍රත්‍යය, පු. උදය.

ප්‍රත්‍යය, පු. අන්තරාය.

ප්‍රථම, ත්‍රි. ආදිය, ප්‍රධාන, පළමු.

ප්‍රථා, යත්‍ර. ප්‍රසිදිය.

ප්‍රථි, ත්‍රි. ප්‍රසිදිවූයේ.

ප්‍රදර, පු. පාලීම, සත්‍රිරොගයක්,
(කිලිමාලේ හිදිමු.

ප්‍රදීප, පු. පහන.

ප්‍රදීපන, පු. එනම් ස්ථාවර විෂ
හෙදය (දවන්තාවූ රක්තවණ්
වූ අජනපථිතයෙහි වන්තාවූ
විෂයෙකි.

ප්‍රදේශන, න. දෙවියන්ට හෝ
මිතුරන්ට දෙනදා.

ප්‍රදේශිනී, යත්‍ර. දබරගිල්ල.

ප්‍රදේශී, පු. රාත්‍රිවූයේ.

ප්‍රද්‍යමන, පු. අනන්‍යයා.

ප්‍රද්‍යම, පු. පලායාම, “ප්‍රද්‍යම” න
මුද්‍රවේ.

ප්‍රධන, න. යුධය.

ප්‍රධාන, න. ප්‍රධානදා, ප්‍රධාන
අමාත්‍යයා එනම් අප්‍රකාශටද
නුච්ඡි උත්තරාශ්‍රටද නොවූ මධ්‍ය
මාධිකරණයෙහි ව්‍යවස්ථිතවූ
රාජපුත්‍ර සෙනාපති ආදිහුයි,
සවනාවස්ථිතිය, සතරජස්ත
මස්තන මොවුන්ගේ සාමාන්‍ය
වස්ථාව, මහබලු, බුඩිය.

ප්‍රධි, පු. නිම්වලල්ල.

ප්‍රසම, පු. විපක්ෂය, විසාර.

ප්‍රසද, න. අත්පතුල.

ප්‍රසදී, න. ත්‍රි. පා අගදක්වා වැටෙ
න පිළි.

ප්‍රසා, යත්‍ර. පැත්තල.

ප්‍රසාන, පු. ප්‍රසාදය.

ප්‍රසිතාමහ, පු. මුත්තාගේ පියා.

ප්‍රසුතනාඩ, පු. තුවරගස (පෙනි
කෝර) ප්‍රසුතාල(ඩ) ප්‍රසුතනාට
යනුද මෙහි වෙත්.

ප්‍රසොණබරික, න. පොඬුරු,
“ඉදං ශාලපර්ණිතුලා පත්‍රං
ඥෙය්‍යම් ස්ථලපදමිතිගො
ඩා:” මේ අස්වැන්නපත්‍ර වැනි
පත්‍ර ඇතැයි දතයුතු ගොඩ
මහ නෙල්ල යයි ගොඩ යෝ
නියත් යනු විකාසි.

ප්‍රජුලල, ත්‍රි. මල් ගෙණසිටි රැක්
ආදිය.

ප්‍රබෝධන, න. පළමු ආලේප
කළ සුදුන් ආදීන්ගේ ඉක්මනු
සුවද නැවත ව්‍යක්තකරණ
පිණිස කසතුරු ආදියෙන් ඉලිඹි
ආදි ක්‍රියා.

ප්‍රසංඝ්‍යන, පු. සුලභ.

ප්‍රභව, පු. ජනමහතුව හෙවත්
උත්පත්ති කාරණය “ගහාප්‍රභ
වො හිමවාන්, කුලාලවක්‍ර ප්‍රභ
වොසව:” ගහානදියගේ හට
ගැන්මෙහි මූල හිමවතය කල
යෙහි හටගැණීමේ මූල කුඹල්
සකයයනාදි තත්තිමෙන් උප
ලබ්ධිමූල ප්‍රථමඥානය පිණිස
මූලස්ථානයයි.

ප්‍රභා, යත්‍ර. දීප්තිය.

ප්‍රභාකර, පු. හිරු.

ප්‍රභාව, පු. රජුන්ගේ කොණ
දණ්ඩය යන දෙකින් හටගත්
තෙජස, සම්භාවය, වික්‍රමය,
ශාන්තිය, උත්පත්තිය.

ප්‍රභිතන, පු. මදගලිත ඇතා.

ප්‍රභ, ත්‍රි. ස්වාමියා.

ප්‍රභන, ත්‍රි. බොහෝදා.

ප්‍රභූෂටක, න. සිලෙහි එලෙන
මල්දම.

ප්‍රමථ, පු. ඊශ්වරයාගේ පිරිස.

ප්‍රමථන, න. මැරවීම.

ප්‍රමථාධිප, පු. ඊශ්වරයා.

ප්‍රමද, පු. ප්‍රීතිය.

ප්‍රමද, යත්‍ර. සතුටුසිත් ඇති උතුම්
යත්‍රිය.

ප්‍රමදවන, න. ඇතොවුරන්ට
සුදුසු උයන.

ප්‍රමනස්, ත්‍රි. තුටුසිත් ඇත්තා.

ප්‍රමා, යත්‍ර. යථාච්ඡනය හෙවත්
තත්‍වය දැන්ම.

ප්‍රමාණ, න. අනුමානයෙන් අව
බෝධයටහෙතුව, සීමා, ශාස්ත්‍ර,
මෙපමණක්මයයි පිරිසිදීම,
ත්‍රි. ප්‍රමාණකරන්නා.

ප්‍රමානාමහ, පු. මව්ගේ පියාගේ
පියා.

ප්‍රමාද, පු. ප්‍රමාදය.

ප්‍රමාපණ, න. මැරවීම.

ප්‍රමින, ත්‍රි. යාගයෙහි මරණල
ද්දේ.

ප්‍රමිනී, යත්‍ර. යථාච්ඡනය හෙවත්
තත්‍වය දැන්ම.

ප්‍රමින, ත්‍රි. මළ අය.

ප්‍රමිලා, යත්‍ර. අධිකවූ පරිශ්‍රමාදී
නිමිත්තෙන්වූ අහනිමිලනය
හෙවත් මැලිබව.

ප්‍රමුඛ, ත්‍රි. ප්‍රධානදා.

ප්‍රමුදින, ත්‍රි. පිනාගිය නැතැ
ත්තේ.

ප්‍රමොද, පු. ප්‍රීතිය.

ප්‍රසන, ත්‍රි. වාතාදියෙන් පවිත්‍ර
වූයේ.

ප්‍රසන්න, ත්‍රි. තෙලපරිද්‍රව්‍යාදි
යෙන් යහපත්කොට සංයතා
නවු හෙවත් සරසනලද ව්‍යජ
නාදිය.

ප්‍රසාම, පු. ධනධාන්‍යාදියෙහි
මනුෂ්‍යයන්ගේ ආදර අතිශය
(ඉතා ආදරය.)

ප්‍රසාගාමි, පු. යුධයට අතිශය
උත්සාහය.

ප්‍රලම්භන, පු. බලහද්‍රව්‍ය.

ප්‍රලය, පු. වෙහෙව, නාශය හෙවත්
කොකාදියෙන් කාසික ක්‍රියා
රහිතවීම, ක්‍ෂයකල්පය, (කප්
කෙළ) මරණය.

ප්‍රලාප, පු. අරුත් නැති තෙප්‍රල.

ප්‍රවණ, ත්‍රි. පිළිවෙලින් පාත්වු
හෙවත් නැමුනු බිම, අවනත,
පු. සතරමත්සකිය.

ප්‍රවසස්, ත්‍රි. මහල්ලා, එනම් සැත්
තැවෙන් ඔබ්බෙහි වයස්වූ අය.

ප්‍රවහ, පු. නගරාදියෙන් පිටතට
නික්මීම.

ප්‍රවහණ, න. කරෙන් උසුලන
රථය වැනිවූ යානාවක් (පල්
ලක්කිය) සත්‍රින්ගේ යානාවූ
මහලාසරථයයිද කියත්.

ප්‍රවහි, ත්‍රි. ප්‍රධානද.

ප්‍රවහලිකා, සත්‍රි. දුරවබොධාමි
යෙන්යුත් ප්‍රශ්නය “තරුණයා
ලිහිතං කණ්ණෙහි නිතමසපාන
මාශ්‍රිතා: ගුරුණාංසන්නිධානෙ
පි කා: කුජනිමුනුර්මුනු:” මෙහි
සවරුපාථය මදක් අඩුකලයයි
ඒගුණකොට අතිකක් ප්‍රකාශ
කෙරෙයි. ප්‍රවහලිකා තොමෝ
මෙබඳුයි.

ප්‍රධාරණ, න. උත්තම වස්තු දීම,
හස්තායාදි දානය.

ප්‍රධාල, පු. විණාදමුව. පු න.
පබල. අංකුරය හෙවත් ලපල.

ප්‍රධාන, පු. ජලාදීන්ගේ අවිච්ඡි
නන සන්නතිය.

ප්‍රධානන, න. මැරවීම.

ප්‍රධානිකා, සත්‍රි. එනම් රොගය.

ප්‍රවිදුරණ, න. යුධය.

ප්‍රවිශෙලස, පු. ඉතා වෙන්වීම.

ප්‍රවිණ, ත්‍රි. ක්‍රියාවෙහි දක්‍ෂයා.

ප්‍රවෘත්ති, සත්‍රි. ජලාදීන්ගේ
අවිච්ඡිනන සන්නතිය.

ප්‍රවෘති, සත්‍රි. ප්‍රවෘත්ති කථාව.
(සවරුපවූ පරිද්දෙන් කියත්
නාවූ කථාව.)

ප්‍රවෘඩ, ත්‍රි. ප්‍රසරණ යුක්ත හෙව
ත් පැතිරීම් ඇතිද, ඉතා වැඩු
නුද.

ප්‍රවේක, ත්‍රි. ප්‍රධානද.

ප්‍රවේණි, සත්‍රි. රත් ආදීන්
ගොතා හෙළු හිසකේ, ඇතුත්
පිට ලන විවිත්‍ර කම්පය.

ප්‍රවේසට, පු. අත.

ප්‍රවෘත්ත, ත්‍රි. ව්‍යකතද.

ප්‍රශන, පු. ප්‍රශ්නය.

ප්‍රශ්‍ය, පු. ප්‍රේමය.

ප්‍රශ්‍යණ, න. දියවැහෙන උල්
පත.

ප්‍රශ්‍රිත, ත්‍රි. හික්මුනු අය.

ප්‍රසං, ත්‍රි. පෙරවූව යන්නා.

ප්‍රසංචාස්, පු. පුරුදුකරන කාල
යෙහි විශ් පැත්තක ගෙය
ගොතා.

ප්‍රසෙයාහි, සත්‍රි. පලමු ගැබ්
ඇත්ති.

ප්‍රසන්නා, සත්‍රි. සුරු, ත්‍රි. නිමිලද.

ප්‍රසන්නතා, සත්‍රි. ප්‍රසන්න භාවය.

ප්‍රසහ, න. බලාත්කාරය.

ප්‍රසර, පු. පිළිකාදීන් පැතිරයාම.

ප්‍රසපිණ, න. හැමතැන්හි පැතිර
යන්නාවූ සෙනාව.

ප්‍රසව, පු. දරුවන් වැදීම, ගෙහි
මල් ඉපදීම.

ප්‍රසව්‍ය, ත්‍රි. විපරිතද.

ප්‍රසහ්‍ය, අව්‍ය. බලාත්කාරයෙහි
“ප්‍රසහ්‍යසිංහ: කිලතාංචකමී”
සිංහයෙක් ලාහෙලා ඒ දෙන
ඇද්දේල යනාදි උදහරණයි.

ප්‍රසාද, පු. අනුග්‍රහය, එනම්
කාව්‍යගුණය, ප්‍රසන්නභාවය.

ප්‍රසාධන, න. පහසීම හෙවත්
සාමාන්‍යභාවයෙන් කරන
ලද පහසීම.

ප්‍රසාධනි, සත්‍රි. පතාව.

ප්‍රසාධින, ත්‍රි. පහසින් ගන්වන ල
ද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.

ප්‍රසාරිත්, ත්‍රි. ඇත මැත පැති
රෙන සුලුද.

ප්‍රසාරිණි, සත්‍රි. ආපසු මදුවැල්.

ප්‍රසිත, ත්‍රි. තත්පරයා හෙවත්
නියැලියා.

ප්‍රසිහි, සත්‍රි. බකිතය.

ප්‍රසිඛ, ත්‍රි. ප්‍රකට, සරහනලද

ප්‍රස, සත්‍රි. මව්, වෙළඹ, විරැබි
හෙවත් පැතිරෙන වැල්.

ප්‍රසාහා, සත්‍රි. වැදු නැතැත්ති.

ප්‍රසාහ, සත්‍රි. දරුවන් වැදීම.

ප්‍රසාහිනා, සත්‍රි. වැදු නැතැත්ති

ප්‍රසාහිත්, න. හික්මවූව, ව්‍යාකූ
ලබව, ඉන් යුක්තයෙහි ත්‍රි.

ප්‍රසුන, න. ප්‍රසංස, ගෙහි.

ප්‍රසුන්ධිනා, පු. මව්පියෝ,
විවචනානකයි.

ප්‍රසාන, ත්‍රි. පැතිරීම් ඇතිද, පු.
දෙත.

ප්‍රසානා, සත්‍රි. හීන්කකුල හෙවත්
කෙඬි.

ප්‍රසෙව, පු. පසුමිහිය, ගොණිය.

ප්‍රසෙවක, පු. කරවිය එනම්
විණාවේ සමබදින ලබුගෙහිය.

ප්‍රසාර, පු. පහණ (ගල)

ප්‍රසාව, පු. ප්‍රසංසය, අවසරය.

ප්‍රසථ, පු. නැලිය, පු. න. පවිත
යාගේ සමභූමිය.

ප්‍රසථමාන, න. පරිමාණය (කුරු
ති ආදියෙන් මිනීම.)

ප්‍රසථප්‍රසප, පු. හීන් පණාස
වෘක්ෂය.

ප්‍රසථාන, න. විජිතිපුත්‍ර හෙවත්
ජයගනු කැමැත්තනු යුධ
පිණිස යාම.

ප්‍රසෙථාටන, න. කුල්ල.

ප්‍රසුචණ, ත්‍රි. පිළිවෙලින් නැමුනු
හෙවත් පාත්වූ බිම. අවනත.

ප්‍රසාව, පු. මුත්‍ර.

ප්‍රහර, පු. යාමය.

ප්‍රහරණ, න. ආයුධය.

ප්‍රහසන, පු. විදනු අතුල්.

ප්‍රහි, පු. ලිද.

ප්‍රහෙලිකා, සත්‍රි. දුරවබොධ
ප්‍රශ්නය “පාතියංපාතු මිච්ඡා
මිතිතතං කමලලොචනෙ, යදි
දසසසිනෙච්ඡාමි, කොදසසසිව
දෙහිමෙ” මෙසේ අත්කිසි අථ
යක් ප්‍රකාශකොට සවරුපා

ඵය ගුණකිරීමෙන් යමක් දක්වනුලැබේද ඔහු තොමෝ ප්‍රහෙලිකා නම්.

ප්‍රාංශ, ත්‍රි. උස්දෑ.
ප්‍රාසාර, පු. පවර.
ප්‍රාසාන, පු. නිවයා.
ප්‍රාග්, අව්‍ය, අතිතාපිති. “ප්‍රාක්කමිය” පුළුච්ඡයෙහි උපවිතකමිය යනාපියෙහිවේ.

ප්‍රාග්වංශ, පු. යාග මධ්‍යය සම්පයේ යාග ද්‍රව්‍ය තබන පිණිස කළහවිභිසය. පුළුච්ඡාගයෙහි වූ යාගකරනනවුන්ගේ සිටිම පිණිස කළ ගෙය.

ප්‍රාග්‍රහර, ත්‍රි. ප්‍රධානදෑ.
ප්‍රාග්‍රහ, ත්‍රි. ප්‍රධානදෑ.
ප්‍රාසාර, පු. ගිනෙල්ආදිය, දියවිම.
ප්‍රාච්ඡි, ත්‍රි. පුළුකාලය, පුළුදෙශය.
ප්‍රාච්ඡි, සත්‍රි. පුළුදිශාව.
ප්‍රාචින, ත්‍රි. පුළුදිශා දෙශයන්හි වූයේ, න. වැට.

ප්‍රාචිනා, සත්‍රි. දියමිත්ත.
ප්‍රාචිනාවිත, න. වමන යටින්ලු යාග හුය.

ප්‍රාචිර, න. වැට “නගරදෙ: ප්‍රාන්තභාගෙයාවාහි: වෙහෙව නං වෙණුකණ්ඩකාදිනාං තත් ප්‍රාචිර(න) මිත්‍යව්වතෙ” නගරදියෙහි සිසාර උණකටු ආදියෙන් කළ වැටයෙහි කියනලදි.
ප්‍රාව්‍ය, පු. සිඤ්ඤාව යනුවෙන් නදිය කෙරෙන් ඉම්බු අග්නි දිග පිහිටි දෙශය.

ප්‍රාජන, න. කැවිට.
ප්‍රාජනා, පු. රථාවාය්‍යයා.

ප්‍රාශ, පු. පණ්ඩිතයා. ත්‍රි. බුද්ධිමත්, දක්‍ෂයා.

ප්‍රාශ්‍ය, සත්‍රි. නැණැත්තිය.
ප්‍රාශ්‍ය, සත්‍රි. කිසියම් දෙයක් විශේෂයෙන්ම දන්නා තැනැත්තිය.

ප්‍රාජ්‍ය, ත්‍රි. බොහෝදෑ.
ප්‍රාධිවිවෙක, පු. බමුණිකරණිකයා.

ප්‍රාණ, පු. ප්‍රාණාදි පවවායු එහෙයින් බහුවචනයි. “වායුහාදි ප්‍රාණා:” යනු වචන හෙයින් ප්‍රාණවායු හාදයෙහියයි දත යුතු. ශක්තිය. ගද්‍යසකැට “රත්‍යාබොප්‍රා”යි මහරට ව්‍යවහාරයෙන් උපදනා බේත් වගියක්.

ප්‍රාණන්, පු. සත්‍යයා.
ප්‍රාණ්, අව්‍ය. රුත්‍රිඅන්තය (උදය)
ප්‍රාණිහානික, ත්‍රි. ඉන්ද්‍රිය ලදන්තේ.
ප්‍රථම කලපික, පු. වෙදාරණ ඇත්තා.

ප්‍රාදුශ්, අව්‍ය. ප්‍රකාශයෙහිද නාමයෙහිද වේ. “ප්‍රාදුර්බුධි භිවිෂ්‍යති” බුද්ධිය ප්‍රකාශවන්නිය. හෙවත් පහළවන්නිය යනාදියෙහි වේ. “ප්‍රාදුරසින් චක්‍රපාණි:” චක්‍රපාණි නම් තැනැත්තෙක් වූයේ යනාදියෙහි නාමයෙහි වේ.

ප්‍රාදෙශ, පු. මිණිමට විදහු මහ පට ඇඟිලි දබරැඟිලි දෙක පමණ.

ප්‍රාදෙශන, න. දානය.
ප්‍රාධවම්, අව්‍ය. අනුකූල භාවය “ප්‍රාබ්ධර්ම” රථය අනුව යනාදි උදාහරණයි.

ප්‍රාහාර, න. සෙවන දිය දෙකින් හිස්වූ දුරුමග.

ප්‍රාපන, ත්‍රි. ලදදෑ.
ප්‍රාපනපක්‍ෂවත, ත්‍රි. මල අය.
ප්‍රාපනරූප, ත්‍රි. පණ්ඩිත, මනෝහර.

ප්‍රාපති, සත්‍රි. උත්පත්තිය, ලාභය.
ප්‍රාප්‍යන, න. පඬුර හෙවත් දෙවියන්ට හෝ මිතුරන්ට දෙනදෑ.

ප්‍රාප්‍ය, ත්‍රි. පැමිණියහැකිදෑ.
ප්‍රාස, පු. බහුලබව, ප්‍රතිශ්‍ය, පුළුක අනුශතය හෙවත් පොරොන්දු වකින් නොකාහිදීම හෝ ඉන් වන මරණය.

ප්‍රාසස්, අව්‍ය, බහුලාපිති “ප්‍රාස: නවවධුකාන්තා” නවාගනා තොමෝ බොහෝසෙයින් සිත් අලවා යනාදි උදාහරණයි.

ප්‍රාප්ති, ත්‍රි. අර්දිකෙළේ හෙවත් යදනාලද්දේ.

ප්‍රාලම්බි, න. ගෙලින් ඉදුරු එලෙන මල්දම.

ප්‍රාලම්බිකා, සත්‍රි. නැබ් දක්වා එලෙන කරපැළදි රකින්නල ඇටවැල් ආදිය.

ප්‍රාලෙශ, න. පිති.
ප්‍රාවාර, පු. මතුහදනා පිළි.
ප්‍රාව්‍යන, ත්‍රි. පෙරවාගත් පිළි.
ප්‍රාව්‍ය්, සත්‍රි. වමිකාලය. ශිව හතති ආදියෙහි “ප්‍රාව්‍ය, ප්‍රාව්‍යි, ප්‍රාව්‍යො, ප්‍රාව්‍යා: කියාවේ. මෙහි ප්‍රාව්‍යා කියාද රූප ඇත්තේය.

ප්‍රාව්‍යාසංග්ගි, සත්‍රි. වදුරු මැ.
ප්‍රාස, පු. කොන්‍යාසුඛය.

ප්‍රාසබ්‍ධ, පු. ගැල පිළිබඳ විශේෂත්වය. එනම් හික්මවියයුතු වත්සන්ගේ කරබැඳීමට යෙදු අතින් විශයි.

ප්‍රාසබ්‍ධ්‍ය, පු. මක්කානිය උසුලන ගොනා “වන්‍යානාංදම්‍ය කාලෙසකකිකාණ්ඩ මාසජ්‍ය තෙසප්‍රාසබ්‍ධ්‍යා:” යනු වචන බැවින් වත්සන් පුරුදුකරන කල කරතබන දඩ මක්කානිය නම්.

ප්‍රාසාද, පු. පහය “දෙවභූහුජ්මි” යනු වචන හෙයින් දෙවියන්ගේද රජුන්ගේද වාසස්ථානය පහයයි.

ප්‍රාසික, ත්‍රි. කුන්‍යාසුඛ ඇත්තා.
ප්‍රාසණ, පු. පෙරවරු.
ප්‍රිස, පු. සැමියා. ත්‍රි. අභිභවදෑ. හෙවත් ප්‍රියදෑ.

ප්‍රියක, පු. බක්මි ගස, පුවඟුගස, පියාගස, “රත්‍යාහුතවමියම උත්පත්ති කාරණා හෙයින් අජ්‍යයෝනියෙහි කියනලද්ද ඡටි මුව වගියක් අතුරෙන් එක් වගියෙකි. මේ මුව වගිය විත්‍ර රුම ඇත්තේය. කාමෝජ්‍යයෙහිද උත්තරුපථයෙහිද වසන්නේය.

ප්‍රියබ්‍ර, සත්‍රි. පුවඟු ගස, වරානම් බානා.
ප්‍රියනා, සත්‍රි. සෙනහය.
ප්‍රියංවද, ත්‍රි. ප්‍රිය තෙ පුල් බණනේ.

ප්‍රියාල, පු. පියල්ලැක.
ප්‍රිණන, න. පිණ්ඩිම.
ප්‍රින, ත්‍රි. ප්‍රමුද්‍රිතවූයේ.

ප්‍රිති, සත්‍රි. ප්‍රිතිය.
 ප්‍රසව, ත්‍රි. දයේ.
 ප්‍රේක්ෂා, සත්‍රි. බ්‍රිහිය, නැටුම් බැලීම.
 ප්‍රේමික, සත්‍රි. දේලාව.
 ප්‍රේමිනිත, ත්‍රි. ඊෂත්කම්පිත (මදක් සැලෙන) ද.
 ප්‍රේත, පු. නිරිසතා, භූතයා, මළ අය.
 ප්‍රේත්‍ය, අව්‍ය. හවානතරාථිය ප්‍රේත්‍යසවගේමනියතෙ" හවානතරගතව හෙවත් පරලොව සවනියෙහිදී පුදනු ලැබේ යනාදි උද්‍යරණයි.
 ප්‍රේමන්, පු. න. සෙනනග.
 ප්‍රේෂ්‍ය, ත්‍රි. ඉතා ප්‍රියදයා.
 ප්‍රේෂ්‍ය, පු. මෙහෙයීම, මැඩීම, හෙපීම, උනමාද, මෙහි ප්‍රේෂ්‍ය කියාද පායි.
 ප්‍රේෂ්‍ය, පු. ගැත්තා. (දසයා.) ප්‍රේෂ්‍ය යනුද වේ.
 ප්‍රෝක්ෂණ, න. යාග පිණිස පතු සාතනය.
 ප්‍රෝක්ෂිත, ත්‍රි. යාගයෙහි මරණ ලද්දේ.
 ප්‍රෝථ, පු. න. අසුන්ගේ නාසය.
 ප්‍රෝෂ්‍යපද, සත්‍රි. බහු, පුවපුව පය.
 ප්‍රෝෂ්‍ය, පු. පෙරියා, සත්‍රි. ප්‍රෝෂ්‍ය.
 ප්‍රෝෂ්‍යපද, පු. බිතර මස.
 ප්‍රෝඪ, ත්‍රි. ඉතා වැඩිනුද.
 ප්‍රලක්ෂ, පු. පුලිල ගස, තෙලසටු රැක.

ප්‍රලව, පු. මැඩියා, මහවෙල්ල නම් පක්ෂියා, න. සෙවෙල් අතු රෙහි වන්නාවූ කොට්ඨියාමුරු යයි බ්‍යානවූ කෙවනිමුසාන නම් ද්‍රව්‍යය, (ජලමුසාන) පසුර, "ගොඩපඩංව ඉතිබ්‍යාත:" මහරව ගොඩපාඩාවයයි ප්‍රසිද්ධි. පු. වඩාලයා.
 ප්‍රලවග, පු. වදුරා, මැඩියා, සුය්‍ය්‍ය සාරථියා.
 ප්‍රලවග්‍ය, පු. වදුරා.
 ප්‍රලවග්‍යම, පු. වදුරා, මැඩියා.
 ප්‍රලාක්ෂ, න. තෙලසටු එල හෝ ඒ ගස් සමූහය.
 ප්‍රලිහන්, පු. පිලාව හෙවත් වාම කුක්ෂි පාශ්වයෙහි සිටි මස්පිඩු වෙසෙසකි. ප්‍ර එ මා දි යෙ හි පලිහා, පලිහානො, පලිහාන: කියා වර්තමානයෙනි.
 ප්‍රලිහග්‍ය, පු. වල් එරබදු ගස යොමු ගස.
 ප්‍රලන, න. අසුන්ගේ සිසුවු රමයවූ ගතිය හෙවත් ගමන.
 ප්‍රලසව, ත්‍රි. දතලද ද.
 ප්‍රලාෂ්, පු. දතය.
 ප්‍රසාන, ත්‍රි. කතලද යන අවිසි.
 ඵ.
 ඵවා, සත්‍රි. සපියන්ගේ පෙණය.
 ඵණා, සත්‍රි. සපියන්ගේ පෙණය. පුංලිග්‍රයෙහි ඵණ කියා වේ.
 ඵණ්‍ය (ඵණ) ක, පු. හින් පණ්‍යා වෘක්ෂය.
 ඵණ්‍ය, පු. සපියා.
 ඵල, න. නගුල්පෝරුව හෝ හිවැල, වෘක්ෂාදීන්ගේ ඵල,

භාග්‍යයෙන් හටගන්නා විපාක, පෝරුව, ලාභය, සාදික්කා, නිපල්, පලිහ, මුලධනය, විකොට වඩාලද ධනය හෙවත් වෙළඳමෙන් ලැබුණු ධනය.
 ඵලක, පු. පුවරුව.
 ඵලපාණි, ත්‍රි. පලිස් ගත් අත් ඇත්තේ.
 ඵලත්‍රික, පු. ක. නිපල්. (අරලු බුලු, තෙල්ලි යනමේ ඵල තුන)
 ඵලසුර, පු. ලප්තාරම්.
 ඵලවන්, ත්‍රි. ඵල සහිත රැක් ආදිය.
 ඵලාධ්‍යක්ෂ, න. කිරිපලු ගස.
 ඵලින්, ත්‍රි. ඵලසහිත රැක්ආදිය.
 ඵලිත, ත්‍රි. ඵලසහිත රැක්ආදිය.
 ඵලිනි, සත්‍රි. පුවගුගස, නිවුල්ගස.
 ඵලි, සත්‍රි. පුවගු ගස.
 ඵලෙග්‍රහි, ත්‍රි. සෘතුප්‍රාප්තියෙහිලා ඵලදරණ වෘක්ෂාදිය.
 ඵලෙරැහා, සත්‍රි. පලොල් ගස.
 ඵලගු, ත්‍රි. බෙලහිතද, සත්‍රි. කොටදිමුලා.
 ඵාණිත, න. මත්ස්‍යබණ්ඩ යොග්‍යවූ සාරභූතවූ ගුණිකාකාර වන්නාවූ ඉක්කු විශේෂය, හේ රසපාකයෙහි අභිවර්තනවූ පැණියයි කියනලද ශකීර විශේෂය.
 ඵාණ්‍ය, ත්‍රි. එනම් කෘෂාය "ක්ෂුණ්ණ ද්‍රව්‍යපලෙ සමයක් ජලමුෂණං විනික්ෂිපෙත් මාත් පාත්‍රෙ කුඩවොනමානං තත ස්‍යාප්‍රාචයෙන් පටාත් සංඝ්‍යා

වඩුණ්ණද්‍රව්‍ය: ඵාණ්‍යනමානං විපලොනමිතම්" යනු වෛද්‍යකනිහෙයින් සුණුකල ද්‍රව්‍ය පලමකට ඉතා උණුදිය පතක් බහා පෙරාගන්නාලද කෘෂාය ඵාණ්‍ය නම්.
 ඵාල, පු. හිවැල.
 ඵාලගුන, පු. මැදින්මස.
 ඵාලගුනික, පු. මැදින්මස.
 ඵුලිල, ත්‍රි. මල් ගෙනසිටි රැක් ආදිය.
 ඵේණ, (න) න. කිරිදිය ආදියෙහි නැගෙන පෙත.
 ඵේනිල, පු. රැක්පෙනෙල ගස, න බෙබර ඵලය.
 ඵේරව, පු. සිවලා.
 ඵේරැ, පු. සිවලා.
 ඵේලා, සත්‍රි. කා ඉතිරි දෙය.
 බ.
 බංහිෂ්‍ය, ත්‍රි. ඉතා බොහෝ.
 බභිස, න. බිලිකටුව, සත්‍රිලිගු. යෙහි බභිශා, බභිශි.
 බදර, න. (ඉලන්ද) බෙබර ඵලය.
 බදරි, සත්‍රි. බෙබරගස (ඉලන්ද) බෙබර, ත්‍රි. වධයට සැර සුනේ.
 බබ, ත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන් බඳ නාලද්දේ.
 බබර, ත්‍රි. බිහිරා.
 බබ්‍රි, සත්‍රි. වරමදු හෙවත් සමත් කල රැහැණ.
 බඩ්‍ය, සත්‍රි. පතිව්‍රතා නැත්තී.
 බඩ්‍ය, න. බැදීම.
 බඩ්‍ය, පු. එක් ගෝත්‍ර යෙහි නැගේ.

බඩුපිටක, පු. බදු වදගස.
 බඩුතා, සත්‍රි. නැ සමුහයා.
 බඩුර, ත්‍රි. මදක් නැමි උස්ද.
 බඩුල, පු. පතිව්‍රතානොවු සත්‍රිය
 ගේ පුතා.
 බඩුක, පු. බදුවදගස.
 බඩුකපුප, පු. පියාගස.
 බහු, පු. තඹරිල (හෝතඹුවා)
 විෂණු, ත්‍රි. පිඟුවන්.
 බබර, පු. දුමුඩු (දන්දෙව්සුදු.)
 බ (ව) හී, පු. න. සදස්පිල්, පිරි
 වර.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. මොනරා.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. මොනරා.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. ගිනි, මෙහි
 කෙසෙල්ලපයනිය ගබ්දයෝද
 වෙති.
 බර්හිස, න. ඉරිවේරිය.
 බල, න. සුළු භාවය, ගකනිය,
 හැකිබව, වතුරගිනි සෙනාව,
 පු. කවුඩා, බලහද්‍රයා, අසුර
 විශේෂයෙක්.
 බ (ව) ස්‍ර, පු. සුදුපැහැ, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි. ත්‍රි.
 බලදෙව, පු. බලහද්‍රයා.
 බලහද්‍ර, පු. බලහද්‍රයා.
 බලහද්‍රිකා, සත්‍රි. නෙමෙනල.
 බලවන්, අව්‍ය. අතිශය. ත්‍රි. බල
 ඇත්තා.
 බලවිනාස, පු. යුධ පිණිස
 සෙනාවගේ ශාසෙත්‍රාකත පරි
 ද්දෙන් සිටුවීම.
 බලා, සත්‍රි. බැලිල.
 බලානා, සත්‍රි. කතකෙකි
 බලාත්කාර, පු. බලාත්කාරය.

බලාරානි, පු. ගකුයා.
 බලාහක, පු. මෙසය.
 බලි, පු. සුංකම, උපහාර හෙවත්
 පුජාව. සත්‍රි. ජරායෙන්හටගත්
 ඇඟරැලි, ගුදවලි. “අධ්‍යයනං
 බ්‍රහ්මයඥා පිතෘයඥසතුතපී
 ණම්, හොමොදෙවො බලි
 භෝතො, නායඥෙතිපි පුජ
 නම්” යනුවෙන් බ්‍රහ්මයාව
 කරණ යාගය අධ්‍යයන නම.
 මලපියන්ට කරන යාගය
 තපිණනම. දෙවියන්ට කරන
 යාගය හොම නම. භූතයන්ට
 කරණ යාගය බලි නම. මනු
 භූයන්ට කරන යාගය පුජන
 නමැයි දක්වනලද පස්මහා
 යාගයන් අතුරෙන් භූතබලිය
 බලි නම.
 බලිධවංශීන්, පු. විෂණු.
 බලිත, ත්‍රි. ජරාවෙන් ලිහිල්ව
 ගිය ඇඟ රැලි ඇත්තේ.
 බලිපුසට, පු. කවුඩා.
 බලිභූජ, පු. කවුඩා.
 බලිසදමන්, න. නාලොව.
 බලිවදී, පු. ගොතා. (භාරොද්
 වහනක්ෂමවු වෘෂභයා.)
 බලලව, පු. අරක්කැමියා.
 බ (ව) සකසණී, සත්‍රි. කලකින්
 වදන දෙන.
 බ (ව) ස්‍ර, පු. එළුවා.
 බහිර්වාර, න. තොරණ.
 බහු, ත්‍රි. තුනකින් වැඩිද, මහ
 ත්ද.
 බහුකර, ත්‍රි. හැමදීම ආදිය කර
 ත්තා.

බහුගහනිව, ට, ත්‍රි. වාචාලයා.
 බහුපාද, පු. නුග ගස.
 බහුප්‍රද, ත්‍රි. බොහෝද දෙන්නා.
 බහුරූප, පු. සදෙලමල (දුම්මල)
 බහුල, පු. ගිනි, කෘෂ්ණ පක්ෂය,
 න. අහස, ත්‍රි. කළු පැහැ,
 බොහෝද.
 බහුලා, සත්‍රි. එල්සාල්, කැති
 නැකත, දෙන.
 බහුලිකාන, ත්‍රි. බොල් පහකල
 ධාන්‍ය.
 බහුවාරක, පු. ලෝලු ගස.
 බහුවිධ, ත්‍රි. තත්වැදුරැම්බුවා.
 බහුසුනා, සත්‍රි. සතාවරි.
 බහුසුනි, සත්‍රි. බොහෝ දරුවන්
 ලද දෙන.
 බා (වා) කුචි (ඒ), සත්‍රි. බෝදි
 ගස්.
 බා (වා) ණ, පු. සත්‍රි. නිල් ගිරි
 නිල්ල, පු. බලි නම් අසුරයාගේ
 පුත්‍රයා. ඊ.
 බාධා, සත්‍රි. සිත්පිඩාව (දුක.)
 බාකිකිනස, පු. පතිව්‍රතානොවු
 සත්‍රියගේ පුතා.
 බාකිව, පු. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැයා.
 බා (වා) හීන, න. බවුගෙහිය.
 බා (වා) ල, ත්‍රි. මොඩයා, ලදරැ
 වා, හිසකේ, වාලබිය, පු. න.
 ඉරිවේරිය.
 බාලනනස, පු. කිහිරි ගස.
 බාලනාණ, න. ලතණ.
 බා (වා) ලමුපිකා, සත්‍රි. වල්මියා.
 බා (වා) ලා, සත්‍රි. පොල්, කසා.

බා (වා) ලීග, ත්‍රි. මෝඩයා, ලද
 රුවා.
 බා (වා) ලෙස, පු. කොටළුවා.
 බා (වා) ලෙසශාක, පු. දුමුඩු,
 (දම්දෙව්සුදු.)
 බා (වා) ලෑ, න. බාල බව.
 බා (වා) ස්‍ර, පු. උණුසුම්, කදල.
 බාහු, පු. සත්‍රි. අත.
 බාහුජ, පු. ක්ෂත්‍රියයා, බ්‍රහ්මයා
 ගේ බාහුවෙන් උපන් රජුගේ
 වංශයෙහිවුවෝද බාහුජ නම්
 වෙත්.
 බා (වා) හුද, සත්‍රි. බ හු ද න මි
 කාතීවියනාර්ජුනයා විසින් බස්
 නාලද නදී විශේෂය. “කාතී
 වියනාර්ජුනෙනයා වතාරිතා”
 යනු කිහි විකාකාරයෝ.
 බා (වා) හු මුල, න. කිසිල්ල.
 බා (වා) හු යුධ, න. මිල්ල යුධය.
 බා (වා) හුල, පු. ඉල් මස
 බා (වා) හුලෙස, පු. කදකුමරු.
 බා (වා) හලික, පු. සුභ, එ න මි
 දෙශය.
 බි (වි) බ, න. බලල් ලණු.
 බි (වි) ඩාල, පු. බලලා.
 බි (වි) යු, පු. දියබිඳුව.
 බි (වි) යුජ්ලක, න. ඇතුන්ගේ
 මුඛාදිගතවු බිඳු සමුහය.
 බි (වි) මබ, පු. න. සදමබල.
 බි (වි) බිකා, සත්‍රි. කෙම්වැල.
 බි (වි) ල, න. බිලිය (සිදුර)
 බි (වි) ලෙසය, පු. සපියා.
 බි (වි) ල්ව, පු. බෙලිගස.
 බි (වි) සපුසුන, න. නෙලුම් මල්.
 බි (වි) සිනි, සත්‍රි. නෙලුම් විල.
 බි (වි) ස, න. නෙලුම්දලි.

බි (වී) සහනවිකා, සත්‍රි. කෙහි නික.

බි (වී) සන, පු. රත්තමියෙක්, එනම් රත්තමියෙහි මාසක සොළසකට ව්‍යවහාර නාම යෙකි. මාසකයෙක්නම් හුනිද පසෙකි.

බි (වී) ප්‍ර, න. රෙතස් (ගුකල බාතු) කාරණය.

බි (වී) ප්‍රකොශ, පු. පිපුම්කෙමි.

බි (වී) ප්‍රපුර, පු. ලප්තාරම්.

බි (වී) පිකාන, න. වපුට සි කෙත.

බි (වී) ප්‍ර, ත්‍රි. කුලිනියා.

බි (වී) හහස, ත්‍රි. පිලිකුල, කුර, එනම් නාට්‍ය රසය.

බු (බු) කතා, සත්‍රි. වකුගඩුව හෝ හදවත, මෙහි බුකකයයි නපු සක ලිඟද වේ.

බුබ, පු. බුදුන්, ත්‍රි. අවබෝධ කළද.

බුබ්, සත්‍රි. බුබිය.

බුද්බුද, න. දියබුබුල.

බුබ, පු. බුදුහු, පඬිතයා.

බුබින, ත්‍රි. අවබෝධකළද.

බුබින, පු. වාක්‍ෂමුලය, මෙහි පාද පයඝීය නාමයෝද වෙත්.

බුහුක්‍ෂා, සත්‍රි. ක්‍ෂුධාව (බබහි නික.)

බුහුක්‍ෂින, ත්‍රි. බබසා ඇත්තා.

බුස, න. බොල්.

බුසන, න. කොස්ආදි එලයන්ගේ බැහැර කටයුතු වහලු ආදිය.

බා (වා) හන්, ත්‍රි. මහත්.

බාහන්කුක්‍ෂි, පු. සැලැක්සේ මහත් බබ ඇත්තා.

බාහනිකා, සත්‍රි, ම තු හ ද නා වසුය.

බා (වා) හනි, සත්‍රි. මහත් ගැහැණි, නවකුරකින් යුත් එනම් ජ්‍යෙෂ්ඨ, කටුවැල්බවු.

බාහද්ගානු, පු. සුයඝීයා.

බාහසපනි, පු. පුරගුරු.

බාංගින, න. ඇතුන්ගේ ගජි නාව.

බොබකර, පු. ව ඤි හ ටට යා, එනම් අලුයම් රජු ආදීන් සතුති පාඨයෙන් පුබුදුකරව නිකා.

බොබද්‍රාම, පු. බෝගස.

බොල, පු. ගදරසකාට (රතනා බොලයයි මහරට ව්‍යවහාර යොත් රට උපදතා බෙහෙත් වගීයක්.

බුබන, පු. හිරු.

බුහමවාරිත්, පු. බුහම පිණිස චුතවරණ ශිලිවු ප්‍රථමාශ්‍රම ස්ථාන හෙවත් බුහමවාරියා.

බුහමණ, පු. අභවනාකාරවු බුහමදුරු වාක්‍ෂය.

බුහමඬ, න. බුහම බමිය.

බුහමදහී, සත්‍රි අදිමොදගම්, කොරුසානි.

බුහමදුරු, න. බුහමදුරු වාක්‍ෂය.

බුහමන්, පු. බුහමයා, බමුණා, න. වෙදය, තත, තපස්.

බුහමපුත්‍ර, පු. කපිලවණ්ඩු මලය පඬිතයෙහි වත්තාවු ක්‍ෂාර ගුණ ඇත්තාවු විෂභෙදය.

බුහමබඩු, ත්‍රි නිකුකටයුතු හැසි රිම්ආති ජනියෙන් බමුණුවු වෙක්.

බුහමබිඳු, පු. වෙද හදුරණකල ඉසෙත කෙල බිඳු.

බුහමහස, න. බුහමතිය.

බුහමච්ඡිස, න. වෙදධ්‍යයන යෙත් හටගත් තෙජස, හෙවත් ගුණෝත්තමිය.

බුහමසාසුජ්‍ය, න. බුහමතිය.

බුහමසු, පු. අනගයාගේ පුතා.

බුහමාප්ලි, පු. වෙදහදුරණකල කරන ඇදිලි.

බුහමාසන, න. සවසනිකසිඬ පද් මාදි ධ්‍යාන යොගාසනය.

බුහම, පු බබිදින, මේ දෙවියන් ගේ ගණනින් යුග දෙදහසෙක් වෙ මිනිස් පමණින් කලා වයෙක් වෙයි.

බුහමා න. බුහම ප්‍රතිබඬ නිකු යයි කියනලද මහපට ඇඟිලි මුල.

බුහමණ, පු බමුණා.

බුහමණසෙවිකා, සත්‍රි. දුමුවු හෙවත් දන්දෙවිසුදු.

බුහමණ සත්‍රි. දුමුවු, (දන්දෙවි සුදු.)

බුහමණ, න. බමුණන්ගේ සමු හය

බුහම, සත්‍රි. සරසවතී හෝ වව නය, සොමලතා. “යසසගුකල පසෙස පණි තසු ආ ව නති කාමෙණ්වි පතනතිසා සොම වලලි” යනු වවන හෙයින් යම් වැලක පත්‍ර ගුකලපසෙසෙහි

හටගනිද්ද කාමණ්වසෙසෙහි වැටෙද්ද හි සොමවලලි නම්. මාතෘ දෙවතා, මෙහි බුහමාණි කියාද පාඨයි.

හි.

හ, න. තාරකා.

හකන, න. බත්

හක්‍ෂක, ත්‍රි. කැයහෙන්තා, (බො හෝ බුදිනු හැක්කා.)

හක්‍ෂින, ත්‍රි කතලද යනමේ අපි වාවකයි.

හක්‍ෂාකාර, ත්‍රි. කදුකයා (කැවි ලි තනන්නා.)

හන, න. මාගමුන්රහසහ, ගොහා, කැමැත්ත, ඵෙභවයඝී, වැයම්, හිරු, යසස්.

හනකුර, පු. එනම් රෝගය.

හනවත්, පු. බුදුන්.

හනිනි, සත්‍රි. සහෝදරී.

හබහ, පු. රල.

හබහා, සත්‍රි. කාශමීර දෙශයෙහි මේ නමින් ප්‍රසිද්ධ (මැ පමණ) මහත්ඵල ඇතිවිහි භෙදය.

හබහි, (බහි) සත්‍රි. විවෙජ්දය, කුටි ලතිය, රල.

හබහා, ත්‍රි. කාශමීර දෙශයෙහි හබහා යන නමින් ප්‍රසිද්ධ වි වපුල කෙත.

හක්මාන, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර නොවූ දේ.

හබ, පු. යෝධියා.

හවිත්‍ර, ත්‍රි. උලින් පැලුණු මස් ආදිය.

හව්වාරක, පු. නාවයයෙහි රජ, සුය්‍යියා.
 හව්විනි, නාවයාකතිගෙහි අබි සෙස් නොලත් සෙසු රජගන.
 හන්ඩාකි, සත්‍රි. හෙලබ්බ.
 හන්ඩිල (ර) පු. මහරිගස.
 හන්ඩි, සත්‍රි. වැල්මදව.
 හන්ඩිට්, සත්‍රි. වැල්මදව.
 හද, න. ගුහය (ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙ නකල තුන්ලිගුයි. පු. ගොනා.
 හදකුමහ, පු. පුත්තලස.
 හදදරු, පු. න. දෙවුදරු (දෙව දර)
 හදපර්ණි, සත්‍රි. ඇත්දෙමටගස.
 හදබලා, සත්‍රි. ආපසුමදු.
 හදමුසනක, පු. න. මහවම්මතු.
 හදසව, න. කෙළිදආට.
 හදග්‍රි, පු. සදන්.
 හදාසන, න. රජුන්ගේ ආසනය.
 හස, න. බිය.
 හසබකර, න. මහත් බිය, ඉන් යුක්තයෙහි. ත්‍රි. නාවයාකති ගෙහි, හයානක රසය. පු.
 හසදැන, ත්‍රි. බියෙන් පලාගියේ.
 හසානක, න. මහත් හය, ඉන් යුක්තයෙහි ත්‍රි. නාවයාකති ගෙහි පු. එනම් රසය.
 හර, පු. අතිශය.
 හරණ, න. වැටුප් (කුලිය.)
 හරණ, න. වැටුප් (කුලිය.)
 හරණතුප්, ත්‍රි. වැටුප් අනුභව කරන්නා, හෙවත් බැලීමෙහෙ කරන්නා.
 හරන, පු. නවන්නා.
 හර්වාප්, පු. රාජඅලියා.

හහී, පු. ඊඹරයා.
 හනී, පු. උසුලන්නා, පොෂණය කරන්නා, සැමියා.
 හනීදරක, පු. නාවයාකතිගෙහි යුවරජ.
 හනීදරිකා, සත්‍රි. නාවයාකති ගෙහි කුමාරි.
 හනීසන, න. “රෙවොරොසි නිං සාතයිසාමිතාදි” කොලසො රවුගෙහිද තානසන්නෙමි යනාදී හය උපදවන තනිත වචනය.
 හමිත්, න. වැටුප් (කුලිය) රන්, මෙහි හමි කියාද වේ.
 හලල, පු. වලසා.
 හලලානකි, සත්‍රි. බදුලු.
 හලල, පු. වලසා.
 හලල (ලල) ක, (හාලලක) පු. වලසා.
 හව, පු. උත්පතිය, ඊඹරයා.
 හවන, න. ගෘහය, උත්පතිය.
 හවානි, සත්‍රි. උමාදෙවි.
 හවික, න. කුසල්.
 හවිතා, ත්‍රි. වනසුලුවියේ.
 හව්‍ය, න. සුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි. ත්‍රි.
 හසක, පු. බල්ලා.
 හසතු, සත්‍රි. කඹුරුසම.
 හසමගණිනි, සත්‍රි. මර්වාකානිවු එල ඇති හරෙණුකායයි ප්‍රසිඬ ගනු ද්‍රව්‍යයෙහි (රැහැණිය.)
 හසමගණි, සත්‍රි. ඇවිටර ගස.
 හා, සත්‍රි. දීපතිය, හා ශබ්දය විශ්ව පා ශබ්දයමෙන් සිව්හකති ආදී ගෙහි. හා:හො, හා:, කියාවේ.
 හාග, පු. හාගය.

හාගබෙස, න. පුරාකෘත කුශල ය, පු. බලිය හෙවත් ගොසිකා න් ආදියෙන් රජුන් විසින් ගතයුතු කොටස.
 හාගිනෙස, පු. සහෝදරියගේ පුතා.
 හාගිරපි, සත්‍රි. ගහානම් නදිය.
 හාබිගින, ත්‍රි. කාශමිරදෙයගෙහි හහා යනනම්ත් ප්‍රසිඬ වී වපුල කෙත් ආදිය.
 හාගා, න. පුරාකෘත කුශලය, ගුහවු හෝ අගුහවු හෝ පුළු කම්ය.
 හාජන, න. සැලමලාදි බදුන්.
 හාණඩ, න. අශ්වාහරණ, බදුන. වෙලද බඩු.
 හාද, පු. බිතර මස.
 හාදපද, පු. බිතර මස.
 හාදපද, සත්‍රි. බහු, පුවපුවපය.
 හානු, පු. රෂමිය, සුය්‍යියා.
 හාමිනි, සත්‍රි. කොපපරවු සත්‍රි.
 හාර, පු. තුලා විස්සෙක්.
 හාරන, න. සිඤ්ඤරට. “උත්තරාය ත් සමුද්‍රසා නිමාද්‍රෙශෙව දක්ෂිණම්, වම්බදහාරතං නාම භාරතියත්‍ර සන්නති:” දඹදිව යම් හාගයක භාරත පරමපරව පවතීද මුහුදට උතුරෙන් නිම පව්වට දකුණෙන් පිහිටි ඒ හාගය භාරත නම්.
 හාරනි, සත්‍රි. සරසවති හෝ වචනය.
 හාරවාප්, සත්‍රි. වනක පු.
 හාරයෙව්, සත්‍රි. කත්ලිය.
 හාරවාහ, පු. බර උසුලන්නා.

හාටික, පු. බර උසුලන්නා.
 හාගිව, පු. සිකුරා.
 හාගිවි, සත්‍රි. ඊතන.
 හාට්ගි, සත්‍රි. දුඹුඩු, (දම්දෙව පිදු.)
 හාසනා, සත්‍රි. හාසනාව.
 හාසනාපති, පු. වි. අමු සැම දෙදෙන.
 හාව, පු. නාවයාකතිවිෂයෙහි පණ්ඩිතයා, කාමක්‍රොධ හමී දීන්වු විතනවිකාතිය, විම, සවහාව, අභිප්‍රාය, ශාරීරික උත්සාහය, ආත්මය, ජනමය.
 හාවින, ත්‍රි. සුවදකැවුද. ලදද.
 හාවුක, න. ගුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙනකල තුන්ලිගුයි.
 හාහා, ත්‍රි. සරසවති හෝ වචනය.
 හාමින, ත්‍රි. කියනලද යන අම් වාචකයි. න. වචනය.
 හාහා, ත්‍රි. කියයුත්ත, සුත්‍රව්‍යා බ්‍යාග්‍රන්ථෙදය.
 හාස්, සත්‍රි. දීපතිය.
 හාස්කර, පු. හිරු.
 හාසමත්, පු. හිරු.
 හිසනා, සත්‍රි. සේවා, ප්‍රාචීනා, හෙ වත් ඉල්ලීම, බැලීමෙහෙ, සිඟුද.
 හිසසු, පු. වතුරග්‍රමයෙහි සිටිනවු පරිබ්‍රාජකයා.
 හිනන, න. නොසම අඩ.
 හිනනි, සත්‍රි. හිනනිය.
 හිද, සත්‍රි. වසත්‍රාදිය පැළීම.
 හිදර, න. විදුරවිය.
 හිදිපාල, පු. හසන කාණ්ඩය.
 එනම් “හිදිප්වාදගනාලනතු

දකුණුතොන්තියන" යනු
හරතපුරාණයෙහි. වාදයතා
ලප්තාණ නැත්තහොත්පසුව
ජයකි, නාලිකා ගසනුය හෙවත්
ගල්දත්තයයිද කියත්.

හිනන, ත්‍රි. දෙකක් අතුරෙන්
වෙන්කරණලද අතික්ද, හෙව
ත් පළනලදද.

හිසජ, පු. වෙද.

හිසමසු, සත්‍රි. ගහානම් නදිය.

හිසසා, සත්‍රි. දඹුකුඩ(දඹුකුබත්.)

හිසසා, සත්‍රි. ආහාර (බත්.)

හි, සත්‍රි. හය.

හිහි, සත්‍රි. හය.

හිම, පු. ජයවරයා, න. මහත්හය,
ඉන් සුත්තෙහි, ත්‍රි. නාවොසා
කතියෙහි හයානක රසය.

හිරැක්, අව්‍ය. වජ්‍යාචිකි.

හිරැ, සත්‍රි. හයප්‍රකෘතිවූ සත්‍රි. ත්‍රි.
බියවන සුල්ලා.

හිරැක, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

හිරැකා, සත්‍රි. සිරැහා (රැහියා.)

හිලක, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

හිසණ, න. මහත් හය, ඉන් සුත්
තෙහි, ත්‍රි. නාවොසාකතියෙහි
හයානක රසය.

හුකන, ත්‍රි. කනලද යන අපිසි.

හුකනසමුප්පික, න. කා ඉතිරිද.

හුගන, ත්‍රි. වක්වූද, බිලුනු(එබුණු)
හෝ නැබුණුද.

හුජ, පු. සත්‍රි. අත.

හුජන, පු. සපියා.

හුජබහුජ, පු. මොනරු

හුජබහම, පු. සපියා,

හුජබහාසි, සත්‍රි. රැක්ක.

හුජහිරස්, න. උරහිස.

හුජාහාන, න. ලය.

හුජ්ජා, පු. දසයා, සව්‍යධාන,
හසනසුත්‍රය (අතේ බැඳි හුය.)

හුවන, න. ලොකය, ජලය.

හු, සත්‍රි. හුමිය.

හුන, ත්‍රි. ලදද, යුක්තිය, පාචි
ව්‍යාදි හුන පස, සකු, සත්‍යය,
අතිතකාලයෙහිවූද, සදාය, පු.
එනම් දෙවයොනිය.

හුනහෙග, න. එනම් තෘණ.

හුනවෙගි, සත්‍රි. හෙලගෙචාලිකා
(සුදුහලා.)

හුනානමන්, පු. බ්‍රහ්මයා, දෙහය.

හුනාමාස, පු. බුලු ගස.

හුති, සත්‍රි. හසම, හෙවත් අළු,
සමපත්, "අණ්ණිමාලසිමාප්‍රාප්ති
ප්‍රාකම්ප්‍යං මහිමා තථා ජයිතා
වශිතාච්චෙව තථාකාමාවශා
සිතා" යනු කියනලද බැවින්
අණ්ණිමත්තය, ලසිමත්තය, ප්‍රාප්ති
ය, ප්‍රාකම්ප්‍යය, මහිමත්තය, ජයි
තාය, වශිතායකාමාවශාසිතාය
සි අව වැදුරැම්වූ ජයවර ගුණ.

හුතික, න. කතනාණ නම් සුවද
තණ, බබුස්තණ, බිම්කො
හොඹ.

හුනෙග, පු. ජයවරයා.

හුදුර, පු. උතුරු.

හුදෙව, පු. බබුණා.

හුතිමබ, පු. බිම්කොසඹ.

හුජ, පු. ජනපදපුරපාලක රජද
රාවන්වද තත්තායසීකාරිවූ
රජදරැවන්ගෙන් පිටත් සෙය
සත්වද නම්.

හුපදි, සත්‍රි. ඉද්ද ගස.

හුහාන්, පු. පථිතය, රජු.

හුමි, (මි) සත්‍රි. හුමිය.

හුමිජම්බුකා, සත්‍රි. සිත්තාරන්
ගස, (දියදඹයයිද කියත්) බල
දඹ.

හුමිසසාන්, පු. වෛශ්‍යයා, ප්‍රථමා
එකවචනයෙහි, හුමිසසාක්,
හුමිසසාන්, කියාවේ.

හුසස්, ත්‍රි. බොහෝද.

හුසිසි, ත්‍රි. බොහෝද.

හුජි, ත්‍රි. බොහෝද. පු. සවණිය.

හුජිපේණා, සත්‍රි. සපාලානම්
ගකුදුව්‍යය, "ශිකෙකාරි" මරු
ටි (බැමිතිරිය.)

හුජිමාස, පු. සිවලා.

හුරැණ්ඩි, සත්‍රි. මුහුලුමල් වැනි
රත්වූ මල්ඇති ශාක ජාතියෙහි
(දිත්තිනිය ගස)

හුජි, පු. හුජ පත්‍රයයි ප්‍රසිද්ධ
වෘක්ෂය.

හුසණ, න. ආහරණ.

හුසා, සත්‍රි. අලභිකරණය.

හුමින, ත්‍රි. පහසින් ගන්වනලද්දේ
දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.

හුසණු, ත්‍රි. වනසුලුවූයේ.

හුසනාණ, න. ගතපුෂ්පයට බල
පත් ඇති හුලගනවූ තෘණ
විශෙෂයෙක්, බැලතණයයිද
කියත් (ගකුබඹ) යනු හිඤ්ඤ
හාමාසි.

හාහු, පු. ප්‍රපාතය.

හාහු, පු. සවිහයයි බ්‍යාගවූ
නිල පසම් වගිය (බඹරු) න.
තුරැඳුපොහු.

හාබගණ්, පු. කිකිරිදිය.

හාබගාර, පු. රත්තෙඩිය.

හාබගාටි, සත්‍රි. සිරැවා (රැහැ
ගියා.)

හාහක, පු. බැලමෙහෙකොට
ජීවත්වන සේවයා.

හාහා, පු. ගැත්තා, (දසයා)

හාග, න. අතියය, ද්‍රව්‍යවාචිවූ
යේ. ත්‍රි.

හෙක, පු. මැඩියා.

හෙකි, සත්‍රි. මණ්ඩුකබෙහුව.

හෙද, පු. වතුරෙපායයන් අතු
රෙන් එනම් උපාය.

හෙදින, ත්‍රි. පළනලදද.

හෙදි, සත්‍රි. බෙරය.

හෙසජ, න. බෙහෙන.

හෙහසෂ, න. හිඤ්ඤ සමුහය.

හෙහරව, න. මහත් හය ඉන්
යුක්තයෙහි. ත්‍රි. පු. නාවොසා
කතියෙහි හයානක රසය.

හෙහසජ්‍ය, න. බෙහෙන.

හොග, පු. "කියසීන්වෘතතිසතු
දණ්ඩ: සසා ද් හො ගො නසා
වෘතතිරෙවච මණ්ඩල:සමිතො
වෘතති: පාඨගවෘතති: රසංග
ත: "යි දක්වනලද සිව්වැදුරැම්
සෙතා විනාසයන් අතුරෙන්
සාමන්ත සෙතාවගේ අනෙසා
නසනවෘතතියයි හෙදගොමු
ත්‍රිකාය, සමාරිය, සකටය, නර
කය, පතනතිකයයි පවට්ඨවේ.
පුළුවු ඉෂටාචි සමපතනිය, දුරු
දින් පාලනය, සපියන්ගේ පෙ
ණය, දරණවැල, හසති අශ්වාදි
කම්කරැවන් පොෂණය, වෙස
ගනන් රැකිම්ආදියෙහි වැටුප්,
ධනය, පාලකය.

හොඟවනී, සත්‍රි. නාගයන්ගේ
 නදිය, නාගයන්ගේ නුවර.
 හොඟින්, පු. සපියා
 හොඟින්, සත්‍රි. රාජ සත්‍රි.
 හොඳන, න. අනුභවය.
 හොඳ, අව්‍ය. සමබ්‍රාධනාථයි.
 හොඳික, පු. රජුගේ සාමයෙහි
 අධිකාර තැනැත්තේ.
 හුකුංස, පු. ගැණු වෙසින් තව
 න්නා.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදිම, (රැවිම)
 “පාමොද රුදිකාදකාරෙ හා
 කුටි” යනු කියෙත් හාකුටිකියා
 දවේ.
 හුම, පු. වාරිමාගිය. (දිය අගල)
 නදුදොඩසා ජලසොභාවතී:
 සරණසොභි වාමනම්” නදි
 ආදියේ යටසිටි ජලය උඩට
 නගන මගටයයි හෝ දත්තා
 ලදී, බැමිම, පෙරලා සිතීම.
 හුමර, පු. බමරා.
 හුමරක, පු. නලල බමරකුසේ
 එලෙක කියවුව (ඉසකේ
 රොද)
 හුමට, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 හුමිණි, ත්‍රි. හොබනේ.
 හුනා, පු. සහෝදර සහෝදර
 යෝ.
 හුනාප, පු. සහෝදරයාගේ පුතා
 හුනාපාසා, සත්‍රි. සහෝදරයාගේ
 භාය්‍යාව.
 හුනාව්‍ය, පු. බැයා පින්, සතුරු.
 හුනුය, පු. සහෝදරයාගේ පුතා,
 හුනහි, සත්‍රි. පෙරලා සිතීම.

හුංස, පු. අභිජිය.
 හුංස, පු. ගැණුවෙසින් තව
 න්නා.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදිම (රැවිම)
 හු, සත්‍රි. බැම.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදිම (රැවිම)
 “පාමොද රුදිකාදකාරෙ හා
 කුටි” යනුද මෙහිවේ.
 හුකුංස, පු. ගැණුවෙසින් තව
 න්නා.
 හුණ, පු. බාලයා. දරුගැබ.
 ම.
 මකර, පු. එනම් නිධි විශේෂය.
 දසවන රාශිය. එනම් මත්ස්‍ය
 හෙදය (මෝරු)
 මකරධවජ, පු. අනගයා.
 මකරක, පු. පුෂ්පමය.
 මකුට, න. කිරිවය.
 මකුර, පු. කැබපත. මුහුදුරුක
 කුඹලුන්ගේදයි.
 මකුසක, පු. වනමුං.
 ම(ම)කුලක, පු. දත්තගස.
 මකුකා, සත්‍රි. මැස්සා
 මබ, පු. යාගය.
 මගබ, පු. වංශකුම දූතකුති
 කරනවැනි විශේෂය. එනම්
 දෙයය.
 මසවන්, පු. ගනුයා.
 මබ්‍රසු, අව්‍ය. වහා.
 මබල, පු. න ගුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි
 ත්‍රි.
 මබලක, පු. වටමුං.
 මබලයා, සත්‍රි. සමන් පුෂ්පේ
 සුවද කළුවැල හෙවත් අභිල

මවර්තිකා, සත්‍රි. ප්‍රශස්තය.
 මකුට. පු. අභි.
 මජ්ඣනා, සත්‍රි. පොරොද්ද.
 ඇතුන් සැරසීම.
 මජ්ඣන්, පු. වෘක්කාදීන්ගේ හර,
 ඇටමිදුල, මෙහි මජ්ඣකියා
 සත්‍රිලිහුද වේ.
 මකුප්පි (3), සත්‍රි. (නවොදගත
 පලලවාසිකුර රූප ඇත්තාවූ)
 කැන.
 මකුප්පි, සත්‍රි. වැල්මදට.
 මකුප්ප, පු. න. ගැහැණුන්
 පාසලයි.
 මකුප්ප, ත්‍රි. ගොහනද.
 මකුප්පල, ත්‍රි. ගොහනද.
 මකුප්පා, සත්‍රි. වසුත්තරණ බහා
 තබන පෙට්ටිය. කදළුලෙන
 පාස.
 මඩ, පු. අකුරුගල, පරිබ්‍රාජක
 කපණක ආදීන්ගේ ගෙහිද
 වැටේ.
 මඩඩ, පු. කබලින් රැකෙණ
 යෝගීන්ගේ බිමරුනම් වාද,
 හෙදය මහත්වූයේ මඩඩනම.
 මණි, පු. රුවන්, මුතු මැණික්
 දෙවගයට සාධාරණ නමෙකි.
 මණික, න. මහත්වූ කුසේ ඇති
 දියබහා තබන ලොකු සැල,
 ගාමබක, පු. මැණික්කටුව.
 මණිමනථ, පු. සහිදලුණු.
 මණඩ. පු. න. සියලු රසයන්ගේ
 අග්‍රභාගය. පු. එරඹුගස. මෙහි
 ආමණ්ඩ කියාද පාඨයි.
 මණ්ඩන, න. අබරණ.
 මණ්ඩප, පු. න. මඩුව.
 මණ්ඩල, න. සත්වල. රැස්මඩල.
 “මහ පුය්‍යයෝ රුහුණාදී

ජාතමණ්ඩලසා” වනුසුය්‍යී
 දෙ දෙ නා ගේ සම්පයෙහි
 මෙසාදියෙන් හටගත්තාවූ
 මඩලයෙහි. පු. කියැව්වෘත්ති
 සතුදණ්ඩ: සසාද් හොගොනා
 වෘත්තිරෙව්ව මණ්ඩල: සළු
 තොවෘත්ති: පාඨව්වෘත්තිරසං
 හත: සි දක්වනලද සිව්වැද
 රුමි සෙතාවිතසාසයන් අතු
 රෙන් මඩල රවතායෙන්
 සළු ගරිරයක්සේ සේතාවගේ
 සළුතොවෘත්තියයි හෙද සළු
 තොහදය දුජියයි දෙවැද
 රුමිවේ.
 මණ්ඩලක, න. මණ්ඩලා කාර
 කුමටය.
 මණ්ඩලාග්‍ර, පු. කඩුව.
 මණ්ඩලෙභර, පු. මණ්ඩලික
 රජ එනම් සක්විති රජුන්හැර
 අන්‍යයෝයි.
 මණ්ඩන, ත්‍රි. පහසින් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.
 මණ්ඩුක, පු. මැඩියා.
 මණ්ඩුකපණි, පු. තොටිලගස.
 මණ්ඩුකපර්ණි, සත්‍රි. වැල්මදට.
 මණ්ඩුර, න. යකඩමල
 මහබහජ, පු. ඇතා.
 මහලලිකා, සත්‍රි. ප්‍රශස්තය.
 මහා, පු. මදගලිත ඇතා. ත්‍රි.
 ප්‍රමුදිතවූයේ.
 මහාකාශිනී, සත්‍රි. උත්තම සත්‍රි.
 මහාර, පු. අනුන්වවන යහපත
 තොකමැතිබව. ත්‍රි. ඉන්සුකත
 යා. මසුරා.
 මහස, පු. මහසයා.
 මහසාණ්ඩ, සත්‍රි. මහසබණ්ඩ
 යොග්‍යවූ ඉසු විශේෂයාගේ

රසපාතයයි කියනලද ශබ්දය.
විශේෂය.
මහස පිත්තා, සත්‍රි. කුළුරු
හැණ.
මහසාවේධන, න. බිලිකටුව
මහසාසකි, සත්‍රි. “යසා: ශුකල
පක්ෂෙපක්ෂානස්ථි භවනති. කා
පක්ෂෙපක්ෂ පතනති සාසොම
වලලි” කියනලද. සොමලතා.
මහසාධානි, සත්‍රි. කෙමණ.
මපින, ත්‍රි. ඇලළුද.
මපින්, න. මෝරු අලලන දඩ.
මද, පු. හසති මදය. සතුට. රෙ
තස්. කසතුරි. ඇතුන්ගේ ක
පෝලයෙන් වැහෙන මදජල
ය. ගමිය.
මදකල, පු. අහිනවොද් ගතමද
ඇති ඇතා.
මදන, පු. කුකුරු මුවන්ගස
හත්ත නගස, අනගයා.
මදසාන, න. රාබොනගේ.
මදිණ, සත්‍රි. සුරා.
මදිණගහ, න. රාහල.
මදෙත්තව. පු. අහිනවොද්ගත
මද ඇත්තාවු ඇතා.
මද්ග, පු. දියකාවා.
මද්ගර, පු. එනම් මහස විශේ
ශය (සුංගා)
මද්, න. සුරා.
මධු, න. මි, සුරා, මල්පැණි, මි
පැණි, මිමලිත්තල සුරා, පු.
බක්මස, සත්‍රි. සාක්ෂියටබදුජවි
ඇති ජීව නතිකානම් සුක්ෂම
ලතා, [(හරණවෙල, හරණ
දෙසි යනු මරාපි.)]

මධු (ධු) ක, මිගස. වැල්මි.
මධුකර, පු. බබරා.
මධුකුම, පු. නිතර සුරාපාතය
කරණ පිළිවෙල.
මධුදාම, පු. මිගස.
මධුප, පු. බබරා.
මධුපර්ණිකා, සත්‍රි. බෙරු ගස
ඇද්දෙමට ගස.
මධුපර්ණි, සත්‍රි. කිදිවැල්-
මධුමසකිකා, සත්‍රි. මිමැස්සා.
මධුගසපිකා, සත්‍රි. වැල්මි.
මධුර, පු. මිහිරි රස, ඉන්සුත්
දෙයෙහිද ප්‍රිය යෙහිද ත්‍රි.
මධුරක, පු. ජීවක, (දිව නම්
බෙහෙන.)
මධුරසා, සත්‍රි. මිදිවැල්, මුළු,
මධුරු, සත්‍රි. ගත පුෂ්පනම්ද්‍රව්‍යය.
මධුරිකා, සත්‍රි. මධුරිකාවට (පා
පිළිය)
මධුරිපු, පු. විශේෂ.
මධුලින්, පු. බබරා.
මධුවාර, පු. අනවරතයෙන් මධු
පාතයාගේ අනුකූලය හෙවත්
නැවත නැවත සුරාපාතය
කරණ පිළිවෙල.
මධුවුන, පු. බබරා.
මධුගිග්‍රා, පු. රතුමල්ඇති මුරු
ගා (වැල් මුරුගා)
මධුග්‍රෙණි, සත්‍රි. මුළුගෙහි,
මධුසපිල, පු. මිගස,
මධුප්‍රවස්, පු. මිගස.
මධුක, න. වැල්මි.
මධුවස්ස, න. මිඉරි.
මධුලක, පු. මිමිගස.
මධුලිකා, සත්‍රි. මුළු.
මධ්‍ය, පු. න. ශරීරමධ්‍යය, ත්‍රි.
තාය හෙවත් උචිතය. සිරුර
මැද හෙවත් ඉහරිය. අතර

මධ්‍යදේශ, පු. මධ්‍යදේශය,
මධ්‍යම, පු. මධ්‍යදේශය, ශරීර
මධ්‍යය, තැනින් හෝ බොටු
වෙන් නැගැටු එනම් සවර
විශේෂය මෙය බොටුවෙන්වු
කලි “ක්‍රොකෙවානදති මධ්‍ය
මම්” යනු වචන හෙයින් සක්
වා ලිහිණිතෙම තගසි
මධ්‍යමා, සත්‍රි. මැදඇඟිල්ල, පළමු
දුටු ඔසප්ඇති සත්‍රි.
මධ්‍යාහන, පු. මධ්‍යාහනය.
මධ්‍යාසව, පු. මිමලිත්තල සුරා,
මනාසිලා, සත්‍රි. රක් (මනොසිල.)
මනස්, න. සිත.
මනසිජ, පු. අනගයා.
මනස්කාර, පු. මෙනෙහිකිරීම.
මනාක්, අව්‍ය, අලාචිකි “මනාක්
විහසා. සත්තුභව:” මදක්
සිතාසි සතුටු වී යනාදි උද
හරණයි.
මනින, ත්‍රි. අවබෝධකලද.
මනිසා, සත්‍රි. බුඛිය.
මනිසින්, පු. පණ්ඩිතයා.
මනුජ, පු. මනිසා.
මනුසාධම්ම, පු. වෙසමුණු.
මනොගුප්තා, සත්‍රි. රක් (මනො
සිල)
මනොජව, ත්‍රි. පියාවැනිවුයේ
මනොඥ, ත්‍රි. ශෝභනද.
මනොගත, පු. සිත්බිඳුනාලදුයේ.
මනොගවා, සත්‍රි. රක් (මනො
සිල)
මනතු, පු. අපරාධය.
මනතු, පු. වෙදමන්ත්‍රය, රහස්
කථාව.
මන්ත්‍රීන්, පු. මන්ත්‍රියා.

මන්ථ, පු. මන්දණ (මෝරු
අලලන දඩ)
මන්ථදඩක, පු. මන්දඩ. (මෝරු
අලලන දඩ)
මන්ථනී, සත්‍රි. මෝරු අලලන
කලය.
මන්ථර, ත්‍රි. සෙමෙන් යන්නා.
මන්ථාන, පු. මන් දඩ (මෝරු
අලලන දඩ)
මද, ත්‍රි. මුස. අව්‍යකත, අල්පා
පින්තැනි, පු. අලසයා.
මද්ගාමිත්, ත්‍රි. සෙමෙන්
යන්නා.
මද්‍යකිනී, සත්‍රි. අහස්ගහ.
මද්‍යක, න. ලජ්ජාව.
මන්දර, පු. දිව්‍ය වාක්‍යය. වරු
ගස, එරබදු ගස.
මන්දිර, න. ගෙය, නුවර.
මන්දරා, සත්‍රි. අස්ගල.
මන්දෙසණ, න. මදහුණු, ඉන්
සුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
මන්ද, ත්‍රි. ගැඹුරුගඩ.
මන්මථ, පු. අනගයා.
මනා, සත්‍රි. පිටිකර මහනගර.
මනස, පු. බැහැබව. කොපය.
යාගය.
මන්වනගර, න. මන්වනගරය,
(මේ දෙවියන්ගේ ගණනින්
සුග එක් සැත්තැවකි)
මස, පු. ඔටුවා.
මස, පු. කිඳුරා.
මසුසක, පු. වනමුං.
මසුබ, පු. හිරුරැස්, දිප්තිය, ගිනි
සිළු.
මසුර, පු. මොනරු, පවුනල (මො,
තරකුඹිඹියා.

මසුරක, න. රිදි තුන්තම් 'මොර
පුත යනු මහරට ව්‍යවහාරය,
පු, සැබෝගස
මරකත, න. මරාමිණ.
මරණ, න. මරණය.
මරිව, න. මිරිස්.
මරිවි, සත්‍රි. මිරිගු, පු, හිරුරැස්.
මරිවිකා, සත්‍රි. මිරිගු.
මරු, පු, පැත්තැති හෝ පැත්
දුරු පෙදෙස, පමිත,
මරුත, පු. පවත්, දෙවි.
මරුත්, පු, සුලභ "මාරුතශබ්දය
පි බොධ්‍යා" මාරුතශබ්දය කුදු
දතසුතු යනු දක්වනලදී,
මරුත්වත්, පු. ශක්‍රයා.
මරුත්මාලා, සත්‍රි. පිඩකායසි
බ්‍යානවු සුගති කුසුමය (පික්
මල්) මරුත් මාලායසි සංඝාත
විශාහිතකොට නා ම වයක්ද
පැණේ.
මරුවක, පු. හින්දු භික්ෂු වාක්‍යය.
කුකුරුමුවත් ගස.
මකිට, පු. වදුරා.
මකිටක, පු. මකුළුවා.
මකිවි, සත්‍රි. වදුරු මැ.
මකි, පු. මිනිසා.
මදින, න. අත්පාදිය මැකීම.
මදිල, පු. මිනිගු බෙරයක් බදු
එනම් වාද්‍යහෙදය,
මඩිත්, මමිසථානය.
මමිර, පු, රෙදි කොලහඩ
මමිසපාශ්, ත්‍රි. මමිපිඩාකරන්නේ
මසරිය, සත්‍රි. ත්‍යාය පථයෙහි
හෙවත් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
මල, පු. න. "වසාගුහ්‍රමසාක්
මථාකණ්ඩවිත් මුත්‍රවි න්‍යායා"
මලමා මුද්‍රමිකා සෙවදෙ

වාදශෙනෙ නාණාමලා, ය
නු කියනලද බැවින් වුරුණු
තෙල්, ගුකු, ලේ. මිදුළු, කන්
මල, මුත්‍ර, මල, නියමල, සෙම්,
කදුලු, කබ, ඩහ, යන මේ
මනුෂ්‍යයන්ගේ දෙලොස් වැද
රුම් මල.
මලද්‍රව්‍ය, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිටිවු
අනුභවල ද.
මලිහි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.
මලිමලව, පු. සොරු.
මලිමස, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිටිවු
අනුභවල ද.
මලල, පු, මල්ලව යුධකරන්නා.
මලලක, පු. පහන්තවු.
මලලිකා, සත්‍රි. ඉද්දගස.
මලලිකාසෂ, (බ්‍ය) කිලිටිපා තුඩු
ඇති ශෙවතවණ්ඩු හංසවිශෙෂ
යෙක්.
මසි, පු. දැලි (නින්ත)
මසුර, පු. වටමු,
මසුරවිදලා, සත්‍රි, කාෂණ තෙව
සි (කළු තුසාවාලු),
මසාණ, ත්‍රි. සිනිදු ආහාරාදිය.
මසකර, පු. හුණගස
මසකරිත්, පු. හිසුව, පරිව්‍රාජ
කයා.
මසක, පු. න. හිස.
මසතික, න. හිස්මුල්.
මසතු, න. දී පෙරලිදිය.
මහ, පු. උත්සවය, මහස් යනු
ද වේ,
මහත්, න. රාජ්‍ය, විසල්, ඉන්
යුත්තරය, ත්‍රි.
මහනී, සත්‍රි. නාරදර්ශිත්ගේ වි
ශාච මහතියෙන් යුත් අමු
ආදිනු

මහකෙදු, පු. හෙළ ලුහු.
මහාකුල, න. මහකුලය, "දෙශ
පුරුසාවධිවෙද්‍යාය තවංශා"
යනු වචනහෙයින් දෙශ සීමා
වෙන්හෝ පුරුෂ සීමාවෙන්
හෝ වෙද්‍යාය යන වංශය,
මහාඛග, පු. ඔටුවා.
මහාපාලි, සත්‍රි. රත්වත් වැට
කොළා.
මහාදෙව, පු. ඊශ්වරයා.
මහාධන, න. බොහෝ මිල වට
නා වසුතු.
මහානස, න. මුළු තැන්ගේ.
මහාපද්ම, පු. එනම් නිධි විශෙ
ෂය, නිබ්බීදයෙක් (දසකෙ
ලි ලක්‍ෂ්‍යයක්)
මහාමාත්‍ර, පු. ප්‍රධානා මාත්‍ය
යා එනම් අප්‍ර කාපෙද නොවු
උතකාපෙද නොවු මධ්‍ය මාධි
කරණයෙහි ව්‍යවසානවු රජ
පුත්‍ර සෙනාපති ආදීනුසි.
මහාරජන, න. රත්.
මහාරජන, න. වනුක් මල්.
මහාරණ, න. මහාවනය.
මහාගජික, පු. දෙසිය විස්සකැසි
කියනලද ගණදෙව හෙදය.
මහාරෝරව, එනම් නිරයහෙද.
මහාශස, ත්‍රි. උදර අදහස්
ඇත්තා.
මහාගුද්‍රි, සත්‍රි. ගොපාල සත්‍රි.
මහාශෙවනා, සත්‍රි, කළු කිරිබදු.
මහාසහා, සත්‍රි. කටුකරඬු, උදු
පියලි.
මහාසෙන, පු. කදකුමරු.
මහිලා, සත්‍රි. ගැහැණි. පුවතු
ගස.

මහිස, පු. මීමා.
මහිසි, සත්‍රි. මෙහෙසිය.
මහි, සත්‍රි. භූමිය.
මහිසිත්, පු. ජනපද පුරපාල
නාධි කාතවු රජදරුවන්වද
තත්කායසී කාරිවු රජදරු
වත් කෙරෙත් පිටත් සෙස්ස
වුන්වදනම්.
මහිබු, පු. පමිතය.
මහිරුත, පු. වාක්‍යය.
මහිලනා, සත්‍රි. ගැහිවිලා.
මහිසුත, පු. අභහරු.
මහෙව්ජ, ත්‍රි. උදර අදහස්
ඇත්තා
මහෙරණා, සත්‍රි. ඉන් සපුරුක.
මහෙච්චර, පු. ඊශ්වරයා
මහොක්‍ෂ, පු. මහගොණා.
මහොත්පල, පු. න පියුම්
මහොත්සාහ, ත්‍රි. මහොත්සාහ
ඇත්තා.
මහොදුම, ත්‍රි. මහොත් සාහ
ඇත්තා.
මහොසධ, න. ඉවද, හෙළලුහු
නු, සිද්ධිගුරු.
මා, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව, අව්‍ය. ප්‍රති
ක්‍ෂෙපයෙහි.
මාංස, න. මස්.
මාංසල, ත්‍රි. බලඇත්තා.
මාංසික, න. මස්විකුණන්නා
මාසික, න. මි.
මාගධ, පු. වංශක්‍රමදන සතුති
කරන වැදිනු, ක්‍ෂත්‍රිය සත්‍රියතා
වෛශ්‍යපුරුෂයා නිමිත්තකො
ට උපන් අය, හේ ආයුධ වෘත්
තිසි.
මාගධි, සත්‍රි. යුධකාන්තා ද්‍රව්‍ය
යෙහි, වගපුල්.

මාස, පු. නවත් මස.
 මාස, පු. න. කොදෙස.
 මාසර, පු. තිරුගේ දකුණුපස සිටි යමයා.
 මාණවක, ත්‍රි. බාලයා. පු. සියක් වැලක් ඇති මුතුහර.
 මාණව්‍ය, න. බාලයන්ගේ සමූහය.
 මාණික්‍ය, න. රතුවන් මැණික් හෙදය.
 මාණිමනථ, න. සිද්ධිපුණු.
 මානඩා, පු. වඩාලයා. ඇතා.
 මානරපිතෘ, පු. මව්පියෝ. විව වනාන්තරය.
 මානර්ගවත්, පු. සුලභ.
 මානලි, පු. ශක්‍රයාගේ රියදුරා.
 මානාපිතෘ, පු. මව්පියෝ. විව වනාන්තරය.
 මානා මහ, පු. මව්ගේ පියා.
 මාතුල, පු. හත්තනගස, මව්ගේ සහෝදරයා (මා මා)
 මාතුල පුත්‍රයා, පු. හත්තන ඵලය.
 මාතුලානි, සත්‍රි. මාතුලභායනී, (නැන්දා) කෘමි රදෙසයෙහි හභායසි ප්‍රසිද්ධකලක්ම සා(මා පමණ) මහත්වු ඵලඇති වීසි විශේෂයෙක්.
 මාතුලානි, පු. මාලුවා වැල්වැනි වූ හෝ එහි වැසි සිටින්නාවූ විත්‍රනම් සපිටයිය.
 මාතුලි, සත්‍රි. මාතුල භායනීව හෙවත් නැන්දා.
 මාතුලභයන, පු. ලප්තාරම්.
 මාතෘ, සත්‍රි. දෙන. මව.
 මාතෘප්‍රේමය, පු. මව්ගේ සහෝ

දරියගේ පුතා. මාතෘප්‍රේමය කියාදවේ.
 මාත්‍ර, න. අල්ප, ප්‍රමාණ, ධන. ලක්ෂවණියක් කියන කාලය.
 මාත්‍රා, සත්‍රි. උපකරණ, අලා, ප්‍රමාණ. ත්‍රි. සියල්ල, අවධාරණ.
 මාද, පු. හමිය.
 මාධව, පු. විපණු.
 මාධවක, පු. මිමලින් කළ සුර මාධව්, සත්‍රි. යොහොඹුගස.
 මාධවික, න. මිමලින් කළ සුර මාන, පු. උඩගුබව.
 මානව, පු. මිනිසා.
 මානස, න. සිත.
 මානසිව්‍යථා, සත්‍රි. සිත්හිඟවගත් පිබාව.
 මානසෝකස්, පු. හංසයා.
 මානිනි, සත්‍රි. මානස ඇත්ති හෙවත් උඩගු සත්‍රි.
 මානුෂ්‍ය, න. මිනිසා.
 මානුෂ්‍යක, න. මිනිසුන්ගේ සමූහය.
 මායා, සත්‍රි. ඉදුරුදැල (ඉන්ද්‍රියල)
 මායාකාර, පු. ඉන්ද්‍රියලදන්නා.
 මායාදෙව් සුත, පු. ගෞතම බුදුන්.
 මායු, පු. පිත.
 මායුර, න. මොනර සමූහය.
 මාර, පු. අනගයා.
 මාරජිත්, පු. බුදුන්.
 මාරණ, න. මැරවීම.
 මාර්ෂ, පු. නාවෝනකි යෙහි ආයතියා ගරුකව යුත්තා.
 මාරුත, පු. සුලභ.
 මානිව, පු. කිහිටිය.
 මායි, පු. මහ.

මාගිණ, ත්‍රි. යාවකයා. පු. ඊතලය, න. අපවත්වූ වස්තුහුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම.
 මාගිණි. පු. උදුවප් මස.
 මාර්ගින, ත්‍රි. සොයනලදෙදෙය.
 මාජින, පු. හෙළ ලොත් ගස.
 මාජිනා, සත්‍රි. සදුන් ආදියෙන් ශරීරය නිමිල කිරීම.
 මාජාර, පු. බලලා.
 මාර්ජිනා, සත්‍රි. දී මිහකුරු මිරිස්. ඉතුරු ආදියෙන් කළ ලේඛයක් හේ මෙසේ කියනලදී.
 “අභිසංක: සුවිරපයනී සිතසා දධිතා, බණ්ඩසාසොධග පලා නිශගිප්‍රහසා, සර්පිපලංව ම රිවංචිකමී, ගුණයා: පලාභිමපි වාභිපලංවතුණිං, සුකෙමපටෙ ලලනායා මාදුපාණිසාමා, කර් පුර ධුලිසුරභිකානප්‍රාත්‍රසංයා, එභාවාකොදර කාතාසරසාස රුලා, යාබාදිතා හගවතාමධු සුදකෙන” රු කිපයක් ගතවූ දී සතර නැලියක්ද හොඳ සුදු උක්සකුරු සොළොස් පලමක් ද ගිනෙල් හා මි පලම පලමද ඉතුරු මිරිස් අඩ පලම අඩපල මද වතුපිතයෙන් අඩපල මක්ද මතාව සුණුකොට බහා කපුරු සුන්තෙන් සුවද කව නලද බදුනක බහා තබනලද ලෙහයයි.
 මාදිඛිනි, පු. මිහිගුබෙරව යන්නා.
 මාර්ජව්, සත්‍රි. සදුන් ආදියෙන් ශරීරය නිමිල කිරීම.
 මාලක, න. හිරියල් පු. කොසඹ ගස,

මාලනි, සත්‍රි. දෘශ්‍යමත්.
 මාලා, සත්‍රි. මුදුනෙහි බැඳගත් මල්දම.
 මාලාකාර, පු. මල්කරු.
 මාලානාණක, න. ශතපුෂ්පයට බදු ඉත්තට සමානවූ පත් ඇති හුලගනවූ හෙවත් පොළ වෙහි ඇලුනාවූ පත් ඇති තෘණ විශේෂයෙක් (බැලන ණයසිද කියත්. ගකබඩා යනු හිඳු හාභාසි)
 මාලුබාන, පු. මාලුවා වැල්වැනිවූ හෝ එහි වැසි සිටින්නාවූ විත්‍රනම් සපිටයිය.
 මාලුර, පු. බෙලි.
 මාලු, න. මල්. මල්දම.
 මාලුවන්, පු. දඹදිව නව බණ්ඩයන් අතුරෙන් කෙතුමාල නම් බණ්ඩයට ඉම්බු එනම් පළිතහෙදය.
 මාසක, පු. හුනිදපසෙක්.
 මාසපර්ණි, සත්‍රි. උදුපියලි.
 මාසිණ. ත්‍රි. උදුකෙන.
 මාස, පු. මාසය.
 මාසර, පු. බිත්තිකළ මණ්ඩය බිත්ති පෙරු කැඳ.
 මාසම, අව්‍ය. ප්‍රතික්ෂේපයෙහි “මාසම සීමනනිති කාවිත් ජ තයෙන් පුත්‍ර මිදුගම්” කිසි ගැහැණියෙක් මෙබඳු පුතකු තහමක් උපදවාවා.
 මාගිෂ්‍ය, පු. වෛශ්‍ය සත්‍රිය හා සත්‍රිය පුරු ස යකුනිමිතන කොට උපන් අය හේ ජෝතිෂ ශාකුන ස්වර ශාස්ත්‍ර වා තනිසි හෙවත් ජිවිතාකොට ඇත්තේයි.

මාහෙයි, සත්‍රී. දෙන.
 මාහෙයවයි, සත්‍රී. එනම් මාතෘ
 දෙවතා.
 මනංපව, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.
 මිත්‍ර, න. මිත්‍රයා, එක් භූමියකින්
 අනාරභිතවූ රට වලදක රජ.
 මිථස්, අව්‍ය. අනෙකානු රහස්‍ය
 යන අර්ථයක්වේ, “වාශිෂ්ඨ
 කෞණිකයා මෙමුත්‍රා වරුණ
 නාං මිථොනහි විවාහා” වශී
 ඡය, කුණ්ඩනිය මිත්‍රාවරුණ
 ය. යන කුලයන්ගේ උතුන්හා
 විවාහ නැත යනාදියෙහි
 අනෙකානු යන අර්ථය. “මි
 ථොමනුයනෙ” රහස්‍ය මත්
 ත්‍රණය කෙරේ යනාදියෙහි
 රහස්‍යයි.
 මිදුන, න. එනම් තුන්වන රාශී
 ය, සත්‍රී පුරුෂ දෙදෙන.
 මිථ්‍යා, අව්‍ය. අයථාථය, අසත්‍යය.
 මිථ්‍යාදූෂි, සත්‍රී. කම්මිපාකයෙක්
 නැත යන දූෂිතය.
 මිථ්‍යාහිංසාග, පු. “ගතං මෙධා
 රය සිත්‍යාදි මිථ්‍යාවිවාදසා”
 ණය නොගත්තාහට මට සිය
 යක් ණය ඇත්තෙහියයි යනා
 දින් කරනලද බොරු බිණීම.
 මිථ්‍යාහිංසාන, න. සුරූපානාදිය
 නොකලාහට සුරූපානාදිය ක
 ලෙහියයි ආරූපණය කරන
 මිථ්‍යාපවාදය.
 මිථ්‍යාමනි, සත්‍රී. පෙරලා සිතිම.
 මිහි, (හි) සත්‍රී. මධුරිකාවට නම්
 (පාපිලිය.) මිහි(සි)කියාදවෙත්.
 මිශ්‍රයා, සත්‍රී. මධුරිකාවට නම්
 (පාපිලිය)
 මිසි, (සි) සත්‍රී. ගතපුෂ්ප නම්
 ද්‍රව්‍යය.

මිසි, (හි) සත්‍රී, ජවාමාංසනම් සු
 ගති ද්‍රව්‍යය “මිසි. මිසි මිසි
 මිසි මසි. යනුදමෙහි වෙත්.
 මිහිකා, සත්‍රී, පිණි.
 මිහිර, පු. හිරු.
 මිසි, ත්‍රි. මුත්‍රකලේ.
 මින, පු. එනම් දෙළොස් වන
 රාශිය, මතස්‍යයා.
 මිනකෙනන, පු. අතගයා.
 මු (ම) කුට, න. ඔවුන්හ.
 මුකුදු, පු. එනම් නිධි විශේෂ
 යෙක් ගති ද්‍රව්‍යය වූ කුකුකු
 රැක්කම.
 මුකුර, න. කැබපන.
 මුකුල, පු. න. මුකල කැකුල.
 මුකතකඤ්චුක. අලුත සැව ගැ
 ලෙවි සපියා
 මුකතා, සත්‍රී. මුතු.
 මුකතාවලි, සත්‍රී. මුතුහර.
 මුකතාසෙඨාව, පු. මුතුබෙල්ලා.
 මුකති, සත්‍රී. නිළාණය.
 මුඛ, න. මුඛය, ගාභාදින්ගේ ඉදි
 රිය.
 මුඛර, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 මුඛවාසන, න. මුවසුවද කරන්
 නාවූ කපුරු ආදී සුවද.
 මුඛ්‍ය, ත්‍රි. ප්‍රධානද. පු. ප්‍රථම
 කල්පය හෙවත් ප්‍රධානවූ
 වෛදික විධානය එනම්
 නියෝග ශාස්ත්‍රය.
 මුණඩ, ත්‍රි. හිසමුඩුඅය.
 මුණඩින, ත්‍රි. හිසමුඩුකලේ, හිස
 මුඩුඅය.
 මුණඩින්, පු. කරනැ වැමියා.
 මුද්, (ද) සත්‍රී. ප්‍රිතිය.
 මුදිත, ත්‍රි. බඳනාලද්ද.
 මුදිර, පු. මෙසය,

මුණඩින, ත්‍රි. හිස මුඩුකලේ, හිස
 මුඩු අය.
 මුණඩින්, පු. කරනැ වැමියා.
 මුද්, (ද) සත්‍රී. ප්‍රිතිය.
 මුදිත, ත්‍රි. බඳනාලද්ද.
 මුදිර, පු. මෙසය.
 මුද්ගංඝිකි, සත්‍රී. මුංවැන්න.
 මුද්ගර, පු. මුගුර එනම් වඩු
 වන්ගේ මුගුරක්වැනි සුඛාසුඛ
 විශේෂයෙකි.
 මුධා, අව්‍ය. නිරූක.
 මුධ, පු. නොබිනීම මුතකොට
 ඇත්තේ, බුදුන්.
 මුනිඤ, පු. බුදුන්.
 මුරජ, පු. මිහිගු බෙරය.
 මුර, සත්‍රී. එනම් ගතිද්‍රව්‍යය
 (තලිස් පතුරු)
 මුසක, පු. අණකකොසය.
 මුසකක, පු. තෙලඹු ගස.
 මුසවිබකි, පු. මිටින් පෙලා
 ගැන්ම.
 මුස (ම) ල, පු. න. මොහොල.
 මුසලින්, පු. බලහඳුයා.
 මුසලි, සත්‍රී. වනයෙහි වැඩෙන්
 නාවූ පුවක්පත් වැනිවූ භූමි
 යෙහි ලහනවූ පත්ඇති තාල
 මූලිනම් ගස (බින්තල්) හුනා.
 මුසල, ත්‍රි. මොහොලෙන් ගසා
 නැසීමට සුදුස්සා.
 මුසන, පු. න. වම්මුතු.
 මුසනා, සත්‍රී. වම්මුතු.
 මුහස්, අව්‍ය. විටින්විට, නො
 යෙක්වර.
 මුහුණිභා, සත්‍රී. කී තෙපුල්
 නැවත කීම.
 මුහුති, පු. මොහොත.
 මුහ, ත්‍රි. ගොලවා.

මුඩි, ත්‍රි. මුසි තැනැත්තා.
 මුග, ත්‍රි. බඳනා ලද්දේ.
 මුත්‍ර, න. මු.
 මුත්‍රකාවුජ, එනම් රෝගය.
 මුත්‍රිත, ත්‍රි. මුත්‍රකෙලේ.
 මුර්වජා, සත්‍රී. මුර්ජාව.
 මුර්වජාල, ත්‍රි. මුර්වජාඇත්තා.
 මුර්වජිත, ත්‍රි. මුර්වජාඇති, වැඩිම
 සහිත.
 මුර්, ත්‍රි. රළුද. මුර්වජා ඇත්තා.
 මුසියා.
 මුරි, සත්‍රී. දුභිබව. කය.
 මුර්තිමත්, ත්‍රි. රළුද.
 මුර්ති, පු. හිස.
 මුර්තිමිකත, පු. රජු. මනත්‍රී.
 ප්‍රධානකත්‍රිය, මුර්තිමිකතවූ
 යේ ආදි රජු ඔහු කෙරෙන්
 උපන්හෙයින් අත හිසිකත
 යෝද මුර්තිමිකතයයි කියනු
 ලැබෙත්.
 මුර්, සත්‍රී. මුරියෙහි (වවා සද
 ගවු පත්‍රඇති දුනුදියට ගන්නා
 වාක්‍යයයිද කියත්)
 මුල, න ආරම්භය. රැක් ආදින්
 ගේ මුල, මෙහි පාදපයභාය
 නා ම යෝද වෙත්, මුලේ
 තැනක.
 මුලක, න මුල්පලා.
 මුලකමින්, න. ඔහුගාදියෙන්
 කරන වසි කමය.
 මුලධන, න. වෙලදමෙහි මුල්
 මුදල.
 මුලා, න. වැටුප් (කුලිය) මිල.
 මුසක, පු මියා.
 මුසා, සත්‍රී. කෝවය.
 මුසික, පු. මියා.
 මුසිකපණිණි, සත්‍රී. මිත්‍රග.

මු (මු) මින, ත්‍රි. සොරගත් ද.
 මාග, පු. සිව්පාවා, මුවා, මාග ඡති
 හෙද වශයෙන් පිටත් හැකි
 ආදිහුද මෙහි වෙත්. මුවසිරිස,
 අපවත්වූ වසතුහුගේ තත්පර
 යෙන් සෙවීම.
 මාගණා, සත්‍රි. අපවත්වූ වසතු
 හුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම
 මාගනාසණා, සත්‍රි. මිරිගු.
 මාගදංගක, පු. බල්ලා.
 මාගදාසව්, පු. සිංහයා.
 මාගධුනී, පු. සිවලා.
 මාගනානි, පු. කස්තුරු.
 මාගවධාසව්, පු. වැද්ද.
 මාගබණ්ඩනී, සත්‍රි. වරදල.
 මාගමද, පු. කස්තුරු.
 මාගසා, සත්‍රි. මුවදබයම.
 මාගසු, පු. වැද්ද.
 මාගරිසු, පු. සිංහයා.
 මාගව්‍ය, න. මුවදබයම.
 මාගවිස්, පු. සිංහයා. මාගවිව්,
 මාගවිසෞ මාගවිසා: කියා වර
 ණගේ.
 මාගශිරස්, න. මුවසිරිස. සත්‍රි
 ලිගුගෙහි මාග ශිරුකියාවේ.
 මාගශීෂී, න. මුවසිරිස.
 මාගාබක, පු. සද.
 මාගාදන, පු. කරබාතාවලසා.
 මාගාගන, පු. සිංහයා.
 මාගින, ත්‍රි. සොයනලදද.
 මාගෙහු, පු. සිංහයා.
 මාජා, සත්‍රි. සඳුන් ආදියෙන්
 ගරිරය නිමිලකිරීම.
 මාඩානී, පු. සත්‍රි. උමාදේ වී.
 මාඩ, පු. ඊශ්වරයා
 මාණාල, න. තෙලුඹුදලි “පද්
 මාදෙණිලසෙට් සුනෙ” පියුම්
 ආදියේ දඹුවෙහිවූ හු.

මාන, ත්‍රි. මලඅය, න. තිකර
 ධාතාදිය ඉලලීම (මේ ක්‍රියාව
 මරණය වැනිනුසි මාතයසි
 කියනු ලැබේ.
 මානසනාන, ත්‍රි. මලවුන් පිණිස
 නැගේ.
 මානනාලක, න. මැ.
 මානනිකා, සත්‍රි. මැටි.
 මානා, පු. සත්‍රි. මරණය.
 මානාජය, පු. ඊශ්වරයා.
 මානසා, සත්‍රි. යහපත් මැටි (=ඹු
 වන් මැටියෙහිද කියත්)
 මානසනා, සත්‍රි. යහපත් මැටි
 (පඹුවන් මැටියෙහිද කියත්)
 තුබරිකා, තුරුසි මරුටි.
 මාද්, (ද) සත්‍රි. මැටි.
 මාදබග, පු. මිහිගු බෙරය.
 මාද, ත්‍රි. සිහිදු මොලොක්ද.
 මාදනව්, පු. හුඳ්වාසය (රැක්
 බුරැද)
 මාදල, ත්‍රි. සිව්මැලිද.
 මාවික, සත්‍රි. මිදිවැල්.
 මාධ, න. සුබය.
 මාගධුනී, පු. සිවලා.
 මාසා, අව්‍ය. අසත්‍යයෙහි.
 මාසාචක, න. තොවුවාක්බිණිම.
 මාසට, ත්‍රි. කිලිට්තලද.
 මෙකලකනානා, සත්‍රි. නමිද
 තදිය.
 මෙබලා, සත්‍රි. කඩුආදීන්ගේ
 මිට, කටියෙහි බදනාපිණිස
 සම්ආදියෙන් කළ බැම්ම, ගැ
 හැණුන්ගේ කටියෙහි බදනා
 මෙවුල් දම.
 මෙස, පු. මෙසය.
 මෙසජ්‍යානිස්, පු. විදුලි එලිය.
 මෙසනාදනුලාසින්, පු. මොනර

මෙසනාමන්, පු. වම්මුතු.
 මෙසනිසොස, පු. හෙත.
 මෙසපුස, න. ජලය.
 මෙසමාලා, සත්‍රි. වලාපෙල.
 මෙසවාගන, පු. ගනුයා.
 මෙවක, පු. සදස්පිල්, කළාපැහැ,
 ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 මෙසු, පු. පිරිමින් රහසග, පොර
 ගසන එළුවා (බැටළුවා)
 මෙදක, පු. සුරකල්කය.
 මෙදස්, න. මෙදතෙල්.
 මෙදිනී, සත්‍රි. හුමිය.
 මෙදුර, ත්‍රි. සනසනිගඩවුයේ.
 මෙඩා, සත්‍රි. ධාරණ ප්‍රඥව.
 මෙඩි, පු. නගුලේ මක්කානිය
 හෙවත් වියදඩ.
 මෙඩ්‍ය, ත්‍රි. පවිත්‍රද.
 මෙරා, පු. මහමෙර.
 මෙලක, පු. සබගමය.
 මෙස, පු. පොරගසන . එළුවා
 (තිරෙළුවා-බැටළුවා.)
 මෙසකමිලක, පු. එළුවන්ගේ
 රෙමයෙන් කළ කම්බිලි.
 මෙහ, පු. මෙහරෙගය.
 මෙහන, න. පිරිමින් රහසග.
 මෙහුාවරුණි, පු. අගසත්‍රි සෘෂි
 මෙහුර, න. මිත්‍රභාවය.
 මෙවුන, න. මෙවුන්දම, සහ
 මය.
 මෙමරෙස, න. උක් පලා ආදි
 යෙන් කළ මදුවියෙහි, (මෙ
 රය) “සිඬුරිකුරුසෙස: පකෙ
 රපකෙරුසවො හවෙත්,
 මෙමරෙය ධාතකිපුසප හුබ
 ධාතාමුසංභිතම්” යනු මාධ
 වයන්කි බැවින් පියු උක්රස
 යෙන් කළේ ආසවනම්, මසිල

මල් උක්සකුරු ජලයෙහි පරි
 වුමිත ධාතා යන මෙයින්
 කළේ මෙමරය නමැති දත
 යුතු.
 මොස, පු. කිච්ඡය, තෙලඹු.
 මොස, ත්‍රි. තිරච්ඡකද.
 මොවක, පු. මුරුගා. කෙසෙල්.
 මොවා, සත්‍රි. ඉඹුල්. කෙසෙල්.
 මොදක, පු. අත්වට, (අත්ගලා)
 මොරට, න. උක්මුල්.
 මොරවා, සත්‍රි. මුළා.
 මොසක, පු. සොර.
 මොහ, පු. නුණුවන, මුර්ජාව.
 මොකනික, න. මුතු.
 මොද්ගින, ත්‍රි. මුංකෙන.
 මොන, න. තොබිණිම
 මොරජික, පු. මිහිගු බෙර
 වයන්තා.
 මොර්වි, සත්‍රි. දුනුදිය.
 මොලි, පු. ඔවුනු, සිඬා, බැදි
 කෙසෙ.
 මොහුනී, පු. නැකැත්තා.
 මොහුනීනික, පු. නැකැත්තා.
 මලිසට, අව්‍ය. අව්‍යකත වචනය,
 ඉන් යුත්තෙහි ත්‍රි.
 මෙලවස්, න. තඹ.
 මෙලවස්චානි, සත්‍රි. “ගොමාංස
 හසකොයසතු ලොකවාහ්‍ය
 චහාසතො, සචා වාරවිනිතො
 සොමෙලවස් ඉත්‍යාහි ධියතො”
 යමෙක් ගෙරිමස්කාද, ලොක
 ව්‍යවහාර ආර්‍ය භාෂා හැර
 අන් භාෂාවක් බෙණේද, සක
 ලාවාරයන්ගෙන් තොරවූයේ
 වේද මෙනෙමේ මෙලවස්යයි
 දක්වනලද කිරුත, ගබර

පුලිඤ්ඤයෙහි තුන්වැදූරුම් හෙද
 ඇති මෙලවස් ජනිත.
 මෙලවස්මුඛ, න. තඹ.
 ය.
 සකෘත්, න. අක්මාව, එනම්
 කුස දකුණත පිහිටි ගවදිවක්
 වැනිමස් පිඩකි. (ඇලදිව)
 සකෘ, පු. වෙසමුණු, එනම් දෙව
 යොනිය.
 සකෘකදිම, පු. කපුරු කළුවැල්
 කස්තුරු කකුල් සමවගෙන
 කරණලද විලවුන් වෙසෙසෙකි
 සකෘ බුප, පු. සදලමල (දුම්මල)
 සකෘරාජ, පු. වෙසමුණු.
 සකෘවන්, පු. සකය රෙගය.
 සජ්මාන, පු. යාගයෙහි නිපු
 කතයා.
 සජ්ජ, න. එනම් වෙදහෙදය.
 සඤ, පු. යාගය.
 සඤසුත්ත, න. යාගසුත.
 සඤ්ඛන, පු. දිමුල්, කිහිරි.
 සඤ්ඤ, ත්‍රි. යාගයට සුදුස්සා
 සජ්චන්, පු. වෙදබිවු පරිද්දෙන්
 යාගකිරීම් ඇත්තේ,
 සත්, අව්‍ය. හෙතුවෙහි.
 සතස්, අව්‍ය. හෙතුවෙහි.
 සති, පු. දිනු ඉදුරන් ඇත්තේ
 සතින්, පු. දිනුඉදුරන්ඇත්තා.
 සථා, අව්‍ය. සද්ධාපිති “යථාබු
 භුක්ති තුස්සානනං තථාභිසාව
 ඔභ්බමි” බඩසා ඇත්තක්කට
 ආහාර යම්සේද රෝග ඇත්
 තාහට බෙහෙදත් එසේය යනු
 උද්ගරණයි.
 සථාජාන, ත්‍රි. මුසයා.
 සථානථම, අව්‍ය. සැබවස්සි,
 “සුරු යථානථං වකති” සුරු

තෙමේ සැබවස් කියයි යනාදි
 උද්ගරණයි.
 සථාසථම, අව්‍ය. යථායොග්‍යාථ
 යෙහි “ලිභං ව්‍යාධිතාං යථා
 යථම” ව්‍යාධිත් තමන්වූ පරිදි
 දෙන් ඒ ඒ ලක්ෂණයි යනු උද්
 ගරණයි.
 සථාථම, අව්‍ය. සැබවස. “යථාථ
 මුක්තං නානාත්” වූ පරිදි කිය
 නලදි අතිකෙක්කොවේ යනා
 දි උද්ගරණයි.
 සථාභිවණ්, පු. වරපුරුපයා.
 සථාසම, අව්‍ය. යථායොග්‍යාථ
 යෙහි ‘යථාසමායු මේචක්‍රො’
 අසපුවෙහි සවකිය අතික්‍රම
 ණය කලේයි යනු උද්ගරණයි.
 සථෙජ්ඣන, න. කැමතිසේ යන
 අභිසි ක්‍රියාවිශේෂණයි.
 සදි, අව්‍ය. පක්ෂානතරාථයි, සුවි
 මනෝයදි අසති නිවේනකිම්”
 ඉදින් පිරිසිදු සිත් ඇත්තේ
 නම් නිවේයෙන් කිම.
 සද්වජා, සත්‍රි. කැමතිසේ.
 සතතා, පු. ඇත් ගො වී වා.
 සතන, පු. උතසාගය.
 සම, පු. දිවිහිමියෙන් කසින්
 කරනු හැකිවූ අභිංසාය, සත්‍ය
 වචනය බ්‍රහ්මවය්‍යාය යනාදිවූ
 ව්‍යායෝගි, එහෙයින් කියන
 ලදි “අභිංසා සත්‍යවචනං බ්‍රහ්ම
 වය්‍යම කල්කතා අසොගමිති
 පච්චෙතෙයමාබ්‍යාතිව්‍යානිව’
 යි. යමරජ, සංයමය.
 සමරාජ, පු. යමරජ.
 සමුනා, සත්‍රි. එනම් නදිය (කලි
 ගු ගග)
 සමනාසානා, පු. යමරජ.

සසු, පු. අභවමෙධනම් යාගයෙහි
 උපසුකතවූ අභවයා.
 සව, පු. යව බානා.
 සවකා, ත්‍රි. යව වැපිරීමට සුදුසු
 කෙන.
 සවකාර, පු. යවකර ලුණු.
 සවචල, පු. උණගස, කෙලිද.
 සවස, න. ගවාදින් විසින් අනු
 හව කටයුතු වූ තෘණවර්ගයක්.
 සවාගු, සත්‍රි. හුළුකැන් (කැද)
 සවාමුජ, පු. යවකර ලුණු.
 සවානිකා, සත්‍රි. අදිමොදගම්
 කොරුසාති.
 සවාස, පු. හැල්කසාඹිලියා
 සවිසස්, ත්‍රි. මල්ලු.
 සව්‍ය, න. යව වැබෙන කෙන.
 සයාපචන, පු. බැක්කිය.
 සගස්, න. කිහිහිය.
 සමේ, සත්‍රි. ධවජදින්ගේ දඩ,
 සැරයටිය.
 සසවික ත්‍රි. මුගුරු ආ යු බ
 කොට ඇත්තා.
 සසවිමුඛ, න. වැල්මි.
 සසවා, පු. යාගකරන සුලුවූයේ
 සාග, පු. යාගය.
 සාවක, ත්‍රි. ඉල්ලන්නා.
 සාවනක, ත්‍රි. ඉල්ලන්නා.
 සාමනා, සත්‍රි. ඉල්ලීම.
 සාවිත, න. ඉල්ලීමෙන් ලබා
 ගත්දෑ.
 සාවිනක, න. ඉල්ලීමෙන් ලබා
 ගත්දෙය ත්‍රි. යාවකයා.
 යාඤ, සත්‍රි. ඉල්ලීම.
 යාඤ්ඛන. පු. දිමුල්ගස.
 යාජක, සත්‍රි. පු. යාගකරන්නා.

සානනා, අධිකවූ වෙදනාව.
 “නරක පිඩායා” නරකයෙහි
 පිඩාවට නමැති කියනලදි
 සානසාම, ත්‍රි. මහලු වූ ද. පරි
 භුක්තය.
 සාතු, න. රුක්ෂසයා. පුංලිහික
 යයිද පැණේ.
 සාතුබාන, පු. රුක්ෂසයා. ජතු
 බාන කියාද වේ.
 සානා, සත්‍රි. සැමියාගේ සහෝ
 දරයන්ගේ අඹුවෝ ඔවුනො
 වුන්ට යාතෘ නම් වෙත්.
 සානා, සත්‍රි. විජිහිසුහුගේ හෙ
 වත් දිනනු කැමැත්තනුගේ
 සතුරුකරු ප්‍රයාණය. නැහැම්
 ආදියෙන් සිරුර යැපීම. ගමන
 සාදාපති, පු. මුහුද.
 සාදස්, න. ජලජ සකියෝ.
 සාදසාමපති, පු. වරුණයා.
 සාන, න. ඇත් අස් ආදි සියලු
 වාහනය.
 සානමුඛ, න. විශදඩ.
 සාපා, ත්‍රි. නිජදිනයා.
 සාපාසාන, න. සිව්ගෙය.
 සාම, යාමය.
 සාමිනි, සත්‍රි. රුත්‍රිය.
 සාමුන, න. ගොයදන් “සුර
 මා” යි මහරට ව්‍යවහාරයි.
 සාසජ්ජක, පු. යාගසිලිවූයේ හෙ
 වත් නැවත නැවත යාග
 කරන්නා.
 සාව, (බ) පු. ලාකඩ.
 සාවක, පු. ලාකඩ.
 සාවන්, අව්‍ය. සාකලයය. අවධිය.
 ප්‍රමාණය යන මෙහිවේ. “යාවදි
 දනනං තාවත් භුක්තම්” යම්
 පමණ දෙන ලද්දේද එපමණ

අනුභව කෙළේය යනාදියෙහි සාකච්ඡායෙහි වේ. “මූලාත් ශාබ්‍යං යාවත් ප්‍රකාශිමි” මූල පටන් වෙළෙප දක්වා කඳෙහි යනාදියෙහි අවබිසි. “යාවත් සවණිං තාවත් රජතමි” යම් පමණ රත්ද එපමණ රිදි සි යනාදියෙහි ප්‍රමාණයි.

යාවන, පු. තුරැක් තෙල් එනම් ගනි ද්‍රව්‍යයකි.

යාමික, පු. අඛයවියෙන් යුක්ත කර්තෘ.

යාස, පු. හැල් කසඹලියා.

යුක්ත, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර නොවූදේ.

යුක්තරසා, සත්‍රි. කුඩා ඇඹුල් එල ඇති බොහෝ කවු ඇති එලා වනි නම් වැල.

යුග, පු. රිය ගැල් ආදියෙහි විය, න යුගලය, කාතාදි, යුගය.

යුගකිලක, පු. වියමැය. (විය දඩෙහි ගසන හුල).

යුගකිර, පු. රථයෙහි කිවුල්මුව එනම් විය පොල්ල බදින ලිය.(දිගන)

යුගපද්, අව්‍ය. එකවිට.

යුගපත්‍රක, පු. කොබෝලිල ගස

යුගපාඨවග, පු. පුරුදුකරණ කාලයෙහි විය පැත්තක යොදාගෙන යන ගොතා.

යුගල, න. යුග්මය.

යුග්ම, න. යුගලය.

යුග්‍ය, න. විය උසුලන ගොතා. න. ඇත් අස් ආදි සියලු වාහන.

යුධ, සත්‍රි. යුධය.

යුධ, න. යුධය.

යුධනි, සත්‍රි. තරැණි.

යුධන්, ත්‍රි. පු. තරැණියා

යුධගජ, පු. නාවෝසාකනියෙහි යුවරජ.

යුධ, පු. න. තිරිසන් සමූහය.

යුධනාඨ, පු. වන ඇතුන්ගේ රැලට නායක ඇතා

යුධිකා, සත්‍රි. යුධිකායෙහි.

යුස, පු. යාග කටයුතු සිව්පාවුන් බදනා වැඩ. අඛණ්ඩාකාරවූ බ්‍රහ්මදුරු වෘක්ෂය.

යුසකටක, පු. යාග කටයුතු සිව් පාවුන් බදනා පිණිස හිඳුවන යම්වියෙහි නොහොත් යම්විය මැදලු වලල්ලයි.

යුසාග්‍ර, පු. යාග වැඩ අග.

යුෂ, පු. මුං ආදි රස.

යොක්ත්‍ර, න. විය බදින යොත,

යොග, පු. සනානය, සාමාදි උපායය, ධ්‍යානය, සංකල්පය.

යොගෙෂ්ව, න. කළුතුම (කළු රියමි.)

යොග්‍ය, න. සුළු දඩ කලත්, මහ දඩ කලතවද නම්.

යොජන, න. යොදුන, යෙදීම

යොජනවලලී, සත්‍රි. වැල්මදට යොජන පර්ණි යනුද වේ.

යොත්‍ර, පු. ගොත්‍රකර වියබදින රැහැන

යොද්ධා, පු. යොධයා.

යොධ්‍යංග්‍යව, පු. යොධයන් ඔවු නොවුන් ආක්‍රොශ කොට ස්පභා වශයෙන් කැඳවීම.

යොනි, පු. සත්‍රි. මාගමුන් රහ සහ

යොජා, සත්‍රි. ගැහැණි.

යොජිත්, සත්‍රි. ගැහැණි.

යොනව, න. උනමානය (තරුදි යෙන් මිනීම.)

යොතුකා, න. විවාහ කාලයෙහි ලැබියයුතු ධනය.

යොවනර, න. යුවති සමූහය.

යොවන, න. තරැණ බව.

ර.

රංගස්, න. වේගය.

රක්ත, න. ලේ. කොකුම්, පු. රතු පැහැ, ඉන් යුක්තයෙහි, ත්‍රි. නිල් ආදින් රැදු ද. ත්‍රි.

රක්තක, පු. බදුවද ගස.

රක්තවෘත, න. පතති, රත් රක්තපා, සත්‍රි. පුඩාවා. [සදුන්.

රක්තඵලා, සත්‍රි. කෙම්බල්. කෙම් ගස්සයිද පැණේ.

රක්තසංධාන, න. රත් හෙල් මැලි.

රක්තසංග්‍රහ, න. රත්පිසුම්.

රක්තාඛග, පු. රොවනියෙහි බසාත වූගස (කුඩු වෙලග).

රක්තාග්‍රාහ, න. රත් පිසුම්.

රක්තසංග්‍රහ, න. රක්තසංග්‍රහය.

රක්තණ, න. රැකීම.

රක්තස්, න. එනම් දෙවයෝනිය රක්තසංග්‍රහය.

රක්තන, ත්‍රි. රක්තා ද.

රක්තවර්ග, පු. රජුන්ගේ අග රක්තක වර්ගය.

රක්තණ, සත්‍රි. රැකීම.

රභකු, පු. එනම් මුව වර්ගය.

රභග, න. සුදු තුම. (සුදුරියමි.)

රභගාඵ්ව, පු. සිත්තරු.

රභතා, සත්‍රි. මල්දම් ආදින්ගේ රභතාව.

රජක, පු. රදවා.

රජන, න. මුතුහර, රන්, රිදි, ත්‍රි. සුදු.

රජනි, (නි) සත්‍රි. රජනි නම් බෙහෙද (වටැස්දැයි සැක කෙරේ). වාක වත යයි මරුටි. ඊප්‍රත්‍යානනවූස් රුත්‍රියවතම.

රජනිමුඛ, න. රුත්‍රි මුඛය.

රජස්, න. එනම් සභාව සවගුණය, ඔසප්, මල් රේනු, බුලි. මෙහිම කප්‍රත්‍යයෙන් සිඬවූ අජනන පුංලිංගික රජස්ක ශබ්දයෙ ක්ද රජ ශබ්දයෙක්ද ඇත.

රජස්වලා, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.

රජස්, සත්‍රි. මල බාන. (රැහැණි.)

රක්තන, න. රත්සදුන්.

රක්තනි, සත්‍රි. බෙරැගස (අව රිය).

රණ, පු. න. යුධය. පු. ශබ්ද කිරීම.

ර (ව) ණඩා, සත්‍රි. මිනුග.

රන, න. මෙමුත්‍රය.

රනිපති, පු. අනගයා.

රනන, න. රුවන්, එනම් මුතු මැණික් දෙවර්ගව සාධාරණ නමෙකි, සාධකය ජනි උතත මයා

රනනසාත්‍ර, පු. මහමෙර.

රනනාකර, පු. මුහුද.

රනනි, පු. මිටිරියන, රත්නි සි සත්‍රි ලිහුද වේ.

රථ, පු. ගොමුගස, යුධ පිණිසවූ රථය.

රථකඛ්‍යා, සත්‍රි. රථ සමූහය.

රථකාර, පු. වඩුවා.

රථකුමුමිත්, පු. රථවාහනියා.

රථගුප්ති, සත්‍රී. කාඩාදි ගසනු
 යෙන් රක්ෂාකරණ පිණිස කර
 ලද රථාවරණය.
 රථදා, පු. කෝෂ්ටිගස.
 රථාබග, පු. සක්වාලිනිණියා.
 රථික, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා.
 රථිත්, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා. රිය
 නැගි යෝධියා.
 රථිර, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා.
 රථ්‍ය, පු. රිය අදකා අසු.
 රථ්‍යා, සත්‍රී. රථ සමූහය.
 රද, පු. දත්.
 රදන, පු. දත්.
 රදනව්‍යද, පු. තොල්.
 රන්බු, න. බිලිය (සිදුර).
 රහස, පු. වෙගය. සතුට.
 රමණී, සත්‍රී. ශරීර ගුණසෙන්
 හා උපචාරයෙන් ඇලුම් වත්
 නාවූ සත්‍රී.
 රමා, සත්‍රී. ශ්‍රීකාන්තාව.
 රමිහා, සත්‍රී. කෙහෙල්.
 රබ, පු. හඬ.
 රලලක, පු. පලස.
 රස, පු. වෙගය.
 රවණ, ත්‍රි. ශබ්ද කිරීම ස්වභාවය
 කොට ඇත්තේ.
 රවි, පු. හිරු.
 රශ (ස) නා, සත්‍රී. ගැහැණුන්
 කටියෙහි බඳනා මෙවුල්දම.
 රශ්මි, පු. හිරු ආදීන්ගේ රශ්
 මිය. රැහැණ.
 රස, පු. රසය. ශාඛාරය. විරය
 කරුණාය. අදිභුතය. ශාසන
 ය. හයානකය, විහිතය
 රොද්‍රය, යන අට වැදූරුම්

නාව්‍ය රසය, වියරි, මිහිරි
 ඇඹුල්ආදි ඡවරසය, අනුරුගය,
 දිය ආදිගලායන දෘශ්‍යරසෙහි
 රස බාහු, රසදිය. පස්කම් රස,
 ගෘහය, ජලය.
 රසගනී, න. රසදුන් හෙවත්
 වනුවැල් කෂායෙන්වූ රිදී
 තුත්තමි.
 රසඤ, සත්‍රී. දිව.
 රසනා, සත්‍රී. දිව.
 රසවනි, සත්‍රී. මුළුතැන්ගේ.
 රසා, සත්‍රී. ගුමය. දියමිත්ත.
 ඉන් සලුරැක.
 රසාජන, න. රසදුන් හෙවත්
 වනුවැල් කෂායෙන් කළ රිදී
 තුත්තමි.
 රසාතල. න. නාලොව.
 රසාල. පු. උක්. අබ්ගස.
 රසාලා. සත්‍රී. දී මිහකුරු මිරිස්
 ඉගුරු ආදියෙන් කළ ලේහ
 යෙක්, හේ මෙසේ කියනලදී.
 සුදුශාසනයෙහි "අභිසික: සුවි
 ර පයච්ඡිනසාදධින: බණ්ඩ
 සා භොඩගපලානි ශශිප්‍රහසා
 සර්පිෂ්පලං මධුපලං මරිචං
 විකම්. ගුණයා: පලාඨිමපිචා
 ඨි පලංවතුණිං සුක්ෂමෙපටෙ
 ලලනාමාදුපාණිසාභාකර්පු
 රධුලි සුරහිකාන පාත්‍රසංස්ථා
 ඵසා වාකොදර කාතා සරසා
 ර සාලා යාබාදිතා හගවතා
 මධුසුදනෙන-මෙහි තෝරාම
 මාර්ජිතා යන්නෙහි ඇත.
 රසින, න. මෙසනාදය.

රසොන්න, පු. හෙළලුණු.
 රහස්, අව්‍ය. විජන ස්ථානය.
 රහසා, සත්‍රී. රහස්හිවූ දෙය.
 රකා, සත්‍රී. නො අඩුකලායෙන්
 යුත් පුණු පොහොය.
 රක්ෂස, පු. රක්ෂසයා
 රක්ෂසි, සත්‍රී. වොරකනම් ගනි
 ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු බියලි)
 රක්ෂා, සත්‍රී. ලාකඩ.
 රකිකව, ත්‍රි. රෙමු පිළි (රෙම
 යෙන් උපදනා වසනු)
 රක්ෂි, පු. ජනපද පුරපාලනාධි
 කායවූ රජදරුවන්වද තතකා
 යභිකාරිවූ රජදරුවන් කෙ
 රෙන් පිටත් සෙස්ස වූන්වද
 නම්.
 රජක, න. රජසමූහය.
 රජන්, පු. රජ, සද, කෂත්‍රිය.
 රජ්‍ය, පු. කෂත්‍රිය.
 රජ්‍යක, න. කෂත්‍රිය සමූහය.
 රජන්වන්, පු. මහාරජකු ඇති
 දෙය.
 රාජබලා, සත්‍රී. ආපසු මදුවැල.
 රජබිජිත්, ත්‍රි. රජකුලඋපන්නේ
 රජරජ, පු. වෙසමුණු.
 රජවංශ, ත්‍රි. රජකුලඋපන්නේ
 රජවන්, පු. මහාරජකු නැගි
 දෙය.
 රජව්‍යාකෂ, පු. ඇසල ගස.
 රජසදන, න. රජගෙය.
 රජසනා, සත්‍රී. රජසමූහයා.
 රජසුස, පු. රජපමණින් කට
 යුතු යාගය.
 රජහංස, පු. රජහංසයා ගෙවන
 වණ ශරීර හා රකනවණ වඩු
 (තුඩ) වරණ (පා) ඇත්තේ
 රජහංසනම්.

රජාද(න)න, න. පියල්, හිරිපල.
 රජාභි, න. කළුවැල්.
 රජී, සත්‍රී. අතුරු රහිත තුරු
 පෙළ, (වල්රොද)
 රජීකා, සත්‍රී. කළු අබ.
 රජීල, පු. දියබරණ.
 රජීව, පු. න. පියුම්, පු. එනම්
 මහාස විශේෂයෙක්.
 රජ්‍යාබග, න. ස්වාමිය, අමාත්‍යය,
 සුහාත්ය, බන කොගය, (බනා
 ගාරය) රථය, පළිකොදක
 වාක්ෂාදියෙන් දුර්වස්ථානයවූ
 පුරය, සෙතාය යන මේ සත
 හෝ පුරසෙන් සමග අව
 හෝයි.
 රත්‍රි, සත්‍රී. රත්‍රිය.
 රත්‍රිවර, පු. රක්ෂසයා.
 රත්‍රිංවර, පු. රක්ෂසයා.
 රදබානන, ත්‍රි. සත්‍යයයි අදහන
 ලද්ද.
 රබ, පු. වෙසක්මස.
 රබා, සත්‍රී. විසා කැකත.
 රමඬ, න. සුගු, (පෙරුම්කායම්)
 රම, පු. බලහද්‍රයා, රමනම් පසු
 වර්ග, ත්‍රි. නිල්පැහැ, සිත්කළු,
 සුදු.
 රමා, සත්‍රී. ගිතාදිකලාදත් සත්‍රී.
 රමා, පු. උණදඩෙන්කළ තවුස්
 සැරයටිය.
 රල, පු. සදලමල (කල්දුම්මල)
 රබි, පු. බානාදිත්තේ රස
 මෙසාදි දෙලොස් රඬය.
 රන්බු, න. ජනපදය, උපද්‍රවය.
 රන්ප්‍රිකා, සත්‍රී. කටුවැල්බඩු.
 රන්ප්‍රිය, පු. නාටකාදියෙහි රජ
 සුත්‍රා.
 රස, පු. මෙසනාදය.

රාසන, පු. කොටඵලා.
 රාසනා, සත්‍රි. කුඩා ඇඹුල්පල
 ඇති බොහෝ කටුඇති එලා
 වනි නම් වැල (රැන්ත.)
 රාහු, පු. රාහු.
 රිකනක, ත්‍රි. හිස්ද.
 රික්ඵ, න. ධනය.
 රිබිගණ, න. පැකිලීම, මෙහි
 රිබිගණ යනුද වේ.
 රිපු, පු. සතුරා.
 රිසම, පු. කඩුව, න. කලාශාය,
 ගුහය, අගුහය.
 රිප්පි, පු. කඩුව, න. කලාශාය
 ගුහය, අගුහය.
 රිබා, සත්‍රි. අනාදරය.
 රිණ, ත්‍රි. ජේරහනලද දෑ හෝ
 වැගුරුණුද.
 රිති, සත්‍රි. කුලාවාරය, වැහිරීම,
 ධනය, පිත්තල.
 රිතිපුස, න. පිත්තල මලෙන්
 කළ අඳුන්.
 රැක්පුතික්කා, සත්‍රි. පිළියම.
 රැක්ම, න. රන්.
 රැක්මකාරක, පු. රන්කරා.
 රැ(රැ)සන, ත්‍රි. ප්‍රමරහිතයා, රඵ.
 රැගණ, ත්‍රි. බිදුනු (එබුනු) හෝ
 නැඹුනුද.
 රැවි, (වා) සත්‍රි. දීප්තිය.
 රැවක, පු. ලප්තාරම්, එරඹු
 ගස, න. සුවස දුණු.
 රැවි, සත්‍රි. වැලඳගැන්ම (සුයඹා
 දිත්තේ) රක්මය, රැවි යනුද
 මෙහි වේ.
 රැවිර, ත්‍රි. ශෝභනද.
 රැව්, සත්‍රි. රොගය.
 රැපා, සත්‍රි. රොගය.
 රැත, න. හිරිසනුන්ගේ හඬ.

රැදින, න. හැඩිම.
 රැබ, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්වට
 කළද.
 රැල, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨයා, එනම් /දෙව
 තා වර්ගය, "රැලාඵකා දශ
 සමාතය:" යනු දක්නා බැවින්
 මේ වර්ගයෙහි එකොළොස් දෙ
 වතා කෙනෙක් වෙත්.
 රැලාණ්, සත්‍රි. උමාදෙවි.
 රැබිර, න. ලේ.
 රැරැ, පු. මාගයා.
 රැඡ් (ඡා), සත්‍රි. කොපය, සිවි
 හකති ආදියෙහි රැවි, රැමො
 රැඡ්, කියාවේ.
 රැහා, සත්‍රි. ජ්‍යෙෂ්ඨ.
 රැසන, ත්‍රි. රලු දෑ, කරුණා
 තැත්තා.
 රැප, න. රැපය.
 රැපාප්පි, සත්‍රි. වෙශ්‍යා සත්‍රි
 රැපා, ත්‍රි. ප්‍රසන්නාරු ඇත්තා, න,
 රිදි, වැඩකළ රන්රිදි, අඬවරු
 හ පුරාණාදි රු නැගු රන්රිදි
 මල.
 රැපාධාසන, පු. රජුන්ගේ රු
 පයෙහි හෙවත් මුදලෙහි අධි
 කාර තැනැත්තා.
 රැඡ්න, ත්‍රි. දුලිගැසුනුද.
 රෙවින, න. අසුන්ගේ ගමන්
 වෙසෙසෙක්.
 රෙණු, පු. ධුලි.
 රෙණුකා, සත්‍රි. මරිවාකානිවු
 ඵලඇති එනම් ගකු ද්‍රව්‍යය
 (රැහැණිය)
 රෙනස්, න. බිජ්ඣාතුච.
 රෙප, ත්‍රි. නින්දිතයා, පු. රකා
 රය.
 රෙවනිරමණ, පු. බලහද්‍රයා.

රෙවා, සත්‍රි. නම්ඳා න දිය.
 රෙර, පු. ධනය. ප්‍රඵමායෙහි
 රූප, රා, රායෝ, රායෝ, කියා
 වෙත්, රන්.
 රොක, න. බිලය, (සිදුර)
 රොග, පු. රොගය.
 රොගහානි, පු. වෙද.
 රොවන, පු. කටුඉඹුල් රැක,
 කරද.
 රොවනි, සත්‍රි. එනම් ගස (කුඩු
 වෙලග ගස)හෙවන තෙවනිකා
 (සුදු තීරස්තවාඵල)
 රොවිඡ්ණු, ත්‍රි. හොබනේ.
 රොවිඡ්, න. දීප්තිය, සිවිහකතිආදි
 යෙහි රූප, රොවි, රොවිඡී,
 රොවිඡි, කියාවෙත්.
 රොදන, න. කදුලු.
 රොදනි, සත්‍රි. හැල්කසාබිලියා.
 රොදස්, න. අහස, පොළෝ
 දෙක.
 රොදසි, සත්‍රි. අහස පොළෝ
 දෙක රොදසෝ, කියාච්චව
 නදවේ.
 රොධස්, න. නදි ආදි ඉවුර.
 රොප, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨය.
 රොමන්, න. රෝම.
 රොමණ, පු. සිවුපාවුන්ගේ
 තණආදිය වමාරා කැම.
 රොමගනි, පු. බුලුගස.
 රොමාසව, පු. රොමොන් ගමය.
 රොස, පු. කෝපය.
 රොහිණි, සත්‍රි. කුඵරැහැණ,
 දෙන. රෙහෙණ නකත.
 රොහින, පු. අඬවැන්ට බිදුරු
 ඇති එනම් මාගයා, රේමස්සු,
 රතු පැහැ, ඉන්සුන් දෙයෙහි
 ත්‍රි ආදි තැනි දෙදුන්ත.

රොහිනක, පු. වල්එරබදු (යො
 හොමු ගසයෙහිද කියත්).
 රොහිනඬ, පු. හිනි.
 රොහින්, පු. එරබදු.
 රොද, න. රැදුබව, නාවෙහිකති
 යෙහි එනම් රසය, ඉන්සුන්
 දෙයෙහි, ත්‍රි.
 රොමක, න. ශාඛාරිනම් දුණු
 (රොම දුණු)
 රොරව, පු. එනම් නිරය හෙදය
 රොහිණිය, පු. බුදුහු, බල
 හද්‍රයා.
 රො(රො)හිඡ, න. සුවදතණ, පු.
 රොහිඡනම් මාගහෙදය.

ල.

ලකුව, පු. දෙල් "සුදුපනස
 සොත්ත පි මතම්"කුඩා කොස්
 යෙහිද දත්තාලදී යනු කියන
 ලදී.
 ලස, න. ලසය, ලකහෙවත්
 ඉලක්කය.
 ලසණ, න. සලකුණ. ත්‍රි. ශ්‍රී
 ඇත්තා හෙවත් හොග සම්
 පත් ඇත්තා. සත්‍රි. විල්ලිහි
 ණියා.
 ලසවන්, න. සලකුණ, ප්‍රධාන
 භාවය.
 ලසම්, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව, සමප
 ත්‍රිය, හෙවත් ධනොතකමිය,
 සුඵල දඩකලත්, මහදඩකලත්.
 ලසම්වන්, ත්‍රි. ශ්‍රීආත්තා හෙ
 වත් හොග සමපත් ඇත්තා.
 ලසා, න. ලක හෙවත් ඉලක්
 කය. සවරුපාවඡාදනය, (වෙස්
 පෙරලීම)
 ලබා, පු. පොල්ල.

ලක්ෂ, න. ලක්ෂය එනම් මිලියන
දිස්සන්ගේ උද්භවය.
ලක්ෂක, පු. භය ආදියෙහි
ඇපකාරයා.
ලක්ෂ, න. ඉක්මන්, සත්‍ය, පිණිසකා
යයි බොහෝ සුගති කුසුමය
(පික්මල්) ත්‍රි, ඉහළ ගෙවත්
අති ප්‍රේමදෙය, සවිලප ද.
ලක්ෂය, න. සුදුමල් ඇති සැ
වැන්න මුල්.
ලක්ෂා, සත්‍ය. එනම් පුරය.
ලක්ෂාපිකා, සත්‍ය. පිණිසකායයි
බොහෝ සුගති කුසුමය (පික්
මල්.)
ලක්ෂා, සත්‍ය, ලක්ෂාව.
ලක්ෂාශීල, ත්‍රි. ලක්ෂ සවහාව
ඇත්තේ.
ලක්ෂික, ත්‍රි. ලක්ෂකරණ ලැබූ
ගේ. ගොනොබ්‍රහ්ම.
ලක්ෂා, සත්‍ය. ගේ කුරුල්ලා. බමර.
ලක්ෂා, සත්‍ය. වැල, ශාඛාව, දුදු
ගස, පුවතුගස, පිණිසකායයි බො
හෝ සුගති කුසුමය, (පික්මල්)
ලක්ෂා, පු. නිල්ලුණු.
ලක්ෂ, න. මුඛය.
ලක්ෂ, න. වචනය, ත්‍රි. කියන
ලද්ද.
ලක්ෂ, ත්‍රි. ලක්ෂලද ද.
ලක්ෂවණ, පු. පණිකතයා.
ලක්ෂ, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
තොවුගේ.
ලක්ෂන, න. ඵලෙනකර පැලදි
ඇවවල් ආදිය.
ලක්ෂාදර, පු. ගණදෙවි.
ලක්ෂ, පු. ගිතාදීන් හා නැවුම්
සම බව.
ලක්ෂා, සත්‍ය. සුකුමාර රු ඇති
සත්‍ය.

ලක්ෂනිකා, සත්‍ය. නැබ දක්වා
ඵලෙන කරපැලදි ඇවවල්
ආදිය.
ලක්ෂ, න. නලල.
ලක්ෂා, සත්‍ය. නලල් පව.
ලක්ෂ (න්) න. වැලඳිය, අභව
දීන්ගේ නලල සිතියම අභව
හරණ, කොඩි.
ලක්ෂක, න. නලලබැදි මල්දම.
ලක්ෂ, න. "සකලාභ සම්පින
විනාසයා ලලිතං සමානම්
හසාපාදදි ස කලා භය ය න්
මොනවට පිහිටුම් ලලිතයයි
දන්තාලදී කියනලද සත්‍යින්
ගේ සාඛාර ගුණහෙදය.
ලක්ෂ, පු. බාහාරදිය කැපීම.
කුඩා ද.
ලක්ෂ, න. කරුණු.
ලක්ෂ, න. මුහුදු ලුණු, පු.
ලුණුරස ඉන් පුත්තයෙහි ත්‍රි.
ලක්ෂණද, පු. එනම් මහාසාගරය
'සම්මුද්දා: ස්වරූපදෙදබ්‍රහ්ම
කසාතොදකො තපෙක්ෂුරස
ක මදිරොද ස්වාද්දක ඉති
සපා මහාණ්ඩා:සි දක්වනලද
සපා මහාසාගරයන් අතුරෙ
හි ස්වරූපයයි කියන ලද
මහාසාගරය.
ලක්ෂ, පු. බාහාරදිය කැපීම.
ලක්ෂ, න. දකැත්ත.
ලක්ෂ (ශ්‍ර) න, පු. (හෙළලුණු
ලක්ෂක, පු. දුනුමට.
ලක්ෂ, සත්‍ය. ලාකඩ.
ලක්ෂාප්‍රසාදන, පු. රත්ලොත්
ලාභල, න. නගල.
ලාභලපදානි, සත්‍ය. සිව්ව.
ලාභලදණ්ඩ, පු. නගලිස.
ලාභලි කි, සත්‍ය. ලියනගලා.

ලාභලිත්, පු. පොල්ගස.
ලාභලි, සත්‍ය. කාවණිකක
වෘක්ෂය ජලපිංචලියයි, මහරට
ව්‍යවහාරයි.
ලාභල, න. අභවදීන්ගේ
වල්ගය.
ලාප, පු. ලද (විලද) සත්‍ය. ලිගු
ගෙහි ලාජකියාවේ.
ලාක්ෂන, න. සලකුණ.
ලාබ්‍ර, (බ්) සත්‍ය. ලබ්.
ලාභ, පු. මුලධනය, විකොට වඩා
ලද බනය, හෙවත් වෙළඳ
මෙන් ලැබූ ඵලය.
ලාමණ්ඩ, සුදුමල් ඇති සැවැත්
න. මුල්.
ලාලසා, ප්‍රාචීනා හෙවත් යාඤ,
භෞද්ද්‍යක හෙවත් ව්‍යායාමය,
අධික තෘෂ්ණාව.
ලාලා, සත්‍ය. කෙල.
ලාලාපික, ත්‍රි. අදහස දන්තා
පිණිස හෝ අදක්ෂබැවින් හෝ
සාමියාගේ නලල බලනුගේ.
ලාබ, පු. ලව්‍යවා, බාහාරදිය
කැපීම.
ලාභිකා, සත්‍ය. නටත්තිය.
ලාභ, න. නැවුම්.
ලිකුට, පු. "සුදු පත සසෙත්ත
පි වචනම්, කුඩා දෙල්ගසිද
දන්තාලදි.
ලිකු, සත්‍ය. ලෙහෙසියා.
ලිකු, න. අක්ෂර විනාස හෙ
වත් ලිපිකිරීම.
ලිකු, න. ලකුණ, පුරුෂාදි
නිමිත්ත.
ලිකුචානි, පු. ජීවත්වීම පිණිස
ජලනවුස් ලිහනබාරිවුගේ.
ලිපි, සත්‍ය. අක්ෂර විනාසය හෙ
වත් ලිවීම.

ලිපිකාර, පු. ලියන්නා.
ලිපන, ත්‍රි. වක්‍රනාදි විලෙපන
ද්‍රව්‍ය.
ලිපන, (ක) පු. විෂපෙච් ඊය.
ලිප්පා, සත්‍ය. ආශාව.
ලිපි, සත්‍ය. අක්ෂර විනාසය හෙ
වත් ලිවීම.
ලිපි, ත්‍රි. කතලද යන මේ අභි
වාවකයි.
ලිලා, සත්‍ය. "ප්‍රියසානුකෘති ලි
ලා" ප්‍රියයාව අනුව කිරීම ලිලා
යයි කියනලද බැවින් සත්‍යින්
ගේ ප්‍රියයාව හෙවත් වලලහ
යාව අනුවකරණ ශාඛාරහෙ
දය, වලලහාදීන්ගේ පරිහාසය,
(සෙල්ලම) ක්‍රියා.
ලිසින, ත්‍රි. පා ශිව්වගෙන්බිම පෙර
ලෙන ඇසිල්ලෙහි අභවදීන්ට
නම්.
ලිබ්‍ර, ත්‍රි. ලොහ ඇත්තා.
ලිබ්‍රක, පු. වැද්ද, ලෝබියා.
ලිලාප, පු. මිමා.
ලින, සත්‍ය. මකුළුවා.
ලින, ත්‍රි. කපනලද ද.
ලිම, න. අභවදීන්ගේ වල්ගය.
ලිබ්‍ර, පු. දෙවිගේ.
ලිබ්‍රක, පු. ලියන්නා.
ලිබ්‍රික, පු. ගනුයා.
ලි (රේ) බා, සත්‍ය. අතුරු රහිත
වූ තුරුපෙළ, (වල් රෙද්)
ලිපක, පු. සුධාසිල්පියා හෙවත්
සුණු වඩුවා.
ලිල, පු. කුඩා ද.
ලිප්පි, පු. මැටිකැට.
ලිල, පු. අනුභවය.
ලිලාක, පු. ලොකය, ජනයා.
ලිලාකර්ත්, පු. බුදුන්.

ලොකමනා, සත්‍රී. ශ්‍රී කාන්තාව,
 ලොකාසන, න. එනම් ශාසනය,
 ලොකය අයත්වූ ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍ර
 මාණය ලොකාසන නම් එය
 ප්‍රකාශ කරන්නාවූ ශාසනයයි
 ලොකාලාප, පු. සක්වලගල.
 ලොකෙය, පු. බ්‍රහ්මයා.
 ලොවන, න. ඇස.
 ලොවමසක, පු. පවුතල (මො
 තර කුඹිඹිය.)
 ලොප්පු, න. සොරකමින් ගත්
 බඩු.
 ලොඩු, පු. හෙළ ලොත්ගස.
 ලොපාමුදා, සත්‍රී. අගසනි සාමිනු
 ගේ භාය්‍යාව.
 ලොමන්, න. රෝම.
 ලොමයා, සත්‍රී. ජවාමාසිනම්
 සුගකි ද්‍රව්‍යය.
 ලොමනිමිණ, රෙමොන් ගමය.
 ලොල, ත්‍රි. සෙලවිම, කාමණා
 සනින, සත්‍රී. දිව, ශ්‍රී.
 ලොලුප, ත්‍රි. ඉතා ලොල් අය.
 ලොසන, න. මැටිකැට.
 ලොසට හෙදන, පු. කෙතේ
 මැටිකැට බිදින මුගුර.
 ලොහ, පු. න. යකඩ, න. කළු
 වැල් හෙවත් අඟිල්.
 ලොහකාරක, පු. කමුරා හෙ
 වත් ලොහොකරු.
 ලොහපාසන, පු. ලෝතුඩුවා.
 ලොහල, ත්‍රි. අස්ථිවලාක් ඇත්
 තේ හෙවත් ප්‍රකට නොවූ බස්
 ඇත්තා.
 ලොහාහිසා (හා) ර, පු. නිරුජ
 න සමයෙහි එනම් පහත් ආ
 දියෙන් යුධ පිරිස සරසන සම
 යෙහි සතුරන් කරා පිටත්ව

යාමට පලමු ශක්‍ය වාහනාදී
 පිදිමි විධිය.
 ලොහින, න. ලේ. පු. රතුපැහැ
 ඉන්සුන් දෙයෙහි ත්‍රි.
 ලොහිනා, පු. පියුම් රු මිණ
 (පද්මරුග)
 ලොහින වෘද්ධ, න. කොකුම්.
 ලොහිනාභින, අගහරු.
 ලොහ, පු. න. රන්රිදි තඹ පිත්
 තලාදි සියලු ලොහ.
 ව.
 ව, අව්‍ය. සද්‍යාචාරි “ශාසන වංච
 වප්‍රසිද්ධ:” යශස් සතුරු ගරීර
 යක් බදුයි යනාදි උද්‍යතරණයි
 වංශ, පු. ගොත්‍රය, ත්‍රණගස.
 වංශික, න. කළුවැල් හෙවත්
 අඟිල්.
 වංශරොවනා, සත්‍රී. ත්‍රණමකුළු.
 වංශික, ත්‍රි. බහුල ප්‍රකෘතිය හෙ
 වත් ඉතා බොහෝ.
 වස, පු. කොකා, වසපුප, මෙ
 හි, වුක, කියාදවේ.
 වකුල, පු. මුහුළු ගස.
 වකුතව්‍ය, ත්‍රි. නිකුතවසුත්ත,
 අනුත් අණෙහි වැටෙන්නා.
 වකුනු, න. මුඛයා, තුවරමුල්
 එනම් ජනෙහි හෙදය.
 වකුතා, ත්‍රි. කියන්නා.
 වකු, ත්‍රි. වක්වූ ද. න. නදී වක.
 වක්තූ, න. මුව.
 වක්කස්, න. ලය.
 වකිකණ, පු. ඉකිලිය.
 වකිග, න. සුදු තුඹ (සුදු ඊයම්.)
 වවන, න. වවනය.
 වවනෙසපින, ත්‍රි. අවවාද ගිව
 ස්නා.

වවස්, න. වවනය.
 වවා, සත්‍රී. වදකසා.
 වප්‍ර, පු. සිනුක් ගස. පු. විදුර
 විය. අකුණු.
 වප්‍රතිකොස, පු. ගිගුරුම
 වප්‍රතිකොස, පු. මෙස ගිගුරුම.
 වප්‍රසුප, න. තලමල.
 වප්‍රිත්, පු. ගුණයා.
 වසවක, ත්‍රි. ප්‍රත්‍යරණ ගිලිවූ
 යේ හෙවත් රැවටිල්ලෙන්
 අනුත් බැඳගන්නා, පු සිවලා.
 මෙහි “වසුප්‍රක” කියාද වේ.
 වසවින, රවටන ලද්දේ.
 වසවුල, පු. ගොමු ගස හෝ
 පලු ගස කෝඹු ගස.
 වට, පු. කුගගස.
 වටක, පු. අත්වට.
 වටි, ත්‍රි. මල බාණ. (රැහැණ.)
 වඩවා, සත්‍රී. වෙලඹ.
 වඩවානල, පු. සමුද්‍රයෙහිවූ වෙ
 ලඹගේ මුඛයෙහිවූ වඩවාත්
 නිය.
 වඩු, ත්‍රි. විසල් ද.
 වණ්ඪ, පු. වෙලෙන්ද. ප්‍රථමා
 යෙහි රූප. වණ්ඪක් වණ්ඪප්‍රේ
 වණ්ඪප්‍රේකියා වචනත්‍රයෙහිවේ.
 වණ්ඪ්‍යා, සත්‍රී. වෙලදම.
 වණ්ඪක, පු. භාගයා.
 වන, අව්‍ය. “අහො වන කණ්ඪම්”
 අනේ මහත් දුකෙකි යනාදි
 තන්හි බෙදයෙහිද “වනනි
 යෙවාසි” අපේමැයි දිළිඳෙ
 හිය. යනාදි තන්හි අනුකම්පා
 යෙහිද “වන පතිරුලිඛිතය”
 අහ වලලහ තෙම වලදනාලද්
 දේය යනාදි තන්හි තුෂටියෙ
 හිද “අහො වතායං වුව ආප

දෙවම්” අභුතයෙක මේ නිශ්
 විතයි විපත මෙසේයි යනාදි
 තන්හි විසමයෙහිද “එහි වන
 සබෙ” කැබ යාලුව එව,
 යනාදි තන්හි ආමනත්‍රනයෙ
 හිද වේ.
 වහස, න. ලය. පු. වස්සා. හවු
 රැද්ද.
 වහසක, පු. කෙළිදගස.
 වහසනර, පු. නාමු වස්සා.
 වහසනාග, පු. එනම් ස්ථාවර
 විෂ හෙදය (වචනාග.)
 වත්සර, පු. හවුරැද්ද. හිරු දුරු
 ත්තට සංක්‍රාන්තිකල කැත්
 පටන් ඇසලමස දක්වා උත්
 තරයනයයි ඇසල මස සිට
 දුරැත්ත දක්වා දක්ෂිණායන
 යයි මේ අයතවය හවුරැද්
 දෙක්නම් වේ.
 වත්සල, ත්‍රි. සෙනහ ඇත්තා.
 වත්සාදනි, සත්‍රී. කිදිවැල.
 වද, ත්‍රි. කියන්නා.
 වදන, න. මුව.
 වදන, සත්‍රී. කපු, උරල.
 වදන, ත්‍රි. මනා තෙපුල්
 ඇත්තා. දෙන සුලුයේ බො
 හෝකොට දෙන්නා.
 වදවද, ත්‍රි. කියන්නා.
 වඩ, න. මැටිව.
 වඩු, සත්‍රී. පිණිකායයි බ්‍යානවූ
 සුගකි කුප්‍රමය (පික්මල්) ප්‍රත්‍රා
 දීන්ගේ භාය්‍යාව (යෙහෙලි)
 ගැහැණි.
 වඩ්‍ය, ත්‍රි. වඩයට සුදුස්සා හෙ
 වත් ඉස සිදිමට සුදුස්සා.
 වන, න. ජලය. වනය.
 වනනිකකා, සත්‍රී. දියම්ත්ත.

වනප්‍රිය, පු. කොටුලා.
 වනමණ්ඩලා, සත්‍රි. ඇට ලේ මැස්සා.
 වනමාලින්, පු. විෂණු.
 වනමුද්ග, පු. වනමු.
 වනශාසිතාව, පු. ගොකටු.
 වනස්පති, පු. නොමලින් පල ගන්නා (පනස උදුමර අඟි තොදි) වාසය.
 වනාසුප, පු. වනාසු දෙශයේ උපන් අඟි විශේෂය.
 වනිතා, සත්‍රි. ගැහැණි. උපදවන ලද අත්‍යන්ත අනුරගවත් සත්‍රි.
 වනිසක, ත්‍රි. යාවකයා.
 වනෝකස්, පු. වදුර.
 වන්ද, සත්‍රි. පුවතා.
 වන්දරා, වදින සුලුයේ.
 වන්දි (වන්දි) හි, දහගෙයි ල අය.
 වන්දන්, පු. සතුති පාඨකයා.
 වක්‍රා, ත්‍රි. සාතුච්ඡිද් එල රතිත රැක් ආදිය.
 වක්‍රා, සත්‍රි. වද්දෙන.
 වක්‍රා, සත්‍රි. වන සමුහය.
 වපා, සත්‍රි. මෙද තෙල්
 වපුස්, න. ශරීරය.
 වපු, න. කළු තුම් (කළු ඊයම්) පු. කෙත. න. පදනම "පරි බොද්ධාන මාත්‍රිකාකාවසා" අගලෙන් නැගු මැටිකන්දයයි දක්වනලදී.
 වමපු, පු. වමනය. ඇතුන් ඇති නින් සොබෙන් ඉස්තා පෙන.
 වමි, සත්‍රි. වමයන.
 වසස්, න. බාලය යොවනාදි අවස්ථා.
 වසස්, ත්‍රි. තරුණයා.
 වසස්ථා, සත්‍රි "යසා: ශුකල පක්‍ෂ පණ්ණාසද්වනනිකාස් ණෙවපතනනි සා සොමලතා" යම් වැලක ශුකලපක්‍ෂයෙහි පත්‍ර ගවගනිද්ද කාමණ්පක්‍ෂ

යෙහි වැටෙද්ද හි සොමලතා යයි කියන ලද. කවෙළු නම් බෙහෙද "ලහාන කා වලි " යනු මර්ධි " ඇමුල ගස.
 වසසා, පු සම වයස්වූ යහළුවා.
 වසසා, සත්‍රි. යෙහෙලිය.
 වර, පු. වෙලීම. සමකතිය. න. කොකුම්. මදක් ප්‍රිය ද. පු. දෙවියන් කෙරෙන් යමක් ඉල්ලීම, ත්‍රි. ශ්‍රේෂ්ඨාචී.
 වරවා, පු. සත්‍රි. දෙබර. සත්‍රි. හංසිය.
 වරණ, පු. පවර, ලුනුවරණ ගස.
 වරණකා, පු. එනම් මුබරොග හෙදය,
 වරනා, සත්‍රි වරමදු හෙවත් සමන් කල රහැණ පොරොද් ද නම් ඇතුන්ගේ මැද බැදී මව යොදන රහැණ.
 වරද, ත්‍රි. ඉෂ්ටඵල දයකයා.
 වරමාණිනි, සත්‍රි. උතමසත්‍රි. හෙ වත් ශිත කාලයෙහි උපන්න වූ උපණ කාලයෙහි ශිතල වූ පහස් ඇති සැමියා කෙරෙහි ඇලුම් ඇති සත්‍රි. කසා.
 වර්ධන, න. හිස. යොනිය.
 වර්ධන, න. තිත් පත්‍ර නම් සුගති ද්‍රව්‍යය. (කුරුදුපොතු.)
 වර්ධන, න. මලබාන. (රහැණ.) පු. පිසුම් කෙමිය
 වර්ධන, සත්‍රි. උතමසත්‍රි.
 වර්ධ, පු. දළපිළි.
 වර්ග, පු. උතුර.
 වර්ධන, ත්‍රි. කරණලද එල බිම් ආදි පරිවය ඇත්තේ
 වර්ධන, සත්‍රි. පිදීම, සෙවනය,
 වර්ධන, ත්‍රි. කරණලද එල බිම් ආදි පරිවය ඇත්තේ.

වර්ජන, ත්‍රි. පාඨකාච්ඡි හෙවත් ඉතා මහත් යන අච්ඡි. න. නම්.
 වර්, සත්‍රි. ශතාවර්.
 වර්ෂස්, ත්‍රි. අතිශයින් මහත් වූ යේ, අතිශයින් උතුම් වූයේ.
 වරුණ, පු. වරුණයා, පශ්චිම දිශාපතියා.
 වරුණාත්මජා, සත්‍රි. සුරා.
 වරුඵ, පු. කාණ්ඩාදි ගසුයෙන් පරිපක්‍ෂණය පිණිස කරණලද රථාවරණය.
 වරුපිනි, සත්‍රි. වතුරහිනි සෙ නාව.
 වරෙණ, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 වකිර, පු. තරුණ සිව්පාවා.
 වහි, පු. සමයන්ගේ සමුහය.
 වචස්, න. තෙජස්, මල, රූප, පු. සිකුරා.
 වචසක, පු. න. මල.
 වණ, පු. ඇතුන් පිටලන විවිත්‍ර කම්බලය, බ්‍රාහ්මණාදි ජාතික යෝ, සතුතිය. පු. න. අක්‍ෂර.
 වණික, න. ගාත්‍රානුලෙපනයට සුදුසු ඇඹරු හෝ ගලගැ සදුන් ආදි විලවුන්.
 වර්ණන, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.
 වර්ණන්, පු. බ්‍රහ්මපිණිස ව්‍යා වරණ ගිලීවූ ප්‍රථමාශ්‍රම සථයා හෙවත් බ්‍රහ්මචාරියා.
 වර්ත, පු. අස්කුරය, වටුවා.
 වර්ත, න. කාමිකම්, ජිවිකාව. ත්‍රි. වැටෙන සුලුයේ.
 වර්ත, න. මාගිය.
 වර්තමන් (නි), සත්‍රි. මාගිය.

වර්තමන්, න. අසවසා සිටිසම, මාගිය.
 වර්ත, සත්‍රි. ගාත්‍රානුලෙපනයට සුදුසු ඇඹරු හෝ ගලගැ සදුන් ආදි විලවුන්, කාමිකම්, ජිවිකාව.
 වර්තන, පු. පක්‍ෂි විශේෂයෙක්.
 වර්තන, ත්‍රි. වැටෙන සුලුයේ.
 වර්ත, ත්‍රි. වටද.
 වර්ත, පු. දුමුටු (දන්දෙව්සුද) වර්ත, පු. වටුවා, වර්තනිකියාද වේ.
 වර්ත, ත්‍රි. වැටෙන සුලුයේ, කැ පිම.
 වර්තන, පු. එරඹුගස.
 වර්තන, පු. මලාව.
 වර්තන, ත්‍රි. වැටෙන සුලුයේ.
 වර්ත, සත්‍රි. සමන් කල රහැණ.
 වර්ත, න. ශරීරය, සන්නාහය.
 වර්තන, සන්නාහසන්නාහය,
 වර්ත, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 වර්ත, සත්‍රි. සෙවවියාගෙන් පත්‍ර කෙණ්‍ය කරන්නාවූ කන්‍යා සත්‍රි.
 වර්ත, සත්‍රි. ගොම ආදියෙන් උපන් කාවච්ඡි මැස්සා (නිල මැස්සා.)
 වර්ත, සත්‍රි. වෙලාගස, මෙහි වර්, කියාදවේ.
 වර්, පු. න. වැස්ස, දඹදිව හෝ එහි භාරතාදි කාඩ, අවුරුද්ද.
 වර්ත, පු. කපුසකයා.
 වර්ත, සත්‍රි. බහු, වර්තකාලය.
 වර්ත, සත්‍රි. මඩුකබෙහුව.
 වර්ත, සත්‍රි. සුලුබුරුද.
 වර්තස්, ත්‍රි. අනුවෙන් මබ්බෙහි වසස්වූ මහල්ලා. 23

වසාපල, පු. පාණවැසි.
 වජ්‍ය, න. සිරුර, මැනීම.
 වහි, න. වොනරපිල.
 වජ්‍ය, පු. මොනරා, වජ්‍යන්
 කියාදවේ.
 වජ්‍ය (හී) සුභ, න. සුභවන
 නම් සුගති ද්‍රව්‍ය, (සුභවන
 විසිද කියත්)
 වජ්‍ය, පු. දෙවිගේ.
 වලක්, පු. සුදුපැහැ, ඉන්සුන්
 දෙසෙහි හි.
 වලක්, න. කෙන, නුවරදෙර.
 වලක්, සු. මනාදුකුම්භයා සු.
 වල, (ඩ) හි, සු. ගොතැස්,
 (පරාල)
 වලක්, පු. න. වලල්ල, ගෝලය.
 වලක්, හි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්
 වටකළද.
 වලාහක, පු. මෙසය;
 වලින, හි. ඇගරුලි ඇත්තා.
 වලින, හි. ඇගරුලි ඇත්තා.
 වලි, හි. වපරය;
 වලික, පු. න. පිසිකෙල. (පිය
 සේ කොණ);
 වලිමු, පු. රිලා, වලුරු;
 වලික, න. සුමුලුව (ගස්ආදියේ
 පව්වා)
 වලිකල, පු. න. සුමුලුව;
 වලිහින, න. අසුන්ගේ පිහිමි
 ගති විශේෂයක්;
 වලිමික, පු. න. තුමස;
 වලිලකි, සු. විණාව.
 වලිලව, ප. ගොපොල්ලා;
 වලිලහ, හි. අහිමි හෙවත් පිය
 ද, ප්‍රධානියා, පියයා;

වලලි(රි), සු. අහිකවොදගන
 පලලාංකුර රූප ඇත්තාවූ කැ
 න (මල්ආදීන්ගේ පොකුර.
 වලිලි, (ලි), සු. වැල.
 වලිලුර, හි. විසලිමස්;
 වලිවස්, පු. බවුස් නණ.
 වල, පු. අහිකිකම, ප්‍රභූතිය.
 වලකික, සු. වහිකරණය.
 වලා, සු. වදදෙන, ගැහැණි,
 ඇතිනි.
 වලික, හි. සිස්ද.
 වලි(ස)ර, පු. ඇත්වගපුල්;
 වලය, හි; වසගවුයේ;
 වලිකය, සු. අවිරුද්ධකින්
 ගැබ්ගන්නාවූ දෙන, පලමුවර
 වස්සා, තරුණවූ පසුගැබ්ගන්
 නා දෙනෙයයි කියත්;
 වලි, අවය, දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍යපිදිම අවයෙහි.
 වලිකාන, හි. ගින්නෙහිපිදුද
 වලික, සු. රාත්‍රිය, ගෘහය.
 වලින, න. වසගය.
 වලින, පු. වසනනකාලය.
 වලා, සු. මෙදතෙල්.
 වලි, න. මුහුදු ලුණු
 වලු, පු. වසනපවයා, අහිමි
 වසුදෙවතාවෝ, ගිනි, න. රත්
 න, ධනය.
 වලුක, න. ගාමනාරනම් ලුණු
 (රෝමලුණු) පු. වරාගස, මෙහි
 “වසුක” යනුදවේ.
 වලුදෙව, පු. විෂණුන්ගේ පියා.
 වලුක, සු. භූමිය;
 වලුංකරා, සු. භූමිය.

වසුමනි, සු. භූමිය.
 වසන, පු. එළුවා;
 වසනි, පු. සු. යටිබඩ හෝ මු
 වින, පු. කඩපියල්ල හෙවත්
 දවල්ල, මෙහි බහුවචනය;
 වසන, න. ගේ; මෙහි “පසන”
 යනුදවේ.
 වසන, න. වසනය.
 වසන, පු. මිල.
 වස, න. වැටුප්.
 වසන, සු. සනායුනම් බල
 නහර.
 වස, පු. ගෙරින්ගේ කද.
 වසි, අවය; බාහිරය හෙවත්
 පිටතය යන අර්ථය.
 වසනි, පු. ගිනි, අග්නි කොණප
 තියා;
 වසනිගි, න; වසුක්මල්.
 වසනිසංඥා, පු. රත්තිවොල්.
 වා, අවය, සද්ගාමී, උපමා, වික
 ලා, අවධාරණ, සමුවටය, විනකි,
 පදපුරණ යනමේ අර්ථයන්හි
 වේ “ජාතා මනෝ ගිහිරමපි
 තාංපද්මිනිංවානාරූපාමි” සිසි
 ලින් පෙළෙකලද පිසුම්විලක්
 මෙන් අන් ආකාරවූවායයි හ
 ගිම් යන මේආදී තත්ති සද
 ගාමි; “ආශ්විවිෂොවාසංකා
 ඩා” දළ විසඳා සිසියකුමෙන්
 කිපියේ යනාදියෙහි උපමා
 ය “ගිවංචායදිවා විෂණුම්”
 ජගවරයා හෝ විෂණු හෝ
 යනාදියෙහි විකල්පය; අව
 ධාරණ සමුවටය විනකි පදපුර
 ගාමියන්හිද දක්නාලැබේ;
 වාක්පති, හි. වදන්පතිවූයේ.
 වාසන, න. වාසනය, එනම් නිඛ

නාවූ ක්‍රියාවන්ගේද සුබනාවූ
 නාමයන්ගේද කාරකානුක
 කොට අදහස් අවබෝධ කරණ
 සේ යොදනලද පද සමූහය.
 වාගිස, හි. වදන්පතියා.
 වාගුරා, සු. සිව්පාවුන් බඳනා
 වරදල,
 වාගුසක, පු; වරදල් වැද්ද.
 වාග්මිනි, හි. නායකාසත්‍රඥයා.
 වාග්මුඛ, න. වචනා පක්‍රමය.
 (කථාර්ථය)
 වාමි, සු. සරසවතිය හෝ වච
 නය;
 වාමාංසම, පු. නොබිණිම වුත
 කොට ඇත්තා.
 වාමස්පති, පු; වාගස්පති;
 වාමාව, හි. බොහෝ ගැරතිය
 යුතුබස් ඇත්තා;
 වාමාල, හි. බොහෝ ගැරතිය
 යුතු බස් ඇත්තා.
 වාමික, න. පණ්ඩුක හෙපුල්;
 වාමොසුකානිපම, හි. නොසා
 යිකයා හෙවත් නායක ශාසන
 ඥයා.
 වාප්, පු. ජදමුලුවපත්‍රය.
 වාප්පෙය, පු. න. එනම් යාග
 හෙදය;
 වාජ්දනක, පු. වංආපැල.
 වාජ්, පු. අභවයා, හිදමු, පසු.
 වාජ්ශාලා, සු. අස්තල;
 වාසන, සු. ආශාව.
 වාමාලක, පු. බැලිල.
 වාමව, න. වෙළුමින් රූප, පු.
 (සමුද්‍රයෙහිවූ) අග්වියගේ මුඛ
 යෙහිවූ) වඩවාගතිය.
 වාමවය, න; බමුණන්ගේ සමු
 හය.

වාඩ, න. අතිශය, ප්‍රතිඥ, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි ත්‍රි.
 වාණ; පු; ඊතල;
 වාණි, සත්‍රි. ඇඳන් ආදියෙහි විශ
 මත;
 වාණිජ, පු. වෙළෙඳ;
 වාණිජ්‍ය, න; වෛශ්‍යයන්ගේ
 වෘත්තිය හෙවත් ජීවිකාවට
 වෙළෙඳම.
 වාණිනි, සත්‍රි; නටන්තිය, මන්වු
 ගැහැණි.
 වාණි, සත්‍රි. සරසවතිය හෝ වව
 නය.
 වාන, පු. පවන්.
 වානක, පු. අසනපර්ණිතම් භෞ
 ඡධය ගොපර්ණියයිද ප්‍රසිද්ධි
 වානකින්, ත්‍රි. වානරොග ඇතනා;
 වානපොඨ, පු. පත්තැලගස;
 වානප්‍රමි, පු. වානමාගයා;
 වානමාග, පු; වානමාගයා;
 වානාසන, න. කවුළු;
 වානාස, පු. මුවා;
 වානුල, පු. වානසමුහය; ත්‍රි. වා
 නවිකාර ඇත්තා.
 වාන්සක, න; වස්සන්ගේ සමු
 හය;
 වාදර, න; කපුහුයෙන් කළ වස්ත්‍රා
 දිය;
 වාදිත්‍ර, න. විණාදිවු තනය, මිහිතු
 බෙර ආදිවු ආනඛය, වස්කු
 ලල් ආදිවු ගුම්ඳය, ලෝතාලම්
 ආදිවු සනයයි කියනලද වතු
 වීඩ වාද්‍ය;
 වාද්‍ය, න. තනය, ආනඛය, ගුම්
 රය, සනයයි සිව්වැද්දුම වා
 ද්‍යය;
 වාන, ත්‍රි. විශලි එලය;
 වානප්‍රසාද, පු. මිහස.

වානර, පු; වදුරා;
 වානප්‍රසාද, පු; මලින් පලගන්
 නා අම් ආදි වෘක්‍ෂ;
 වානිර; පු; හොමුගස;
 වානොස, සෙවෙල් අතුරෙහි වන්
 නාවු කොටවියාමුරුයයි බ්‍යා
 නවු කෙවනිමුසාකා නම්
 ද්‍රව්‍යය (ජලමුසායයි දනම්)
 වාපි (පි) සත්‍රි; වාව;
 වාප්‍ය, න; වැව් බැම්ම, ත්‍රි; වැපි
 රිය යුතුද.
 වාම, ත්‍රි. වම්සිරුර, මිටි අය,
 මනොඥවාරය, විපරිතා.
 වාමදෙව; පු. ඊශ්වරයා;
 වාමන, පු. දක්ෂිණ දිශාප්තා ක්‍රි.
 කුරු හෝ කොටද.
 වාමදුර, පු. නුමස.
 වාමලොචනා, සත්‍රි. මනොඥවු
 නෙත්‍ර ඇති. සත්‍රි.
 වාමා, සත්‍රි. ගැහැණි.
 වාමි, සත්‍රි; වෙළඹ;
 වාසදණ්ඩ, පු. නඩාව (එනම්
 පිළිවියනදඩ.
 වාසස, පු. කවුඩා.
 වාසගාරානි, පු. බකමුතා.
 වාසසි, සත්‍රි. කැමිමේරියගස;
 වාසසොලි, සත්‍රි; කවෙළුනම්
 බෙහෙද, ලහාන, කාවලී, යනු
 මරාටි නාමයෝයි;
 වාසු, පු. පවන්.
 වාසුසබ්, පු. ගිනි.
 වාජ, සත්‍රි. න. ජලය.
 වාජ, පු. සමුහය, අවසරය හෙ
 වත් ප්‍රසාරාව.
 වාජණ, පු. ඇතා.
 වාජණප්‍රසා (සා), සත්‍රි; කෙහෙල්.

වාරමුඛ්‍යා, සත්‍රි. බොහෝදෙනා
 විසින් සත්කාරකරණු ලබන
 සත්‍රි හෙවත් ප්‍රධාන වෙශාව.
 වාරබා(වා)ණ, පු. න. වොලකාදි
 සන්නාහය.
 වාරසත්‍රි, සත්‍රි. වෙශාසත්‍රි.
 වාරානි, සත්‍රි. එනම් මාතෘදෙ
 වතා, උරල.
 වාරි, න. ජලය.
 වාරිද, පු. මෙසය.
 වාරිපර්ණි, සත්‍රි. දියපරණලා.
 වාරිවාහ, පු. මෙසය.
 වාරි, සත්‍රි. ඇත්හල.
 වාරිණි, සත්‍රි. පුරා. පැලදිග.
 වානි, න. අසාරය. ත්‍රි. නිරො
 ගියා.
 වානි, සත්‍රි. කෘෂිකම්, ජීවිකාව,
 ප්‍රවානතිකථාව(සවරුපවු පරිදි
 දෙන් කියන කථාව)
 වානිකි, සත්‍රි. හෙළබවු.
 වානිවහ, පු. වානිගෙන යන්නා
 “වාචනි” යනු මාරාටියි.
 වානික, න. මහඵබව, මහඵ
 සමුහයා.
 වාර්ධුමි, ත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 වාර්ධුමික, ත්‍රි. පොලියෙන් ජී
 වත්වන්නා.
 වාමණ, න. සත්තැහයන්ගේ
 සමුහය.
 වාර්මික, න. තෙමනලද.
 වාල, පු. ඉසකෙස්.
 වාලබ්, පු. අශ්වයන්ගේ වල්ග
 යෙහි රොම ඇති පෙදෙස.
 වාලපාග්‍යා, සත්‍රි. බාලසත්‍රින් හිස
 පලදනා ගිරොජාලානම් ආහ
 රණය.

වාලමුමිකා, සත්‍රි. සාලපවු මුමික
 ජාතියක්. (සිප්මිය)
 වාලහසා, පු. අශ්වාදින්ගේ වල්
 ගයේ රොම ඇති පෙදෙස.
 වාලුක, න. සුමුලු ඖෂධයට
 ගන්නා සුගකි ද්‍රව්‍යයවු එල්
 වළ.
 වාල්ක, ත්‍රි. කොමු පිළි.
 වාචදුක, ත්‍රි. බොහෝ බණනේ.
 වායි(සි)කා, සත්‍රි. වංආපල.
 වාශික, න. නිරිසනුන්ගේ හඬ,
 වාජපිකා, සත්‍රි. සුගුහසපත් (පෙ
 රුමිකායම් කොල)
 වාස, පු. වස්ත්‍රය, මෙහි වාසස්
 හඬදයදවේ. හේ නපුංසකයි, පු.
 සහා ගෘහය “ගෘහසෙත්‍යන්‍ය
 නො” ගෙට නමැති සමහරු
 කියත්.
 වසක, පු; වං ආපල.
 වාසගාහ, න. ගබඩාගෙය (ලැ
 ගුම්ගේ.)
 වාසනානි, සත්‍රි. සොහොමුගස.
 වාසසොග, පු. සුවද කළවත්
 සිණු.
 වාසර, පු. දවස.
 වාසව, පු. ගකුයා.
 වාසස්, න. වස්ත්‍රය.
 වාසික, ත්‍රි. සුවද කැවුද.
 වාසිකා, සත්‍රි. මාගම, ඇතිත්තී.
 වාසුකි, පු. එනම් තාරජ.
 වාසුදෙව, පු. විෂ්ණුහුගේ පියා.
 වාසු, සත්‍රි. නාට්‍යාකතිසෙහිලා
 තරුණිය.
 වාසතුක, න. එනම් පලාවෙසෙ
 සෙක්.

වාසනාජපති, පු. ගක්කු; වාසන, ත්‍රි. වසන්තයෙන් වසන ලද රථය.

වාහ, පු. ද්‍රෝණවිස්සෙක් කුම්භයෙක් නම්, එසේ වූ කුම්භ දශයෙක් වාහයෙක් නම්. එහෙයින් බාරිවිස්සෙක් වාහයෙකි. කැලි එක්දහස් දෙසිය අසූවෙකි. මෙහි කැලියනම් කුඩබ සතරෙකි, කුඩබයෙක් පන සතරෙකි, අශ්වයා,

වාහවිසන්, පු. මීවා. වාහන, න. ඇත් අස් ආදි සියලු වාහනයට නම්.

වාහස, පු. පිඹුරා. වාහිණි, න. ඇතුන්ගේ යටිකුඹය හෙවත් කුම්භසථලයෙහි යට භාගය.

වාහිනි, සත්‍රි. නදි, වතුරගිනි සෙනාව ගණනම් සෙනානගර තුනකින් යුත් සෙනාහෙදස

වාහිනිපති, පු. සෙනාපති. වාග්ලික, පු. වග්ලිකදෙශයෙහි උපන් අශ්වවිශේෂයෙක්.

වාග්ලික, පු. කොකුම්, පුභු (පෙරැම්කාෂම්,) පු. එනම් දෙශය අශ්වයා,

වි, පු. පක්ෂියා

වි(වෙව)කඩකන, පු. උගුරැස්ස.

විකව, ත්‍රි. මල්ගෙනසිටි රැක් ආදිය.

විකවිත, පු. සුයූරියා

විකලාබහ, ත්‍රි සවභාවයෙන් හීන අවයව ඇත්තා

විකසා, සත්‍රි වැල්මදට

විකසින, ත්‍රි මල්ගෙනසිටි රැක් ආදිය

විකසාර, ත්‍රි විකාසවන සුලු වූයේ හෙවත් පිපෙන සුලු වූයේ

විකාර, පු. ප්‍රකාතිහුගේ අන්‍ය ථාතිය "මාවි කාරොසටි:"

මැටි ප්‍රකාතියයි එහි විකාරය කලයයි යනුමෙහි,

විකාසිත්, ත්‍රි. පිපෙන සුලු වූයේ.

විකිර, පු. පක්ෂියා.

විකිරණ, පු. වරාගස.

විකුච්ඡාණ, ත්‍රි. තුටුසිත් ඇත්තා පිළිකුල, තාවට්ඨාකතියෙහි බිහි වන්නම් රසය.

විකාන, ත්‍රි රොගඇත්තා

විකානි, සත්‍රි. විරැඬිනියාව.

විකුම, පු. සතුරන් මැඩීම, ඉතා ශක්තිය, සම්පන්නිය,

විකුස, පු. විකිණීම.

විකුසික, පු. විකුණන්නා.

වික්‍රානන, ත්‍රි. ගුරයා.

වික්‍රියා, සත්‍රි. විරැඬිනියාව.

වික්‍රෙතා, පු. බඩුවිකුණන්නා. ප්‍රථමා එකවචනාදියෙහි රූප වික්‍රෙතා, වික්‍රෙතාරෝ, වික්‍රෙතාරා: කියාවෙන්.

වික්‍රෙස, ත්‍රි. විකිණිය යුතුද,

වික්ලව, ත්‍රි. ගොකාදියෙන් බුන් සිරැරැ ඇත්තා.

වික්ඛාව, පු. කාසාදිරොගයෙන් උපන් කල කල යන අනුකරණ ශබ්දය (කැසි හඬ)

විගන, ත්‍රි. ප්‍රහාරගිතවූ සඳහිරු ආදිය

විගනාතිවා, සත්‍රි පස් පනස් හැටි රිද්දෙන් මත්තෙහි සිටි ඔසප් කල්ගතවූ සත්‍රි

විග්‍ර, ත්‍රි. නාසා නැත්තා

විග්‍රහ, න. යුධය, ගර්ථය, පු. විසූර්ණය, එනම් සමාසාදීන් සංක්ෂිප්ත අභියක්තූගේ විසාර කිරීම;

විසස, ගුරුය ආගනතුගය යන මේ ආදීන් විසින් භුක්තයෙහි පවු ආහරය කා ඉතිරිදැ.)

විසන, පු. අන්තරාය.

විසනරජ, පු. ගණදෙවි.

විවක්ඛණ, පු. පණ්ඩිතයා.

විවසන, න. අපවත් වූ වසනුගේ නතපරයෙන් සෙවීම.

විවර්චිකා, සත්‍රි. කැසිම් ඇත්තා වූ එනම් කුභටය,

විවරණා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම

විවාරිත, ත්‍රි. විවාරණ ලද්ද.

විවිකිත්සා, සත්‍රි. සැකය.

විවිසක, පු. පුලුලෙන් සොලුරු රාජගාහහෙදයෙක් "විසූර්ණ සුඤ්ජරො විවිසකු:" යනු එහෙයින් කියලදී. මෙහි විවිච්චික ශබ්දයෙක් ඇති.

විවිසා, න. පක්ෂිසමූහයකගේ ජායාව ත්‍රි. සෙවන නැත්තේ

විජන, ත්‍රි. ජනයන් රහිත තැන

විජස, පු. දිනුම.

විජිල, ත්‍රි. මණ්ඩයෙන් යුත්දී ආදිය.

විජිහ්ම, පු. සරියා, කෙලාම් කියන්නා,

විඤ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්ෂයා

විඤන, ත්‍රි. ප්‍රසිඩ්ධියේ.

විඤාන, න. ශිල්පශාස්ත්‍ර දැන්ම.

විට, පු. ධුර්විතයා.

විටබ්බ, පු. න. කොබෝගෙහි වලල්ල එනම් "සෞඛ්‍යදො කාසාදි රචිතපක්ෂි ගාහස" සුණු ආලෙපකල පහය ආදි (මුදුනෙහි දූව ආදියෙන් කල) (කපොතාදි) පක්ෂින් වසන තැන.

විටප, පු. න. නතපදුරු ආදිය, වෙළෙප්.

විටපිත්, පු. වාක්ෂය.

විට්ඨිදි, පු. හිමුරැගස(ගුරුන්ද)

විට්ඨර, පු. ගම්උරා.

විඩ, න. බලල්ලුණු.

විඩබ්බ, පු. න. වලහසාල්.

විඩාල, පු. බලලා.

විඩොජ්ජ, පු. ගක්කු.

විනණ්ඩා; සත්‍රි. නමන් එකක නොපිහිටා අන්‍යයන්ගේ කථා නිරා කරණය පිණිස කරණ කථාහෙදය.

විනථ, න. බොරැබස්, ඉන්සුන් ගෙහි, ත්‍රි.

විනරණ, න. දැනය.

විනර්දි (දි), සත්‍රි. මඩගලකම් පිණිස ගේදොර ආදියෙහි මැටි ගොඩනගා කල පිල්කඩ, විනසුනු සත්‍රි. විසතහෙවත් දෙළොස් අගල.

විනාන, පු. න. යාගය, විසූර්ණ, ත්‍රි. සිඬිදැ, මදදැ, විසන

විතුනනක, පු. බිම්තෙල්ලි; න. කොතඹුරු (කොතන මල්ලි) කිඹුල්වැන්න, රිදිතුත්ත මි "මොරවුන" යනු මරාපිසි.

විනන, ත්‍රි. ප්‍රසිඩ්ධියේ, විවාරණ ලද්ද, න. බතය.

විදර. පු. වසන්තාදිය පැළීම.
 විදල. පු. කලමාදිය, මුංආදියයි.
 විදරක. පු. වියලිනදි ආදියෙහි
 ජලය පිණිස සැරවල “ගුණ
 නද්දොති ජලාචංගනී: ක්‍රිය
 නොන තෙණාමි” යනු එහෙ
 සින් කියනලදි, ජලප්‍රා නස
 දෙකක් කිරීම පිණිස මැද බදි
 ලන දෑවල ආදි වැටිය “ප්‍රො
 නොවිධාකරිණ: ශිලාද්‍ය:”
 යනු එහෙසින් කියනලදි.
 විදරි. සත්‍රි; හෙලකිරිබද.
 විදරිගකා. සත්‍රි. අවැන්න.
 විදින. ත්‍රි. අවබෝධකලද.
 විදිශ්. සත්‍රි. අනුදිග.
 විදු. පු. ඇතුන්ගේ කුමදෙක
 අතර;
 විදර. ත්‍රි. දන්තාඅය.
 විදල. පු. දියහොමුගස.
 විදබ. ත්‍රි. විදිනලද හෙවත් සිදු
 රැකරණලදද.
 විදබකර්ණ. සත්‍රි; දියමිත්ත,
 මෙහි අවිභාකර්ණී, යනුවේ;
 විද්‍යාබර. පු; එනම්. දෙවයෝ
 නිය;
 විද්‍යුත්. සත්‍රි. විදුලිය,
 විදබ. සත්‍රි. එනම් ගබය;
 විද(ද්‍ර)ව. පු. යුධයෙහිපලායාම;
 විද්‍රැහ. ත්‍රි. දියවුරුපි ගිනෙල්
 ආදිය.
 විද්‍රැමලනා. සත්‍රි; නලිනම් ගක
 ද්‍රව්‍යය (පබලුපැල);
 විවස්. ත්‍රි. ප්‍රඥවන්තයා.
 විවෙස. පු; වෛරය;
 විවචා සත්‍රි; කතවැදමු සත්‍රි;
 විධා. ත්‍රි; වැටුප්, (කුලිය) විධා
 නය; ප්‍රකාරය;
 විධානා. පු; බ්‍රහ්මයා;

විධි. පු; බ්‍රහ්මයා; පුරාකෘත කුශ
 ලය (පෙරකලපින්) වෛදික
 විධානය හෙවත් නියෝගයා
 සත්‍රය, දෙවය (පෙරකලපින්
 පවිදෙක) කතීව්‍යය;
 විධු. පු; ව්‍යුයා; විභණු;
 විධිදර්ශිණ. පු; යාගවිධාන දත්
 නාවු න්‍යානාතිරිකත ප්‍රෙක්ෂණ
 යෙහි න්‍යායරවු බ්‍රාහ්මණයා;
 විධුන. ත්‍රි; හරණලදද;
 විධුතුද, පු; රාහු;
 විධුර, න; අත්‍යන්ත විශෝගය
 හෙවත් ඉතාවෙන්වීම;
 විධුවන, න; කම්පනය;
 විධුනන, න; කම්පනය හෙවත්
 සැලීම;
 විධෙය, ත්‍රි; අවවාද ගිවිස්සේ;
 විනසග්‍රාහිණ, ත්‍රි. අවවාදගිවිස්
 නාඅය;
 විනා, අව්‍ය, වජ්‍ය හෙවත්වෙන්
 කිරීම.
 විනාසක, පු; බ්‍රදන්; ගණදෙවි;
 විනාශ, පු; අදශිතය;
 විනාශොන්මුඛ, ත්‍රි; විනාශය
 බලාගියද,
 විනින, පු; මනාකොට බරලසු
 ලන අශවයා; ත්‍රි; හික්මුනුඅය;
 විජු; පු; දියආදි බිත්දුව, අනු
 සාරය.
 විකියා, පු. ආයතීවතීයට හිමිවූ
 එනම් පවිත හෙදයෙක්;
 විනනා, ත්‍රි. විවාරණලදද; ලදද.
 විසස; පු. සතුරා;
 විසස්මි, සත්‍රි; විණාව;
 විසණ, පු; විකිණීම.
 විසණි, පු. සත්‍රි; සල්පිල, සල්පිල්
 පෙල, විකිණියයුතු බඩු.

විපනති, සත්‍රි. විපතතිය.
 විපථ, පු. නොමනාමග.
 විපද්, සත්‍රි. විපත.
 විපයතීය, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 විපයතීයය.
 විපයතීය, පු. ව්‍යතික්‍රමය.
 විපශ්විත්, පු. පණ්ඩිතයා.
 විපාදිකා, සත්‍රි. පාපොල (පාද
 යේ සැදෙන රොගයක්)
 විපාශා, සත්‍රි. එනම් නදි විශෙ
 සය (පාශාමොවතී) යයි මග
 රට ප්‍රසිද්ධි.
 විපින, න. වනය.
 විපුල, ත්‍රි. විසල්ද.
 විපු, පු. බමුණා.
 විපුකාර, පු. අපකාරය.
 විපුකාන, ත්‍රි. විවණ්කෙල්.
 විපුකාසටක, ත්‍රි. දුර. (ඇත.)
 විපුතිසාර, පු. පසුතැවිල්ල.
 විපුසොග, පු. සානුරාගිවූ සත්‍රි
 පුරුෂ දෙදෙනාගේ විශෝගය
 හෙවත් වෙන්වීම.
 විපුලබ්ධි, ත්‍රි. වචාකරණලද්දේ.
 විපුලමග, පු. වචනගෙන් හෝ
 පොරොන්දුව සිදු නොකිරි
 මෙන් හෝ රැවටීම. සානුරා
 ගිවූ සත්‍රිපුරුෂ දෙදෙනාගේ
 විශෝගය.
 විපුලාප, පු. උනුන්ට විරුද්
 නෙපුල්.
 විපුශ්නිකා, සත්‍රි. ගුහාගුහ පරි
 ක්ෂා කරන්නී.
 විපු(ප්‍ර)ජ, සත්‍රි. දියබිඳුව.
 විපලව, පු. ගසුරහින යුධය,
 බියගඩ, සැබොල්, පිලාව හෙ
 වත් වම්කුසපස සිටි මස්කඩ
 (බබදිව) රටට පැමිණි උවදුර.

විබුධ, පු. දෙවියෝ.
 විභව, පු. ධනය.
 විභාකර, පු. හිරු.
 විභාවජි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.
 විභාවසු, පු. හිරු, ගිනි. මුතු වැල්
 වෙසෙසෙක්.
 විහිතක, ත්‍රි. බුදුගස, සත්‍රි. විහි
 තකි.
 විහුනි, සත්‍රි.
 “අණ්මාලසීමාප්‍රාප්ති:
 ප්‍රාකම්පං මහිමානථා
 ජයිතා වයිතා වෛව
 තථාකාමා වශාසිතා”
 යනු කියෙත් අතිමත්ය, ලසී
 මත්ය, ප්‍රාප්තිය, ප්‍රකාමය, මහි
 මත්ය, ජයිතාය, වයිතාය, කාමා
 වශාසිතායයි අවවාදුරුම් ජයවර
 ගුණ.
 විහුණ, න. ආහරණය.
 විහුම, පු.
 “විතතවාන්‍යන්තවසථානං
 ශාඛගාරාදි විහුමොමනා”
 යනු කියනලද සත්‍රින්ගේ ශා
 ඛගාරයෙන් එකගනොවූ සිහින්
 උපන් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
 විහ්‍රාජි, ත්‍රි. හොබනේ.
 විමනස්, ත්‍රි. ව්‍යාකූලසිත්ඇත්තා.
 විමදින, න. කොකුම් ආදි සුවද
 ඇබරීම.
 විමල, ත්‍රි. සවභාවයෙන් නිමිලද.
 විමලා, සත්‍රි. සප්තලානම් ගක
 ද්‍රව්‍යය (බැමිතිරිය)ශිකෙකාර්.
 මරාපි.
 විමාන, පු. න, දෙවිවිමන.
 විසත්, න. අහස.
 විසද්ගබ්‍රා, සත්‍රි. අහස්ගහ.

විශම, පු. සංයමය.
 ව්‍යාන, ත්‍රි. නොතික්ෂුණ හෝ විලිනාති අය.
 විශම, පු. සංයමය.
 විරජනමස්, ත්‍රි. පහවූ රජස් තමස් ගුණආත්තේ හෙවත් සතිගුණ ප්‍රධානවූයේ.
 විරතය, පු. වැලැක්ම, පස්කම් සැපෙහි නිරුක්තය.
 විරති, සත්‍රි. වැලැක්ම, පස්කම් රසයෙහි නිරුක්තය.
 විරල, ත්‍රි. තුනිද.
 විරාජ්, පු. ඝෘත්‍රියයා, විරාචි විරාචි යනු ප්‍රථමාචකවචනරූපයි.
 විරාව, පු. හඬ.
 විරික්ඛි, පු. බ්‍රහ්මයා.
 විරූපාක්ෂ, පු. ඊශ්වරයා.
 විරොචන, පු. හිරු, ගිනි, සද.
 විරොධ, පු. වෛරය.
 විරොධන, න. විරොධය.
 විරොධොක්ෂනි, සත්‍රි. උනුන්ට විරාඬ බස්.
 විලක්ෂ, ත්‍රි. විසමය ආත්තා.
 විලක්ෂණ, න. හෙතුරහිතවූවිසීම.
 විලම්බ, පු. මොවීම, ආශික්ෂකය.
 විලාප, පු. වැලපීම.
 විලාස, පු. “රාමානුජයන් වදන ප්‍රභූතීත්‍යාංසය කන්ට දුන්පසු තෙ විශේෂය සවිලාසය” සත්‍රිත්තේ ආස මුව බැම ආදියෙහි යම් කිසි වෙනසක් හටගනීද ඒ විලාසනම් කියනලද සත්‍රිත්තේ ශාඛාරභාවයෙන් උපන් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
 විලින, ත්‍රි. දියවූ ඉටි ගිතෙල් ආදිය.

විලෙපන, න. කොකුම් ආදි යෙන් විලෙපනය. (විලවුන්)
 විලෙපි, සත්‍රි. හුළකැන් (කැද)
 වි (වි) ඵල, ත්‍රි. නන්වැදැරුම්වූවා පු. වි සහල් ගෙණ බරඉසිලීම කද හෝ කන්ලිය, මාගිය.
 විවර, න. බිලය (සිදුර.)
 විවණ්, පු. නිවයා.
 විවශ, ත්‍රි. ආසන්න මරණින් දුෂිතවූ බුඬි ආත්තා.
 විවික්ඛන්, පු. හිරු, දෙවි.
 විවාද, න. ත්‍යදීම ආදි අභවාදශ භාරණයෙන් වන්නාවූ නානා විධ විවාද.
 විවාහ, පු. විවාහය.
 විවික්ෂා, සත්‍රි. පවිත්‍රය, විවේක්ය.
 විවිධ, ත්‍රි. නානාප්‍රකාර.
 විවේක, පු. මේ පුරුෂතෙම මේ බඳුනු ඝරූප ආත්තේය. මො හු කෙරෙත් හිතනවූ මේ ප්‍ර කෘති තොමෝ මේබඳු සවරූප ආත්තී යයි මෙසේ ප්‍රකෘති පුරුෂ දෙදෙනාගේ හෙදභූත ය, විජනසථානය හෙවත් ජන රහිත සථානය.
 විවිචෝක, පු. “අභිමතප්‍රාප්තාව පිගණිදනාදරය” ආසාව සිදුවූ කල්හිද අහංකාරයෙන් අනාදරයයි කියනලද සත්‍රිත්තේ සාඛාරභාවයෙන් උපන් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
 විශ්, පු. වෛශ්‍යයා මෙහි ප්‍රථමා ඵකවචනයෙහි රූප, විට, විසි, කියාවෙන්.
 විශබ්‍යාප, ත්‍රි. විසිනිග් හෙවත් පුලුල්ද.

විශද, පු. සුදුපැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 විශර, පු. මැරවීම.
 විශලා, සත්‍රි. නිවොල්ගස, දැනා, නියඟිරා, රසකිද.
 විශසන, න. මැරවීම.
 විශාඛ, පු. කදකුමරු.
 විශාඛා, සත්‍රි. විසානාකත.
 විශාස, පු. යාමිකහවාදීන්ගේ යමින් යම හුවමාරු කින්ද.
 විශාරණ, න. මැරවීම.
 විශාරද, ත්‍රි. පණ්ඩිත, ප්‍රගල්භ.
 විශාල, ත්‍රි. පුලුල්ද.
 විශාලතා, සත්‍රි. පලල්බව.
 විශාලකම්, පු. රාක්ෂත්තත.
 විශාලා, සත්‍රි. ගොන්කැකිරි.
 විශිඬ, පු. ඊතලය.
 විශිඬා, සත්‍රි. ග්‍රාමාභ්‍යන්තරයෙහි වූ මාගිය, විසානාකත.
 විශේෂක, පු. න. නලල කිල කාව.
 විශ්‍රමය, පු. විශ්වාසය.
 විශ්‍රාණන, න. දැනය.
 විශ්‍රාව, පු. ඉතා ප්‍රසිසිය.
 විශ්‍රැත, ත්‍රි. ප්‍රසිඬවූයේ.
 විශ්ව, සත්‍රි. න. සිද්ධිගුරු (විශලි ඉගුරු.) සත්‍රිලිගුවෙහි විශ්වා කියාවේ. පු. ඵනම් දෙවවගිය. “විශ්වදේවාදශසමානාය” යනු කියෙත් මේ වගියෙහි දශ දෙවතා කෙණෙකැයි දනවූයේ. ත්‍රි. නොඅඩුද.
 විශ්වක්, අව්‍ය, හාත්පස්හි යන අර්ථය. විශ්වක් පතනති කිරණා” හාත්පස හිරුරැස් වැටෙත්.

විශ්වසන්දා, පු. දඩයම් බඳු.
 විශ්වකෙතු, පු. අනන්‍යයාගේ පුතු.
 විශ්වකම්ප්, පු. හිරු, දෙවිසිපි. (විශ්වකම්පිව්‍යප්‍රකාශය)
 විශ්වභූෂණ, න. සිද්ධිගුරු.
 විශ්වමහර, පු. විෂණු.
 විශ්වමහරා, සත්‍රි. භූමිය.
 විශ්වසාජ්, පු. බ්‍රහ්මයා.
 විශ්වසනා, සත්‍රි. කතවැහැඳුසත්‍රි.
 විශ්වා, සත්‍රි. ඉවද.
 විශ්වාස, පු. විශ්වාසය.
 විෂ්, සත්‍රි. වච්ඡ, (මල)
 විෂ්, න. ජලය, විෂය (සපිවිසාදි යයි.)
 විෂධර, පු. සපියා.
 විෂමච්ඡද, පු. රාක්ෂත්තතය.
 විෂය, පු. ඉන්ද්‍රිය ගොවරවූ රූප ශබ්ද ගති රස සපයී යන පස (මත්ස්‍යාදීන් සෙවිනා ජලය ඔවුන්ට විෂයවේද ඵමෙති) දෙශය, ආශ්‍රය.
 විෂයින්, න. ඉන්ද්‍රියයෝ.
 විෂවේදය, පු. විෂවේද.
 විෂා, සත්‍රි. ඉවද.
 විෂාණ, ත්‍රි. අහ, ආත්දත.
 විෂාණ්, සත්‍රි. මැඩහතු.
 විෂුව, ප. (තුලා මේෂරාශි සංක්‍රාන්තියෙහිවූ) රැදවල සමකල.
 විප්‍රවන්, පු. (තුලා මේෂරාශි සංක්‍රාන්තියෙහිවූ) රැදවල සමකල.
 විෂ්කිර, පු. පක්ෂියා.
 විෂකම්ප, පු. සද හිරු දෙදෙනාගේ යොගයෙන් හටගත් යොගයන් අතුරෙන් ප්‍රථම යොගය, වැලැක්වීම.

විසවස, න. ලොකය.
 විසවර, පු. රුක, ඉළප් හෝ කුස
 තණ්ඩුව, පුටු ආදිවු හෝ තෙලි
 සම් ආදි අස්ත.
 විසවලවස්, පු. විෂණු.
 විසව්, සත්‍රි. අනුන්ගෙන් බැල
 නොගෙන ආතර්කාව පිණි
 ස කරන්නාවූ භාරොත්වහාදි
 කම් කටුලු “තරකෙහසාත් ප්‍ර
 කෂෙපස” යනුවෙන් තර
 කයෙහි බලයෙන් හෙලිමටද
 නමැයි දනගුයි.
 විජයා, සත්‍රි. වජ්‍ය. (මල)
 විජණු, පු. විෂණු.
 විජණුකුතනා, සත්‍රි. කටරොථ.
 විජණුපප, න. අහස.
 විජණුපදි, සත්‍රි. ගහානම්නදිය.
 විජණුරථ, පු. විෂණුගේ වාහ
 නය (ගුරුලා)
 විජ්‍ය, ත්‍රි. විෂයෙන් නැසිය
 යුතතා.
 විජවකෙණ, පු. විෂණු.
 විජවක්කෙන ප්‍රියා, සත්‍රි. උරල
 විජවක්කෙනා, සත්‍රි. පුවගුහස.
 විජවදාව, ත්‍රි. සියල්ල කරා
 යන්නේ.
 විසකණ්ඩිකා, සත්‍රි. කනකෙකි.
 විසර, පු. සමුහය.
 විසජින, න. දුකය.
 විසජිණ, න. පිළිකාදීන් පැතිර
 යාම.
 විසංවාද, පු. “වචනසුකතභාෂ
 නස අභිකාතා සමපාදනසෙස
 තිවා” යනුකිසෙන් වචනයෙන්
 හෝපොරොත්තුව සිදුනොකිරී
 මෙන් හෝ රැවටීම.

විසර, පු. මත්ස්‍යයා.
 විසාජිත්, පු. මත්ස්‍යයා, ත්‍රි. අත
 මැන පැතිරෙන සුලුද.
 විසාලකවි, පු. රුක්අත්තනගස.
 විසාග, ත්‍රි. විසිරිද.
 විසාකර, ත්‍රි. පැතිරෙනසුලුද.
 විසාමර, ත්‍රි. අතමැන පැති
 රෙන සුලුද.
 විසාර, පු. ශබ්දසමුහය, ආධා
 රය, පුටුව.
 විසාර, පු. වෙලෙප්, විසාරිණිය,
 සමාසවාක්‍යයෙහිවූ පදසමුහය
 දකාග, ත්‍රි. විසිරිද.
 විජ්ජාර, පු. දුනු පෙළමිහඩ.
 විජ්ජොට, පු. පොල.
 විසමය, පු. විසමය, නාට්‍යාකති
 යෙහි අද්භූතරසය.
 විසමයාත්වින, ත්‍රි. විශ්මය
 ඇත්තේ.
 විසමාන, ත්‍රි. සිහිකලද.
 විසු, න. අමුගද “ආමොපක
 මලසනසෙව ගකො යසසත
 ත්” යනු වචන බැවින් නො
 පැසුණු මලයට හෝ මාංසයට
 හෝ සමගදයි.
 විසුමග, පු. ශාඛාර, ප්‍රාචීනාව,
 විශ්වාසාදිය.
 විසුසා, සත්‍රි. ජරාව.
 විහග, පු. පක්‍ෂියා.
 විහඩග, පු. පක්‍ෂියා.
 විහඩගම, පු. පක්‍ෂියා.
 විහංගිකා, සත්‍රි. කන්ලිය.
 විහසිත, න. මැදිසිතාව.
 විහසන, ත්‍රි. සොකාදිය හෙතු
 කොටගෙන මේකටසුතුය මේ

නොකටසුතුයයි නිශ්චයනො
 ට ගතනොහැක්කේ හෙවත්
 ව්‍යාකූලවූයේ.
 විහාපින, න. දුකය.
 විහාසස්, පු. පක්‍ෂියා, පු. න. අහස
 විහාර, පු. පසින්යාම.
 විහ්වල, පු. ගොකාදියෙන් බුන්
 සිරුරු ඇත්තා.
 වි (වි) කාය, පු. විජනසථානය
 හෙවත් ජනයා නැතිනැත,
 ස්වථ හෙවත් මල් ආදිය පිපි
 ම, යමක් ප්‍රකටවීම.
 විවි, පු. සත්‍රි, රල “නිත්‍යස්ත්‍රිතො
 කෙ” නිත්‍යස්ත්‍රිලිගුයයි සම
 කරු කියත්.
 විජාකාන, ත්‍රි. වජ්‍රව සැකෙන්
 ආදිය.
 විණා, සත්‍රි. විණාව.
 විණාදණඩ, පු. විණාදමුව.
 විණාවාද, පු. වෙණවයන්තා,
 විත, න. සුඛසමච්ඡි හසන් අශ්වා
 දි සෙනාව.
 විතංස, පු. මුව පක්‍ෂින් මරණ
 උපකරණ.
 විනි, පු. අශ්වයා.
 විනිහොත්‍ර, පු. ගිනි.
 විවි, සත්‍රි. මාගිය පඩිකතිය (තුරු
 පෙල)
 විටු, ත්‍රි. සවභාවයෙන් නිමිලද.
 විනාහ, පු. ලිත්වැස්ම.
 විර, පු. එනම් නාට්‍යරසය, දුක
 බව සුඛ යනමෙහි උත්සාහ
 කාරි ගුණය, ත්‍රි. ගුරුයා.
 විරණ, න. සුවදහොට (සැවැ
 න්ත.)
 විරහර, න. සුවදහොට (සැවැනන)
 විරහර, පු. කුඹුක්.

විරපනනි, සත්‍රි. විරයාගේ භා
 ය්‍යාව.
 විරපාන(ණ), න. සුඛවූකල ජය
 ග්‍රමාපනය නය (ජයගැනීමෙහි
 වෙහෙසදුරුවීම) පිණිස යෝධ
 යන්ගේ පාණයටද සුඛයට
 පලමු සාහසෙයානාදනය පි
 ණිස යොධයන්ගේ (සුරා) පා
 ණයටද නම්.
 විරහාය්‍යා, සත්‍රි. විරහාගේ හා
 ය්‍යාව.
 විරමානා, සත්‍රි. විරහන්ගේ මව.
 විරදාක්‍ෂ, පු. බදුලුගස.
 විරාගංසන, න. කඩුබැදි සෙනා
 දියෙන් ඉතා බිහිසුනු සුඛ
 භූමිය.
 විරසු, සත්‍රි. විරහන්ගේ මව.
 විරහන්, පු. නැසුනු යාග ගිනි
 ඇත්තේ.
 විරැබ(බා), සත්‍රි. අතුපතරින්
 විසාරිණිවූ (මිදිබුලත්) ආදිවැල.
 විසරී, න. ශකතිය, තෙජස්, ගුහු
 බාතුව.
 විවබ, පු. මාගිය, බර, සහල් ආ
 දිය එකතු කිරීම.
 වෘංගින, න. හසන්ගජිතාව.
 වෘක, පු. වෘකයා හෙවත් කොක්
 නාවා.
 වෘකධූප, පු. කල්පිතවූ ධූපය
 හෙවත් නොයෙක් දූසිත්කල
 ධූපය, සිරිවටු (හල්දුම්මල)
 වෘක්ණ, ත්‍රි. කපනලදද.
 වෘක්‍ෂ, පු. රුක.
 වෘක්‍ෂහෙදිත්, සත්‍රි. ගස්පලත
 සැත්වෙසෙසෙක්.
 වෘක්‍ෂරූපා, සත්‍රි. පුවටා.

වෘක්ෂවාසිකා, සත්‍රි. අමාත්‍යයන්
ගේ ගෝ ගණිකාවන්ගේ ගෝ
ගාහ සම්පයෙහි කොටගත්
වනය.
වෘක්ෂාදන, පු. පුවටා.
වෘක්ෂාදනී, සත්‍රි. ගස්පලකු සැත්
වෙසෙසෙක්, පුවටා.
වෘක්ෂාමල, න. සිනිඹලා ඇඹිල්
වෘක්ෂ, න. හිසකේ, න. නැම්ම,
පව, තෙලිසම, ත්‍රි, වක්ද.
වෘක්ෂ, ත්‍රි වැලකුද.
වෘක්ෂ, සත්‍රි. වෙලිම. සමහකනිය:
වෘක්ෂ, න. ශෙලාකය, වර්තය,
අතිතද, දූද, වටද, පුවටරි
නය, එනම් අද්භූතරූපවූ විශු
බ්‍ධවූ අභිප්‍රේතවූ යම් ශීලයෙක්
දූෂණය නොකරේද හේවෙයි.
ත්‍රි. කෘතාවෘතද. හෙ ව ත්
වැලකුද.
වෘක්ෂානත, පු. ප්‍රවෘත්ති කථාව
(සවරූපවූපරිද්දෙන් කියන්නා
වූ කථාව) ප්‍රසංච, භාවය,
සියල්ල, ආරම්භය.
වෘක්ෂනී, සත්‍රි. කෙහෙසිකි, ආරහරි
සාකති යනාදි නාට්‍ය ජිවිකා
ව, සුත්‍රව්‍යාධ්‍යා.
වෘක්ෂ, පු. අඳුර, සතුරා, අසුරයා.
වෘක්ෂනන්, පු. ශක්‍රයා.
වෘක්ෂා, අවස, නිර්මිත, අවධි, යන
මේ අර්ථයන්හි “වෘක්ෂාදුග්ධා:
අනඛිවාන්” නිෂ්පලේ දෙන
අනා ලද්දිය යනාදි නන්ති
නිර්මිතයි. “වෘක්ෂාදුතමි” විධිර
නිතදනය යනාදියෙහි අවධි.
වෘක්ෂ, පු. පණ්ඩිතයා, සැත්තා
වෙත් ඔබ්බෙහි වයස්ගිය
මහල්ලා, න. සුගති රසද්‍රව්‍ය

යයි කියනලද ගල්සෙවෙල්
“පුලා” ශිලාජන, යනු මරාටි
නාමයෝයි (කප්පරවලියයිද
කියත්),
වෘක්ෂධන, න. මහලු බව.
වෘක්ෂධරක, පු. එනම් ගස (ගෝ
ග් කොලයයිද කියත්) වර
ධාරා, ජිවිතංජ යනු මරාටි
නාමයෝයි.
වෘක්ෂධනාග්‍රි, ත්‍රි. මහත්තැබ ඇත්
නා.
වෘක්ෂධනවස්, පු. ශක්‍රයා;
වෘක්ෂධා, සත්‍රි. මැහැල්ලි;
වෘක්ෂධ, සත්‍රි. සමාභිය, සමපතනය,
සමුතය, එනම් ඔපුවෙසෙස.
වෘක්ෂධිවිකා, සත්‍රි. පොලියෙන්
ජිවත්වීම;
වෘක්ෂධාක, පු. මහලුගොතා;
වෘක්ෂධාජිව, ත්‍රි. පොලියෙන්
ජිවත් වන්නේ;
වෘක්ෂත, න. ප්‍රජාපාදියෙහි තවුච.
වෘක්ෂ, න. සමුහය.
වෘක්ෂරක, පු. දෙවියෝ. ත්‍රි.
මනෝඥ හෙ ව ත් රුවන්,
නායක.
වෘක්ෂජය, ත්‍රි. ඉතා මනෝඥ
ශ්‍රේණි යනමේ අර්ථාවකයි.
වෘක්ෂවිකා, පු. ගෝණුසු, රැක්කු
රැද, එනම් අවචන රැස, දල
මුවා.
වෘක්ෂ, පු. ගුකලධාතු අධිකයා,
මියා, සුකෘතහෙවත් යහපත්
ත්‍රියා, වෘක්ෂයා, උතතරපද
යෙහි සිටියේ ශ්‍රේණිවිසි. දෙ
වන රාගිය, ඔසබිය, වංආපල,
පුණ්‍යය.

වෘක්ෂ, පු. අණ්ඩකොපය.
වෘක්ෂංශක, පු. බලලා.
වෘක්ෂධවස්, පු. ජිවරයා.
වෘක්ෂන්, පු. ශක්‍රයා.
වෘක්ෂත, පු. ගොතා. (භාරොව
හනක්ෂමවූ ගොතා)
වෘක්ෂල, පු. ගුදයා.
වෘක්ෂසාග්‍රි, සත්‍රි. මෙමුත්තයෙහි
ආසා ඇත්ති.
වෘක්ෂා, සත්‍රි. මිත්‍රය.
වෘක්ෂාකපායී, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව.
උමයගත.
වෘක්ෂාකපි, ජිවරයා, විෂණු.
වෘක්ෂ, (සි) වෘක්ෂින්ගේ හෙවත්
වෘක්ෂ ඇත්තන්ගේ ආසනය.
වෘක්ෂි, සත්‍රි. වෘක්ෂ
වෘක්ෂන්, පු. පොරගසන එළුවා.
නිරෙළුවා. (බැටළුවා)
වෘක්ෂන්, ත්‍රි. පුලුල්ද.
වෘක්ෂන්කුක්ෂි, ත්‍රි. සැලැක්සේ
මහත් බඩ ඇත්තා.
වෘක්ෂනී, සත්‍රි. හෙලබඩ, කටුවැල්
බඩ, නවාක්ෂරයකින් යුත්
එනම් ජන්‍ය. මහත්බව.
වෘක්ෂනිකා, සත්‍රි. මතුහදනාපිළි.
වෘක්ෂදහානු, පු. ගිනි.
වෘක්ෂස්පති, පු. සුරගුරු.
වෙග, පු. නදි ආදියෙහි ජල
ප්‍රවාහය, දිවීම. මලමුත්තාදිය පහ
කිරීමෙහි උත්සාහය.
වෙගින්, ත්‍රි. වෙගවත් තැනැත්
තේ.
වෙග්‍රි, සත්‍රි. රන්ආදින් ගොතා
හෙලු හිසකේ.
වෙග්‍රි, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
වෙග්‍රි, පු. හුණගස.
වෙග්‍රික, න. කෙටිව.

වෙග්‍රිබම, පු. වස් කුලල් පිහිත්
නා.
වෙගන, න. වැටුප් කුලිය.
වෙගස, පු. හොමුගස.
වෙගසකින්, ත්‍රි. වේ බොහෝවූ
දෙය.
වෙගාල, පු. වාණිජාලයා, මලල
විශේෂයෙක්.
වෙග්‍රවනී, සත්‍රි. එනම් නදි විශේ
ෂය.
වෙද, පු. වෙදය.
වෙදනා, සත්‍රි. අනුභවය. (විදිම)
වෙදි, සත්‍රි. යාගයට සාදුබිම
එනම් යාගකරණු පිණිස
මනත්‍රාදියෙන් සැරසුබිම, මධ්‍ය
යෙන් හින්කොට දෙදිසා
වෙන් පලල්කොට ඉදිකළ
පිහිකාභූමිය.
වෙදිකා, සත්‍රි. මංගලකම් පිණිස
ගෙදෙර ආදියෙහි මැටිගොඩ
නගා කළ පිල්කඩ.
වෙබ, පු. බිදීම.
වෙබනිකා, සත්‍රි. මුතු මැණික්
ආදිය බිදින විදුර. (කටුව)
වෙබමුත්තක, පු. වොලාහලිද්
දියයි බ්‍යානවූ හරිද්‍රාහවූ ගව්‍ය
යෙහි (සුවද කසායයිද කියත්.
වෙබස්, පු. බ්‍රහ්මයා, පණ්ඩිතයා.
වෙබ්ක, ත්‍රි. බිදිනාපද හෙවත්
සිදුරුකළද.
වෙබ්ස, පු. වෙවුලුම.
වෙබ්‍රන්, පු. නඩාව (එනම් පිළි
වියන දඩයි)
වෙලා, සත්‍රි. වන්‍යොදයාදියෙන්
මුත්ත දියවැසීම. වෙරල. සවි
කාදි කාලය, සීමා.
වෙලල, න. වලගසාල්.

වෙලෙස්, න. සිනිඹලා ඇඹුල්.
 වෙල්ලින, ත්‍රි. වක්වුද, ඊසක්
 කමින (මදක් සැලෙනද.)
 වෙය, පු. වෙයාගෙය, පහසින
 හෙවත් සාමාන්‍යාදියෙන්
 කරණලද ගොභාව.
 වෙයනන, පු. න. කුඩාවිල.
 වෙස්මන්, න. ගෙය.
 වෙස්මහ, ස්ත්‍රී. ගෙබිම.
 වෙයා, ස්ත්‍රී. වෙයා ස්ත්‍රී.
 වෙයාප්පසමායු, පු. වේසා
 ගේ.
 වෙස, පු. ආහරණාදියෙන් සැර
 සිම.
 වෙසින, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදීන්
 වටකලද.
 වෙසවාර, පු. කසා අබ මිරිස්
 දුරු ආදී පුණු.
 වෙහන්, ස්ත්‍රී. වාණිජපහමයෙන්
 (ගවයන් හා එක්වීමෙන්) ගැප්
 හෙලනදෙන.
 වෙව, අව්‍ය. පදපුරණයෙහි හෝ
 ජනප්‍රිය පුරණයෙහි අවධාර
 භාවයෙහි වේ.
 වෙවකසින, න. උරෙහි සරස
 බැඳි මල්දම.
 වෙවකුණ, පු. විමණු
 වෙව්පනන, පු. වදන ඉස.
 වෙව්පනන, පු. ගක්‍රයාගේ ප්‍රා
 සාදය.
 වෙව්පනනින, ත්‍රි. කොසි
 ගත්තේ.
 වෙව්පනනින, ස්ත්‍රී. තිවිග.
 වෙව්පනනි, ස්ත්‍රී. පතාකය
 එනම් ත්‍රිකොණාකාරවූ වස්ත්‍ර
 බණ්ඩයයි.

වෙව්කුණින, ත්‍රි. ක්‍රියා යෙහි
 දක්‍ෂයා.
 වෙව්කුණින, පු. වස්තු ලල්
 පිඹින්නා.
 වෙව්කුණ, පු. වෙණුවයන්නා.
 වෙව්කුණ, න. කොහොල එනම්
 ඇතුන්ගේ කණමුල විදින
 දඩකි.
 වෙව්කුණ, පු. මස්විකුණන්නා.
 වෙව්කුණ, පු. බැලීමෙහෙ
 කොට ජීවත්වනසේ වායා.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. නරකයෙහි
 එනම් නදිය.
 වෙව්කුණ, පු. වැඩිහිටියා
 එනම් රජු ආදීන් අලුයම සතුති
 පාසයෙන් පුබුදුවන්නා.
 වෙව්කුණ, පු. ක්‍ෂත්‍රියකුතිසා
 බැමිණියට උපන් පුත්‍රයා සිව්
 සැටකලා හික්මවීම බහු ජීවි
 කායි "වෙව්කුණකො. වාණිජ
 කෙ. ගුදා වෙව්කුණ පුනෙපිව"
 යනු විශ්වයන් කී ගෙයින් වෙ
 ලද කෙරෙහිද ගුද ස්ත්‍රිය කෙ
 රෙහි වෙව්කුණයට උපන් පුත්‍ර
 යා කෙරෙහිද වැටේ.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. වගපුල්. (තිප්
 පිලි)
 වෙව්කුණ, පු. වෙද.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. වංආපල.
 වෙව්කුණ, පු. බිඹිපුත්.
 වෙව්කුණ, ත්‍රි. මුසියා.
 වෙව්කුණ, පු. ගුරුලා (විමණු
 හුගේ වාහනය)
 වෙව්කුණ, පු. න. යාන පරම්
 පරායෙන් ඉසිලිය යුතු ශිවිකා
 ආදිය.

වෙව්කුණ, පු. අන් මව්කුස
 උපන්නේ.
 වෙව්කුණ, න. ලජ්ජානැතිබව.
 වෙව්කුණ, ත්‍රි. දිවිසමින් වලදනා
 ලද රථය.
 වෙව්කුණ, න. වෙව්කුණ.
 වෙව්කුණ, න. වෙව්කුණට
 කරණ ප්‍රතිකාරය එනම් වෙව්
 රයෙන් කල අපකාරයට සමා
 න අපකාර කිරීමෙන් ඒ වෙව්
 රය දුරුකිරීමයි.
 වෙව්කුණ, පු. වෙව්කුණටකරණ
 ප්‍රතිකාර එනම් වෙව්කුණෙන්
 කල අපකාරයට සමානවූ අප
 කාර කිරීමෙන් වෙව්කුණ දුරු
 කිරීමයි.
 වෙව්කුණ, පු. සතුරා.
 වෙව්කුණ, පු. වානී ගෙනයන්
 නා "වාවකි"යයි මරාපිටි.
 වෙව්කුණ, පු. යමරජ.
 වෙව්කුණ, පු. මන්දක. (මොරු
 අලලන දඩකි) න. දුනුවායන්
 ගේ ප්‍රත්‍යාලිපිය-ආලිපිය, සම
 පාදය, වෙව්කුණ, මණ්ඩලයයි
 කියනලද පස්වැදුරුම සිටිමි
 අතුරෙන් එක පාදයකට විශ
 තක් ඇත්තොට අනිත් පාදය
 තබා සිටීමයි. වෙසක්මස.
 වෙව්කුණ, පු. වෙව්කුණයා.
 වෙව්කුණ, පු. වෙසමුණු
 වෙව්කුණ, පු. ගිනි.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. එනම් මාතෘ
 දෙවතා.
 වෙව්කුණ, පු. මත්ස්‍යයා.
 වෙව්කුණ, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍ය පිදීමෙහිවේ. "ඉන්ද්‍රිය

වෙව්කුණ" ඉදිරි දෙවියාට මේ
 පුදකි යනු උදහරණයි.
 වෙව්කුණ, ත්‍රි. ප්‍රඥානායා, ස්ත්‍රී. ව
 දෙය.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. වෙව්කුණය.
 වෙව්කුණ, ත්‍රි. ව්‍යාධාන, ආකුල හෙ
 වත් නොයෙක් කටයුත්තෙහි
 යෙදු සිත.
 වෙව්කුණ, න. තල්වැට.
 වෙව්කුණ, පු. හැගවීම.
 වෙව්කුණ, න. ලකුණ, රැවුල,
 තෙමීම, අවයව.
 වෙව්කුණ, පු. එරඹුගස.
 වෙව්කුණ, පු. වෙව්කුණය හෙවත්
 විපයනීයය.
 වෙව්කුණ, පු. වෙව්කුණය හෙවත්
 විපයනීයය
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. සිත් පිඩාව (දුක.)
 වෙව්කුණ, පු. බිඳීම.
 වෙව්කුණ, පු. නොමනාමග.
 වෙව්කුණ, පු. විශ්දම.
 වෙව්කුණ, න. පිඩා, අප්‍රිය, නො
 කටයුතු.
 වෙව්කුණ, ස්ත්‍රී. පියන.
 වෙව්කුණ, පු.
 "විනාතාමේවසංදෙහෙ
 හරණංහර උච්චාතෙ,
 නානා සංකූල හරණාත්
 ව්‍යවහාර ඉතිසමානා"
 නානාමයෙහි විශ්‍යද, සංකූ
 සාමයෙහි අවයවද, දුරුකිරීම
 අවයවෙහි හරණයද කියනු ලැ
 බෙයි. මෙසේ නයදීම ආදී නො
 යෙක් සැකදුරුකිරීම අවයවෙන්
 ව්‍යවහාරයයි දන්තාලයයි දක්
 වනලද ලක්ෂණ ඇති විවාදය.

ව්‍යවෘත්තය, පු. මෛත්‍රිකය.
ව්‍යයන, න. විපත්, පාතවැටීම
 කාමයෙන් හෝ ක්‍රොධයෙන්
 හෝ හටගත් දෙය මේහි
 කාමයෙන් හටගත් දෙය
 නම් දුකෙළියෙහිද, සත්‍යකෙ
 රෙහිද, මද්‍යයෙහිද, ඇලීමිති,
 කෝපයෙන් හටගත් දෙය
 නම් රළුබස් ආදියයි.
ව්‍යසනානි, ත්‍රි. දෙව ප්‍රතිබඬවු
 හෝ මනුෂ්‍ය ප්‍රතිබඬවු හෝ
 ව්‍යසනයෙන් පෙළුනේ.
ව්‍යසන, ත්‍රි. ආකුලය.
ව්‍යාකුල, ත්‍රි. ශෝකාදි හෙතු
 වෙන් මේ කටයුත්තේය මේ
 නොකටයුත්තේය ප්‍රතිපත්ති
 ගුණය වූයේ.
ව්‍යාකොශ (ක), ත්‍රි. මල්ගෙන
 සිටි රැක් ආදිය.
ව්‍යාසු, පු. දිවියා, උත්තරපදයෙ
 හි සිටි පුංචිකවු මේ ශබ්දය
 ශ්‍රේණිය වූවකි “පුරුෂ ව්‍යා
 සු” යනාදිය නිදර්ශනයයි.
ව්‍යාසුනබ, න. වග්ගය නම් සුග
 කු ද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු)
ව්‍යාසුපාද, පු. උගුරුස්ස.
ව්‍යාසුපුෂ්ප, පු. එරඹුගස.
ව්‍යාසුච, පු. රාජාලියා.
ව්‍යාසු, සත්‍රි. කටුවැල්ලටු.
ව්‍යාජ, පු. කපටකම (වචාව) සව
 රුපාවර්ණය එනම් සවහාව
 ය සැගවීමයි (වෙස්පෙරලීම)
ව්‍යාඛ, පු. නාගයා, ව්‍යාසුයා.
ව්‍යාඛා (ලා)සුඛ, න. වග්ගය නම්
 සුගකු ද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු)
ව්‍යාඛ, පු. වැද්ද.
ව්‍යාඛ, පු. උපුල්කොල, (කොටි
 වත්) රෝගය.

ව්‍යාඛිකාන, පු. හැසලගස.
ව්‍යාඛින, ත්‍රි. රෝගආත්තා.
ව්‍යාන, පු. ශරීරවාස “ව්‍යාන:
 සම්මාර්ගය” සියලු ආග පැති
 රෙන වාසුව ව්‍යාන නමැති
 කියනලදි.
ව්‍යාපාද, පු. දුර්ගසිතිම.
ව්‍යා (ව) පා, න. උපුල්කොල.
 මෙහි ආපා” යනුද වේ.
ව්‍යාම, පු. බඩය
ව්‍යාල, පු. දුර්ගයා, සපියා, ව්‍යා
 සු:දි වණ්ඩ සිව්පා.
ව්‍යාලග්‍රාහිත්, පු. අභිතුසිකයා.
 (නසිනටවත්තා.)
ව්‍යාවාහුත, කාතාවාහුත හෙවත්
 වැලකුදු.
ව්‍යාස, පු. විසර්ණිය, එනම් සමා
 සාදිත් සංකප්පා අභියක්ත්‍රගේ
 විසාරකිරීම.
ව්‍යාහාර, පු. වචනය.
ව්‍යුත්ථාන, න. වැලැක්ම, විරැඬ
 හැසිරීම.
ව්‍යුජ්ඣ, සත්‍රි. සමපත්, සිදු කට
 යුත්ත, එලය.
ව්‍යුජ්ඣ, ත්‍රි. හැසුනුබව හෙවත්
 එක්වීම.
ව්‍යුජ්ඣකඛකට, පු. සත්තාහසනන
 ඛයා.
ව්‍යුජ්ඣ, සත්‍රි. විශමන.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. සමුහය, සෙතා වින්‍යා
 සය හෙවත් සුඛපිණ්ඩ සෙන,
 වගේ ශාසනාකත පරිද්දෙන්
 සිටවීම, නිමාණය, නැතිම.
ව්‍යුජ්ඣපාද්වණි, පු. ව්‍යුජ්ඣගේ
 හෙවත්. සෙතා වින්‍යාසයාගේ
 පශ්චාත්භාගය.

ව්‍යාකාර, පු. කඹුරා හෙවත්
 ලොහොකරුවා.
ව්‍යාමකෙශ, පු. ඊශ්වරයා.
ව්‍යාමන්, න. අහස.
ව්‍යාමිකාන, න. දෙවිවිමන.
ව්‍යාස, න. නිකුළු.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. සමුහය, ගොවුද (ගාල)
 මග.
ව්‍යුජ්ඣ, සත්‍රි. භික්ෂාදිය පිණිස නැ
 වන නැවත ඇතමැන ප්‍රමණ
 ය, විජ්ඣිත, (දිනනුකැමැත්
 තනු.) සුඛපිණ්ඩ යාම.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. න. වණය.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. න. ශාසනවිතින උපවා
 සාදි නියමය හෙවත් ධර්මශා
 ස්ත්‍රයෙහි නියමකරණලද නි
 රාහාරව ගිදිම් ආදී වුන.
ව්‍යුජ්ඣ (නි), සත්‍රි. විසල්බව, වැල.
ව්‍යුජ්ඣත්, පු. ව්‍යුජ්ඣරත්තා, (තාප
 සයා) යාගකරත්තා.
ව්‍යුජ්ඣත, පු. ලොහෝකපතකටුව.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. සමුහය.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. අමොදශ සංසකාර
 යෙන් පිරිහුනේ.
ව්‍යුජ්ඣ, සත්‍රි. පු. ලජ්ජාව.
ව්‍යුජ්ඣ, පු. වි.
ව්‍යුජ්ඣගස, ත්‍රි. වි වැපිරීමට සුදුසු
 කෙන
 ග.
ගංඛිදි, සත්‍රි. මිනුග.
ගංඛට, පු. න. මිනුග.
ගංඛල, පු. න. නොසම අඛ
ගංඛ (කු)ලිත්, පු. මනසයා.
ගංඛන, පු. පක්ෂියා.
ගංඛනා, පු. පක්ෂියා, සොණකු
 කකුට පක්ෂියා.

ගංඛනි, පු. පක්ෂියා.
ගංඛල, පු. එනම් මනස විශේෂ
 යෙක්.
ගංඛලාක්ෂකා, සත්‍රි. එලර්තණ.
ගංඛලාදනි, සත්‍රි. කුළුරැහැණ,
 කාවණ්ඩනක වාක්ෂය, මොගු
 ඩ, ජලපිප්පි, යනු මරාටි නාම
 යෝවෙත්.
ගංඛලාභික, පු. ගඛකනම් මනස
 යා (ගඛයා)
ගංඛාත්, න. මල.
ගංඛාත්කර්, පු. වස්සා.
ගංඛනි, සත්‍රි. අඛයවිය,
 ප්‍රභූගකතිය, උත්සාහ
 ගකතිය, මනුශ්‍යකතිය යන
 තුනයි. මෙහි සවසමපතියෙ
 න් යුක්තවූ කොශදණ්ඩ දෙදෙ
 න ප්‍රභූ ගකතිය, බලවත්වූ
 වික්‍රමවේෂටා උත්සාහ ගකතී
 නම, සකියාදිත්තේද සාමදනා
 දිත්තේද යම් ව්‍යවස්ථාපනයෙ
 ක් ඇද්ද ඒ ශුභබලය මනු
 ශකතියම් වන්නේය.
ගංඛනිධර, පු. කදකුමරු.
ගංඛනිගෙහික, පු. අඛයවියෙන්
 යුඛකරත්තා.
ගංඛනුචලා, සත්‍රි. සැමගස.
ගංඛ, පු. ගංඛයා, කෙළිදගස.
ගංඛබහුස්, න. දෙවිදුන්න.
ගංඛපාදප, පු. දෙවිදුරු, (දේව
 දුර.)
ගංඛපුෂ්පි, සත්‍රි. නිවොල්ගස.
ගංඛල, ත්‍රි. ප්‍රියවාදියා. ගංඛන,
 ගංඛනුයනද මෙහිවෙත්.
ගංඛකර, පු. ඊශ්වරයා.

ගබ්බා, පු. සෙල්ල, (හෙල්ල) සියක්
හෙල්ලක්කය, කණුව, එනම්
මහසා විශේෂය, ඉදිබුන්ට
බදුව සිටගත් ඇති වල්ගයක්
නැති මහසායෙක්.

ගබ්බ, පු. සක්කවත්තම් ගබ්බ ද්වය
ය, එනම් නිධි විශේෂයෙක් (කු
වෙර නිධානය) නල්ල ඇට.

ගබ්බනබ්, පු. කුඩාසක්කවල්ලා.

ගංඛික, පු. සැට්ටරා හෙවත් සක්
වල්ල ආදිය තනන්නා.

ගංඛිති, සත්‍රි. විටපාකාරවූ මො
රහල්ලියෙහි බ්‍යානවූ ගබ්බ ද්වය
ය (වැල්දෙහියෙහි කියත්)

ගඬි, සත්‍රි. ගබ්බයාගේ භාය්‍යාව.

ගඬිපති, පු. ගබ්බයා.

ගඬි, සත්‍රි. සිතුරු පියලි.

ගඬි, ත්‍රි. වඩක් අදහස් ඇත්තා.

ගණප්පණි, සත්‍රි. එනම් ඔහු
බය (ගොකණියෙහිද ප්‍රසිද්ධි)
අසනපර්ණි, ආ ස න ප ර්ණි
යනුද මෙහිවෙත්.

ගණප්පණිකා, සත්‍රි. සණ්ඨාරව
යෙහි ප්‍රසිද්ධගස (අඩහිරිය)

ගණ්ඨ, පු. නපුංසකයා මේ ගබ්බ
යාගේ ආදියෙහි මුඛිත්‍ය හෝ
දත්තා හෝ තාලුප් හෝ ගකා
රය යෙදේ.

ගණ්ඨත්‍ර, න. බිලිලනුව, ගණ්ඨ
දල.

ගන, න. සියය.

ගනකොඬි, පු. විදුරවිය.

ගනදා, පු. එනම් නදිවිශේෂය.

ගනපත්‍ර, න. පිඬුම.

ගනපත්‍රක, පු. විල්ලිහිතියන්

හා සමානවූ ආකාරඇති සුදුවූ
මුදන් ඇති විල් ආදි කව්‍ය
යෙහි දුගීඉදිකොට උපදනා
පක්ෂි විශේෂයෙකි.

ගනපදි, සත්‍රි. කන්වැයා.

ගනපදිත්, පු. හුණගස;

ගනපද්විකා, සත්‍රි. එලර්තණ,
වදකසා.

ගනපුප්පා, සත්‍රි. ගනපුප්පනම්
ද්වයය.

ගනප්පාස, පු. අලරිය (කණේරු)

ගනමනු, පු. ගබ්බයා.

ගනමාන, පු. න. පලම, සියය
කින්ප්‍රමාණකරන ලද්ද.

ගනමුලි, සත්‍රි. ගනාවරි.

ගනසප්පික, පු. සියක්පටින්කල
මුහුර;

ගනවිසර්‍යා, සත්‍රි. එලර්තණ.

ගනවෙඬිත්, පු. ඇමුල්වේගස.

ගනහුද, සත්‍රි. විදුලිය.

ගනාබග, පු. පුඩපිණිසවූ යාන
හෙවත් රථය.

ගනාවදි, සත්‍රි. ගාතාවාරිය.

ගනු, පු. සතුරා, විජිහිප්‍රහුගේ
හෙවත් දිනනු කැමැත්ත හු
ගේ රටට අනතුරු රට වල
දන රජ.

ගනෙකෙවර, පු. සෙනසුරු.

ගනෙකස්, අව්‍ය අසිසුම්භි “ග
නෙකසීතිපිපිලිකා” කුහුඹුවා
සෙමෙන් යයි යනාදි උදහර
ණයි

ගප්ථ, පු. දිවිටිම.

ගප්ථ, න. දිවිටිම.

ගප්ථ, න. අස්තුරය.

ගප්ථ, සත්‍රි. පෙටියා, මෙහි “සප්ථ
ර” කියා පාලිගුදවේ.

ගබර, පු. “ගොමාංසහසානො
යසානු ලොකවාහාංව භාෂහො
සමාවාර විහිනො සො
මෙලව්ඡුත්‍යහි ධියතෙ”

යමෙක් හෙරිමස්කාද, ලොක
ව්‍යවහර භාෂාවන් හැර අන්‍ය
භාෂාවක් බෙණේද සකලා
වාරයන් ගෙන් පිරිහුනේද,
මේ තෙම මෙලව්ඡයහි කියනු
ලැබෙයයි දක්වනලද මෙලව්ඡ
ජාතියෙහිවූ කොලපත් හැද
වනෙහි වසන වණ්ඩාල ජා
තිය. වැදි)

ගබරාලස, පු. වැදිගම.

ගබල, පු. කඹුරුවන් පැහැ, ඉන්
පුත් දෙයෙහි ත්‍රි.

ගබලි, සත්‍රි. කබරදෙන.

ගබ්ද, පු. ගබ්දය ව්‍යාකරණාදි
ශාස්ත්‍රයෙහි ප්‍රකෘති ප්‍රත්‍යවාර
යෙන් අභිවාවකව නිෂ්පන්න
වචනය, හඬ.

ගබ්දග්‍රහ, පු. කණ.

ගබ්දන, පු. ගබ්දකරණ සුලුවූයේ
ගම, පු. ක්‍රොධරාගාදියෙන් විතත
යාගේ සංසිද්ධිම.

ගමථ, පු. ක්‍රොධ රාගාදියෙන්
විතතයාගේ සංසිද්ධිම

ගමන, න. යාග පිණිස පසුසාන
නය (සිව්පාවුන් මැරීම) පු. යම
රජ

ගමනසාසා, සත්‍රි. යමුනානදිය.

ගමල, න. මනුෂ්‍යාදීන්ගේ මල.

ගමින, ත්‍රි. සංසිද්ධවන ලද්ද.

ගමි, සත්‍රි. සැමගස, උදු මුං ආදි
කරල්.

ගමිබාහා, න. මුද්දො මාෂො
රා ජ මා ෂ: කුලත්භවණක:
තිල: කලායසානු වර ශෙවති
ගමි බාහා ගණ: සමාන:

යන්තෙන් දක්වන ලද මුං උදු
ආදිනඩුවනැති බාහාසි,

ගමිර, පු. සිහින් සැමගස්.

ගමසා, සත්‍රි. විදුලිය.

ගමපාක, පු. ඇසල.

ගමි, න. මොපිල්ල, විදුරවිය.

ග (ස) මබර, පු. කකුද ප්‍රදේශ
යෙහි (මොල්ලියෙහි) ලබ්බමා
නවූ හෙවත් එල්බෙන්නාවූ
රොමකලාප ඇති සුරාඡ්චාදි
දේශයෙහි බ්‍යානවූ එනම් මා
ගයා.

ගමබර්, පු. අනගයා.

ගමබර්, සත්‍රි. මිනුග.

ගමබල, පු. මාගොපකරණ, මසුරා,
ඉවුර.

ගමබාකාන, න. දෙවරක් සැ
කෙත් ආදිය.

ගමබුක, පු. සත්‍රි. බෙල්ලා, ගමබුක
ශාමුක, ගමබු, යනුද මෙහිවෙ
ත්. “ගාමුක: ගමබුක: සලුක:
පුච්ඡා: කානතාසානු සමිද, කකා
රෙණ විනාශෙහො දුෂ්‍යතෙ
ග්‍රන්ථිසාර:” යනු එහෙයින්
කියන ලදි;

ගමපලි, සත්‍රි. කුට්ටනිය.

ගමිතු, පු. බ්‍රහ්මයා, ඊශ්වරයා.

ගමා, සත්‍රි. විය මැය එනම් විය
දඬුවෙහි ගසන උල.

ගස, පු. අත්තල. සපියා තිදීම.

ගසන, න. හෝනාදෙය හෙවත්
යහන, නින්ද.

ගසනිස, න. හෝනාදෙය හෙවත්
යහන.

ගසාල, ත්‍රි. නිදනපුලුවියේ

ගසින, ත්‍රි. නිදිගත්තේ.

ගසු, පු. පිඹුරා.

ගසා, සත්‍රි. හොනාදෙය හෙවත්
යහන.

ගර, පු. බව. ඊතලය.

ගරජන්මත්, පු. කදකුමරා.

ගරණ, න. ගේ. රක්ෂාකරණ
බ්‍රිඩාදි අය.

ගරද්, සත්‍රි. ගරද්. සාතුම, අවුරුද්ද

ගරහ, පු. උර්ධ්වගතවූ පාද සහ
රක්ෂා යට සතරපයක් හා
මෙසේ අවපයක් ඇති සිංහ
යන් නසන්නාවූ ගරහ නම්
පශු වර්ගය.

ගරව්‍ය, න. ලක් හෙවත් ඉලක්
කය.

ගරහාස, න. නිත්‍ය යෙ න්
අභ්‍යාසපිණිස කරණ දුනුකම්.

ගර්චි, සත්‍රි. කොක්කා ලිහිණියා

ගර්ච්, ත්‍රි. හිංසාශීලීවූයේ.

ගර්ච, පු. මලාව. (නැබිලිය)

ගර්චනි, සත්‍රි. එනම් නදිවිශේ
යෙයක්.

ගරාසන, න. දුන්න.

ගර්, න. ගර්චය,

ගර්චිනි, පු. සකියා.

ගර්චා, සත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
බොහෝවූ දෙය, බිදිගිය ක
බල්කඩ (කැබිලිනි) උග්ගකුරා

“ගර්චා සිකානාගබ්දා වා
වපි බහුවචනානා විති කෙ
විත්” ගර්චා සිකානා ගබ්දවය
බහුවචනානායෝ යයි ස ම
හරා කියත්.

ගර්චාවන්, ත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
ඇති දෙය.

ගර්චිල, ත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
ඇති දෙය.

ගම්න්, න. සැපය.

ගම්, පු. ඊශ්වරයා.

ගම්පි, සත්‍රි. රාත්‍රිය මෙහි ගම්පි
කියාදවේ.

ගම්භාණි, සත්‍රි. උමයහන.

ගලහ, න. ඉත්තැකුරා.

ගල, පු. පලගැටියා.

ගලල, න. ඉත්තැකුරා.

ගලලි, සත්‍රි. ඉත්තැකුරා.

ගලාවු, ත්‍රි. අමුළුල.

ගල්ක, න. කැබලි, මත්ස්‍යයන්ගේ
පිළිපොතු, සුමුදු.

ගලා, පු. න. හෙල්ල. පු. ඉත්
තැවා, කුකුරාමුවන්ගස.

ග(ස)ලෙකි, සත්‍රි. ඉත්තැවැරක

ගව, පු. න. මලසිරුර.

ගග, පු. සාවා.

ගගබර, පු. සද.

ගගලොමන්, න. සාවුන්ගේ
ලොමයෙන් කළ කම්බිලිය.

ගගාදන, පු. උකුස්සා.

ගගොණි, න. සාවුන්ගේ මරාම
යෙන්කළ කම්බිලි.

ගගවන්, අව්‍ය. නිතර, තොයෙක්

වර, නැවත, නැවත. සමග. යන

මේ අර්ථයන්හි වේ. “ගගවන්

විෂණුංසමරෙත්” නැවත නැ

වත විෂණු සිහිකරන්නේය

යනාදියෙහි පෙනෙ: පුත්‍යාචි

යෙහි හෙවත් නැවත නැවත

යනඅභියෙහි වේ. “ශිෂ්‍යො:

ගගවන් ගතොගුරු:” ශිෂ්‍යයන්

සමග ගුරුවතෙම ගියේයයනා

දියෙහි සභාචිති.

ගජප, න. ලාගණ.

ගජා, පු. න. ගුහය, සතුතකරණ
ලද්ද.

ගජත්‍ර, න. ආයුධය, ලොහ.

ගජත්‍රයා, න. යකඩ.

ගජත්‍රවාර්ථි, පු. සිරියෙරා හෙවත්
අවිසක ගාන්නෝ.

ගජාමසාප්ති, සත්‍රි. විකරල්.

ග(ස)සාසංවර, පු. සල්ගස.

ගසාගසා, පු. විතඬුව.

ගාක, පු. න. වාසතුකාදිපලා “මු
ලං පත්‍රං කරිරාම, එලකාඛාදි
රාසකම් තික් පුෂ්පං කවචං
වෛව ගාකං දගවිධං සමානම්,
මුල්, පත්‍ර, උණකිලිල්, කරවි,
ගෙඩි දඬු, බිජාඛකුර, සිව් මල්
හතු හෝ මල්කොපුදැයි දස
වැදූරාමි පලා.

ගාකව, පු. ගැල උසුලන ගොනා

ගාකුනික, ජිවිකාව පිණිස පක්ෂී

න් මරා විකුණන ගැහැටියා.

ගාකනික, ත්‍රි. අඛයවියෙන් යුධ
කරන්නා.

ගාකාමුනි, පු. ගෞතම බුදුන්.

ගාකාසිංහ, පු. ගෞතම බුදුන්.

ගාඛා, සත්‍රි. ගාබාව.

ගාඛාගහර, න. අතුනුවර.

ගාඛාමාග, පු. වදුරා.

ගාඛිත්, පු. වාක්ෂය.

ගාඛික, පු. සක්වලලු තනන්නා

ගාටක, න වසුගය.

ගාටි, සත්‍රි. වසුගය.

ගාඨා, න. සවබව.

ගාණ, පු. උරගල.

ගා(ණි)ණි; සත්‍රි. නිරය.

ගාණඛිලා, පු. බෙලි.

ගාන, ත්‍රි. සණ ආදියේ ගා මුව
හත්කළ ද, න. සැපය, ඉත්
යුත් දෙයෙහි ත්‍රි.

ගානකුමා, න. රන්.

ගා(සා)නලා, සත්‍රි. සභාලානම්
ගකිද්වය (ශිකෙකාරී යනු
මාරවිසි) බැමිතිරිය.

ගානුව, පු. සතුරා.

ගාද, පු. මඩ. ලතණ.

ගාද්වල, ත්‍රි. ලතණින් නිල්වූහෙ
වත් නණ බොහෝවූදෙය.

ගානන, ත්‍රි. සංසිදුවන ලද්ද.

ගානනි, පු. ක්‍රොධාදින් විතත
යාගේ සංසිදීම.

ගා(සා)බර, පු. ලොන්ගස

ගාබෙට්, සත්‍රි. ඉදුරා දල (ඉහ
ජාල)

ගාර, පු. වාතය, ත්‍රි. විත්‍රවණිය.

ගාරද, පු. රුක්අත්තන ගස, ත්‍රි.
අලුත්, අප්‍රභල්ග හෙවත් අදස

ගාරදි, යනු. කාමණ්ඩුක වාක්‍යය
 “ජලපිප්පි” යනු මරාපිසි.
 ගාරිඵල, න. දුපේරුව.
 ගා(සා)රිඵල, සත්‍රි. නිරමුසු.
 ගාකිර, ත්‍රි හකුරා (බොරලු)
 ඇතිදේශාදිය.
 ගාර්ඛිණි, පු. විමුක්ති.
 ගාර්දුල, පු. දිවියා, උත්තර පද
 යෙහි සිටිපුංලිහිකවූ මේශබදය
 නෙම ශ්‍රේණිභාවකය “රාජ
 ගාර්දුලය යනාදි උදහරණයි.
 ගාමිර, ත්‍රි. දූති අපුරා, හයානක.
 ගා(සා)ල, පු. වාක්‍යය. එනම්
 මනසාවිශේෂය, පවර.
 ගාලා, සත්‍රි. කද පිළිබඳ අත්ත.
 ගාලාවාස, පු. වදුරා, කැනහිල්
 බල.
 ගාලි, පු. කුඩා පදුරා ඇති මද
 දියෙහි හටගන්නාවූ හැල්කල
 ම නම්වේ. සැටරයකින් පැස
 න්නේ ඡෛතිකනම් බොහෝ
 පදුරා ඇති බහුල ජලයෙහි
 උපන්නේ ශාලිනම්. ඉන්කල
 දිහුද, ඡෛතිකාදිහුද ශාලිනම්.
 ශාලින, ත්‍රි. විලිඳුත්තා.
 ශාලක, න. කුමුදු ආදියේ අල.
 ශා(සා)ලර, පු. මැඩියා.
 ශාලෙස, පු. මධුරිකා, (පැපිලිය),
 ත්‍රි. හැල්වැපිරිමට පුදුසුකෙන.
 ශාල්මලි, පු. ඉමුල්රාක, “ශාල්
 මලි” කියා සත්‍රිලිඟුද වේ.

ශාවක, පු. පක්ෂිපැවවා.
 ශාවක, ත්‍රි. සදකාලිකද.
 ශාජකුලික, න. ශාජකුලික නම්
 අප්පයන්ගේ සමුහය, අප්ප
 නම් කබල්කැවුමැසි දතපුතු.
 ශාසන, න. ආඥාව.
 ශාසනා, පු. බුදුන්.
 ශාසන, ආඥාව, ව්‍යාකරණාදි ශා
 සන.
 ශාසනවිද්, ත්‍රි. ශාසනඥයා.
 ශංසපා, සත්‍රි. ඇවටරගස.
 ශිකා, න. සහල්ල, කන්ලියේ
 එලෙන කන් මැහිල්ල, (කන්
 කෙලවර එලෙනපැස)
 ශිකින, ත්‍රි. සාල්ලෙහි (කදේ)
 තැබුදු
 ශිකා, සත්‍රි. අහසාසන, අසර
 ශිකාව. ශිකාකල්පව්‍යාකරණ
 යන ග්‍රන්ථයන් අතුරෙන් එනම්
 ග්‍රන්ථය.
 ශිකින, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍යා.
 ශිකිණි, පු. මොනරපිල.
 ශිකිණික, පු. කුමරුවන් කුඩ
 විය.
 ශිකර, පු. න. රාක්ෂුදුන, පමන
 මුදුන.
 ශිකිණි, පු. පමනය.
 ශිකා, සත්‍රි. රසමය, ගිනිසිඵල
 මොනරාන්ගේ හිස, කුඩිමිය,
 පාදග්‍රය, හිස්මුදුනේ බැඳි කො
 ණය.

ශිකාවන්, පු. ගිනි.
 ශිකාවල, පු. මොනරා.
 ශිකිණි, න. රිදි තුන්තම් “මොර
 වූත” යනු මරාපිසි.
 ශිකිණි, පු. මොනරා, රාක, ගල,
 ගිනි.
 ශිකිව්‍යන, පු. කදකුමරා.
 ශිලා, න. වාසතුකාදිපලා.
 ශිලාප්, න. මුරාගා ඇව.
 ශිකාණ, න. කදබදුන. ලො
 හොමල, සොටු, සෙම.
 ශිකුප්ත, න. පාසලම් ආදි අබ
 රණහඩ.
 ශිකුප්ති, සත්‍රි. දුනුදිය.
 ශි(ශ)නදා, පු. එනම්නදි විශේ
 ෂය.
 ශිනගුක, පු. යව.
 ශිනි, ත්‍රි. පුදුනිල්.
 ශිනිකණ්ඨ, පු. ඊශවරයා.
 ශිනිසාරක, පු. කිකිරිගස.
 ශිපිවිසව, පු. ඔළුස්සා (කෙස්
 නැති හිස් ඇත්තා) පහවූ සම
 ඇති ලිඟුඇත්තා, ඊශවරයා.
 ශිඵා, සත්‍රි. වාක්‍යයන්ගේ ජවා
 කාර මුල්.
 ශිඵාකය, පු. පිසුම් ආදියේ අල.
 ශිවර, න. සෙනාව වසනතැන.
 ශිමා, සත්‍රි. උදුමුංආදි කරල්.
 ශිරස්, න. හිස, රාක්ෂුදුන.
 ශිරසන, න. යුධයෙහි ඉසලන
 හොප්පිය.
 ශිරසා, පු. පිරිසිදුකල හෙවත්
 පිරා අවුල්ගල කෙසේ.

ශිවිෂ, පු. මහරිගස,
 ශිවෙති, සත්‍රි. ග්‍රිවය හෙවත් කර.
 ශිරොරත්න, න. සිඵාමිණ.
 ශිරොරාහ, පු. ඉසකෙස්.
 ශිලාප්ත, න. ගල්සෙවෙල්.
 ශිලි, සත්‍රි. ගැබ්විලි.
 ශිලිමුඛ, පු. හාඩගයා, ඊගස.
 ශිලොවවස, පු. පමනය.
 ශිලා, න. ගිනනානාදියක රථ
 කමාදිය.
 ශිල්පිනි, පු. ශිප්දන්තා අය.
 “තක්‍ෂාවතනතු වායගව
 නාපිනො රජකසනථා,
 පවමගවම් කාරගව
 කාරව: ශිල්පිනොමනා:.”
 වඩුය, පේසකාරය, කරනැවැ
 මිය, රදවිය, සොම්මරාය යන
 මොහුයි.
 ශිලා(ල්පි)ශාලා, සත්‍රි. රත්කරා
 ආදින්ගේ සිප්හල.
 ශිව, පු. ඊශවරයා; න. ගුහය, ද්‍රව්‍ය
 යෙහි ත්‍රි.
 ශිවක, පු. ගෙරිඇග කසනු පිණිස
 ගාලමැද සිටුවනලද කනුව,
 ශිවමල්ලි, සත්‍රි. වකපුෂප.
 ශිවා, සත්‍රි. උමයගන, සිවලා,
 අප්ප, ඇඹුලු, (නෙලි) බිම්නෙ
 ලි, සැමගස්,
 ශිවිකා, සත්‍රි, සෙවිගෙය,
 ශිශිර, පු. න. ශිශිරකාලය, ත්‍රි.
 ශිතලවු,
 ශිශු, පු. පක්ෂිපැවවා.
 ශිශුක, පු. ශිශුමාරාකෘතිවූ මනසා
 විශේෂය, (මුදුරා)

ශිෂ්‍ය, පු. පිරිමින් රහසහ.
 ශිෂ්ටදාන, ත්‍රි. පවිතොකරන්තා.
 ශිෂ්ට, සත්‍රි. ආඥාව
 ශිෂ්‍ය, පු. ශිෂ්‍යයා.
 ශිකර, පු. වැසිපොදගෝ දියබිද.
 ගිග්‍ර, පු. මුරුගා.
 ගිග්‍ර, න. ඉක්මන්, ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ගින, ත්‍රි. ගිනලවු, පු. ගිනල, ලෝලු
 ගස.
 ගිනක, පු. අලසයා.
 ගිනතිර, සත්‍රි. ඉද්දගස
 ගිනල, ත්‍රි. ගිනලවු, පු. අසණ
 පර්ණිතම් ඔෆ්‍යධය. ගොකණ්
 යයිද ප්‍රසිද්ධි.
 ගිනගිව, පු. මධුරිකානම් ද්‍රව්‍යය
 (පැපිලි යයිද කියත්.) ගොමු
 ගස. න. සිදිලුණු, සුගන්ධිතද්‍රව්‍ය
 යයි කියනලද ගල් සෙවෙල්
 “පුලගිලාජන” යනු මරාටිසි
 (කප්පරවල්ලියයි ස ම හ රා
 කියත්.)
 ගිබු, පු. උක්, පලාආදියෙන් කළ
 මෙරය.
 “ගිබුරිකුරසෙස: පකෙක
 රපකෙකරාසවො හවෙන්;
 මෙමෙරය ධානකි පුෂ්ප
 ගුඩධානාංගු සංභිතම්”
 යනු මාධවයන් කිබුවින් පිසු
 උක්රසයෙන් කළමෙරය ගිබු
 නමැයි දතයුතු.
 ගිජි, න. හිස.
 ගිජික, න. යුධයෙහි ඉසලන
 තොප්පිය.
 ගිජිවෙස්ද, ත්‍රි. හිසසිදීමට සුදු
 යසා.

ගිජීය, න. යුධයෙහි ඉසලන
 තොප්පිය, පු. පිරිසිදු කළහෙ
 වත් පිරා අවුල්හල නිසකේ.
 ගිල, න. ප්‍රකෘතිය, මනාහැසිරීම,
 ගිලය.
 ගුක, න. ගනිව නම් යුගකි ද
 ව්‍යය “සණ්ටවණ්ටියසිදකියන්
 මෙහි ගුකවහි” කියාත් පාඨ
 ඇත, පු: ගිරවා.
 ගුකනාස, පු. තොටිලගස.
 ගුකන, න. එනම් කාසි, ත්‍රි රලු
 බස්.
 ගුකනි, සත්‍රි. මුතුබෙල්ලා, නබනම්
 ගනි ද්‍රව්‍යය.
 ගුකු, පු. ගිනි, සිකුරා, පොසොන්
 මස, න. රෙතස් හෙවත් බිජ
 ධාතු.
 ගුකුශිෂ්‍ය, පු. අසුරයා.
 ගුකල, පු. ගුකලපක්‍ෂය, සුදුපැහැ,
 ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ගුච්(ච)සත්‍රි. සෝකය මෙහි ප්‍රථ
 මායෙහි රූපයෝ ගුක්, ගුවො,
 ගුවා, කියා වෙත්.
 ගුච්, පු. ගිනි, පොසොන් මස,
 ඇසලමස, පිරිසිදුසිත් ඇති ඇ
 මති, සිරිහර, එනම් සත්‍රි පුරුෂ
 යන්ගේ උනුන්කෙරෙහි ඇලි
 යටි ගුණය, සුදුපැහැ, ඉන් යුත්
 තෙහි, ත්‍රි.
 ගුණසි, සත්‍රි. සිද්දිගුරු, (වියලි
 ඉගුරු)
 ගුණඩා, සත්‍රි. රාහල.
 ගුණඩාපාන, න: රාබොනගේ.
 ගුනද්‍රි, සත්‍රි. එනම් තදිය.

ගුබානන පු. සියල්ලවුන් වැඳ
 නොදෙන රජුගේ කක්‍ෂානන
 රය හෙවත් පවුරු පද න ම,
 ඇතොර හෙවත් අනා:පුර
 සත්‍රින් වසන ගේ.
 ගුබාංගු, පු. සද.
 ගුනක, පු. බල්ලා.
 ගුනි, සත්‍රි. බැල්ලි.
 ගුහ, න, ගුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ගුහංයු, ත්‍රි, ගුහයෙන් යුක්තයා,
 ගුහාන්විත, ත්‍රි. ගුහයෙන් යුක්ත
 යා,
 ගුහු; පු. ඉතා බැබළීම, සුදු පැහැ
 ඉන් යුත් දෙයෙහි ත්‍රි,
 ගුහුදනනි, සත්‍රි. පුෂ්පදනන නම්
 වාය ව්‍යකොණයෙහිවු දිග්ගජ
 යාගේ ඇතිතිය,
 ගුහාංසු පු. සද.
 ගුල්ක. පු. න. සුංකම හෙවත්
 තොටුපල් ආදියෙන් රජුන්ට
 දියයුතු කොටස.
 ගුල්බ, න. තඹ, මලබාන(රැහැණ)
 ගුලුෂා, සත්‍රි ආරධ්‍යයන්ගේ හෙ
 වත් ගුරුවරාදින්ගේ විතනානු
 කුලවැ පවැත්ම හෝ සේවය.
 ගු(සු)ෂි, සත්‍රි. බිලය, (සිදුර)
 ගු(සු)ෂිර, ත්‍රි. සිදුරු සහිතය, න.
 බිලය, වස්තුලල් ආදි වාද්‍ය.
 ගුෂිරා, සත්‍රි. නලිනම්ගනි ද්‍රව්‍යය
 (පබලපැල)
 ගුෂ්කමාංස, පු. වියලිමස්.
 ගුෂ්ම, න. ශකතිය.
 ගුෂ්මන්, පු. ගිනි.
 ගුහ; පු. න. විච්ච (විනඩුව)

ගුකධාන, න. යව ගොදමු ආදි
 නඩුව ඇති ධානා.
 ගුකකිව, පු. දලඹවා.
 ගුකගිම්බි(බො) සත්‍රි. වදුරුමැ.
 ගුද, පු. ගුදයා.
 ගුදා, සත්‍රි. ගුදසත්‍රි.
 ගුද්‍රි, සත්‍රි, ගුදයාගේ භාය්‍යාව
 ගුන, ත්‍රි. සිස්ද.
 ගුර, ත්‍රි. ගුරයා.
 ගුරණ, පු. කිබාරම්.
 ගුපි, පු. න, කුල්ල.
 ගුල පු. න. රූපා, ආයුධ.
 ගුලාකෘත, ත්‍රි. උලින් පැලඳු මස්.
 ගුලින්, පු ර්භවරයා.
 ගුලා, ත්‍රි; උලින් පැලඳු මස් ආ
 දිය.
 ගෘ(සු)ගාල, පු. සිවලා.
 ගෘබ්බල, ත්‍රි. පිරිමින් කරියෙහි
 බදනා හවති ආදි ආහරණ, පු.
 ඇතුන්බදනා දම.
 ගෘබ්බලක, පු පාබැම්මෙන් යුත්
 ඔටුපැටවා.
 ගෘබ්බලා, සත්‍රි. මැඩහගු,
 ගෘබ්බ, න. ප්‍රභූතිය, පණිකකුටය
 මෙහි පුංලිගුදවේ, අග, පු; ජී
 වක (දිවිනම් බෙහෙද)
 ගෘබ්බවෙර, න. අමු ඉගුරු.
 ගෘබ්බාටක, න සතරමන්සකිය;
 ගෘබ්බාර, පු සිරිහර හෙවත් සත්‍රි
 පුරුෂයන්ගේ උනුන් කෙරේ
 ඇලියටි ගුණය
 ගෘබ්බිණි, සත්‍රි. දෙන.
 ගෘබ්බි, සත්‍රි. ඉවද, ඔසබිය මෙහි
 ගෘබ්බින් කියා පුං ලි ගු ද වේ
 ගෘබ්බිනම් මනසාධෙනුව(සුගිය)

ශාඛනිකන, න. කටක කුණක
ලාදි ආභරණයටගත් සවණිය
ශාක, ත්‍රි. කිරිගිනෙල් වෙඩරයන
මොවුන්ගේ පාකය (පිසීම)
ශෙබර, පු. හිසතැබු මල්දම.
ශෙඵස්, න. පිරිමින් රහසග.
ශෙ(ගි)ඵාලිකා, සත්‍රි. කළුමල්
ශෙඵාලිකා (කළුතලාගසයයි
කියත්)
ශෙමුපි, සත්‍රි. බුඩිය.
ශෙල, පු. ලෝලුගස.
ශෙවඩි, පු.
“පදේමාසත්‍රියාංමහාපදම:
ශකිකාමකරකච්ඡපෙභ;
මුකුඤ්ඤකුඤ්ඤකිලාශව
බඵ්ඵෙව නිබ්බයොනව”යි
කියනලද පදමය මහා පදමය
ශකිකය, මකරය, කච්ඡපය මුකු
ඤ්ඤය, කුඤ්ඤකිලය, බඵ්ඵෙව නව
විබවු නිදන්.
ශෙවල, න. සෙවෙල්.
ශෙස, පු. අනන්තනාරජ.
ශෙසක, පු. වෙදරමහ ඇත්තා.
ශෙබරික, පු. සැබෝගස.
ශෙල, පු. පළිකය.
ශෙලාලිත්, පු. නටත්තා.
ශෙලුස, පු. නටත්තා. බෙලිගස.
ශෙලෙස, න සුගකිරස ද්‍රව්‍ය
යයි කියන ලද ගල්සෙවෙල්
“පුල, ශිලාජනක” යනු මරාටි
නාමයෝයි.
ශෙවල, න. දියසෙවෙල්; ශෙ
වල යනුදවේ.
ශෙවලිනි, සත්‍රි. නදිය.

ශෙශව, න. බලබව.
ශොක, පු. ශෝකය.
ශොච්ඡකෙශ, පු. ගිනි.
ශොච්ඡ, න. දීප්තිය, මෙහි ප්‍රථ
මායෙහි රූපශොච්ඡ, ශොච්ඡි,
ශොච්ඡි කියාවෙන්.
ශොණ, පු. ශොණනදියයි ප්‍රසි
ඩවු නදී විශෙෂයෙක්, රතුරස
ලවබද පැහැද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
ශොණක, පු. නොටිලගස.
ශොණරත්න, න පිසුම් රාමණ
(පද්මරාග)
ශොණින, න. ලේ.
ශොථ, පු. ඉදිමුම.
ශොථගිනි, සත්‍රි. සුළුබුරුද.
ශොධනි, සත්‍රි. මුස්න.
ශොධන, ත්‍රි. කිලිට්හලද එනම්
හිසකේ පණු ආදීන් පහකිරී
මෙන් ගුඩකල ආහාරාදිය.
ශොථ, පු. ඉදිමුම.
ශොහන, ත්‍රි. හොබනාද.
ශොහනා, සත්‍රි. කහා, ගොරොවන
ශොහා, සත්‍රි. බැබළීම.
ශොහාජන, පු. මුරුහා.
ශොස, පු. ක්‍ෂයරොගය.
ශොස, න. ශිරාසමුහය.
ශොක්ලිකෙස, පු. එනම් ස්ථාවර
විෂහෙදය, මහා රාජ්‍රික
යෝ සෝලයයි කියත්.
ශොණක, ත්‍රි. මත්වූයේ, දක්‍ෂයා.
ශොණකික, පු. රාවිකුණනගැහැ
වියා.
ශොණකි, සත්‍රි. වගපුල්.
ශොණකාන්තව, ත්‍රි. සුරායෙන්
මත්වූයේ.

ශොබොදනි, පු. ගොඩමසළු.
ශොරි, පු. සෙනසුරු.
ශොරි, න. ගුරුභාවය.
ශොල්වික, පු. තඹකරු.
ශොජ්කල, ත්‍රි. විශලි මතස්‍ය
මාංස අනුභවකරන්නා.
ශෙව්‍යාන, පු. ගිනෙල් ආදිය දිය
වීම.
ශ්මශාන, න. සොහොන.
ශ්මශ්‍රැ, න. දැලිය හෙවත් රැවුල.
ශ්‍රාම, ත්‍රි. පලාවන්, කළුවන්,
ඉන්සුන් දෙයෙහි. ත්‍රි.
ශ්‍රාමල්, පු. කළුපැහැ ඉන්
යකනයෙහි ත්‍රි.
ශ්‍රාමා, සත්‍රි. හිරමුසු, රාත්‍රිය,
කළු තේවු හිකා. (කළුතිරස්
තවාලු) පුවගුගස.
ශ්‍රාමාක, න. බොඩහමු.
ශ්‍රාල, පු. සුරැබවුවා හෙවත්
භාය්‍යාවගේ සහෝදරයා.
ශ්‍රාව, ත්‍රි. කළු රත්වන්, ද්‍රව්‍ය
යෙහි ත්‍රි.
ශ්‍රොත, පු. සුදුපැහැ ඉන්සුන්
දෙයෙහි. ත්‍රි.
ශ්‍රොත, පු. උකුස්සා.
ශ්‍රෙහංපානා, සත්‍රි. මුවදඩයම.
ශ්‍රොතා(ණ)ක, පු. නොටිල
ගස.
ශ්‍රඩා, සත්‍රි. ආදරය, කැමැත්ත.
ශ්‍රඩාල, ත්‍රි. සැදහැ ඇත්තා.
ශ්‍රසණ, පු. ඇසුරුකිරීම.
ශ්‍රවණ, න. කණ.
ශ්‍රවස්, පු. කණ.
ශ්‍රවිෂ්ඨා, සත්‍රි. දෙනටේ නැකත.

ශ්‍රාණා, සත්‍රි. හුළුකැන්, (කැඳ)
ශ්‍රාඩ, න. ශාසත්‍රයෙහි නියමවූ
කාලපාත්‍රාදි නියමයෙන් මල
පියන් පිණිස බ්‍රාහ්මණ හෝජ
නාදිවූ පිතෘදන කමීය (මලපි
යන් පිණිස දෙන දනය.)
ශ්‍රාඩදෙව, පු. යමරජ.
ශ්‍රාස, පු. ඇසුරුකිරීම.
ශ්‍රාවණ, පු. නිකිණිමස.
ශ්‍රි, සත්‍රි. සම්පතිය හෙවත් බ
නොත්කමීය, ශ්‍රිකාන්තාව.
ශ්‍රි කණ්ඩ, පු. ඊශ්වරයා.
ශ්‍රිකත, පු. බුදුන්.
ශ්‍රිද, පු. වෙසමුණු.
ශ්‍රිපනි, පු. විෂණු.
ශ්‍රිපණ්, න. මිදිගස, පිසුම්, ඇත්
දෙමට.
ශ්‍රිපර්ණිකා, සත්‍රි. කරබෙ හි. ය.
ශ්‍රිපර්ණි, සත්‍රි. ඇත්දෙමට.
ශ්‍රිඵල, පු. බෙලිගස.
ශ්‍රිඵලි, සත්‍රි. බෙරුගස, (අවරිය)
ශ්‍රිමත්, ත්‍රි. හොගසම්පත් ඇත්තා.
“ශ්‍රිමාන්, ශ්‍රිමනොභ, ශ්‍රිමනාභ”
යනු ප්‍රථමායෙහි රූපයි. පු. පොල්
ගස.
ශ්‍රිල, ත්‍රි. ශ්‍රී ඇත්තා, හෙවත්
හොග සම්පත් ඇත්තා.
ශ්‍රි වත්සලාච්ඡන, පු. විෂණු.
ශ්‍රිවාස, පු. සිරිවටු හෙවත් හල්
දුම්මල.
ශ්‍රිවෙසව, පු. සිරිවටු හෙවත් දුම්
මල.

ශ්‍රීසංඥා, න. කරාබු.
 ශ්‍රීහසනිනී, සත්‍රි. මුහුළුපිළි වැනි
 මල්ඇති දිත්තිකියගස.
 ශ්‍රැත, න. ශාසත්‍රය, අසනලද්ද.
 ශ්‍රැති, සත්‍රි. වෙදය, කණ.
 ශ්‍රෙණි, පු. සත්‍රි. ශිල්පීන්ගේ ස
 මාන ජාතික සමූහය.
 ශ්‍රෙණි, සත්‍රි. තුරුපෙළ.
 ශ්‍රෙසස්, ත්‍රි. ඉතා ශෝභනදෑ, න.
 පුණ්‍යය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි. පු.
 නිභිණය.
 ශ්‍රෙසසි, සත්‍රි. දියම්තත, ඇත්වග
 පුල්, අරලු.
 ශ්‍රෙෂ්ඨ, ත්‍රි. ඉතා ශෝභනදෑ.
 ශ්‍රොණ, ත්‍රි. පිළා
 ශ්‍රොණි, (ණි) සත්‍රි. උකුල.
 ශ්‍රොණිඵලක, න. උකුල් පුව
 රුව හෝ ඉහටිය.
 ශ්‍රොත්‍ර, න. කණ.
 ශ්‍රොත්‍රිය, පු. වෙදහදුරණබමුණා.
 ශ්‍රොෂ්ටි, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍ය පිදීමෙහිවේ. “ඉන්‍ද්‍රිය
 ශ්‍රොෂ්ටි” ඉදුරුදෙවියාට මේ
 ප්‍රදය යනාදි උද්ගරණයි.
 ශ්‍රලක්‍ෂ, ත්‍රි. කුසිදෑ.
 ශ්‍රලෙෂ, පු. සකුණය හෙවත්
 ගැලපීම, ආලිභනය.
 ශ්‍රලෙෂමණ, ත්‍රි. සෙම් ඇත්තා.
 ශ්‍රලෙෂමන්, පු. සෙම.
 ශ්‍රලෙෂමල, ත්‍රි. සෙම් ඇත්තා
 ශ්‍රලෙෂමානක, පු. ලොලුගස.
 ශ්‍රලාක, පු. පදාරවතාව,
 කිහිපිය.

ශ්‍රව්‍යශ්‍රෙසස්, න. ශ්‍රව්‍ය, ද්‍රව්‍ය
 යෙහි ත්‍රි.
 ශ්‍රවදංජ්‍යා, සත්‍රි. ගොකටු.
 ශ්‍රවන්, පු. බල්ලා.
 ශ්‍රවනිශ, න. සත්‍රි. බල්ලන්ගේ රූ
 නොහොත් බල්ලන් රමනය
 කරන රූ.
 ශ්‍රවපව, පු. වණකාලයා.
 ශ්‍රවහ, න. බිලය. (සිදුර)
 ශ්‍රවසප්ප, පු. ඉදිමුම.
 ශ්‍රවමාගනී, පු. අනුන්අයත් පාව
 තුම් ඇති.
 ශ්‍රවශුර, පු. වි. ඇවැස්ස නැදි
 මසිල් දෙදෙන.
 ශ්‍රවශුසි, ත්‍රි. නිමියා හා කුසහො
 ත්තෝ, බිරින්ද සොහොසුරු.
 ශ්‍රවශ්‍රැ, සත්‍රි. අමුසැමියන්ගේමවි.
 ශ්‍රව, අව්‍ය. සෙට්ටස.
 ශ්‍රවසන, පු. සුලභ, කුකුරුමුවන්
 ගස.
 ශ්‍රවාපිබි, පු. ඉත්තෑවා, ශ්‍රවාපිදි,
 ශ්‍රවාපිත්, ශ්‍රවාපිබෝ, ශ්‍රවාපිබි,
 යනු ප්‍රථමා එකවචනාදි රූප
 යෝගි.
 ශ්‍රවහ, න. එනම් කුසටය.
 ශ්‍රවන පු. සුදුපැහැ, ද්‍රව්‍යයෙහි
 ත්‍රි. න. රිදි.
 ශ්‍රවනගරුන්, පු. හංසයා.
 ශ්‍රවනමට්ට, න. මුරුහා ඇට.
 ශ්‍රවනරකන, පු. පළොල්පැහැ.
 ශ්‍රවනසුරසා, සත්‍රි. හෙලශෙථා
 ලිකා (සුදුකලාගස)
 ශ්‍රි.
 ශ්‍රවකම්ප්, න. ශාන්තිය, වගිකර
 ණය, සන්තානය, විවේෂය,
 උච්චාචනය, මාරණය යනකම්
 සය.

ශ්‍රවිගුණ, පු. සකිය, විග්‍රහය,
 යානය, ආසනය, වෛධි,
 ආශ්‍රය යනරජුන්ගේ ගුණසය.
 ශ්‍රවිසද, පු. බඹරා.
 ශ්‍රවිග්‍රහ, පු. මහ කරදගස.
 ශ්‍රවිග්‍රහා, සත්‍රි. වදකසා.
 ශ්‍රවිග්‍රහනිකා, සත්‍රි. සිතුවම්යලි.
 ශ්‍රවිජ, පු. තැනින් හෝ බොටු
 වෙන් නැගාටු එනම් සවර
 විශේෂයෙක්. බොටුවෙන්ටු
 කලි “ශ්‍රවිජ:රෝතිමසුරසතු”
 යනු වචන බැවින් මසුරතෙම
 නගයි.
 ශ්‍රවිහිඤ, පු. බුදුන්.
 ශ්‍රවිහනන, පු. කඳකුමරු.
 ශ්‍රවික, පු. න. පද්මාදින්ගේ මු
 හය මෙහි “ශ්‍රවිකා” කියාද වී.
 පු. ප්‍රසිකල ගොතා.
 ශ්‍රවිකිකා, ත්‍රි. සැටදහැල් වැටිරි
 මට සුදුසු කෙත.
 ශ්‍රවිමාතුර, පු. කඳකුමරු.
 සි.
 සංසන්, සත්‍රි. යුධය
 සංසන, ත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන්
 බඳනා ලද්දේ.
 සංසම, පු. සංයමනම් යොගා
 ගය
 සංසාම, පු. සංයමය.
 සංසුග, පු. යුධය.
 සංසොජිත, ත්‍රි. සංයුක්තකලද
 හෙවත් පද්මානතරයක් හා
 සංයොග කරනලද පද්මය.
 සංරාච, පු. හඬ.

සංලාප, පු. සමගින් බණන තෙ
 පුල්.
 සංවන්සර, පු. අවුරුද්ද.
 සංවන්, පු. අවුරුද්ද, ප්‍රභවාබ්‍ය
 සංවන්, ප්‍රභවනම් අවුරුද්ද
 නාදියයි.
 සංවන(ද)න, න. මනත්‍රාදියෙන්
 වසගකිරීම.
 සංවනි, පු. ක්‍ෂය කලය, (කප්
 කෙල)
 සංවනිකා, සත්‍රි. අලුත් පියුම්
 පෙති.
 සංවසථ, පු ගම.
 සංවාහන, න. අත්පා ආදිය මැ
 හීම.
 සංවිද්, සත්‍රි. බුඬිය, පරසපරාලාප
 ගිවිසගැන්ම, යුධය, සංඥ, ඉති
 කිරීම.
 සංවිදිත, ත්‍රි. ස්විකරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්සනලද යන අභිසි.
 සංවික්‍ෂණ, න. අපවත්වූ වස්තු
 හුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම.
 සංවිත, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්
 වටකලද.
 සංවෙග, පු. හයහමිදියෙන් ක්‍රි
 යාවන්ති වෙගය.
 සංවෙද, පු අනුභවය, (විදීම)
 සංවෙග, පු. නින්ද.
 සංව්‍යාන, න. යටහඳනා පිළි.
 සංශස්තක, පු. යුධයෙන් පලා
 නොයන්නා.
 සංශස, පු. සැකය.
 සංශ්‍රම, පු. පොරොන්දුව (ගිවිසුම)
 සංශ්‍රැත, ත්‍රි. ස්විකාරකරණලද
 හෙවත් ගිවිස්සනලද යන අභිසි.

සංග්‍රහය, පු. වැලඳගැන්ම.
 සංසකත, ත්‍රි. සමබ්‍රිද්ධ.
 සංසද්, සත්‍රි. සභාව.
 සංසරණ, න. ප්‍රාණීන්ගේ ඉප
 දීම, සෙනාවගේ වැලකියනො
 හැකි ගමන, සතරමත්සකිය,
 රාජමාගිය.
 සංසිඛි, සත්‍රි. සභාව.
 සංසකාරහින, ත්‍රි. අපරාදය සංස්
 කාරයෙන් පිරිහුණේ.
 සංසකාන, ත්‍රි. කම්යෙන් උපද
 වන ලද්දෙය, ශාසන ලක්ෂණ
 යුක්තයෙය.
 සංසාර, පු. කුසනණමිට, කුස
 නණ යහන, යාගය.
 සංසාව, පු. පුරුද්ද.
 සංසාවාස, පු. යාගයෙහි බමුණන්
 ගේ සතුනිහුමිය.
 සංසන්‍යාස, පු. සමුහය, නගරා
 දින් බැහැර පෙදෙස.
 සංසා, සත්‍රි. න්‍යාය පථයෙහි හෙ
 වත් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
 සංසාන, න. සතරමත්සකිය,
 අවයවවිභාග, ආකෘතිසමරණය
 හෙවත් ආකාරය සිහිකිරීම.
 සංසාන, ත්‍රි. මලඅය.
 සංස්පෘත, සත්‍රි. ජනනිනම් බෙ
 හෙද (වටැස්සදසි සැකකෙ
 රෙත්) "වාකවනයයි මරාවි"
 සංස්පාට, පු. යුධය.
 සංභන, ත්‍රි. දෘඩයේ ගැලපිද.
 සංගොත්‍ර, පු. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැගෙයි.
 සංග්‍රහ, සත්‍රි. සහ භෞජනය, (අති
 කක් සමගින් යමක් අනුභව
 කිරීම)

සංගත, ත්‍රි. අලප් අවකාශය.
 සංගතාර, පු. කසලගොඩ.
 සංගතීන්, පු. බලහදයා.
 සංගතලින, ත්‍රි. එක්කලගණන්
 ආදිය.
 සංගතලප, පු. විතනක්‍රියාව.
 සංගතසුක, ත්‍රි. වලප්‍රකෘති ඇත්
 නා හෙවත් අසිරිත නැතැත්තා
 සංගතාග, ත්‍රි. උතාරපදයෙහි වූ
 මේ පදය සමානතාකියයි;
 සංගිතීන්, ත්‍රි. පැතුරුණුද, මිශ්‍රද,
 ගැවසුනුද, පු; මිශ්‍රජාතිකයා.
 සංගිකුල, ත්‍රි; පෙරපසු විරිද්ධ බස්,
 සංකීර්ණද.
 සංගිකාව, ත්‍රි. සංකෞප කිරීම,
 ගැකිලිවීම.
 සංගිකාවන, න. කොකුම්.
 සංගුයන, පු. ගනුයා.
 සංගුම, පු. දුගීමාගිය හෝ දුගී
 ප්‍රවේශය.
 සංකෞපණ, න. විසර්ණිවූ අම්
 යක්ත්‍රයේ සංකෞපකිරීම.
 සංගිත, න. යුධය.
 සංගිතා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම.
 සංගිතාන, ත්‍රි. ගිණුද.
 සංගිතාවන්, ත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම්
 ඇත්තා.
 සංගිත, පු. සංගිතමය.
 සංගිතන, ත්‍රි. යුක්තිසුත්තබස්.
 සංගිතම, පු. එක්වීම.
 සංගිතර, පු. ගිවිසීම, යුධය, ක්‍රියා
 කාරක, එසේයි කටයුතු ගිවි
 සීම.
 සංගිතීන්, ත්‍රි. ස්විකාරකරණලද
 හෙවත් ගිවිස්තාලද යන අම්
 වාවකයි.
 සංගුච්ඡි, ත්‍රි. එක්කල ගණන් ආ
 දිය.

සංගුහ, පු. "විසරණයෙහි
 දිව්‍යානා
 මච්ඡානාං සුත්‍ර
 භාෂ්‍යයො; ;
 නිබ්බන්ධය: සමා
 සෙන
 සංගුහකතං විදුර්
 බ්‍රධා:"
 යනු වචන හෙයින් සුත්‍ර
 නද් ව්‍යාඛ්‍යා දෙකේ විසර
 යෙන් දක්වන ලද අවසන්ගේ
 සංකෞපකොට බැඳීම සංගුහ
 නම්.
 සංගුම, පු. යුධය.
 සංගුමා, පු. මිටින් පෙළාගැන්ම,
 පලිස් මිට.
 සංගි, පු. සජාතියවූ විජාතිය
 වූද ප්‍රාණීන්ගේ සමුහය.
 සංගිතා, පු. සමුහය.
 සංගිව, පු. මනත්‍රියා, යහලුවා.
 සංගිජ, පු. සතනාග සතනාඛියා.
 සංගිජන, න. සේනාරක්ම.
 සංගික, පු. සමුහයා.
 සංගිකාවිකා, සත්‍රි. දුගී, එනම්
 සවසත්‍රින් කරාද පරස්ත්‍රින්
 කරාද දුකකම් කරන්නී.
 සංගිකවන, න. සතරැස් ගේ,
 "අනෙකාන අනිමුඛශාලාවතු
 භාෂ්‍ය" උනුත් ඉදිරියෙහි වූ
 හෙවල් සතරට නම් කියන ලදී
 සංගිකවර, පු. ගින්නෙන් වූ හැ
 වීම.
 සංගික, න. මැරවීම, ඥානය.
 සංගි, සත්‍රි. වෙකනාව, බ්‍රහ්මය.
 සංගි, ත්‍රි. ගැටෙන දන ඇත්තා.

සංගා, සත්‍රි. තවුසන්ගේ ජවාචි.
 සංගික, න. පක්ෂීන් එකතුව
 පියාආඛීම.
 සංගිසුත්‍ර, න. බිලිලනුව.
 සන්, ත්‍රි. සැබවස, සන්පුරුම,
 විද්‍යාකද, පසස්කාද, පුජ
 තයා.
 සන්ත, න. නිරන්තරය, දවස
 යෙහි, ත්‍රි.
 සන්ති, සත්‍රි. පතිව්‍රතා සත්‍රි.
 සන්තිකලක, ත්‍රි. කලත්ම (ලිමි)
 සන්තිච්ඡි, පු. එකගුරු අතවැස්සෝ
 සන්තම, ත්‍රි. ඉතා ගොහනද.
 සන්ධ, න. එනම් සවිභාව ඥානය.
 පු. දවස, ප්‍රාණය, නිශ්චය, න.
 ප්‍රාණන්.
 සන්ධර, න. ඉක්මන් දවසයෙහි ත්‍රි
 සන්පථ, පු. මනාමග.
 සන්ත, න. දිව්‍රිම, සැබෑ බස්
 ඉන් යුත්දෙයෙහි, ත්‍රි.
 සන්තකාර, පු. මම මෙය ගත්
 නෙමිසි පොරොන්දුවීම. (අත්
 නිකාරම)
 සන්තවස්, පු. කාශ්‍යපාදී බ්‍රහ්ම
 ඊළිත්ටද, මහාකොතා ආදී
 රජරීඝිත්ටද සාමාන්‍ය නාම
 යෙකි.
 සන්තාකාති, සත්‍රි. මම මෙය
 ගත්නෙමිසි පොරොන්දුව,
 (අත්නිකාරම)
 සන්තානාන, න. වෙලදම.
 සන්තාපන, න. මම මෙය ගත්
 නෙමිසි පොරොන්දුවීම, (අත්
 නිකාරම)

සත්‍ය, න. වස්තුය, යාගය, නිත්‍ය
දන, වනය.
සත්‍ය, අව්‍ය. සභාව.
සත්‍ය, පු. දුතපතිතා.
සත්‍ය, න. සිසුය, ඉන් යුක්ත
යෙහි, ත්‍රි.
සදන, න. ගෙය.
සදස්, සත්‍රි. න. සභාව.
සදස, පු. යාගවිධාන දන්තාවු
නූතනානිරිතත පෙක්ෂණයෙහි
නත්පරවු බ්‍රාහ්මණයෝ.
සද, අව්‍ය. සැමකල්හි.
සදගනි, පු. සුලභ.
සදනන, ත්‍රි. සදකාලිකද.
සදනිග, සත්‍රි. “ගෞරී විවාහෙ
කන්‍යා දයොදකාජ්ජාතායා”
යනු උකත ගෙයින් උමාවගේ
විවාහයෙහි අනවක්කල පැ
නින් ඇතිවු නදී විශේෂයෙක්.
සදුක්‍ය, ත්‍රි. උතතරපදයෙහිවු
මේ ශබ්දය සමානාථිචාවකයි.
සදුග්, ත්‍රි. උතතරපදයෙහිවු මේ
ශබ්දය සමානාථිචාවකයි.
සදුග, ත්‍රි. උතතරපදයෙහිවු මේ
ශබ්දය සමානාථි ප්‍රකාශකයි.
සදෙග, ත්‍රි. සම්පය.
සද්, සත්‍රි. සභාව.
සද්මන්, න. ගෙය.
සද්‍යස්, අව්‍ය. එකෙකෙහි.
සධ්‍යම්, ත්‍රි. එක්ව යන්නා.
සනත්කුමාර, පු. බඬපුත්.
සනා, අව්‍ය. නිත්‍යාපිති.
සනානන, ත්‍රි. සදකාලික.

සනාති, පු. සත්වන පරමපරාව
දක්වා ආසන්නවු නැගෝ.
සනි, සත්‍රි. අබ්‍යන්තරය.
සනිසි(සෙස)වු, ත්‍රි. කෙලතොල
(කෙල ඉස ඉස බණනා) බස්.
සනිඩ, ත්‍රි. සම්පයෙහිවු.
සනනාන, පු. කල්‍යාණය.
සනනන, න. නිරන්තරය, ද්‍රව්‍ය
යෙහි ත්‍රි.
සනනනි, සත්‍රි. ගොත්‍රය, පුත්‍ර,
කන්‍යා, පඬකනිය, විසාරය.
සනනප්‍ය, ත්‍රි. තවන ලද්ද.
සනනමය, න. සියලු තැන
පැතිරී අදුර.
සනනාප, පු. ගින්නෙන් ගව
ගත් දහය.
සනනාපිත, ත්‍රි. තවනලද්දේ.
සනුන, න. දෙනුන් ඥානා කල
පා බඳනා බහන.
සනුනිත, ත්‍රි. බඳනා ලද්ද.
සනුව, පු. යුධයෙහි පලායාම.
සනින, ත්‍රි. බඳනාලද්ද, ගෙතුද.
සනෙගවාචි, සත්‍රි. පණිවුඩ හෙ
පුල්.
සනෙගහර, පු. දුතයා.
සනෙග, පු. සැකය.
සනෙග, පු. සමුගය.
සනුව, පු. යුධයෙහි පලායාම.
සනිා, සත්‍රි. ප්‍රතිඥාව, සීමාව.
සනිාන, න. සුරතැනීම.
සනි, පු. සනිතය, ආලිතය.
සනිනි, සත්‍රි. වෘත්තයා විසින්
නිෂ්පාදිතවු මෙවුනක් ඇති
දෙන.

සනිා, සත්‍රි. සවස.
සනනකද, පු. පියල්, (කිරිපලු)
රුක.
සනනබ, පු. සනනාන සනනබ.
සනනස, පු. සෙනාපසුයෙහි සිටි
අනුබල සෙනාව, සමුගය.
සනනිකම්ණ, න. සම්ප බව
සනනිකාසව, ත්‍රි. සම්පය.
සනනිබ්, පු. සම්ප බව.
සනනිවෙහි, පු. නුවරාදියෙන්
පිටත ප්‍රදේශය, “සම්පිතවාස
සභාසය” යනු කී බැවින්
මනා අග වසන තැනවද නම්
සපන්න, පු. සතුරා.
සපදි, අව්‍ය. එකෙකෙහි, වහා.
සපසා, සත්‍රි. පිදීම.
සපිණ්ඩ, පු. සත්වන පරමපරාව
දක්වා ආසන්නවු නැගෝ.
සපිනි, සත්‍රි. සහපාතය (තවත්
අයත් සමග යම් පානවර්ගයක්
පානය කිරීමයි.)
සප්තකි, සත්‍රි. ගැහැණුන් කටි
සකියෙහි බඳනා මෙවුල්දම.
සප්තනනතු, පු. යාගය.
සප්තපණි, පු. රුක්අත්තනගස
සප්තලා, සත්‍රි. එනම් ගනුද්‍රව්‍යය
“ශිකකාර” මරාටි (බැම්
තිරිය, සිනිද්ද. ලතාජානියක්.
සප්තාර්ථස්, පු. ගිනි.
සප්තාශව, පු. ගිරු.
සප්ති, පු. අශ්වයා.
සමගමවාසින්, පු. එක් ගුරෙකු
කෙරෙහි එකම වෙදයක් ගද
රහු පිණිස එකම ව්‍යයෙහි
ගැහැරුණා.

සමනිකා, සත්‍රි. සැම පුත්
ඇත්ති.
සමා, සත්‍රි. ගොණිය ගෙවත්
සමාව, සමාසදයා ගෙවත්
සමායෙහිවු ජනසමුගය.
සමාජන, න. සංවර්ගණය,
එනම් සුභාද්බක්‍ර ආදීන්ගේ
ගමනා ගමනාදි සමයෙහි ආ
ලිඛිතය, වුම්භය, ගසනය,
ප්‍රිය වචනය යනාදියෙන්
ආනන්දකරණයයි දනුනුයි.
සමාසද්, පු. යාගසභාවගේද
සෙසු සභාවගේද ආරම්භ
කයෝ.
සමාසාර, පු. යාගසභාවගේද
සෙසු සභාවගේද ආරම්භක
යෝ ගෙවත් සහිතයෝ.
සමික, පු. දුකෙලින්නා.
සමා, පු. යාගසභාවගේද සෙසු
සභාවගේද ආරම්භකයෝ ගෙ
වත් සහිතයෝ.
සම, ත්‍රි. උතතර පදයෙහිවු මේ
ශබ්දය සමානාථි චාවකයි,
නොඅඩුද.
සමග, ත්‍රි. නොඅඩුද.
සමසා, සත්‍රි. වැල්මදව, නිදි
කුඹ ගස.
සමප්, පු. ගවාදිපසු සමුගය.
සමඥ, සත්‍රි. කිරිණිය.
සමප්‍යා, සත්‍රි. සභාව.
සමඤ්ඤ, න. සුදුසු දේ.
සමබ්‍රික, ත්‍රි. ඉතා අබික ගෝ
ඉතිරිද.

සමනනන්ද, අව්‍ය. භාත්පස්සි.
 සමනනදා, ස්ත්‍රී. පිනුක්ගස.
 සමනනගු, පු. බුදුන්.
 සමම්, අව්‍ය. සතානිසි.
 සමස, පු. දිව්‍රිම, ආචාරය, කා
 ලය, සිඛානා, එනම්, “සිඛො
 නිශ්චිතො අනොග්‍ය සමාත්
 ප්‍රමාණාදි උපනාසෙත පුම්
 පසානිරාසංකෙ සිඛපසාසය
 සමාපන රූපවාසාරාගො”
 සමසා, අව්‍ය. සම්පය, මධ්‍යය,
 යන අනුච්ඡෙදය වේ, “සමයා
 පතනනං නදි” නදි නොමෝ
 පටුනවෙනයි යනාදියෙහි සම්
 පයි “සමයා ගෙලෙසොත්‍රාමා”
 පච්ඡිකයන් දෙදෙනාගේ අනන
 රාලයෙහි ගමයි යනාදියෙහි
 මධ්‍යානිසි.
 සමර, පු. න. යුධය.
 සමජ්ඣ, ත්‍රි. ශකතිමත්, සමෙකාම්
 අනුකුල.
 සමජ්ඣන, න. යුක්තායුක්ත පරි
 ක්‍ෂාල.
 සමජ්ඣක, ත්‍රි. ඉෂට්ඨ ඵල දයකයා.
 සමසර්‍යාද, ත්‍රි. සිමව, පු. සම්පය,
 සමවර්තන, පු. සමරජ.
 සමවාස, පු. සමුහය.
 සමසෙඛලා, ස්ත්‍රී. එනම් ආනුපජ්
 යාක හෙදයෙක් “ගකු
 සුරණා” මරාපිසි, එහෙයින්
 කිඩාරම් වෙසෙ සක්කසිහගිමු,
 පතුක්කසි සමහරු කියත්.
 සමසන, න. ජයන්තීවු අනුසක්
 ග්‍රහේ සංකෂ්‍යප කිරීම.
 සමසන, න. මනාඅඩුද.

සමසරා, ස්ත්‍රී. කවිශකති පරි
 ක්‍ෂාල පිණිස ගකුලවා, (අඩු
 කොට) කියනලද්ද, ඒ මෙසේ
 යි-“දුමොදරකරාසාන විත්ථලි
 කාන වෙනසා, දුෂටං
 වාණුර මලෙන” යන මේ
 ගෙලාකය අඩුකොට කියවි
 කල “ගත වසුංත හසාලම්”
 යන මේ අගපදය පමණක්
 කියවි අනිකෙක් මුලපද තුන
 සම්පූර්ණකොට කියනම් ඊට
 සමසරා පුරණයයි කියති.
 සමා, ස්ත්‍රී. බහු. අවුරුද්ද “සමාං
 සමාං වජ්‍යයෙන” යන පාණිනී
 සුත්‍රයෙහි එකවරයයි දක්නා
 ලැබේ.
 සමාංසමිනා, ස්ත්‍රී. අවුරුදු පතා
 වදන දෙක.
 සමාකර්මිණ, පු. දුරවිනිදෙන
 සුවද.
 සමාසාන, පු. යුධය.
 සමාජ, පු. මනුෂ්‍යාදි සමුහය.
 සමාධි, පු. වොදු පරිහාර වචනා
 භාවය හෙවත් වචන නැති,
 අභිකාරය හෙවත් නියමය,
 ගිවිසුම.
 සමාන, පු. ශරීරවායු “සමානො
 නානිමණ්ඩලෙ” යනු කියෙත්
 සමානවායු නැබ් මඩලෙහි
 වේ. පඬින, උතතර පද
 යෙහි සිටි මේ ශබ්දය සමාන
 නා කියයි.
 සමානනාදයා, පු. සහෝදරයා

සමානානා, ස්ත්‍රී. කවිශකති
 පරිකෂාකරණ පිණිස ගකුලවා
 (අඩුකොට) කියන ලද්ද, ඒ
 මෙසේයි, “දුමොදර කරාසාන
 විත්ථලිකාන වෙනසා, දුෂටං
 වාණුරමලෙන ගතවසුංත
 හසාලම්” යන මේ ගෙලා
 කය අඩුකොට කියවි කල
 අගපදය පමණක් කියයි.
 සමාලම්භ, පු. කොකුම් ආදි
 විලෙපනය.
 සමාවානන, පු. වෙදහදරා නිම
 වීමෙන් ගුරුන් වෙතින් ඒමට
 අනුඥාලත් අය.
 සමාසාද්‍ය, ත්‍රි. පැමිණෙන්නට
 ගෙවත් ලබන්නට පිළිවන් දේ.
 සමාහාර, පු. කැටිකිරීම.
 සමාහිත, ත්‍රි. එකගවූ සිත්ඇත්තා,
 සමාහාරි, ස්ත්‍රී. විකාරවූ අනි
 යන්ගේ සංකෂ්‍යපයෙන් කථන
 යයි කියනලද සංග්‍රහය.
 සමාහ්වස, පු. එළු කුකුළු ආදීවූ
 සුදුව.
 සමිත්, ස්ත්‍රී. යුධය.
 සමිති, ස්ත්‍රී. සභාව, යුධය, එක්
 වීම.
 සමිඛි, ස්ත්‍රී. දර (බොහෝසේ
 ගොම ප්‍රතිබිම්බ ඉතිහාසවනම්)
 සමික, පු. යුධය.
 සමිප, ත්‍රි. සම්පය.
 සමිර, පු. සුලභ.
 සමිරණ, පු. සුලභ, නිත්යණීය
 වාක්‍යය.
 සමුවවස, පු. පිටුකිරීම.
 සමුවිප්‍රස, පු. විරුධය, උතතනය
 ගෙවත් උසස් බව.

සමුජ්ඣන, ත්‍රි. හරණලදද.
 සමුක්ඛිකප, පු. අත්‍යන්තාකුලවූ
 සේනාදිය.
 සමුදක්න, ත්‍රි. ලිත් ආදියෙන්
 නැගුද.
 සමුදස, පු. සමුහය.
 සමුදය, පු. යුධය, සමුහය.
 සමුද්ග, පු. කරඬුව.
 සමුද්ගක, පු. කරඬුව.
 සමුද්ගිරණ, න. වමනය, ඉති
 රීම, දිය බදුන් ආදිය උඩට
 නැගීම.
 සමුඛන, ත්‍රි. උඩගවුයේ.
 සමුඛරණ, න. ලිද ආදියෙන්
 ජලය නගාගැනීම, කැ ආහාර
 වමන කිරීම, මුලොත්පාටනය
 සමුද්, පු. මුහුද.
 සමුද්‍රාගතා, ස්ත්‍රී. ගැල්කසාඛි
 ලියා, පිඬිකාසයි බ්‍යාහවූ
 සුගකි කුසුම (පික්මල්) කපු
 ගස.
 සමුද්‍රන, න. තෙමීම.
 සමුනන, ත්‍රි. තෙමුණු ගෝ
 තෙත්ද.
 සමුනනබ්, ත්‍රි. නමත් පඬිතයයි
 සිතන්නා, උඩගු අය.
 සමුපභේෂම්, අව්‍ය. ආනන්දපීඨි,
 “සමුපභේෂම් භුසාන්” සතු
 වෙක්වේවා යනාදි උද්ගරණය
 සමුරු, පු. රත්නභූත වම්මයට
 කාරණ ගෙයින් අජිතයොති
 යයි කියනලද ඡටි මාගයන්
 අතුරෙහි එක් වර්ගයෙකි, මේ
 වර්ගය විහුටු රෝම ඇත්තේය
 කාමිබෝජයෙහිද උත්තරා
 පථයෙහිද ව්‍යන්තේය.

සමුහය, පු. යාගාග්නියෙහි යාග කරන්නා.
 සමාධි, ත්‍රි. අධික සමපත් ඇත්තා, ඉතා වැඩුණු.
 සමාධි, ත්‍රි. සමාධියා, ස්ත්‍රී, උපවය සමපතනි, ස්ත්‍රී. ධනෝත්කමිය.
 සමපද, ස්ත්‍රී. ධනෝත්කමිය.
 සමපතය, පු. විපත්, යුධය, ආගාමිකාලය හෙවත් මතු කාලය.
 සමපාත, පු. ඇසල ගස.
 සමපාතසීත, න. යුධය.
 සම්පූර්ණ, පු. කරඬුව.
 සම්පුනි, අව්‍ය. මෙකාලයෙහි යන අවසි.
 සම්ප්‍රදය, පු. ගුරුපරම්පරාගත සද්‍රපදයය.
 සම්ප්‍රධාරණා, ස්ත්‍රී. යුක්තායුක්ත පරික්ෂාව.
 සම්ප්‍රහාර, පු. න. යුධය.
 සම්පුලල, ත්‍රි. මල්ගෙන සිටිරැක් ආදිය.
 සම්බන්ධ, පු. අනගයා.
 සම්බලී, ස්ත්‍රී. පරපුරුගෙන් හා පරසුත්තියොදවන්නී.
 සම්බාකාන, ත්‍රි. අනුලොම විලෝමයෙන් දෙවරක් සැකෙන් ආදිය.
 සම්බාධ, ත්‍රි. අල්පාවකාශය (අවකාශ නොමැති තැන)
 සමෙහද, පු. නදිවයක් එක්වූ තැන (මෝය)
 සම්මුම, පු. හය හමීදියෙන් ක්‍රියාවන්හි වෙහස, හෙවත් ඉක්මන.
 සමමද, පු. ප්‍රීතිය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි. සමමාජිකි, ස්ත්‍රී. මුස්ත.

සමමුජ්ජන, න. සියලු අත පැතිරීම.
 සමමාසම, ත්‍රි. හිසකේ පණු ආදීන් පහකිරීමෙන් ගුඩකල ආගාරාදිය.
 සමත්ව, අව්‍ය. සොහනාපිසි, න. සැබෑ බස්, ඉන්‍යුක්තයෙහි ත්‍රි. සමුප්පි, පු. රාජසුය නම් යාගය කල රජ.
 සරස, පු. ඔබම (රාබොන බදුන) සරසා, ස්ත්‍රී. මිමැස්සා.
 සරව, පු. කටුබෝවා, (කටුස්සා) සරණා(ණි), ස්ත්‍රී. ප්‍රසාරණි, එනම් ආපසු මද.
 ස(ග)රණි, ස්ත්‍රී. මග.
 සරමා, ස්ත්‍රී. බැල්ලි.
 සරත්ති, පු. මිටිරිකන.
 සරල, පු. සරලයෙහි (හොර)ත්‍රි. අවිපරිතවූ ස්වභාව ඇත්තා.
 සරලදව, පු. සිරිවටු හෙවත් හල්දුම්මල.
 සරලා(ණා) ස්ත්‍රී. සුදුතෙවනිකි කා (සුදු තුස්තවාචි)
 සරස්, පු. න. විල, "කාත්තිම පත් මාරකසෙත්තපිමනම්" යනු කියෙත් රවිත පියුම් විල වද නම්.
 සරසි, ස්ත්‍රී. විල, කාත්තිමපද්මා කරසෙත්තපිමනම්, කරණ ලද පියුම් විලවයයි දන්තාලදී යනු වචනයි.
 සරසිරාහ, පු. න. පියුම්.
 සරසවත්, පු. මුහුද, නද.
 සරසවනි, ස්ත්‍රී. සරසවිය හෝ වචනය, එනම් නදී විශේෂයක්.
 සරව, පු. මලාව.

සරිත්, ස්ත්‍රී. නදිය.
 සරිත්තනි, පු. මුහුද.
 සරිසාප, පු. සපියා.
 සහි, පු. ස්වභාවය, න්‍යායය, නිශ්චය, අධ්‍යය, නිමිත්තය.
 සජ්ජ, පු. සල්ගස.
 සජ්ජක, පු. පියාගස්.
 සජ්ජරස, පු. සදලමල, (දුම්මල) සර්ජකාකාර, පු. මකුල (ඕර මත්) මැටි ආදිකාරයෙන් තනාගන්නා ලුණු.
 සජි, පු. සර්පයා.
 සජිග්ජ, පු. වාසුකි නාරජ.
 සර්පිස්, න. හිතෙල්.
 සජි, පු. ඊශ්වරයා, (මෙහි සජි ශබ්දය, සංඥයෙහිවූ බැවින් සජිනාම සංඥ ඇත්තේ නොවෙයි සෙසුරාම ශබ්දාදිය මෙ නැයි දහසුතු, ත්‍රි. නොඅඩුද.
 සජිසහා, ස්ත්‍රී. භූමිය.
 සජිඤ, පු. ඊශ්වරයා, බුදුන්.
 සජිනස්, අව්‍ය. ගාත්පස්හි.
 සජිනොගද, පු. කොසඹගස, "උපය්‍ය පරිගාහම්" යනු කී යෙන් මතු මත්තෙහි ගේ ඇත්තාවූ රජුන්ගේ ගාග හෙදයෙක්.
 සජිනොගදා, ස්ත්‍රී. ඇද්දෙමට.
 සජිනොමුඛ, න. ජලය.
 සජිද, අව්‍ය. ගැමකල.
 සජිබුරාවහ, පු. රථගැල් ආදි සියලු විශ උසුලන ගොනා.
 සජිබුරිණ, පු. රථ නගුල් ආදි සියලු විශ උසුලන්නාවූගොනා.
 සජිමගලා, ස්ත්‍රී. උමාදෙවි.
 සජිරස, පු. සදලමල, (දුම්මල) සජිලා, ස්ත්‍රී. තෝමරය.

සජිලිබිනිත්, පු. සයානුපාභාණ්ඩයෝ, පාෂණ්ඩයෝ නම් වෙද්‍යට විරුධව ගැසීමෙන් නානුසි එහෙයින් කියනලදී. "පාලනාවානුයො ධම්මො, පාශමබ්දන නි ගද්දතෙ. බණ්ඩයනනිතු තං යසමාත්, පා(ම)බණ්ඩයෙනනකිරිතිතා'සි සජිවෙදස්, පු. විශ්වර්ත් ආදි යාගකල අය.
 සජිසනනාහන, න. සිවිරගසෙන් සනනඩවීම.
 සජාණි, ස්ත්‍රී. උමාදෙවි.
 සජානුභූති, ස්ත්‍රී. සුදුතෙවනි කායෙහි (තිරස්තවාචි)
 සජානනහොජිත්, ත්‍රි. කුල නො තෝරා සිව්කුලයන්ගෙන්ම කන්නා.
 සජාන්තින, ත්‍රි. කුලනොතෝරා සිව්කුලයන්ගෙන්ම කන්නා.
 සජාහිසාර, පු. සිවිරගසෙන් සනනඩවීම.
 සජානිසිධ, පු. ගෞතම සජිඤ.
 සජේස, පු. සිවිරගසෙන් සන් නඩවීම.
 සජීප, පු. අබ.
 සලි(රි)ල, න. ජලය, මෙහි සිරිල යනුද වේ.
 සලලකි, ස්ත්‍රී.
 සව, පු. යාගය.
 සවන, න. සොමරසපානය.
 සවසස්, පු. සමවයස්වූ ශභච්චා.
 සවිතා, පු. හිරු.
 සවිධ, ත්‍රි. සම්පය.
 සවෙග, ත්‍රි. සම්පය.
 සව්‍ය, ත්‍රි. සිරුර.
 සවෙත්භය(භයා), පු. රථාචාර්යයා.

සසස, න. තුරුආදීන්ගේ එල.
 සසසයංවර, පු. සල්ගස.
 සහ, පු. ශකතිය, අවස, සහාපිසි.
 සහකාර, පු. මිඳුගස.
 සහවර, සු. රත්වන්තිරිතිල්ල
 මෙහි සහවරකියා පුංලිඛිති
 කදවේ;

සහජ, පු. සහෝදරයා.
 සහකර්මය, සු. භාග්‍යාව.
 සහන, සාමාවන සුලුය.
 සහනොපන, න. එක්ව ඉදිම්
 අනුභව ආදියෙහිවේ.
 සහස්, පු. උදවස්මස, න. ශක්
 තිය.

සහසා, අවස. අත්තර්කිතයෙහි
 ගෙවත් මෙසේ වන්නේදෙහි
 බලාපොරොත්තු නැති “සහ
 සාවිද්ධිතකක්‍රියා” ලා ගෙලා
 ගෝ නොසලකා කිසි ක්‍රියා
 වක් නොකරන්නේය” යනුද
 “දිව්‍යප්‍රසාද: සහසා පපාන”
 බලාපොරොත්තු නැති කල්හි
 අහසින් මල්වැස්සෙහි යනුද
 උදහරණයෝයි.

සහසස, ප. දරුතු මස.
 සහසු, න. දහස.
 සහසුදංශ්ට, පු. වලයා.
 සහසුපත්‍ර, පු. න. පිසුම්.
 සහසුපිසි, සු. ජනණ.
 සහසුචෙට්, න. සුගු (පෙරුම්
 කායම්)

සහසුචෙට්, පු. ඇඹුල්වේගස.
 සහසුංග, පු. හිරු.
 සහසුංග, පු. ශක්‍රයා.
 සහසුන්, පු. දහසකට නායකයා
 සහා, සු. කෝමාරිකා, මුවැත්ත
 සහාය, ත්‍රි. අනුවරයා.

සහායනා, සු. ගෙලවන්ගේ
 සමුගස.

සහිස්ණ, ත්‍රි. සාමාගිලියුයේ
 ගෙවත් කමාවන සුලුය.
 සාංසාත්‍රික, පු. නැව් වෙලද.
 සාංසුගින, ත්‍රි. සුඛයෙහි දක්‍රයා
 සාංවත්සර, පු. නැකැත්තා.
 සාංගසික, ත්‍රි. සංගසාපනන
 සිත් ඇත්තා.

සාකම්, අවස. සහාපිසි.
 සාකාන්, අවස. ප්‍රත්‍යක්‍රය,
 තුල්‍යය, යන අවිශේෂවේ.
 “සාකාන්ද්‍රයෝ මහාගරි:”
 මා විසින් විමසුනෙම ඇස්
 හමුව දක්නාලද්දේය, යනාදි
 යෙහි ප්‍රත්‍යක්‍රයෝයි.
 “සාකාන්ද්‍රයෝ මහාගරි:” මේ
 අලුත විවාහකල නැකැත්ති
 ශ්‍රීකාන්තා සද්‍රයයි” යනාදි
 තත්වි තුල්‍යෝයි.

සාගර, පු. මුහුද.
 සාවි, අවස. සරසයන අවිසි,
 “කාතං සාවිධිනුසෙක” ඔහු
 විසින් දුන්න සරස්කරණලදී.
 යනාදි උදහරණයි.

සාන, න. සැපය.
 සානලා, සු. වමිකසා, සප්තලා
 යනු බලනු.

සාති, සු. දනය, අවසානය

සාත්වික, ත්‍රි. සත්‍යගුණයෙන්
 නිපන් (සිතේ) අදහස ගැහිම්
 ලකුණු. “සාත්වික: සෙවදෙථ
 රොමාඤ්ච: සවර හමෙහාථ
 වෙසථ: වෙවණ්ණම ශ්‍රැප්‍රලය
 ඉත්‍යාදිය: සාත්විකාගුණා:”
 නොබිණිමය, චිත්තාගිමය,
 ලොමොද්ගමය, භික්‍ෂුකාගිමය,
 වෙවිලුමය, වෙනස්වූ පැහැය,
 කදුලුය, ක්‍රියාර්ථිතය, යන
 මොහු සත්‍යගුණයෝයි, මින්
 සත්‍යයන්ගේ සිතතුල පාවති
 අදහස් ගැහෙනබැවින් ගැහිම්
 ලකුණුයි.

සාදිත්, පු. රියැදුරා, අසුතැහි
 අය.

සාධන, න. රසදිය ආදිය
 මැරීම, මිනීම, ඉපදවීම,
 උපකරණ, අනුව යාම.

සාධාරණ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහි
 වූ මේ ශබ්දය සමානතා කියයි,
 සාමාන්‍යය.

සාධින, ත්‍රි. දෙවනලද්දේ ගෝ
 දෙනලද්දේ.

සාධිම, ත්‍රි. ඉතා දඩ් යන මේ
 අවිවාචකයි.

සාධිසය, ත්‍රි. අතිශයින් මනා
 වූයේ අතිශයින් දඩ්වූයේ.

සාධි, ත්‍රි. මනෝඥ, මහලුකමින්
 ජීවත්වීම, සජ්ජන, ගොහතද.

සාධ්‍ය, පු. එනම් දෙවතා වර්ග,
 “සාධ්‍යාචාරය විධිනාතා:” යනු
 කියාගත් මේ වර්ගයෙහි දෙ
 ලොස් දෙවතා කෙණෙකැයි
 දතයුතු.

සාධිසය, න. ගය.

සාධිම, සු. පතිව්‍රතා සු. පති.

සානු, පු. න. පමිතයාගේ සම
 තුමය, (මුදුන.)

සාත්ත, ත්‍රි. අතිශයුරු බස්, න.
 චතුරොපායයන් අතුරෙන්
 සාමන් නම් උපායය.

සාංදුෂ්ටික, න. එකලවූ ඵලය.
 සාසු, ත්‍රි. සනද.

සාසනික, න. ගෙවනට යුතු
 උපායය.

සාමපරාසික, න. පරලොච්ච
 හිතය ගෝ පරලෝ විසත්ති,
 සුඛය, පරලෝක සාධනය, ත්‍රි.

සාප්තපදින, න. මිත්‍රභාවය.

සාමන්, න. එනම් වේදගෙදය.
 “සාමගෙදසාචාරය, දණ්ඩ
 ගෙවති චතුර්විධ:” යි කියනලද
 චතුර්විධ උපායයන් අතුරෙන්
 සතුරන් සංසිද්ධිම් උපායය.

සාමාජික, පු. සාහසභාවගේද
 සෙසු සභාවගේද ආරම්භකයා.

සාමාන්‍ය, න. ජාතිය, ත්‍රි. සාධා
 රණද.

සාමාගින, ත්‍රි. ස්විකාරකරණ
 ලද ගෙවත් ගිවිස්තාලද යන
 අවිසි.

සාමි, අවස. අභිය, ජුගුප්සිතය,
 යන මේ අවිශේෂ වේ. “සාමි
 සම්මිලිතාසම්” අඛණ්ඩයු ඇස්
 ඇත්තිය යනාදියෙහි අභිය
 යනාපිසි. “සාමිකාතං ඉතා
 ලාණකාරි” නොමැත වත්
 කරන්නිය, ති විසින් පිළික
 ලක් කරණලදී යනාදියෙහි
 ජුගුප්සිතය, (පිළිකල්) යන
 අවිසි.

සාමිබෙති, සු. ගිනිදල්වනකල
 කියන වෙදය.
 සාමුද්‍ර, න. මුහුදු ලඟ.
 සාමිසුකම්, අවස. මේ කාලයෙහි
 සුදුස්සෙහි “විෂවාසොපි සං
 වාධ්‍ය සමයං ඡේතනුම: සාමිප්‍ර
 තම්” විෂවාසයෙන් නමුත්
 වඩා තමන් විසින් කැපීම
 සුදුසු නොවෙයි යනු උදහර
 ගියි.

සාය, පු. සවස.

සාසන, පු. ජගස, කඩුව.

සායන, අව්‍ය. දිනානනසෙති
 ගෙවත් සවස්කාලයෙහි.
 සාර, පු. වාක්‍යාදීන්ගේ හර,
 සාමප්‍රී, න. යුක්ති යුක්තය,
 ත්‍රි. ශ්‍රේෂ්ඨ.
 සාරඛන, ත්‍රි. සියොතුවා, (කැ
 දැන්තා,) මුවා, පු. කමුරු
 පැහැ.
 සාරප්‍රී, පු. රථාවාය්‍යයා.
 සාරමෙය, පු. බල්ලා.
 සාරම, ත්‍රි. සරසු නම් නදියෙහි
 වූයේ, සත්‍රිලිගෙයෙහි, සාරප්
 කියාමේ. (සරසු නදිය අසො
 බ්‍යපුරයෙහි වුවකි)
 සාරස, පු. න. පිපුම්, විල්
 ලිහිණියා.
 සාරසන, න. වොලකසනනග
 සනනබයන් කටියෙහි බදනා
 පටිය, එනම් සැට්ටිය මතුසෙති
 බදනා පටියයි. ගැහැණුන්
 කටියෙහි බදනා මෙවුල්දම.
 සාරිකා, සත්‍රි. සැලලිහිණියා.
 සාරික, පු. සජාතිය වූ හෝ විජා
 තිය වූ හෝ ප්‍රාණීන්ගේ සමු
 ගත.
 සාරිකාවාහ, පු. වෙලෙක්ද.
 සාරිම, අව්‍ය. සහාපිසි.
 සාරිද්‍ර, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 සාරිමෙයම, පු. සක්විති රජ
 උතතර දිගාප්‍රසා.
 සාගාල, පු. සල්ගස.
 සාලපර්ණි, සත්‍රි. අස්වැන්න.
 සාස්කා, සත්‍රි. ගෙරින්ගේ කර
 යට එලෙන සම, (කැල්ල.)

සාහස, න. චතුරොපායයන්
 අතුරෙන් දඩනම් උපායය.
 සාහසු, න. සහසුයන්ගේ සමු
 ගත, පු. දහසකට නායකයා.
 සිංහ, පු. සිංහයා, උතතර පද
 යෙහි සිටි මේ ශබ්දය ශ්‍රේෂ්ඨාපි
 වාවකයි, "පුරුෂ සිංහ" යනාදි
 යයි, එනම් පස්වන රාශිය.
 සිංහනාද, පු. යුධයෙහි ගත්‍රා
 සෙනා හංගය පිණිස පවත්
 වන යොධයන්ගේ අභංකාර
 ශබ්දය.
 සිංහසුවර්, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 සිංහසංගනන, ත්‍රි. මනා අව
 යව හා ගරිර ඇත්තා.
 සිංහාන, න. සකඩ මල.
 සිංහාසන, න. රනින්කළ
 රජුන්ගේ ආසනය.
 සිංහාසය, පු. වංආපල.
 සිංහි, සත්‍රි. වංආපල, ගෙලබවු.
 සිකනා, සත්‍රි. වැලිඇති දෙය,
 "නිත්‍යං සත්‍රියාං බහුමෙව" යි,
 නිත්‍ය සත්‍රිලිග බහුවවනයි.
 සිකනාමය, න. වැලිතලාව.
 සිකනාවන්, ත්‍රි. වැලිසුන් දෙයා
 දිය.
 සිකතිල, ත්‍රි. වැලි ඇති දෙයය.
 සික්ථක, න. මි ඉටි.
 සික, ත්‍රි. බදනාලද්ද, නිමවන
 ලද්ද, පු. පුද්ගලයා, ඉන් සුත්
 දෙයෙහි, ත්‍රි.
 සිනවස්තු, සත්‍රි. ගතපුෂ්ප.
 සි(හි)නගුක, පු. යව.
 සිනා, සත්‍රි. උක්සකුරු.
 සිනාහු, පු. කපුරු.
 සිනාමොස්, න. ගෙල තෙළුම්.

සිබ, පු. එනම් දෙවයොනිය, ත්‍රි.
 නිෂ්පතරියට යිද්ද.
 සිබානන, පු. සත්‍යයෙහි අදහන
 ලද්ද.
 සිබානි, පු. ගෙල අබ.
 සිහි, සත්‍රි. පුළුද්දකලත්, මහ
 දඩකලත්.
 සිබම, න. කිලාසය ගෙවත්
 ගෙවන කුමටය, ඉන් යුක්
 තයා, ත්‍රි.
 සිබමල, ත්‍රි. කිලාසරොග ඇත්තා.
 සිබ්‍ය, පු. පුස් නැකත.
 සිබුකා, සත්‍රි. එනම් වාක්‍යහෙදය.
 සිනිවැලි, සත්‍රි. දක්කාලද සද
 ඇති අව පසලොස්වක.
 සිපු(යු)ක, පු. නිකගස.
 සිපුර, න. සිපුරම්.
 සිබු, පු. මුහුද, එනම් දෙයය.
 සිබුගගා, ඇතුන්ගේ මද
 සත්‍රි. නදිය.
 සිබුප, න. ගෙයකට ලුණු.
 සිබුසබගම, පු. නදිවංකගේ
 එක්වූ තැන. (මෝය)
 සිඤ, සත්‍රි. වාසුවහවු පුසිර වන්වු
 තහර.
 සිඤල, පු. තුරුක්තෙල් එනම්
 ගකි ද්‍රව්‍යයෙකි.
 සිනා, සත්‍රි. ගිව්ට.
 සිනා, ත්‍රි. නගුලෙන් සැ කෙත්
 ආදිය.
 සිබු, පු. ඉන්‍යා: පකිරසෙය:
 සිබ්‍ය: සිබුරිත්‍යහිසියහෙ'යි
 කියනලද මද්‍යවිශේෂය.
 සිමන්, සත්‍රි. ඉම.
 සිමනන, පු. ගැහැණුන් ඉසකෙ
 ගෙ බෙදුපිරිම.
 සිමනනිනි, සත්‍රි. ගැහැණි.

සිමා, සත්‍රි. ඉම.
 සිර, පු. නගුල.
 සිරසාණි, පු. බල හදයා.
 සිවන, න. මැහිම.
 සිසක, න. කළුතුඩ, (කළුරියම්)
 සි(හි)හුණක, පු. සිහුන්ගස මෙහි.
 සිහුණක, ගනුදවේ.
 සි, අව්‍ය. පිදිමෙයිද, අතිශයෙයිද
 වේ, "සුසතුනම්" ගරුකොට
 සතුහිකරණලදී යනාදි උද
 ගරණයි.
 සුකඤ්ඤ, පු. රතුලුණු.
 සුකරා, සත්‍රි. කිකරු දෙන.
 සුකල, ත්‍රි. දයකද හොඳිදවුයේ
 (දීම හා කැම කරන්නේ.)
 සුකුමාර, ත්‍රි. සිව්මැලිද.
 සුකාන, න. පුණ්‍යය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 සුකානින්, ත්‍රි. පිණිත්තා.
 සුම, න. සැපය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 සුකපර්වක, පු. මකුල එනම්
 සර්පකාකාරයි.
 සුබසද්‍රව්‍යා, සත්‍රි. සුචස් දෙ
 වියහැකි දෙන.
 සුගත, පු. බුදුන්.
 සුගකා, සත්‍රි. රත්තනම් බෙහෙද
 සුගකි, පු. සුවද, න. සුමුළු.
 ඉන්‍යධයට ගන්නා සුගකි
 ද්‍රව්‍යය වූ විල්වථි.
 සුවරිත්‍රා, සත්‍රි. පතිව්‍රිතා සත්‍රි.
 සුචලක, පු. හොබනාපිලි.
 සුන, පු. පුතා, රජ, "සුන" ශබ්දය
 සත්‍රි ලිගුවකල "සුනි" කියා
 ඊකාරානනද, "සුතු" කියා
 උකාරානනද වේ, ද්‍රව නම්.
 සුනංගුණි, සත්‍රි. මි හුග.
 සුනාත්මක, සත්‍රි. පුතාගේ හෝ
 දූගේ හෝ මිනිසිරි.

සෘණි, යනි. අකුපය.
 සෘණිකා, යනි. කෙල.
 සෘණි, යනි. මග.
 සෘණර, පු. එනම් පභවගීයන්.
 සෘණව, ත්‍රි. නිශ්චය. බොහෝ
 දෙය.
 සෘණපාත්‍ර, න. නැව දිය ඉස්නා
 දිය අලුව.
 සෘණන, න. නැවදිය ඉස්නාදිය
 අලුව.
 සෘණු, පු. ගෙය, පුනුවරණ ගස.
 සෘණා, යනි. වතුරගිනියෙකාව.
 සෘණාසන, න. ගසනිය අභවය
 රජය පාලකසෙනාවය යන
 සතර.
 සෘණානි, පු. සෙන්නවියා, කඳ
 කුමරු.
 සෘණාමුඛ, න. පහත්නම් සෙ
 නාකතර තුනකින් යුත්
 සෙනා හෙදය.
 සෘණාරක්‍ෂ, පු. යුඛි සෙනාව
 රක්තා සෙනාව.
 සෘණක, පු. සෙවකයා.
 සෘණන, න. මැහිව.
 සෘණා, යනි. ශුද්ධත්වෙන් ජිවිකාව
 වූ සෙවකම, මිට සාවිතනි
 යයි දනම් එහි තේරුම බල්
 ලත්තේ ජිවිකාවක් වැනිය
 යනුයි.
 සෘණා, න. සුදුමල් ඇති සැවැත්
 නමුල්.
 සෘණංගිකෙස, පු. රාහු.
 සෘණකන, ත්‍රි. වැලිඇති දෙයා
 දිය, න. වැලිකලාව.

සෘණවාවගිනි, යනි. කානිවිසෘ
 රජුකයා විසින් බස්නාලද
 නදිවිශේෂයෙක් “කානිවිසෘ
 රජුනෙතනසාවතාරිතාසයා”
 යනු එහෙයින් කියනලදී.
 සෘණනික, පු. සෙනා ජිකකයා.
 සෘණකිව, පු. න. සිදුලුණු, පු.
 අභවයා.
 සෘණන, න. වතුරගිනියෙකාව.
 සෘණනසංඝේ, පු. සෙනාවටු
 පය.
 සෘණරහු, යනි. මෙරමාගෙසි
 වැස සමුදානව කෙනප්‍රසාධ
 නාදිවූ ගිලාකරන්නි.
 සෘණික, පු. සාන ගොත් ආ
 දිය, “බනනි තෙනතමොසා
 සෙසදංගාලික සෙසරිකෝ”
 යනු කිහිපයින්, “සිරිණ බන
 නිසිරසයමොසාසිරසය ඉදම්”
 කියා වාක්‍ය ගත්කල නගුලි
 සෙන් සාන්තාවද, නගුල්ගය
 උසුලන්නාවද, නගුල් අව
 යවයන්වද සෙසරිකයයි නම්
 වේ.
 සෘණික, පු. මිවා.
 සෘණරසක, පු. ගිරිනිල්ල.
 සෘණ, ත්‍රි. ක්‍ෂමාකරන්නා.
 සෘණප්‍රාස, පු. “පරසපරාමි
 ජනකකාසය” උනුත් ඇග
 අල්ලා කරණ මගසිනාවට
 නමැයි කියනලදී.
 සෘණසෘ, පු. සහෝදරයා.
 සෘණමාද, ත්‍රි. උත්තන මද
 ගෙවත් සතුටු ඇත්තා.
 සෘණස්මර, පු. ශ්‍රවණ ලද්දර
 හෝ සද.

සෘණාන, න. හිණ.
 සෘණම, පු. සද.
 සෘණමසා, පු. යාගයෙහි සොම
 රස පානයකරන්නා “මුවකි
 රියවැල් සුණුකොට ඒ රසය
 මිරිකාගෙන බොන බමුණා”
 යනු සන්නයි.
 සෘණරාජී, යනි. බෝදිගස.
 සෘණමවල්ක, පු. හෙලකිහිරිය
 ගස.
 සෘණමවල්ල, යනි. “යසා
 ගුකලපසන පණිනප්‍රද්ධව
 නානිකාගෙණ ව පනන්න සා
 සොවලා” යම් වැලක පත්
 ගුකලපසාගසි හවගනිද්ද
 කාසණ පසාගසි වැවෙද්ද මී
 සොමවල්ලිනම්.
 සෘණමවල්ලිකා, යනි. බෝදිගස.
 සෘණමවල්ලි, කිදිවැල්.
 සෘණමොද්ගවා, යනි. නමිද
 නදිය.
 සෘණගනික, පු. ගනිතාණ
 ගෙවත් ගෙතුකම්, න. පුවද
 තණ, හෙල්මැලි.
 සෘණික, පු. සත්තාලියා ගෙ
 වත් මහන්නා.
 සෘණදම්නි, යනි. විදුලිය.
 සෘණධ, පු. න. රාජගාගය.
 සෘණාගිනෙස, පු. සහපත්
 නැතැත්තියගේ පුතා.
 සෘණම, පු. බුදුහු, ත්‍රි. සොදුරු
 දෑ, වක්‍රයා දෙවතාකොට ඇති
 ගාගය.
 සෘණරසෙස, පු. ගොනා.
 සෘණරසෙසි, යනි. දෙන.

සෘණජම්බක, පු. සුරාජ්‍යප්‍රදාය
 යෙහිවූ එනම් ස්ථාවර විශේෂද
 යෙක්.
 සෘණි, පු. සෙනසුරා.
 සෘණි, න. ගනනිය.
 සෘණවිච්චල, පු. සුවස ලුණු.
 සෘණවිද, පු. සැවිටලන ඇමතියා.
 සෘණවිර, න. ඩෙබරජලය, කාඩි,
 ගොයලත්, “සුරවා” යනු
 මරාවයි.
 සෘණනික, න. නාප්තිය.
 සෘණද, පු. කඳකුමරු.
 සෘණකි, පු. සමුතය, ජය, රජ,
 කොටස, වාක්‍යයාගේ මුල
 පටන් අගදක්වා ඇතිකද,
 උරහිස.
 සෘණකිකාබා, යනි. කඳ පිළිබඳ
 අත්ත.
 සෘණන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 සබලන, න. පැකිලි.
 සබලින, න. කුට යුධාදියෙහි
 පිමාපගමනය.
 සෘණ, පු. තනය.
 සෘණකිස, ත්‍රි. කිරිබොන අව
 ස්ථාවෙහි සිටි ලදරුවා, යනි
 ලියගෙහි ජ ප්‍රත්‍යයව “සෘණ
 කිසි” කියාවේ.
 සෘණ, ත්‍රි. කිරිබොන අවස්ථා
 වෙහි සිටි ලදරුවා යනිලිය
 යෙහි ආප්‍රත්‍යයයි.
 සෘණසින්නු, පු. මෙසය.
 සෘණන, න. මෙසනාදය.
 සෘණක, පු. මල්කැන.
 සෘණබිබෙගමන්, පු. උරා.

සනාථ, පු. මූලයෙන් විනිශ්චය වූ
 බොහෝ ලතාපුස්පතී තණ
 ආදී පළතුරු.
 සමකය, පු. වි. ආදි බානා.
 සනාථය, පු. පළතුරු බානාදිය
 කපන පණණාදානා ආදිය.
 සනාථය, පු. ඇතා.
 සනාථ, පු. වැඳ, ජඩබව.
 සනාථ, පු. කඩු ආදියේ මිට.
 සනාථ, පු. සතුනිය.
 සනිමින, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ
 තෙත්ද.
 සනිමිණි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්ති.
 සනුන, ත්‍රි. සනුනිකරණලද.
 සනුනි, සත්‍රි. සනුනිය.
 සනුනිපායක, පු. වැඩිහටියා
 (රජුන් තුනියෙන් පුළුදුකර
 වන්නා)
 සනුන, පු. එළුවා.
 සනුප, පු. රැස්කළ මැටි ආදිය,
 නිෂ්ප්පෝජන.
 සෙනන, පු. සොරා.
 සෙනම, පු. තෙමිම.
 සෙනස, න. සොරකම.
 සෙනස, න. සොරකම.
 සෙනාක, ත්‍රි. කුඩාද.
 සෙනාකක, පු. සියොතුවා (කැ
 දන්නා)
 සෙනානු, න. සනුනිය.
 සෙනාම, පු. සමුහය.
 සෙනානි, න. සෙනහය, සෙනබව,
 අලසබව.
 සත්‍රි, සත්‍රි. ගැහැණි.
 සත්‍රිධර්මණි, සත්‍රි. ඔසප්පු සත්‍රි.
 සත්‍රිපුංස, පු. එක්වැනිවූ සත්‍රි
 පුරුෂ දෙදෙන (මිව්වකයි)

සඵණ්ඩල, න. ශාන්ත පිණිස
 වල ගොඩනැගි නැතිව සමව
 සැදු බිම.
 සඵණ්ඩලයාසිත්, පු. ව්‍යවස්ථාපිත
 තාපණයෙන් අනවර්තන භූමි
 භාගයෙහි ශාන්තකරන්නා.
 සඵපනි, පු. බාහස්පති ශාන්ත
 කරන්නා, වඩුවා, රජුගේ
 ඇතොර රකින්නා.
 සඵල, න. ගොඩබිම.
 සඵලී, සත්‍රි. ගොඩබිම.
 සඵවර, ත්‍රි. ගෞරවය නම් ගනි
 දවසය, පු. බ්‍රහ්මයා, දායියා,
 සත්‍රි.
 සඵවිසු, ත්‍රි. පිනප්පනිස ගෙවත්
 අතිශය සුදුසු යන මේ අර්ථය.
 සඵනු, පු. න. කනුව, පු. රැකව
 රයා, හුල.
 සඵණ්ඩල, පු. ව්‍යවස්ථාපිත තාපණ
 දිය අනවර්තන ගෙවත් ඇති
 ඊම් රකින භූමි භාගයෙහි ශා
 න්තකරන්නා.
 සඵණ්ඩල, න. පුරුෂ, "සත් ප්‍රාණා
 රාදිවස්ථිතා දිසාසිත්" පුරු
 නන් සඵණ්ඩලයාසිත් කෙ
 විත්, ආදි ගුණයෙන් නිශ්චිත
 ශබ්දය ගැනේ.
 සඵණ්ඩල, අර්ථය සුදුස්සෙහි "සඵණ්ඩල
 ගොඩනැගිලි නිමවුණි" යන
 ගායනායා මගින් සඵණ්ඩලයා
 සකසා ගනු ලැබූ බවයි.
 සඵණ්ඩල, පු. සැට්වලන ඇම
 තියා.
 සඵණ්ඩල, සත්‍රි. දියමන්ත.
 සඵණ්ඩල, න. සකසන.

සඵණ්ඩල, පු. එක්ගමන අධිකාර
 නැතැත්තේ ගෙවත් ගම්මුදලි.
 සඵල, න. ආකාර බඳුන.
 සඵලී, සත්‍රි. කාලය, (සැලිය)
 සඵවර, ත්‍රි. නිශ්චලය.
 සඵවර, න. මහලු බව, ත්‍රි. සැත්
 තැවෙත් ඔබ්බෙහි වයස්වූ
 මහල්ලා.
 සඵසක, පු. සළුන් ආදියෙන්
 ඇඟ වලවුන් කිරීම.
 සඵස්න, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සඵනි, සත්‍රි. නිදීම, න. නාස
 පරිණාම ගෙවත් සුදුස්සෙහි
 පැවැත්ම.
 සඵරතර, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සඵන, සත්‍රි. ගුම්‍ය, අස්වැන්න.
 සඵරාසු, පු. ඉඹිල්ලක.
 සඵණා, සත්‍රි. ලොහොපිළි
 රුවගේ වැඳ.
 සඵල, ත්‍රි. නිෂ්ප්පාද ගෙවත්
 ප්‍රසූරිත, තරද.
 සඵලලක්‍ෂ්‍ය, ත්‍රි. බොහෝකොට
 දෙන්නා.
 සඵලලාභක, පු. දලපිළි.
 සඵලොව්වස, පු. අසම්පූර්ණ,
 ඇතුන්ගේ මධ්‍යම ගමන.
 සෙසසස්, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සෙසණ්ණස, න. ගණ්ඨවන
 නම් සුගති දවසය, "ගණ්ඨ
 වණ්ඨය"යිද කියත්.
 සෙසණ්ණස්, පු. දිය ආදි බර අදින
 අභවයා.

සනව, පු. වැහිරීම, දියවීම.
 සනානක, පු. වෛද්‍යායනයාව
 අනතුරුව ආශ්‍රාමානකරයකට
 (අනික් අසපුවකට) නොපැ
 මණ ගිහිබැව් පිණිස සනානස
 කළ නැතැත්තේ "ගුරුවෙතු
 වරං දනාස්නානංවා තදනුඥ
 යාවෙදවුනානිවාපරං නිනා
 හ්‍යහයමෙව්ව" යනු කියෙන්
 ගුරුගට වරදී හෝ වෛද්‍යාය
 නය නිමවා හෝ දෙකම නිම
 වා හෝ කළ ස්නානය ඇත්
 තේ හෝයි.
 සනාන, න. නැගීම.
 සනාසු, සත්‍රි. ඇඟපසහබැඳ සිටි
 යාවු එනම් මහනහර.
 සනිභ, ත්‍රි. සෙනහ ඇත්තා, පු.
 සමවයස්වූ යහළුවා, ත්‍රි. සිතිල
 ආභාරාදිය.
 සනු, පු. පමිතයාගේ සමභූමිය.
 සනුන, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සනුනා, සත්‍රි. පුත්‍රාදීන්ගේ
 භාය්‍යාව.
 සනුන්, පු. සිනුක්කස.
 සෙනහ, පු. සෙනසය.
 සෙසි, පු. සෙසිය, උපකාපනම්
 රොග විශේෂයෙක්
 සෙසින, න. දහය, පු. සුලභ.
 සෙස, පු. වරපුරුෂයා, යුධය.
 සෙසව, ත්‍රි. ව්‍යකතද.
 සෙසකකා, සත්‍රි. පිඩකායයි බ්‍යා
 නවු සුගතිකුසුමය (පික්මල්)
 සෙසානි, සත්‍රි. කටුවැල්බවු.

සපායම්, සත්‍රි. සමපති සපයීය.
 සපායා, සත්‍රි. ආයාච.
 සප්පො, සත්‍රි. උපතප්තනම්
 රොග විශේෂයෙක්.
 සඵවා, සත්‍රි. සම්පෙතය, සඵට්ඨි
 පුංලිගදවේ.
 සඵාති, සත්‍රි. වැඩීම.
 සඵා(සඵ)ර, ත්‍රි. බොහෝද.
 සඵච්චි, සත්‍රි. පුඵය හෙවත් කටි
 සෙහිවූ මස්පිඩ, (කට්ටම)
 සප්ප, ත්‍රි. ව්‍යක්තදා, මල්ගෙන
 සිටි රැක් ආදිය.
 සප්ප, න. න. වසුන්දිය පැළීම.
 සප්පරණ, න. සවලකය.
 සප්පලිඛය, ත්‍රි. ගිනිපුපුර.
 සප්ප්පක, පු. හිඹිරිගස.
 සප්ප්පන, පු. මෙහෙයුරුතාව.
 සෙඵසට, ත්‍රි. ඉතා බොහෝ යන
 මේ අභිවාවකයි.
 සම, අව්‍ය. පදපුරණයෙහි හෙ
 වක් ජන්දස් පුරණයෙහි අති
 නාභිකි.
 "ගනනිසමරාවණං රාමය" රාම
 හෙ මේ රාවණාමැරිල, යනාදි
 උදහරණයි.
 සමර, පු. අනගයා.
 සමරහර, පු. ඊශවරයා.
 සමින, න. ඊෂ්වරකම්මතෙදී
 තෙතනා කවාසෙතනා සෙසවා
 න්විතම් අලංකාරවිජවාරං
 උතතමානං සමිතමනවෙන්"
 මදක් විකෘතිවූ දන්වලින් හා
 කවාසයෙන්ද උපලක්ෂිතවූ
 මදක් විදහනලද මුව ඇති මද
 සිතාව උතතමයන්ට වත්
 තෙති, කියනලද ලක්ෂණ
 සෙන් පුතකවූ මදසිතාව.

සමාති, සත්‍රි. සමාති ශාසනා
 එනම් මනු ආදීන් විසින්
 කරණලද බ්‍රිමශාසන ශාසන
 ය, සිතීම හෝ මෙනෙහිකිරීම.
 සසද, පු. වෙගය.
 සසදන, පු. කෝමුගස, පුඩ
 පිණිසවූ යාන හෙවත් රථය.
 සසදනාරොහ, පු. රිය නැගී
 යොබයා.
 සසන්දිති, සත්‍රි. කෙල.
 සසනන, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සසුන, ත්‍රි. හු හෙවත් නුල් දික්
 ගැසීම ආදියෙන් සැදීම.
 සසුති, සත්‍රි. මැසීම.
 සුංසිත්, පු. මොරගස.
 සුස්, සත්‍රි. මුදුන බැඳි මල්දම.
 සුච, පු. වැගිරීම.
 සුචද්ග්ග්හා, සත්‍රි. වැටෙන ගැඹි
 ඇති දෙන.
 සුචකති, සත්‍රි. නදිය.
 සුච්ඡයා, සත්‍රි. දෙනවේ නැකත.
 සුඡවා, පු. බුන්මයා.
 සුඡන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 සුඡත්, අව්‍ය. වසා.
 සුච්චි, සත්‍රි. නුගපතකට බඳු
 ආකාරඇති උගුරැස්සලියෙන්
 කළ බාහුප්‍රමාණවූ යාග හා
 ජන විශේෂයෙක්.
 සුසුන, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සුච, පු. උගුරැස්ස ලියෙන් කළ
 බාහුප්‍රමාණවූ යාගහාජන
 විශේෂයෙක්.

සු(සු)වා, සත්‍රි. මුළු.
 සුචාවාසන, පු. උගුරැස්ස ගස
 "සුචාවාසනමොම පාත්‍රභෙදය"
 යනු විකා බැවින් නොමපාත්‍ර
 භෙදයටද නම්.
 සුභාස, න. හෝ වැල (ජල
 යාගේ බැසීම වේගය) ඉන්ද්‍රිය.
 සුභාසමති, සත්‍රි. නදිය, "සුභා
 ස්විති" යනුද වේ.
 සුභානොසස්න, න. හොසදන්
 ("සුරමා) යනුමරාවයි.
 සුච, පු. එක් ගොත්‍රයෙහිවූ නැ
 යෝ, ආතමය හෙවත් නමා,
 ත්‍රි. නමා අයත්ද, පු. න.
 බිතය.
 සුච්ඡය, ත්‍රි. සුච්ඡයානවූයේ
 හෙවත් අනුන් අයත් නො
 වූයේ.
 සුච්ඡන, පු. එක් ගොත්‍රයෙහිවූ
 නැයා.
 සුචනන්ත, ත්‍රි. සුච්ඡයානවූ අය
 හෙවත් අනුන් අයත් නො
 වූයේ.
 සුචයා, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍යපිදීමෙහි "ඉන්ද්‍රියසුචයා"
 ඉදුරු දෙවියාට මේ පුදයි
 යනාදි උදහරණයි.
 සුචබ්චි, සත්‍රි. පොරොට.
 සුචන, න. ගඩ.
 සුචනින, ත්‍රි. ගබ්දකමද.
 සුචපන, පු. නින්ද.
 සුච්ඡනස්, ත්‍රි. නිදන සුලුවූයේ.
 සුචභාව, පු. සුචභාවය.
 සුචගු, පු. විෂ්ණු.
 සුචසංවග්ග, සත්‍රි. සුච්ඡයාගෙන්
 පපතානානෙය්‍යය හෙවත්
 සැමියමකු සෙවීම කරන්නාවූ
 කන්‍යා සත්‍රිය.

සුචසම්, අව්‍ය. නමා.
 සුචසම්ගු, පු. බුහුමයා.
 සුචස්, අව්‍ය. දෙවිලෝ පරලෝ
 යන මෙහිවේ, "සුචස්සංස්
 නාති නාරදය" නාරදහෙමේ
 දෙවිලෝ ගහනහයි, යනාදි
 යෙහි දෙවිලෝවයි.
 "සුච්චිතසා ක්‍රියාකායනා
 පුත්‍රොපරමහකතිතය" පර
 ලෝ ගියහුගේ කටයුතු පුතුන්
 විසින් උත්කෘෂ්ට හකතිතෙන්
 කටයුතුයි යනාදියෙ පරලෝ
 කය යනාදිය.
 සුචර, පු. උදහන, අනුදහන,
 සුචරිතයයි" තුන්වැදුරුම්
 සුචර.
 සුචර, පු. විදුරවිය, යාගය, යාග
 වැඩ, ඊදමු සස්තාකළ පමු
 වෙන් ගැලවුණු පොතුර.
 සුචරුප, ත්‍රි. පඬිත, මනොඥ, න.
 සුචභාව.
 සුචරි, පු. දෙවිලෝ.
 සුචර්ඡිකාකාර, පු. සර්ජකා
 කාර නම් ලුණු.
 සුචර්ඡි, න. රන්.
 සුචර්ඡිකාර, පු. රන්කරු.
 සුචර්ඡිකර්ම, සුචර්ඡිකට බඳු ජවි
 හා කිරි ඇති නාගජන්වයට
 බඳු ආකාර ඇති එනම් ගස,
 (ගොතවුගස.)
 සුචර්ඡිදී, සත්‍රි. අහස් ගග.
 සුචර්ඡිනු, පු. රාහු.
 සුචර්ඡිග්ගා, සත්‍රි. බහු, සාතාවි
 මෙනකා රමනා උච්චිතිවලෝ
 නනමා සුකෙයිමංජුසොභාදාය
 කථානොපසරසො බ්‍රුමෙයි"
 සි දක්වනලද සාතාවිය, මෙන
 කාය, රමනාය, උච්චිය, තිලෝ
 නනමාය, සුකෙයිස, මංජුසො
 භාය, යනාදි දෙවි වෙසඹුවෝ.

සබ්බසංඝාත, පු. දෙව්වෙද්ද.

සබ්බසංඝාත, සු. සහෝදරී.

සබ්බසංඝාත, අව්‍ය. "සබ්බසංඝාත" යනාදියෙහි ආශීර්වාදයෙහිද "සබ්බසංඝාත" යනාදියෙහි ක්‍ෂේමයෙහිද "සබ්බසංඝාත" යනාදියෙහිද "සබ්බසංඝාත" යනාදියෙහිද යෙහිදවේ.

සබ්බසංඝාත, පු. සතරදෙර නො රත් ඇති රජුන්ගේ ගෘහ හෙදයෙක්.

සබ්බසංඝාත, පු. සහෝදරීයගේ පුතා.

සබ්බසංඝාත, සු. එනම් පසලොස්වන නැකත.

සබ්බසංඝාත, හි. රිසිදූ, මිසිරිදූ.

සබ්බසංඝාත, පු. ගොකටු, උගුරැස්ස.

සබ්බසංඝාත, සු. කවෙළුනම් බෙ හෙද" ලභාන, කාලප්‍රී, මරාටි.

සබ්බසංඝාත, සු. මිදිවැල්.

සබ්බසංඝාත, පු. වෙදහසාස කිරීම.

සබ්බසංඝාත, පු. ගඩ.

සබ්බසංඝාත, න. සිත.

සබ්බසංඝාත, පු. නින්ද.

සබ්බසංඝාත, න. බතය.

සබ්බසංඝාත, පු. සාමිකා.

සබ්බසංඝාත, පු. ගක්‍රයා.

සබ්බසංඝාත, සු. අභිදේවතාවාගේ ගායනාව; අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග ද්‍රව්‍යපිදීමෙහි වේ, "ඉන්ද්‍රායසාහ" ඉන්ද්‍රාදේවියාව මේ පුදෙහි යනාදි උද්ගරණයි.

සබ්බසංඝාත, අව්‍ය. කිංස්වත් කුශලම්" යනාදිතන්හි ප්‍රශ්නයෙහිද, "කිං පිත්තව්‍යතිරෙකාදනොගාගතිරාගොස්වත් පිත්තමෙවාගති; ඉති, යනාදියෙහි විතකි ගෝ පක්‍ෂානගරාපිය, විතනාගත මෙයි.

සබ්බසංඝාත, න. මුරුගා ඇට.

සබ්බසංඝාත, පු. භිතදිය.

සබ්බසංඝාත, හි. උණුසුමෙන් උපන් නාවු පණු, ඇටවැසි මකුණු ආදී සෙවදප් සත්‍යයෝයි.

සබ්බසංඝාත, සු. මුනින් නැමු කල කබලක් වැනිවු ලෝහමය පාක පාත්‍රය, මේ සුරා සදන භාජනයෙහිද සහල් බිදුන හා ජනයෙහිද පෙනේ.

සබ්බසංඝාත, හි. මද, සාධන හෙ වත් නවත් අයත්.

සබ්බසංඝාත, සු. පතිව්‍රතා නැත්තී.

සබ්බසංඝාත, සු. කැමතිගේ යන අපිච්චකයි.

සබ්බසංඝාත, හි. සුප්‍රධානවූයේ හෙවත් අනුන් අයත් නොවූයේ.

හ

හ, අව්‍ය. පාදපුරණයෙහි හෙ වත් ඡන්දස්පුරණයෙහි.

හංස, පු. හංසයා, සුසංයා.

හක, පු. ගැහැණුන් පාසලයි.

හමස්සිකා, සු. දුමුටු (දන් දෙව් පුද.)

හකෙස්, අව්‍ය. නාටකාදියෙහි දැසිය බැණවුමෙහි.

හමට, පු. ගනුදෙනුකරන ඉඩම. හමටවිලාසිනි, සු. එනම් ගනු ද්‍රව්‍යය.

හමින, හි. උලින් පැලහු මස් ආදිය.

හබ්, පු. බලාත්කාරය.

හකෙසි, අව්‍ය. නාටකාදියෙහිලා නිව්‍යයකු බැණවුමෙහි.

හන, හි. සිත් බිදුනාලදයේ.

හන, සු. හනුව, හට්ටිලාසිනි නම් ගනු ද්‍රව්‍යය, "නබ්‍ය ගනුද්‍රව්‍යම" යනු වචනබැවින් නබනම් ගනු ද්‍රව්‍යයයි.

හනන, අව්‍ය. "ගනනලාභ: ගත ගුණ:" ප්‍රියයෙකු ලාභය සියක් ගුණය යනාදිතන්හි ගතියෙහි හෙවත් ප්‍රීතියෙහිද "ගනන දිනො" අශ්‍රේයය, බැහැ නැ නැත්තේ රක්‍ෂා කටයුතුය යනාදි තන්හි අනුකම්පායෙහිද "ගනනනෙ කට්ඨිකාමි" එයේනම් ඒ තට කියන්නෙමි යනාදිතන්හි වාක්‍යාරම්භයෙහිද "ගනනජාතම ජනාතො: ප්‍රථමෙන කුසාරිණා" බෙද යෙහි පළමු වෙරවු නා හා නුපත් වෙර ඇත්තකුගේ ඉපැත්මෙක යනාදි තන්හි විශාදයෙහි හෙවත් කතස්සල යෙහිදවේ.

හනන, හි. මලපහකළේ.

හස, පු. අග්‍රයා.

හසප්පිට්ඨි, සු. උද්‍රව්‍යලිය.

හසමාරක, පු. අලරිය, (කතෙරා)

හර, පු. ඊළවරයා.

හරණ, න. දායාදය.

හමි, පු. සිංහයා, සපියා, වදුරා, මැඩියා, ගිරවා, යමයා, වාසු දෙවතා, ගක්‍රයා, චක්‍රයා, සුසංයා, විජිණ, අග්‍රයා, රත් මිය, කිමුල් පැහැ.

හමිමසුන, පු. න. මැඩියෙකුට බදු පත්ඇති හරිතම් පව්‍ය යෙහි ඇතිවන්නාවූ විලිකුම්

අභ්‍යව බදු සුවදන්තාවූ පිඟු වත් පැහැඳැති සදුන් වෙසෙසෙක් රත්වත් පැහැයෙහිද කියත්, දිව්‍යවාක්‍යය.

හමිණ, පු. මුවා, පඬුපැහැ, ඉන් යුක්තයෙහි, හි.

හමිණ, සු. මුවදෙන, රත්පිළි රැව, පලාපැහැ.

හමිත්, සු. දිශාව, පු. පලාවත් පැහැ ඉන් යුක්තයෙහි, හි.

හමින, පු. මහරිලබොනම් පක්‍ෂියා, පලාවත් පැහැ, ඉන් යුක්තයෙහි, හි.

හමිනක, න. වාසනාකාදිපලා.

හමිනාල, න. හිරියල්.

හමිනාලක, න. සිරියල්.

හමිදභව, පු. හිරි.

හමිදා, සු. කසා.

හමිදාහ, පු. කසාපැහැඉන් යුක්තයෙහි, හි.

හමිදා, පු. වණුවැල්.

හමිත්මණ, පු. මරාමිණ.

හමිප්‍රිකා, සු. ශ්‍රීකාන්තාව.

හමිමත්ථක, පු. කබල.

හමිවාලක, න. සුමුදු මාමධ්‍යව ගන්නා සුගනු ද්‍රව්‍යය වූ එල් වථ.

හමිහස, පු. ගක්‍රයා.

හමිනකි, සු. අරලු.

හමෙරණ, පු. කලත්ම(ලිම), සු. මරිවාකානිවූ එලඇති රෙණුකායෙහි ප්‍රසිඬ ගනු ද්‍රව්‍යය (රැහැණිය)

හමිත, න. බතින්ගේ මුඩුසෙ වෙති ඇති ගෘහවිශේෂයෙක්.

හසරික, පු. සිංහයා.
 හසරිකාව, පු. ගුණයා.
 හසරි, පු. ප්‍රීතිය, ඉන්ද්‍රකතයෙහි, ත්‍රි.
 හසරික, ත්‍රි. තුටුසින් ඇත්තා.
 හල, න. නගල.
 හලා, අව්‍ය. නාවකාදියෙහි ලා
 යෙහෙලිය බැණවුමයි.
 හලාසු, පු. බලහදයා.
 හලාහල, පු. න. එනම් විෂහෙ
 දය (හිමවන්තිද ත්‍රිත්තකයෙ
 හිද කොකනද දෙයෙහිද
 දැක්මක් සමුද්‍රයෙහිද වංනාවු
 කාලපත්‍ර සංස්ථානවු නිල්පත්
 හා ගොසනාකාතිවු එල
 ඇති ගුල්මවිෂයෙහිද ඇත)
 හලින්, පු. බලහදයා.
 හලි(3)ප්‍රිය, පු. බක්මිගස.
 හලිප්‍රියා, ස්ත්‍රී. සුරා.
 හලය, ත්‍රි. නගලෙන් සැ කෙන්
 ආදිය.
 හලයා, ස්ත්‍රී. නගල්ලය.
 හලලක, න. රත්හෙල්මැලි.
 හව, පු. අත, කැඳවීම, සාග.
 හවිෂ්‍ය, න. ගිහෙල්.
 හවිස්, න. ගෝමකටයුතු ද්‍රව්‍ය,
 ගිහෙල්.
 හව්‍ය, න. දෙවතාවන්ගේ ආභාර.
 හව්‍යවාහන, පු. ගිනි.
 හස, පු. සිනාව.
 හසනි, ස්ත්‍රී. ගිනිකබල.
 හසනි, ගිනිකබල.
 හසන, පු. රියන, අත, හන්
 නැකත, මේ ශබ්දය කෙසේ
 පය්‍යියවු ශබ්දයක්නු කෙ
 රෙන් පරවුකල්හි කලාපයෙහි
 වැටේ.

හසනවාරණ, න. මරණ ආදී
 වධයෙන් සවහරයෙන් රැකීම.
 හසනින්, පු. ඇතා.
 හසනිකබ, පු. ඇත්තිය, (ඇතු
 ලෙන් හිනිමග ඇතිකොට
 දුම්පුරවාරය වසා ගොඩනැගූ
 මැටි රැස.
 හසනිපක, පු. ඇත්ගොව්වා.
 හසනාරොහ, පු. ඇත්ගොව්වා.
 හා, අව්‍ය. විෂාද, ගොක, පීඩා
 යන මෙහිවේ, “හාරමණියො
 ගතා කාල” අගෝ සිත්කළු
 කාලයගතවී යනාදියෙහි විෂා
 දයි හෙවත් කලකිරීමයි, “හාපි
 තා කාසි” අනේ පියේ කොසි
 වෙතිද, යනාදියෙහි ගොකයි,
 හාගතොසම්” පීඩාවෙකනගන
 ලද්දෙම යනාදියෙහි පීඩයි’
 හාබක, න. රන්.
 හාසන, පු. අවුරුද්ද, ගිනිසිළු.
 වි වහියෙක්.
 හාර, පු. මුතුගර.
 හාරින්, ත්‍රි. ගෙනයන තැනැත්
 තේ මුතුගරින් ගෙබියේ, මත
 ගර තැනැත්තේ.
 හාදී, න. සෙනගය.
 හාලා, ස්ත්‍රී. සුරා.
 හාලික, පු. සානගොන් ආදිය,
 “බතස්තෙන තද්වොසාසෙය
 දංගලික සෙහිකෝ” සහ
 වචන බැවින් ගලෙනබනනි,
 ගලසාවොසා, ගලසා ඉදම්”
 යනු යෙදේ එකල නගලෙන්
 සාන්තාවද නගල්විය උසුලන්
 නාවද නගල් අව්‍යවදනම්.

හාව, පු. විලාසන, විවිධාකය,
 විහ්‍රමය, ලලිතය, හෙලාය,
 ලිලායයි කියනලද ස්ත්‍රීන්ගේ
 ශාඛාර හාවයෙන් උපන්
 ක්‍රියා.
 හාස, පු. සිනාව
 හාසනික, න. හසනිසමුහය.
 හාසය, න. සිනාව.
 හාහා, පු. දිවගදඹ වෙසෙසෙක්.
 හි, අව්‍ය. පාදපුරණය, හෙවත්
 ඡන්දස් පුරණය, හෙතුය, අව
 ධාරණය යන මෙහිවේ.
 හිංසා, ස්ත්‍රී. සොරකම, තැළීම
 බැඳීම ආදිවඩ
 හිංසු, ත්‍රි. හිංසාහිලිවුයේ
 හිකතා, ස්ත්‍රී. හික්කාව.
 හිංගු, න. සුගු, (පෙරුම්කායම්)
 හිංගුනිසර්‍යාස, පු. කොසඹගස.
 හිංගුල, න. සාදිලිගම්.
 හිංගුලි, ස්ත්‍රී. හෙලබවු.
 හිජ්ජල, පු. එකම වාක්‍යය.
 හික්කිජ, මුහුදුපෙන.
 හිනනාල, පු. කිතුල්.
 හිම, ත්‍රි. ගිතලවු, න. පිනි.
 හිමවන්, පු. හිමාලය පථිතය.
 හිමවාලකා, ස්ත්‍රී. කපුරු.
 හිමසංහනි, පු. හිමරැස.
 හිමාංගු, පු. සද.
 හිමානි, ස්ත්‍රී. හිමසමුහය.
 හිමාවනි, ස්ත්‍රී. සවණියව බදු
 ඡවිහා කිරිඇති නාගජිත්වා
 කාතිවු සවණිකිරිනම් ගස,
 (ගොතවු)

හිරණ, න. ධනය, කළ නො
 කළ හෙවත් ආභරණාදිය
 කළාවුද ආභරණාදිය නො
 කොට ආකරයෙන් ගොඩ
 නැගූ පමණවුද රන් පිදි.
 හිරණගජ්ජ, පු. බ්‍රහ්මයා.
 හිරණරෙකස්, පු. ගිනි.
 හිරණබාහු, පු. ගොන නදියයි
 ප්‍රසිද්ධ නදිහෙදය.
 හිරුක්, අව්‍ය. සම්පය, “හිරුගි
 රිශංගෙරි” උමානොමෝ
 ඉසුරුවෙනයි යනාදි උද්ගර
 ණයි.
 හිලමොවිකා, ස්ත්‍රී. එනම් පලා
 වෙසෙසෙක්.
 හි, අව්‍ය. විසමයෙහි, ගිවිහුම්”
 විසමයෙක ආශ්වය්‍යයෙක්
 යනාදි උද්ගරණ.
 හින, ත්‍රි. දුරුකළද, අඩු, නිජිත.
 හුනහුක්ප්‍රියා, ස්ත්‍රී. අග්නිදෙව
 තාවාගේ භාය්‍යාව.
 හුනහුස්, පු. ගිනි.
 හුම්, අව්‍ය. විතකිය, ප්‍රශ්නය
 යන මෙහිවේ, “හුංජලංහුං
 මාගතාසණ” ජලයඥ මිරිගු
 ඥ යනාදියෙහි විතකිය, “හුං
 දෙවදනොසම්” මේ තෙමේ
 දෙවදනතද යනාදියෙහි ප්‍රශ්
 නයි.
 හුනි, ස්ත්‍රී. කැඳවීම.
 හුහු, පු. දිවගදඹ වෙසෙසෙක්.
 හාණිසා, ස්ත්‍රී. පිළිකුල.
 හාද්, න. සිත, ලය.
 හාදසඛගම, ත්‍රි. සුකති සුකත
 වචනය.

හෘදයාල, ත්‍රි. ප්‍රශස්තසිත්
 ඇත්තේ.
 හෘදය, ත්‍රි. අභිෂට හෙවත් ප්‍රියද.
 හෘදික, න. චක්‍රුරාදි ඉන්ද්‍රියයෝ.
 හෘදිකෙය, පු. විජිත්.
 හෘදට, පු. ප්‍රමුදිතවුයේ.
 හෘදමානස, ත්‍රි. තුටුසිත්
 ඇත්තේ.
 හෙ, අව්‍ය. සමමාධනාමි.
 හෙති, ස්ත්‍රි. හිරුරැස්, ගසනු,
 හිතිදල්.
 හෙතු, න. කාරණය.
 හෙම, න. රන්, අත්තන, පු.
 කළු, අභවයා.
 හෙමකුම, පු. දඹදිව නවබණ්ඩ
 යන් අතුරෙන් කිසිපුරුම
 බණ්ඩයෙහිවූ පළිතහෙදයෙක්
 හෙමදක, පු. දිඹුල්ගස.
 හෙමනන, පු. හිමසල.
 හෙමපුෂ්පක, පු. සපුගස්.
 හෙමපුෂ්පිකා, ස්ත්‍රි. සවණියුරිකා
 හෙමාදි, පු. මහමෙර.
 හෙරමබ, පු. ගණදෙවි.
 හෙලා, ස්ත්‍රි. "ප්‍රොසෙව්ණයාති
 රුසානාං නාරිණාං සුරතොත්
 සවෙ ශාඛිතාර ශාසනතනි
 භෙදෙ: හෙලාසාපරිකිරිතා"
 මධ්‍යම වයස්වූ හෝ ස්ත්‍රීන්ගේ
 රතික්‍රීඩායෙහිලා යම් වැඩුනු
 ආසාවක් ඇද්ද ඒ හෙලානම්.
 හෙමා, ස්ත්‍රි. අභවයන්ගේ නාදය.
 හෙහ, අව්‍ය. සමමාධනාමි.
 හෙහමවන, ස්ත්‍රි. සවණියුරිකා
 ජවිතා කිරි ඇති නාගජ්ව
 යට බඳු ආකාර ඇති සවණී
 කිරිනම් ගස, (ගොතටු) අරල,
 හෙලවදකසා, උමාදෙවි.

හෙහසබහවින, න. ඊයේ දෙවු
 කිරිවුද ඉන්තහාගත් ගිහෙල්
 හෝ වෙඩිරු.
 හොනා, ත්‍රි. සාත්වෙද දන්තේ.
 හොම, පු. "අධ්‍යයනං බ්‍රහ්මය
 ද්‍යා: පිතායඤ්ජනුතපිණ්මි හො
 මොදොවො බලිභීතො නා
 යඤ්භිපි පූජනම්"යි. දන්
 වනලද පස්මනා යාග අතු
 රෙන් මේ අග්නි ගොව්‍ය
 දෙවියන්ට පවත්වන දෙව
 නම් යාගයයි.
 හොග්, ස්ත්‍රි. ලග්‍නය, රාශියකින්
 කොටසක්.
 හන්ස්, අව්‍ය. ගිසදවස, "හන්ස්සපී
 මහවත් කායසීම්" සියලු කට
 යුතු ඊයේ වී යනාදියයි.
 හුද, පු. පත්ල නොදක්නකැකි
 තඩාගාදි ජලසාන (ගැඹුරු
 විල.)
 හුදිනි, ස්ත්‍රි. නදිය.
 හුසිසම, ත්‍රි. ඉතා වාමනකයා
 හෙවත් මිටි යන මේ අයුරු
 වකයි.
 හුසම; ත්‍රි. කුරු හෝ මිටිද.
 හුසමගවෙබ්බකා, ස්ත්‍රි. කැලිය
 ගස.
 හුසමාඛන, පු. ජවක (දිව්) නම්
 බෙහෙද.
 හුදිනි, ස්ත්‍රි. විදුලිය, විදුරවිය.
 හ්‍රි, ස්ත්‍රි. ලජ්‍යාව.
 හ්‍රිණ, ත්‍රි. ලජ්‍යකයා හෙවත්
 ලජ්‍යකරනු ලැබුයේ.
 හ්‍රිත, ත්‍රි. ලජ්‍යකයා හෙවත් ලජ්
 ජාකරනු ලැබුයේ.
 හ්‍රිවෙර, න. ඉරිවේරිය, මෙකී
 කෙශඅම්බපයායයෝදවෙන්.
 හ්‍රෙමා, ස්ත්‍රි. අභවයන්ගේ නාදය.
 හ්ලාදිනි, ස්ත්‍රි. ඉන්සළුරැක.